
UC-NRLF
$B 290 429

SIGILLVM · VNIVERSITATIS · CALIFORNIENSIS
FIAT LVX
MDCCCLXVIII
EX LIBRIS

П. Милюковъ.

Одиссея

Гомера.

HOMERI ODYSSEA

HOMERI
ODYSSEA.

ТЕКСТЪ съ СЛОВАРЕМЪ,

и приложеніемъ о

ГОМЕРОВСКОМЪ ДІАЛЕКТѢ,

составленными для гимназій

Я. КРЕМЕРОМЪ,

преподавателемъ древн. яз. при 4. моск. гимназіи.

ИЗДАНІЕ ВТОРОЕ ИСПРАВЛЕННОЕ.

МОСКВА.
Типографія Т. Рисъ, на Садовой, рядомъ съ Яузской ч., д. Медынцевой.
1871.

ТИПОГРАФІЯ Т. РИСЪ, НА САДОВОЙ, РЯДОМЪ СЪ ЯУЗСКОЙ Ч., Д. МЕДЫНЦОВОЙ.

О ГОМЕРОВСКОМЪ ДІАЛЕКТѢ.

1. Діалектъ, на которомъ написана Гомеровская поэзія, называется Іоническимъ по мѣсту своего происхожденія, эпическимъ по роду сочиненій, и наконецъ Гомеровскимъ по имени поэта.

2. Этотъ діалектъ отличается богатствомъ гласныхъ, откуда вытекаетъ мягкость, гибкость и гармонія словесныхъ формъ и сочетаній звуковъ, напр.: θεάων, θεοῖο, ἱεροῖο, δόμοιο, ἠϋκόμοιο, ἐπιέλπεο, ἀγλαΐηφι, δεδαίαται, ἑκατηβελέταο.

3. Кромѣ обыкновенныхъ буквъ, древне-греческій языкъ имѣлъ еще знакъ F, который, по своей формѣ, назывался дигаммою (δίγαμμα двойная гамма), а по произношенію Fαῦ, и выговаривался какъ латинское v: Fεσπέρα, вечеръ (vespera), позднѣе ἑσπέρα; Fῆρ, весна (ver), позднѣе ἦρ (ἔαρ); Fίς, сила (vis), позднѣе ἴς; κλαFίς, ключъ (clavis), позднѣе κλαΐς, κλείς; δῖFος, божественный (divus), позднѣе δῖος; ὄFις, баранъ (ovis), позднѣе ὄϊς; Fρῖγος, холодъ (frigus), позднѣе ῥῖγος, ξένFος, позднѣе ξεῖνος.

4. Хотя дигамма не пишется болѣе въ Гомеровской поэзіи, но нельзя сомнѣваться въ томъ, что она

существовала когда-то. Это видно изъ того, что а) часто слово, оканчивающееся гласною, имѣетъ за собою другое, начинающееся съ гласной, что безъ дигаммы произвело бы зіяніе (hiatus): τε ἄναξ т. е. τε Ϝᾰναξ; μάλα εἰπέ т. е. μάλα Ϝειπέ; ϑεοὶ οἶκονδε т. е. ϑεοὶ Ϝοῖκονδε; b) краткая гласная въ концѣ слова иногда дѣлается долгою, какъ бы по положенію, предъ простою согласною, что объясняется только дигаммою: ἤτοι μὲν οἰκέοιτο, гдѣ слогъ μὲν бываетъ долгимъ, потому что прежде писали μὲν Ϝοικέοιτο; κατᾱ ῥόον, διᾱ νεφέων.

5. Особенность Іоническаго діалекта заключается въ частомъ употребленіи звука е; вотъ почему у Гомера многія слова имѣютъ букву η, которыя въ Аттическомъ діалектѣ имѣютъ α. Вмѣсто долгой α всегда употребляется η: κλισίη, σοφίη, αἰσχρή; τριήκοντα, διηκόσιοι; ἰήσομαι, περήσω; νηός, κρήτηρ, πρῆξις. — Вмѣсто краткой α иногда употребляется η: ἀληϑείη, κνίσση, Σκύλλη вм. ἀλήϑεια, κνίσσᾰ, Σκύλλᾰ. — Иногда въ двугласной αυ, гласная α переходитъ въ η: γρηῦς вм. γραῦς, νηῦς вм. ναῦς; вмѣсто двугл. αι въ дат. мн. 1-го скл. употребляется η: μεγάλησιν вм. μεγάλαις.— Иногда ε замѣняетъ краткую α: βέρεϑρον вм. βάραϑρον.

6. У Гомера α иногда растягивается въ αι: αἰεί вм. ἀεί, παραί вм. παρά, ναίω вм. νάω.

7. ε переходитъ то въ η, то въ ει, но рѣдко замѣняется гласными α или ι: Πηλήιος, βασιλῆος,

Ἀχιλῆα, ἠΰς, ἠϋγένειος; χρύσειος, ἐμεῖο, θείω, πλείω, εἰλήλουθα, δειδέχαται; μεῖλας, εἵνεκα; τάμνω, τράπω, ἱστίη (вм. τέμνω, τρέπω, ἑστία).

8. ο растягивается въ ου и οι, очень рѣдко въ ω и αι: οὐλόμενος, μοῦνος, οὔνομα, κοῦρος, νοῦσος; ἀλοίᾳ, πνοιή, φοίνος, φοίνιος; δύω, Διώνυσος, ὑπαί.

9. Очень часто въ Гомер. діалектѣ встрѣчается переходъ долгихъ гласныхъ въ краткія: η переходитъ въ ε: εἴδετε, λάβετον вм. εἴδητε, λάβητον; отдѣльно встрѣчаются ἀργέτι и ἀργέτα вм. ἀργῆτι и ἀργῆτα, ἀκηχεμένη вм. ἀκαχημένη, ξερός вм. ξηρός;—ω переходитъ въ ο: ἴομεν, εἴδομεν вм. ἴωμεν, εἴδωμεν; отдѣльно встрѣчается: εὐρύχορος (отъ χῶρος); —ει переходитъ иногда въ ε, иногда въ ι: βαθέη, ὠκέα вм. βαθεῖα, ὠκεῖα; Αἰνέας вм. Αἰνείας, χερός вм. χειρός; ἴκελος при εἴκελος, ἰδυίῃσι отъ εἰδώς; — двугласная ου въ словахъ сложныхъ съ πούς и въ глаг. формахъ переходитъ въ ο: ἀρτίπος, τρίπος; βόλεται, ἐβόλοντο (отъ βούλομαι);—двугласная αι переходитъ въ α: ἕταρος, ἑτάρη при ἑταῖρος, ἑταίρη.

10. Вмѣстѣ двугласн. αυ и ου употребляются иногда другія, ηυ вм. αυ, ευ вм. ου (первоначально εο): γρηῦς вм. γραῦς, ἐμεῦ или μεῦ, σεῦ вм. ἐμοῦ, σοῦ.

11. Гласныя α, ι, υ употребляются, по требованію стиха, то какъ краткія, то какъ долгія: ἵλἄος и ἵλᾱος, ὄρνῑς и ὄρνῐς, θῡοντα и θῠε.

12. Согласныя у Гомера также замѣняются однѣ дру-

гими; ττ замѣняются буквами σσ: γλῶσσα, τέσσαρες, πρήσσω; — δ и ϑ передъ μ не измѣняются: ἴδμεν вм. ἴσμεν, κεκορυϑμένος вм. κεκορυσμένος; — ν въ ἀν = ἀνά при сочетаніи передъ σ также не измѣняется: ἀνστάς, ἀνσχεϑέειν отъ ἀναστάς, ἀνασχεϑέειν; — передъ губными, ν переходитъ въ μ: ἄμ βωμοῖσι, ἄμ πεδίον, ἀμβάλλειν, ἀμνεύσας; ν ассимилируется съ λ въ словѣ ἀλλύεσκεν (отъ ἀναλύω) и передъ κ переходитъ въ γ: ἀγκρεμάσας вм. ἀνακρεμάσας;—τ въ словѣ κατ (κατά) ассимилируется съ слѣдующею согласною: κὰγ γόνυ, κὰδ δώματα, κὰκ κόρυϑα, κὰμ μέσον, κὰπ πέδιον, κὰρ ῥόον какъ въ сложныхъ καδδῦσαι, καμμονίη, κάππεσεν; — такимъ же образомъ π въ предлогѣ ὑπ (ὑπό) ассимилируется съ β въ словѣ ὑββάλλειν.

13. Вмѣстѣ густаго придыханія иногда ставится тонкое: ἄμαξα вм. ἅμαξα, ἴρηξ при ἱέραξ, ἆλσο и ἆλτο отъ ἅλλομαι; часто вмѣстѣ съ этой перемѣной краткая гласная переходитъ въ долгую: ἠώς вм. ἕως, οὐδός вм. ὁδός, ἠέλιος вм. ἥλιος, или гласная замѣняется другою и слѣдующая согласная удвоивается: ἄμμες, ὔμμες вм. ἡμεῖς, ὑμεῖς.

14. Нерѣдко случается перестановка (metathesis) ρ съ предыдущею гласною: κάρτος и κράτος; βραδύς, βάρδιστος; κραδίη, καρδίη; ἔδρακον, ἔπραϑον (отъ δέρκομαι, πέρϑω).

15. Гласныя употребляются и для растяженя, болѣе всего ε, рѣже α, ο, ι, η и ω; такъ а) ε въ ἐέ,

ἔεδρα, ἐέλδωρ, ἐείκοσι, ἀδελφεός; Ἀτρείδεω, Πηληιάδεω, πυλέων, ναυτέων; ἔην (εἰμί), ἐέλδετο (ἔλδομαι), ἔειπον (εἰπεῖν) и др.; b) α въ Πηληιάδης, Τελαμωνιάδης; ὁράας, μνάασθαι и др., c) ο въ φόως (φῶς), ὀρόω и др. d) ι въ ὁμοίιος, ὤμοιιν, ποδοῖιν и др. e) η въ εὐηγενής, ἐπηετανός, ἐλαφηβόλος, и др., f) ω въ δρώωσι, ἡβώωσα и др.

16. Согласныя удвоиваются или вставляются; удвоиваются a) обыкновенно λ, μ, ρ, σ, рѣдко ν: ἔλλαβε, ἔμμαθον, καταῤῥέω, μέσσος, ποσσί, πόδεσσι, ἐγέλασσα; ἔννεον, ἐννέπω; b) обыкновенно π и τ, рѣдко κ и δ: ὁπποῖος, ὅττι; πέλεκκον, ἔδδεισα и др. Вставляются часто ν, μ, σ, рѣдко β, τ, θ: ἀπάλαμνος, ἀμφασίη, ὄρεσφιν, ἔνισπον; μέμβλωκα (осн. μολ), πτόλις, πτόλεμος, διχθά, ἐγρηγόρθασι.

17. Часто гласныя опускаются въ началѣ, въ срединѣ и въ концѣ слова. Въ началѣ слова опускаются: α въ ῥα (ἄρα), στεροπή, στεροπηγερέτα, στάχυς (вм. ἀστ.); ε въ κεῖνος, κείνη, κεῖθι, κεῖθεν, κεῖσε (вм. ἐκεῖνος и т. д.). — Въ срединѣ слова опускаются (syncope): α въ γλακτοφάγος (вм. γαλ.); εἰλήλουθμεν, ἐπίπυθμεν; ε въ κέκλετο, κεκλόμενος (вм. κεκελ.), ἔπλεν, ἔπλεο, ἔπλετο (отъ πέλω и πέλομαι); πτάμενος, ἐπιπτέσθαι (отъ πέτομαι), ἱρός, ἴρηξ (вм. ἱερός, ἱέραξ); ο въ τίπτε вм. τί ποτε. — Въ концѣ слова (apocope) опускается α въ ἄρ (вм. ἄρα), πάρ, ἄν, κάτ (вм. πα-

ρά, ἀνά, κατά); рѣдко встрѣчается опущеніе ο въ предл. ἀπό и ὑπό какъ въ словахъ ἀππέμψει и ὑββάλλειν (вм. ἀποπέμψει и ὑποβάλλειν). — Опущеніе гласныхъ въ концѣ слова посредствомъ элизіи встрѣчается очень часто у Гомера: μυρί' Ἀχαιοῖς, τ' ἄρ, δ' ἐμοί, ἠδ' αἰγῶν, θ' ἱερῆα; особенные случаи элизіи суть слѣдующіе: α опускается въ односложномъ ῥά — ῥ'; ι—въ глагольныхъ формахъ ἔσσ', εἶσ', φιλοῦσ' и т. д., въ дат. мн. 3-го скл. и въ мѣстоименіяхъ личныхъ: χέρσ', χείρεσσ' и т. д., ἄμμ', σφ'; въ суффиксѣ θί: ἄλλοθ', ὅθ'; въ числительн. εἴκοσ' вм. εἴκοσι, въ ὅτ' вм. ὅτι и ὅττ' вм. ὅττι. — ο, какъ ε, почти всегда подвергается элизіи (исключая древнихъ окончаній род. пад. αο и οιο). — Двугласная αι опускается посредствомъ элизіи въ глаг. оконч. -μαι, -σαι, ται и -σθαι: οἴμ', ἦσ', γενήσετ', διαγωνιεῖσθ' и т. д.; — иногда двугласная οι опускается въ словахъ μοι и τοι.

18. Часто элизія не употребляется и тогда образуется зіяніе (hiatus). Зіяніе бываетъ только кажущееся между словами, начинающимися съ дигаммы: μάλα εἰπέ, τε ἄναξ и т. д. см. 3. и 4. Оно допускается a) послѣ долгихъ гласныхъ и двугласныхъ въ арсисѣ и въ тезисѣ (въ послѣднемъ случаѣ долгая гласная или двугласная произносится кратко): ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ — πλάγχθη ἐπεί; b) послѣ мягкихъ гласныхъ ι и υ въ такихъ формахъ, въ которыхъ не принята элизія: παιδὶ ὄπασσεν — ἄστυ

ἀελπτέοντες; c) послѣ знака препинанія и послѣ женской цезуры: κάθησο, ἐμῷ ὅ — νήπιοι, οἵ— Ὀλύμπιε, οὔ νύ; d) когда одна изъ гласныхъ перваго слова уже выпущена посредствомъ элизіи: μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.

19. Согласныя также выпадаютъ, но рѣдко; въ началѣ слова αἶα (γαῖα); — въ серединѣ слова: γ въ φάρυγος (вм. φάρυγγος отъ φάρυγξ), δ въ μόλιβος (вм. μόλιβδος), ρ въ ποτί (вм. προτί=πρός), σ въ ὄπιθε (вм. ὄπισθε), τ въ κάκτανε (вм. κατάκτανε), κάσχεθε (вм. κατέσχεθε), λ въ Ἀχιλεύς (Ἀχιλλεύς), σ въ Ὀδυσεύς (Ὀδυσσεύς); — въ концѣ слова обыкновенно выпадаютъ ς въ нарѣчіяхъ и ν ἐφελκυστικόν: πολλάκι и πολλάκις, ἀμφί и ἀμφίς, ἰθύ и ἰθύς; ἄνευθε, πρόσθε, ὄπισθε и ἄνευθεν, πρόσθεν, ὄπισθεν; ἄμμι, ὔμμι и ἄμμιν, ὔμμιν и т. д. — ν всегда сохраняется въ словахъ πόθεν, ὅθεν, ὁπόθεν и ἄλλοθεν.

20. Двугласныя часто разлагаются на свои составныя гласныя (diaeresis), особенно же въ тѣхъ словахъ, въ которыхъ между этими гласными находилась дигамма; часто это случается и по требованію стиха: ὄϊς (первоначально ὄϝις), πάϊς (πάϝις) и παῖς, ἀϋτμή, ὀΐω и т. д.

21. Сліяніе въ одну долгую двухъ гласныхъ, изъ которыхъ первая оканчиваетъ слово, а другая начинаетъ слово (krasis), у Гомера ограничивается немногими случаями, именно: οὑμός, ὥριστος, ωὐτός (ὁ ἐμός, ὁ ἄριστος, ὁ αὐτός); τἆλλα (τὰ ἄλλα),

καὐτός (καὶ αὐτός), οὔνεκα и τοὔνεκα (οὗ ἕνεκα τοῦ ἕνεκα), ἤν и ἐπήν (εἰ ἄν и ἐπεὶ ἄν).

22. Чаще встрѣчается synizesis т. е. сліяніе въ произношеніи двухъ гласныхъ въ одну; въ одномъ словѣ: δαέρων, κρέα, πολέας, γνώσεαι, ἴσχεο, θεοί, χρυσέου, Πηληϊάδεω, στηθέων, πόλιας, Αἰγυπτίη, Ἱστίαια, πόλιος, ὄγδοον, δακρύοισι; въ двухъ отдѣльныхъ словахъ, сливая въ выговорѣ послѣдній слогъ перваго слова и первый втораго: ἦ οὐχ, ἤ εἰπέμεναι, δὴ ἀντίβιον, δὴ ἔπειτα, δὴ ὄγδοον, ἐπεὶ οὐδ᾽.

23. Количество. У Гомера muta cum liquida дѣлаетъ предыдущій слогъ по *положенію* долгимъ, въ срединѣ слова всегда, въ началѣ слова и притомъ въ арсисѣ также всегда, въ тезисѣ часто: πέπλος, πότμος, τέκνον, βότρυς; πατέρᾱ κλυτόν, ἄνδρᾱ θνητόν, πρόφερε̄ χρυσέης и др. Въ тезисѣ этотъ слогъ бываетъ и краткимъ: ὅθῐ πλεῖστα, τινᾰ πρῶτον и др.

24. Въ нѣкоторыхъ словахъ въ арсисѣ даже простая liquida, также δ и σ составляютъ положеніе: въ концѣ слова μάλᾱ λίσσοντο, τε̄ μεγάλη, διᾰ νεφέων, κατᾰ ῥόον, ἔτῑ δήν, τε̄ σεύαιτο; въ срединѣ слова: κατᾱλοφάδια, διᾱμελεϊστί, κατᾱνεύων, κατᾱριγηλά.

25. По требованію стиха послѣдній изъ трехъ краткихъ слоговъ на концѣ слова въ арсисѣ главной цезуры также предъ согласною и предъ гласною растягивается: ἀμφηρεφέᾱ τε, νηπύτιε̄ τί, Τηλέ-

μαχε̄ ποῖον, τέκετο̄ Πολυφείδεα; Πυλαιμένεᾱ ἐλέτην, ὄνομᾱ Οὖτιν.

26. Также по требованію стиха растягиваются а) первый изъ трехъ краткихъ слоговъ въ словахъ многосложныхъ: ἀ̄θανάτων, ἀ̄νέφελος, ἐ̄πίτονος и др. b) краткій слогъ между двумя долгими: ἱστῑη, ἀγρῑου и др. с) первый слогъ отъ ἐπεί и ἐπειδη въ началѣ гексаметра.

27. Долгая гласная или двугласная въ концѣ слова передъ другимъ словомъ, начинающимся съ гласной, переходитъ въ произношеніи въ гласныя краткія, если онѣ находятся въ тезисѣ: χρήνη̆ ὑπό, ἐκηβόλοῠ Ἀπόλλωνος.

28. Также въ срединѣ слова иногда долгая гласная или двугласная передъ другими гласными переходитъ въ произношеніи въ краткія; такъ η въ βέβλῆαι (-⏑⏑), ω въ ἥρῶος (-⏑⏑), ει всегда въ ἐπειή (⏑⏑-) αι въ ἔμπαιον (-⏑⏑), οι въ οἶος (⏑⏑), υι часто въ υἱός (⏑⏑).

29. Наконецъ передъ нѣкоторыми собственными именами съ краткимъ первымъ слогомъ, начинающимся съ ζ и σκ, послѣдній слогъ предыдущаго слова остается краткимъ: ἄστῠ Ζε̆λείης, ἠδε̆ Σκάμανδρος.

ПЕРВОЕ СКЛОНЕНІЕ.

30. η вмѣсто долгой α въ концѣ слова употребляется всегда, а вмѣсто краткой α, часто: σοφίη, ἀγορή, νεηνίης, κνίσση. Слово θεά и собств. имена Ναυ-

σιχάα, Φειά, Αἰνείας, Ἑρμείας удерживаютъ α.— Зват. падежъ слова νύμφη: νύμφα.

31. Многія имена муж. р. на ης принимаютъ сокращ. окончаніе ᾰ: αἰχμητά, ἱππηλάτα, ἱππότα.

32. Родит. пад. ед. именъ мужеск. р. имѣетъ окончанія ᾱο, ω (= αο) и εω: Ἀτρείδαο, ἑκατηβελέταο; Αἰνείω, Βορέω; Ἀτρείδεω, Πηληϊάδεω.

33. Родит. пад. мн. всѣхъ именъ имѣетъ окончанія ᾱων, ῶν, έων: θεάων, κλισιάων; θεῶν, κλισιῶν; ναυτέων, πυλέων.

34. Дательный мн. оканчивается на ῃσι(ν) или ῃς: κοίλῃσιν, κοίλῃς.

ВТОРОЕ СКЛОНЕНІЕ.

35. Родит. ед. имѣетъ окончанія οιο, ου, ωο: θεοῖο, ἀλόχου, Πετεῶο (им. Πετεώς).

36. Родит. и дат. дв. имѣютъ окончаніе οιϊν вм. οιν: ἵπποιϊν.

37. Дат. мн. оканчивается на οισι(ν) и οις: οἰωνοῖσι, σοῖς ἑτάροισι.

38. Сокращенныя формы 2-го склон. встрѣчаются рѣдко: νόος и νοῦς, χειμάῤῥοος и χειμάῤῥους.

39. Нѣкоторыя имена 2-го Аттич. склон. на ως иногда принимаютъ вставку ο: Ἀθόως, Κόως, γαλόως.

ТРЕТЬЕ СКЛОНЕНІЕ.

40. Родит. и дат. дв. оканчиваются на οιϊν: ποδοῖϊν.

41. Дат. мн. имѣетъ окончанія: σι, εσσι(ν), εσι: κύνεσσι (отъ κύων), παίδεσσι (отъ παῖς), βελέεσσιν

(отъ βέλος); ἀνάκτεσι (отъ ἄναξ), βέλεσι (отъ βέλος); κυσί (отъ κύων), βουσί (отъ βοῦς). Вм. εσσι принимается окончаніе σσι почти исключительно корнями, оканчивающимися гласною: νέκυσσι (отъ νέκυς), δέπασσι (отъ δέπας),

42. Въ словахъ на -ηρ, гласная ε, по требованію стиха, или выпускается или удерживается: μητέρος и μητρός, μητέρι и μητρί.

43. Имена на -ις, род. ιδος, въ особенности же собственныя имена, въ род. принимаютъ оконч. ιος, въ дат. ι: μῆνις, μήνιος; Θέτις, Θέτιδος, Θέτι, Θέτιν; πόλις имѣетъ род. πόλιος и πόληος, дат. πόλι и πόληϊ.

44. Имена на υς имѣютъ въ дат. ед. всегда сокращ. оконч. υι: πληθυῖ, θρηνυῖ. Винит. ед. иногда оканчивается на α: ἰχθυα (вм. ἰχθύν), νέα (вм. ναῦν). Въ дат. мн. встрѣчаются окончанія υεσσι(ν), υσσι(ν) и υσι(ν): νεκύεσσιν, νέκυσσιν, ἰχθύσι.

45. Во многихъ основахъ на ευ, послѣ опущенія υ, обыкновенно ε переходитъ въ η: βασιλεύς, зват. βασιλεῦ, но род. βασιλῆος, дат. βασιλῆϊ, вин. βασιλῆα; Ἀχιλλεύς, Ἀχιλῆος, Ἀχιλῆϊ, Ἀχιλῆα. Другія собственныя имена имѣютъ -ῆος и -έος, вин. εα = η: Πηλεύς, Πηλῆος и Πηλέος, Τυδέα и Τυδῆ. — Ὀδυσσεύς имѣетъ въ род. Ὀδυσσῆος, Ὀδυσσέος, Ὀδυσεῦς, и въ вин. Ὀδυσσῆα, Ὀδυσσέα и Ὀδυσῆ.

46. Нѣкоторыя слова на -ως, род. -ωτος, выбрасы-

ваютъ τ и подвергаются сокращенію: γέλω, дат. γέλῳ, вин. γέλω.

47. Имена средн. рода на -ος имѣютъ въ род. ед. вм. εος иногда ευς: θέρευς (вм. θέρους), γένευς (вм. γένους).

СУФФИКСЫ.

48. Три суффикса, означающіе мѣсто, -θι, -θεν и -δε у Гомера встрѣчаются очень часто: οἴκοθι дома (domi), и въ соединеніи съ нарѣчіемъ πρό: Ἰλιόθι πρό передъ Иліономъ; οἴκοθεν изъ дома (domo), οὐρανόθεν съ неба; иногда съ предлогами: ἀπ' οὐρανόθεν, ἐξ οὐρανόθεν; — πόλινδε въ городъ, κλισίηνδε въ палатку, и съ предл. εἰς ἅλαδε въ море. — Вмѣсто δε встрѣчается съ такимъ же значеніемъ ζε въ ἔραζε на землю и θύραζε къ двери.

49. Особенный суффиксъ Гомеровскаго языка есть φι(ν); онъ присоединяется къ основѣ именъ и замѣняетъ окончанія род. и дат. какъ въ ед., такъ и во мн. Въ первомъ склон. онъ присоединяется къ конечной гласной η: род. пад. κεφαλῆφι, ἀπὸ νευρῆφιν; дат. пад. ἀγέληφι, κλισίηφι.—Во второмъ склон. онъ присоединяется къ конечной гласной ο: род. пад. Ἰλιόφι, ἐκ θεόφιν (ἐκ θεῶν), дат. пад. θεόφιν (θεοῖς), ἐπ' αὐτόφι (ἐπ' αὐτῷ). — Въ третьемъ склон. онъ присоединяется къ основной гласной, почти всегда съ вставкою σ: род. пад. ἀπὸ ναῦφι (ἀπὸ νεῶν), κατ' ὄρεσφι (κατ' ὀρέων); дат. пад. παρὰ ναῦφι (παρὰ ναυσί), σὺν ὄχεσφι (σὺν ὄχεσι).

НЕПРАВИЛЬНОСТИ СКЛОНЕНІЯ.

50. Слѣдующія имена имѣютъ особыя формы склоненія: ἀήρ, Ἀΐδης, ἄναξ, ἀνήρ, Ἄρης, γόνυ, δόρυ, δῶμα, ἔρως, Ζεύς, θέμις, ἰχώρ, χαρά, κριθή, λᾶς, μάστιξ, ναῦς, ὄϊς, χείρ, υἱός. См. въ словарѣ.

ИМЕНА ПРИЛАГАТЕЛЬНЫЯ.

51. Нѣкоторыя прилагательныя на ος, имѣющія три окончанія, у Гомера употребляются какъ прилагательныя двухъ окончаній: ἄγριος, κλυτός; и на оборотъ многія сложныя прилагательныя имѣютъ особенную форму женск. р.: ἀβρότη, ὑποδεξίη, ἱππηλασίη.

52. Прилагательныя на υς оканчиваются въ женск. р. на έα или έη вм. εια: βαθέη, ὠκέα. Иногда окончаніе υς употребляется какъ окончаніе женск. р.: Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα. — Винит. ед. мужеск. р. оканчивается на εα вм. υν: εὐρέα πόντον.

53. Прилагательныя на ήεις, ήεσσα, ῆεν, употребляются и въ полной формѣ и въ сокращенной: τιμήεις и τιμῆς, τιμήεντα и τιμῆντα; прилагательныя на όεις, όεσσα, όεν сокращаютъ οε въ ευ: πεδία λωτεῦντα.

54. Прилагательное πολύς въ мужеск. и средн. род. склоняется по основамъ πολυ (πουλυ) и πολλο; женск. р. всегда: πολλή, ῆς и т. д. См. въ словарѣ.

СТЕПЕНИ СРАВНЕНІЯ.

55. Окончанія ώτερος и ώτατος не рѣдко приставля-

ются и тогда, когда передъ окончаніемъ въ положительной степени находится слогъ долгій: *χαχοξεινώτερος, λᾱρώτατος*. — Окончанія *ιων* и *ιστος* у Гомера встрѣчаются очень часто: *γλυχίων* (отъ *γλυχύς*), *φιλίων* (отъ *φίλος*), *ὤχιστος* (отъ *ὠχύς*), *χύδιστος* (отъ *χυδρός*).

56. Нѣкоторыя степени сравненія производятся непосредственно отъ существительныхъ: *βασιλεύτερος* и *βασιλεύτατος* (отъ *βασιλεύς*), *χύντερος* и *χύντατος* (отъ *χύων*), *χερδίων* и *χέρδιστος* (отъ *χέρδος*) и др.

57. Слѣдующія прилагательныя имѣютъ неправильныя формы степеней сравненія: *ἀγαθός, χαχός, ὀλίγος, πολύς, ῥηΐδιος, βραδύς, ἰθύς, φαεινός*. См. въ словарѣ.

МѢСТОИМЕНІЯ.

58. Гомеровскій языкъ имѣетъ многія формы для мѣстоименій. См. въ словарѣ мѣстоим. личныя, притяжательныя, указательныя, относительныя, неопредѣленныя, вопросительныя и соотносительныя.

ЧИСЛИТЕЛЬНЫЯ.

59. Количественныя: кромѣ *μία*, встрѣчается *ἴα, ἰῆς, ἰῇ, ἴαν*; кромѣ *ἐνί* — *ἰῷ*. — *Δύο* и *δύω* не имѣютъ склоненія, они замѣняются формами: *δοιώ, δοιοί, δοιαί, δοιά* и т. д.—*Πίσυρες,α*, вм. *τέσσαρες,α*.— *Δυώδεχα, δυοχαίδεχα* и *δώδεχα*. — *Ἐείχοσι* вм. *εἴχοσι*.—*Ὀγδώχοντα* и *ἐννήχοντα* вм. *ὀγδοήχοντα* и *ἐνενήχοντα*. — *Ἐννεάχῑλοι* и *δεχάχῑλοι*, вм.

ἐνακισχίλιοι и μύριοι.—Окончанія άκοντα и ακόσιοι переходятъ въ ήκοντα и ηκόσιοι. — Порядковыя: τρίτατος, τέτρατος, ἑβδόματος, ὀγδόατος, ἔνατος и εἴνατος.

ГЛАГОЛЪ.

60. Историческія времена изъявит. наклоненія встрѣчаются и съ приращеніемъ, и безъ приращенія, смотря потому, какъ требуетъ стихъ: ἔθηκεν, τεῦχε, ἐτελείετο, διαστήτην (въ началѣ Иліады); ἔβην и βῆν, ἦγε и ἄγεν, εἶχον и ἔχον. — Въ прош. сов. augmentum temporale обыкновенно удерживается, исключая нѣкоторыхъ словъ съ значеніемъ настоящ. времени: ἄνωγα, ἀκαχμένος, ἀλιτήμενος.

61. Послѣ augmentum syllabicum, согласныя ρ, λ, μ, ν, σ удвоиваются: ἐῤῥήξαντο, ἐλλίσσετο, ἔμμαθεν, ἔννεον, ἐσσεύοντο; также δ въ осн. δει: ἔδδεισα. — Иногда ρ не удвоивается: ἔρεζον, ἔρεξα.

62. Глаголы съ корнемъ, начинающимся дигаммою, принимаютъ augmentum syllabicum: ἕαδε и ἥνδανε (отъ ἁνδάνω), ἐεισάμην (отъ εἴδω, εἴδομαι).

63. Глаголы οἰνοχοέω и ἁνδάνω принимаютъ и augmentum syllabicum и augmentum temporale: ἐῳνοχόει и ῳνοχόει, ἑήνδανε и ἥνδανε.

64. Неправильныя формы удвоенія: δει вм. δε въ δείδεγμαι, δειδέχαται, δείδεκτο и δειδέχατο (отъ δείκνυμι); δείδοικα (отъ δείω); ῥε предъ ρ въ ῥερυπωμένος (отъ ῥυπόω); ἔμμορα вм. μέμορα, ἔσσυμαι вм. σέσυμαι. — Формы прош. соверш. съ

аттич. удвоеніемъ: ἀλ-άλημαι (отъ ἀλάομαι), ἀρή-ροται (отъ ἀρόω), ἄρηρα (осн. αρ-), ὄδωδα (осн. ὀδ-), ἐρέριπτο (отъ ἐρείπω), ὄπωπα (ὀπ-, ὄπτω).

65. Кромѣ прош. сов., принимаетъ нерѣдко удвоеніе аор. 2. дѣйств. и общ. залоговъ во всѣхъ наклоненіяхъ, притомъ изъявительное принимаетъ иногда еще augmentum syllabicum: πείθω, аор. 2. дѣйств. πέπιθον, πεπίθω, πεπίθοιμι, πεπιθεῖν, πεπιθών; λαμβάνω, неопр. аор. общ. λελαβέσθαι; φράζω, аор. 2. дѣйств. ἐπέφραδον и πέφραδον, πεφράδοι, πέφραδε, πεφραδέειν и πεφραδέμεν.—Формы аор. 2. съ удвоеніемъ въ срединѣ корня: ἠνίπαπον отъ ἐνίπτω, ἠρύκακον отъ ἐρύκω.

66. Будущее дѣйств. зал. рѣдко имѣетъ удвоеніе, буд. общ чаще: πεπιθήσω, διδώσειν; δεδέξομαι, κεχολώσομαι, λελείψομαι.

ОСОБЕННЫЯ ГЛАГ. ФОРМЫ.

67. Особенную форму, часто встрѣчающуюся у Гомера, составляетъ многократная. Характеристическимъ признакомъ многокр. формы служатъ буквы σκ съ историческими личными окончаніями въ дѣйств. и общ. зал., присоединяемыми къ осн. наст. времени и аор. посредствомъ соединительныхъ гласныхъ ε или α; слѣдовательно 1. л. ед. дѣйств. σκον, общ. σκόμην. Приращенія часто не бываетъ: прош. нес. съ соедин. гл. ε: ἔχεσκον, μένεσκον, καλέεσκον, ὤθεσκε (вм. ὠθέεσκε); съ соедин. гл. α: κρύπτασκε, ῥίπτασκον (отъ κρύπτω, ῥίπτω); безъ соед.

гласн. ἔασκον, ἔφασκον, τίθεσκον;—аор. φύγεσκε, ἴδεσκον.

68. Нѣкоторые глаголы имѣютъ особенную форму на -θω, съ соедин. гласными ε, α, и (одинъ разъ) υ: νεμέθω (νέμω), ἠερέθομαι (ἀείρω), τελέθω (τέλλω), ἐργάθω (ἔργω), φθινύθω (φθίνω).

НАКЛОНЕНІЯ.

69. Долгія гласныя сослагательнаго накл. ω и η во мн. и въ дв. очень часто, по требованію стиха, сокращаются въ ο и ε: εἴδομεν, ἴομεν, θείομεν (вм. εἴδωμεν, ἴωμεν, θείωμεν); ἰθύνετε, στρέφεται, φθίεται (вм. ἰθύνητε, στρέφηται, φθίηται).

70. Повелительное въ 3. л. мн. дѣйств. оканчивается только на ντων, и въ 3. л. мн. страд. только на σθων: ἔστων, μενόντων; ἑπέσθων, ἱστάσθων.

71. Неопредѣленное накл. дѣйств. имѣетъ, кромѣ обыкнов. оконч. ειν, еще древнія окончанія -μεναι и -μεν, въ наст. буд. и аор. 2. глаголовъ на ω съ соедин. гласн. ε, на которой всегда находится удареніе: ἀμυνέμεναι, ἀμυνέμεν, ἀμύνειν; ἐλθέμεναι, ἐλθέμεν, ἐλθεῖν; χολωσέμεν, τραφέμεν.— Глаголы на άω и έω имѣютъ это окончаніе иногда въ неопр. наст. и характеръ α или ε сливается съ соедин. гласн. ε въ η: γοήμεναι (отъ γοάω), καλήμεναι (отъ καλέω). Безъ соедин. гласн. остаются ἄμεναι (отъ ἄω), ἔδμεναι (отъ ἔδω), ἴδμεναι (отъ οἶδα) и др.

72. Глаголы, которые въ прош. сов. выбрасываютъ

κ, образуютъ неопр. прош. сов. съ оконч. -μεναι, -μεν (безъ соедин. гласн.): τεθνάμεναι и τεθνάμεν, ἑστάμεναι и ἑστάμεν. Отдѣльно встрѣчаются γεγωνέμεν и ἀνωγέμεν.

73. Неопр. аор. страд. оканчивается на ήμεναι и ῆναι: μιχθήμεναι, μιγήμεναι и μιγῆναι.

ВРЕМЕНА.

74. Нѣкоторыя глаг. основы на ρ и λ образуютъ будущее и аор. 1. съ σ: κείρω, буд. κέρσω, аор. 1. ἔκερσα; ὄρνυμι, аор. 1. ὦρσα; ἄρω, аор. ἦρσα; εἴλω, ἔλσα; κέλλω, ἔκελσα.

75. Нѣкоторые глаголы образуютъ будущее и аор. 1. безъ σ: ἀντιάω, буд. ἀντιόω; κορέννυμι, буд. κορέεις, τανύω, буд. τανύουσι; σεύω, аор. ἔσσευα; χέω, аор. ἔχευα и ἔχεα; καίω, аор. ἔκηα.

76. Аор. 1. часто принимаетъ оконч. аор. 2. и на оборотъ, такъ что оконч. ον присоединяется къ характ. σ аор. 1., и оконч. α къ основѣ аор. 2.: ἄξετε и ἀξέμεν (повел. и неопр. аор. 1. отъ ἄγω), λέξεο и λέξο (повел. аор. 1. отъ λέγω); εἶπα и εἶπον (аор. 2.), ἤνεγκα, ἤνεικά и ἔνεικα при ἤνεγκον (аор. 2. отъ φέρω).

77. Характеръ σ будущ. и аор. 1. иногда, по требованію стиха, удвоивается: τελέσσω, κοτέσσομαι; ἐγέλασσα, ὤμοσσα.

78. Нѣкоторыя глагольн. основы образуютъ аор. 2. посредствомъ перестановки (metathesis) и перемѣны ε въ α: δέρκομαι, ἔδρακον; πέρθω, ἔπραθον.

Иногда выпускается гласная въ корнѣ (syncope): πέτομαι, ἐπτόμην; ἐγείρω, ἔγρετο.

79. Прош. сов. 1. встрѣчается у Гомера только въ глаголахъ чистыхъ и въ такихъ нечистыхъ глаголахъ, которые подвергаются перестановкѣ, какъ βαλ- (βάλλω) βέβληκα; всѣ остальные глаголы образуютъ только прош. сов. 2.

80. Но нѣкоторые глаголы выбрасываютъ характеръ κ также въ прош. сов. 1., въ особенности въ причастіи, отъ чего формы прош. сов. 1. подходятъ къ формамъ прош. сов. 2.: κάμνω, κεκμηώς; χαίρω, κεχαρηώς; также съ сокращ. предыдущей гласной въ 3. л. мн. изъявит. и въ причастіи: βαίνω (βέβηκα) βεβᾰᾱσι, βεβᾰώς; φύω (πέφῡκα) πεφῠᾱσι, πεφῠυῖα.

81. Нѣкоторые глаголы удерживаютъ въ давнопр. ед. древнія оконч. εα, εας, εε: 1. л. πεποίθεα, ἠνώγεα; 2. л. ἐτεθήπεας; 3. л. ᾔδεεν, ᾔδεε и (съ ν ἐφελκυστικόν) βεβλήκειν, ἑστήκειν, ἠνώγειν.

ЛИЧНЫЯ ОКОНЧАНІЯ.

82. Въ 1. л. ед. сослаг. у Гомера часто встрѣчается первоначальное окончаніе μι: ἐθέλωμι, κτείνωμι и т. д.

83. Во 2. л. ед. сосл. и желат. встрѣчается древнее окончаніе σθα: ἐθέλῃσθα, εἴπῃσθα; βάλοισθα, κλαίοισθα. Въ изъявит. τίθησθα вм. τίθης.

84. Въ 3. л. ед. сосл. встрѣчается окончаніе σι: ἄγῃσι, λάβῃσι.

85. 3. л. двойств. ч. временъ историческихъ дѣйств. и общ. зал. иногда оканчивается на τον и σθον вм. την и σθην: ἐτεύχετον, διώκετον, θωρήσσεσθον.

86. 2. л. ед. общ. встрѣчается, какъ въ несокращенной, такъ и въ сокращенной формѣ: λείπεαι, μυθήσεαι, ἔπλεο, ὠδύσαο; εἴρηαι; ἔργεο; иногда ευ ставится вм. εο: ἔπλευ, φράζευ. — Въ глаголахъ сокращ. на έω, окончанія εεαι и εο переходятъ въ ειαι и ειο или одно ε выпускается: μυθεῖαι, ἐρεῖο; μυθέαι, φοβέο.

87. 3. л. мн. общ. оканчивается очень часто на -αταί, -ατο вм. -νται, -ντο; также и въ прош. сов. и давнопр.: εἰρύαται, εἰρύατο, въ аор. ῥύατο, въ жел. ἐποίατο.

88. 3. л. мн. аор. страд. оканчивается на εν вм. -σαν: τράφεν вм. ἐτράφησαν, κόσμηθεν вм. ἐκοσμήθησαν.

СОКРАЩЕНІЯ, РАСТЯЖЕНІЯ.

89. Verba pura. Сокращеніе основной гласной α, ε, ο съ гласной личнаго окончанія у Гомера или не употребляется, или употребляется отчасти другимъ образомъ.

90. Verba pura на άω: a) они не подвергаются сокращенію: ἀοιδιάει, ναιετάουσι; b) они подвергаются сокращенію: ἀρετᾷ (ἀρετάει), ἀρετῶσι (ἀρετάουσι), притомъ αε иногда сокращаются въ η: προσαυδήτην (3. л. дв. прош. нес. вм. προσαυδαέτην); c) сокращенная гласная растягивается, принимая вставку α предъ α, ο или ω предъ ω: ὁράω, ὁρῶ,

ὁρόω; ὁράεις, ὁρᾷς, ὁράᾳς; ἡβάουσα, ἡβῶσα, ηβώωσα; μνάεσθαι, μνᾶσθαι, μνάασθαι.

91. Verba pura на έω. Они подвергаются или не подвергаются сокращенію по требованію стиха; въ нихъ встрѣчаются только два сокращенія, εε въ ει и εο (εου) въ ευ: θεῖ, ῥεῖ, ὡμίλευν, χαλεῦντο. Всѣ же прочія формы, въ которыхъ послѣ ε слѣдуютъ гласныя ω, ῳ, η, ῃ и οι не сокращаются; отдѣльныя исключенія: θαρσῶν, φιλοίη, φοροίη.

92. Иногда εω, безъ сокращенія, растягивается въ ειω: νειχείω вм. νειχέω, ἐτελείετο вм. ἐτελέετο.

93. Verba pura на όω. Эти глаголы, частью, подвергаются сокращенію: χάχου вм. χάχοε отъ χαχόω, γουνοῦμαι вм. γουνόομαι, частью подвергаются растяженію со вставкою ο или ω предъ ω: ἀρόωσιν, ῥυπόωντα; ἱδρώουσα при ἱδρῶσα.

ГЛАГОЛЫ НА μι.

94. Многіе глаголы спрягаются въ Гомер. языкѣ какъ глаголы на μι, а въ Аттич. діалектѣ какъ глаголы на ω: δάμνημι, βίβημι, χίχημι, ἵλημι, πίλναμαι, γάνυμαι, χίνυμαι при δάμνω, βαίνω, χιχάνω, ἱλάω, πελάζω, γαίω, χινέω — Такъ въ аор. 2.: ἔβλην, ἔβλητο, βλῆσθαι, βλήμενος (отъ βάλλω); χλῦθι и χέχλυθι (отъ χλύω); ἐδέγμην, δέχτο, δέξο, δέχθαι (отъ δέχομαι), ἔμιχτο, μῖχτο и μίχτο (отъ μίσγω) и т. д.

95. 2. л. ед. настоящ. изъявит. и прош. нес. оканчивается иногда на σθα: τίθησθα, φῇσθα, ἔφησθα.

96. 3. л. мн. прош нес. и аор. 2. имѣетъ сокращ. окончаніе ν вм. σαν: ἔτιθεν, ἔθεν, ἔδιδον, ἔδον вм. ἐτίθεσαν, ἔθεσαν, ἐδίδοσαν, ἔδοσαν; ἔστᾰν вм. ἔστησαν. — Вмѣсто ἔστησαν (аор. 1.) встрѣчается сокращенная форма ἔστᾰσαν, и вм. ἕστᾰτε (прош. сов.) — продолженная форма ἕστητε.

97. 2. л. ед. повел. наст. и аор. 2. общ. выпускаетъ σ: δαίνυο, μάρναο, σύνθεο.

98. Въ сослагат. аор. 2. дѣйств. употребляются, по требованію стиха, то сокращенныя формы, то полныя и растяженныя: στῶ, στέω, στείω; στῇ, στήῃ θῶ, θέω, θείω; θῇς, θέῃς, θήῃς, θείῃς; δῶ δώῃσι, δώῃ; δῶμεν, δώομεν.

99. Краткая основная гласная часто, по требованію стиха, переходитъ въ долгую: δίδωθι, τιθήμενος διδοῦναι.

100. Глаголы εἰμί (осн. ες) и εἶμι (осн. ι) у Гомера имѣютъ особенныя формы. См. въ словарѣ.

ОДИССЕЯ ἡ Ὀδύσσεια.

Въ Одиссеѣ воспѣвается возвращеніе Улисса. По содержанію своему, эта поэма раздѣляется на четыре части: Первая (отсутствіе Улисса) заключаетъ въ себѣ четыре первыя книги. Пока Улиссъ странствуетъ, женихи Пенелопы, въ его собственномъ дворцѣ, растрачиваютъ его имущество; но сынъ его Телемакъ, который входитъ въ зрѣлый возрастъ, рѣшается прекратить ихъ расточительность; съ этимъ намѣреніемъ онъ пускается въ путь и направляется въ Пилосъ и Спарту для отыскиванія своего отца. Вторая часть (возвращеніе Улисса), отъ 5—13 кн., ст. 125, разсказываетъ, какъ Улиссъ отправляется съ острова Огижіи, приходитъ въ страну Феаковъ, которымъ онъ сообщаетъ о своемъ путешествіи и о предшествовавшихъ приключеніяхъ, и оттуда приплываетъ онъ къ острову Итакѣ. Въ третьей части (приготовленія къ мести), отъ 13, 125—19 кн., Улиссъ, вмѣстѣ съ сыномъ, у своего вѣрнаго слуги Евмея, составляетъ планъ мести, которая въ четвертой части (совершеніе мести), отъ 20—24 кн., приводится въ исполненіе.

Дѣйствіе Одиссеи обнимаетъ собою послѣдніе 40 дней десятаго года по разрушеніи Трои и двадцатаго со времени отбытія Улисса изъ отечества.

Отдѣльныя книги Одиссеи съ древнихъ временъ носятъ особыя названія по своему содержанію. Первыя 12-ть суть слѣдующія:

1. (A.) θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τελέμαχον.
2. (B.) Ἰθακησίων ἀγορά. Τελεμάχου ἀποδημία.
3. (Γ.) τὰ ἐν Πύλῳ.
4. (Δ.) τὰ ἐν Λακεδαίμονι.
5. (E.) Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσέως σχεδία.
6. (Z.) Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.
7. (H.) Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.
8. (Θ.) Ὀδυσσέως σύστασις προς Φαίακας.
9. (I.) Κυκλώπεια.
10. (K.) τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.
11. (Λ.) νέκυια.
12. (M.) Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες ἡλίου.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγόρα. Ἀθήνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας –
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος –
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
„Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπέρμορον Ἀτρείδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, οπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργειφοντην,
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν."
Ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
[εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.]
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.“
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐΰξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά,
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν.

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
„Ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
θαλπωρή, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῇσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισιν,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκὸν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐπὶ νηυσίν·

ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κεῖνος."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμεν.
νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
ᾤχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν."
Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη
„ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο
ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσευς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,

ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε –
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

ὥστε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς"
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν
„Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ανδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
[ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]"
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
„Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω, ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ

τοιοῦδ᾽ οἷος ὅδ᾽ ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ᾽ ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν᾽ ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ᾽ ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ᾽ ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ᾽ ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ᾽· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.“
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
„Τηλέμαχ᾽, ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑψαγόρην τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μὴ σέγ᾽ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.“
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Ἀντίνο᾽, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω;
καί κεν τοῦτ᾽ ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ᾽ ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ᾽ ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ᾽ ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα
„Τηλέμαχ᾽, ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν
κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν,
Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει."
Ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,

εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ᾗ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ᾔδη.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὔτε θόωκος 26
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.“
Ὣς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν
„Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ – τάχα δ' εἴσεαι αὐτός –
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,

οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
δοιά· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·
νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γαρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.

εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ."
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται —
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανατοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐϋστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
ᾔδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Ἀντίνο', οὔπως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας

ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε."
Ὣς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον,
δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα

ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ᾽, ὀλέσαντ᾽ ἄπο πάντας ἑταίρους,
ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
οἴκαδ᾽ ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.“
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα
„ὦ γέρον, εἰ δ᾽ ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ᾽ ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ᾽ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ᾽, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλετο τῆλ᾽, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ᾽ ἀνιείης,
σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
[πρῆξαι δ᾽ ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν ἥν κ᾽ ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ᾽ ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
μητέρ᾽ ἑὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ᾽ οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ᾽, ἣν σύ, γεραιέ,

μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥγε διατρίβησιν Ἀχαιοὺς
ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω."
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
ὣς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.“
Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα
„Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα,
ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ', ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.“
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος,
μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ·
„Κλῦθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,

μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες."
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
οἷος κεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη,
ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ."
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.

βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
'Αντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν 'Αχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„'Αντίνο', οὔπως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,
πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μὲν – οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω –
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
γίγνομαι· ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι."
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' 'Αντινόοιο
[ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].
οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς 'Εφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,

ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.“
"Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
„τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.“
Ὣς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς,
εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυΐδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας
„Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις,
κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.“

Ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ."
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ᾔτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσιν.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
„Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο."
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
„Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν."
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηΐ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηΐ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης

στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τον προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν

τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
ψεῦδος δ᾽ οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“
Τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Μέντορ, πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἴω πῶς τ᾽ ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ᾽ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.“
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχ᾽, ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“
Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ᾽ ἔπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δ᾽ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ᾽ ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
δαῖτ᾽ ἐντυνόμενοι κρέα ὤπτων ἄλλα τ᾽ ἔπειρον.
οἱ δ᾽ ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ᾽ ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ᾽ ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευεν
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
„Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστὶν,

δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον."
῝Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
„Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ."
῝Ως ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
„Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;"
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο

[ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν]·
„Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασιν
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ,
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,

ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἤτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἤτοι εἷως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
ἥτ' ἔριν Ἀτρείδησι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα —
οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν —
μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς

νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἠχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους.
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ᾐτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν

δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἕστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθὴς, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ' ἀπόλοντο.
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
[καὶ σὺ, φίλος – μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε –
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.]"
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν,

τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπεκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἢ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί –
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη –
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ

μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γὰρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν;"
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἤτοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζωόν γ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
ἡ δ' ἤτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς,
δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης Τροίηνδε κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπερχοίατ' ἄελλαι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦεν
κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
επτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ηλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν."
Ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι."
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμος,
δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
„Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔτι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηΐ μελαίνῃ

νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ᾽, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
οὐδ᾽ ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.“
Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ᾽ ἕλε πάντας ἰδόντας
θαύμαζεν δ᾽ ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ᾽ ἕλε χεῖρα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν
„Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ᾽ ἄλλος Ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ, ἄνασσ᾽, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
σοὶ δ᾽ αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, τοῦ δ᾽ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ᾽ ὅτε δώμαθ᾽ ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ᾽ ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤϊξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ᾽ Ἀθήνῃ
εὔχετ᾽ ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ᾽ ἔπιόν θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ᾽ αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.“

Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
οἷσιντε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ' ὅγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
„Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
[ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν,
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
[Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.]
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔϊκτον.
ἀλλ' εἴπ' ἤ σφωϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.“
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.“
Ὣς φάθ', ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσιν,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„Σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' οἵτινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν."
Ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
„Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἠχήεντα,
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα."
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·

ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς
καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτε τι ποιμὴν
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
εἷος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν
λάθρῃ, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὣς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνὸς, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
οσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
ζώει ὅγ' ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια

Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ."
"Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
„Ἴδμεν δή, Μενέλαε Διοτρεφὲς, οἵτινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα — σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν —

ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικεν,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις·
κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε χεῖρες
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται
καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών."
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα
„Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν,
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἴσ' οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκεν
νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,

ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἷον ἔθηκεν."
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
„Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧτε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν."
Ὣς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν
„Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες – ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα –

ἤτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκεν,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι εἶδος.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
οἷον καὶ τόδ᾽ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν᾽ ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ᾽ ἔμελλεν
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ᾽ ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ᾽ ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ᾽ ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ᾽ ὑπακοῦσαι·
ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
[ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέγ᾽ οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ᾽ ἔχ᾽ ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]“
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ᾽ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ᾽ εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ εἰς εὐνὴν τράπεθ᾽ ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.“
Ὣς ἔφατ᾽, Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη δμωῇσι κέλευσεν
δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ

οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον, ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵτε μοι αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσεν
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες."
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ᾽ ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
κὰδ δ᾽ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ᾽ ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ᾽ ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ᾽ ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ᾽ ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
[οἱ δ᾽ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.]
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
τόσσον ἄνευθ᾽ ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ᾽ ἀπὸ νῆας ἐΐσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθα μ᾽ ἐείκοσιν ἤματ᾽ ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ᾽ οὖροι
πνείοντες φαίνονθ᾽ ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίγνονται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε᾽ ἀνδρῶν,
εἰ μήτις με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ᾽ ἐσάωσεν,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,

Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε,
'νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
ἦε ἑκὼν μεθίεις καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
'ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
'αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.'

ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς
πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
τοῖος ἐὼν οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.'
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἥγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ', ἠϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν

'τίς νύ τοι, 'Ατρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
'οἶσθα, γέρον — τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; —
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —
ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν,
'ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον
'ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον 'Αχαιοὶ,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἠέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.'
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
''Ατρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ

ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισιν.
Γυρῇσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
[ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.]
σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν

Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ' οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς
μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
'τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
[ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀκοῦσαι].'
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
'υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇπερ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῗσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετεος ποταμοῖο,
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας,
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται

καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τ' ἠδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
αἵθ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων."
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
„Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

[δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,]
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν
„Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἠὲ καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἠὲ ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.“
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα
„αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἵ οἱ ἕποντ᾽· ἐν δ᾽ ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ᾽ ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεόν, τῷ δ᾽ αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ᾽ ἔμβη νηῒ Πύλονδε.“
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρας δ᾽ ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ᾽ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός
[ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ᾽, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·]
„Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τόσσων δ᾽ ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως,
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ᾽ ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ᾽ ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.“
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ᾽ ἐκέλευον
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ᾽ ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ᾽ ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ᾽ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια
„Κῆρυξ, τίπτι δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ᾽ αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ᾽ ἄλλοθ᾽ ὁμιλήσαντες

ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οἵ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετερων το πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ· ἥτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
„αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.“
Ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν
„Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵθ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;“
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
„οὐκ οἶδ' εἴ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἤ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.“
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῇς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια
„Κλῦτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
[ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὁππότε κεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἤ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ᾔδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσ' ἐκέλευεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον
μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι

ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
ἡ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσιν
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς."
"Ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ
„Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηεν,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας."
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος υἷϊ τέτυκται."
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
παντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν."
Ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
[πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν]
τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ' εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῇς ἔνι οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,
παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
„Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.“
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν,
„Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·

καί με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
[ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤπερ ἐκείνου.
τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθησιν,
ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν
„θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥντε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι — δύναται γάρ —
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
εἴπου ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν
„οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν."
Ὣς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῗδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.

ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσέως σχεδία.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθῖζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
„Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως — δύνασαι γάρ —
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.“
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα
„Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν πέρὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν,
πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,

ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
ἤϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίντε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν·
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων —
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει —
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων

[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι
„Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]"
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.]
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."

Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
ᾧ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.]
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔπη ἔγωγε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
„οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ."

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
[δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων
„Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.“
Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπὴν,
ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῗσαι
ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“

Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.“
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,

σὺ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι·
ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω."
Ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων,

αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν.
ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσιν,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσιν
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήνγε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,

οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν
„Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀϊζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἅδην ἐλάαν κακότητος."
Ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαὴς
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
„Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.“
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἒξ ἔμμορε τιμῆς.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
[αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,]

ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·
„Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δὲ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.“
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
„Ὤ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὖτε
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“
Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφὲς, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ,

ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν
„Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήῃ
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης –

ῥοχθεῖ γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
„*Ὤ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι*
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
ἔκβασις οὔπῃ φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔπως ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος."
Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,

ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὤλετ' Ὀδυσσεὺς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἐξαναδὺς, τάτ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
νῆχε παρὲξ, ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἶξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν
„Κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.“
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ᾤδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κυσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμον

„Ὢ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείῃ
ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
ὣς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ᾽ ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ᾽ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἷσεν δὲ Σχερίῃ, ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ᾽ ἀρούρας.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότ᾽ ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ᾽ ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ᾽ ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δὲ δύ᾽ ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖιν ἑκάτερθε· θύραι δ᾽ ἐπέκειντο φαειναί.
ἡ δ᾽ ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Ναυσικάα, τί νύ σ᾽ ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἵ κέ σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγησιν
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος."
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν
„Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι

ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ᾽ ὀπυίοντες, τρεῖς δ᾽ ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ᾽ αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ᾽ ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.“
Ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ
„Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.“
Ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ᾽ ἐπίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐκτὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὥπλεον, ἡμιόνους θ᾽ ὕπαγον ζεῦξάν θ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνῃ·
κούρη δ᾽ ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ᾽ ἀπήνῃ,
μήτηρ δ᾽ ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ᾽ ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ᾽ ὄψα τίθει, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ – κούρη δ᾽ ἐπεβήσετ᾽ ἀπήνης –
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ᾽ ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν· καναχὴ δ᾽ ἦν ἡμιόνοιιν·
αἱ δ᾽ ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ᾽ ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἱ δ᾽ ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ᾽ ἵκοντο,
ἔνθ᾽ ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ᾽ ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ᾽ αἵγ᾽ ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ᾽ ἀπ᾽ ἀπήνης

εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ,
σφαίρῃ ταίγ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισιν·
τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλὰ,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ,
αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
„Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ,
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι."
"Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροΐ μήδεα φωτός.
βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
ὅστ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀΐεσσιν
ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλεν
μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανεν.
σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ,
τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας·
οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
[λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη].
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
„Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἦ βροτος ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐΐσκω·

εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
τρισμάκαρες μὲν σοίγε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσοντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα —
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
τὴν ὁδὸν ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι —
ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δὴν, ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
ὡς σὲ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δείδιά τ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναί τε θύελλαι
νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
ὄφρα τί που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀΐω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,

χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.“
Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα
„ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας —
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
καί που σοὶ τάγ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης —
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.“
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσεν
„στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.“
Ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.

δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς
„Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.“
Ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ' ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα
„Κλῦτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.“

Ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.
ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐῗσαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ – μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον –
καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας
'τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσίν·
ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβὰς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.'
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
ἥτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλὴ,
ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
μητέρ' ἐμήν ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.

τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
[εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]"
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
„Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν."
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν.

ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῢς Ἀπειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσιν
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ.
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς
„Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.

νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα.“
 Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός,
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσεν·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα

Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·
οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερὲς, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατα δώματα δαιτυμόνεσσιν.
πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
ἱστὸν τεχνῆσσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα

σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν
πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεὺς,
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς
„Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.“
Ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἷσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων."
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ."
Ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται

χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἅσσα οἱ Αἶσα κατὰ Κλῶθές τε βαρεῖαι
γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
οὔτι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὕστινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καίπερ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα."

Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
οὐ δὴ φῇς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·

ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.]
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυϊ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
ἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἷος ἐπῆλθον
ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεῇσιν.
τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.“
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.“
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅτ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,

τήνπερ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν.
καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ."
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
„Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή."
ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὀδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
„Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“
Ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἦ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν."
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν·
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκεν
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν

Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν."
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο
„Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστιν,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη."
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
[αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.]"
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν
„Δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤπερ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ' ἄντην
„οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ ὅσθ' ἅμα νηῒ πολυκληῗδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἶσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.“
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
ὡς σύγε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσιν.
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·

θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών."
Ἠ ῥα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.
τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει."
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν
„Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἥσειν ἢ τοσσοῦτον οἴομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο
ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν."
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐῢ πρήσσεσκον ἕκαστα,
λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἠΰτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,

οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντες·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.“
Ὣς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·]
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν
„Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα,
οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.

ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώγε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὕδειν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων
„Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;"
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης
„αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον.
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ."
Ὣς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ

Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
„μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
„Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
„οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.“
Ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
δή τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“
Ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶν
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ' ἐκέλευον,
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.“
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τουτου, ὃ δή μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν."
Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
„Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐΰπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα παντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν."
Ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ

τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλον
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μη τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδησθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ."
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤϊε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη."

Ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
νώτου ἀποπροταμών – ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο –
ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
„Κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσιν,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“
Ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρῳ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέγε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοὶ,
ὥστε που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.“
Ὣς φάθ', ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν

ἔνθεν ἑλὼν ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὣς ὁ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῆπερ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπὴν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
    Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅστε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·

ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα
„Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδὸς,
ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσιν.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ' ὅττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν

οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμὶν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅστινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιεταώσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵτε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ."

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅτ' ἐϋφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσιν,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται

πρὸς ζόφον — αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε —
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτοι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίγνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ' Ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἶς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας

οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην

ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν ὀΐων τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
„Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν,
ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής."
Ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', ὄϊές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ

ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
μακρῆσίν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ᾽ ἄλλους
πωλεῖτ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
καὶ γὰρ θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ᾽ ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ᾽ ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ᾽ ἠδὲ γυναικὶ
ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ᾽ εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἠείδη δμώων οὐδ᾽ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ᾽ αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί᾽ οἴη.
τὸν δ᾽ ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ᾽, ὀδμὴ δ᾽ ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
θεσπεσίη· τότ᾽ ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ᾖα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ᾽ ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ᾽ εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ᾽, οὐδέ μιν ἔνδον

εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην – ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν –
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
"Ενθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, εἷος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη

πίνειν αἰνυμένῳ καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
„Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοίτ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
„Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε,
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ
„νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ' ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.“

Ὣς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
„Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.“
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
χείρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,

ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηχ', ὡσεί τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.

καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
„Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις.
„Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ."
Ὣς φάτ'· ἀτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν
„Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥσπερ ὑπέστης.
Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ
„Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισιν,
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται."
Ἦ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,

εἷος θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψεσθαι, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅττι ἑ κήδοι·
„Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἠὲ βίηφιν;"

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος
„ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.“
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
„εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύγ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.“
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐΰτρεφέες, δασύμαλλοι,
καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε –
ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων –
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,

καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσιν
τειρόμενος πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος
„Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύγ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις."
Ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατ[illegible]· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴω[illegible]νὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλε[illegible]α θοῶς καλλίτριχα μῆλα

πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·
,,Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.“
Ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο.
[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.]
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
,,Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήϊα δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.“
Ὣς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν

ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ
„Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ
„ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
„Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα].
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι

οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ."
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι,
νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐΰσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται,
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ᾔτεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλῃσιν.

νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ' ἐστὶν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.“
Ὣς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἦ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηῒ
κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

αὖτις ἐπ᾽ Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ᾽ ἑταῖροι.
"Ενθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ᾽ ἐγὼ κήρυκά τ᾽ ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ᾽ ἐκίχανον
δαινύμενον παρὰ ᾗ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ᾽ ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ᾽ οὐδοῦ
ἑζόμεθ᾽· οἱ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ᾽ ἐρέοντο
„Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μέν σ᾽ ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ᾽ ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν."
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ
„ἄασάν μ᾽ ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ᾽ ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν."
Ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἱ δ᾽ ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ᾽ ἠμείβετο μύθῳ
„Ἔρρ᾽ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ᾽ ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
ἔρρ᾽, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ᾽ ἱκάνεις."
Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ᾽ ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ᾽ εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἑβδομάτῃ δ᾽ ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ᾽ ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ᾽ ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ᾽ ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.

ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἄμαξαι.
ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο
ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες

φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ' οἵ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν·
οἱ δ' ἅλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
"Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηΐ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἠὼς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
„*Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,*
εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.“
Ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
„[Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·]
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἠώς,
οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν
οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.“
Ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.

οὐδ᾽ οἵγ᾽ ὡρμήθησαν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἄρα τοίγε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ᾽· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ᾽ ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ᾽ ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ᾽ ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε·
„Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει – δάπεδον δ᾽ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν –
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, τοὶ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ᾽ ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ᾽ εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ᾽, ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ᾽ ἄκυλον βάλανόν τ᾽ ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ᾽ ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.

οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
„Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά
[ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
[καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα].
„Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειποι
„Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη."
Ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας

Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύγ' ἔνθα περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαΐξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μήτι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.“
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον

νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρησι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξεν,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„*Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.*"
ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήϊξα ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„*Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;*
θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
[*σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.*]
ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅντε μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„*ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,*
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,

αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃς.
οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο."
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλά,
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους."
Ὣς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέῳγε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' ἂψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
ὣς ἔμεν ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν,
ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον."
Ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν
„νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἕπησθε,
ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν."
Ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
„Ἆ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,

ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
„Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης."
Ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων
„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε."
Ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι
„Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
[Ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]
„Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥνπερ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι."
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦτε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.“
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μήτι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω,
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρῃσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' Ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακραί τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων·
ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.

δὴ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ᾽ ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ᾽ Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.“
Ὣς ἔφατ᾽, αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ᾽ ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ᾽ ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ᾽ ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ᾽ ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
„Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ᾽ ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.“
Ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ᾽ ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ᾽ ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ᾽ Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
„Φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

ἔρχεσθ᾽· ἄλλην δ᾽ ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο."
Ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ κατ᾽ αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽ ἢ ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα κιόντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Νέκυια.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ᾽ ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ᾽ αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ᾽ ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ᾽ ἱστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ᾽ ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.
Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
ψυχαὶ ὑπὲξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων.
[νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηΐφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.]
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα

*μῆλα, τα δη κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.“
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ
„[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο
νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοί ἐστιν,
σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι*

ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω."
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευον.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν
„[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω."
Ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων
„Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα

Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἤτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.“
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης·
ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;"
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
„ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω."
Ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
[μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.]
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;"
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζὺν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε Κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἠέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
ἢ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος."
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ
„καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαῖτας ἐΐσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ
ἐν κόνι ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ' ἔμεγ' ἐν μεγάροισιν ἐΰσκοπος ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ᾽· ἐμοὶ δ᾽ ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ᾽ οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ᾽ ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὤτρυν᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;“
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο πότνια μήτηρ
„ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ᾽ αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ᾽ ὀστέα θυμὸς,
ψυχὴ δ᾽ ἠΰτ᾽ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ᾽, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησθα γυναικί.“
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ᾽, αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον – ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια –
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἱ δ᾽ ἀμφ᾽ αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἑκάστη
ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ᾽ ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ᾽ ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,

φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
κυρτωθὲν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
[λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.]
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Χαῖρε, γύναι, φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.“
Ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
ναῖε πολύρρηνος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·

καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσιν.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν·
ἡ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.
Τὴν δὲ μέτ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
ἀμφοτέρω, πρίν σφωϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσιν.
Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους

ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.“
Ὣς ἔφαθ᾽, αἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τοῖσιν δ᾽ Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων
„Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
ξεῖνος δ᾽ αὖτ᾽ ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ᾽ ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηΐζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.“
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος
[ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]
„Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμὶν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ᾽ ἀπὸ δοξης
μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε..
Ἀλκινόου δ᾽ ἐκ τοῦδ᾽ ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.“
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ δήμῳ.“
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ᾽ αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ᾽ ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἱκέσθαι·
καί κ᾽ αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
πᾶσιν, ὅσοι μ᾽ Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.“
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

„ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς,

οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἠὲ σέγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;“
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἔμεγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
[ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται]·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
„τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι·
μή οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι
ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
[ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.]

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἦ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
ἤ που πὰρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης."
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅγ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν."
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;"
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
„μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἠὲ καὶ οὐκί.
εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἤ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς."
  Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
[ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·]
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθὴς, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης."
Ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·

„Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν,
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν."
Ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
ἥμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·

στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπὸν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
ἤτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς·
αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς
ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τέρπεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
[παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστὸν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ
χρύσεος ἦν τελαμὼν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,

καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ', ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.“
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·
[Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα.
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτὴ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων
„Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα

σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.“
Ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
„Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιιν.
εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἱ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω

ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δ' ἤτοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταίτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
    Οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐ καταβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς,
πρὸς ζόφον εἰς Ἔρεβος τετραμμένον, ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.

τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσιν
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
  Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
νῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας."
  Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
„εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους."
  Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
„σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·

οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.“
Ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
[ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ
„Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
θέσφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγειν ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν."
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον.
αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς
Ἠελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·

„Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ."
Ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
„Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἶλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν

τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσιν
κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα."
Ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.

σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὣς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ
  „Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.“
  Ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ

„Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ, πέρι τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵτε μάλιστα
νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ."

Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη."

Ὣς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·

κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον
„Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.“
Ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε Νότος τε.
οἱ δ' εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
„Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ."
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι·
τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν
„Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ,
οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες."
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,

Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ
„Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἔγωγε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
„Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ."
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
  Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστὸν,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
  Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς· οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν.
[Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

СЛОВАРЬ.

При прилагат. цыфра 3 означаетъ, что они трехъ окончаній, а 2, что двухъ окончаній. *D.*=Deponens, *M.*=Medium, *P.*=Passivum, *DP.*=Deponens Passivi, *DM.*=Deponens Medii.

A.

Ἆ межд. о! ахъ, увы! ἆ δειλέ о несчастный!

ἀάατος 2. неприкосновенный, ненарушимый; невредный, невинный, ἄεθλος.

ἀαγής 2. неломкій, крѣпкій.

ἄαπτος 2. недостижимый, неприступный, непобѣдимый, грозный.

ἀάσχετος 2. см. ἄσχετος.

ἀάω, аор. ἄασα и ἆσα, ἀασάμην, аор. стр. ἀάσθην, врежу, обманываю; *P.* меня обманываютъ, мнѣ вредятъ; *M.* я допускаю себя обманывать, ошибаюсь; *DM.* обманываю.

ἀβακέω, аор. ἀβάκησα, не умѣю говорить, не знаю, ничего не предчувствую.

Ἄβαντες, ων, οἱ Абанты, древнѣйшіе жители остр. Эвбеи.

Ἀβαρβαρέη, ης, ἡ Абарбарея, нимфа.

Ἄβας, αντος, ὁ Абасъ, Троянецъ.

Ἄβιοι, ων, οἱ, Абіи, Скиѳское племя.

Ἄβληρος, ου, ὁ Аблеръ, Троянецъ.

ἀβλής, ῆτος, ὁ, ἡ не пущенный, свѣжій.

ἄβλητος 2. не пораженный, не раненый.

ἀβληχρός 3. слабый, спокойный, тихій.

ἄβρομος 2. шумный.

ἀβροτάζω не встрѣчаю, блуждаю.

ἄβροτος, 2. и 3. безсмертный, божественный.

Ἄβυδος, ου, ἡ Абидосъ, гор. при Геллеспонтѣ; Ἀβυδόθεν нар. изъ Абидоса, Ἀβυδόθι въ Абидосѣ.

ἀγάασθαι, ἀγάασθε см. ἄγαμαι.

ἄγαγον, ἀγαγεῖν, ἀγαγέσθαι см. ἄγω.

ἀγάζομαι см. ἄγαμαι.

ἀγαθός 3. хорошій, превосходный, прекрасный, славный, благородный; полезный.

Ἀγάθων, ωνος, ὁ Агаѳонъ, сынъ Пріама.

ἀγαίομαι (ἄγαμαι) завидую, негодую, сержусь.

ἀγακλεής 2. (*ἄγαν, κλέος*) славный, знаменитый.

'Αγακλεής, ῆος, ὁ Агаклей, Мирмидонецъ.

ἀγακλειτός 3. славный, знаменитый; великолѣпный.

ἀγακλῠτός 2. знаменитый, славный; великолѣпный.

ἀγάλλομαι *P*. горжусь; радуюсь; пользуюсь.

ἄγαλμα, ατος, τό драгоцѣнность, богатый даръ; обѣтная жертва.

ἄγαμαι *DM*. (*ἀγάομαι, ἀγαίομαι* и *ἀγάζομαι*) буд. *ἀγάσομαι*, аор. 1. *ἠγασάμην, ἠγασσάμην, ἀγασάμην* и *ἀγασσάμην* удивляюсь, восхищаюсь; завидую, гнѣваюсь, негодую.

'Αγαμεμνονίδης, ου, ὁ сынъ Агамемнона = *Ορέστης*.

'Αγαμέμνων, ονος, ὁ Агамемнонъ, с. Атрея, внукъ Пелопса, царь Микенскій, военачальникъ Грековъ; *'Αγαμεμνόνεος* 3. принадлежащій Агамемнону, *'Αγ. ἄλοχος* супруга Агамемнона.

Αγᾰμήδη, ης, ἡ Агамида, дочь Авгея.

ἄγᾰμος 2. (*γάμος*) безбрачный, холостой.

ἀγάννῐφος 2. (*ἄγαν, νίφω*) покрытый снѣгомъ.

ἀγανός 3. (*γάνος, γάνυμαι*) ясный, тихій, милый, пріятный.

ἀγᾰνοφροσύνη, ης, ἡ кротость, любезность.

ἀγᾰνόφρων, 2. (*φρήν*) кроткій, пріятный.

ἀγάομαι см. *ἄγαμαι*.

ἀγαπάζω, ἀγαπάζομαι и

ἀγαπάω, аор. *ἠγάπησα* и *ἀγάπησα* радушно принимаю, привѣтствую; я доволенъ.

ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ (*ἀνήρ*) храбрый, любящій храбрость.

'Αγαπήνωρ, ορος, ὁ Агапеноръ, с. Анкея.

ἀγᾰπητός 3. возлюбленный, драгоцѣнный; любимецъ.

ἀγάῤῥοος 2. быстротекущій, быстрый.

'Αγασθένης. εος, ὁ Агасѳенъ, с. Авгея, царь въ Элидѣ.

ἀγάστονος 2. сильно стонающій, воющій; шумный.

Αγάστροφος, ου, ὁ Агастрофъ, с. Пеона, Троянецъ.

'Αγαυή, ῆς, ἡ, Агава, дочь Нерея.

ἀγαυός 3. чудный, прекрасный, благородный.

ἀγγελίη, ης, ἡ извѣстіе, новость; посольство.

ἀγγέλλω, буд. *ἀγγελέω*, аор. *ἤγγειλα*, аор. общ. *ἠγγειλάμην* извѣщаю, объявляю; съ неопр. приказываю.

ἄγγελος, ου, ὁ, ἡ вѣстникъ, посолъ; вѣстница.

ἄγγος, εος, τό сосудъ.

ἄγε, ἄγετε межд. ну, ну-ка!

ἀγείρω, аор. *ἤγειρα, ἄγειρα*, давнопр. *ἀγηγέρμην*, 3. л. мн. *ἀγηγέρατο*, аор. стр. *ἠγέρθεν, ἄγερθεν* = *ἠγέρθησαν*, аор. общ. *ἀγερόμην*, неопр. *ἀγερέσθαι*, прич. *ἀγρόμενος* собираю, *P*. и *M*. собираюсь.

ἀγελαῖος 3. принадлежащій къ стаду.

'Αγέλᾱος, ου и 'Αγέλεως, ω, ὁ Агелай 1) с. Фрадмона, Троянецъ; 2) Грекъ; 3) с. Дамастора.
ἀγελείη, ης, ἡ (ἄγω, λεία) приносящая добычу (Аѳина).
ἀγέλη, ης, ἡ стадо, толпа.
ἀγεληδόν нар. толпою, въ толпѣ; стадами.
ἀγέληφι дат. отъ ἀγέλη.
ἀγέμεν = ἄγειν неопр. наст. отъ ἄγειν.
ἄγεν = ἐάγησαν аор. стр. отъ ἄγνυμι разламываю.
ἀγέραστος 2. не получившій почетнаго дара, не награжденный.
ἀγερέθομαι см. ἠγερέθομαι.
ἄγερθεν = ἠγέρθησαν аор. стр. отъ ἀγείρω.
ἀγέρωχος 2. гордый, славный, отважный, храбрый, воинственный.
ἄγη, ης, ἡ удивленіе.
ἄγη = ἐάγη аор. стр. отъ ἄγνυμι.
ἀγηγέραθ' = ἀγηγέρατο давнопр. отъ ἀγείρω.
ἀγηνορίη, ης, ἡ мужество, отвага; гордость.
ἀγήνωρ, ορος, ὁ, ἡ мужественный, отважный; гордый.
'Αγήνωρ, ορος, ὁ Агеноръ, с. Антенора, Троянецъ.
ἀγήραος 2. сокр. ἀγήρως 2. не старѣющійся; вѣчный.
ἀγητός 3. чудесный, великолѣпный, отличный.
ἀγῑνέω, неопр. ἀγινέμεναι, пр. несов. ἀγίνεσκον веду, несу, гоню.
ἀγκάζομαι *DM*. беру на руки.
'Αγκαῖος, ου, ὁ Анкей, с. Ликурга; Этолійскій борецъ.
ἀγκαλίς, ίδος, ἡ рука.
ἀγκάς нар. въ объятіяхъ.
ἄγκιστρον, ου, τό удочка.
ἀγκλίνας прич. аор. отъ ἀνακλίνω.
ἀγκοίνη, ης, ἡ рука, объятія.
ἄγκος, εος, τό долина, ущелье.
ἀγκρεμάσασα прич. аор. отъ ἀνακρεμάννυμι.
ἀγκυλομήτης, εω, ὁ, ἡ хитрый.
ἀγκύλος 3. загнутый, кривой.
ἀγκυλότοξος 2. вооруженный кривымъ лукомъ.
ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ кривоносый.
ἀγκών, ῶνος, ὁ сгибъ, согнутая рука, локоть; ἀγκὼν τείχεος выдающаяся стѣна.
ἀγλαΐζω окружаю блескомъ; *P*. съ буд. общ. блистаю; неопр буд. общ. ἀγλαϊεῖσθαι.
ἀγλαΐη, ης, ἡ блескъ, красота, украшеніе; радость; гордость.
'Αγλαΐη, ης, ἡ Аглая, мать Нирея, супруга Харона.
ἀγλαΐηφι дат. отъ ἀγλαΐη.
ἀγλαόκαρπος 2. приносящій прекрасные плоды.
ἀγλαός 3. блестящій, прекрасный, великолѣпный.
ἀγνοέω, аор. ἀγνώσασκε сокр. изъ ἀγνοήσασκε не знаю, не узнаю.
ἀγνοιέω = ἀγνοέω не узнаю.
ἀγνοιῇσι сосл. наст. отъ ἀγνοιέω.
ἁγνός 3. чистый, невинный, святой.
ἄγνῡμι, буд. ἄξω, аор. 1. ἔαξα, ἦξα, повел. ἆξον, аор. 2. стр. ἐάγην, ἄγην, 3. л. мн. ἄγεν = ἐάγησαν ломаю, разламываю, уничтожаю.

ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ (γνῶναι) неизвѣстный.

ἀγνώσσασκε см. ἀγνοέω.

ἄγνωστος 2. не узнанный; не узнаваемый.

ἀγξηράνῃ соед. аор. отъ ἀναξηραίνω.

ἄγονος 2. не рожденный.

ἀγοράασθε = ἀγορᾶσθε, отъ ἀγοράομαι.

ἀγοράομαι DM. аор. ἠγορησάμην, 3. л. мн. пр. нес. ἠγορόωντο = ἠγορῶντο участвую въ народномъ собраніи, совѣтуюсь; говорю.

ἀγορεύω говорю въ народномъ собраніи, говорю, возвѣщаю, обнародываю.

ἀγορή, ῆς, ἡ народное собраніе, совѣщаніе; площадь, рынокъ, αἱ ἀγοραί рѣчи.

ἀγορῆθεν нар. изъ собранія.

ἀγορήνδε нар. въ собраніе.

ἀγορητής, οῦ, ὁ витія, ораторъ.

ἀγορητύς, ύος, ἡ даръ слова, краснорѣчіе.

ἀγός, οῦ, ὁ вождь, начальникъ.

ἀγοστός, οῦ, ὁ согнутая рука, локоть.

ἄγραυλος 2. живущій на полѣ, подъ открытымъ небомъ.

ἄγρει, мн. ἄγρειτε, повел. отъ ἀγρέω бери; = ἄγε ну, живо, впередъ!

ἄγρη, ης, ἡ, ловля, охота; добыча.

ἄγριος 3. дикій; грубый, злой, жестокій.

Ἄγριος, ου, ὁ Агрій, с. Порѳаона.

ἀγριόφωνος 2. имѣющій дикій голосъ; говорящій варварскимъ, непонятнымъ языкомъ.

ἀγρόθεν нар. съ полей, изъ деревни.

ἀγροιώτης, ου, ὁ = ἀγρότης селянинъ, деревенскій житель.

ἀγρόμενος см. ἀγείρω.

ἀγρόνδε нар. въ поле, въ деревню.

ἀγρονόμος 2. живущій въ деревнѣ, деревенскій.

ἀγρός, οῦ, ὁ, поле, пашня, помѣстье, дача.

ἀγρότερος 3. деревенскій, полевой, дикій.

ἀγρότης, ου, ὁ деревенскій житель.

ἀγρώσσω = ἀγρεύω охочусь, ловлю, преслѣдую,

ἄγρωστις, ιος, ἡ трава.

ἀγυιά, ᾶς, ἡ улица, путь, дорога.

ἄγυρις, ιος, ἡ = ἀγορά собраніе; толпа.

ἀγυρτάζω собираю.

ἀγχέμαχος 2. сражающійся вблизи.

ἄγχι нар. близко; скоро.

ἀγχίαλος 2. близкій къ морю, приморскій.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ Анхіалъ, 1) Грекъ, 2) отецъ Мента, 3) благородный Феакъ.

ἀγχιβαθής 2. близкій къ глубинѣ, глубокій.

ἀγχίθεος 2. близкій къ богамъ, богоподобный.

ἀγχιμαχητής, οῦ, ὁ = ἀγχέμαχος.

ἀγχίμολος 2. подходящій близко; ἀγχίμολον нар. близко; скоро.

ἀγχίνοος 2. благоразумный.

проницательный, остроумный.
Ἀγχίσης, εω, ὁ, Анхизъ, отецъ Энея; = отецъ Эхепола.
Ἀγχισιάδης, ου, ὁ с. Анхиза (Эней, Эхеполъ).
ἄγχιστα нар. очень близко.
ἀγχιστῖνος 3. близкій.
ἄγχιστον нар. очень близко.
ἀγχόθι нар.=ἀγχοῦ вблизи, близко.
ἀγχοῦ нар. вблизи, близко.
ἄγχω давлю, жму крѣпко.
ἄγω, аор. 2. ἤγαγον, аор. 2. общ. ἠγαγόμην, ἀγαγόμην, пов.аор. ἄξετε, неопр. ἄξεμεν и ἀξέμεναι, аор. 1. общ ἠξάμην веду, привожу, приношу, похищаю, доставляю.
ἀγών, ῶνος, ὁ собраніе, мѣсто собранія, состязаніе, сраженіе.
ἀδαημονίη, ης, ἡ неопытность, незнаніе.
ἀδαήμων 2. не знающій, неопытный.
ἀδάκρῦτος 2. безслезный, не оплакивающій.
Ἀδάμᾱς, αντος, ὁ Адамасъ, Троянецъ.
ἀδάμαστος 2. необузданный, неукротимый.
ἀδδηκώς, ἀδδήσειε см. ἀδέω.
ἄδδην см. ἄδην.
ἇδε аор. отъ ἁνδάνω нравлюсь.
ἀδεής 2., ἀδειής, и ἀδδεής безстрашный, отважный; безстыдный.
ἀδελφεός и ἀδελφειός, οῦ, ὁ= . ἀδελφός братъ.
ἀδευκής 2. непріятный, горькій.
ἀδέψητος 2. невыдѣланный.
(ἀδέω наст. не употребл.) жел. аор. ἀδήσειε и прич. пр. сов. ἀδηκότες насыщаюсь до тошноты, до усталости; пресыщаюсь.
ἄδην нар. вдоволь, досыта.
ἀδήρῑτος 2. не сраженный; не рѣшенный.
ἀδινός 3. сомкнутый, тѣсный, сильный, громкій; вопіющій.
ἀδινῶς нар. тяжело, сильно.
ἀδμής, ῆτος, ὁ, ἡ необузданный, неукротимый; холостой.
ἄδμητος 3. = ἀδμής.
Ἄδμητος, ου, ὁ Адметъ, с. Фера, царь Ферейскій.
ἇδον см. ἁνδάνω.
ἄδος, εος, τό сытость, насыщеніе; скука.
Ἀδρήστεια, ης, ἡ Адрастея, городъ Малой Азіи.
Ἀδρήστη, ης, ἡ = Ἀδράστη. Адраста, служанка Елены.
Ἀδρηστίνη, ης, ἡ = Эгіалея, дочь Адраста.
Ἄδρηστος, ου, ὁ = Ἄδραστος Адрастъ, 1) с. Талая, царь Сикіонскій, 2) с. Меропса предсказателя, 3) Троянецъ.
ἀδροτής, ῆτος, ἡ совершенная зрѣлость, сила, мужество.
ἄδυτος 2. неприступный, священный; τὸ ἄδυτον святилище, храмъ.
ἀεθλεύω = ἀθλεύω борюсь, состязаюсь; работаю, терплю горе,
ἀέθλιον, ου, τό награда за побѣду; состязаніе, сраженіе; оружіе.
ἄεθλον, ου, τό=ἆθλον награда за побѣду; состязаніе.

ἄεθλος, ου, ὁ=ἆθλος борьба, состязаніе; сраженіе; нужда, трудъ.
ἀεθλοφόρος 2.=ἀθλοφόρος приносящій награду, увѣнчанный.
ἀεί нар., αἰεί и αἰέν, всегда, постоянно.
ἀείδω = ᾄδω, буд. ἀείσομαι, ᾄσομαι, повел. аор. 2. ἀείσεο, неопр. аор. ἀεῖσαι пою, воспѣваю, звучу.
ἀεικείη, ης, ἡ = αἰκία худое обращеніе, обида.
ἀεικέλιος 3. и 2. неприличный, безобразный, постыдный; невидный, безобразный.
ἀεικελίως нар. неприлично, постыдно.
ἀεικής 2. = αἰκής неприличный, постыдный; гадкій, безобразный.
ἀεικίζω = αἰκίζω, буд. ἀεικιῶ, аор. ἀείκισσα ἀεικισσάμην, аор. стр. ἀεικίσθην, неопр. аор. стр. ἀεικισθήμεναι = ἀεικισθῆναι поступаю дурно, обижаю, оскверняю, искажаю.
ἀείρω=αἴρω, аор. ἤειρα, ἄειρα, аор. общ. ἀειράμην и ἠράμην (ἤρατο, ἠράμεθα), аор. 2. ἀρόμην, сосл. ἄρωμαι, жел. ἀροίμην, неопр. ἀρέσθαι, 3. л. ед. давнопр. ἄωρτο, аор. стр. ἀέρθην, 3. л. мн. ἄερθεν =ἀέρθησαν, прич. ἀερθείς и ἀρθείς (отъ αἴρω, ἤρθην) поднимаю, возвышаю; беру, схватываю; уношу, удаляю; *M*. получаю, пріобрѣтаю; предпринимаю, переношу.
ἀεῖσαι неопр. аор. отъ ἀείδω.
ἀεκαζόμενος 3. (ἀέκων) принуждаемый, дѣйствующій противъ воли.
ἀεκήλιος 2.=ἀεικέλιος постыдный.
ἀέκητι нар. (ἀέκων) противъ воли, ἀέκητι θεῶν противъ воли боговъ.
ἀέκων, ουσα, ον = ἄκων неохотный, недобровольный, дѣйствующій противъ воли.
ἄελλα, ης, ἡ порывъ вѣтра, буря, вихорь.
ἀελλής 2. ἀελλὴς κονίσαλος густое облако пыли.
ἀελλόπος=ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ быстрый какъ вихрь.
ἀελπέω не имѣю надежды, отчаяваюсь.
ἀελπής 2. неожиданный.
ἀελπέοντες см. ἀελπέω.
ἀενάων, ουσα, ον (ἀεί, νάω) вѣчно текущій.
ἀέντων род. мн. отъ ἀείς, прич. отъ ἄημι.
ἀέξω=αὔξω умножаю, рощу, питаю; *M*. умножаюсь, росту.
ἀεργίη, ης, ἡ бездѣйствіе, праздность, лѣнь.
ἀεργός 2. = ἀργός лѣнивый.
ἀερθείς, ἄερθεν см. ἀείρω.
ἀερσίπους, οδος, ὁ, ἡ = ἀρσίπους быстро бѣгущій, быстроногій.
ἄεσα аор., 1. л. мн. ἀέσαμεν= сокр. ἄσαμεν, неопр. ἀέσαι отдыхаю, сплю.
ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ неблагоразуміе, необдуманность.
ἀεσίφρων 2. неразумный, необдуманный, легкомысленный.

ἀζάλέος 3. изсушенный, сухой.
Ἀζείδης, αο, ὁ сынъ Азея= Акторъ.
ἄζη, ης, ἡ засуха, плѣсень, грязь.
ἀζηχής 2. безпрестанный, непрерывный; ἀζηχές нар. сильно, непрерывно.
ἄζομαι P. (отъ ἄζω) изсыхаю.
ἄζομαι D. благоговѣю, почитаю, боюсь.
Ἀηδών, όνος, ἡ Аедона, дочь Пандарея; соловей.
ἀηθέσσω не привыкаю.
ἄημι 3. л дв. ἄητον, неопр. ἀῆναι, ἀήμεναι, прич. ἀέντες, 3. л. ед. пр. нес. ἄη прич. наст. ἀήμενος и пр. нес. ἄητο дую, вѣю.
ἀήρ род. ἠέρος, д. ἠέρι, в. ἠέρα воздухъ, туманъ, мракъ.
ἀήσυλος 2. =αἴσυλος преступный.
ἀήτης, ου, ὁ (ἄημι) вѣтеръ, вѣяніе, дуновеніе.
ἄητος и αἴητος 2. бурный.
ἀθάνατος 3. и 2. безсмертный, вѣчный.
ἄθαπτος 2. не погребенный.
ἀθεεί нар. безъ боговъ.
ἀθεμίστιος 2. (θέμις) беззаконный, несправедливый, преступный.
ἀθέμιστος 2. = ἀθεμίστιος.
ἀθερίζω пренебрегаю, не обращаю вниманія.
ἀθέσφατος 2. невыразимый, обильный, безпредѣльный, великій, огромный.
Ἀθῆναι, άων и έων, αἱ Аѳины, городъ.
Ἀθηναῖος, ου, ὁ Аѳинянинъ.
Ἀθήνη, ης, ἡ = Ἀθῆναι.
Ἀθήνη, ης, ἡ и Ἀθηναίη Аѳина (Minerva), дочь Зевса.
ἀθηρηλοιγός, οῦ, ὁ (ἀθήρ, λοιγός) истребитель ости, лопата.
ἀθλεύω терплю.
ἀθλέω борюсь, тружусь; выношу горе.
ἀθλητήρ, ῆρος, ὁ = ἀθλητής борецъ,
ἆθλος, ου, ὁ=ἄεθλος борьба, состязаніе.
ἀθλοφόρος 2 =ἀεθλοφόρος приносящій награду, увѣнчанный.
Ἀθόως, ω, ὁ см. Ἄθως.
ἀθρέω, аор. ἤθρησα, смотрю рачительно, осматриваю.
ἀθρόος и ἄθρόος 3. собравшійся вмѣстѣ, частый, сбитый, соединенный, многочисленный.
ἄθυμος 2. робкій, малодушный.
ἄθυρμα, ατος, τό игра, увеселеніе, нарядъ, игрушка.
ἀθύρω играю, забавляюсь.
Ἄθως, ω, ὁ Аѳонская гора.
αἰ союзъ вм. εἰ; αἴκε, αἴ κεν если, ежели; въ косв. вопр. ли, не-ли.
αἴ γάρ съ жел. если бы.
αἶα, ας, ἡ (γαῖα, γῆ) земля, страна.
Αἰαίη, ης, ἡ (νῆσος) островъ Эйея; — прозвище Цирцеи.
Αἰακίδης, αο, ὁ Эакидъ, 1) с. Эака = Пелей, 2) внукъ Эака=Ахиллесъ.
Αἰακός, οῦ, ὁ Эакъ, с. Зевса, отецъ Теламона, Пелея и Фока.

Αἴας, αντος, ὁ Аяксъ 1) ὁ Ὀιλῆος и ὁ Λοκρός с. Оилея 2) ὁ Τελαμώνιος с. Теламона.

Αἰγαί, ῶν, αἱ Эгей, городъ въ Ахаіи.

Αἰγαίων, ωνος, ὁ Эгеонъ, сторукій титанъ.

αἰγανέη, ης, ἡ копье, рогатина.

Αἰγείδης, ου, ὁ с. Эгея = Θезей.

αἴγειος 3. = αἴγεος (αἴξ) козій, сдѣланный изъ козьей шкуры.

αἴγειρος, ου, ἡ черный тополь.

αἴγεος 3. = αἴγειος.

Αἰγιάλεια, ας, ἡ Эгіалея, дочь Адраста, супруга Діомеда.

αἰγιᾰλός, οῦ, ὁ морской берегъ.

Αἰγιᾰλός, οῦ, ὁ Эгіалъ, городъ въ Пафлагоніи; часть Пелопоннеза=Ахаія.

αἰγίβοτος 2. питающій козъ.

αἰγίλιψ, ιπος, ὁ, ἡ высокій, недоступный, крутой.

Αἰγίλιψ, ῖπος, ἡ Эгилипсъ, островъ близъ Эпира.

Αἴγῑνα, ης, ἡ Эгина, островъ; Эгина, нимфа.

Αἴγιον, ου, τὸ Эгіонъ, городъ въ Ахаіи.

αἰγίοχος, ου, ὁ владѣющій Эгидою, см. αἰγίς.

αἰγίς, ίδος, ἡ щитъ, скованный Гефестомъ Зевсу, поражающій громомъ, молніею и ночью.

Αἴγισθος, οιο, ὁ Эгисѳъ, с. Θіеста.

αἴγλη, ης, ἡ блескъ, сіяніе.

αἰγλήεις, εσσα, εν блистающій.

αἰγῦπιός, οῦ, ὁ коршунъ.

Αἰγύπτιος 3. Египетскій; сущ. Египтянинъ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ Эгиптій, отецъ Антифа, старикъ на островѣ Итакѣ.

Αἴγυπτος, ου, ὁ Нилъ, рѣка; ἡ Αἴγυπτος Египетъ; Αἰγυπτόνδε къ Нилу.

αἰδεῖο сокр. изъ αἰδέεο повел. отъ αἰδέομαι.

αἰδέομαι = αἴδομαι *D.* буд. αἰδέσομαι и αἰδέσσομαι, аор. 1. ἠδεσάμην и αἰδεσσάμην, пов. αἴδεσσαι, аор. стр. ἠδέσθην и αἰδέσθην, 3. л. мн. αἰδέσθεν = ἠδέσθησαν стыжусь, боюсь; уважаю, благоговѣю.

ἀΐδηλος 2. дѣлающій невидимымъ, уничтожающій, пагубный; дерзкій; ἀϊδήλως нар. пагубно.

Ἀίδης, αο, εω и Ἄϊδος, ὁ = Ἅιδης Гадесъ = Плутонъ, богъ подземнаго міра; εἰς Ἀίδαο или Ἀίδεω (δόμους) ἰέναι идти въ царство мертвыхъ, умирать; εἰν Ἀίδαο (δόμοις) въ царствѣ Плутона, ἐξ Ἀίδαο (δόμων) изъ царства Плутона.

αἰδοῖα, ων, τά стыдъ.

αἰδοῖος 3. стыдливый; достойный уваженія, уважаемый.

αἰδοίως нар. съ почестью.

αἴδομαι см. αἰδέομαι.

Ἄϊδος, Ἄϊδι (отъ Ἄϊς) см. Ἀίδης.

Ἀϊδόσδε нар. въ царство Плутона.

ἀιδρείη, ης, ἡ неопытность, незнаніе.

ἄιδρις, ι, род. ιος и εος, неопытный, не знающій.
Ἀιδωοεύς, ῆος, ὁ = Ἀίδης.
αἰδώς, όος = οῦς, ἡ стыдъ, стыдливость, скромность, боязнь; уваженіе; позоръ.
αἰεί, αἰέν см. ἀεί всегда.
αἰεγενέτης, ᾱο, ὁ всегда существующій, вѣчный, безсмертный.
αἰενάων см. ἀενάων.
αἰετός, οῦ, ὁ = ἀετός орелъ.
ἀίζηλος 2. см. ἀρίζηλος.
αἰζηός, οῦ, ὁ и αἰζήιος живой, бодрый; молодецъ.
Αἰήτης, ᾱο, ὁ Эйетъ, братъ Цирцеи, царь въ Колхидѣ.
αἴητος 2.=ἄητος бурный, ужасный.
αἰθαλόεις, εσσα, εν дымный, закоптѣлый сажистый, черный.
αἴθε = εἴθε о, если бы.
Αἴθη, ης, ἡ Эѳа, конь Агамемнона.
αἰθήρ, έρος, ἡ эѳиръ, жилище боговъ, небо, воздухъ.
Αἴθῑκες, ων, οἱ Эѳики, народъ Ѳессаліи.
Αἰθίοπες, ων, οἱ Эѳіопляне; им. ед. Αἰθίοψ, вин. мн. Αἰθιοπῆας отъ Αἰθιοπεύς.
αἰθόμενος 3. (прич. отъ αἴθω) горящій, пылающій.
αἴθουσα (στοά, прич. отъ αἴθω), ης, ἡ открытыя сѣни, галлерея.
αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ пылающій, огненный, блестящій (χαλκός), искристый (οἶνος); черный, темный.
αἴθρη, ης, ἡ чистое, ясное небо, воздухъ.
Αἴθρη, ης, ἡ Эѳра, Питеева дочь, супруга Эгея, мать Ѳезея.
αἰθρηγενέτης, ου, ὁ и
αἰθρηγενής 2. (αἰθήρ, γίγνομαι) рожденный въ эѳирѣ; производящій ясность неба, холодъ.
αἶθρος, ου, ὁ утренняя прохлада, морозъ, иней.
αἴθυια, ας, ἡ водяная курица, нырокъ.
αἴθω сожигаю, см. αἰθόμενος.
αἴθων, ωνος, ὁ огненный; яркій, блестящій; горячій, дикій.
Αἴθων, ωνος, ὁ Эѳонъ, псевдонимъ Одиссея; Эѳонъ, конь Гектора.
αἴχ' вм. αἶκε см. αἰ.
ἀΐχή, ῆς, ἡ=ἀΐξ порывъ, паденіе.
ἀΐκῶς = ἀεικῶς нар. безстыдно, позорно.
αἷμα, ατος, τό кровь, кровопролитіе, убійство; родство, кровность, происхожденіе.
αἱμᾰσιά, ᾶς, ἡ заборъ, сдѣланный изъ тернія, терновникъ.
αἱμᾰτόεις, εσσα, εν кровавый. облитый кровью.
Αἱμονίδης, ου, ὁ с. Гемона = Меонъ.
Αἱμονίδης, ου, ὁ с. Эмона = Лаэркъ.
αἱμοφόρυκτος 2. (φορύσσω) обагренный, облитый кровью.
αἱμύλιος 2. вкрадчивый, ласковый, милый.
αἵμων, ονος, ὁ=δαίμων, δαήμων свѣдущій, знающій.

Αἵμων, ονος, ὁ Гемонъ, изъ Пилоса; Гемонъ, отецъ Меона.
αἰνά нар. грозно, ужасно.
αἰνἄρέτης, ου, ὁ, зват. αἰναρέτη доблестный, храбрый, страшный.
Αἰνείας, āο и Αἰνείω, ὁ Эней, с. Анхиза.
αἰνέω, буд. αἰνήσω вм. αἰνέσω аор. ᾔνησα вм. ᾔνεσα хвалю, одобряю.
αἰνίζομαι *D*. хвалю.
Αἴνιος, ου, ὁ Эній, Пеонянинъ.
Αἰνόθεν нар. изъ Эны, гор. Θракіи.
αἰνόθεν нар. = αἰνῶς ужасно, страшно.
αἰνόμορος, 2. несчастный.
αἰνοπάθής 2. претерпѣвающій горе, несчастный.
αἶνος, ου, ὁ слово, рѣчь, похвала.
αἰνός 3. сильный, грозный, ужасный, страшный.
αἴνὔμαι *D*. беру, хватаю, схватываю.
αἰνῶς нар. грозно, ужасно, огромно, сильно, очень.
αἴξ, αἰγός, ἡ коза; дат. мн. αἴγεσιν.
ἀΐξασκον см. ἀΐσσω.
Αἰολίδης, αο, ὁ Эолидъ, с. Эола = 1) Сизифъ 2) Креѳей.
Αἰολίη, νῆσος, ἡ Эолическій островъ (Stromboli или Lipari), жилище Эола.
αἰόλλω двигаю быстро, поворачиваю.
αἰολοθώρηξ, κος, ὁ имѣющій пестрый, блестящій панцырь.
αἰολομίτρης, ου, ὁ опоясанный пестрою митрою.
αἰολόπωλος 2. владѣющій быстрыми лошадьми.
αἰόλος 3. живой, бодрый, быстрый; блестящій, сверкающій.
Αἴολος, ου, ὁ Эолъ, царь вѣтровъ; Эолъ, отецъ Сизифа.
Αἴπεια, ας, ἡ Эпея, городъ Мессеніи.
αἰπεινός 3. = αἰπύς высокій, возвышенный.
αἰπήεις, εσσα, εν обильный холмами, высотами.
αἰπόλιον, ου, τό стадо козъ.
αἰπόλος, ου, ὁ козій пастухъ.
αἰπός 3. = αἰπύς высокій, глубокій, крутой.
Αἰπύ, τό Эпи, городъ въ области Нестора.
αἰπύς 3. высокій, крутой; быстрый, внезапный.
Αἰπύτιος 3. τύμβος могила Эпита, царя Фезанскаго въ Аркадіи.
αἱρέω, буд. αἱρήσω, аор. 2. εἷλον и ἕλεσκον, аор. общ. εἱλόμην, ἑλόμην беру, хватаю, захватываю; обнимаю; уношу, похищаю, овладѣваю; *M*. беру для себя, избираю, достигаю, овладѣваю.
Ἄϊρος, ου, ὁ (α-Ἶρος) Не-Иръ (кто скоро перестанетъ быть Иромъ), несчастный Иръ.
αἴρω см. ἀείρω.
αἶσα, ης, ἡ опредѣленная доля, судьба, воля боговъ; справедливость, право; Αἶσα, ης, ἡ = Μοῖρα богиня судьбы.

Αἴσηπος, ου, ὁ Эзепъ 1) рѣка Мизіи; 2) с. Биколіона, Троянецъ.
ἀΐσθω испускаю дыханіе, θυμόν.
αἴσιμος 2. и 3. опредѣленный рокомъ, роковой; приличный, справедливый.
αἴσιος 2. благопріятный.
ἀΐσσω, аор. ἤιξα, ἀΐξασκον, сосл. ἀΐξω, прич. ἀΐξας, неопр. аор. общ ἀΐξασθαι аор. стр. ἠΐχθην, неопр. ἀϊχθῆναι устремляюсь, двигаюсь, спѣшу, бѣгу; нападаю.
ἄϊστος 2. невидимый, незамѣчаемый, исчезнувшій.
ἀϊστόω дѣлаю невидимымъ, уничтожаю; *P*. исчезаю.
αἰσυητήρ, ῆρος, ὁ см. αἰσυμνητήρ.
Αἰσυήτης, ου, ὁ Эзіетъ 1) отецъ Антенора, 2) отецъ Алкаѳоя.
αἰσυλοεργός 2. поступающій преступно = αἴσυλα ῥέζων.
αἴσυλος 2. преступный.
Αἰσύμηθεν изъ Эзимы, города Ѳракіи.
αἰσυμνητήρ, ῆρος, ὁ = αἰσυμνήτης, властитель, царь, государь.
αἰσυμνήτης, ου, ὁ предсѣдатель, судья.
Αἴσυμνος, ου, ὁ Эзимнъ, Грекъ.
αἶσχος, εος, τό позоръ, стыдъ, поношеніе; позорныя дѣла.
αἰσχρός 3. сравн. ст. αἰσχίων 2. превосх. αἴσχιστος 3. отвратительный, безобразный; постыдный, позорный.
αἰσχρῶς нар. постыдно.
αἰσχύνω, аор. ἤσχυνα, обезображиваю, оскверняю, обезчещиваю; *P*. стыжусь.
Αἴσων, ονος, ὁ Эзонъ, отецъ Язона.
αἰτέω, буд. αἰτήσω, неопр. аор. αἰτῆσαι прошу, молю, требую.
αἰτιάασθαι см. αἰτιάομαι.
αἰτιάομαι *DM*. 3 л. мн. αἰτιόωνται = αἰτιῶνται, неопр. αἰτιάασθαι = αἰτιᾶσθαι, 2 и 3. ед. жел. αἰτιόῳο и αἰτιόῳτο = αἰτιοῷο и αἰτιῷτο, 2 и 3 мн. пр. несов. ᾐτιάασθε и ᾐτιόωντο = ᾐτιᾶσθε и ᾐτιῶντο обвиняю.
αἰτίζω = αἰτέω прошу, молю.
αἴτιος 3. виновный.
αἰτιόῳο и αἰτιόῳτο см. αἰτιάομαι.
Αἰτώλιος 3. Этолійскій; Этоліецъ.
Αἰτωλοί, ῶν, οἱ Этолійцы.
αἰχμάζω, буд. -άσω, -σσω бросаю копье.
αἰχμή, ῆς, ἡ остріе копья, копье.
αἰχμητά, ὁ = αἰχμητής.
αἰχμητής, οῦ, ὁ сражающійся копьемъ, воинственный.
αἶψα нар. скоро, тотчасъ.
αἰψηρός 3. быстрый.
ἀΐω, пр. несов. ἄϊον, понимаю, чувствую, слышу.
ἄω = ἄημι издыхаю.
αἰών, ῶνος, ὁ, ἡ вѣкъ, возрастъ, жизнь; хребетный мозгъ.
ἀκάκητα = ἀκακήτης, ου, ὁ (α и κακός) благодѣтель, спаситель.
ἀκαλαῤῥείτης, αο, ὁ текущій тихо.

ἀκάμας, αντος, ὁ, ἡ не утомленный; неутомимый.
Ἀκάμας, αντος, ὁ Акамасъ 1) с. Антенора 2) с. Эвсора, Θракіецъ 3) Троянецъ.
ἀκάματος 2. = ἀκάμας, безпрестанный.
ἄκανθα, ης, ἡ колючка, терніе, терновникъ.
Ἄκαστος, ου, ὁ Акастъ, царь въ Дулихіонѣ.
ἀκαχείατο, ἀκαχεῖν, ἀκαχήμενος, ἀκαχήσω см. ἀκαχίζω.
ἀκαχίζω, аор. 2. ἤκαχον, буд. ἀκαχήσω, аор. 1. ἠκάχησα, аор. общ. ἠκαχόμην, пр. сов. ἀκάχημαι и ἀκήχεμαι, 3. л. мн. ἀκηχέδαται, 3. л. мн. давнопр. ἀκαχείατο = ἀκάχηντο, неопр. пр. сов. ἀκάχησθαι, прич. ἀκαχήμενος мучу, огорчаю, обижаю; *М.* огорчаюсь, печалюсь.
ἀκαχμένος 3. заостренный, острый.
ἀκάχοιτο см. ἀκαχίζω.
ἀκέομαι и ἀκείομαι *DM.* прич ἀκειόμενος, аор. 1. ἠκεσάμην, пов. ἄκεσσαι вылечиваю, помогаю, — δίψαν утоляю жажду, — νῆας чиню корабли.
ἀκερσεκόμης, ου, ὁ не остриженный, кудрявый.
ἄκεσμα, ατος, τό средства для излеченія.
Ἀκεσσάμενός, οῦ, ὁ Акессаменъ, Θракійскій царь.
ἀκεστός 3. излечимый.
ἀκέων нар. молчаливо, тихо; также ἀκέουσα.
ἀκήδεστος 2. не схороненный.
ἀκηδέστως нар. немилосердно, безжалостно.
ἀκηδέω, аор. 1. ἀκήδεσα, пренебрегаю.
ἀκηδής 2. беззаботный, безпечный, небрежный; оставленный безъ вниманія, не схороненный.
ἀκήλητος 2. упорный, неумолимый.
ἄκημα, ατος, τό = ἄκεσμα.
ἀκήν нар. безмолвно, тихо.
ἀκηράσιος 2. не тронутый, чистый.
ἀκήρατος 2. не поврежденный, не тронутый, чистый.
ἀκήριος 2. (κήρ) не поврежденный.
ἀκήριος 2. (κῆρ) не имѣющій сердца, убитый, мертвый, малодушный, трусливый.
ἀκηχέδαται, ἀκηχέαται, ἀκηχεμένη см. ἀκαχίζω.
ἀκιδνός 3. слабый, маловажный, ничтожный.
ἄκικυς, υος, ὁ, ἡ безсильный, слабый.
ἀκίχητος 2. не достигаемый.
ἄκλαυτος 2. не оплаканный; безслезный.
ἀκλεής 2. и ἀκληής, им. мн. ἀκληεῖς, вин. ед. ἀκλέα = ἀκλεέα безславный.
ἀκλειῶς нар. безславно.
ἄκληρος 2. не имѣющій своей доли, бѣдный; не раздѣленный (γαῖα).
ἀκμή, ῆς, ἡ остріе.
ἄκμηνος 2. не ѣвшій, не пившій, — натощакъ.
ἀκμηνός 2. (ἀκμή) совершенно взрослый, цвѣтущій.
ἀκμής, ῆτος, ὁ, ἡ (κάμνω) не утомленный, неутомимый.
ἀκμόθετον, ου, τό мѣсто для

наковальни въ кузницѣ, подставка.
ἄκμων, ονος, ὁ наковальня.
ἄκνηστις, ιος, ἡ хребетъ.
ἀκοίτης, ου, ὁ супругъ.
ἄκοιτις, ιος, ἡ супруга.
ἄκολος, ου, ὁ кусочекъ, отломокъ.
ἀκομιστίη, ης, ἡ (κομίζω) недосмотръ, небрежность.
ἀκοντίζω, аор. ἀκόντισα и ἀκόντισσα, бросаю копье, поражаю копьемъ.
ἀκοντιστής, οῦ, ὁ вооруженный копьемъ, бросающій копье.
ἀκοντιστύς, ύος, ἡ = ἀκόντισις метаніе дротика, стрѣлъ.
ἀκόρητος 2. ненасытный.
ἄκος, εος, τό лекарство, изцѣленіе, успокоеніе.
ἄκοσμος 2. неприличный.
ἀκοστάω, аор. ἀκόστησα, прич. ἀκοστήσας раскормленный ячменемъ.
ἀκουάζω и ἀκουάζομαι *DM*. слушаю, приглашаюсь.
ἀκουή, ῆς, ἡ слушаніе; извѣстіе.
ἄκουρος 2. не имѣющій сына, безпотомственный.
ἀκούω, неопр. ἀκουέμεν, буд. ἀκούσομαι аор. ἤκουσα, ἄκουσα слушаю, слышу, знаю.
ἀκράαντος 2. не совершенный; не выполненный; пустой.
ἀκραής 2. дующій сильно.
ἄκρη, ης, ἡ вершина горы, мысъ; κατ' ἄκρης сверху, совершенно.
ἄκρηθεν, κατ' ἄκρηθεν см. κατάκρηθεν сверху, совершенно.
ἄκρητος 2. (κεράννυμι) не смѣшанный, чистый.
ἀκρίς, ίδος, ἡ саранча.
ἄκρις, ιος, ἡ = ἄκρη вершина горы.
Ἀκρῐσιώνη, ης, ἡ Акризіона, дочь Акризія, царя Аргосскаго.
ἀκρῐτόμῡθος 2. говорящій пустяки, необдуманное; болтунъ; ὄνειροι ἀκριτ. необъяснимые сны.
ἄκρῐτος 2. не отдѣленный, τύμβος ἀ. общая могила, μῦθοι ἀ. болтовня; не обсужденный, не рѣшенный; безпрестанный; безчисленный.
ἄκριτον нар. безпрестанно, безконечно.
ἀκρῐτόφυλλος 2. покрытый безчисленными листьями.
ἀκροκελαινιάω, прич. ἀκροκελαινιόων = ἀκροκελαινιῶν чернѣющійся на поверхности.
ἀκρόκομος 2. имѣющій чубъ на макушкѣ, волосатый.
ἄκρον, ου, τό вершина, край, мысъ.
Ἀκρόνεως, ω, ὁ Акронеосъ, Феакъ.
ἀκρόπολις, ιος, ἡ замокъ, крѣпость.
ἀκροπόλος 2. высокій, возвышенный.
ἀκροπόρος 2. заостренный, проникающій.
ἄκρος 3. верхній, высочайшій, остроконечный.
Ἀκταίη, ης, ἡ Актея, нереида.
ἀκτή, ῆς, ἡ полевые плоды.
ἀκτή, ῆς, ἡ морской берегъ, приморская страна; мысъ.

ἀκτήμων, ονος,, ὁ, ἡ (κτῆμα) не имѣющій, бѣдный.
ἀκτίς, ῖνος, ἡ, дат. мн. ἀκτίνεσσιν и ἀκτῖσιν лучъ.
Ἀκτορίδης, ου, ὁ Акторидъ, с. Актора = Эхеклесъ.
Ἀκτορίς, ίδος, ἡ Акторида, служанка Пенелопы.
Ἀκτορίων, ωνος, ὁ, дв. Ἀκτορίωνε Акториды, близнецы Актора, Эвритъ и Ктеатъ.
Ἄκτωρ, ορος, ὁ Акторъ 1) отецъ Эврита и Ктеата, 2) сынъ Азея, 3) сынъ Деіона.
ἄκῠλος, ου, ἡ желудь, который можно ѣсть.
ἀκωκή, ῆς, ἡ остріе.
ἄκων, οντος, ὁ копье, дротикъ.
ἄκων, ουσα, ον см. ἀέκων неохотный, недобровольный.
ἅλαδε нар. къ морю, въ море.
ἀλάλημαι пр. сов. отъ ἀλάομαι.
ἀλᾰλητός, οῦ, ὁ военный крикъ; вопль, рыданіе.
ἄλαλκε, ἀλαλκών, ἀλαλκεῖν см. ἀλέξω.
Ἀλαλκομενηΐς, ίδος, ἡ защитница (Аѳина).
ἀλᾰλύκτημαι боюсь.
ἀλάομαι DP. пов. ἀλόω = ἀλῶ изъ ἀλάεο, ἀλάου, пр. несов. ἠλώμην, аор. 1. ἠλήθην, ἀλήθην, пр. сов. ἀλάλημαι, неопр. ἀλάλησθαι прич. ἀλαλήμενος блуждаю, скитаюсь.
ἀλαός 2. слѣпой
ἀλαοσκοπίη, ης, ἡ незрящая, безполезная стража.
ἀλαόω аор. ἀλάωσα ослѣпляю.
ἀλαπαδνός 3. покоряемый, слабый.
ἀλᾰπάζω, буд.—ξω, аор. ἀλάπαξα истощаю, покоряю, уничтожаю.
ἀλαστέω не забываю обиды, гнѣваюсь.
Ἀλαστορίδης, ου, ὁ Ласторидъ, с. Аластора = Тросъ.
ἄλαστος 2. не забываемый; невыносимый, обремененный проклятіями, безбожный.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ Аласторъ 1) спутникъ Сарпедона, 2) Грекъ, 3) отецъ Троса.
ἀλᾰωτύς, ύος, ἡ ослѣпленіе.
ἀλγέω страдаю, хвораю; печалюсь, скорблю.
ἀλγίων 2. сравн. ст., ἄλγιστος прев. ст. къ ἀλεγεινός.
ἄλγος, εος, τό страданіе, боль, печаль, нужда, горесть, забота.
ἀλδαίνω, аор. 2. ἤλδᾰνον питаю, кормлю, укрѣпляю.
ἀλδήσκω расту.
ἀλέασθαι см. ἀλέομαι.
ἀλεγεινός 3. = ἀλγεινός, ср. ст. ἀλγίων, пр. ст. ἄλγιστος печальный, горестный, тяжкій, несчастный, ужасный.
Ἀλεγηνορίδης, ου, ὁ с. Алегенора = Промахъ.
ἀλεγίζω забочусь.
ἀλεγῡνω = ἀλέγω забочусь.
ἀλεείνω избѣгаю, бѣгу; отступаю.
ἀλέη, ης, ἡ избѣжаніе, уклоненіе.
ἀλέη, ης, ἡ солнечная теплота.
ἄλειαρ, ατος, τό мука.
ἀλείς, εῖσα, έν см. εἴλω.
Ἀλείσιον, ου, τό Ализіонъ, городъ въ Элидѣ.
ἄλεισον, ου, τό чаша, кубокъ.

ἀλείτης, ου, ὁ=ἀλήτης обольститель, обманщикъ, преступникъ.
ἄλειφαρ, ατος, τό мазь, масло.
ἀλείφω аор. ἤλειψα, аор. общ. ἠλειψάμην натираю масломъ, намазываю.
Ἀλεκτρυών, όνος, ὁ Алектріонъ, отецъ Леита.
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ Алекторъ, с. Пелопса.
ἄλεν, ἀλέν см. εἴλω.
ἀλεξάμενος, ἀλέξασθαι см. ἀλέξω.
Ἀλέξανδρος, ου, ὁ (ἀλέξω, ἀνήρ) Александръ, почетное имя Париса.
ἀλεξάνεμος 2. защищающій отъ вѣтра, χλαῖνα.
ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ защитникъ, помощникъ, охранитель.
ἀλεξίκακος 2. защищающій отъ несчастія.
ἀλέξω неопр. ἀλεξέμεναι, буд. ἀλεξήσω, 3. л. ед. аор. 1. жел. ἀλεξήσειε, аор. 2. ἤλαλκον, неопр. ἀλαλκεῖν, έμεν, έμεναι, 3. л. ед. сосл. ἀλάλκῃσι = ἀλάλκῃ, прич. ἀλαλκών, аор. сосл. общ. ἀλεξώμεσθα, неопр. ἀλέξασθαι отвращаю, защищаю, помогаю; *М*. защищаюсь.
ἀλέομαι и ἀλείομαι, жел. ἀλέοιτο, пр. несов. ἀλέοντο, аор. ἠλεύατο и ἀηεύατο, сосл. ἀλέηται и ἀλεύεται (=ἀλεύηται), жел. ἀλέαιτο, пов. ἄλευαι, ἀλέασθε, неопр. ἀλέασθαι, прич. ἀλευάμενος избѣгаю, уклоняюсь, боюсь.
ἄλεται см. ἄλλομαι.
ἀλετρεύω мелю.
ἀλετρίς, ίδος, ἡ мольщица.
ἀλεύομαι см. ἀλέομαι.
ἀλέω см. καταλέω.
ἀλεωρή, ῆς, ἡ отвращеніе, отраженіе, защита; бѣгство.
ἄλη, ης, ἡ странствованіе.
ἀληθείη, ης, ἡ истина.
ἀληθείς см. ἀλάομαι.
ἀληθής 2. (λήθω) нескрытный, искренній; истинный.
Ἀλήιον, πεδίον, τό Алейское поле въ Киликіи.
ἀλήϊος 2. (λήιον) не имѣющій полей, бѣдный.
ἄληκτος, ἄλληκτος 2. безпрестанный; ἄλληκτον нар. безпрестанно.
ἀλήμεναι, ἀλῆναι см. εἴλω.
ἀλήμων, ονος, ὁ скиталецъ, негодяй, бродяга.
ἄληται см. ἄλλομαι.
ἀλητεύω блуждаю, скитаюсь.
ἀλήτης, ου, ὁ скиталецъ, бродяга, нищій.
Ἀλθαία, ας, ἡ Алѳея, мать Мелеагра.
ἄλθομαι *P*. выздоравливаю.
ἀλιαής 2. дующій на море.
Ἀλίαρτος, ου, ὁ Галіартъ, городъ Віотіи.
ἀλίαστος 2. (λιάζομαι) упорный, твердый, жестокій.
ἀλίγκιος 2. похожій, подобный.
ἁλιεύς, ῆος, ὁ (ἅλς) рыбакъ; мореплаватель.
Ἁλιζῶνες, ων, οἱ Гализоны, народъ въ Виѳиніи.
Ἁλίη, ης, ἡ Галія, нереида.
ἁλιήτωρ, ὁ = ἁλιεύς.
Ἁλιθέρσης, ου, ὁ Галиѳерсъ, с. Местора.
ἁλῐμῡρήεις, εσσα, εν текущій въ море, впадающій въ море.

ἅλιος 3. морской; безплодный, пустой, напрасный.
Ἅλιος, ου, ὁ Галій, 1) Ликіецъ; 2) с. Алкиноя.
ἁλιοτρεφής 2. воспитанный моремъ, выросшій въ морѣ.
ἁλιόω, аор. ἁλίωσα дѣлаю тщетнымъ, обезсиливаю; βέλος не попадаю.
ἁλίπλοος 2. плавающій въ глубинѣ морской.
ἁλιπόρφυρος 2. имѣющій пурпуровый цвѣтъ моря.
ἅλις нар. въ толпахъ, въ кучахъ; обильно, достаточно.
ἁλίσκομαι P. буд. ἁλώσομαι, аор. 2. ἑάλων, ἥλων, сосл. ἁλώω = ἁλῶ, жел. ἁλώην, неопр. ἁλῶναι, прич. ἁλούς попадаю въ руки; бываю захваченъ, пойманъ, умерщвленъ.
ἀλιταίνω, аор. 2. ἤλιτον, аор. общ. ἀλιτόμην, неопр. ἀλιτέσθαι ошибаюсь, оскорбляю, грѣшу.
ἀλιτήμενος 3. (прич. пр. сов. отъ ἀλιταίνω) грѣшный.
ἀλιτήμων, ονος, ὁ грѣшный, преступный.
ἀλιτρός 2. преступный; преступникъ; хитрецъ.
Ἀλκάθοος, ου, ὁ Алкаѳой, с. Эзіета, Троянецъ.
Ἀλκάνδρη, ης, ἡ Алкандра, супруга Полиба.
Ἄλκανδρος, ου, ὁ Алкандръ, Ликіецъ.
ἄλκαρ, τό защита, помощь.
ἀλκή, ῆς, ἡ, дат. ἀλκί, сила, защита, помощь; мужество, храбрость.
Ἄλκηστις, ιος, ἡ Алкиста, супруга Адмета.
ἀλκί дат. отъ ἀλκή.
Ἀλκιμέδων, οντος, ὁ Алкимедонъ, с. Лаэрка.
Ἀλκιμίδης, ου, ὁ Алкимидъ, с. Алкима = Менторъ.
ἄλκιμος 2. крѣпкій, сильный, бодрый, мужественный, храбрый.
Ἄλκιμος, ου, ὁ Алкимъ, отецъ Ментора; Мирмидонецъ, другъ Ахиллеса.
Ἀλκίνοος, ου, ὁ Алкиной, царь Феаковъ.
Ἀλκίππη, ης, ἡ Алкиппа, служанка Елены.
Ἀλκμαίων, ονος, ὁ Алкмеонъ, с. Амфіарая.
Ἀλκμάων, ονος, ὁ = Ἀλκμαίων Алкмаонъ, с. Ѳестора.
Ἀλκμήνη, ης, ἡ Алкмена, супруга Амфитріона, мать Геркулеса.
ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ защитникъ, помощникъ.
Ἀλκυόνη, ης, ἡ Алкіона, супруга Мелеагра.
ἀλκυών, όνος, ἡ алкіонъ (морская птица).
ἀλλά союзъ: но, однако.
ἄλλεγεν, ἀλλέξαι см. ἀναλέγω.
ἄλλῃ нар. въ другое мѣсто, въ другомъ мѣстѣ; другимъ образомъ.
ἄλληκτος 2. = ἄληκτος.
ἀλλήλων, ἀλλήλοιιν (= ἀλλήλοιν) другъ съ другомъ, другъ друга, другъ-другу, взаимно.
ἀλλόγνωτος 2. знакомый другимъ, чужой.
ἀλλοδαπός 3. чужеземный.

ἀλλοειδής 2. имѣющій иной видъ.

ἄλλοθεν нар. съ другаго мѣста, ἄλλοθεν ἄλλος одинъ съ одного мѣста, другой съ другаго.

ἄλλοθι нар. въ другомъ мѣстѣ.

ἀλλόθροος 2. говорящій инымъ языкомъ; чуждый.

ἀλλοῖος 3. иной.

ἄλλομαι аор. 1. ἡλάμην, аор. 2. ἡλόμην, сосл. ἅληται, ἅλεται, 3. л. ед. аор. 2. ἆλσο, ἆλτο, прич. ἅλμενος прыгаю, скачу, соскакиваю, устремляюсь, налетаю.

ἀλλοπρόσαλλος 2. переходящій, непостоянный.

ἄλλος 3. иной, другой, различный.

ἄλλοσε нар. въ другое мѣсто.

ἄλλοτε нар. въ другой разъ, въ другое время, прежде; ἄλλοτε μέν = ἄλλοτε δέ то — то, ἄλλοτε ἄλλος одинъ разъ тотъ, другой разъ другой.

ἀλλότριος 3. чуждый, иноземный, чужой.

ἄλλοφος 2. и ἄλοφος не имѣющій гребня на шлемѣ.

ἀλλοφρονέω имѣю другое что на умѣ, думаю о ч. превратно, не имѣю присутствія духа, теряюсь.

ἄλλυδις нар. въ другое мѣсто, ἄλλυδις ἄλλος одинъ въ ту, другой въ другую сторону, ἄλλυδις ἄλλη то туда, то сюда.

ἀλλύεσκεν см. ἀναλύω.

ἀλλύουσα см. ἀναλύω.

ἄλλως нар. иначе, другимъ образомъ; напрасно; впрочемъ; въ другомъ случаѣ.

ἅλμα, ατος, τό, прыжокъ, прыганіе.

ἅλμη, ης, ἡ морская, соленая вода; грязь.

ἁλμυρός 3. соленый.

ἀλογέω не обращаю вниманія, пренебрегаю, презираю.

ἁλόθεν нар. съ моря, изъ моря (ἐξ ἁλόθεν).

ἀλοιάω=ἀλοάω молочу, бью.

ἀλοιφή, ῆς, ἡ масло, жиръ, свиной жиръ.

Ἀλόπη, ης, ἡ Алопа, городъ во владѣніи Ахиллеса.

Ἅλος, ου, ἡ Алосъ, городъ во владѣніи Ахиллеса.

ἁλοσύδνη, ης, ἡ (ἅλς, ὕδνης) дочь моря, морская.

ἄλοφος 2. не имѣющій гребня на шлемѣ.

ἄλοχος, ου, ἡ супруга; наложница.

ἀλόω, ἀλόωνται см. ἀλάομαι.

ἅλς, ἁλός, ὁ соль; ἡ ἅλς море, морскія волны.

ἆλσο см. ἄλλομαι.

ἄλσος, εος, τό роща.

Ἄλτης, αο и εω, ὁ Альтъ, царь Лелеговъ.

ἆλτο см. ἄλλομαι.

Ἀλύβας, αντος, ἡ Алибасъ, городъ въ Южной Италіи.

Ἀλύβη, ης, ἡ Алиба, городъ въ Понтѣ.

ἀλυσκάζω (ἀλύσκω) избѣгаю, убѣгаю.

ἀλυσκάνω=ἀλυσκάζω.

ἀλύσκω (ἀλεύομαι), буд. ἀλύξω аор. ἤλυξα удаляюсь, убѣгаю, избѣгаю.

ἀλύσσω (ἀλύω) бѣшусь, теряюсь, тревожусь, выхожу изъ себя.
ἄλυτος 2. неразрушимый, неразрывный.
ἀλύω бѣшусь, теряюсь, тревожусь, выхожу изъ себя.
ἀλφάνω, аор. ἦλφον, жел. ἄλφοι пріобрѣтаю, получаю.
Ἀλφειός, οῦ, ὁ Алфей, рѣка въ Аркадіи; богъ Алфей.
ἀλφεσίβοιος 3. находящій для себя воловъ, παρθένος ἀ. дѣвушка, получающая много воловъ (приданое вносимое женихомъ въ домъ невѣсты).
ἀλφηστής, οῦ, ὁ изобрѣтательный, промышленный.
ἄλφιτον, ου, τό крупа или мука ячменная.
ἄλφοι жел. аор. 2. отъ ἀλφάνω.
Ἀλωεύς, ῆος, ὁ Алоей, с. Посейдона, отецъ Эфіалта и Отоса.
ἀλωή, ῆς, ἡ мѣсто, гдѣ молотятъ, житница; поле обсѣянное или обсаженное, виноградникъ, садъ, огородъ.
ἀλώη, ἀλώῃ, ἀλώμενος см. ἁλίσκομαι.
ἀλώμενος см. ἀλάομαι.
ἁλώω см. ἁλίσκομαι.
ἄμ=ἀνά предъ β, π, φ.
ἅμα нар. вмѣстѣ, въ одно время.
Ἀμαζόνες, ων, αἱ Амазонки, воинственный народъ, состоявшій изъ женщинъ.
Ἀμάθεια, ας, ἡ Амаѳея, нимфа.
ἄμαθος, ου, ἡ песокъ, пыль.
ἀμαθύνω превращаю въ песокъ, уничтожаю, разрушаю.
ἀμαιμάκετος 3. неодолимый, огромный, ужасный.
ἀμαλδύνω, аор. ἠμάλδυνα, разрушаю, уничтожаю.
ἀμαλλοδετήρ, ῆρος, ὁ вяжущій снопы.
ἀμαλός 3. нѣжный, слабый.
ἄμαξα, ης, ἡ=ἅμαξα телѣга, колесница; созвѣздіе ἄρκτος.
ἀμαξιτός, οῦ, ἡ (ὁδός) проѣзжая дорога.
ἀμάρη, ης, ἡ водопроводъ.
ἁμαρτάνω, буд. ἁμαρτήσομαι аор. ἥμαρτον, ἤμβροτον не попадаю, теряю, грѣшу, ошибаюсь; сбиваюсь, заблуждаюсь.
ἁμαρτῇ и ἁμαρτῆ нар. вмѣстѣ, въ одно время.
ἁμαρτοεπής, 2. сбивающійся въ словахъ, говорящій сбивчиво, ошибочно; болтунъ.
Ἀμαρυγκείδης, ου, ὁ с. Амаринкея = Діоръ.
Ἀμαρυγκεύς, ῆος, ὁ Амаринкей, с. Алектора.
ἁματροχάω, прич. ἁματροχόων =ἁματροχῶν бѣгу вмѣстѣ.
ἁματροχίη, ης, ἡ столкновеніе колесъ.
ἀμαυρός 3. темный, неясный.
ἀμαχητί нар. безъ боя, безъ сраженія.
ἀμάω, аор. ἄμησα, аор. общ. ἀμησάμενος жну; М. собираю, соединяю.
ἀμβ- = ἀναβ-, ἀμβαίνω, ἀμβάλλω, ἀμβατός, ἀμβλήδην ἀμβολάδην см. ἀναβ-.

ἀμβατός 2. доступный.
ἀμβλήδην нар. начиная,—γοόωσα начиная рыдать.
ἀμβολάδην нар. кидаясь вверхъ, вскипая.
ἀμβροσίη, ης; ἡ амброзія, пища боговъ; благовонная мазь боговъ.
ἀμβρόσιος 3. безсмертный, божескій, священный, прекрасный.
ἄμβροτος 2. безсмертный, божескій, священный.
ἀμέγαρτος 2. незавидный, печальный, несчастный.
ἀμείβω буд. ἀμείψω, буд. общ. ἀμείψομαι, аор. 1. ἠμειψάμην, мѣняю, промѣниваю, вымѣниваю; М. мѣняюсь съ к., чередуюсь, смѣняюсь; возражаю, отвѣчаю; воздаю добромъ или зломъ.
ἀμείλικτος 2. твердый, грубый, неумолимый.
ἀμείλιχος 2. = ἀμείλικτος.
ἀμείνων 2. ср. ст. къ ἀγαθός лучшій; болѣе способный, полезный.
ἀμέλγω дою.
ἀμελέω, аор. ἀμέλησα, не забочусь, пренебрегаю, забываю.
ἄμεναι=ἀέμεναι, ἄειν отъ ἄω насыщаю.
ἀμενηνός 2. не имѣющій тѣлесной силы, слабый.
ἀμενηνόω, аор. ἀμενήνωσα, лишаю силы.
ἀμέρδω (ἀμείρω) аор. ἤμερσα, ἄμερσα, стр. ἀμέρθην лишаю; врежу; обижаю, Р. лишаюсь, теряю.
ἀμέρδω (μέρδειν = μαρμαίρειν) лишаю блеска, ослѣпляю.
ἀμέτρητος 2. (μετρέω) неизмѣримый, огромный.
ἀμετροεπής 2. не знающій мѣры въ словахъ, болтливый.
ἀμητήρ, ῆρος, ὁ жнецъ.
ἄμητος, ου, ὁ жатва, жнитво.
ἀμηχανίη, ης, ἡ безпомощность, стѣсненіе, нужда.
ἀμήχανος 2. не умѣющій помочь себѣ, безпомощный, несчастный; трудный, невозможный; неодолимый, твердый.
Ἀμισώδαρος, ου, ὁ Амизодаръ, царь Каріи.
ἀμιτροχίτωνες, ων, οἱ — Λύκιοι Ликіяне, не носившіе пояса подъ панцыремъ.
ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν темный.
ἄμμε, ἄμμες, ἄμμι = ἡμᾶς, ἡμεῖς, ἡμῖν.
ἀμμίξας = ἀναμίξας пр. аор. отъ ἀναμίγνυμι.
ἀμμορίη, ης, ἡ несчастіе.
ἄμμορος 2. не имѣющій участія, не участвующій; несчастный.
ἀμνίον, ου, τό чаша.
Ἀμνισός, ου, ἡ пристань близъ Кнозы, на островѣ Критѣ.
ἀμογητί нар. безъ усилія, легко.
ἀμόθεν нар.=ἀμόθεν откуда нибудь.
ἀμοιβός, άδος, ἡ для перемѣны (χλαῖνα платье).
ἀμοιβή, ῆς, ἡ замѣна, вознагражденіе, награда; воздаяніе.

ἀμοιβηδίς нар. попеременно, взаимно.
ἀμοιβός, οῦ, ὁ преемникъ.
ἀμολγός, οῦ, ὁ время доенія, сумерки, разсвѣтъ; темнота.
Ἀμοπάων, ονος, ὁ Амопаонъ, с. Поліемона, Троянецъ.
ἀμός 3. и ἁμός = ἡμέτερος нашъ.
ἄμοτον нар. ненасытно, постоянно, безъ отдыха.
ἀμπ=ἀναπ-.
ἀμπείρας=ἀναπείρας пр. аор. отъ ἀναπείρω.
ἀμπελόεις, εσσα, εν обильный виноградниками.
ἄμπελος, ου, ἡ виноградная лоза; виноградникъ.
ἀμπεπαλών см. ἀναπάλλω.
ἀμπερές см. διαμπερές.
ἀμπέχω, пр. несов. ἄμπεχον обнимаю, окружаю.
ἀμπήδησε см. ἀναπηδάω.
ἀμπνεῦσαι, ἄμπνυε, ἀμπνύνθη, ἄμπνυτο см. ἀναπνέω.
ἄμπυξ, ὕκος, ἡ повязка на головѣ у женщинъ, вѣнецъ.
ἄμυδις (ἅμα) нар. вмѣстѣ, въ одно время.
Ἀμυδών, ῶνος, ἡ Амидонъ, городъ Пеоніи.
Ἀμυθάων, ονος, ὁ Амиѳаонъ, с. Креѳея.
Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ Амиклы, городъ Лаконіи.
ἀμύμων 2. безпорочный, безукоризненный; хорошій, прекрасный.
ἀμύντωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель.
Ἀμύντωρ, ορος, ὁ Аминторъ, с. Ормена.

ἀμύνω, буд. ἀμυνῶ, аор. ἤμῡνα, аор. общ. ἠμῡνάμην неопр. наст. ἀμυνέμεναι отвращаю, отражаю, помогаю, защищаю; M. защищаюсь.
ἀμύσσω, буд. ἀμύξω, царапаю, колю.
ἀμφᾰγᾰπάζω обнимаю съ чувствомъ любви, дружбы, принимаю радушно.
ἀμφαγείρομαι, аор. 2. ἀμφαγέροντο, собираюсь.
ἀμφάδιος 3. открытый, явный.
ἀμφᾰδίην нар. открыто, явно.
ἀμφᾰδόν и ἀμφᾰδά нар. открыто, явно.
ἀμφαΐσσομαι P. летаю со всѣхъ сторонъ, устремляюсь, несусь.
ἀμφᾰλείφω (ἀλείφω) неопр. аор. ἀμφαλεῖψαι намазываю.
ἀμφᾰρᾰβέω (ἀραβέω) аор. ἀμφαράβησα раздаюсь кругомъ, гремлю.
ἀμφᾰσίη, ης, ἡ = ἀφασίη невозможность говорить, безсловесность.
ἀμφαῦτέω кругомъ раздаюсь.
ἀμφᾰφάω (ἀφάω) прич. ἀμφαφόων = ἀμφαφῶν, неопр. наст. общ. ἀμφαφάασθαι= ἀμφαφᾶσθαι ощупываю кругомъ, дотрогиваюсь; держу, владѣю.
ἀμφέθετο аор. общ. отъ ἀμφιτίθημι.
ἀμφεποτᾶτο см. ἀμφιποτάομαι.
ἀμφέπω = ἀμφιέπω.
ἀμφέρχομαι D. аор. ἀμφήλυθον иду около, вокругъ, окружаю; дѣлаюсь ощутительнымъ (ἀϋτή); раздаюсь.
ἀμφέχανε см. ἀμφιχάσκω.

ἀμφέχυτ' вм. ἀμφέχυτο см. ἀμφιχέω.
ἀμφήκης 2. обоюду острый.
ἀμφήλυθε см. ἀμφέρχομαι.
ἄμφημαι (ἧμαι) сижу около.
ἀμφηγερέθομαι (ἠγερέθομαι) собираюсь около, вокругъ.
ἀμφηρεφής 2. отовсюду закрытый.
ἀμφήριστος 2. оспариваемый.
ἀμφί нар. съ обѣихъ сторонъ; предл. съ род. въ окрестности, изъ-за; съ дат. около, на, за, въ отношеніи; съ вин. вокругъ, около.
ἀμφίαλος 2. окруженный моремъ.
'Αμφίαλος, ου, ὁ, Амфіалъ, Феакъ.
'Αμφιάραος, ου, ὁ Амфіарай. с Оикла.
ἀμφιάχω, прич. пр. сов. ἀμφιαχυῖα кричу, стенаю повсюду.
ἀμφιβαίνω (βαίνω) пр. сов. ἀμφιβέβηκας, -κε, и давнопр. ἀμφιβεβήκει обхожу, охраняю, защищаю.
ἀμφιβάλλω, аор. 2. ἀμφέβαλον, буд. общ. ἀμφιβαλεῦμαι = ἀμφιβαλοῦμαι, аор. 2. ἀμφεβαλόμην накидываю, надѣваю, облекаю; окружаю; вооружаюсь, одѣваюсь.
ἀμφίβασις, ιος, ἡ, охраненіе, защита.
ἀμφίβροτος 3 закрывающій всего человѣка, огромный.
'Αμφιγένεια, ας, ἡ Амфигенея, городъ въ Элидѣ.
ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ (γυῖον) владѣющій крѣпко руками, сильный.
ἀμφίγυος 2. обоюду острый.
ἀμφιδαίω, пр. сов. ἀμφιδέδηα горю кругомъ; свирѣпствую кругомъ.
'Αμφιδάμας, αντος, ὁ Амфидамасъ, воинъ.
ἀμφίδασυς 3. косматый.
ἀμφιδινέω, пр. сов. стр. ἀμφιδεδίνημαι кладу кругомъ.
ἀμφιδρυφής 2. со всѣхъ сторонъ оцарапанный, истерзанный.
ἀμφιδρυφής 2. = ἀμφιδρυφής.
ἀμφίδυμος 2. имѣющій два входа.
ἀμφιέλισσα, ης, ἡ (ἀμφιέλιξ, εἵλω) согнутый съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφιέννυμι, буд. ἀμφιέσω, аор. ἀμφίεσα, аор. общ. ἀμφιεσάμην (σσ), пов. ἀμφιέσασθε надѣваю; *М*. одѣваюсь.
ἀμφιέπω и ἀμφέπω обращаюсь вокругъ ч., окружаю; хожу около ч., пекусь, занимаюсь.
ἀμφιεύω (εὕω) зажигаю вокругъ.
ἀμφιζάνω сижу около ч.
ἀμφιθαλής 2. цвѣтущій съ обѣихъ сторонъ; не потерявшій ни отца, ни матери; процвѣтающій.
'Αμφιθέη, ης, ἡ Амфиѳея, супруга Автолика, бабушка Улисса.
ἀμφίθετος 2. φιάλη двойная чаша.
ἀμφιθέω бѣгаю кругомъ к., окружаю.
'Αμφιθόη, ης, ἡ Амфиѳоя, нимфа.
ἀμφικαλύπτω покрываю, за-

крываю, принимаю; окружаю, защищаю.

ἀμφικεάζω, прич. аор. ἀμφικεάσσας раскалываю съ обѣихъ сторонъ.

Ἄμφικλος, ου, ὁ Амфиклъ, Троянецъ.

ἀμφίκομος 2. кругомъ покрытый листьями.

ἀμφικονάβέω см. κοναβέω.

ἀμφικύπελλον δέπας двойной кубокъ.

ἀμφιλαχαίνω окапываю.

Ἀμφίλοχος, ου ὁ Амфилохъ, с. Амфіарая.

ἀμφιλύκη νύξ ночь передъ разсвѣтомъ

(ἀμφιμάμαι) *D*. (μαίομαι), пов. аор. ἀμφιμάσασθε стираю.

ἀμφιμάχομαι *DM*. (μάχομαι) сражаюсь, оспариваю; осаждаю.

Ἀμφίμαχος, ου, ὁ Амфимахъ, с. Ктеата; с. Номіона.

Ἀμφιμέδων, οντος, ὁ Амфимедонъ, с. Меланея.

ἀμφιμέλᾱς, αινα, ᾰν кругомъ черный, мрачный, темный.

ἀμφιμῡκάομαι *D*. (μυκάομαι) аор. ἀμφέμυχον, пр. сов ἀμφιμέμῡκα, реву кругомъ, кругомъ раздаюсь.

ἀμφινέμομαι *M*. обитаю, живу.

Ἀμφινόμη, ης, ἡ Амфинома, нимфа.

Ἀμφίνομος, ου, ὁ Амфиномъ, с. Низа.

ἀμφιξέω (ξέω) аор. ἀμφέξεσα кругомъ оскабливаю, отесываю, полирую.

Ἄμφῑος, ου, ὁ Амфій, с Селага, союзникъ Троянцевъ; с. Меропса, Троянецъ.

ἀμφιπέλομαι *D*. нахожусь около к., окружаю.

ἀμφιπένομαι *D*. занимаюсь прилежно к. или ч., тружусь, забочусь; бросаюсь на к. или на ч.

ἀμφιπερι см. ἀμφί.

ἀμφιπεριστέφω окружаю со всѣхъ сторонъ.

ἀμφιπεριστρωφάω кругомъ обращаю, поворачиваю.

ἀμφιπεσοῦσα прич. аор. отъ ἀμφιπίπτω.

ἀμφιπίπτω, аор. 2. ἀμφέπεσον падаю; бросаюсь на к., обнимаю кого.

ἀμφιπολεύω хожу около кого, занимаюсь, забочусь, берегу, смотрю, служу.

ἀμφίπολος, ου, ἡ служанка.

ἀμφιπονέομαι *DM*. = ἀμφιπένομαι.

ἀμφιποτάομαι *DM*. летаю вокругъ ч.

ἀμφίρυτος 3. = ἀμφίρρυτος окруженный водою.

ἀμφίς нар. кругомъ, по обѣимъ сторонамъ; отдѣльно, особо; предл. съ род: отдѣльно, далеко отъ к., кругомъ; съ дат.: около; съ вин.: около, вблизи.

ἀμφιστέφω окружаю.

ἀμφίστημι обставляю; *M*. и аор. 2. ἀμφέστην, 3. л. мн. ἀμφέσταν=ἀμφέστησαν стою вокругъ.

ἀμφιστρατάομαι *DM*. осаждаю.

ἀμφιστρεφής 2. сплетясь.

ἀμφιτίθημι аор. 1. ἀμφέθηκα, аор. 2. общ. ἀμφεθέμην, пр. аор. стр. ἀμφιτεθείς обкладываю, обставляю; надѣваю.

ἀμφιτρέμω дрожу всѣми членами.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ Амфитрита, дочь Нерея, нереида.

ἀμφιτρομέω дрожу, страшусь за кого.

Ἀμφιτρύων, ονος, ὁ Амфитріонъ, с Алкея.

ἀμφίφαλος 2. имѣющій кругомъ металлическія возвышенія (о шлемѣ).

ἀμφιφοβέω, аор. стр. ἀμφεφοβήθην, 3. л. мн. ἀμφεφόβηθεν=—ήθησαν гоню кругомъ, P. бѣгу кругомъ отъ страха, убѣгаю.

ἀμφιφορεύς, ῆος, ὁ = ἀμφορεύς сосудъ съ двумя ручками, сосудъ, кружка.

ἀμφιφράζομαι M. (φράζω) хорошо обдумываю, разсматриваю.

ἀμφιχάσκω, аор. 2. ἀμφέχανον, поглощаю.

ἀμφιχέω, аор. 1. ἀμφέχευα, аор. 2. общ. ἀμφεχύμην (3. ед. ἀμφέχυτο), аор. 1. стр. ἀμφεχύθην разливаю кругомъ, распростираю, разстилаю; M. разливаюсь; обнимаю.

ἀμφιχυθείς, ἀμφιχυθῆναι см. ἀμφιχέω.

ἀμφίχυτος 2. разлитый кругомъ; проведенный (земляной валъ).

Ἀμφίων, ίονος, ὁ Амфіонъ, с. Язія; с. Зевса, музыкантъ.

ἀμφότερος 3. тотъ и другой, оба.

Ἀμφοτερός, οῦ, ὁ Амфотеръ, Троянецъ.

ἀμφοτέρωθεν нар. съ обѣихъ сторонъ.

ἀμφοτέρωσε нар. въ обѣ стороны.

ἀμφουδίς нар. съ земли, съ пола.

ἀμφράσσαιτο жел. аор. отъ ἀναφράζομαι.

ἄμφω τώ, τά, τώ, род. ἀμφοῖν, тотъ и другой, оба.

ἄμφωτος 2. съ двумя ручками.

ἀμῷεν сокр. изъ ἀμάοιεν см. ἀμάω.

ἀμώμητος 2. безукоризненный.

ἄν поэт. κέ, κέν, выражаетъ условіе, возможность и т. д. см. Грам.

ἄν = ἀνά предъ ν и τ; предъ β, π, φ переход. въ ἄμ, ἀμ-, предъ γ, κ, χ въ ἀγ-; = ἀνέστη онъ поднялся.

ἀνά предл. съ род.: на, въ; съ дат.: на, на верху; съ вин.: по, на, чрезъ, въ, впродолженіе.

ἄνα вм. повел. ἀνάστηθι вставай; зват. пад. отъ ἄναξ.

ἀναβαίνω и ἀμβαίνω аор. ἀνέβην иду вверхъ, восхожу, вступаю; ἀ. νῆα вступаю на корабль, отплываю, εἰς χώραν приплываю; аор. ἀνέβησα заставляю идти, ввожу.

ἀναβάλλω и ἀμβάλλω отлагаю; M. начинаю, съ неопр. ἀείδειν.

ἀναβατός и ἀμβατός 2. доступный.

ἀναβέβρυχε пр. сов., ἀναβέβρυχεν ὕδωρ вода бьетъ вверхъ (ἀναβρύχω — ἀναβρύζω — ἀναβρέχω).

ἀναβήμεναι неопр. аор. отъ ἀναβαίνω.
Ἀναβησίνεως, ω, ὁ Анабезинеосъ, Феакъ.
ἀναβλήδην и ἀμβλήδην нар. напиная сильно (γοᾶν рыдать).
ἀνάβλησις, ιος, ἡ откладываніе, отсрочка.
ἀναβολάδην и ἀμβολάδην нар. бросая пѣну, волнуясь.
ἀναβραχεῖν, аор., 3. л. ед. ἀνέβραχε раздаюсь, звеню, скриплю.
(ἀναβρόχω отъ осн. βροχ) жел. аор. 1. ἀναβρόξειε, прич. аор. 2. стр. ἀναβροχέν поглощаю опять (объ отливѣ воды на морѣ).
ἀναβρύζω, ἀναβρύχω см. ἀναβέβρυχε.
ἀναγιγνώσκω, аор. 2. ἀνέγνων, жел. γνοίην, прич. γνούς узнаю съ точностію, познаю, различаю.
ἀναγκαίη, ης, ἡ неизбѣжность, необходимость, сила, насиліе; дат. ἀναγκαίηφι силою.
ἀναγκαῖος 3. осиливающій, покоряющій, необходимый; порабощенный, принужденный.
ἀνάγκη, ης, ἡ сила, нужда, насиліе, необходимость.
ἀναγνάμπτω аор. 1. ἀνέγναμψα, аор. 1. стр. ἀνεγνάμφθην загибаю, отгибаю назадъ; развязываю
ἀναγνοίη, ἀναγνούς см. ἀναγιγνώσκω.
ἀνάγω, буд. ἀνάξω, аор. 2. ἀνήγαγον веду вверхъ, во глубину ч., ἀ. νῆα пускаюсь въ открытое море, отплываю; сопровождаю; *M.* и *P.* отплываю.
ἀναδέδρομα см. ἀνατρέχω.
ἀναδέρκω, аор. 2. ἀνέδρακον взираю, гляжу вверхъ, открываю глаза.
ἀναδέσμη, ης, ἡ головная повязка.
ἀναδέχομαι *DM.* аор. 1. ἀνεδεξάμην, ἀνεδέγμην принимаю, принимаю на себя, выношу, переношу.
ἀναδύομαι (δύω) *M.* аор. 2. ἀνέδυν, 3. ед. жел ἀναδύη, неопр. ἀναδῦναι, 3. л. аор. общ. ἀνεδύσατο, ἀνεδύσετο выныряю, поднимаюсь изъ моря; ухожу, удаляюсь, избѣгаю.
ἀνάεδνος 2. (ἕδνον) дѣвушка не получающая никакого приданаго, πάρθενος.
ἀναείρω = ἀναίρω (ἀείρω) аор. 1. ἀνάειρα поднимаю вверхъ; беру, получаю.
ἀναθηλέω разцвѣтаю, пускаю новыя вѣтви.
ἀνάθημα, ατος, τό прибавка, прибавленіе.
ἀναθρώσκω вскакиваю, подскакиваю.
ἀναιδείη, ης, ἡ безстыдство, дерзость.
ἀναιδής 2. безстыдный; безпощадный.
ἀναίμων 2. безкровный.
ἀναιμωτί нар. безъ кровопролитія.
ἀναίνομαι, аор. 1. ἠνηνάμην, ἀνηνάμην отказываюсь, не соглашаюсь; отрицаю.
ἀναιρέω, аор. 2. ἀνεῖλον, прич.

ἀνελών, буд. общ ἀναιρήσομαι, аор. 2. ἀνειλόμην, ἀνελόμην поднимаю вверхъ, возношу, беру; *M*. беру къ себѣ, на себя, увожу, захватываю, одерживаю.

ἀναΐσσω (ἀΐσσω), буд. ἀναΐξω, аор. 1. ἀνήϊξα вскакиваю, вспрыгиваю, возлетаю, несусь.

ἀναίτιος 2. невиновный, невинный.

ἀνακαίω зажигаю, воспламеняю.

ἀνακεράννῡμι (κεράννυμι), аор. ἀνεκέρασα, ἀνεκέρασσα смѣшиваю, перемѣшиваю, мѣшаю опять.

ἀνακηκΐω (κηκίω) вытекаю, струюсь.

ἀνακλΐνω (κλίνω) аор. 1. ἀνέκλῑνα, прич. ἀγκλίνας=ἀνακλίνας, аор. 1. стр. ἀνεκλίνθην преклоняю, приставляю, въ сторону клоню; склоняюсь; отворяю.

ἀνᾰκοντίζω вырываюсь, брызжу, бью ключемъ.

ἀνακόπτω отталкиваю, отодвигаю, отрубаю.

ἀνακράζω (κράζω) аор. 2. ἀνέκρᾰγον вскрикиваю, кричу; проговариваюсь.

ἀνακρεμάννῡμι аор. ἀνεκρέμασα прич. ἀγκρεμάσας вѣшаю.

ἀνακτόριος 3. принадлежащій царю, господскій.

ἀνακυμβᾰλιάζω (κύμβαλον) опрокидываюсь съ трескомъ.

ἀναλέγω и ἀλλέγω, аор. ἀνέλεξα, неопр. ἀλλέξαι=ἀναλέξαι подбираю, собираю.

ἀναλκείη, ης, ἡ слабость, трусость, безсиліе.

ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ слабый, робкій, трусливый, вин. ἀνάλκιδα и ἄναλκιν.

ἄναλτος, 2. ненасытный.

ἀνᾰλῦω и ἀλλύω, пр. несов. ἀλλύεσκεν, аор. 1. ἀνέλῡσα развязываю, раздѣлываю, освобождаю.

ἀναμαιμάω свирѣпствую.

ἀναμάσσω, буд. -ξω стираю, чищу, ὅ (μέγα ἔργον) σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις ты заплатишь за это головою.

ἀναμένω (μένω), аор. ἀνέμεινα ожидаю.

ἀναμετρέω опять измѣряю; прохожу черезъ, повторяю.

ἀναμίγνῡμι и ἀναμίσγω (μίγνυμι) аор. 1. ἀνέμιξα, прич. ἀμμίξας мѣшаю, перемѣшиваю.

ἀναμιμνήσκω (μιμνήσκω) аор. ἀνέμνησα напоминаю.

ἀνάμιμνω = ἀναμένω ожидаю; остаюсь.

ἀναμίσγω = ἀναμίγνυμι.

ἀναμορμύρω (μορμύρω), пр. несов. ἀνεμορμύρεσκε волнуюсь, киплю съ шумомъ.

ἀνανέομαι и ἀννέομαι *DM*. восхожу, иду вверхъ.

ἀνανεύω (νεύω), аор. ἀνένευσα закидываю голову назадъ, несоглашаюсь, отказываю.

ἄναντα нар. на гору.

ἄναξ, ακτος, ὁ, дат. мн. ἀνάκτεσιν, зват. ἄνα царь; властитель, хозяинъ.

ἀναξηραίνω (ξηραίνω), аор. 1. ἀνεξήρᾱνα, сосл. аор. ἀγ-

ξηρανῃ просушиваю, изсушиваю.

ἀναοίγεσκον см. ἀνοίγνυμι.

ἀναπάλλω (πάλλω) прич. аор. 2. ἀμπεπαλών вм. ἀναπεπαλών, 3. ед. аор. ἀνέπαλτο потрясаю, замахиваюсь; P. и аор. общ. вспрыгиваю; поднимаюсь на дыбы.

ἀναπαύω (παύω) прекращаю.

ἀναπείρω и ἀμπείρω, прич. аор. 1. ὀμπείρας втыкаю, прокалываю, пронзаю.

ἀναπεπταμένος см. ἀναπετάννυμι.

ἀναπετάννῡμι (πετάννυμι) аор. 1. ἀνεπέτᾰσα, ἀνπέτασσα пр. сов. стр. ἀναπέπταμαι, пр. ἀναπεπταμένος распростираю, растягиваю; открываю.

ἀναπηδάω (πηδάω) аор. 1. ἀνεπήδησα, ἀμπήδησα вскакиваю, бросаюсь.

ἀναπίμπλημι (πίμπλημι) буд. ἀναπλήσω, аор. 1. ἀνέπλησα наполняю; выношу, переношу; μοῖραν βιότοιο умираю.

ἀναπλέω (πλέω) неопр. буд. ἀναπλεύσεσθαι плыву вверхъ, въ открытое море, противъ воды.

ἀνάπνευσις, ιος, ἡ отдохновеніе, роздыхъ.

ἀναπνέω (πνέω), аор. 1. ἀνέπνευσα, неопр. ἀμπνεῦσαι вм. ἀναπνεῦσαι, повел. аор. 2. ἄμπνυε перевожу дыханіе, дышу, отдыхаю; аор. 1. стр. ἀμπνύνθη и аор. общ. ἄμπνυτο.

ἀνάποινος 2. (ποίνη) безъ выкупа, даромъ.

ἀναπρήθω аор. ἀνέπρησα проливаю, δάκρυα.

ἀνάπτω (ἅπτω), аор. ἀνῆψα, неопр. ἀνάψαι, пов. пр. сов. стр. ἀνήφθω привязываю, прикрѣпляю.

ἀνάπυστος 2. (ἀναπυνθάνομαι) изслѣдованный, узнанный, извѣстный.

ἀναροιβδέω см. ἀναῤῥοιβδέω.

ἀναρπάζω (ἁρπάζω) аор. 1. ἀνήρπασα, прич. ἀναρπάξας исторгаю, вырываю, увожу, похищаю.

ἀναῤῥήγνῡμι (ῥήγνυμι) аор. 1. ἀνέῤῥηξα разрываю, расторгаю, разламываю, уничтожаю.

ἀναῤῥιπτέω и ἀναῤῥίπτω (ῥίπτω), аор. ἀνέῤῥιψα вскидываю, ἅλα πηδῷ разбиваю волны рулемъ.

ἀναῤῥοιβδέω аор. ἀνεῤῥοίβδησα проглатываю, поглощаю опять.

ἀνάρσιος 2. (ἄρω) противный, враждебный.

ἄναρχος 2. не имѣющій предводителя, начальника.

ἀνασεύω (σεύω) устремляю, гоню вверхъ; P. и аор. общ. ἀνεσσύμην поднимаюсь, брызжу (αἷμα).

ἀνασπάω (σπάω) аор. 1. общ. ἀνεσπᾰσάμην тащу назадъ, вытягиваю, вытаскиваю.

ἄνασσα, ης, ἡ (ἄναξ) царица, повелительница.

ἀνάσσω (ἄναξ), буд. ἀνάξω, владычествую, царствую, повелѣваю; я хозяинъ, владѣю, правлю.

ἀνασταδόν нар. вставши; прямо.

ἀναστενᾰχίζω тяжело рыдаю, стенаю.
ἀναστενάχω громко оплакиваю; *M*. рыдаю, стенаю.
ἀναστοναχίζω=ἀναστεναχίζω.
ἀναστρέφω, аор. 1. ἀνέστρεψα обращаю, оборачиваю, опрокидываю; *M*. нахожусь, обращаюсь, пребываю.
ἀναστρωφάω (στρέφω) оборачиваю, переворачиваю.
ἀνασχεθεῖν, ἀνασχέμεν, ἀνάσχεο см. ἀνέχω.
ἀνασχετός 2. и ἀνσχετός выдерживаемый, выносимый, сносный.
ἀνασχόμενος, ἀνασχέσθαι, ἀνασχών см. ἀνέχω.
ἀνατέλλω (τέλλω) аор. 1. ἀνέτειλα пускаю, произвожу.
ἀνατίθημι, буд. ἀναθήσω кладу на ж., обременяю, возлагаю.
ἀνατλῆναι неопр. аор. 2. ἀνέτλην, прич. ἀνατλάς выношу, претерпѣваю, выдерживаю.
ἀνατολή, ῆς, ἡ и ἀντολή восходъ; востокъ.
ἀνατρέπω (τρέπω) оборачиваю, опрокидываю; аор. 2. общ. ἀνετραπέμην падаю.
ἀνατρέχω (τρέχω), аор. 2. ἀνέδραμον, пр. сов. ἀναδέδρομα бѣгу назадъ, отскакиваю; вскакиваю, поднимаюсь; брызжу.
ἄναυδος 2. (αὐδή) не говорящій, нѣмой
ἀναφαίνω (φαίνω), аор. 1. ἀνέφηνα умножаю блескъ, свѣтъ; поджигаю, показываю, обнаруживаю, объявляю; *P*. показываюсь, являюсь.
ἀναφανδά и ἀναφανδόν нар. открыто, явно, публично.
ἀναφέρω (φέρω) аор. 1. ἀνένεικα, аор. общ. ἀνενεικάμην несу вверхъ, выношу приношу; *M*. вздыхаю (ἀ. πνεῦμα).
ἀναφλύω (φλύω) бью ключемъ, вскипаю, волнуюсь.
ἀναφράζομαι (φράζομαι) аор. 1. ἀνεφρασάμην, жел. ἀμφράσσαιτο = ἀναφράσαιτο опять примѣчаю, узнаю.
ἀναχάζομαι *M*. (χάζομαι) аор. 1. ἀνεχασάμην, прич. ἀναχασσάμενος отступаю, ухожу.
ἀναχέω (χέω) аор. ἀνέχευα наливаю, выливаю.
ἀναχωρέω отступаю, уступаю.
ἀναψύχω (ψύχω) аор. 1. стр. ἀνεψύχθην прохлаждаю, освѣжаю; *P*. ободряюсь, оживаю, отдыхаю.
ἁνδάνω, пр. нес. ἥνδανον и ἑήνδανον, аор. 2. ἅδον (= ἕαδον) и εὔαδον, пр. сов. 2. ἕαδα нравлюсь; прич. пр. сов. ἑαδώς пріятный.
ἄνδιχα нар. на двое, на двѣ части, розно.
ἀνδράγρια, ων, τά добыча снимаемая съ убитаго непріятеля.
Ἀνδραιμονίδης, ου, ὁ с. Андремона=Θоасъ.
Ἀνδραίμων, ονος, ὁ Андремонъ, отецъ Θоаса.
ἀνδρακάς нар. ст. человѣка, поголовно.
ἀνδράποδον, ου, τό дат. мн. ἀνδραπόδεσσι невольникъ, рабъ.

ἀνδραχθής 2. обременяющій человѣка, тяжелый.
ἀνδρειφόντης, ου, ὁ человѣгоубійца.
ἄνδρεσσι = ἀνδράσι см. ἀνήρ.
ἀνδρόκμητος 2. (κάμνω) произведенный усиліемъ человѣка, высыпанный человѣческою рукою (τύμβος).
ἀνδροκτᾰσίη, ης, ἡ убійство.
Ἀνδρομᾰχη, ης, ἡ Андромаха, супруга Гектора.
ἀνδρόμεος 3. человѣческій.
ἀνδροτής, ῆτος, ἡ см. ἀδροτής.
ἀνδροφᾰγος 2. пожирающій человѣка, человѣческое мясо.
ἀνδροφόνος 2 убивающій людей.
ἀνδύεται=ἀναδύεται отъ ἀναδύομαι.
ἀνεγείρω (ἐγείρω) аор. 1. ἀνέγειρα пробуждаю; возбуждаю, ободряю.
ἀνέγνων см. ἀναγιγνώσκω.
ἀνεδέγμεθα см. ἀναδέχομαι.
ἀνέδραμον см. ἀνατρέχω.
ἀνέεδνος см. ἀνάεδνος.
ἀνεέργω = ἀνείργω (εἴργω) пр. нес. ἀνέεργον отталкиваю, отражаю, сдерживаю.
ἄνειμι (εἶμι), прич. ἀνῐών, пр. нес. ἀνήῐον восхожу, всхожу; обращаюсь съ просьбою къ к.; возвращаюсь.
ἀνείμων 2. (εἷμα) не имѣющій платья.
ἀνείρομαι (εἴρομαι) = ἀνέρομαι вопрошаю, распрашиваю.
ἀνεῖσα (εἶσα) аор. 1. (осн. ἐδ), жел. ἀνέσαιμι, прич. ἀνέσαντες, кладу, сажаю.
ἀνέκραγον см. ἀνακράζω.
ἀνεκτός 2. выносимый, сносный.
ἀνεκτῶς нар. сносно.
ἀνελθών см. ἀνέρχομαι.
ἀνέλκω (ἕλκω) тяну вверхъ, натягиваю; вытаскиваю; вырываю.
ἀνελών см. ἀναιρέω.
ἀνέμεινα см. ἀναμένω.
ἀνέμνησα см. ἀναμιμνήσκω.
ἄνεμος, ου, ὁ вѣтеръ.
ἀνεμοσκεπής 2. охраняющій отъ вѣтра.
ἀνεμοτρεφής 2. укрѣпленный вѣтромъ; ἀ. κῦμα вздутыя волны.
ἀνεμώλιος 2. вѣтренный, пустой, непрочный, безполезный; ἀνεμώλιον нар.
Ἀνεμώρεια, ας, ἡ и Ἀνεμώλεια Анеморея, городъ въ Фокидѣ.
ἀνενείκατο см. ἀναφέρω.
ἀνέπαλτο см. ἀναπάλλω.
ἀνερείπομαι DM. (ἐρείπω) аор. 1. ἀνηρειψάμην уношу, похищаю.
ἀνέρες, ἀνέρος см. ἀνήρ.
ἀνερύω (ἐρύω) тащу снизу вверхъ, ἱστία.
ἀνέρχομαι (ἔρχομαι) аор. 2. ἀνήλυθον иду вверхъ, поднимаюсь, всхожу; возвращаюсь.
ἀνερωτάω (ἐρωτάω), пр. несов. ἀνηρώτων спрашиваю опять.
ἀνέσαιμι см. ἀνεῖσα.
ἄνεσα см. ἀνίημι.
ἀνέσαντες см. ἀνεῖσα.
ἀνέσει = ἀνήσει см. ἀνίημι.
ἀνέσταν = ἀνέστησαν см. ἀνίστημι.

ἀνέσσυτο см. ἀνασεύω.
ἀνέστιος 2. (ἑστία) не имѣющій очага.
ἄνευ предл. съ род. безъ.
ἄνευθε (ν) нар. далеко; отдѣльно; предл. съ род. безъ.
ἀνέφελος 2. безоблачный, ясный.
ἀνέχω (ἔχω), 3 л. сосл. ἀνέχῃσι, буд. ἀνέξω, аор. 2. ἀνέσχον, неопр. ἀνασχέμεν, прич. ἀνασχών; поэт. аор. ἀνέσχεθον и неопр. ἀνσχεθέειν (см. ἔχω); буд. общ. ἀνέξομαι и ἀνασχήσομαι, неопр. ἀνσχήσεσθαι, аор. 2. общ. ἀνεσχίμην, пов. ἀνάσχεο и ἄνσχεο, неопр. ἀνασχέσθαι, прич. ἀνασχόμενος, держу вверхъ, поднимаю, держу; задерживаю, останавливаю, выдаюсь, выныряю; M. стою прямо, держусь; поднимаю; выношу, терплю; выдерживаю.
ἀνεψιός, οῦ, ὁ двоюродный братъ, родственникъ.
ἄνεω нар. безмолвно, тихо.
ἀνέῳγον см. ἀνοίγω.
ἀνήγαγον см. ἀνάγω.
ἀνήῃ=ἀνῇ см. ἀνίημι.
ἀνήϊξα см. ἀναΐσσω.
ἀνήιον см. ἄνειμι.
ἀνήκεστος 2. (ἀκέομαι) неисцѣлимый; неумолимый, злой.
ἀνηκουστέω аор. ἀνηκούστησα не слушаю, не слушаюсь.
ἀνήμελκτος 2. не доенный.
ἀνήνοθε 3. л. ед. пр. сов. (осн. ἀν) поднимаюсь вверхъ, брызжу.
ἀνήνυστος 2. не оконченный;
ἀνήνωρ, ορος, ὁ трусливый.
ἀνήρ, род. ἀνδρός и ἀνέρος, дат. мн. ἀνδράσι и ἄνδρεσσι (ν) мущина, человѣкъ, мужъ, супругъ.
ἀνήροτος 2. не паханный.
ἀνήρθω см. ἀνάπτω.
ἀνῆψα см. ἀνάπτω.
Ἄνθεια, ας, ἡ Аноея, городъ Мессеніи.
Ἀνθεμίδης, ου, ὁ вм. Ἀνθεμιωνίδης с. Аноеміона.
Ἀνθεμίων, ωνος, ὁ Аноеміонъ, Троянецъ.
ἀνθεμόεις, εσσα, εν усѣянный цвѣтами; украшенный цвѣтами.
ἀνθερεών, ῶνος, ὁ подбородокъ.
ἀνθέριξ, ῐκος, ὁ колосъ.
ἀνθέω (ἄνθος) аор. 1. ἤνθησα неопр. ἀνθῆσαι выростаю, цвѣту.
Ἀνθηδών, όνος, ἡ Аноедонъ, городъ въ Віотіи.
ἄνθῐνος 3. цвѣтущій, цвѣтной; ἄνθινον εἶδαρ пища изъ растеній.
ἀνθίστημι (ἵστημι), аор. 2. ἀντέστην противуставлю; аор. 2. и M. сопротивляюсь.
ἄνθος, εος, τό цвѣтокъ, цвѣтъ.
ἀνθρακίη, ης, ἡ горящіе уголья.
ἄνθρωπος, ου, ὁ человѣкъ.
ἀνιάζω (ἀνία) обижаю, оскорбляю, отягощаю, безпокою; скорблю, скучаю.
ἀνιάω (ἀνία) буд. ἀνιήσω, прич. аор. стр. ἀνιηθείς см. ἀνιάζω.
ἀνῑδρωτί нар. безъ пота, безъ усталости, легко.
ἀνίη, ης, ἡ = ἀνία бѣда, горе,

скорбь, печаль, тягость, досада.

ἀνιηθείς см. ἀνιάω.

ἀνίημι (ἵημι) 2. л. ед. наст. ἀνιεῖς, 3. л. ед. пр. нес. ἀνίει, 2. ед. жел. ἀνιείης, буд. ἀνήσω, 3. л. ед. ἀνέσει, аор. 1. ἀνῆκα и ἀνέηκα, 3. л. мн. аор. 2. ἄνεσαν, 3. ед. сосл. ἀνήῃ=ἀνῇ, жел ἀνείην, прич. мн. ἀνέντες высылаю, выпускаю; отпускаю, оставляю, освобождаю; напускаю, насылаю, побуждаю, возбуждаю, раздражаю; возвращаю на родину; *М*. распускаю, обнажаю; сдираю (αἶγας).

ἀνιηρός 3. тягостный; сравн. ст. ἀνιηρέστερος.

ἀνιπτόπους, ποδος, ὁ, ἡ не умывающій своихъ ногъ.

ἄνιπτος 2. не умытый.

ἀνίστημι (ἵστημι) буд. ἀναστήσω и ἀνστήσω, аор. 1. ἀνέστησα, пов. ἄνστησον = ἀνάστησον, прич. ἀνστήσασα, аор. 2. ἀνέστην, дв. ἀνστήτην = ἀνεστήτην, 3. л. мн. ἀνέσταν = ἀνέστησαν, прич. ἀνστάς = ἀναστάς. неопр. ἀνστήμεναι = ἀναστῆναι ставлю на ноги, поднимаю лежащаго, ободряю, возбуждаю, пробуждаю отъ сна, прогоняю; аор. 2., пр. сов. дѣйств. и страд. встаю, выздоравливаю, поправляюсь, воскресаю.

ἀνίσχω (ἀνέχω) поднимаю; *М*. терплю, переношу, выдерживаю.

ἀνιχνεύω ищу слѣдовъ, преслѣдую.

ἀνιών см. ἄνειμι.

ἀννεῖται см. ἀνανέομαι.

ἀνξηραίνω = ἀναξηραίνω.

ἀνοήμων 2. безсмысленный, безумный, безразсудный.

ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω и ἀναοίγω, пр. нес. ἀνέῳγεν и ἀνῴγεν, ἀναοίγεσκον, аор. ἀνέῳξα отворяю, открываю.

ἀνόλεθρος 2. не погибшій.

ἄνομαι см. ἄνω.

ἄνοος 2. безразсудный, глупый.

ἀνοπαῖα нар. исчезая изъ виду.

ἀνόρνυμι (ὄρνυμι) возбуждаю; пр. нес. общ. ἀνῶρτο онъ поднялся.

ἀνορούω (ὀρούω) аор. 1. ἀνόρουσα быстро встаю, поднимаюсь.

ἀνόστιμος 2. не возвращающійся.

ἄνοστος 2. не возвращающійся.

ἄνουσος = ἄνοσος 2. не больной, здоровый.

ἀνούτατος 2. (οὐτάω) не пораженный, не раненный.

ἀνουτητί нар. не ранивъ.

ἀνστάς, ἄνστησον, ἀνστήσων, ἀνστήτην, см. ἀνίστημι.

ἀνστρέψειαν см. ἀναστρέφω.

ἀνσχεθέειν, ἄνσχεο, ἀνσχήσεσθαι см. ἀνέχω.

ἄνσχετος см. ἀνάσχετος.

ἄντα нар. противъ, въ присутствіи; предл. съ род. противъ, напротивъ.

ἀντάξιος 2. равноцѣнный.

ἀντάω, пр. нес. ἤντεον, буд. ἀντήσω, аор. ἤντησα, см. ἀντιάω, встрѣчаю, натыкаюсь, попадаю.

Ἄντεια, ας, ἡ Антія, супруга Прета.

ἀντέχω (ἔχω), пов. аор. 2. общ. ἀντίσχεσθε держу противъ, противустою; *M.* защищаюсь.

ἄντην = ἄντα нар. напротивъ, противъ; прямо кому на встрѣчу, въ глаза к. л., спереди; въ лицо, въ глаза; открыто, явно.

Ἀντηνορίδης, ᾱο, ὁ Антеноридъ, с. Антенора = Геликаонъ.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ Антеноръ, Троянецъ.

ἄντηστις, ἡ встрѣча, κατ᾽ ἄντηστιν противъ.

ἀντί предл. съ род. противъ; предъ, за, вмѣсто.

ἀντία нар. противъ; напротивъ.

ἀντιάνειρα, ἡ (ἀνήρ) мужественная.

ἀντιάω и ἀντιόω = ἀντιῶ, буд. ἀντιάσω = ἀντιῶ и ἀντιόω иду на встрѣчу, нападаю; принимаю; выхожу на войну; встрѣчаюсь, схожусь, сталкиваюсь.

ἀντίβῐος 3. противный, враждебный; ἀντιβίην нар. враждебно, противно.

ἀντιβολέω (βάλλω), аор. ἀντεβόλησα, иду на встрѣчу, встрѣчаюсь съ к., попадаю, имѣю участіе, присутствую.

ἀντίθεος 3. богоподобный, равный богамъ.

ἀντίθυρον, ου, τά мѣсто находящееся противъ дверей.

Ἀντίκλεια, ας, ἡ Антиклея, супруга Лаэрта, мать Одиссея.

Ἄντικλος, ου, ὁ Антиклъ, Грекъ.

ἀντικρύ нар. противъ, въ глаза, прямо, совершенно.

Ἀντῐλοχος, ου, ὁ Антилохъ, с. Нестора.

Ἀντῐμᾰχος, ου, ὁ Антимахъ, Троянецъ.

Ἀντίνοος, ου, ὁ Антиной, женихъ Пенелопы.

ἀντίον нар. противъ, напротивъ.

Ἀντῐόπη, ης, ἡ Антіопа, дочь Азопа.

ἀντίος 3. противный, противустоящій, противуположный, идущій на встрѣчу.

ἀντιόω см. ἀντιάω.

ἀντιπεραῖος 3. находящійся противъ.

ἀντίσχεσθε см. ἀντέχω.

ἀντιτορέω (τορέω), аор. ἀντετόρησα прокалываю, пронзаю; проламываюсь, проникаю.

ἄντῑτος 2. отплаченный, отмщенный снова.

Ἀντιφάτης, αο, ὁ, вин. Ἀντιφατῆα Антифатъ, 1) Троянецъ 2) с. Мелампа, 3) царь Лестригоновъ.

ἀντιφερίζω равняюсь, мѣряюсь, состязуюсь съ к.

ἀντιφέρω (φέρω) сопротивляюсь, мѣряюсь, съ к., иду на встрѣчу.

Ἀντίφονος, ου, ὁ Антифонъ, с. Пріама.

Ἄντῐφος, ου, ὁ Антифъ, 2) с. Пріама, 2) с. Пилемена, союзникъ Троянцевъ, 3) с.

Θессала, Грекъ, 4) товарищъ Одиссея, 5) другъ Одиссея.

ἄντλος, ου, ὁ вода, собирающаяся на днѣ корабля, морская вода; внутренность корабля.

ἀντολή, ῆς, ἡ см. ἀνατολή.

ἄντομαι = ἀντάω встрѣчаю, натыкаюсь, попадаю случайно, сталкиваюсь.

ἄντρον, ου, τό пещера.

Ἀντρών, ῶνος, ἡ Антронъ, городъ Θессаліи.

ἄντυξ, υγος, ἡ круглые края у щита, окружность щита; два полукружія, обхватывающія сѣдалище древней колесницы.

ἄνυμι см. ἀνύω.

ἄνυσις, ιος, ἡ (ἀνύω) окончаніе, исполненіе, достиженіе цѣли, успѣхъ.

ἀνύω, буд. ἀνύσω, аор. 1. ἤνυσα, буд. общ. ἀνύσομαι и ἀνύσσομαι, 3. л. пр. нес. ἤνυτο = ἠνύετο (ἄνυμι) довершаю, оканчиваю; совершаю; истребляю.

ἄνω, прош. несов. ἦνον оканчиваю, совершаю.

ἄνωγα пр. сов. приказываю, требую; 3. л. ед. сосл. ἀνώγῃ, 1. л. ед. жел. ἀνώγοιμι, повел. ἄνωχθι, ἀνωγέτω = ἀνώχθω, ἀνώγετε и ἄνωχθε, неопр. ἀνωγέμεν вм. ἀνωγέναι, давнопр. (пр. нес.) ἠνώγεα, 3 ед. ἠνώγει и ἀνώγει.

ἀνῷγεν см. ἀνοίγνυμι.

ἀνώγω наст. отъ ἄνωγα приказываю, пр. нес. ἤνωγον, буд. ἀνώξω, аор. ἤνωξα, неопр. ἀνῶξαι см. ἄνωγα.

ἀνωθέω, прич. аор. ἀνώσας отталкиваю; пускаю въ открытое море,

ἀνωϊστί нар. неожиданно.

ἀνώϊστος 2. (οἴομαι) нечаянный, неожиданный.

ἀνώνυμος, 2. (ὄνομα) не имѣющій никакого имени, не наименованный, не названный.

ἄνωχθι, ἄνωχθε, ἀνώχθω см. ἄνωγα.

ἄξαστε, ἄξαντος, ἀξέμεν, ἀξέμεναι, ἄξετε, см. ἄγω.

ἀξίνη, ης, ἡ сѣкира, топоръ.

ἄξιος 3. равноцѣнный; достойный, приличный.

Ἀξιός, οῦ, ὁ рѣка Македоніи.

ἄξυλος 2. нерубленный, богатый лѣсами.

Ἄξυλος, ου, ὁ Аксилъ, с. Тевθраса.

ἄξων, ονος, ὁ ось.

ἀοιδή, ῆς, ἡ, сокр. ᾠδή, пѣсня, пѣніе, искусство пѣнія.

ἀοιδιάω пою.

ἀοίδιμος 2. воспѣтый, прославленный; извѣстный.

ἀοιδός, οῦ, ὁ (ἀείδω) пѣвецъ, поэтъ.

ἀολλής, 2. всѣ вмѣстѣ, всѣ толпою.

ἀολλίζω, аор. ἀόλλισα, аор. 1. стр. ἀολλίσθην собираю воедино, въ толпу; P. собираюсь.

ἄορ, ἄορος, τό мечъ.

ἀορτήρ, ῆρος, ὁ ремень, на которомъ держится мечъ, поясъ военный, перевязь.

ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ помощникъ, защитникъ.

ἄουτος 2. не пораженный, неэраненный.

ἀπαγγέλλω, пр. нес. ἀπαγγέλλεσκον, аор. 1. ἀπήγγειλα доношу, увѣдомляю, извѣщаю.

ἀπάγχω давлю, душу.

ἀπάγω, буд. ἀπάξω, аор. 2. ἀπήγαγον отвожу, увожу; назадъ привожу.

ἀπαείρω (ἀείρω)=ἀπαίρω поднимаю вверхъ, уношу; *М.* отправляюсь, ухожу.

ἀπαί см. ἀπό.

ἀπαίνυμαι и ἀποαίνυμαι *D.* отнимаю, лишаю, похищаю.

Ἀπαισός, οῦ, ἡ Апесъ, городъ Мизіи, см. Παισός.

ἀπαΐσσω (ἀΐσσω) прич. аор. ἀπαΐξας ниспадаю, соскакиваю.

ἀπαιτίζω (αἰτίζω) = ἀπαιτέω требую назадъ.

ἀπάλαλκε, ἀπαλάλκοι см. ἀπαλέξω.

ἀπάλαμνος 2. (παλάμη)=ἀπάλαμος неопытный, не умѣющій помочь себѣ, глупый.

ἀπαλέξω (ἀλέξω) буд. -ξήσω, аор. 1. жел. ἀπαλεξήσαιμι, аор. 2. ἀπάλαλκον отражаю, удаляю.

ἀπάλθομαι (ἀλθέω) буд. ἀπαλθήσομαι излечиваю совершенно.

ἀπαλοιάω (ἀλοιάω) аор. 1. ἀπηλοίησα измолачиваю, раздробляю, сокрушаю.

ἀπαλός 3. сочный, свѣжій, крѣпкій, сильный; ἀπαλόν нар. ἀπαλόν γελᾶν громко смѣяться, хохотать.

ἀπαλοτρεφής 2. (τρέφω) откормленный, тучный.

ἀπαμάω (ἀμάω) аор. 1. ἀπάμησα сжинаю, срѣзываю.

ἀπαμβροτεῖν см. ἀφαμαρτάνω.

ἀπαμείβομαι (ἀμείβω) отвѣчаю,

ἀπαμύνω (ἀμύνω), аор. ἀπήμῡνα отвращаю, отражаю. *М.* защищаюсь.

ἀπαναίνομαι *DM.* (ἀναίνομαι) аор. 1. ἀπηνηνάμην совершенно отказываюсь, отрицаю.

ἀπάνευθε (ν) нар. вдали, далеко; предл. съ род. вдали; отдѣльно.

ἀπάντῃ нар. (ἅπας) вездѣ, повсюду.

ἀπανύω (ἀνύω), аор. 1. ἀπήνυσα вполнѣ совершаю.

ἅπαξ нар. одинъ разъ, разъ.

ἀπαράσσω (ἀράσσω) аор. 1. ἀπήραξα сбиваю, сваливаю, бросаю.

ἀπαρέσκω (ἀρέσκω) примиряю; *М.* ἀρέσκεσθαι примиряюсь.

ἀπάρχομαι (ἄρχω), *DM.* аор. 1. ἀπηρξάμην дѣлаю начало (принося жертву богамъ); τρίχας ἀπάρχεσθαι отрѣзать у животнаго, обрекаемаго въ жертву, нѣсколько головной шерсти и бросить ее на жертвенный костеръ.

ἅπᾱς, ἅπᾱσα, ἅπᾱν (πᾶς) вообще весь, всѣ вмѣстѣ; каждый.

ἄπαστος 2. (πάομαι) неотвѣдавшій, ничего не ѣвшій, тощій.

ἀπατάω, буд. ἀπατήσω, аор. ἀπάτησα обманываю.

ἀπάτερθε (ν) нар. особо, отдѣльно, далеко отъ ч. л.

ἀπάτη, ης, ἡ обманъ, хитрость.
ἀπατήλιος, 2. обманчивый, хитрый.
ἀπατηλός 2. = ἀπατήλιος.
ἀπατιμάω (ἀτιμάω), аор. ἀπητίμησα, лишаю чести; безчещу, оскорбляю жестоко.
(ἀπαυράω), пр. несов. ἀπηύρων, ας, α, прич. аор. 1. ἀπούρας, 3. л. мн. буд. ἀπουρήσουσι отнимаю, исторгаю, похищаю.
ἀπαφίσκω, аор. ἤπαφον, неопр. ἀπαφεῖν, 3. л. ед. аор. жел. общ. ἀπάφοιτο обманываю.
ἀπέειπε см. ἀπεῖπον.
ἀπέεργε см. ἀποέργω.
ἀπέησιν см. ἄπειμι.
ἀπειλέω, буд. ἀπειλήσω, пр несов. дв. ἀπειλήτην угрожаю; хвалю, обѣщаю.
ἀπειλή, ῆς, ἡ угроза; хвастовство.
ἀπειλητήρ, ῆρος, ἡ хвастунъ.
ἄπειμι (εἰμί), буд. ἀπέσομαι и ἀπέσσομαι, 3. ед. ἀπεσσεῖται, 3. ед. сосл. наст. ἀπέησι = ἀπῇ, пр. нес. ἀπῆν, ἀπέην, 3. л. мн. ἄπεσαν нахожусь далеко, отсутствую.
ἄπειμι (εἶμι), пов. ἄπιθι, прич. ἀπιών ухожу.
ἀπεῖπον (εἰπεῖν) недост. аор. къ ἀπόφημι, 3. ед. ἀπέειπε и ἀπόειπε, сосл. ἀποείπω, жел. ἀποείποιμι, повел. ἀπόειπε, неопр. ἀποειπεῖν и ἀποειπέμεν, пр. ἀπειπών и ἀποειπών, высказываю, объявляю; отказываю, отвергаю, отказываюсь, оставляю.
Ἀπειραίη, ης, ἡ (вм. Ἠπειραίη) женщина изъ Эпира.
ἀπειρέσιος и ἀπερείσιος 3. = ἄπειρος безпредѣльный, безконечный, неизмѣримый.
Ἀπείρηθεν нар. изъ Эпира.
ἀπείρητος 3. = ἀπείρατος (πειράω) не испытавшій, неопытный.
ἀπείριτος 2. = ἀπειρέσιος.
ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ (πεῖρας) безпредѣльный, безконечный, неизмѣримый.
ἀπεκλανθάνομαι (λανθάνομαι) M. пов. аор. ἀπεκλελάθεσθε совершенно забываю.
ἀπέκταν см. ἀποκτείνω.
ἀπέλεθρος 2. (πέλεθρον) неизмѣримый; ἀπέλεθρον нар. невыразимо далеко.
ἀπεμέω (ἐμέω), аор. 1. ἀπέμεσα и ἀπέμεσσα выблевываю.
ἀπεμνήσαντο см. ἀπομιμνήσκω.
ἀπεναρίζω (ἐναρίζω) снимаю оружіе съ убитаго непріятеля; отнимаю.
ἀνένειχα см. ἀποφέρω.
ἀπέπλω см. ἀποπλώω.
ἀπεκτάμην см. ἀποπέτομαι.
ἀπερείσιος см. ἀπειρέσιος.
ἀπερρίγασι см. ἀπορριγέω.
ἀπερύκω (ἐρύκω), буд ἀπερύξω, удерживаю, отражаю.
ἀπέρχομαι (ἔρχομαι) аор. 2. ἀπῆλθον, пр. сов. ἀπελήλυθα ухожу, удаляюсь.
ἀπερωεύς, έως, ὁ задерживающій, препятствующій.
ἀπερωέω (ἐρωέω), аор. ἀπερώησα убѣгаю, уклоняюсь.
ἄπεσαν см. ἄπειμι.
ἀπεσσεῖται, см. ἄπειμι.
ἀπεσσύμην см. ἀποσεύομαι.
ἀπέστιχον см. ἀποστείχω.

ἀπέτισα см. ἀποτίνω.
ἀπευθής 2. не узнанный, неизвѣстный; неопытный.
ἀπεχθαίρω (ἐχθαίρω), аор. 1. ἀπέχθηρα ненавижу; дѣлаю ненавистнымъ.
ἀπεχθάνομαι (ἐχθάνομαι) *M*. аор. 2. ἀπηχθόμην, неопр. ἀπέχθεσθαι становлюсь ненавистнымъ; ненавижу.
ἀπέχω (ἔχω), буд. ἀφέξω и ἀποσχήσω, аор. 2. ἀπέσχον, буд. общ. ἀφέξομαι, аор. 2. ἀπεσχόμην, неопр. ἀποσχέσθαι удерживаю, отклоняю, отвращаю, защищаю; отдѣляю, удаляю; *M*. удерживаюсь, оставляю.
ἀπεών см. ἄπειμι.
ἀπηλεγέως нар. открыто, прямо.
ἀπήμαντος 2. (πημαίνω) невредимый, здоровый, цѣлый.
ἀπήμβροτον см. ἀφαμαρτάνω.
ἀπήμων 2. (πῆμα) невредимый; безвредный, безопасный, полезный, пріятный.
ἀπῆν см. ἄπειμι.
ἀπήνη, ης, ἡ четырехъ-колесная повозка, телѣга.
ἀπηνήναντο см. ἀπαναίνομαι.
ἀπηνής 2. упрямый, грубый, жестокій.
ἀπήραξεν см. ἀπαράσσω.
ἀπηύρων, ας, α, см. ἀπαυράω.
ἀπήωρος 2. (αἰωρέω) висящій на высотѣ, повиснувшій, высокій, далекій.
ἀπιθέω (πείθω), буд. ἀπιθήσω, аор. ἀπίθησα я непослушенъ.
ἄπιθι см. ἄπειμι.
ἀπινύσσω (πινυτός) не смыслю ничего, поступаю безумно; χῆρ лишенный присутствія духа.
ἄπιος 3. отдаленный; чуждый.
Ἀπισάων, ονος, ὁ Апизаонъ 1) с. Фавзія, Троянецъ 2) с. Гиппаса.
ἀπιστέω не вѣрю, сомнѣваюсь.
ἄπιστος 2. (πίστις) ненадежный, невѣрный; недовѣрчивый, подозрительный.
ἀπίσχω = ἀπέχω.
ἀπλοΐς, ΐδος, ἡ простой плащъ.
ἄπνευστος 2. не дышащій; безсильный, немощный.
ἀπό (ἀπαί) предл. съ род. отъ, изъ, съ, по; особо; далеко, вдали, противъ.
ἄπο=ἀπό поставленное послѣ своего существительнаго.
ἀποαίνυμαι см. ἀπαίνυμαι.
ἀποαιρέομαι см. ἀφαιρέομαι.
ἀποβαίνω (βαίνω), буд. ἀποβήσομαι аор. 2. ἀπέβην, аор. общ. ἀπεβήσετο=ἀπέβη ухожу; схожу, спускаюсь, выхожу.
ἀποβάλλω (βάλλω), аор. 2. ἀπέβαλον кидаю отъ себя, снимаю; проливаю слезы δάκρυ παρειῶν, спускаю νῆας ἐς πόντον.
ἀπόβλητος 2. отвергаемый, презрительный.
ἀποβλύζω выплевываю.
ἀποβρίζω (βρίζω), прич. аор. ἀποβρίξας высыпаюсь.
ἀπογυιόω (γυιόω), сосл. аор. ἀπογυιώσω совершенно обезсиливаю.
ἀπογυμνόω прич. аор. стр. ἀπογυμνωθείς раздѣваю, обнажаю, лишаю.

ἀποδαίομαι (δαίω), буд. ἀποδάσομαι и ἀποδάσσομαι, аор. ἀποδασάμην и ἀποδασσάμην раздѣляю.
ἀποδειδίσσομαι (δειδίσσομαι) пугаю, устрашаю.
ἀποδειροτομέω (δειροτομέω) обезглавливаю, убиваю.
ἀποδέχομαι *DM.* (δέχομαι), аор. ἀπεδεξάμην принимаю, получаю.
ἀποδιδράσκω (διδράσκω), прич. аор. 2. ἀποδράς убѣгаю.
ἀποδίδωμι (δίδωμι), буд. ἀποδώσω, аор. 1. ἀπέδωκα, аор. 2. жел. ἀποδοίην, неопр. ἀποδοῦναι отдаю, возвращаю; воздаю, отплачиваю.
ἀποδίεμαι (δίεμαι) отгоняю.
ἀποδοχμόω (δοχμόω), аор. 1. ἀπέδοχμωσα отгибаю всторону.
ἀποδράς см. ἀποδιδράσκω.
ἀποδρύπτω (δρύπτω), аор. 1. ἀπέδρυψα, аор. 1. стр. ἀπεδρύφθην обдираю, сцарапываю, растерзываю.
ἀποδρύφω = ἀποδρύπτω.
ἀποδύνω скидаю съ себя, снимаю.
ἀποδύω (δύω), буд. ἀποδύσω, аор. 1. ἀπέδυσα, аор. 2. ἀπέδυν, аор. 1. общ. ἀπεδυσάμην снимаю; *M.* снимаю съ себя, раздѣваюсь.
ἀποδῶσι см. ἀποδίδωμι.
ἀποείκω = ἀπείκω (εἴκω) отступаю, убѣгаю.
ἀποεῖπον = ἀπεῖπον.
(ἀποεργάθω) = ἀπείργω, 3. л. пр. нес. ἀποέργαθεν снимаю, удаляю.
ἀποέργω = ἀπείργω, пр. несов. ἀπέεργον отдѣляю, удаляю, исключаю.
ἀπόερσε недост. аор. 1., сосл. ἀποέρσῃ, жел. ἀποέρσειε увлекаю, поглощаю (о волнахъ).
ἀποθαυμάζω (θαυμάζω), аор. ἀπεθαύμασα очень удивляюсь, изумляюсь.
ἀπόθεστος 2. презрѣнный, проклятый.
ἀποθνήσκω (θνήσκω), прич. пр. сов. ἀποτεθνηώς умираю.
ἀποθορών см. ἀποθρώσκω.
ἀποθρώσκω (θρώσκω), аор. 2. ἀπέθορον спрыгиваю; поднимаюсь вверхъ.
ἀποθύμιος 2. непріятный.
ἀποικίζω (οἰκίζω), аор. 1. ἀπῴκισα переселяю.
ἄποινα, ων, τά деньги для выкупа, выкупъ, плата; возмездіе за вину, воздаяніе.
ἀποίσω см. ἀποφέρω.
ἀποίχομαι *DM.* (οἴχομαι) нахожусь далеко, удаляюсь.
ἀποκαίνυμαι *DM.* превосхожу, побѣждаю.
ἀποκαίω (καίω), 3. л. ед. жел. аор. ἀποκῆαι сожигаю.
ἀποκαπύω (καπύω), аор. ἀπεκάπυσσα испускаю дыханіе.
ἀποκείρω (κείρω), аор. 1. ἀπέκερσα, аор. 1. общ. ἀπεκειράμην отстригаю, отрѣзываю.
ἀποκηδέω (κηδέω), прич. аор. ἀποκηδήσας нерадѣю.
ἀποκῑνέω (κινέω) аор. 1. ἀπεκίνησα и ἀποκῑνήσασκε трогаю съ мѣста, отодвигаю; отгоняю.
ἀποκλίνω (κλίνω) отклоняю, избѣгаю.
ἀποκόπτω (κόπτω), буд. ἀπο-

κόψω, аор. 1. ἀπέκοψα отсѣкаю, отвязываю.
ἀποκοσμέω (κοσμέω) убираю ἔντεα δαιτός.
ἀποκρεμάννῡμι (κρεμάννυμι), аор. 1. ἀπεκρέμασε опускаю внизъ.
ἀποκρῑ́νω (κρίνω), прич. аор. 1. стр. ἀποκρινθείς отдѣляю.
ἀποκρύπτω (κρύπτω), аор. 1. ἀπέκρυψα скрываю, прячу.
ἀποκτάμεν, ἀποκτάμεναι см. ἀποκτείνω.
ἀποκτείνω (κτείνω), аор. 1. ἀπέκτεινα, аор. 2. ἀπέκτανον и ἀπέκταν, ας, α, неопр. ἀποκτάμεν=ἀποκτάναι, аор. 2. общ. (съ знач. стр.) ἀπεκτάμην, ἀποκτάμενος умерщвляю, убиваю.
ἀπολάμπω (λάμπω) блещу, блистаю; отсвѣчиваю.
ἀπολείβω (λείβω) лью каплями.
ἀπολείπω (λείπω) оставляю, покидаю; не достаетъ.
ἀπολέπω (λέπω) облупливаю, отсѣкаю, сдираю.
ἀπολέσκετο см. ἀπόλλυμι.
ἀπολήγω (λήγω), буд. ἀπολήξω и ἀπολλήξω, аор. 1. ἀπέληξα, 3. л. мн. жел. ἀπολλήξειαν, сосл. ἀπολλήξω отстаю отъ ч. л., перестаю; изчезаю, погибаю.
ἀπολιχμάω (λιχμάω), буд. общ. ἀπολιχμήσομαι слизываю.
ἀπόλλῡμι (ὄλλυμι), буд. ἀπολέσω и ἀπολέσσω, аор. 1. ἀπώλεσα и ἀπόλεσσα, аор. 2. общ. ἀπωλόμην, ἀπολέσκετο, 3. мн. ἀπόλοντο, пр. сов. 2. ἀπόλωλα, гублю, умерщвляю, разрушаю; лишаюсь, теряю; *М.* и пр. сов. 2. погибаю; пропадаю, теряюсь, изчезаю.
Ἀπόλλων, ωνος, ὁ Аполлонъ, с. Зевса и Леты.
ἀπολούω (λούω), аор. 1. ἀπέλουσα, буд. общ. ἀπολούσομαι, аор. 1. ἀπελουσάμην смываю; *М.* моюсь.
ἀπολῡμαίνομαι *М.* (λυμαίνομαι) очищаюсь.
ἀπολυμαντήρ, ῆρος, ὁ (λυμαίνω) человѣкъ, который присутствіемъ своимъ мараетъ хорошее общество, нарушитель, возмутитель; или по другому объясненію: блюдолизъ.
ἀπολύω (λύω) аор. 1. ἀπέλῡσα, буд. общ. ἀπολῡ́σομαι отвязываю, снимаю, освобождаю; *М.* выкупаю.
ἀπόλωλα см. ἀπόλλυμι.
ἀπομηνίω (μηνίω), буд. -ῑ́σω, аор. 1. ἀπεμήνῑσα питаю гнѣвъ въ сердцѣ, не перестаю сердиться.
ἀπομιμνήσκομαι *М.* (μιμνήσκω), аор. ἀπεμνησάμην вспоминаю.
ἀπόμνῡμι и ἀπομνύω (ὄμνυμι) 3. л. ед. пр. нес. ἀπώμνυ и 3. л. мн. ἀπώμνυον, аор. 1. ἀπώμοσα произношу клятву, клянусь.
ἀπομόργνῡμι (ὀμόργνυμι), аор. 1. общ. ἀπομορξάμην стираю, утираю, *М.* обтираюсь.
ἀπομῡθέομαι (μυθέομαι) *DM.* отговариваю, отсовѣтываю.
ἀπόναιο, ἀποναίατο см. ἀπονίνημι.
(ἀποναίω), аор. 1. ἀπένασσα

переселяю; отвожу; аор. 1. общ. ἀπενασσάμην переселяюсь.

ἀπονέομαι *D*. (νέομαι) ухожу, возвращаюсь.

ἀπόνηθ', ἀπονήμενος см. ἀπονίνημι.

ἀπονίζω (νίζω) = ἀπονίπτω, аор. ἀπένιψα, аор. 1. общ. ἀπενιψάμην смываю, умываю; *M*. обтираюсь, умываюсь.

ἀπονῑνημι (ὀνίνημι) *M*. ἀπονίνᾰμαι, буд. ἀπονήσομαι, аор. 2. ἀπωνήμην и ἀπονήμην, 2. л. ед. жел. ἀπόναιο, прич. ἀπονήμενος извлекаю пользу, наслаждаюсь.

ἀπονίπτω см. ἀπονίζω.

ἀπονοστέω (νοστέω) возвращаюсь на родину.

ἀπόνοσφι(ν) нар. отдѣльно отъ другихъ, въ уединеніи, всторону; предл. съ род.; отдѣльно отъ, вдали отъ.

ἀποξέω (ξέω), аор. 1. ἀπέξεσα, соскребываю; отсѣкаю χεῖρα.

ἀποξῡνω (ὀξύνω), аор. 1. ἀπώξῡνα заостряю; обскабливаю.

ἀποξῡω (ξύω) = ἀποξέω, аор. ἀπέξῡσα соскабливаю.

ἀποπαπταίνω (παπταίνω), буд. -ᾰνέω вм. -ανῶ озираюсь, смотрю куда бѣжать.

ἀποπαύω (παύω), аор. 1. ἀπέπαυσα, буд. общ. ἀποπαύσομαι заставляю перестать, задерживаю, останавливаю; *M*. перестаю, удерживаюсь, оставляю.

ἀποπέμπω (πέμπω) буд. πέμψω, 3. л. ед. ἀππέμψει, аор. ἀπέπεμψα отправляю, отсылаю; провожаю.

ἀποπέσῃσι см. ἀποπίπτω.

ἀποπέτομαι (πέτομαι), аор. ἀπεπτάμην, прич. ἀποπτάμενος, отлетаю, улетаю.

ἀποπίπτω (πίπτω), аор. 2. ἀπέπεσον падаю.

ἀποπλάζω (πλάζω), аор. стр. ἀπεπλάγχθην, прич. ἀποπλαγχθείς свожу съ пути, заблуждаю: *P*. заблуждаюсь, сбиваюсь съ пути.

ἀποπλείω=ἀποπλέω (πλέω) отплываю.

ἀποπλήσσω (πλήσσω), буд. ήξω отсѣкаю.

ἀποπλῡνω (πλύνω), пр. несов. ἀποπλύνεσκε смываю, отмываю, омываю.

ἀποπλώω=ἀποπλέω=ἀποπλείω.

ἀποπνείω=ἀποπνέω (πνέω) испускаю дыханіе, πυρὸς μένος дышу огнемъ; умираю.

ἀποπρό нар. далеко; предл. съ род. вдали отъ.

ἀποπροαιρέω (αἱρέω), прич. аор. 2. ἀποπροελών отдѣляю, беру.

ἀποπροέηκε см. ἀποπροΐημι.

ἀποπροελών см. ἀποπροαιρέω.

ἀπόπροθεν (ἀποπρό) нар. издали; далеко.

ἀπόπροθι нар. (ἀποπρό) вдали, далеко.

ἀποπροΐημι (ἵημι), аор. 1. ἀποπροέηκα усылаю, отправляю; бросаю, пускаю, упускаю.

ἀποπροτέμνω (τέμνω), прич. аор. 2. ἀποπροταμών отрѣзаю.

ἀποπτάμενος см. ἀποπέτομαι.

ἀποπτύω (πτύω) выплевываю, извергаю.

ἀπόρθητος 2. (πορθέω) не разрушенный.

ἀπόρνῡμι (ὄρνυμι) двигаю съ мѣста; *М*. ухожу, отправляюсь.

ἀπορούω (ὀρούω), аор. 1. ἀπόρουσα отскакиваю; выскакиваю.

ἀποῤῥαίω (ῥαίω), аор. 1. ἀπόῤῥαισα отнимаю, лишаю.

ἀποῤῥήγνῡμι (ῥήγνυμι), аор. 1. ἀπέῤῥηξα отламываю, отрываю, разрываю.

ἀποῤῥῑγέω (ῥιγέω), пр. сов. 2. ἀπέῤῥῑγα оставляю изъ боязни, боюсь.

ἀποῤῥίπτω (ῥίπτω), аор. 1. ἀπέῤῥιφα бросаю отъ себя, кидаю, оставляю.

ἀποῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ (ῥήγνυμι) оторванный, обрывистый, крутой; сущ. оторванный кусокъ, часть, Στυγὸς ὕδατος ἀποῤῥώξ рукавъ воды Стикса: ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀποῤῥώξ настоящая амброзія и нектаръ.

ἀποσεύομαι (σεύω), аор. 2. общ. ἀπεσσύμην быстро ухожу, убѣгаю, удаляюсь.

ἀποσκεδάννῡμι (σκεδάννυμι), аор. 1. ἀπεσκέδᾰσα разсыпаю, разсѣеваю, прогоняю.

ἀποσκίδνημι см. ἀποσκεδάννυμι; *М*. ἀποσκίδνᾰμαι разсыпаюсь, разбѣгаюсь.

ἀποσκυδμαίνω (σκυδμαίνω) сержусь сильно.

ἀποσπένδω (σπένδω) сливаю, выливаю, совершаю возліяніе.

ἀποστᾰδὰ и ἀποστᾰδόν нар. вдали.

ἀποστείχω (στείχω), аор. 2. ἀπέστῐχον ухожу, возвращаюсь.

ἀποστίλβω (στίλβω) даю отъ себя блескъ, блистаю.

ἀποστρέφω (στρέφω), буд. ἀποστρέψω, аор. 1. ἀπέστρεψα, 3. л. ед. ἀποστρέψασκε заворачиваю, загибаю назадъ, поворачиваю, отвращаю, отклоняю; обращаю въ бѣгство.

ἀποστρέψασκε см. ἀποστρέφω.

ἀποστῠφελίζω (στυφελίζω), аор. 1. ἀπεστυφέλιξα отражаю, отгоняю.

ἀποσφάλλω (σφάλλω), аор. 1. ἀπέσφηλα сбиваю съ пути, отвожу; τινὰ πόνοιο уничтожаю.

ἀποσχέσθαι см. ἀπέχω.

ἀποσχίζω (σχίζω), аор. 1. ἀπέσχισα откалываю; разрываю, раздѣляю.

ἀποτάμνω = ἀποτέμνω, аор. 2. ἀπέταμον отрубаю, отсѣкаю, отрѣзываю; *М*. отрѣзываю для себя, отнимаю.

ἀποτηλοῦ нар. далеко.

ἀποτῐθημι (τίθημι), аор. 1. ἀπέθηκα, аор. 2. общ. ἀπεθέμην, сосл. ἀποθείομαι=ἀποθῶμαι, неопр. ἀποθέσθαι, откладываю, *М*. снимаю съ себя.

ἀποτίνῡμαι = ἀποτίνομαι заставляю заплатить, наказываю, отмщаю.

ἀποτίνω (τίνω), буд. τῑσω, аор. 1. ἀπέτῑσα, буд. общ. ἀποτῑσομαι, аор. 1. общ. ἀπε-

τῑσάμην уплачиваю, вознаграждаю, расплачиваюсь; *M.* заставляю заплатить, наказываю, отмщаю.

ἀποτμήγω (ἀποτέμνω), аор. 1. ἀπέτμηξα отрѣзаю, отсѣкаю.

ἄποτμος 2. (πότμος) несчастный.

ἀποτρέπω (τρέπω), буд. τρέψω, аор. 2. ἀπέτρᾰπον, аор. 2. общ. ἀπετρᾰπόμην отклоняю, отвращаю, отвожу, отгоняю; *M.* поворачиваюсь назадъ.

ἀποτρῑβω (τρίβω), буд. τρίψω стираю.

ἀπότροπος 2. удаленный, уединенный.

ἀποτρωπάω (ἀποτρέπω) отвращаю; *M.* удаляюсь отъ.

ἀπούρας см. ἀπαυράω.

ἀπουρίζω, буд. ἀπουρίσω, нарушаю границы, отнимаю.

ἀποφέρω (φέρω), буд. ἀποίσω, аор. 1. ἀπένειχα уношу, похищаю, увожу; объявляю.

ἀπόφημι (φημί) высказываю.

ἀποφθίθω = ἀποφθίνω.

ἀποφθινύθω (φθινύθω) погибаю, умираю.

ἀποφθῑνω (φθίνω), аор. общ. ἀπεφθῑμην, пов. ἀποφθίσθω, жел. ἀποφθίμην вм. ἀποφθιίμην, прич. ἀποφθίμενος, аор. 1 стр. ἀπεφθῑθην, 3. л. ἀπέφθῑθεν = ἀπεφθίθησαν погибаю, умираю.

ἀποφώλιος 2. пустой, тщетный, негодный.

ἀποχάζομαι *DM.* (χάζομαι) ухожу, отступаю.

ἀποχέω (χέω) аор. ἀπέχευα выливаю, разливаю.

ἀποψῡχω (ψύχω) прич. аор. стр. ἀποψυχθείς перестаю дышать, прихожу въ изнеможеніе; прохлаждаю, освѣжаю, *M.* освѣжаюсь.

ἀππέμψει см. ἀποπέμπω.

ἄπρηκτος 2. не имѣющій успѣха, пустой, напрасный; неизбѣжный, неизцѣлимый.

ἀπριάτην нар. даромъ, безъ выкупа.

ἀπροτίμαστος 2.=ἀπρόσμαστος (μάσσω) не тронутый.

ἄπτερος 2. (πτερόν) не имѣющій крыльевъ.

ἀπτήν, ῆνος, ὁ, ἡ (πτηνός) еще не оперившійся.

ἀπτοεπής 2. дерзкій, неустрашимый въ рѣчахъ.

ἀπτόλεμος 2. не воинственный, трусливый.

ἅπτω, прич. аор. 1. ἅψας, аор. 1. общ. ἡψάμην и ἁψάμην, аор. стр. ἑάφθη завязываю, привязываю, прикрѣпляю; *M.* хватаю, поражаю; загораюсь.

ἀπύργωτος 2. безъ башни; не укрѣпленный.

ἄπυρος 2. (πῦρ) не тронутый огнемъ, новый.

ἀπύρωτος 2. не тронутый огнемъ, новый.

ἄπυστος 2. о комъ нѣтъ никакой вѣсти; не знающій.

ἀπωθέω (ὠθέω), буд. ἀπώσω, аор. 1. ἀπέωσα, буд. общ. ἀπώσομαι, аор. 1. общ. ἀπωσάμην отталкиваю, прогоняю, удаляю.

ἀπώλεο, ἀπώλεσο см. ἀπόλλυμι.

ἀπῶσαι, ἀπώσασθαι см. ἀπωθέω.

ἄρα, предъ согл. ἄρ, у Гомера также ῥά энкл.: и такъ, слѣдовательно, именно.

ἀρᾰβέω, аор. 1. ἀράβησα звеню, стучу.

ἄραβος, ου, ὁ стукъ, скрежетъ.

Ἀραιθυρέη Ареөирея, городъ въ Арголидѣ.

ἀραιός 3. тонкій, узкій, слабый, нѣжный.

ἀράομαι DM. буд. ἀρήσομαι, аор. 1. ἠρασάμην молю, сильно желаю.

ἀρᾰρίσκω (осн. ἀρ), аор. 1. ἦρσα, неопр. ἄρσαι, пов. ἄρσον, аор. 2. ἤρᾰρον и ἄρᾰρον, 3. л. ед. ἄρηρεν, прич. ἀρηρώς, ж. р. ἀρᾰρυῖα, давнопр. ἀρήρειν, аор. 1. стр. 3. л. ед. ἄρθεν, прич. аор. 2. общ. ἄρμενος прилаживаю, соединяю, связываю, прикрѣпляю; строю; снабжаю, приготовляю; примѣряю, выбираю; въ пр. сов. и давнопр. я тѣсно соединенъ, плотно прилаженъ, я снабженъ; соотвѣтствую, нравлюсь.

ἄραρον см. ἀραρίσκω.

ἀράσσω, буд.—ξω стучу.

ἀράχνιον, ου, τό паутина.

ἀργᾰλέος 3. трудный, тяжкій.

Ἀργεάδης, ου, ὁ с. Аргея = Полимелъ.

Ἀργεῖος 3. Аргивскій; сущ. Аргивецъ.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ Аргоубійца, прозваніе Гермеса.

ἀργεννός, 3. = ἀργός сребристый, бѣлый, блестящій.

ἀργεστής, ᾶο, ὁ (ἀργός) быстрый.

ἀργής, ῆτος, ὁ, ἡ блистающій, свѣтлый; сребристый, бѣлый.

ἀργικέραυνος, ου, ὁ бросающій свѣтлую молнію.

ἀργινόεις, εσσα, εν блистающій, бѣлый.

ἀργιόδους, οντος, ὁ, ἡ бѣлозубый.

ἀργίπους, ποδος, ὁ, ἡ быстроногій.

Ἄργισσα, ης, ἡ Аргисса, мѣсто въ Өессаліи.

ἄργμα, ατος, τό (ἄρχω) начатки, части убитой жертвы.

Ἄργος, ου, ὁ Быстрый, собака Одиссея.

Ἄργος, εος, τό Аргосъ въ Өессаліи, τὸ Πελασγικόν; Аргосъ въ Арголидѣ, τό Ἀχαϊκόν, гдѣ царствовалъ Діомедъ; Аргосъ, владѣніе Агамемнона; Аргосъ = Пелопоннезъ.

ἀργός 3. блистающій, бѣлый, быстрый.

Ἄργοσδε нар. въ Аргосъ.

ἀργύρεος 3. серебрянный.

ἀργυροδίνης, ου, текущій серебряными волнами.

ἀργυρόηλος 2. съ серебряными гвоздями.

ἀργυρόπεζα, ἡ имѣющая серебряныя ноги, съ чистыми, бѣлыми ногами.

ἄργυρος, ου, ὁ, серебро.

ἀργυρότοξος 2. сребролукій.

ἀργύφεος 3. сребристый, блистающій, бѣлый.

ἄργυφος 2. = ἀργύφεος.

Ἀργώ, οῦς, ἡ Арго, корабль Аргонавтовъ.

ἀρδμός, οῦ, ὁ мѣсто, гдѣ поятъ скотъ, водопой.

Ἀρέθουσα, ης, ἡ Ареѳуза, источникъ въ Итакѣ.

ἀρειή, ῆς, ἡ проклинаніе, угрозы.

Ἄρειος 2. (Ἄρης)=Ἀρήιος посвященный Арею.

ἀρείων, ἄρειον, сравн. ст. къ ἀγαθός лучшій, крѣпче, сильнѣе, храбрѣе, вин. ед. ἀρείω вм. ἀρείονα, им. мн. ἀρείους вм. ἀρείονες.

Ἀρείων, ονος, ὁ Ареіонъ, конь Адраста.

ἄρεκτος 2.=ἄῤῥεκτος не сдѣланный, не совершенный.

ἀρέσκω, буд. ἀρέσω, аор. 1. ἤρεσα, буд. общ. ἀρέσομαι и ἀρέσσομαι, аор. 1. ἠρεσάμην и ἠρεσσάμην возстановляю, улаживаю, воздаю; *М.* примиряю.

ἀρετάω (ἀρετή) удаюсь; процвѣтаю.

Ἀρετάων, ονος, ὁ Аретаонъ, Троянецъ.

ἀρετή, ῆς, ἡ способность, годность, достоинство; храбрость, мужество, ловкость; добродѣтель; удача, счастіе, красота.

ἀρετής, ῆτος, ἡ=ἀρετή.

ἀρή, ῆς, ἡ=ἀρά моленіе, мольба, просьба; проклятіе, несчастіе, гибель.

ἀρήγω, буд. ἀρήξω помогаю, защищаю; отвращаю.

ἀρηγών, όνος, ὁ, ἡ помощникъ, защитникъ.

ἀρηίθοος 2. быстрый какъ Арей, воинственный.

Ἀρηίθοος, ου, ὁ Арейѳой, отецъ Менесѳія, царь; Арейѳой, возница.

ἀρηϊκτάμενος 3. убитый на войнѣ Ареемъ.

Ἀρηίλυχος, ου, ὁ Ареиликъ, отецъ Проѳенора; А. Троянецъ.

ἀρήιος 2. = ἄρειος посвященный Арею, воинственный, отважный, храбрый.

ἀρηΐφατος 2. убитый Ареемъ, на войнѣ.

ἀρηΐφιλος 2. любимый Ареемъ, воинственный, храбрый.

ἀρήμεναι см. ἀράομαι.

ἀρημένος 3. изнуренный, истощенный, отягощенный, измученный.

(ἀρήν, ὁ, ἡ) род. ἀρνός, дат. ἀρνί, вин. ἄρνα; мн. ἄρνες, ἀρνάσι и ἄρνεσσι, дв. ἄρνε баранъ, ягненокъ.

ἀρήρειν, ἀρηρώς см. ἀραρίσκω.

ἀρηρομένος см. ἀρόω.

Ἀρήνη, ης, ἡ Арена, городъ въ Элидѣ.

Ἄρης, род. Ἄρεος и Ἄρηος, дат. Ἄρεϊ, Ἄρει, Ἄρῃ, вин. Ἄρην, Ἄρηα, зват. Ἄρες и Ἆρες Арей, богъ войны (Mars); война, сраженіе, гибель.

ἀρητήρ, ῆρος, ὁ (ἀράομαι) жрецъ.

Ἀρήτη, ης, ἡ дочь, Рексенора, супруга Алкиноя.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ сынъ Арета, = Νῖσος.

ἀρητός 3. = ἀρατός выпро-

шенный, желанный; проклятый, несчастный.

Ἄρητος, ου, ὁ Аретъ, с. Нестора; Аретъ, с. Пріама.

ἄρθεν см. ἀραρίσκω

ἀρθμέω (ἀρθμός), аор 1. ἀρθμήσας соединяю, связываю; соединяюсь.

ἄρθμιος 3. соединенный, связанный узами дружбы.

ἀρι- не отдѣляемая частица: очень.

Ἀριάδνη, ης, ἡ Аріадна, дочь Миноса.

ἀρίγνωτος, 3. (γνωτός) очень извѣстный, прославленный, легко узнаваемый.

ἀριδείκετος 2. (δείκνυμι) знаменитый.

ἀρίζηλος 2. (ζῆλος = δῆλος) очень ясный, видный; ἀριζήλως нар. очень ясно.

ἀριθμέω (ἀριθμός), неопр. аор. стр. ἀριθμηθήμεναι = ἀριθμηθῆναι считаю, свожу счетъ.

ἀριθμός, οῦ, ὁ (ἄρω) число, количество.

Ἄριμα, ων, τά Аримы, горы въ Киликіи; εἰν Ἀρίμοις въ странѣ Аримовъ (народъ).

ἀριπρεπής 2. отличающійся приличіемъ, красотою, блистающій, прекрасный, великолѣпный

Ἀρίσβας, αντος, ὁ Аризбасъ, отецъ Леокрита.

Ἀρίσβη, ης, ἡ Аризба, городъ въ Троядѣ.

Ἀρίσβηθεν нар. изъ Аризбы-

ἀριστερός 3. лѣвый; предвѣщающій несчастіе.

ἀριστερόφιν нар. обыкновенно съ предл. ἐπ' ἀριστερόφιν съ лѣвой стороны.

ἀριστεύς, ῆος, ὁ (ἄριστος) человѣкъ отличнѣйшій, превосходнѣйшій; οἱ ἀριστῆες лучшіе, первые, знатные.

ἀριστεύω первенствую, отличаюсь.

ἄριστον, ου, τό завтракъ.

ἄριστος 3. превосх. ст. къ ἀγαθός лучшій, превосходнѣйшій, отличнѣйшій; знатнѣйшій; сокр. съ чл. ὤριστος = ὁ ἄριστος; ἄριστα нар.

ἀρισφαλής 2. (σφάλλω) очень скользкій

ἀριφραδής 2. (φράζομαι) легко узнаваемый, явный; ἀριφραδέως нар.

Ἀρκαδίη, ης, ἡ Аркадія, страна въ Пелопоннезѣ.

Ἀρκάς, άδος, ὁ Аркадіецъ, житель Аркадіи.

Ἀρκεισιάδης, ου, ὁ с. Аркезія = Лаэртъ.

Ἀρκείσιος, ου, ὁ Аркезій, отецъ Лаэрта.

Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ Аркезилай, с. Лика, предводитель Віотійцевъ.

ἀρκέω буд. ἀρκέσω, аор. 1. ἤρκεσα отвращаю, удаляю, удерживаю; защищаю, помогаю.

ἀρκ[illegible] 2. (ἀρκέω) надежный, вѣрный.

ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ медвѣдь; медвѣдица, сѣверное созвѣздіе.

ἅρμα, ατος, τό (осн. ἀρ-) колесница.

Ἅρμα, ατος, τό мѣсто въ Віотіи.

ἁρματοπηγός 2. (πήγνυμι) дѣлающій колесницы, каретникъ.
ἁρματροχιή, ῆς, ἡ (τρόχος) колесовина, слѣдъ колесъ.
ἄρμενος см. ἀραρίσκω.
ἁρμόζω (ἀρ-), аор. 1. ἥρμοσα прилаживаю, присоединяю, принаравливаю; совершенно подхожу, соотвѣтствую, соразмѣренъ; ἁρμόζει хорошо сидитъ; *M*. соединяю для себя.
Ἁρμονίδης, ου, ὁ Гармонидъ, отецъ Ферекла, Троянскій художникъ.
ἁρμονίη, ης, ἡ (ἁρμόζω) связь, скрѣпленіе, соединеніе, договоръ; условіе.
Ἀρναῖος, ου, ὁ первоначальное имя нищаго Ира.
ἀρνειός, οῦ, ὁ баранъ.
ἀρνέομαι *D*. аор. 1. общ. ἠρνησάμην отвергаю, отказываю; отказываюсь, отрицаю.
ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ нырокъ, водолазъ.
Ἄρνη, ης, ἡ Арна, городъ въ Віотіи.
ἀρνός, ἀρνί см. ἀρήν.
ἄρνυμαι *DM*. (αἴρω) стараюсь добиться, получить; сохраняю.
ἀροίμην, ἄροιο, ἄροιτο см. ἀείρω.
ἄροσις, ιος, ἡ (ἀρόω) паханье; пахатная земля.
ἀροτήρ, ῆρος, ὁ пахарь, земледѣлецъ.
ἄροτος, ου, ὁ (ἀρόω) паханье земли; мн. хлѣбопашество.
ἄροτρον, ου, τό (ἀρόω) плугъ.
ἄρουρα, ας, ἡ (ἀρόω) пашня, клочекъ земли, поле; πατρὶς ἄρ. отечество; земля, = γαῖα.
ἀρόω, 3. л. мн. ἀρόωσι = ἀροῦσι, буд. ἀρέσω, прич. пр. сов. стр. ἀρηρομένος обрабатываю землю, пашу.
ἁρπάζω, буд. ἁρπάξω, аор. 1. ἥρπαξα и ἥρπασα похищаю, уношу, увожу; схватываю быстро.
ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ похититель, разбойникъ.
ἁρπαλέος 3. похищающій, алчный; κέρδεα прибыль, пріобрѣтаемая съ алчностію.
ἁρπαλέως нар. съ жадностью.
Ἁρπαλίων, ωνος, ὁ Гарпаліонъ, с. Пилемена, царя Пафлагонцевъ.
ἅρπη (ἁρπ-) родъ хищной птицы, ястребъ.
Ἅρπυια, ας, ἡ обыкн. мн. αἱ Ἅρπυιαι Гарпіи, неопредѣленныя миѳическія существа хищнической природы.
ἄῤῥηκτος 2. (ῥήγνυμι) не разрывный, не разрушимый, не сокрушимый.
ἄῤῥητος 2. (ῥέω) не сказанный, умолчанный.
ἄρσην 2. мужескій.
Ἀρσίνοος, ου, ὁ Арсиной, отецъ Гекамеды.
ἀρσίπους, οδος, ὁ, ἡ см. ἀερσίπους.
Ἀρτακίη, ης, ἡ Артакія, источникъ.
ἀρτεμής 2. (ἄρτιος) невредимый, здоровый.
Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, вин. ιν, рѣдко ιδα, Артемида (Diana).

ἄρτι нар. теперь, только что теперь, недавно.
αρτιεπής 2. умѣющій говорить складно, ловкій въ разговорѣ.
ἄρτιος 3. (ἀρ-) соразмѣрный, соотвѣтственный, приличный; ἄρτια βάζειν говорить дѣло.
ἀρτίπος = ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ быстроногій, быстрый.
ἀρτίφρων, ονος, ὁ, ἡ (φρήν) благоразумный, умный.
ἄρτος, ου, ὁ хлѣбъ (пшеничный).
ἀρτύνω и ἀρτύω, буд. ἀρτυνέω, аор. ἤρτυνα, аор. 1. стр. ἀρτύνθην, аор. 1. общ. ἠρτυνάμην соединяю, составляю, выдумываю, приготовляю, устроиваю; *М*. прилаживаю, укрѣпляю, βουλήν обдумываю предметъ совѣщанія.
᾽Αρύβας, αντος, ὁ Арибасъ, Финикіянинъ.
ἀρχέκακος 2. (κακός) приносящій несчастіе.
᾽Αρχέλοχος, ου, ὁ Архелохъ, сынъ Антенора.
᾽Αρχεπτόλεμος, ου, ὁ Архептолемъ, сынъ Ифита.
ἀρχεύω (ἄρχω) начальствую, повелѣваю.
ἀρχή, ῆς, ἡ начало; причина.
ἀρχός, οῦ, ὁ вождь, начальникъ.
ἄρχω, буд. ἄρξω, аор. 1. ἦρξα я первый, дѣлаю начало, иду впередъ; начинаю; я начальникъ, начальствую, повелѣваю; *М*. начинаю.
ἀρωγή, ῆς, ἡ (ἀρήγω) помощь, защита; ἐπ' ἀρωγῇ τινι для кого, въ пользу кого.
ἀρωγός 2. (ἀρήγω) помогающій; сущ. помощникъ, защитникъ.
ἆσαι, сокр. изъ ἀᾶσαι см. ἀάω, неопр. аор. 1. отъ ἄω насыщаю.
ἄσαιμι жел. аор. отъ ἄω насыщаю.
᾽Ασαῖος, ου, ὁ Асей, Грекъ.
ἄσαμεν см. ἄεσα.
ἀσάμινθος, ου, ἡ ванна.
ἄσασθαι, неопр. аор. общ. отъ ἄω насыщаю.
ἄσατο см. ἀάω.
ἄσβεστος 2. (σβέννυμι) неугасимый; безпрерывный, безконечный, вѣчный.
ἆσε = ἄασε см. ἀάω.
ἄσεσθαι, неопр. буд. общ. отъ ἄω насыщаю.
ἀσήμαντος 2. (σημαίνω) не имѣющій стражи.
ἆσθμα, ατος, τό (ἄω) трудное, тяжелое дыханіе.
ἀσθμαίνω (ασθμα) дышу тяжело, испускаю послѣднее дыханіе.
᾽Ασιάδης, ου, ὁ Азіадъ, сынъ Азія.
᾽Ασίης = ᾽Ασίας, род. αο, εω, ω, Азій, царь Лидійскій.
᾽Ασίνη, ης, ἡ Азина, городъ въ Арголидѣ.
ἀσινής 2. (σίνομαι) неповрежденный, нетронутый.
῎Ασιος, ου, ὁ Азій, братъ Гекубы, Фригіецъ; сынъ Гиртака, союзникъ Троянцевъ.
῎Ασιος 3. Азійскій, ᾽Ασίῳ ἐν λειμῶνι въ Азійскомъ лугу, см. ᾽Ασίης.
ἄσις, ιος, ἡ илъ, нечистота.
ἄσιτος 2. (σῖτος) не принимающій пищи.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ Аскалафъ, с. Арея.
Ἀσκανίη, ης, ἡ Асканія, страна во Фригіи.
Ἀσκάνιος, ου, ὁ Асканій, с. Гиппотіона.
ἀσκελής 2. изнуренный, безсильный; упрямый, твердый, неумолимый; ἀσκελέως нар. безпрестанно.
ἀσκέω, пр. нес. ἤσκουν, 3. л. ед. ἤσκειν вм. ἤσκεεν, аор. 1. ἤσκησα, пр. сов. стр. ἤσκημαι обдѣлываю тщательно и съ искусствомъ.
ἀσκηθής 2. невредимый, здоровый, счастливый.
ἀσκητός 2. (ἀσκέω) обработанный тщательно, сдѣланный съ искусствомъ.
Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ с. Асклепія, = Махаонъ.
Ἀσκληπιός, οῦ, ὁ Асклепій, отецъ Махаона.
ἄσκοπος 2. (σκοπέω) не обдуманный, неосторожный.
ἀσκός, οῦ, ὁ кожаный мѣхъ, мѣшокъ; кожа.
ἄσμενος 3. (ἡσμένος, прич. пр. сов. отъ ἥδομαι) исполненный радости, очень довольный.
ἀσπάζομαι DM. (σπάω) встрѣчаю дружески, привѣтствую.
ἀσπαίρω (= σπαίρω) дрягаю, трепещу, бьюсь.
ἄσπαρτος 2. (σπείρω) непосѣянный, безъ посѣва, незасѣянный.
ἀσπάσιος 3 и 2. (ἀσπάζομαι) желанный, пріятный, радостный, довольный; ἀσπασίως нар. охотно, радостно, съ удовольствіемъ.
ἀσπαστός 3. = ἀσπάσιος желанный, пріятный.
ἄσπερμος 2. (σπέρμα) безъ сѣмени, безъ дѣтей, безъ потомства.
ἀσπερχές нар. поспѣшно, съ безпрестаннымъ напряженіемъ, безпрестанно.
ἄσπετος 2. (ἐσπεῖν) невыразимый; невыразимо большой, неизмѣримый; ἄσπετον нар. весьма, очень, сильно.
ἀσπιδιώτης, ου, ὁ вооруженный щитомъ, щитоносецъ.
ἀσπίς, ίδος, ἡ щитъ.
ἀσπιστής, οῦ, ὁ (ἀσπίς) вооруженный щитомъ.
Ἀσπληδών, όνος, ἡ Аспледонъ, городъ въ Віотіи.
ἀσπουδί нар. (σπουδή) безъ усилія, безъ труда.
ἅσσα = ἅτινα см. ὅστις.
ἄσσα = τινά см. τίς.
Ἀσσάρακος, ου, ὁ Ассаракъ, отецъ Троса, дѣдъ Анхиза.
ἆσσον нар. сравн. ст. къ ἄγχι ближе.
ἀσσοτέρω нар. сравн. ст. къ ἆσσον, ближе.
ἄσταχυς, υος, ὁ (=στάχυς) колосъ.
ἀστεμφέως нар. твердо, неподвижно.
ἀστεμφής 2. (στέμβω) неподвижный, твердый, непоколебимый.
Ἀστέριον, ου, τό Астерій, мѣсто въ Θессаліи.
Ἀστερίς, ίδος, ἡ Астерида, небольшой островъ въ Іоническомъ заливѣ.

ἀστερόεις, εσσα, εν (ἀστήρ) усѣянный звѣздами; блистающій:

Ἀστεροπαῖος, ου, ὁ Астеропей, с. Пелегона.

ἀστεροπή, ῆς, ἡ молнія.

ἀστεροπητής, οῦ, ὁ метающій молнію.

ἀστήρ, έρος, ὁ, дат. мн. ἀστράσι, звѣзда, воздушное явленіе, метеоръ.

ἀστός, οῦ, ὁ (ἄστυ) горожанинъ, гражданинъ.

ἀστράγαλος, ου, ὁ позвоночная кость въ шеѣ, суставъ въ шеѣ, затылокъ; кость въ пятѣ; во мн. кости служившія для игры, игра въ кости.

ἀστράπτω (στράπτω), пр. аор. ἀστράψας, бросаю молнію; блистаю.

ἄστρον, ου, τό звѣзда, созвѣздіе.

ἄστυ, εος, τό городъ; крѣпость; ἄστυδε нар. къ городу, въ городъ.

Ἀστύαλος, ου, ὁ Астіалъ, Троянецъ.

Ἀστυάναξ, κτος, ὁ Астіанаксъ, с. Гектора.

ἀστυβοώτης, ου, ὁ (βοάω) глашатай города, кричащій по городу.

Ἀστύνοος, ου, ὁ Астиной, Троянецъ.

Ἀστυόχεια, ας, ἡ Астіохея, дочь Филаса.

Ἀστυόχη, ης, ἡ Астіоха, дочь Актора.

Ἀστύπυλος, ου, ὁ Астипилъ, союзникъ Троянцевъ.

ἀσύφηλος 2. постыдный, безчестный, преступный.

ἀσφαλέως нар. твердо, неподвижно, безпрестанно, постоянно; вѣрно.

ἀσφαλής 2. (σφάλλω) непоколебимый, твердый; ἀσφαλές нар. постоянно.

Ἀσφαλίων, ονος, ὁ Асфаліонъ, слуга Менелая.

ἀσφάραγος, ου, ὁ дыхательный каналъ.

ἀσφοδελός 2. покрытый растеніемъ ἀσφόδελος (ἀσφ. λειμών, родъ растенія, похожаго на лилію).

ἀσχαλάω и ἀσχάλλω, также ἀσχαλόω, 3. л. ед. наст. ἀσχαλάᾳ вм. ἀσχαλᾷ сержусь, досадую, печалюсь.

ἄσχετος 2. (σχεῖν) и ἀάσχετος необузданный, неодолимый; ужасный.

Ἀσωπός, οῦ, ὁ Асопъ, рѣка въ Віотіи; Асопъ, с. Океана.

ἀτάλαντος 2. (τάλαντον) равновѣсящій, равный.

ἀταλάφρων, ονος, ὁ, ἡ (φρονέω) съ дѣтскимъ умомъ, веселый.

ἀτάλλω прыгаю весело; кормлю, воспитываю; *P.* умножаюсь, росту.

ἀταλός 3. нѣжный, молодой, веселый.

ἀτάρ (αὐτάρ) союзъ: но, да, же, а, между тѣмъ, вмѣстѣ съ тѣмъ, впрочемъ.

ἀταρβής 2. (τάρβος) неустрашимый.

ἀτάρβητος 2. (ταρβέω) = ἀταρβής.

ἀταρπιτός, ἡ=ἀτραπιτός тропинка.

ἀταρπός, ἡ = ἀτραπός (ὁδός) тропинка.

ἀταρτηρός 3. вредный, пагубный, враждебный.

ἀτασθαλία, ας, ἡ (ἀτάσθαλος) неразуміе, высокомѣріе, дерзость.

ἀτασθάλλω поступаю дерзко, нечестиво.

ἀτάσθᾰλος 2. дерзкій, преступный, безумный, необузданный.

ἅτε вин. мн. отъ ὅστε, что.

ἀτειρής 2. (τείρω) несокрушимый, твердый; неутомимый.

ἀτέλεστος 2. (τελέω) не оконченный, не совершенный, не исполненный; безуспѣшный; ἀτέλεστον нар. безконечно, безпрестанно.

ἀτελεύτητος 2. (τελευτάω) не совершенный, не исполненный.

ἀτελής 2. (τέλος) не совершенный; не посвященный.

ἀτέμβω врежу, обижаю; обманываю; *P.* я лишенъ.

ἄτερ предл. съ род. безъ; отдѣльно, вдали отъ.

ἀτέραμνος 2. твердый, жестокій, неумолимый.

ἀτερπής 2. (τέρπω) непріятный, печальный.

ἄτερπος 2. = ἀτερπής.

ἀτέων причастіе: ослѣпленный, смѣлый.

ἄτη, ης, ἡ (ἀάω) вредъ, несчастіе, бѣдствіе; поврежденіе ума, обманъ, заблужденіе, безуміе; преступленіе, вина, наказаніе.

ἀτίζω (τίω) не обращаю вниманія, не уважаю, презираю.

ἀτῑμάζω и ἀτῑμάω, пр. несов. ἀτιμάζεσκον, буд. ἀτῑμήσω, аор. 1. ἠτίμησα и ἠτίμασε не уважаю, презираю, обхожусь презрительно.

ἀτῑμητος 2. (τιμή) не уважаемый, презрѣнный.

ἀτῑμίη, ης, ἡ (τιμή) неуваженіе, презрѣніе, обида.

ἄτῑμος 2. (τιμή) неуважаемый, презираемый; безъ цѣны, безъ награды.

ἀτῐτάλλω (ἀτάλλω), аор. 1. ἀτίτηλα воспитываю, кормлю.

ἄτῐτος 2. (τίω) не отомщенный, не заплаченный.

Ἄτλας, αντος, ὁ Атласъ, божество, знающее глубину моря и въ рукахъ котораго столпы поддерживающіе небо и землю.

ἄτλητος 2. (τλῆναι) невыносимый.

ἆτος 2. сокр. изъ ἄατος (αω) ненасытный.

ἀτρᾰπιτός, οῦ, ἡ (τρέπω) = ἀταρπός тропинка.

Ἀτρείδης, αο и εω, ὁ Атридъ, с. Атрея=Агамемнонъ или Менелай.

Ἀτρείων, ωνος, ὁ=Ἀτρείδης.

ἀτρεκέως нар. (ἀτρεκής) вѣрно, справедливо, истинно.

ἀτρεκής 2. точный, вѣрный, искренній, истинный; ἀτρεκές нар. вѣрно, истинно.

ἀτρέμᾱ (предъ гласн. ἀτρέμας) нар. (τρέμω) не шевелясь. безмолвно, тихо.

Ἀτρεύς, ῆος, ὁ Атрей, сынъ

Пелопса, отецъ Агамемнона.

ἄτριπτος 2. (τρίβω) не истертый, не отвердѣвшій.

ἄτρομος 2. (τρέμω) неробкій, неустрашимый.

ἀτρύγετος 2. (τρυγάω) безплодный, пустой.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ неутомимая (эпит. Паллады).

ἄττα дружеское воззваніе молодаго человѣка къ человѣку пожилыхъ лѣтъ: батюшка! дѣдушка!

ἀτύζομαι P., прич. аор. ἀτυχθείς прихожу въ смятеніе, изумленіе, я пораженъ ужасомъ; бѣгу въ испугѣ, бѣгаю.

Ἀτυμνιάδης, ου, ὁ с. Атимнія = Мидонъ.

Ἀτύμνιος, ου, ὁ Атимній, отецъ Мидона, Троянецъ; Атимній, с. Амизодара

αὖ нар. назадъ; опять, въ другой разъ, вторично; съ другой стороны, же, а.

αὐαίνω (αὔω) сушу; прич. аор. 1. стр. αὐανθέν.

αὐγάζομαι (αὐγή) M. освѣщаю; вижу, узнаю.

Αὐγειαί, ῶν, αἱ Авгея, городъ Лаконіи; городъ въ Локридѣ.

Αὐγείας, ου, ὁ=Αὐγέας Авгеасъ, царь Элиды.

αὐγή, ῆς, ἡ лугъ, свѣтъ, блескъ, сіяніе.

Αὐγηιάδης, ου, ὁ=Αὐγειάδης, сынъ Авгеаса=Агасѳенъ.

αὐδάω, пр. нес. ηὔδων, аор. 1. ηὔδησα, αὐδήσασκε говорю, обращаюсь съ рѣчью, кричу.

αὐδή, ῆς, ἡ (ἄω) звукъ, голосъ, рѣчь.

αὐδήεις, εσσα, εν (αὐδή) одаренный человѣческимъ голосомъ, говорящій.

αὐερύω (ἐρύω), аор. 1. αὐέρυσα тащу назадъ, тащу къ себѣ, напрягаю, вытаскиваю.

αὖθ', 1)=αὖτε предъ густ. придыханіемъ, 2) = αὖθι предъ гласн.

αὖθι нар. = αὐτόθι здѣсь, тамъ; сейчасъ.

αὐίαχος 2. кричащій громко.

αὔλειος 2. принадлежащій двору, αἱ αὔλειαι θύραι дверь, ведущая на дворъ.

αὐλή, ῆς, ἡ (ἄω, ἄημι) дворъ; домъ; стѣна, окружающая домъ.

αὔλη, ης, ἡ (αὐλός) игра на флейтѣ.

αὐλίζομαι (αὐλή) D. нахожусь на скотномъ дворѣ, ночую въ стадѣ, пасусь стадомъ.

αὖλις, ιδος, ἡ мѣсто пребыванія; ночлегъ; жилище, лагерь.

Αὐλίς, ιδος, ἡ Авлида, мѣстечко въ Віотіи.

αὐλός, οῦ, ὁ (ἄω. дую) флейта; труба; трубочка копейнаго древка; αὐλοὶ δίδυμοι двѣ трубочки, въ которыхъ сходились крючки; потокъ крови.

αὐλῶπις, ιδος, ἡ (ὤψ) τρυφάλεια шлемъ, имѣющій на вершинѣ повышеніе въ видѣ цилиндры, чтобы вставлять султанъ.

αὖος 3. (ἄω, αὔω) сухой, высушенный; αὖον нар. глухо.
ἄϋπνος 2. (ὕπνος) не спящій, безсонный.
αὔρη, ης, ἡ вѣяніе, вѣтерокъ.
αὔριον (αὔριος) нар. завтра.
αὐσταλέος 3 (αὔω, αὐστός) изсушенный, загорѣлый, нечистый.
αὐτάγρετος 2. (ἀγρέω)=αὐθαίρετος подлежащій свободному выбору.
αὐτάρ союзъ (αὖτ' ἄρ) а, но, однако; потомъ, далѣе.
αὖτε нар. (αὖ τε)=αὖ опять; но, а.
ἀϋτέω (αὔω) кричу; раздаюсь, звеню.
ἀϋτή, ῆς, ἡ (ἀΰω) крикъ, воинственный крикъ, сраженіе.
αὐτῆμαρ нар. (ἦμαρ) въ этотъ же день.
αὐτίκα нар. (αὐτός) немедленно, тотчасъ.
αὖτις нар.=αὖθις (αὖ) опять, назадъ, обратно; впередъ.
ἀϋτμή, ῆς, ἡ (ἄω) духъ, дыханіе, вѣтеръ; паръ, дымъ, чадъ; пламя.
ἀϋτμήν, ένος, ὁ = ἀϋτμή.
αὐτοδίδακτος 2. (διδάσκω) самоучка, самъ себя образовавшій.
αὐτόδιον нар. тутъ же, на мѣстѣ.
αὐτόετες (ἔτος) нар. въ этотъ же годъ.
αὐτόθεν нар. (αὐτός) оттуда же.
αὐτόθι, предъ гласн. αὐτόθ' нар (αὐτός) тутъ, тутъ же, тамъ.
αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ (κασιγνήτη) родная сестра.
αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ (κασίγνητος) родной братъ.
Αὐτόλυκος, ου, ὁ Автоликъ, дѣдъ Одиссея.
αὐτόματος 3. (μέμαα) дѣлающій что л. безъ всякаго внѣшняго побужденія, добровольно.
Αὐτομέδων, οντος, ὁ Автомедонъ, возница Ахиллеса.
Αὐτονόη, ης, ἡ Автоноя, служанка Пенелопы.
Αὐτόνοος, ου, ὁ Автоной 1) Грекъ, 2) Троянецъ,
αὐτονυχί нар. (νύξ) въ ту же ночь.
αὐτός 3. самъ; тотъ же самый; онъ.
αὐτοσταδίη, ης, ἡ (στάδιος) схватка.
αὐτοσχεδά нар.=αὐτοσχεδόν.
αὐτοσχεδίη, ης, ἡ схватка.
αὐτοσχεδόν нар. (σχεδόν) совершенно близко, вблизи.
αὐτοῦ нар. (αὐτός) на этомъ же мѣстѣ, тутъ; тотчасъ, немедленно.
αὐτόφι(ν)=род. и дат. ед. и мн. отъ αὐτός.
Αὐτόφονος, ου, ὁ Автофонъ, отецъ Полифонта.
αὐτοχόωνος 2. = αὐτόχωνος сокр. изъ αὐτοχόανος (χοάνη сокр. χώνη) грубо отлитой, безъ искусства.
αὔτως и αὕτως нар. такъ, именно такъ; еще такъ; просто; напрасно.
αὐχένιος 3. шейный, τένοντες.
αὐχήν, ένος, ὁ затылокъ, шея.
αὐχμέω (αὐχμή) я весь изсу-

шенъ, — шершавъ, — засаленъ.
αὔω сушу, изсушаю; раздуваю, развожу огонь, зажигаю.
ἀΰω, пр. нес. ἄϋον, аор. 1. ἤϋσα и ἄϋσα кричу; раздаюсь.
ἀφαιρέω и ἀποαιρέω (αἱρέω), буд. ἀφαιρήσω, аор. ἀφεῖλον, прич. ἀφελών, буд. общ. ἀφαιρήσομαι, аор. 2. ἀφειλόμην и ἀφελόμην отнимаю; уношу; *М*. отнимаю, лишаю.
ἄφᾰλος 2. не имѣющій бляхи напереди шлема.
ἀφᾰμαρτᾰ́νω (ἁμαρτάνω), аор. 2. ἀφάμαρτον и ἀπήμβροτον не попадаю, дѣлаю промахъ; лишаюсь, теряю.
ἀφᾰμαρτοεπής 2.(ἔπος)=ἁμαρτοεπής.
ἀφανδᾰ́νω (ἁνδάνω) не нравлюсь.
ἄφαντος 2. (φαίνω) исчезнувшій, погибнувшій, потерянный изъ вида, забытый.
ἄφαρ нар. немедленно, тотчасъ, скоро.
Ἀφᾰρεύς, ῆος, ὁ Аѳарей, с. Калетора.
ἀφαρπάζω (ἁρπάζω), аор. ἀφάρπαξα срываю, вырываю.
ἀφάρτερος 3. сравн. ст. (нар. ἄφαρ) быстрѣе.
ἀφαυρός 3. безсильный, слабый.
ἀφάω (ἀφή, ἅπτω) ощупываю; разсматриваю; прич. наст. ἀφόωντα = ἀφῶντα.
Ἀφείδας, αντος, ὁ Аѳидасъ, с. Полипемона.

ἀφείη см. ἀφίημι.
ἀφεῖλε, ἀφείλετο см. ἀφαιρέω.
ἀφέλεσκον пр. нес. см. ἀφαιρέω.
ἄφενος, εος, τό запасъ, богатство, имѣніе.
ἀφέξω и ἀφέξομαι см. ἀπέχω.
ἀφεσταίη, ἀφεστήκει см. ἀφίστημι.
ἄφημαι (ἧμαι) сижу въ отдаленіи, прич. ἀφήμενος.
ἀφήτωρ, ορος, ὁ (ἀφίημι) метающій стрѣлы.
ἄφθῐτος 2. (φθίω) нетлѣнный, вѣчный.
ἀφίημι (ἵημι), 3. л. мн. пр. нес. ἀφῑοῦν, буд. ἀφήσω, аор. 1. ἀφέηκα, и ἀφῆκα, 3. дв. аор. 2. ἀφέτην, 3. ед. сосл. ἀφέῃ вм. ἀφῇ, жел. ἀφείην, аор. стр. ἀφέθην отсылаю, отправляю, отпускаю; мечу, бросаю; сбрасываю (ἄνθος);—δίψαν утоляю жажду, — μένος теряю силу; *М*. отстаю отъ ч., отвязываюсь, отрываюсь; отрываю, δειρῆς οὔπω ἀφίετο πήχεε отъ его шеи она не могла оторвать своихъ рукъ.
ἀφικᾰ́νω (ἱκάνω),= ἀφικνέομαι.
ἀφικνέομαι *DM*. (ἱκνέομαι), буд. ἀφίξομαι, аор. ἀφῑκόμην, пр. сов. ἀφῖγμαι, неопр. ἀφῖχθαι прихожу куда, достигаю.
ἀφίστημι (ἵστημι), аор. 2. ἀπέστην. пр. сов. ἀφέστηκα, 2. дв. ἀφέστᾰτε и 3. л. мн. ἀφεστᾶσι, прич. ἀφεσταώς, 3. л. мн. давнопр. ἀφέστασαν, аор. общ. ἀπεστησάμην оставляю; въ пр. сов.

давнопр. и аор. 2., также въ общ. отстою, удаляюсь; въ аор. общ. отвѣшиваю, плачу.
ἄφλαστον, ου, τό верхняя часть кормы съ ея украшеніями.
ἀφλοισμός, οῦ, ὁ пѣна, покрывающая уста человѣка приходящаго въ ярость.
ἀφνειός 2. (ἄφενος) богатый.
ἀφοπλίζομαι *M*. (ὁπλίζω) складываю оружіе.
ἀφορμάομαι *DP*., аор. ἀφωρμήθην устремляюсь, двигаюсь съ мѣста, ухожу, отправляюсь.
ἀφόωντα см. ἀφάω.
ἀφρᾰδέω поступаю необдуманно, безсмысленно, говорю необдуманно.
ἀφρᾰδής 2. (φράσομαι) необдуманный, безсмысленный; лишенный чувства (νεκροί); ἀφρᾰδέως нар. необдуманно.
ἀφραδίη, ης, ἡ (φράζομαι) безуміе, неосторожность, незнаніе, неопытность.
ἀφραίνω (φρήν) говорю или поступаю безумно.
ἀφρέω (ἀφρός) покрываюсь пѣною.
ἀφρήτωρ, ορος, ὁ (φρήτρη) не принадлежащій никакому племени, никакому обществу.
'Αφροδίτη, ης, ἡ Афродита (Venus), дочь Зевса; любовь, наслажденіе любви.
ἀφρονέω (ἄφρων) не имѣю здраваго смысла, поступаю безсмысленно.
ἀφρός, οῦ, ὁ пѣна.
ἀφροσῠ́νη, ης, ἡ (ἄφρων), безуміе, глупость.
ἄφρων 2. (φρήν) безумный, глупый; неистовый.
ἄφυλλος 2. (φύλλον) лишенный листьевъ.
ἀφυσγετός, οῦ, ὁ илъ.
ἀφύσσω, буд. ἀφύξω, аор. 1. ἤφῠσα и ἤφυσσα, аор. общ. ἠφῠσάμην и ἠφυσσάμην черпаю, *M*. наливаю себѣ; собираю, коплю.
'Αχαιαί, ῶν, αἱ Ахеянки (см. 'Αχαιός).
'Αχαιιάς, άδος, ἡ = 'Αχαιάς Ахеянка.
'Αχαιικός 3. = 'Αχαϊκός Ахейскій.
'Αχαιίς, ίδος, ἡ Ахейская (γαῖα); Ахеянка (γυνή).
'Αχαιοί, ῶν, οἱ Ахеяне; Греки.
ἄχᾰρις (χάρις) нерадостный, непріятный.
ἀχᾰ́ριστος 2. (χαρίζομαι) непріятный.
'Αχελώιος, ου, ὁ = 'Αχελῷος Ахелой, рѣка въ средней Греціи; рѣка во Фригіи.
ἄχερδος, ου, ἡ родъ дикаго терновника, служившаго вмѣсто забора.
ἀχερωίς, ίδος, ἡ бѣлая тополь.
'Αχέρων, οντος, ὁ Ахеронъ, рѣка въ подземномъ царствѣ.
ἀχεύω (ἄχος) скорблю, печалюсь.
ἀχέω (ἄχος) скорблю; жалѣю к., тоскую по к.
ἄχθομαι нагружаюсь (νηῦς); скорблю, страдаю, огорчаюсь.

ἄχθος, εος, τό тяжесть, грузъ, бремя; забота.
Ἀχιλλεύς и Ἀχιλεύς, ῆος, ὁ Ахиллесъ, с. Θессалійскаго царя Пелея и Θетиды.
ἀχλύς, ύος, ἡ тьма, мракъ покрывающій глаза человѣка умирающаго; темнота, ночь, туманъ.
ἀχλύω (ἀχλύς), аор. ἤχλῡσα темнѣю.
ἄχνη, ης, ἡ мякина; пѣна волнъ морскихъ.
ἄχνῠμαι (ἀχ-) *D*. (наст. и пр. несов.) тоскую, жалѣю о к., скорблю, печалюсь.
ἄχολος 2. (χολή) дѣйствующій противъ желчи (φάρμακον).
ἄχομαι = ὄχνυμαι.
ἄχος, εος, τό горе, печаль, тоска, досада, негодованіе.
ἀχρεῖον нар. (ἀχρεῖος) безполезно, безъ цѣли; неумѣстно, неприлично, глупо.
ἀχρημοσῠ́νη, ης, ἡ (ἀχρήμων) бѣдность.
ἄχρι(ς) нар. (ἄκρος) совершенно; сверху; до.
ἀχυρμιή, ῆς, ἡ (ἄχυρον) куча мякины; мѣсто куда загребается мякина.
ἄψ нар. назадъ всторону; опять, снова.
ἅψας, ἅψασθαι см. ἅπτω.
Ἀψευδής, ἡ Апсевда, нимфа.
ἁψίς, ίδος, ἡ (ἅπτω) связь, соединеніе; сѣть, силокъ (λίνου).
ἀψόρροος 2. (ῥέω) текущій назадъ, обратно.
ἄψορρος 2. (ἄψ, ὄρνυμι) идущій назадъ, обратно; ἄψορρον нар. обратно, назадъ, опять.
ἅψος, εος, τό (ἅπτω) соединеніе, связь; ἅψεα суставы, члены.
ἄω, неопр. наст. ἄμεναι вм. ἀέμεναι, неопр. буд. ἄσειν, аор. 1. ἆσα, неопр. ἆσαι, жел. ἄσαιμι, неопр. буд. общ. ἄσεσθαι, аор. 1. ἄσασθαι насыщаю; *M*. насыщаюсь.
ἄωρος 2. (ὥρα), πόδες, безобразный, уродливый (у Скиллы).
ἄωρτο см. ἀείρω.
ἀωτέω храплю, сплю.
ἄωτος, ου, ὁ и ἄωτον, ου, τό шерсть.

B.

βάδην нар. (βαίνω) шагомъ.
βάζω пр. сов. стр. βέβαγμαι болтаю, говорю; δίχα βάζειν противорѣчить.
βάθιστος 3. см. βαθύς.
βαθυδῑνήεις, εσσα, εν и βαθυδῑ́νης, ου (δίνη) обильный глубокими пучинами.
βαθύζωνος 2. (ζώνη) высоко опоясанный; опоясанный прекрасно.
Βαθυκλῆς, ῆος, ὁ Баѳиклей, с. Халкона.
βαθύκολπος 2. (κόλπος) съ глубокими, большими складками (о платьѣ).
βαθύλειμος 2. (λειμών) изобилующій долинами, покрытыми густою травою.
βαθυλήιος 2. (λήιον) плодоносный.

βᾰθύνω (βαθύς) прорываю, изрываю.

βαθυῤῥείτης, αο, ὁ и βαθύῤῥοος 2 (ῥέω) текущій въ глубокомъ руслѣ.

βᾰθύς 3. глубокій, высокій; густой, плотный, полный; обширный, сильный.

βᾰθύσχοινος 2. (σχοῖνος) поросшій густымъ тростникомъ.

βαίνω (βα-), буд. βήσομαι, аор. 1. ἔβησα, аор. 2. ἔβην и βῆν, 3. л. дв. ἐβήτην и βάτην, 3. л. мн. ἔβησαν, βῆσαν, ἔβαν, βάν, сосл. βῶ и βείω, жел. βαίην, неопр. βήμεναι и βῆναι, прич. βάς, βᾶσα, βάν; пр. сов. βέβηκα, 3. л мн. βεβᾱᾶσι, неопр. βεβᾱμεν, прич. βεβᾱώς, βεβαυῖα, давнопр. ἐβεβήκειν, 3. л. мн. βέβᾰσαν, аор. общ. ἐβήσετο, βήσετο=ἔβη иду, хожу; прихожу, вхожу, вступаю; отправляюсь; иду противъ кого; заступаюсь, защищаю; ухожу, умираю; имѣю послѣдствія, выхожу; — привожу въ движеніе, веду, заставляю идти.

βᾱλᾰνος, ου, ἡ желудь.

Βαλίος, ου, ὁ Валій, конь Ахиллеса.

βάλλω, буд. βαλέω, βαλῶ, аор. 2. ἔβαλον, 2. л. ед. жел. βάλοισθα, 2. ед. сосл. βάλησθα, пр. сов. βέβληκα, давнопр. βεβλήκειν, пр. сов. стр. βέβλημαι, 3. л. мн. βεβλήαται = βέβληνται, также βεβόλημαι, прич. βεβλημένος, давнопр. βεβλήμην, 3. л. мн. βεβλήατο=βέβληντο; аор. общ. съ знач. стр. 3. л. ед. ἔβλητο, неопр. βλῆσθαι, прич. βλήμενος, 3 л. ед. сосл. βλήεται вм. βλήηται, 2. л. ед. жел. βλεῖο, буд. βλήσομαι, 2. л. ед. συμβλήσεαι бросаю, кидаю; поражаю, раню; бью во что л., попадаю, дотрогиваюсь; роняю, упускаю, кладу, поставляю, надѣваю; кидаюсь, падаю, несусь, впадаю.

βαμβαίνω лепечу; щелкаю.

βάν вм. ἔβαν см. βαίνω.

βάπτω погружаю.

βαρβᾰρόφωνος 2. (βάρβαρος, φωνή) говорящій грубо (для слуха).

βάρδιστος 3. см. βραδύς.

(βαρέω)=βαρύθω, прич. пр. сов. βεβαρηώς отягощенный, οἴνῳ виномъ, пьяный.

βᾰρῡθω (βαρύς) я обремененъ; мнѣ тяжко.

βᾰρῡνω (βαρύς), аор. 1. ἐβάρῡνα, аор 1. стр. ἐβαρύνθην, прич. пр. сов. βεβαρηώς (βαρέω) обременяю, отягощаю; P. βαρύνεσθαι γυῖα, χεῖρα чувствовать усталость въ членахъ, у кого нибудь нѣмѣютъ члены, рука.

βᾰρύς, εῖα, ύ тяжелый, тягостный, жестокій, сильный, твердый; βαρύ и βαρέα нар. сильно, громко.

βᾰρυστενᾰχων, ουσα, ον тяжко стонающій.

βάς см. βαίνω.

βᾰσίλεια, ας, ἡ царица; также: царская дочь.

βᾰσῐλεύς, ῆος, ὁ царь, повелитель; знатный, первый, хозяинъ, владѣлецъ.
βᾰσῐλεύω (βασιλεύς) имѣю достоинство τοῦ βασιλέως, управляю, царствую, повелѣваю.
βᾰσῐλήιος 3. = βασίλειος царскій.
βᾰσῐληίς, ίδος, ἡ, τιμή царское достоинство.
βάσκε, только βάσκ' ἴθι ступай скоро (βαίνω).
βαστάζω буд. -σω ношу, тащу.
βάτην = ἐβήτην см. βαίνω.
Βᾰτίεια, ας, ἡ Батіея, курганъ предъ Троей, могила Μυρίνης.
βᾰ́τος, ου, ἡ терновникъ.
βεβάασι, βεβάμεν, βέβασαν, βεβαώς, см. βαίνω.
βέβακται см. βάζω.
βεβαρηώς см. βαρέω.
βέβηκα, βεβήκειν см. βαίνω.
βεβίηκε см. βιάζω.
βεβλήαται, βεβλήατο, βεβλήκει, βεβολήατο, βεβολημένος см. βάλλω.
βέβριθα см. βρίθω.
βέβρυχα см. βρύχω.
βεβρώθω = βιβρώσκω пожираю, съѣдаю.
βεβρωκώς, βεβρώσεται см. βιβρώσκω.
βεβυσμένος см. βύω.
βέῃ, βείομαι см. βέομαι.
βείω = βῶ см. βαίνω.
βέλεμνον, ου, τό = βέλος, только мн. копье, стрѣлы.
Βελλεροφόντης, ου, ὁ Беллерофонтъ, сынъ Главка.
βέλος, εος, τό (βάλλω), всякое метательное оружіе, стрѣла, копье.
βέλτερος 3. и βελτίων 2. сравн. ст. къ ἀγαθός лучше.
βένθος, εος, τό = βάθος, τό глубина моря.
βένθοσδε нар. въ глубину.
βέομαι, и βείομαι, 2. ед. βέῃ я буду жить, Διὸς φρεσίν по волѣ Зевса.
βέρεθρον, ου, τό = βάραθρον пропасть.
βῆ вм. ἔβη см. βαίνω.
βηλός, οῦ, ὁ (βα-) порогъ у дверей дома; жилище.
βῆμεν, βήμεναι см. βαίνω.
Βῆσα, ἡ Весса, городъ въ Локридѣ.
βήσαμεν, βῆσε, βήσετο см. βαίνω.
βῆσσα, ης, ἡ (βαθύς) лощина, оврагъ.
βητάρμων, ονος, ὁ (βαίνω и ἁρμός) плясунъ.
βιάζω и βιάω, пр. сов. βεβίηκα; *M*. наст. 3. л. мн βιόωνται = βιῶνται, 3. л. мн. жел. βιῴατο = βιῷντο; 3. л. мн. пр. нес. βιόωντο =ἐβιῶντο, буд общ. βιήσομαι, аор. общ. ἐβιησάμην осиливаю, одолѣваю, побѣждаю, принуждаю; *D*. покоряю.
βίαιος 3. и 2. (βίη) насильственный; βιαίως нар. насильственно, силою.
Βίας, αντος, ὁ Біасъ, 1) помощникъ Нестора; 2) Аѳинянинъ, 3) Троянецъ.
βιάω см. βιάζω.
βῐβάς, ᾶσα, άν (βαίνω), только

μακρὰ βιβάς шагая широко, выступая гордо.
βιβάσθων, ουσα, ον, (βιβάω, βαίνω), μακρὰ β. широко выступая.
βιβάω (βαίνω) хожу.
βίη, ης, ἡ = βία, дат. βίηφι сила, крѣпость; βίη Πριάμοιο, Ἡρακλῆος сила Пріама, Геркулеса т. е. сильный Пріамъ, мощный Геркулесъ; въ мн. насиліе, преступленіе.
Βιήνωρ, ορος, ὁ Біаноръ, Троянецъ.
βιήσατο, βιήσατο см. βιάζομαι.
βίος, ου, ὁ жизнь.
βιός, οῦ, ὁ лукъ.
βιοτή, ῆς, ἡ = βίοτος жизнь.
βίοτος, ου, ὁ (βιόω) жизнь; средства къ жизни, имѣніе, имущество, добро.
βιόω (βίος), аор. 2. ἐβίων, повел. βιώτω, неопр. βιῶναι, аор. 1. общ. ἐβιωσάμην, живу; *M*. спасаю жизнь.
βιῴατο, βιόωνται, βιόωντο см. βιάζω.
βλάβομαι = βλάπτομαι, см. βλάπτω.
βλάπτω, аор. 1. ἔβλαψα, пр. сов. стр. βέβλαμμαι, аор. 1. стр. ἐβλάφθην и аор. 2. ἐβλάβην останавливаю, мѣшаю; притупляю, лишаю силы; βλάβεται γούνατα ноги подгибаются; βλάβεν (ἐβλάβησαν) ἅρματα καὶ ἵππω лошади и колесница были остановлены; ослѣпляю, лишаю разума (φρένας), обманываю; повреждаю, врежу, βεβλαμμένος ἦτορ пораженный въ сердце, убитый.
βλεῖο см. βάλλω.
βλεμεαίνω я увѣренъ въ своей силѣ, горжусь.
βλέφαρον, ου, τό (βλέπω) вѣка.
βλήεται, βλήμενος 3. и βλῆσθαι см. βάλλω.
βλῆτρον, ου, τό (βάλλω) желѣзный гвоздь.
βληχή, ῆς, ἡ блеяніе.
βλοσυρός 3. мужественный, благородный; грозный, страшный.
βλοσυρῶπις, ἡ (ὤψ) имѣющая грозный взглядъ.
βλωθρός 3. (βλώσκω) выросшій, высокій.
βλώσκω (вм. μλώσκω, осн. μολ-) аор. 2. ἔμολον, пр. сов. μέμβλωκα (вм. μεμέλωκα) иду, прихожу.
βοάγριον, ου, τό щитъ изъ бычачьей кожи.
Βοάγριος, ου, ὁ Воагрій, рѣка въ Локридѣ.
βοάω (βοή), аор. ἐβόησα, прич. βοήσας, сокр. βώσας, дат. βώσαντι; 3. л. ед. наст. βοάᾳ вм. βοᾷ, 3. л. мн. βοόωσιν вм. βοῶσιν, прич. βοόων вм. βοῶν, кричу, зову на помощь, реву; раздаюсь, отдаюсь.
βόειος и βόεος 3. (βοῦς) бычачій, воловій, сдѣланный изъ воловьей кожи; ἡ βοείη и βοέη воловья кожа; щитъ изъ воловьей кожи.
βοεύς, ῆος, ὁ ремень изъ воловьей кожи.
βοή, ῆς, ἡ крикъ; шумъ; во-

инственный крикъ; плачевный крикъ, вопль.

Βοηθοίδης, ου, ὁ с. Воеѳоя = Етеоней.

βοηθόος 2. (θέω) бѣгущій въ сраженіе; быстрый, отважный; βοηθόον ἅρμα военная колесница.

βοηλᾰσίη, ης, ἡ (ἐλαύνω) уведеніе чужихъ быковъ, грабежъ.

βοητύς, ύος, ἡ = βόησις крикъ, шумъ.

βόθρος, ου, ὁ ровъ, яма.

Βοίβη ης, ἡ Беба, городъ въ Ѳессаліи; Βοιβηίς (ίδος) λίμνη Бебейское озеро.

Βοιώτιος 3. Віотійскій; сущ. Віотіецъ.

Βοιωτός, οῦ, ὁ Віотіецъ.

βολή, ῆς, ἡ (βέλος) киданіе, метаніе; ὀφθαλμῶν βολαί движеніе глазъ, взглядъ.

βόλομαι см. βούλομαι.

βομβέω шумлю, жужжу.

βοόων = βοῶν см. βοάω.

βορέης, έαο и έω, ὁ = βορέας, сѣверный вѣтеръ; Борей.

βόσις, ιος, ἡ (βόσκω) кормъ, пища.

βόσκω, буд. βοσκήσω., пр. нес. общ. βοσκέσκοντο выгоняю на пастбище, пасу; кормлю, питаю; М. пасусь, питаюсь, живу.

βοτᾰνη, ης, ἡ (βόσκω) кормъ, трава, зелень.

βοτήρ, ῆρος, ὁ (βόσκω) пастухъ.

βοτόν, οῦ, τό мн. βοτά (βόσκω, пасомый скотъ.

βοτρῡδόν нар. (βότρυς) виноградными кистями, β. πέτονται вылетаютъ густые рои пчелъ.

βότρυς, ὕος, ὁ виноградъ.

βούβοτος 2. (βόσκω) богатый быками.

βούβρωστις, ἡ (βοῦς, βιβρώσκω) непомѣрный голодъ; голодъ, нужда.

βουβών, ῶνος, ὁ пахъ.

βουγάϊος, ου, ὁ (γαίω) хвастающійся своею силою, хвастунъ, наглецъ.

Βουδείον, ου, τό Будеонъ, городъ въ Ѳессаліи.

βουκολέω (βουκόλος), пр. нес. βουκολέεσκον пасу быковъ; М. пасусь.

Βουκολίδης, ου, ὁ с. Букола = Сфелъ.

Βουκολίων, ωνος, ὁ Буколіонъ, с. Лаомедона.

βουκόλος, ου, ὁ пастухъ.

βουλευτής, οῦ, ὁ совѣтникъ.

βουλεύω (βουλή) держу совѣтъ, подаю совѣтъ; забочусь, думаю о комъ; придумываю, рѣшаюсь; М. обдумываю, рѣшаюсь на что.

βουλή, ῆς, ἡ совѣтъ; опредѣленіе совѣта, рѣшеніе, воля; собраніе.

βουληφόρος 2. (φέρω) подающій мнѣніе, совѣтующій.

βούλομαι (также βόλομαι, βόλεσθε, ἐβόλοντο), буд. βουλήσομαι желаю, хочу; τί τινι желаю и исполняю что л., осуществляю желаніе; предпочитаю.

βουλῡτόνδε нар. (βουλῡτός, βοῦς и λύω) къ вечеру, подъ вечеръ.

βουπλήξ, ῆγος, ἡ (πλήσσω) бо-

децъ, (которымъ погоняли быковъ на пастбищe).

Βουπράσιον, ου, τό Бупразіонъ, городъ въ Элидѣ.

βοῦς, βοός, ὁ и ἡ, дат. мн. βουσί и βοέσσι, вин. мн. βοῦς, быкъ, волъ, корова; ἡ β. щитъ покрытый воловьей кожей.

βουφονέω (βουφόνος) убиваю быковъ.

βοῶπις, ιδος, ἡ (βοῦς, ὤψ) волоокая, имѣющая большіе глаза, поражающая своимъ взоромъ, въ глазахъ которой выражается величіе, гордость.

Βοώτης, ου, ὁ (Ἀρκτοῦρος) Арктуръ, созвѣздіе, представляемое Іонійскимъ народомъ въ видѣ пастуха, стерегущаго другое созвѣздіе-медвѣдицу.

βρᾰδύς, εῖα, ύ, сравн. βράσσων, βάρδιστος тяжелый, медленный; тупой, непонятливый.

βρᾰδῠτής, ῆτος, ἡ (βραδύς) медленность, лѣность.

βρᾰχίων, ίονος, ὁ рука, плечо.

(βράχω) 3. л. ед. аор. 2. ἔβραχε и βράχε отдаюсь, трещу, шумлю, стонаю.

βρέμω, шумлю, раздаюсь.

βρέφος, εος, τό зародышъ, дитя; молодое животное.

βρεχμός, οῦ, ὁ = βρέγμα верхняя часть головы, темя.

Βρῐάρεως, εω и ῆος, ὁ Бріарей, сторукій исполинъ.

βρῐᾰρός 3. (βριάω) плотный, крѣпкій, тяжелый.

βρίζω дремлю.

βρῑήπυος 2. (ἀπύω) сильно кричащій.

βρῑθοσύνη, ης, ἡ (βριθύς) тяжесть.

βρῑθύς, εῖα, ύ (βρίθω) тяжелый.

βρίθω, буд. βρίσω, неопр. βρισέμεν, аор. 1. ἔβρῑσα, пр. сов. 2. βέβρῑθα, съ знач. наст. вр.; также *M.* я плотно наполненъ; ощущаю всю тяжесть ч. л., нагибаюсь; имѣю перевѣсъ, превосхожу чѣмъ л., одолѣваю; обременяю, отягощаю, стѣсняю.

Βρῑσεύς, ῆος, ὁ Бризей, с. Ардиса; Бр. жрецъ въ Лирнессѣ.

Βρῑσηίς, ίδος, ἡ Бризеида, дочь Бризея.

βρομέω жужжу.

βρόμος ου, ὁ (βρέμω) шумъ, трескъ.

βροντάω, аор. ἐβρόντησα гремлю.

βροντή, ῆς, ἡ громъ.

βρότεος 3. = βρότειος (βροτός) смертный, человѣческій.

βροτόεις, εσσα, εν (βρότος) обрызганный кровью, кровавый.

βροτολοιγός 2. (βροτός, λοιγός) губящій людей, гибельный.

βροτός, ὁ, ἡ смертный; сущ. человѣкъ.

βρότος, ου, ὁ кровь, вытекшая изъ раны; убійство.

βροτόω окровавляю.

βρόχος, ου, ὁ петля, веревка.

Βρυσειαί, ῶν, αἱ = Βρυσεαί Бризія, гор. въ Лаконіи.

βρῡχάομαι *DM.* пр. сов. съ

знач. наст. βέβρῡχα, прич. βεβρυχώς, давнопр. ἐβεβρύχειν реву, вою, шумлю.
βρυω изобилую силою, ἔρνος ἄνθεϊ βρύει вѣтвь вся покрытая цвѣтомъ.
βρώμη, ῆς, ἡ=βρῶμα пища.
βρῶσις, ιος, ἡ (βιβρώσκω) ѣда, пища.
βρωτῦς, ύος, ἡ ѣда, пища.
βύβλῐνος 3. сдѣланный изъ папируса (βύβλος).
βύκτης, ου, ὁ (βύζω) бурный, шумящій (ἄνεμος).
βυσσοδομεύω (βυσσός, δομέω) строю въ глубинѣ, замышляю втайнѣ (κακὰ φρεσί).
βυσσός, οῦ, ὁ = βυθός глубина моря.
βύω, буд. βύσω, пр. сов. стр. βέβυσμαι набиваю биткомъ, наполняю.
βῶλος, ου, ὁ (βάλλω) глыба земли.
βωμός, οῦ, ὁ (βαίνω) пьедесталъ, подставки для колесницы, ступени, жертвенникъ, алтарь.
Βῶρος, ου, ὁ Боръ, 1) мужъ Полидоры; 2) отецъ Феста.
βῶν = βοῦν см. βοῦς.
βώσαντι см. βοάω.
βῶσιν см. βαίνω.
βωστρέω зову на помощь.
βωτιάνειρα, ἡ питающая людей, богатая людьми.
βώτωρ, ορος, ὁ (βόσκω) пастухъ.

Г.

γαῖα, ας, ἡ = γῆ земля, земной шаръ; страна; почва, прахъ.
γαιήιος 3. земной, происшедшій отъ земли, γ. υἱός сынъ земли = Титій.
γαιήοχος 2. (ἔχω) обхватывающій землю, держащій землю.
γαίω горжусь чѣмъ, κύδεϊ γαίων радующійся своему величію.
γάλα, ακτος, τό молоко.
γᾰλᾰθηνός 2. сосущій молоко, грудной, молодой, нѣжный.
Γᾰλᾰτεια, ας, ἡ Галатея, нимфа.
γᾰλήνη, ης, ἡ тишина, спокойствіе.
γᾰλοως, род. γάλοω, ἡ, им. мн. γαλόῳ золовка, сестра мужа.
γαμβρός, οῦ, ὁ (γάμος) зять; шуринъ.
γᾰμέω (γάμος), буд. γαμέσω и γαμέω, аор. 1. ἔγημα, буд. общ. γαμέσ(σ)ομαι, аор. 1. ἐγημάμην женюсь; *М.* выхожу замужъ; выдаю замужъ.
γᾰμος, ου, ὁ свадьба, свадебный праздникъ; бракъ
γαμφηλαί, ῶν, αἱ, челюсти.
γαμψώνυξ, ῠχος, ὁ, ἡ (ὄνυξ) съ кривыми когтями.
γᾰνάω (γάνος) прич. γανόωντες, γανόωσαι вм. γανῶντες, γανῶσαι блистаю, цвѣту.
γᾰνῠμαι *DM.* (γαίω) буд. γανύσομαι радуюсь, мнѣ пріятно.
Γᾰνῠμήδης, εος, ὁ Ганимедъ, сынъ Троянскаго царя Троса.
γάρ союзъ: такъ какъ, потому что, ибо.

Γάργᾰρον, ου, τό Гаргаръ, часть горы Иды въ Троядѣ, гдѣ былъ храмъ Зевса.
γαστήρ, έρος, сокр. γαστρός, ἡ желудокъ, животъ; лоно; аппетитъ.
γαστρή, ῆς, ἡ выпуклость въ какомъ л. сосудѣ.
γαυ̃λός, οῦ, ὁ подойникъ; ведро.
γδουπέω = δουπέω.
γέ энкл. по крайней мѣрѣ, во всякомъ случаѣ, при всемъ этомъ, дѣйствительно, же.
(γέγαα) γεγάασι, γεγαώς см. γίγνομαι.
γέγηθα см. γηθέω.
γέγωνα пр. сов. съ знач. наст. (3. л. ед. γέγωνε также съ знач. аор.), прич. γεγωνώς, неопр. γεγωνεῖν (γεγωνέω) и γεγωνέμεν, 3. л. мн. давнопр. γεγώνευν кричу, кричу громко, зову.
(γεγωνέω) см. γέγωνα.
γείνομαι (γεν-) аор. 1. ἐγεινάμην, наст. и пр. нес. съ знач. стр. рождаюсь, я рожденъ; аор. 1. общ. произвожу; рождаю.
γείτων, ονος, ὁ сосѣдъ; сосѣдній.
γελαστός 3. (γελάω) возбудившій смѣхъ, смѣшной.
γελάω, γελῶ и γελόω, прич. γελόωντες и γελώοντες, аор. 1. ἐγέλᾰσα и ἐγέλασσα смѣюсь, ἐπί τινι надъ ч. л., μάλα ἡδύ γ. смѣюсь отъ души; χείλεσιν γ. смѣюсь губами т. е. не искренно, притворно; радуюсь, блистаю, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς отъ блеска мѣди просіяла вся земля.
γελοιάω = γελάω, аор. 1. ἐγελοίησα, 3. мн. пр. нес. γελοίων.
γελόῐος 3. = γέλοιος (γέλως) смѣшной.
γελοίωντες см. γελάω.
γελόω, γελόωντες, γελώοντες см. γελάω.
γέλως, ωτος и γέλος, ου, ὁ смѣхъ, хохотъ.
γενεή, ῆς, ἡ = γενεά происхожденіе, родъ; племя; порода; потомство, поколѣніе; время жизни человѣка; мѣсто рожденія, родина.
γενέθλη, ης, ἡ = γενεά рожденіе, происхожденіе; родъ, племя, порода, потомство, мѣсто рожденія.
γενειάς, άδος, ἡ борода.
γενειάω (γένειον) прич. аор. γενειήσας у меня растетъ борода, прихожу въ возмужалый возрастъ.
γένειον, ου, τό подбородокъ.
γένεσις, εως, ἡ происхожденіе, начало.
γενετή, ῆς, ἡ рожденіе.
γενναῖος 3. (γένος) врожденный, сродный.
γένος, εος, τό (γεν-) родъ, происхожденіе, возрастъ, поколѣніе, племя, порода.
γέντο 3. л. ед. аор. неупотр. осн., = ἕλετο схватилъ.
γένυ̃ς, υος, ἡ, вин. мн. γένυας сокр. γένυ̃ς щеки, челюсти.
γεραιός 3. престарѣлый; сущ. старецъ.

γεραίρω (γέρας) отличаю почетнымъ даромъ, почитаю кого чѣмъ л.

Γεραιστός, οῦ, ὁ Герестъ, мысъ и городъ въ Эвбеѣ.

γέρᾰνος, ου, ὁ журавль.

γερᾰρός 3. (γεραίρω) достойный уваженія, почтенный.

γέρᾰς, αος, τό, мн. γέρᾱ вм. γέραα, род. γεράων почетный даръ, почетная награда; достояніе, честь.

Γερήνιος, ου, ὁ Геренійскій (Несторъ), изъ гор. Γερηνία въ Лаконіи.

γερούσιος 3. касающійся стариковъ, свойственный старикамъ.

γέρων, οντος, ὁ, зв. γέρον, старецъ; οἱ γ. старѣйшины, члены верховнаго совѣта.

γεύομαι *M*. отвѣдываю, вкушаю; пробую, испытываю.

γέφῡρα, ας, ἡ плотина, земляной валъ, мостъ, проходъ.

γεφῡρόω, аор. 1. γεφύρωσα дѣлаю плотину, валъ; γ. ποταμόν запрудить рѣку.

γῆ, γῆς, ἡ сокр. изъ γέα = γαῖα земля.

γηθέω (γαίω), пр. сов. съ знач. наст. γέγηθα радуюсь.

γηθοσῠνη, ης, ἡ радость.

γηθόσῠνος 3. (γηθέω) обрадованный, веселый.

γῆμα см. γαμέω.

γηράς см. γηράσκω.

γῆρας, αος, τό старость.

γηράσκω, аор. 2. ἐγήρα, прич. γηράς старѣюсь; созрѣваю

γῆρυς, ῠος, ἡ голосъ, звукъ.

Γίγαντες, ων, οἱ Гиганты, дикій народъ, жившій въ Эпирѣ, истребленный богами.

γίγνομαι (γεν-, γα-) *DM*. буд. γενήσομαι, аор. 2. ἐγενόμην, пр. сов. γέγονα и γέγαα, 3. л. мн. γεγάᾱσι, 2. л. мн. γεγάᾱτε, прич. γεγαώς, неопр. γεγάμεν происхожу, возникаю; бываю, дѣлаюсь, являюсь.

γιγνώσκω, буд. γνώσομαι, аор. ἔγνων, прич. γνούς, сосл. γνῶ и γνώω, 1. л. мн. γνώομεν, 3. л. мн. γνώωσι, жел. γνοίην, пов. γνῶθι, неопр. γνῶναι и γνώμεναι узнаю, замѣчаю; испытываю, вывѣдываю, знаю.

γλᾰγος, εος, τό = γάλα молоко.

γλακτοφᾰγος 2. (φαγεῖν) питающійся молокомъ.

Γλαύκη, ης, ἡ Главка, нимфа.

γλαυκιόων (прич. отъ γλαυκιάω) съ сверкающими глазами.

γλαυκός 3. блистающій, свѣтлый.

Γλαῦκος, ου, ὁ Главкъ, 1) с. Сизифа, отецъ Беллерофонта, 2) с. Гипполоха, внукъ Беллерофонта.

γλαυκῶπις, ιδος, ἡ (γλαυκός, ὤψ) съ свѣтлымъ, блистающимъ взоромъ.

Γλαφυραί, ῶν, αἱ Глафиры, городъ въ Өессаліи.

γλᾰφῠρός 3. выдолбленный, пустой.

γλήνη, ης, ἡ зрачекъ; кукла, дѣвочка; κακὴ γλήνη презрѣнная дѣва.

γλῆνος, εος, τό великолѣпное, прекрасное.

Γλίσας, αντος, ἡ Глисса, городъ въ Віотіи.
γλουτός, οῦ, ὁ задъ.
γλυκερός 3. = γλυκύς сладкій, пріятный.
γλυκύθυμος 2. одаренный мягкимъ, нѣжнымъ характеромъ.
γλυκύς 3. сладкій, пріятный.
γλυφίς, ίδος, ἡ зазубрина на оконечности стрѣлы.
γλῶσσα, ης, ἡ языкъ.
γλωχίς, ῖνος, ἡ конецъ ремня связывающаго внизу хомутъ.
γναθμός, οῦ, ὁ (γνάω) челюсть, щека.
γναμπτός 3. загнутый; гибкій, мягкій.
γνάμπτω, аор. 1. γνάμψα, сгибаю.
γνήσιος 3. (γενήσιος, γένος) законнорожденный, законный.
γνύξ нар. преклонивъ колѣна, на колѣна.
γνῶ, γνώμεναι, γνώομεν см. γιγνώσκω.
γνώριμος 3. знакомый.
γνωτός 3. = γνωστός извѣстный, знакомый, родной, братъ.
γνώω, γνώωσι см. γιγνώσκω.
γοάω, γοόω, неопр. наст. γοήμεναι 3. мн. жел. γοάοιεν, пр. несов. γόων и γοάασκεν, буд. γοήσομαι, аор. 2. γόον, рыдаю, плачу; оплакиваю.
γόμφος, ου, ὁ гвоздь, клинъ.
γονή, ῆς, ἡ потомство, дѣти.
γόνος, ου, ὁ (γένω) происхожденіе, начало, родъ; дитя, сынъ, потомство.
Γονόεσσα, ης, ἡ Гоноесса, городъ въ Ахаіи.
γόνυ, τό, род. γούνατος и γουνός, им. мн. γούνατα и γοῦνα, род. γούνων, дат. γούνασι колѣно; γούνατά τινος λύειν убить; θεῶν ἐν γούνασι κεῖται зависитъ отъ боговъ.
γόον = ἔγοον см. γοάω.
γόος, ου, ὁ рыданіе, плачъ.
γοόω см. γοάω.
Γόργειος 3. (Γοργώ) принадлежащій τῇ Γοργοῖ; Γοργείη κεφαλή голова Горгоны.
Γοργυθίων, ωνος, ὁ Горгиѳіонъ, с. Пріама.
Γοργώ, οῦς, ἡ Горгона, чудовище въ видѣ женщины (олицствореніе ужаса.)
Γόρτυς или Γόρτυν, ῦνος, ἡ Гортина, городъ на островѣ Критѣ.
γοῦν (γὲ οὖν) по крайней мѣрѣ, и такъ.
γουνάζομαι *DM*. обнимаю чьи л. колѣна, умоляю.
γούνατα, γούνασι, γούνεσσι см. γόνυ.
Γουνεύς, ῆος, ὁ Гуней, предводитель Аркадіянъ.
γουνόομαι (γοῦνα, γόνυ) = γουνάζομαι умоляю.
γουνός, οῦ, ὁ (γόνυ) холмъ; (γεν-) земля плодовитая.
γραῖα, ας, ἡ старуха.
Γραῖα, ας, ἡ Грая, городъ въ Віотіи.
γραπτύς, ύος, ἡ царапина.
γράφω нарѣзываю, черчу.
Γρήνῖκος, ου, ὁ = Γράνικος Граникъ, рѣка въ Мизіи.
γρηῦς, ἡ = γραῦς, дат. γρηΐ,

зват. γρηῦ и γρῆυ старуха.
γύαλον, ου, τό все вогнутое; передняя или задняя половина панцыря; лощина, долина.
Γυγαίη, λίμνη, ἡ Гигейское озеро въ Лидіи; Гигея, нимфа Гигейскаго озера.
γυῖον, ου, τό членъ; τὰ γυῖα суставы.
γυιόω (γυιός) лишаю силы, обезсиливаю.
γυμνός 3. голый, нагой; обнаженный, лишенный оружія.
γυμνόω, аор. 1. стр. ἐγυμνώθην обнажаю, снимаю; ῥακέων ἐγυμνώθη онъ снялъ съ себя лохмотья.
γυναικεῖος 3. женскій, свойственный женщинамъ.
γυναιμανής (μαίνομαι) бѣшеный отъ женщинъ, ослѣпленный страстію къ женщинамъ.
γύναιος 3.=γυναικεῖος женскій, γύναια δῶρα подарки дѣлаемые женщинѣ.
γυνή, αικός, ἡ женщина, жена, супруга, хозяйка; смертная.
Γυραί, ῶν, αἱ (πέτραι) Гирейскія скалы при островѣ Эвбеѣ.
γυρός 3. круглый, загнутый.
Γυρτιάδης, ου, ὁ с. Гиртія = Гиртій.
Γυρτώνη, ης, ἡ Гиртона, городъ у подошвы Олимпа.
γύψ, γυπός, ὁ, дат. мн. γύπεσσι, коршунъ.
γωρυτός, οῦ, ὁ футляръ для храненія лука.

Δ.

δ' = δέ или δή.
δα-, осн. къ διδάσκω учу и учусь, аор. 2. δέδαε, прич. пр. сов. δεδαώς, аор. 2. стр. ἐδάην, сосл. δαῶ и δαείω, неопр. δαῆναι и δαήμεναι, прич. δαείς, буд. δαήσομαι, пр. сов. δεδάηκα, прич. пр. сов. стр. δεδαημένος, неопр. наст. общ. δεδάασθαι учу; учусь, узнаю, знаю.
δαήμων 2. свѣдущій, опытный.
δαήρ, έρος, ὁ, зват. δᾶερ, деверь, шуринъ.
δάηται см. δαίω.
δαΐ дат. отъ δαΐς.
δαιδάλεος 3. искусный; сдѣланный искусно; изящно украшенный.
δαιδάλλω обрабатываю съ большимъ искусствомъ, отдѣлываю изящно.
δαίδαλον, ου, τό художническая работа, изящное произведеніе.
Δαίδαλος, ου, ὁ Дедалъ, отецъ Икара, строитель критскаго лабиринта.
δαΐζω (δαίω), буд. -ξω, аор. ἐδάϊξα, прич. пр. сов. стр. δεδαϊγμένος раздѣляю, разсѣкаю, разрубаю, убиваю.
δαϊκτάμενος 3. (δαΐς, κτείνω) убитый въ сраженіи.
δαιμόνιος 3. происходящій отъ божества, божескій, божественный, чудесный; безумный, странный; чудный, славный; счастливый; гибельный, преслѣдуемый богами.

δαίμων, *ονος*, *ὁ*, *ἡ* богъ, богиня; божество, судьба, счастіе или несчастіе.
δαίνυ' вм. *ἐδαίνυσο* см. *δαίνυμι*.
δαίνῡμι (*δαίω*), буд. *δαίσω*, 3. ед. жел. общ. *δαινῦτο* (вм. -*υῖτο*), 3. мн. *δαινύατο*, 2. ед. пр. нес. *δαίνυ'* вм. *ἐδαίνυσο* дѣлю, раздѣляю; угощаю; *М*. пирую.
δαΐς, *ίδος*, *ἡ* (*δαίω*) факелъ; сраженіе, война.
δαίς, *τός*, *ἡ* (*δαίω*) пиръ, столъ.
δαίτη, *ης*, *ἡ* = *δαίς*; *δαίθηδεν* нар. съ пира.
δαιτρεύω разсѣкаю на части, раздѣляю мясо; раздѣляю.
δαιτρόν, *οῦ*, *τό* опредѣленная мѣра, порція.
δαιτρός, *οῦ*, *ὁ* разрѣзывающій мясо, кравчій.
δαιτροσύνη, *ης*, *ἡ* умѣнье разрѣзывать мясо для стола.
δαιτῡμών, *όνος*, *ὁ* гость.
δαιτύς, *ύος*, *ἡ* = *δαίς* пиръ, столъ.
Δαίτωρ, *ορος*, *ὁ* Деторъ, Троянецъ.
δαΐφρων, *ονος*, *ὁ*, *ἡ* (*δαΐς*, *φρήν* — *δαῆναι*) благоразумный, опытный; храбрый, воинственный.
δαίω (*δα*), пр. сов. 2. *δέδηα*; давнопр. *δεδήειν*, сосл. аор. 2. общ. *δάηται* съ знач. страд. зажигаю; *Р*. съ пр. сов. *δέδηα* горю, пылаю, сверкаю.
δαίω, только М. *δαίομαι* (*δαΐζω*), буд. *δάσ(σ)ομαι*, аор. 1. *ἐδασ(σ)άμην*, пр. сов. *δέδασμαι*, 3. мн. *δεδαίαται* раздѣляю, разрѣзаю, растерзываю.
δάκνω, аор. 2. *ἔδακον*, неопр. *δακέειν* кусаю, колю.
δάκρυ, *υος*, *τό* слеза, = *δάκρυον*.
δακρυόεις, *εσσα*, *εν* исполненный слезъ, проливающій слезы; *δακρυόεν γελᾶν* со слезами на глазахъ; причиняющій слезы, плачевный.
δάκρῡον, *ου*, *τό*, род. *δακρυόφιν* слеза.
δακρυπλώω (*πλέω*) плаваю въ слезахъ.
δακρῡχέων, *έουσα* проливающій слезы.
δακρύω, аор. 1. *ἐδάκρῡσα*, пр. сов. стр. *δεδάκρῡμαι* проливаю слезы, плачу.
δᾱλός, *οῦ*, *ὁ* (*δαίω*) головня.
δαμάζω, буд. *δαμάσω*, *δαμάσσω* и *δαμάω*, 3. ед. *δαμᾷ* и *δαμάᾳ*, 3. мн. *δαμόωσιν* вм. *δαμῶσιν*, аор. 1. *ἐδάμασα* и *ἐδάμασσα*, буд. общ. *δαμάσομαι*, аор. 1. *ἐδαμασάμην*, 3. ед. сосл. *δαμάσσεται* вм. *δαμάσηται*, пр. сов. стр. *δέδμημαι*, аор. 1. *ἐδμήθην* и *ἐδαμάσθην*, аор. 2. *ἐδάμην*, 3. мн. *δάμεν* = *ἐδάμησαν*, сосл. *δαμείω* = *δαμῶ*, 3. ед. *δαμήῃ* = *δαμῇ*, жел. *δαμείην*, неопр. *δαμῆναι* и *δαμήμεναι*, буд. 3. *δεδμήσομαι* обуздываю, укрощаю; выдаю замужъ; побѣждаю, покоряю, уничтожаю.
δάμαρ, *αρτος*, *ἡ* супруга.
Δάμασος, *ου*, *ὁ* Дамасъ, Троянецъ.

Δᾰμαστορίδης, ου, ὁ с. Дамастора, 1) = Тлеполемъ 2 = Агелай.
δαμάω, δαμείω, δάμεν, δαμήῃ, δαμήμεναι см. δαμάζω.
δαμνάω=δαμάζω, 3. ед. наст. δαμνᾷ, 3. ед. пр. нес. ἐδάμνα и δάμνα, 2. ед. наст. общ. δαμνᾷ
δάμνημι см. δαμάζω.
δαμέωσιν = δαμῶσιν см. δαμάζω.
Δᾰνάη, ης, ἡ Даная, дочь Акризія, мать Персея.
Δᾰνᾰοί, ῶν, οἱ Данаи (Греки).
δᾱνός 3. сухой.
δᾶος, εός, τό головня, факелъ.
δάπεδον, ου, τό земля, полъ.
δάπτω, буд. δάψω, раздираю, терзаю; пожираю, истребляю.
Δαρδᾰνίδης, ου, ὁ Дарданидъ, с. Дардана = 1) Пріамъ, 2) Илъ, 3) Анхизъ.
Δαρδᾰνίη, ης, ἡ Дарданія, 1) городъ, 2) т. е. γῆ страна въ Малой Азіи.
Δαρδάνιος 3, Дарданскій; οἱ Δαρδάνιοι = οἱ Δάρδανοι.
Δαρδᾰνίς, ιδος, ἡ Дарданка.
Δαρδᾰνίωνες, ων, οἱ=Δάρδανοι.
Δάρδᾰνοι, ων, οἱ Дарданы.
Δάρδᾰνος, ου, ὁ Дарданъ, с. Зевса и Электры, родоначальникъ Троянцевъ; 2) с. Біаса, Троянецъ.
δαρδάπτω (δάπτω) терзаю; истребляю.
Δᾱ́ρης, ητος, ὁ Даресъ, жрецъ Гефеста.
δαρθάνω, аор. 2. ἔδαρθον и ἔδραθον, сплю.
δασάσκετο, δάσασθαι см. δαίω.
δάσκιος 2. (σκιά) тѣнистый.
δασμός, οῦ, ὁ (δαίω) раздѣлъ.
δασπλῆτις, ιδος, ἡ (πελάω или πλήσσω) ужасная, гибельная.
δᾰσύμαλλος 2. имѣющій густую шерсть.
δᾰσύς 3. густой; волосатый.
δᾰτέομαι (δαίω) пр. нес. δατεῦντο дѣлю, раздѣляю; раздавливаю; принимаю, съѣдаю свою долю.
Δαυλίς, ίδος, ἡ Давлисъ, городъ въ Фокидѣ.
δάφνη, ης, ἡ лавровое дерево.
δᾰφοινός и δᾰφοινεός 2. красный какъ кровь, темнокрасный (δα, φοινός).
δέ союзъ: но, однако; же, а; ибо, да.
δε энкл. приставка 1) къ именамъ для выраженія движенія на вопросъ куда, οἴκόνδε домой, 2) къ мѣстоим. для усиленія указат. значенія ὅδε.
δέατ' = δέατο касался.
δέγμενος см. δέχομαι.
δέδαα, δεδάασι, δεδάηκα, δεδαημένος, δεδαώς см. δα-.
δεδαίαται, δέδασται см. δαίω.
δεδαϊγμένος см. δαΐζω.
δέδηε, δεδήει см. δαίω.
δέδια и δείδια см. δείδω.
δεδίσκομαι и δειδίσκομαι (δείκνυμι) привѣтствую.
δεδμήατο см. δαμάω.
δεδμημένος прич. пр. сов. стр. 1) отъ δαμάω, 2) отъ δέμω.
δεδοκημένος прич. пр. сов. стр. отъ δέκομαι = δέχομαι ожидающій, подстерегающій.
δέδορκα см. δέρκομαι.

δεδραγμένος см. δράσσω.
δέελος 3. = δῆλος.
δεῖ должно, нужно.
δείδεκτο и δειδέχατο=δέδεκτο, δεδέχατο см. δείκνυμι.
δειδήμων 2. (δείδω) боязливый, робкій.
δείδια см. δείδω.
δειδίσκομαι см. δεδίσκομαι.
δειδίσσομαι DM. (δείδω) буд. δειδίξομαι, неопр. аор. 1. δειδίξασθαι пугаю, устрашаю; боюсь.
δείδοικα см. δείδω.
δείδω, буд. δείσομαι, аор. ἔδεισα и ἔδδεισα, прич. δείσας, пр. сов. δέδοικα и δείδοικα, пр. сов. 2. δέδια и δείδια, мн. δείδιμεν, δείδιτε, δειδίασι, пов. δείδιθι, 3. мн. давнопр. ἐδείδισαν, δείδισαν, 3. ед. пр. сов. δείδιε, неопр. δειδίμεν боюсь за кого περί τινι, боюсь τινά и τί, страшусь.
δειελιήσας (пр. аор. 1. отъ δειελιάω ожидаю до вечера; ужинаю) къ вечеру.
δείελος 2. (δείλη) вечерній, δείελον ἦμαρ вечеръ.
δεικανάομαι DM. 3. мн. пр. нес. δεικανόωντο (δείκνυμι)= δεδίσκομαι.
δείκνυμι, буд. δείξω, аор. 1. ἔδειξα, аор. общ. ἐδειξάμην, пр. сов. общ. δείδεγμαι вм. δέδεγμαι. 3. мн. δειδέχαται, 3. ед. давнопр. δείδεκτο, 3. мн δειδέχατο показываю; дѣлаю виднымъ, извѣстнымъ; разсказываю, учу; M. привѣтствую.
δείλη, ης, ἡ вечеръ.
δείλομαι клонюсь, δείλετο τ' ἠέλιος солнце клонилось къ западу.
δειλός 3. (δείδω) боязливый, робкій, трусъ; плохой; жалкій, несчастный.
δεῖμα, ατος, τό (δείδω) ужасъ, страхъ.
δείματο, δείμομεν см. δέμω.
Δεῖμος, ου, ὁ Страхъ, слуга и возница Арея.
δεινός 3. (δείδω) страшный, грозный, огромный, великій, могущественный.
δεῖος, ους, τό = δέος страхъ.
δειπνέω завтракаю, обѣдаю.
δείπνηστος, ου, ὁ время обѣда, обѣдъ.
δειπνίζω угощаю.
δεῖπνον, ου, τό обѣдъ; кормъ.
δείρας см. δέρω.
δειρή, ῆς, ἡ шея, затылокъ.
δειροτομέω разсѣкаю шею, обезглавливаю, убиваю.
Δεισήνωρ, ορος, ὁ Дезиноръ, Ликіецъ.
δέκα, οἱ, αἱ, τά десять.
δεκάκις нар. десять разъ.
δεκάς, άδος, ἡ десятокъ.
δέκατος 3. десятый.
δεκάχιλοι 3. десять тысячъ.
δέκτης, ου, ὁ (δέχομαι) нищій
δέκτο см. δέχομαι.
δελφίς, ῖνος, ὁ дельфинъ.
δέμας, τό (δέμω) построеніе тѣла, осанка, видъ; въ знач. нар.: на подобіе, δέμας πυρός въ видѣ огня.
δέμνιον, ου, τό постель
δέμω аор. 1. ἔδειμα, сосл. δείμομεν вм. δείμωμεν, пр. сов. стр. δέδμημαι, аор. 1. общ. ἐδειμάμην строю.

δενδίλλω моргаю глазами, даю знакъ.
δένδρεον, ου, τό=δένδρον дерево.
δενδρήεις, εσσα, εν, лѣсистый.
Δεξαμένη, ης, ἡ Дексамена, нимфа.
Δεξιάδης, ου, ὁ с. Дексія = Ифиной.
δεξιή, ῆς, ἡ правая рука; увѣреніе, обѣщаніе, договоръ.
δεξιός 3. правый, находящійся на правой сторонѣ; благопріятный.
δεξἴτερός 3. правый, дат. δεξιτερῆφι съ правой стороны; ἡ δεξιτερή правая рука.
δέξο см. δέχομαι.
δεόντων см. δίδημι.
δέος, ους, τό страхъ; οὔ τοι ἔπι δέος нѣтъ тебѣ причины бояться.
δέπᾰς, αος, τό, дат. δέπαϊ, им. мн. δέπα, дат. мн. δεπάεσσι и δέπασσιν кубокъ, чаша.
δέρκομαι D. пр. нес. δερκέσκετο, пр. сов. δέδορκα, аор. 2. ἔδρᾰκον смотрю, вижу.
δέρμα, ατος, τό (δέρω) кожа, шкура; мѣшокъ.
δερμᾰτινος 3. кожаный.
δέρον = ἔδερον см. δέρω.
δέρτρον, ου, τό сальникъ, перепонка.
δέρω аор. 1. ἔδειρα сдираю кожу.
δέσμα, ᾰτος, τό=δεσμός (δέω) оковы; головная повязка.
δεσμός, οῦ, ὁ оковы, узы, поводъ, ремень, канатъ.
δέσποινα, ης, ἡ хозяйка, повелительница, царица.
δετή, ῆς, ἡ факелъ.
δευήσεσθαι см. δεύω.
Δευκᾰλίδης, ου ὁ с. Девкаліона=Идоменей.
Δευκᾰλίων, ωνος, ὁ Девкаліонъ, 1) с. Миноя, отецъ Идоменея; 2) Троянецъ.
δεῦρο нар. сюда; ἄγε δεῦρο поди сюда.
δεύτᾰτος 3. послѣдній.
δεῦτε нар. сюда.
δεύτερος 3. второй; δεύτερον нар. вторично, опять; δεύτερα вторая награда.
δεύω мочу, орошаю.
δεύω = δέω, только аор. 1. ἐδεύησε недостаетъ; M. δεύομαι, буд. δευήσομαι нуждаюсь, не имѣю; у меня недостаетъ, я слабѣе другаго.
δέχαται, δέχθαι см. δέχομαι.
δέχομαι MD. буд. δέξομαι, аор. 1. ἐδεξάμην, пр. сов. δέδεγμαι и δέγμαι, 3. мн. δέχαται, давнопр. ἐδεδέγμην и ἐδέγμην, прич. δεδεγμένος и δέγμενος, буд. 3. δεδέξομαι = δέξομαι; аор. ἔδεκτο и δέκτο, пов. δέξο, неопр. δέχθαι принимаю, беру; принимаю дружелюбно, угощаю; переношу; жду, ожидаю, встрѣчаю; слѣдовать, смѣняться.
δέψω, буд. -ήσω, прич. аор. δεψήσας дѣлаю мягче.
δέω аор. ἔδησα и δῆσα, пр. сов. стр. δέδεμαι вяжу, оковываю; привязываю; удерживаю, препятствую; M. подвязываю себѣ.
δέω мнѣ недостаетъ, нуждаюсь; δεῖ должно, нужно.

δή (ἤδη) уже; конечно, разумѣется; же, ужъ.
δηθά=δήν нар. долго, давно.
δηθύνω медлю.
Δηικόων, οντος, ὁ Деикоонъ, с. Пергаса, Троянецъ.
δήιος 3. = δάιος (δαΐς) враждебный, пагубный.
Δηιοπίτης, ου, ὁ Деіопитъ, с. Пріама.
δηιοτής, ῆτος, ἡ (δήιος) битва, война.
Δηίοχος, ου, ὁ Деіохъ, Грекъ.
δηιόω сокр. δηόω, буд. δηώσω, аор. ἐδήωσα, аор. стр. ἐδηώθην опустошаю, истребляю, убиваю.
Δηίπυλος, ου, ὁ Деипилъ, Грекъ.
Δηίπυρος, ου, ὁ Деипиръ, Грекъ,
Δηίφοβος, ου, ὁ Деифобъ, с. Пріама.
δηλέομαι *MD*. (δαίω) врежу, опустошаю, истребляю, убиваю; нарушаю.
δήλημα, ατος, τό вредъ, гибель.
δηλήμων 2. вредный, гибельный; сущ. губитель.
Δῆλος, ου, ἡ Делосъ, островъ Эгейскаго моря, мѣсто рожденія Аполлона.
δῆλος 3. ясный, явный.
Δημήτηρ, τερος и τρος, ἡ Церера, сестра Юпитера и Плутона.
δημιοεργός 2. = δημιουργός (ἔργον) трудящійся для народа, полезный народу.
δήμιος 2. (δῆμος) публичный, народный, государственный.
δημοβόρος 2. (βορά) истощающій свой народъ.
δημογέρων, οντος, ὁ (γέρων) старѣйшина.
Δημόδοκος, ου, ὁ Демодокъ, пѣвецъ.
δημόθεν нар. на счетъ государства.
Δημοκόων, ωντος, ὁ Демокоонъ, сынъ Пріама.
Δημολέων, οντος, ὁ Демолеонъ, с. Антенора.
Δημοπτόλεμος, ου, ὁ Демоптолемъ, женихъ Пенелопы.
δημός, οῦ, ὁ жиръ, тукъ.
δῆμος, ου, ὁ народъ, область, земля.
Δημοῦχος, ου, ὁ Демухъ, с. Филетора, Троянецъ.
δήν нар. давно, долго.
δηναιός 3. долго живущій.
δήνεα, ων, τά рѣшенія, совѣты, мысли; замыслы.
δηόω см. δηιόω.
δηριάομαι *DM*. неопр. наст. δηριάασθαι, пр. нес. 3. мн. δηριόωντο; отъ δηρίομαι аор. общ. δηρῑσάμην, аор. стр. δηρινθήτην дерусь, сражаюсь
δῆρις, ιος, ἡ споръ, сраженіе, война; состязаніе.
δηρός (δήν) = δηναιός долго продолжающійся, δηρόν нар. долго.
δησάσκετο см. δέω.
δῆσε = ἔδησε или ἐδέησε см. δέω.
δήω (δα-) найду, достигаю.
Δία см. Ζεύς.
διά предл. съ род.: насквозь, черезъ, по; съ вин.: впродолженіе, въ, по; посредствомъ, по причинѣ.
διαβαίνω (βαίνω), аор. 2. διέβην, прич. διαβάς, неопр.

διαβήμεναι разставляю ноги; перехожу, переправляюсь.
διαγιγνώσκω, неопр. аор. 2. διαγνῶναι распознаю, различаю.
διαγλάφω, прич. аор. διαγλάψας вырываю, выкапываю.
διάγω, аор. 2. διήγαγον, перевожу, переправляю; провожу αἰῶνα.
διαδαίομαι раздѣляю.
διαδάπτω растерзываю.
διαδατέομαι раздѣляю.
διαδέρκομαι D. аор. 2. διέδρακον вижу сквозь ч. л.
διαδηλέομαι DM. повреждаю сильно, растерзываю.
διάει см. διάημι.
διαείδομαι M. (εἴδω) буд. διαείσομαι, выказываю; выказываюсь.
διαειπεῖν=διειπεῖν см. διεῖπον.
διάημι (ἄημι), пр. нес. διάη, продуваю.
διαθειόω окуриваю сѣрой.
διαθρύπτω аор. 2. стр. διετρύφην разламываю.
διαίνω, аор. 1. ἐδιηνα мочу.
διαιρέω, аор. 2. διεῖλον и διέλον, разлучаю.
διακεάζω, аор. ἐκέασα, раскалываю.
διακείρω, неопр. аор. διακέρσαι, разсѣкаю, уничтожаю.
διακλάω, аор. 1. διέκλα(σ)σα, разламываю.
διακοσμέω и -έομαι M. привожу въ порядокъ, устроиваю; раздѣляю.
διακριδόν нар. (κρίνω) отдѣльно; опредѣленно.
διακρίνω, буд. κρινέω, аор. ἔκρινα, аор. 1. стр. ἐκρίθην и ἐκρίνθην, жел. 2. л. мн. κρινθεῖτε, неопр. κρινθήμεναι, прич. κρινθείς разлучаю; различаю, узнаю; P. съ буд. общ. разойтись; примиряюсь.
διάκτορος, ου, ὁ посолъ (эпит. Гермеса).
διαλέγομαι обдумываю.
διαμάω жну; разсѣкаю.
διαμελεϊστί см. μελεϊστί.
διαμετρέω измѣряю, отмѣряю.
διαμετρητός 3. отмѣренный, измѣренный.
διαμοιράομαι DM. (μοιράω) раздѣляю.
διαμπερές нар. проходя насквозь; безпрестанно, постоянно.
διάνδιχα нар. на-двое, и такъ и сякъ.
διανύω, буд. διανύσω, аор. ἤνυσα совершаю, оканчиваю.
διαπείρω пронзаю, прокалываю.
διαπέρθω. буд. πέρσω, аор. 2. ἔπραθον, неопр. πραθέειν, аор. 2. общ. ἐπραθόμην разрушаю.
διαπέτομαι DM. 3. ед. аор. 1. διέπτατο пролетаю.
διαπλήσσω разбиваю, раскалываю.
διαπορθέω = διαπέρθω разрушаю.
διαπραθέειν см. διαπέρθω.
διαπρήσσω (πρήσσω=πράσσω) совершаю, иду черезъ, провожу, оканчиваю.
διαπρό (πρό) нар. насквозь.
διαπρύσιον нар. простираясь далеко; громко.

διαπτοιέω пугаю.
διαρπάζω терзаю.
διαπυρπαλαμάω см. πυρπαλαμάω.
διαῤῥαίω разбиваю въ дребезги, уничтожаю, опустошаю, истребляю.
διαῤῥήγνῡμι проламываю.
διαῤῥίπτω бросаю промежь ч. л., пускаю.
διασεύομαι, 3. ед. аор. общ. διέσσῠτο, быстро прохожу, пролетаю, пронзаю.
διασκεδάννῡμι, буд. σκεδᾰσω, аор. ἐσκέδᾰσα, разсѣеваю, уничтожаю.
διασκίδνημι разсѣеваю.
διασκοπιάομαι DM. разсматриваю, развѣдываю, отыскиваю.
διασχίζω, аор. ἔσχῐσα, аор. 1. стр. ἐσχίσθην, разсѣкаю, разрываю.
διατάμνω=διατέμνω, аор. 2. διέτᾰμον, разсѣкаю.
διατελευτάω совершаю, оканчиваю.
διατῐνάσσω, аор. ἐτίναξα, разбиваю.
διατμήγω=διατέμνω, аор. 1. ἔτμηξα, аор. 2. ἔτμᾰγον, аор. 2. стр. ἐτμᾰγην, 3. л. мн. ἔτμαγεν, разсѣкаю, рублю въ куски; разсѣкаю волны, переплываю; разгоняю, разсѣеваю; P. разваливаюсь, сокрушаюсь; разсыпаюсь; разстаюсь.
διατρέχω, аор. 2. ἔδρᾰμον, пробѣгаю, переплываю.
διατρέω, аор. 1. ἔτρεσα, разбѣжаться отъ страха.
διατρῖβω растираю; медлю, откладываю, мѣшаю, удерживаю; провожу, пребываю.
διατρῠγιος 2. (τρύγη) постоянно приносящій плоды.
διατρυφέν см. διατρύπτω.
διαφαίνομαι M. показываюсь; блистаю.
διαφθείρω, буд. φθέρσω, пр. сов. 2. ἔφθορα уничтожаю, разрушаю; пр. сов. 2. я погибъ (perii).
διαφορέω распространяю.
διαφράζω, аор. 2. διεπέφρᾰδον, говорю опредѣленно, ясно.
διαφύσσω (ἀφύσσω) аор. 1. ἤφῠσα и ἄφυσσα, вычерпываю до дна; вырываю.
διαχέω, 3. мн. аор. διέχευαν разсѣкаю.
δῐδάσκω (δα-), аор. 1. ἐδίδαξα, пр. сов. стр. δεδίδαγμαι учу; P. учусь.
δίδημι = δέω, 3. ед. пр. несов. δίδη = ἐδίδη, 3. мн. пов. διδέντων, вяжу.
διδοῖ, διδοῖσθα, δίδον, διδοῦναι см. δίδωμι.
δῐδῠμᾱονες, ων, οἱ близнецы.
δῐδῠμος 2. двойной; мн. близнецы.
δῐδωμι, неопр. διδόμεν и διδοῦναι, пов. δίδωθι, 3. ед. пр. нес. δίδου, 3. мн. δίδοσαν, буд. δώσω и διδώσω, аор. 1. ἔδωκα и δῶκα, аор. 2. мн. ἔδομεν, δόσαν, сосл. δῶ, δῷς, δῷη, δῶμεν, δώομεν, δῶσι, δώωσι, пов. δός, неопр. δοῦναι, δόμεν, δόμεναι, пр. сов. стр. δέδομαι, кромѣ того у Гом.
διδόω, наст. διδοῖς, и διδοῖσθα, διδοῖ, пов. δίδου, аор. 2.

δόσκον, δόσκε даю, дарю, посвящаю; предаю; отдаю замужъ (θυγατέρα); допускаю, позволяю.
δίε см. δίω.
διέδραμον см. διατρέχω.
διέεργον см. διέργω.
διεῖπον (εἶπον), пов. δίειπε, неопр. διαειπέμεν = διειπεῖν разсказываю въ подробности, ἀλλήλοισιν разговаривать.
διείρομαι (ἔρομαι) разспрашиваю.
διέκ (διά, ἐκ) черезъ.
διελαύνω, аор. ἤλασα, прогоняю чрезъ что л.; пронзаю.
διελθέμεν см. διέρχομαι.
δίεμαι *M*. бѣгу.
διέξειμι выхожу.
διεξερέομαι разспрашиваю.
διεπέφραδε см. διαφράζω.
διέπραθον см. διαπέρθω.
διέπτατο см. διαπέτομαι.
διέπω (ἕπω) пр. нес. διεῖπον и δίεπον занимаюсь ч. л., исполняю; управляю; устроиваю.
διέργω=διείργω, пр. нес. διέεργον разлучаю, удерживаю.
διερέσσω, аор. διήρεσα, гребу.
διερός 3. бодрый, проворный.
διέρχομαι, буд. διελεύσομαι, аор. 2. διῆλθον, неопр. διελθέμεν прохожу.
διεσκέδασα см. διασκεδάννυμι.
διέσσυτο см. διασεύω.
διέτμαγεν см. διατμήγω.
διέχω, аор. 2. διέσχον, прохожу насквозь.
δίζημαι *DM*. буд. διζήσομαι ищу, добиваюсь.
δίζυξ, υγος, ὁ, ἡ (ζυγόν) парный; двойной (ἵπποι).
δίζω (δίς) пр. нес. δίζε колеблюсь.
Δίη, ης, ἡ островъ Наксосъ.
διηκόσιοι 3.=διακόσιοι двѣсти.
διηνεκής 2. (ἐνεκ-) продолжающійся, непрерывный, пространный, длинный.
διηνεκέως нар. подробно.
διήρεσα см. διερέσσω.
δίηται см. δίω.
διίημι (ἵημι) перегоняю; заставляю идти черезъ что л.
διικνέομαι *DM*. буд. διίξομαι аор. διϊκόμην прохожу, разсказываю подробно.
διιπετής 2. (Διός, πίπτω) падающій съ неба по волѣ Зевса (о дождѣ).
διίστημι, аор. 2. διέστην, 3. дв. διαστήτην, 1. мн. пр. сов. διέσταμεν расходиться, ссорю.
δῐκάζω (δίκη) сужу, рѣшаю; *M*. тягаюсь.
δίκαιος 3. справедливый, законный, приличный.
δικαίως нар. по всеобщему обычаю, прилично.
δῐκασπόλος, ου, ὁ (πολέω) судья.
δῐ́κη, ης, ἡ обычай, право, правосудіе, приговоръ; требованіе правосудія.
δικλίς, ῖδος, ἡ двустворчатая, θύραι, πύλαι.
δίκτυον, ου, τό рыбачья сѣть.
δῑνεύω и δῑνέω верчу, поворачиваю, взмахиваю; верчусь, хожу кругомъ; блуждаю, скитаюсь.
δῑ́νη, ης, ἡ водоворотъ; вихрь.

δινήεις 3. имѣющій много водоворотовъ.
δῖνωτός 3. круглый; искусно обточенный.
δῖογενής 2. происходящій отъ Зевса, божественный, благородный.
Διόθεν нар. отъ Зевса, по волѣ Зевса.
διοϊστεύω стрѣляю черезъ что л.; достигаю стрѣлою.
διοίσομαι см. διαφέρω.
δίοιτο см. δίεμαι.
Διοκλῆς, ῆος, ὁ Діоклесъ, с. Орсилоха.
διόλλῡμι совершенно гублю; *М*. и пр. сов. 2. διόλωλα совершенно погибаю.
Δῐομήδη, ης, ἡ Діомеда, раба Ахиллеса.
Δῐομήδης, εος, ὁ Діомедъ, с. Тидея.
Δῖον, ου, τό Діонъ, городъ въ Эвбеѣ.
Διόνῡσος, ου, ὁ Діонисъ, с. Зевса и Семелы.
διοπτεύω разглядываю.
διοπτήρ, ῆρος, ὁ лазутчикъ.
διορύσσω, прич. аор. διορύξας, прокапываю.
δῖος, δῖα, δῖον происходящій отъ Зевса; божественный, возвышенный, великій, превосходный.
Δῖος, ου, ὁ Дій, с. Пріама.
δῐοτρεφής 2. воспитанный Зевсомъ, божественный.
δίπλαξ, ᾰκος, ὁ двойной; ἡ δ. (χλαῖνα) плащъ, окидываемый въ два раза.
διπλόος 3. двойной.
δίπτῠχος 2. (πτύξ) сложенный вдвое.
δίς нар. дважды.
δισθᾰνής 2. (θανεῖν) два раза умершій.
δισκέω бросаю дискъ.
δίσκος, ου, ὁ (δικεῖν) дискъ; плоскій, каменный кругъ, служившій для упражненія въ бросаніи его до извѣстной цѣли.
δῑφάω ищу.
δίφρος, ου, ὁ мѣсто для двухъ лицъ въ колесницѣ; военная колесница.
δῐ̆χα, διχθά нар. на двѣ части, двояко, различно, сомнительно.
διχθᾰ́διος 3. двоякій, двойной.
δίψα, ης, ἡ жажда.
διψάω жажду.
δῐ̆ω, пр. нес. δίε, δίον боюсь, убѣгаю; *М*. 3. ед. и мн. сосл. δίηται, δίωνται, 3. ед. жел. δίοιτο спугиваю, прогоняю.
διωθέω, аор. διῶσα, расталкиваю.
δῐώκω (δίω) гоню, преслѣдую; гонюсь за кѣмъ л., стараюсь догнать, достигнуть.
Δῐώνη, ης, ἡ Діона, мать Афродиты.
Διώνῡσος = Διόνυσος.
Διώρης, εος, ὁ Діоръ, 1) с. Амаринкея; 2) отецъ Автомедона.
δμηθείς, δμηθήτω см. δαμάω.
δμῆσις, ιος, ἡ (δαμάω) укрощеніе, обуздываніе.
δμήτειρα, ας, ἡ укротительница.
Δμήτωρ, ορος, ὁ Дметоръ, с. Язона.

δμωή, ῆς, ἡ плѣнница, раба, служанка.
δμώς, ωός, ὁ (δαμάω) плѣнникъ, рабъ, слуга.
δνοπαλίζω, буд. -ξω потрясаю, бросаю.
δνοφερός 3. (δνόφος) темный, мрачный.
δοάσσατο недост. аор. общ., 3. л. сосл. δοάσσεται казаться.
δοιή, ῆς, ἡ неизвѣстность, сомнѣніе.
δοιός 3. двойной; дв. δοιώ, мн. δοιοί 3. = δύο.
δοκεύω (δέκομαι) наблюдаю, слѣжу за ч. л., подстерегаю.
δοκέω думаю, полагаю; кажусь.
δοκός, οῦ, ἡ бревно.
δόλιος 3. (δόλος) лукавый, хитрый.
Δολίος, ου, ὁ Долій, рабъ Лаэрта.
δολίχαυλος 2. съ длиннымъ остріемъ.
δολιχεγχής 2. вооруженный длиннымъ копьемъ.
δολιχήρετμος 2. снабженный длинными веслами.
δολιχόδειρος 2. см. δουλιχόδειρος.
δολιχός 3. длинный, долгій, продолжительный.
δολιχόσκιος 2. (σκιά) съ длиннымъ наконечникомъ.
δολόεις 3. (δόλος) лукавый; хитро сдѣланный.
δολομήτης, ου, ὁ и δολόμητις, ι (μῆτις) коварный, хитрый.
Δόλοπες, ων, οἱ Долопы, нар. въ Θессаліи.
Δολοπίων, ίονος, ὁ Долопіонъ, Троянецъ, жрецъ Скамандра.
δόλος, ου, ὁ приманка, коварство, хитрость.
δολοφρονέων 3. (прич.) придумывая хитрости.
δολοφροσύνη, ης, ἡ коварство, обманъ.
Δόλοψ, οπος, ὁ Долопсъ, 1) с. Лампа, Троянецъ, 2) с. Клитія, Грекъ.
Δόλων, ωνος, ὁ Долонъ, с. Евмеда, Троянецъ.
δόμεν, δόμεναι см. δίδωμι.
δόμονδε нар. домой; ὅνδε δόμονδε въ свой домъ.
δόμος, ου, ὁ (δέμω) домъ, жилище, храмъ боговъ, дворецъ, зала.
δονακεύς, ῆος, ὁ мѣсто поросшее камышемъ.
δόναξ, ακος, ὁ камышъ, тростникъ; древко стрѣлы, стрѣла.
δονέω потрясаю, разгоняю.
δόξα, ης, ἡ мнѣніе, ожиданіе.
δορός, οῦ, ὁ (δέρω) кожаный мѣшокъ, фляга.
δορπέω ужинаю.
δόρπον, ου, τό ужинъ, столъ, пиршество.
δόρυ, τό, род. δούρατος и δουρός, дат. δούρατι и δουρί; дв. δοῦρε, мн. δούρατα, δοῦρα, род. δούρων, дат. δούρασι и δούρεσσι стволъ дерева, дерево, бревно; древко копья, копье, дротикъ; война.
Δόρυκλος, ου, ὁ Дориклъ, с. Пріама.
δόσις, ιος, ἡ подарокъ, даръ.
δοτήρ, ῆρος, ὁ податель.

δούλειος 3. рабскій.
Δουλιχιεύς, ῆος, ὁ Дулихіянинъ.
Δουλίχιον, ου, τό Дулихій, островъ Іоническаго моря.
Δουλιχιόνδε нар. въ Дулихій.
δουλιχόδειρος 2. (δειρή) имѣющій длинную шею.
δουλοσύνη, ης, ἡ рабство.
δουπέω, аор. ἐγδούπησα, пр. сов. 2. δέδουπα произвожу трескъ, шумъ; падаю, умираю.
δοῦπος, ου, ὁ трескъ, шумъ.
δουράτεος 3. (δόρυ) деревянный.
δουρηνεκές нар. на разстояніе брошеннаго копья.
δουρικλειτός и δουρικλυτός 2. знаменитый копьемъ.
δουρικτητός 3. (κτάομαι) пріобрѣтенный копьемъ, на войнѣ.
δουροδόκη, ης, ἡ (δέχομαι) хранилище копьевъ.
δουρός, δουρί см. δόρυ.
δοῦσα см. δίδωμι.
δόχμιος и δόχμος 3. поперечный.
δράγμα, ατος, τό (δράσσομαι) горсть, горсть колосьевъ, снопъ.
δραγμεύω собираю горсти колосьевъ.
δραίνω (δράω) хочу дѣлать.
Δρᾶκιος, ου, ὁ Дракій, предводитель Эпеянъ.
δράκων, οντος, ὁ драконъ, змѣй.
δράσσομαι *DM*. пр. сов. δέδραγμαι хватаю.
δρατός 3. = δαρτός, (δέρω) ободранный.
δράω, 3. мн. сосл. δρώωσι, жел. δρώοιμι дѣйствую; служу.
δρεπάνη, ης, ἡ и δρέπανον коса.
δρέπω срываю.
Δρῆσος, ου, ὁ Дресъ, Троянецъ.
δρήστειρα, ας, ἡ работница.
δρηστήρ, ῆρος, ὁ (δράω) слуга.
δρηστοσύνη, ης, ἡ дѣятельность.
δριμύς 3. острый, щиплющій, пронзительный, сильный.
δρίος, εος, τό, мн. δρία=δρυμές лѣсъ, чаща.
δρόμος, ου, ὁ (δραμεῖν) бѣганіе, бѣгъ; состязаніе въ бѣгу; ристалище.
Δρύας, αντος, ὁ Дріасъ, 1) Лапиѳъ, 2) отецъ Ликурга.
δρύϊνος 3. (δρῦς) дубовый.
δρυμός, ὁ, мн. δρυμά, дубовый лѣсъ. лѣсъ.
δρύοχοι, ων, οἱ кривыя корабельныя ребра.
Δρύοψ, πος, ὁ Дріопсъ 1) с. Пріама, 2) с. Аполлона.
δρύπτω царапаю; отрываю.
δρῦς, υός, ἡ дубъ; οὐκ ἀπὸ δρυὸς ἐσσί не дубъ же тебя родилъ, ἀπὸ δρυὸς ὀαρίζειν по пустякамъ говорить.
δρυτόμος 2. (τέμνω) рубящій деревья, дровосѣкъ.
δρώοιμι, δρώωσι см. δράω.
δῦ = ἔδυ, см. δύω.
δυάω и δυόω гублю.
δύη, ης, ἡ погибель, несчастіе.
Δύμας, αντος, ὁ Димасъ 1) отецъ Азія, Фригіецъ, 2) Феакъ.
δύμεναι см. δύω.
δύναμαι *DM*. буд. δυνήσομαι, аор. ἐδυνησάμην и ἐδυνάσθην могу, имѣю силу.

Δῡναμένη, ης, ἡ Динамена, нимфа.
δύναμις, ιος, ἡ сила, могущество, богатство.
δῡ́νω = δύομαι, см. δύω.
δύο и δύω два.
δυοκαίδεκα = δώδεκα двѣнадцать.
δυόω см. δυάω.
δύς см. δύω.
δυσᾱής 2. (ἄημι) дующій сильно, неблагопріятный.
δυσάμμορος 2. очень несчастливый.
δυσαριστοτόκεια, ἡ (ἄριστος, τίκτω) родившая отличнаго сына для его и своего несчастія, несчастная мать превосходнѣйшаго изъ людей (Θетида).
δύσευ, δύσετο см. δύω.
δύσζηλος 2. вспыльчивый.
δυσηλεγής 2. (λέγω) пагубный; неотвратимый.
δυσηχής 2. (ἠχέω) исполненный крика, шума, звука оружія; возбуждающій чувство непріятное, ужасный.
δυσθαλπής 2. (θάλπω) не грѣющій, холодный.
δυσκέλᾰδος 2. (κέλαδος) исполненный шума.
δυσκηδής 2. (κῆδος) исполненный заботъ, мучительный.
δυσκλεής 2. (κλέος) безславный.
δύσκον см. δύω.
δυσμενέων 3. (μένος) враждебный, только прич. м. р.
δυσμενής 2. (μένος) враждебный; непріятель.
δυσμήτηρ, ερος, ἡ недобрая мать.
δύσμορος 2. несчастный.
Δύσπᾰρις, ιος, ὁ несчастный Парисъ.
δυσπέμφελος 2. бурный.
δυσπονής 2. исполненный труда, трудный.
δύστηνος 2. несчастный.
δυσχείμερος 2. (χεῖμα) очень холодный, бурный.
δυσώνῠμος 2. (ὄνομα) съ грознымъ именемъ, ненавистный, ужасный.
δυσωρέω стерегу съ трудомъ.
δῡ́ω, аор. 2. ἔδῡν, 3. ед. δῦ, δύσκον, сосл. δύῃ, неопр. δῦναι, δύμεναι, прич. δύς, пр. сов. δέδῡκα, *M*. аор. 2. 3. ед. δύσεο, δύσετο вхожу, погружаюсь; надѣваю; захожу (ἠέλιος).
δῠώδεκα = δώδεκα.
δῠωδεκάβοιος 2. (βοῦς) стоющій двѣнадцати быковъ.
δῠωδέκατος 3. двѣнадцатый.
δυωκαιεικοσίμετρος 2. содержащій 22 мѣры.
δυωκαιεικοσίπηχυς, υ длиною въ 22 локтя.
δῶ = δῶμα, τό домъ.
δώδεκα двѣнадцать.
δωδέκατος 3. двѣнадцатый.
Δωδωναῖος 3. Додонскій, Зевсъ.
Δωδώνη, ης, ἡ Додона, городъ Эпира, славный прорицалищемъ Зевса.
δώῃ и δώῃσι=δῶ см. δίδωμι.
δῶμα, ατος, τό (δέμω) домъ, жилище; δώματα дворецъ.
δωρέομαι *DM*. (δῶρον) дарю.
δωρητός 3. кого можно умилостивить подарками.
Δωριεύς, ῆος, ὁ; мн. Δωριέες Доряне, одно изъ главныхъ племенъ Эллиновъ.

Δώριον, ου, τό, Доріонъ, мѣсто въ области Нестора.
Δωρίς, ίδος, ἡ Дорида, нимфа.
δῶρον, ου, τό даръ, подарокъ.
δωτήρ, ῆρος, ὁ податель.
δωτίνη, ης, ἡ даръ, подарокъ.
Δωτώ, οῦς, ἡ Дота, нимфа.
δώτωρ, ορος, ὁ податель.
δώωσι см. δίδωμι.

Ε.

ἕ вин. ед. 1) возвр. мѣс. 3. л., также ἑέ, 2) вин. указ. =αὐτόν, αὐτήν.
ἔ'=ἔα вм. ἦν, пр. нес. отъ εἰμί; = εἴα пр. нес. отъ ἐάω, также пов. наст.
ἑά см. ἑός.
ἐᾷ 3. ед. наст. отъ ἐάω.
ἐάαν=ἐᾶν см. ἐάω.
ἐάγην см. ἄγνυμι.
ἕαδα см. ἁνδάνω.
ἐάλη см. εἴλω.
ἑανός 3. (ἕννυμι) обхватывающій слегка, нѣжный, легкій.
ἑανός, οῦ, ὁ (ἕννυμι) платье.
ἔαξα см. ἄγνυμι.
ἔαρ, ἔαρος и εἴαρος, τό весна.
ἐαρινός 3. весенній.
ἕασι=εἰσί см. εἰμί.
ἕαται, ἕατο см. ἧμαι.
ἐάφθη вм. ἥφθη 3. л. аор. 1. стр. отъ απτω укрѣпляю.
ἐάω и εἰάω, ἐῶ, εἰῶ, ἐᾷ, ἐῷμι, ἐάᾳ, пр. нес. ἔα вм. εἴα, εἴασκον и ἔασκον, буд. ἐάσω, аор. 1. εἴασα и ἔασα допускаю, позволяю; оставляю, пускаю (ἵππους), прекращаю (χόλον); перестаю; οὐκ εἰῶ запрещаю.
ἑάων см. ἐύς.
ἔβαν=ἔβησαν см. βαίνω.
ἑβδόματος=ἕβδομος седьмой.
ἕβδομος 3 седьмой.
ἔβλητο см. βάλλω.
ἐγγεγάασι см. ἐγγίγνομαι.
ἐγγείνομαι, 3. мн. сосл. аор. ἐγγείνωνται, зарождать.
ἐγγίγνομαι, пр. сов. 3 мн. ἐγγεγάασιν нахожусь гдѣ л., живу.
ἐγγνάμπτω см. γνάμπτω.
ἐγγυαλίζω, буд. — ξω вручаю, даю.
ἐγγυάομαι *М*. ручаюсь.
ἐγγύη, ης, ἡ (γυῖον) порука.
ἐγγύθεν нар. (ἐγγύς) съ ближняго мѣста, вблизи.
ἐγγύθι нар. (ἐγγύς) вблизи; скоро.
ἐγγύς нар. близко; скоро.
ἐγδούπησαν см. δουπέω.
ἐγείρω, аор. 1. ἤγειρα и ἔγειρα, аор. общ. ἠγρόμην и ἐγρόμην, неопр. ἐγρέσθαι и ἔγρεσθαι, пр. сов. 2. ἐγρήγορα, ἐγρηγόρθασι, пов. ἐγρήγορθε, неопр. ἐγρηγόρθαι бужу, возбуждаю; *М*., аор. 2. и пр. сов. 2. пробуждаюсь, встаю, бодрствую.
ἔγημα см. γαμέω.
ἔγκατα, ων, τά внутренности.
ἐγκαταπήγνυμι, аор. ἔπηξα, втыкаю; вкладываю.
ἐγκατατίθημι, 3. ед. аор. 2. общ. ἐγκάτθετο, пов. ἐγκάτθεο вкладываю, скрываю.
ἐγκάτθεο см. ἐγκατατίθημι.
ἔγκειμαι, буд. κείσομαι, лежать.
ἐγκεράννυμι и ἐγκεράω, пр. нес. κερόωντο, аор. ἐκέρασα примѣшиваю.
ἐγκέφαλος, ου, ὁ (μυελός) мозгъ.

ἐγκλῖνω пр. сов. 2. κέκλῐμαι клоню; прислоняю.
ἐγκονέω (κόνις) дѣлаю проворно.
ἐγκοσμέω устроиваю, привожу въ порядокъ.
ἐγκρύπτω скрываю, прячу.
ἐγκυκάω см. κυκάω.
ἐγκῦρω аор. ἔκυρσα натыкаюсь.
ἔγνων см. γιγνώσκω.
ἔγρεο, ἔγρεσθαι, ἐγρήγορθαι, ἐγρηγόρθασι, ἐγρήγορθε см. ἐγείρω.
ἐγρηγορόων и ἐγρηγορῶν (отъ ἐγρηγοράω) бодрствующій.
ἐγρηγορτί нар. бодрствуя.
ἐγρήσσω бодрствую.
ἐγχείη, ης, ἡ = ἔγχος копье, дротикъ.
ἐγχείῃ=ἐγχέῃ см. ἐγχέω.
ἔγχελυς, υος, ἡ угорь.
ἐγχεσίμωρος 2. опытный въ бросаніи копья, ловкій.
ἐγχέσπᾰλος 2. (πάλλω) потрясающій копье, метающій копье.
ἐγχέω 3. ед. сосл. ἐγχείῃ = ἐγχέῃ, аор. 1. ἐνέχευα и ἐνέχεα, 3. мн. ἐνέχεαν наливаю; насыпаю.
ἔγχος, εος, τό копье, дротикъ.
ἐγχρίμπτω, аор. 1. ἔγχριμψα, прич. аор. стр. ἐγχριμφθείς толкаю, упираю; касаюсь; проникаю, αἰχμή ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα копье, проникнувшее до самой кости.
ἐγώ и ἐγών я; род. ἐμέω, ἐμεῖο, ἐμεῦ, μευ, ἐμέθεν, дат. ἐμοί и μοι, вин. ἐμέ (и με).
ἐδάην см. δα.
ἐδάμην см. δαμάω.
ἑδᾰνός 3. (ἡδύς) пріятный.
ἐδαισάμην см. δαίομαι
ἔδᾰφος, ους, τό (ἕδος) основаніе, земля, полъ.
ἔδδεισα, ἐδείδιμεν, ἐδείδισαν см. δείδω.
ἐδέγμην см. δέχομαι.
ἐδέδμετο см. δέμω.
ἔδειμα см. δέμω.
ἔδεκτο см. δέχομαι.
ἐδήδοται, ἐδηδώς см. ἔδω.
ἐδητύς, ύος, ἡ (ἔδω) кушанье.
ἔδμεναι см. ἔδω.
ἕδνον, ου, τό; мн. ἕδνα, ἔεδνα брачные подарки; приданое.
ἐδνοπάλιζεν см. δνοπαλίζω.
ἑδνόω, ἐεδνόω снабжаю приданымъ, сговариваю.
ἑδνωτής, ἐεδνωτής, οῦ, ὁ отецъ невѣсты.
ἔδομαι см. ἔδω, ἐσθίω.
ἕδος, εος, τό (ἕζομαι) сѣдалище, мѣстопребываніе, жилище; сидѣніе.
ἔδρᾰθον = ἔδαρθον см. δαρθάνω.
ἔδραμον см. τρέχω.
ἕδρη, ης, ἡ = ἕδρα (ἕδος) сѣдалище; почетное мѣсто.
ἑδριάομαι DM. неопр. ἑδριάασθαι, пр. нес. ἑδριόωντο сажусь.
ἔδυν см. δύω.
ἔδω неопр. ἔδμεναι, буд. ἔδομαι, прич. пр. сов. ἐδηδώς, пр. сов. стр. ἐδήδομαι, пр. нес. ἔδεσκε ѣмъ; пожираю, трачу.
ἐδωδή, ῆς, ἡ пища, кормъ.
ἔδωκα см. δίδωμι.
ἑέ=ἑ себя см. οὗ.
ἔεδνα, ἐεδνόω, ἐεδνωτής см. ἕδνα, ἑδνόω, ἑδνωτής.

ἐεικοσάβοιος 2. (βοῦς) стоющій двадцати быковъ.
ἐείκοσι см. εἴκοσι двадцать.
ἐεικόσορος 2. управляемый двадцатью веслами.
ἐεικοστός 3. двадцатый.
ἐείλεον см. εἰλέω.
ἔειπον см. εἶπον.
ἐεισάμενος, ἐεισάμην, ἐείσαο 1) см. εἴδω, 2) аор. общ. отъ εἶμι.
ἐεισάσθην см. εἶμι.
ἐέλδομαι, ἐέλδωρ см. ἔλδομαι, ἔλδωρ.
ἐέλμεθα, ἐέλμενος, ἐέλσαι см. εἴλω.
ἐέλπομαι см. ἔλπομαι.
ἐεργάθον см. ἐργάθω
ἔεργε, ἐεργμένος, ἐέργω см. ἔργω.
ἐέργνῡμι см. κατεέργνυμι.
ἐερμένος см. εἴρω.
ἐέρση, ἐερσήεις см. ἕρση, ἑρσήεις.
ἔερτο см. εἴρω.
ἐέρχατο см. ἔργω.
ἐέσσατο, ἕεστο см. ἕννυμι.
ἐέσσατο см. εἶσα.
ἕζομαι *DM.* (ἑδ-) сажусь, сижу.
ἔῃ=ᾖ, сосл. отъ εἰμί.
ἑῇ, женск. отъ ἑός=ὅς.
ἕηκε=ἧκε см. ἵημι.
ἔην=ἦν см. εἰμί.
ἑήνδανε см. ἁνδάνω.
ἐῆος см. ἐΰς.
ἕης = ἧς, род. отъ ὅς который.
ἑῆς род. отъ ἑός, ὅς свой.
ἔησθα=ἦσθα см. εἰμί.
ἔησι=ᾖ см. εἰμί.
ἔθ' =ἔτι еще.
ἔθειραι, ῶν, αἱ грива; конскіе волосы на шлемѣ.
ἐθείρω обрабатываю (θερεύω).
ἐθέλῃσθα вм. ἐθέλῃς см. ἐθέλω.
ἐθελοντήρ, -ῆρος, ὁ = ἐθελοντής охотникъ; добровольный.
ἔθελχθεν см. θέλγω.
ἐθέλω, буд. ἐθελήσω, пр. нес. ἤθελον и ἔθελον, желаю, могу; ἐθέλων добровольный, охотный.
ἔθεν=οὗ.
ἐθηεύμεθα см. θηέομαι.
ἔθνος, εος, τό стадо, рой, толпа, народъ.
ἔθορον см. θρώσκω.
ἔθρεψα см. τρέφω.
ἔθω, прич. ἔθων обыкновенный; пр. сов. 2. εἴωθα, ἔωθα имѣю обыкновеніе.
εἰ союзъ, также αἰ, если, если бы; въ косв. вопрос.: ли.
εἴα см. ἐάω.
εἰαμενή, ῆς, ἡ низкое мѣсто, лугъ, пастбище.
εἰᾱνός=ἑανός.
εἶαρ, ρος, τό=ἔαρ весна.
εἰαρῑνός 3. весенній.
εἴασα, εἴασχον см. ἐάω.
εἴαται, εἴατο см. ἧμαι.
εἴατο=ἦντο см. εἰμί.
εἴβω = λείβω лью, проливаю.
εἰ γάρ ибо если; о если бы.
εἴ γε вѣдь если; но если.
εἰ γοῦν см. γοῦν.
εἰ δ' ἄγε ну!
εἰδᾰλιμος 3. (εἶδος) красивый.
εἶδαρ, ᾰτος, τό (ἔδω) пища; приманка.
εἰ δέ но если.
εἰδέω вм. εἰδῶ, сосл. къ οἶδα, см. εἴδω.
εἰδήσέμεν см. εἴδω
εἰ δή но если, если дѣйствительно; положимъ что; въ

косв. вопр.: дѣйствительно ли.

Εἰδοθέη, ης, ἡ Эдоѳея, дочь Протея.

εἴδομαι, εἶδον см. εἴδω.

εἶδος, εος, τό (εἴδω) видъ, наружность, образованіе.

(εἴδω, осн. ἰδ-) вижу, знаю, 1) аор. εἶδον и ἴδον, неопр. ἰδεῖν и ἰδέειν, прич. ἰδών, сосл. ἴδω и ἴδωμι, жел. ἴδοιμι, аор. общ. εἰδόμην и ἰδόμην, пов. ἰδοῦ, неопр. ἰδέσθαι, сосл. ἴδωμαι вижу, смотрю, наблюдаю, замѣчаю, узнаю; *P.* и *M.* εἴδομαι, аор. 1. εἰσάμην и ἐεισάμην, прич. εἰσάμενος и ἐεισάμενος показываюсь, кажусь; принимаю видъ, уподобляюсь, похожъ; 2) пр. сов. οἶδα 2. л. ед. οἶσθα и οἶδας, мн. ἴδμεν, ἴστε, ἴσασι, сосл. εἰδῶ и ἰδέω, мн. εἴδομεν вм. εἰδῶμεν, εἴδετε вм. εἰδῆτε, 3. л. мн. εἰδῶσι, жел. εἰδείην, пов. ἴσθι, неопр. ἴδμεναι и ἴδμεν вм. εἰδέναι, прич. εἰδώς, υῖα, ός, дат. ж. ἰδυίῃσιν, давнопр. 1. л. ᾔδεα вм ᾔδειν, 2. ἠείδης, ἠείδεις, ᾔδησθα вм. ᾔδεις, 3. ἠείδη, ἠείδει, ᾔδεεν, ᾔδεε, ᾔδη вм. ᾔδει, 3. мн. ἴσαν вм. ᾖσαν, буд. εἴσομαι и εἰδήσω, неопр. εἰδησέμεν знаю, понимаю, умѣю.

εἴδωλον, ου, τό видъ, образъ, привидѣніе.

εἶεν см. εἰμί.

εἶθαρ нар. (εὐθύς) тотчасъ.

εἴθε нар. съ жел. о ежели бы!

εἰ καί хотя; въ косв. вопр. не — ли.

εἰ κέ, εἰ κέν если = ἐάν.

εἶκε 1) пр. нес. отъ εἴκω, 2) см. ἔοικα.

εἴκελος 3. (εἰκός) подобный, похожій.

εἰκοσάκις нар. двадцать разъ.

εἴκοσι(ν) и ἐείκοσι двадцать.

εἰκοσινήριτος 2. въ двадцать разъ болѣе, очень много.

εἰκοστός 3. и ἐεικοστός двадцатый.

ἔικτο, ἔικτον, ἐίκτην, εἰκυῖα см. ἔοικα.

εἴκω см. ἔοικα.

εἴκω, буд. -ξω, аор. εἶξα и εἴξασκε уступаю, отступаю; я ниже, слабѣе кого въ ч. л.; слѣдую, предаюсь.

εἰλαπινάζω пирую.

εἰλαπιναστής, οῦ, ὁ гость на пиру.

εἰλαπίνη, ης, ἡ торжественный столъ, пиръ.

εἶλαρ, τό (εἴλω) защита.

εἰλάτινος 3. = ἐλάτινος еловый.

εἷλε см. αἱρέω.

Εἰλείθυιαι, ῶν, αἱ Илиѳіи, дочери Зевса и Геры, божества помогающія родильницамъ.

Εἰλέσιον, ου, τό Илезіонъ, мѣстечко въ Віотіи.

εἰλέω см. εἴλω.

εἰλήλουθα, εἰλήλουθμεν см. ἔρχομαι.

εἰλίπους, όδος, ὁ, ἡ (εἴλω, πούς) кривоногій (о быкахъ).

εἰλίσσω см. ἑλίσσω.

εἷλον и εἱλόμην см. αἱρέω.

εἰλύαται см. εἰλύω.

εἴλυμα, ατος, τό покровъ, одѣяніе.

εἰλυφάζω верчу.

εἰλῡφάω = εἰλῡφάζω, прич. εἰλυφόων вм. εἰλυφῶν.

εἰλύω вм. εἰλύω, пр. сов. стр. εἴλῡμαι, 3. мн. εἰλύαται вм. εἴλυνται обвиваю, одѣваю, покрываю.

εἴλω, εἰλέω вм. εἰλέω, аор. 1. ἔλσα, неопр. ἔλσαι и ἐέλσαι, прич. ἔλσας, пр. сов. стр. ἔελμαι, прич. ἐελμένος, аор. 2 стр., ἐάλην, 3. мн. ἄλεν вм. ἄλησαν, неопр. ἀλῆναι и ἀλήμεναι, прич. ἀλείς тѣсню, сгоняю; заключаю, удерживаю; *P.* собираюсь, скопляюсь; сгибаюсь, прячусь.

εἶμα, ατος, τό (ἕννυμι) платье.

εἶμαι см. ἕννυμι.

εἵμαρται, εἵμαρτο см. μείρομαι.

εἰμέν вм. ἐσμέν см. εἰμί.

εἱμένος см. ἕννυμι.

εἰ μή если не; кромѣ.

εἰμί (осн. ἐω), 2. л. наст. εἶς и ἐσσί, 1. мн. εἰμέν, 3. мн. ἔασι, сосл. ἔω и εἴω, 3. ед. ἔησι, ᾖσι, 3. мн. ἔωσι, ὦσι, жел. εἴην, 2. и 3. ἔοις, ἔοι неопр. ἔμεναι, ἔμμεναι, ἔμεν, ἔμμεν, прич. ἐών; пр. нес. 1. л. ἔα, ἦα, ἔον, ἔσχον, 2. л. ἦσθα, ἔησθα, 3. л. ἦν, ἔην, ἤην, ἦεν, ἔσκε, 2. дв. ἤστην, 2. мн. ἦτε, 3. мн. ἦσαν, ἔσαν; буд. ἔσομαι, ἔσσομαι, 2. ед. ἔσσεαι, ἔσεαι, 3. ед. ἔσται, ἐσσεῖται, 1. мн ἐσόμεσθα, 3. мн. ἔσσονται существую, присутствую; живу; ἔστι съ неопр. возможно, позволено; ἔστι μοι имѣю; εἰμί съ род. выражаетъ принадлежность, происхожденіе, матерію; εἰμί ἔκ τινος происхожу отъ к.

εἶμι (осн. ἰω) наст. 2. л. ед. εἶσθα, пов. ἴθι, сосл. ἴω, 2. л. ἴῃς, ἴῃσθα, 3. ἴῃ, ἴῃσι, 1. мн. ἴομεν вм. ἴωμεν, 3. ἴωσι, жел. 1. ед. εἴην, 3. ἴοι, εἴη и ἰείη, неопр. ἰέναι, ἴμεν, ἴμεναι, прич. ἰών, пр. нес. ἤιον, ἤια, 2. ед. ἤιες, ἴες, 3. ед. ἤιεν, ἤιε, ᾔεν, ᾔε, ἴεν, ἴε, 3. дв. ἴτην, 1. мн. ἤομεν, 3. мн. ἤιον и ἤισαν, ἴσαν; *M.* буд. εἴσομαι, аор. 1. εἰσάμην иду, хожу, прихожу, путешествую; летаю, плыву, прохожу.

εἰν вм. ἐν.

εἰνάετες нар. (ἔτος) девять лѣтъ.

εἰνάκις нар. = ἐννάκις девять разъ.

εἰνάλιος 3. = ἐνάλιος морской.

εἰνάνυχες нар. (ἐννέα, νύξ) девять ночей.

εἰνάτερες, ων, αἱ невѣстки.

εἴνατος 3. = ἔννατος девятый.

εἵνεκα = ἕνεκα.

εἰνί = ἐν.

εἰνόδιος 3. = ἐνόδιος на дорогѣ.

εἰνοσίγαιος см. ἐννοσίγαιος.

εἰνοσίφυλλος 2. (ἔνοσις, φύλλον) стряхивающій листья; лѣсистый.

εἴξασκε см. εἴκω.

εἷο = οὗ его.

εἰοικυῖαι см. ἔοικα.

εἷος см. ἕως.

εἶπα, εἰπέμεναι, εἰπέμεν см. εἶπον.

εἴπερ ежели впрочемъ, ежели въ самомъ дѣлѣ; ежели даже.

εἵπετο см. ἕπομαι.

εἴπῃσθα вм. εἴπῃς см. εἶπον.
εἴ ποθεν если откуда нибудь.
εἴ ποθι если гдѣ нибудь.
εἶπον и ἔειπον, εἴπεσχον, сосл. εἴπω, εἴπωμι, 2. ед. εἴπῃσθα, жел. εἴποιμι, неопр. εἰπεῖν, прич. εἰπών, пов. εἰπέ; аор. 1. εἶπα, 2. мн. εἴπατε, пов. ἔσπετε, говорю, сказываю.
εἴ ποτε если когда нибудь.
εἴ που если гдѣ нибудь.
εἴ πως если какъ нибудь.
εἴργω = ἔργω.
εἴρερος, ου, ὁ плѣнъ, рабство.
εἰρεσίη, ης, ἡ (ἐρέσσω) гребля.
Εἰρέτρια, ας, ἡ Эретрія, городъ на о. Эвбеѣ.
εἴρη, ης, ἡ собраніе, мѣсто собранія.
εἴρημαι см. εἴρω.
εἰρήνη, ης, ἡ миръ.
εἴριον, ου, τό = ἔριον шерсть.
εἰροκόμος 2. (κομέω) прядущій.
εἴρομαι DM. неопр. εἴρεσθαι, пр. нес. εἰρόμην, буд. εἰρήσομαι спрашиваю; говорю.
εἰροπόκος 2. (πέκω) шерстистый.
εἶρος, εος, τό = ἔρος шерсть.
εἰρύαται, εἰρύομαι, εἰρύω см. ἐρύω.
εἴρω (ἐρ), прич. пр. сов. стр. ἐερμένος, давнопр. ἔερτο связываю, соединяю.
εἴρω, буд. ἐρέω вм. ἐρῶ, пр. сов. стр. εἴρημαι, 3. давнопр. εἴρητο, буд. 3. εἰρήσομαι, аор. 1. стр. ῥηθείς говорю, объявляю.
εἰρωτάω=ἐρωτάω спрашиваю.
εἰς, ἐς предл. съ вин. въ, къ, до, на.
εἷς, μία, ἕν, род. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, одинъ.
εἶς см. εἰμί.
εἶσα (осн. ἑ-) аор. 1.; пов. εἷσον, прич. ἕσας, аор. 1. общ. ἑσάμην и 3. ед. ἑέσσατο сажаю, помѣщаю, ставлю, кладу; основываю.
εἰσᾰ́γω, ἐσᾰ́γω, аор. 2. εἰσήγαγον, ввожу.
εἰσάμην 1) аор. 1. общ. отъ εἴδω, 2) аор. 1. общ. отъ εἰμί.
εἰσᾰνᾰβαίνω, аор. 2. εἰσανέβην, неопр. εἰσαναβῆναι, всхожу, вступаю.
εἰσᾰνᾰ́γω ввожу.
εἰσᾰνεῖδον смотрю на ч. л.
εἰσᾰ́νειμι (εἶμι) восхожу; поднимаюсь.
εἰσάντα и ἐσάντα нар. (ἄντα) напротивъ, въ лицо.
εἰσᾰφικᾰ́νω, εἰσαφικνέομαι DM., аор. εἰσᾰφῑκόμην, достигаю, вхожу.
εἰσβαίνω и ἐσβ., аор. 2. εἰσέβην вхожу, сажусь (на корабль); аор. 1. ἐσέβησα внесъ, ввелъ.
εἴσεαι = εἴσῃ см. εἴδω.
εἰσεῖδον, εἴσῐδον см. εἰσοράω.
εἴσειμι (εἶμι) вхожу, хожу.
εἰσελαύνω, εἰσελάω аор. 1. εἰσήλασα вгоняю; гоню къ берегу, причаливаю.
εἰσερύω втаскиваю.
εἰσέρχομαι, буд. ἐσελεύσομαι, аор. 2. εἰσήλῠθον вхожу.
εἴσεται см. εἰμι.
ἐΐση, только женск. р. удобный, приличный, ровный, прекрасный.
εἶσθα вм. εἶς см. εἰμι.

εἴσιδον см. εἰσεῖδον.
εἰσιέμεναι см. εἰσίημι.
εἰσίημι посылаю; *M.* вхожу, прибѣгаю.
εἰσίϑμη, ης, ἡ (εἴσειμι) входъ.
ἐίσκω = ἴσκω равняю, сравниваю, уподобляю; думаю, полагаю.
εἰσμαίομαι, аор. 1. ἐσεμασάμην, трогаю.
εἰσνοέω замѣчаю, примѣчаю
εἴσοδος, ου, ἡ входъ.
εἰσοιχνέω вхожу.
εἰσόκε(ν) (εἰς ὅ κε) пока, до.
εἴσομαι 1) буд. общ. къ οἶδα, см. εἴδω, 2) буд. общ. къ εἶμι.
εἰσοράω, прич. εἰσορόων, буд. εἰσόψομαι, аор. εἰσεῖδον, неопр. наст. общ. εἰσοράασϑαι смотрю, взираю; замѣчаю.
εἶσος 3. см. ἐίση.
εἰσόψομαι см. εἰσοράω.
εἰσπέτομαι, аор. 1. εἰσεπτάμην, влетаю.
εἴσω, ἔσω нар. внутрь; внутри.
εἰσωπός 2. (ὤψ) находящійся въ виду.
εἶται см. ἕννυμι.
εἴτε — εἴτε союзъ: или — или.
εἶτε вм. εἴητε см. εἰμί.
εἰῶ вм. ἐάω.
εἴω см. εἰμί.
εἴωϑα см. ἔϑω.
εἴων см. ἐάω.
εἴως см. ἕως.
ἐκ, предъ гласн. ἐξ, предл. съ род. изъ, отъ, вслѣдствіе, съ.
ἐκ нар. при томъ, тутъ.
Ἑκάβη, ης, ἡ Гекуба, жена Пріама
ἑκάεργος, ου, ὁ (ἑκάς, ἔργον) далеко бросающій.
ἐκάην см. καίω.
ἕκαϑεν нар. издали; далеко.
ἐκάϑιζον см. καϑίζω
Ἑκαμήδη, ης, ἡ Гекамеда, дочь Арсиноя.
ἔκαμον см. κάμνω.
ἑκάς нар. далеко.
ἑκάστοϑι нар. повсюду, вездѣ.
ἕκαστος 3. каждый, весь; каждый отдѣльно.
ἑκάτερϑε(ν) нар. съ обѣихъ сторонъ.
ἑκατηβελέτης, αο, ὁ =
ἑκατηβόλος 2. (ἕκατος, βάλλω) далеко стрѣляющій.
ἑκατόγχειρος 2. сторукій.
ἑκατόζυγος 2. имѣющій сто скамей для гребцовъ.
ἑκατόμβη, ης, ἡ (βοῦς) гекатомба, жертва изъ ста быковъ; жертва.
ἑκατόμβοιος 2. (βοῦς) стоящій ста быковъ.
ἑκατόμπεδος 2. (πούς) имѣющій сто футовъ длины.
ἑκατόμπολις, ι (πόλις) имѣющій сто городовъ.
ἑκατόμπυλος 2. (πύλος) имѣющій сто воротъ.
ἑκατόν сто.
ἕκατος 3. (ἑκάς) далеко мечущій.
ἐκβαίνω, аор. 1. ἐξέβησα, аор. 2. ἐξέβην выхожу; аор. 1. и буд. высаживаю.
ἐκβάλλω, аор. 2. ἐξέβαλον и ἔκβαλον, выбрасываю, выкидываю; выбиваю, заставляю уронить; срубаю, роняю.
ἔκβασις, ιος, ἡ высадка; мѣсто привала, пристань.

ἐκβλώσκω, аор. 2. ἐξέμολον, ἔκμολον выхожу.
ἐκγεγάμεν, ἐκγεγάονται, ἐκγεγάτην, ἐκγεγαώς, ἐκγεγαυῖα см. ἐκγίγνομαι.
ἐκγελάω, аор. ἐξεγέλᾰσα, громко смѣюсь.
ἐκγίγνομαι *DM*. аор. 2. ἐξεγενόμην, пр. сов. ἐκγέγαα, 3. дв. ἐκγεγάτην, неопр. ἐκγεγᾰμεν, прич. ἐκγεγᾰώς раждаюсь, происхожу отъ к.
ἔκγονος 2. потомокъ; сынъ, дочь.
ἐκδέρω сдираю кожу.
ἐκδέχομαι *DM*. принимаю, беру отъ кого что л.
ἐκδέω привязываю, запираю.
ἔκδηλος 2. очень извѣстный, знаменитый.
ἐκδιαβαίνω выхожу, прохожу.
ἐκδῐδωμι, пов. аор. 2. ἔκδοτε выдаю, отдаю.
ἐκδῡνω =
ἐκδῠω, аор. 1. ἐξέδῡσα, аор. 2. ἐξέδῡν, прич. ἐκδύς снимаю; *M*. и аор. 2. снимаю съ себя, раздѣваюсь; выхожу, избѣгаю.
ἐκεῖθι нар. тамъ.
ἐκεῖνος 3. тотъ.
ἐκέκαστο см. καίνυμαι.
ἐκέκλετο см. κέλομαι.
ἐκέκλιτο см. κλίνω.
ἔκελσα см. κέλλω.
ἐκέχυντο см. χέω.
ἔκηα см. καίω.
ἐκηβολίη, ης, ἡ искусство далеко метать и попадать.
ἐκήβολος 2. (βάλλω) далеко стрѣляющій.
ἔκηλος 2. спокойный, беззаботный.
ἕκητι предл. съ род. для, ради, черезъ, во имя, по волѣ.
ἐκθεῖσαι см. ἐκτίθημι.
ἐκθνήσκω умираю.
ἔκθορον см. ἐκθρώσκω.
ἐκθρώσκω, аор. 2. ἐξέθορον, ἔκθορον, выскакиваю, выпрыгиваю.
ἐκκαθαίρω вычищаю.
ἐκκαιδεκᾰδωρος 2. имѣющій шестнадцать пяденей широты.
ἐκκᾰλέω вызываю; *M*. вызываю къ себѣ.
ἐκκᾰλύπτομαι *M*. открываюсь.
ἐκκαταπάλλομαι *M*. слетаю, выпрыгиваю
ἐκκατεῖδον, аор. къ ἐκκαθοράω смотрю внизъ.
ἐκκῐω выхожу.
ἐκκλέπτω выкрадываю, тайно увожу.
ἐκκῠλῐω, аор. стр. ἐξεκυλίσθην скатываю, сваливаю.
ἐκλανθᾰνω, аор. 2. ἐκλέλᾰθον, аор. 2. общ. ἐξελᾰθόμην и ἐκλελαθόμην, заставляю совершенно забыть; *M*. совершенно забываю.
ἐκλέεο см. κλείω, κλέομαι.
ἐκληθάνω = ἐκλανθάνω.
ἔκλησις, εως, ἡ (λήθω) совершенное забвеніе.
ἐκλύω, буд. общ. ἐκλῡσομαι, освобождаю.
ἐκμείρομαι *D*. пр. сов. ἐξέμμορα получаю въ удѣлъ.
ἐκμολεῖν см. ἐκβλώσκω.
ἐκμυζάω высасываю.
ἔκπαγλος 2. (πλήσσω) страшный, ужасный; нар. ἔκπαγλον, ἔκπαγλα, ἐκπάγλως ужасно.

ἐκπαιφάσσω выскакиваю, бросаюсь въ сраженіе.
ἐκπάλλω, аор. 2. общ. ἔκπαλτο, выскакиваю.
ἐκπᾰτάσσω выталкиваю; P. φρένας ἐκπεπαταγμένος растерявшійся.
ἐκπέμπω высылаю, отсылаю; M. прогоняю.
ἐκπέποται см. ἐκπίνω.
ἐκπεράω, 3. л. мн. наст. ἐκπερόωσι, аор. 1. ἐξεπέρησα перехожу, выхожу, прохожу, проплываю, проникаю.
ἐκπέρθω разрушаю до основанія.
ἐκπεσέειν см. ἐκπίπτω.
ἐκπεφυυῖαι см. ἐκφύω.
ἐκπῑνω аор. 2. ἔκπῐον, пр. сов. стр. ἐκπέπομαι выпиваю.
ἐκπίπτω, аор. 2. ἐξέπεσον, ἔκπεσον, неопр. ἐκπεσέειν, выпадаю, упадаю.
ἐκπλήσσω, аор. стр. ἐκπλήγην = ἐξεπλάγην, 3. мн. ἔκπληγεν = ἐξεπλάγησαν выбиваю; устрашаю, поражаю; P. пугаюсь, устрашаюсь.
ἐκποτέομαι = ἐκπέτομαι вылетаю, слетаю.
ἐκπρεπής 2. отличный, превосходный.
ἐκπροκᾰλέω вызываю, зову къ себѣ.
ἐκπρολείπω выхожу, оставляю.
ἐκπτῡω, аор. ἐξέπτῡσα, выплевываю.
ἐκπυνθάνομαι, аор. 2. ἐξεπῠθόμην, выспрашиваю.
ἐκρέμω, пр. нес. отъ κρέμαμαι.
ἐκρέω вытекаю.
ἐκρήγνῡμι, аор. 1. ἐξέρρηξα, вырываю.

ἐκσαόω, аор. ἐξεσάωσα, спасаю.
ἐκσεύω выгоняю; M. 3. л. аор. ἐξέσσῠτο и P. аор. 1. ἐξεσῠθην спѣшу, устремляюсь, кидаюсь.
ἐκσπάω, аор. 1. ἐξέσπᾰσα, вытаскиваю.
ἐκστρέφω выворачиваю, вырываю.
ἔκτα, ἔκταθεν см. κτείνω.
ἐκτᾰδιος 3. растянутый, широкій.
ἔκταμε см. ἐκτάμνω.
ἐκτάμνω = ἐκτέμνω, аор. 2. ἐξέτᾰμον, ἔκτᾰμον вырѣзываю, вырубаю.
ἔκταν = ἔκτασαν см. κτείνω.
ἐκτανύω, аор. 1. ἐξετᾱνῠσα, аор. 1. стр. ἐξετανύσθην вытягиваю, протягиваю; P. я распростертъ, лежу.
ἐκτελέω, ἐκτελείω, буд. ἐκτελέω и ἐκτελῶ, аор. ἐξετέλεσ(σ)α, пр. сов. стр. ἐκτετέλεσμαι, аор. стр. ἐξετελέσθην оканчиваю, совершаю, исполняю.
ἐκτήσατο см. κτάομαι.
ἐκτίθημι, прич. аор. 2. ἐκθείς, выставляю.
ἐκτῐνάσσω выталкиваю, выбиваю; аор. стр. ἐκ δ' ἐτίναχθεν = ἐτινάχθησαν.
ἔκτοθεν нар. = ἔκτοσθεν внѣ, снаружи, далеко.
ἔκτοθι нар. внѣ.
Ἑκτόρεος 3. относящійся къ Гектору, принадлежащій Г.
Ἑκτορῑδης, ου, ὁ Гекторидъ, =с. Гектора=Астіанаксъ.
ἐκτός нар. внѣ; кромѣ; особо, далеко.
ἕκτος 3. шестой.

ἔκτοσε нар. внѣ, изъ.
ἔκτοσθε(ν) нар. внѣ.
ἔκτυπε аор. 2. къ κτυπέω.
Ἕκτωρ, ορος, ὁ Гекторъ, с. Пріама.
ἑκυρή, ῆς, ἡ свекровь.
ἑκυρός, οῦ, ὁ свекоръ.
ἔκυσ(σ)α см. κυνέω.
ἐκφαίνω, буд. φᾰνῶ аор. 1. стр. ἐφᾰάνθην = ἐφάνθην, аор. 2. ἐφᾰνην выказываю, показываю; *P*. показываюсь, являюсь.
ἐκφέρω, буд. ἐξοίσω, выношу, уношу, получаю; погребаю; приношу; опережаю (о лошадяхъ).
ἐκφεύγω, аор. ἔκφῠγον, убѣгаю, ухожу, вылетаю; избѣгаю.
ἔκφημι выговариваю, говорю.
ἐκφθέγγομαι говорю.
ἐκφθίνω уничтожаю, истребляю; 3. давнопр. стр. ἐξέφθῖτο οἶνος νηῶν вино на кораблѣ выпито.
ἐκφορέω выношу; *P*. выхожу.
ἔκφυγε см. ἐκφεύγω.
ἐκφύω раждаю, произвожу; прич. пр. сов. ἐκπεφῠυῖαι выростаю.
ἐκχέω, ἐκχεύω, аор. 1. общ. ἐκχευᾰμην, давнопр. стр. ἐξεκεχῠμην, аор. 2. ἐξέχῠτο и ἔκχῠτο, прич. ἐκχῠμενος выливаю; *P*. выливаюсь, разливаюсь, распространяюсь.
ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκόν добровольный; намѣренный.
ἐλάαν см. ἐλαύνω.
ἐλαίη, ης, ἡ маслина.
ἐλᾱΐνεος и ἐλᾱΐνος 3. оливковый.

ἔλαιον, ου, τό оливковое масло.
ἔλασα, ἔλασσα см. ἐλαύνω.
Ἔλᾰσος, ου, ὁ Эласъ, Троянецъ.
ἐλάσσων 2. сравн. къ μικρός меньше, короче, хуже.
ἐλαστρέω = ἐλαύνω гоню.
ἐλᾰτη, ης, ἡ пихта, ель; еловое весло.
ἐλᾰτήρ, ῆρος, ὁ погонщикъ, возница.
Ἔλᾰτος, ου, ὁ Элатъ, 1) царь Лапиѳовъ въ Ѳессаліи, 2) союзникъ Троянцевъ, 3) женихъ Пенелопы.
Ἐλατρεύς, έως, ὁ Элатрей, благородный Феакъ.
ἐλαύνω, ἐλάω, ἐλίω, неопр. ἐλάαν, пр. нес. ἔλων, буд. ἐλάσω, ἐλῶ, 3. мн. ἐλόωσι, аор. ἤλᾰσα, ἔλᾰσα, ἔλασσα, ἐλάσασκε, 2. ед. сосл. ἐλᾰσησθα, аор. 1. общ. ἠλᾰσ(σ)άμην, пр. сов. стр. ἐλήλᾰμαι, давнопр. ἠληλᾰμην, 3. мн. ἐληλάδατο, ἐληλέδατο гоню, привожу въ движеніе; отвожу, прогоняю; тѣсню; пронзаю, раню; выковываю (ἀσπίδα); ἐλαύνω (ἑαυτόν) ѣду, иду, бѣгу; *M*. беру себѣ.
ἐλᾰφηβόλος 2 охотящійся за оленями, ἀνήρ охотникъ.
ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ олень.
ἐλαφρός 3. легкій, скорый, проворный; ἐλαφρῶς нар. легко.
ἔλαχον см. λαγχάνω.
ἐλάχύς 3. малый, короткій.
ἐλάω см. ἐλαύνω.
ἔλδομαι, ἐέλδομαι *D*. желаю, хочу.
ἔλδωρ и ἐέλδωρ, τό желаніе.

ἔλε вм. εἷλε см. αἱρέω.
ἐλεαίρω=ἐλεέω, пр. нес. ἐλεαίρεσχον имѣю состраданіе.
ἐλεγχείη, ης, ἡ порицаніе, упрекъ, безчестіе.
ἐλεγχής 2- постыдный, гнусный; робкій.
ἔλεγχος, εος, τό порицаніе, упрекъ, позоръ.
ἐλέγχω стыжу, срамлю, презираю.
ἑλέειν = ἑλεῖν см. αἱρέω.
ἐλεεινός 3. жалкій, несчастный; сострадательный, жалостный; ἐλεεινά нар. жалко; жалобно.
ἐλεέω, аор. ἠλέησα, ἐλέησα сжаливаюсь, оказываю сожалѣніе, состраданіе, τινά.
ἐλεήμων 2. сострадательный.
ἐλεητύς, ύος, ἡ=ἔλεος состраданіе.
ἔλεκτο см. λέγω.
ἐλελίζω, аор. ἐλέλιξα, аор. стр. ἐλελίχθην колеблю, потрясаю, заставляю дрожать; P. дрожу; обращаюсь; M. извиваюсь.
Ἑλένη, ης, ἡ Елена, жена Менелая.
Ἕλενος, ου, ὁ Геленъ, 1) с. Пріама, предсказатель, 2) с. Энопіона.
ἐλεόθρεπτος 2. выросшій на болотахъ.
ἔλεος, ου, ὁ состраданіе, милосердіе.
ἐλεός, ου, ὁ поварской, хозяйскій столъ.
ἔλεσχον см. αἱρέω.
ἑλετός 3. что можно поймать.
ἕλευ = ἕλου, 2. л. пов. аор. 2. общ. отъ αἱρέω.
ἐλεύθερος 3. свободный; ἐλεύθερον ἦμαρ день свободы.
ἐλεφαίρομαι DM. прич. аор. 1. ἐλεφηράμενος обманываю пустыми надеждами.
ἐλέφας, αντος, ὁ слоновая кость.
Ἐλεφήνωρ, ορος, ὁ Элефеноръ, с. Халкодона, начальникъ Абантовъ.
Ἐλεών, ῶνος, ὁ Элеонъ, мѣстечко въ Віотіи.
ἐληλάδατο, ἐλήλαται, ἐλήλατο, ἐληλέατο, ἐληλέδατο, см. ἐλαύνω.
ἐληλουθώς, ἐλθέμεν, ἐλθέμεναι см. ἔρχομαι.
Ἑλικάων, ονος, ὁ Геликаонъ, с. Антенора.
Ἑλίκη, ης, ἡ Гелика, приморскій городъ въ Ахаіи.
Ἑλικώνιος 3. Геликонскій (Посειδῶν).
ἑλίκωψ, ωπος, ὁ (ἑλίσσω), женск. ἑλικῶπις быстро двигающій глаза, имѣющій веселый, живой взглядъ.
ἕλιξ, ικος, ὁ, ἡ витой, кривой, загнутый.
ἕλιξ, ικος, ἡ ожерелье, браслетъ.
ἑλίσσω, пр. нес. εἱλισσόμην, прич. аор. 1. ἑλίξας, аор. 1. общ. ἑλιξάμην, прич. аор. стр. ἑλιχθείς оборачиваю, поворачиваю, направляю; M. кручусь, оборачиваюсь, верчусь.
ἑλκεσίπεπλος 2. одѣтый въ длинное платье.
ἑλκεχίτων, 2. одѣтый въ длинную тунику.
ἑλκέω тяну, тащу; терзаю; растерзываю.

ἑλκηθμός, οῦ, ὁ плѣнъ.
ἕλκος, εος, τό рана.
ἑλκυστάζω тащу, тяну; терзаю.
ἕλκω, неопр. ἑλκέμεναι и ἑλκέμεν, тяну, тащу, терзаю; натягиваю; поднимаю вѣсы; *M.* обнажаю (ξίφος).
ἔλλαβε=ἔλαβε см. λαμβάνω.
Ἑλλάς, άδος, ἡ Эллада, городъ въ Фѳіотидѣ; Эллада т. е. Грецiя.
ἐλλεδᾰνός, οῦ, ὁ (εἴλω) узы, перевязки.
Ἕλληνες, ων, οἱ Эллины, жители Эллады; Греки.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ Геллеспонтъ, море Геллы (Дарданельскiй проливъ).
ἐλλισάμην, ἐλλίσσετο см. λίσσομαι.
ἐλλιτάνευεν см. λιτανεύω.
ἐλλός, οῦ, ὁ молодой олень.
ἐλόευν см. λοέω.
ἕλοιμι, ἕλον, ἑλόμην см. αἱρέω.
ἕλος, οος, τό лугъ, низкое мѣсто, болото.
Ἕλος, ους, τό Гелосъ, 1) городъ въ Лаконiи, 2) мѣстечко въ Элидѣ.
ἐλόωσι см. ἐλαύνω.
Ἐλπήνωρ, ορος, ὁ Элпеноръ, сопутникъ Улисса.
ἐλπίς, ίδος, ἡ надежда.
ἔλπω обнадеживаю; *M.* ἔλπομαι и ἐέλπομαι, пр. нес. ἐλπόμην, пр. сов. ἔολπα, давнопр. ἐώλπειν надѣюсь, ожидаю, полагаю, боюсь.
ἐλπωρή, ῆς, ἡ=ἐλπίς надежда.
ἕλσαι, ἕλσας см. εἴλω.
ἐλύω (ἑλύω) аор. 1. стр. ἐλύσθην гну, кривлю; *P.* наклоняюсь ἐλυσθείς наклоненный, нагибаясь, валясь.
ἕλχ' вм. ἕλκε см. ἕλκω.
ἕλων вм. ἔλαον см. ἐλαύνω.
ἕλωρ, τό добыча, ловля.
ἑλώριον, τό = ἕλωρ.
ἐμβᾰδόν нар. пѣшкомъ, сухимъ путемъ.
ἐμβαίνω, аор. 2. ἐνέβης, ἔμβην, сосл. ἐμβέῃ, ἐμβήῃ, пр. сов. ἐμβέβηκα, 3. мн. давнопр. ἐμβέβᾰσαν, прич. ἐμβεβαώς вхожу, вступаю, сажусь; аор. 1. вношу, ввожу.
ἐμβάλλω, аор. 2. ἐνέβαλον, ἔμβαλον, неопр. ἐμβαλέειν вбрасываю, бросаю, метаю; включаю, вставляю, прибавляю; *M.* кладу для себя, θυμῷ обдумываю.
ἐμβᾰσῐλεύω царствую.
ἐμβέβᾰσαν, ἐμβεβαών, ἐμβέῃ, ἐμβήῃ, ἔμβην см. ἐμβαίνω.
ἐμβρέμομαι *DM.* шумлю, свищу.
ἔμβρῠον, ου, τό (βρύω) молоденькiй ягненокъ.
ἐμέθεν, ἐμεῖο, ἐμέο, ἐμεῦ см. ἐγώ.
ἐμέμηκον см. μηκάομαι.
ἐμεμύκει см. μυκάομαι,
ἔμεν и ἔμεναι см. εἰμί.
ἕμεν и ἕμεναι см. ἵημι.
ἐμέω плюю, харкаю.
ἐμήσατο см. μήδομαι.
ἐμίγη, ἔμικτο см. μίγνυμι.
ἔμμαθε см. μανθάνω.
ἐμμᾰπέως нар. тотчасъ, быстро.
ἐμμεμᾰώς, υῖα, ός (μέμαα) стремящiйся, сильный.
ἔμμεν, ἔμμεναι вм. εἶναι см. εἰμί.
ἔμμενες нар. постоянно, безпрерывно.
ἔμμορα см. μείρομαι.

ἔμμορος 2. (μείρομαι) участвующій.
ἔμνησα см. μιμνήσκω.
ἐμός 3. мой.
ἐμπάζομαι *D*. забочусь, обращаю вниманіе.
ἔμπαιος 2. опытный, свѣдущій.
ἐμπάσσω, аор. ἐνέπασ(σ)α, посыпаю; разсыпаю цвѣтные узоры по яркой ткани.
ἔμπεδος 2. твердый, непоколебимый, неизмѣнный; постоянный; ἔμπεδον нар. твердо, постоянно.
ἐμπεσεῖν см. ἐμπίπτω,
ἐμπήγνυμι буд. πήξω втыкаю.
ἔμπης = ἔμπας нар. (ἐν πᾶσι) во всякомъ случаѣ; все таки, однако.
ἐμπίπλημι неопр. буд. ἐμπλησέμεν, аор. ἐνέπλησα, аор 1. стр. ἐνεπλήσθην, аор. 2. общ. съ знач. стр. ἔμπλητο, наполняю, преисполняю, насыщаю; *P*. наполняюсь, насыщаюсь.
ἐμπίπτω, аор. ἐνέπεσον, ἔμπεσον, впадаю, нападаю, проникаю, вторгаюсь, бросаюсь.
ἔμπλειος 2. наполненный.
ἐμπλήγδην нар. необдуманно.
ἔμπλην нар. близко.
ἐμπλήσατο, ἔμπλητο, ἔμπληντο см. ἐμπίπλημι.
ἐμπλήσσω см. ἐνιπλήσσω.
ἐμπνέω, ἐμπνείω, аор. ἐνέπνευσα, ἔμπνευσα дышу; вдыхаю, внушаю.
ἐμπολάομαι *M*. 3 мн. пр. нес. ἐμπολόωντο покупаю.
ἔμπορος, ου, ὁ путешествующій по морю, пассажиръ.
ἐμπρήθω см. ἐνιπρήθω.
ἐμπυριβήτης, ὁ стоящій на огнѣ.
ἐμφορέομαι *P*. несусь.
ἔμφῡλος 2. принадлежащій тому же племени.
ἐμφύω, аор. 1. ἐνέφῡσα, аор. 2. ἐνέφῡν, пр. сов. 3. мн. ἐμπεφύᾱσι, прич. ж. ἐμπεφυυῖα насаждаю, внушаю; *M*. аор. 2. и пр. сов. дѣйств. расту; твердо держусь.
ἐν, ἐνί, εἰν, εἰνί предл. съ дат. въ, на, при; между; къ, во время; сообразно.
ἐν, ἐν δέ нар. внутри.
ἕν средн. р. отъ εἷς.
ἐναίρω, неопр. ἐναιρέμεν, *M*. аор. 1. ἐνηράμην истребляю, убиваю.
ἐναίσῐμος 2. предзнаменующій; справедливый, правый.
ἐναλίγκιος 2. равный, подобный.
ἐνάλιος 2. = εἰνάλιος морской.
ἐναμέλγω дою.
ἔναντᾰ нар. напротивъ.
ἐναντίβιον нар. противъ, враждебно.
ἐναντίος 2. напротивъ стоящій; враждебный; ἐναντίον нар. напротивъ; на встрѣчу.
ἔναξε см. νάσσω.
ἔνᾰρα, ων, τά доспѣхи; военная добыча.
ἐναραρίσκω вкладываю, вставляю.
ἐναργής 2. видимый, ясный.
ἐνᾰρηρώς, υῖα, ός (αρ-) вложенный, укрѣпленный.
ἐνᾰρίζω, буд. ίξω, граблю, убиваю.
ἐνᾰρίθμιος 2. причисленный.
ἔναρσεν см. ἐναραρίσκω.

ἔνατος 3. = εἴνατος девятый.
ἔναυλος, ου, ὁ впадина, рытвина; потокъ.
ἐνδείκνῡμι показываю; М. обращаюсь съ рѣчью.
ἕνδεκα одиннадцать.
ἑνδεκάπηχυς, υ имѣющій одиннадцать локтей въ длину.
ἑνδέκατος 3. одиннадцатый.
ἐνδέξιος 3. на правой сторонѣ, ἐνδέξια σήματα благополучные; ἐνδέξια нар. на правой сторонѣ.
ἐνδέω привязываю, запутываю.
ἐνδίημι, 3. мн. пр. нес. ἐνδίεσαν, прогоняю.
ἔνδινα, ων, τά внутренности.
ἔνδῐος 2. полуденный.
ἔνδοθεν нар. изнутри; внутри.
ἔνδοθῐ нар. внутри.
ἔνδον нар. внутри, дома, у себя.
ἐνδουπέω падаю съ шумомъ.
ἐνδυκέως нар. старательно, прилежно, внимательно.
ἐνδύνω = ἐνδύνομαι вхожу; одѣваюсь.
ἐνδύω, аор. ἐνέδῡσα, аор. 2. ἐνέδῡν, прич. ἐνδύς одѣваю; одѣваюсь.
ἐνέηκα=ἐνῆκα см. ἐνίημι.
ἔνεικα, ἐνεῖκαι см. φέρω.
ἔνειμι, 1. мн. ἔνειμεν, 3. жел. ἐνείη, 3 ед. пр. нес. ἐνῆεν, 3. мн. ἔνεσαν нахожусь; ἔνι=ἔνεστι.
ἐνεῖσα см. ἐνίημι.
ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα предл. съ род. для, ради, за, по причинѣ.
ἐνέκυρσε см. ἐγκυρέω.
ἐνενήκοντα девяносто.
ἐνένῑπον, ἐνένιπτε см. ἐνίπτω.
ἐνέπλησα см. ἐμπίπλημι.
ἐνέπω и ἐννέπω, пов. ἔννεπε, жел. ἐνέποιμι, пр. нес. ἔννεπον, аор. ἔνισπον, пов. ἔνισπε, неопр. ἐνισπεῖν, буд. ἐνίψω и ἐνισπήσω разсказываю, говорю.
ἐνερείδω вонзаю, вталкиваю.
ἔνερθε(ν) нар. снизу; внизу, внизъ.
ἔνεροι, ων, οἱ нижніе, находящіеся на томъ свѣтѣ, умершіе.
ἐνέρτερος 3. сравн. къ ἔνεροι.
ἔνεσαν см. ἔνειμι.
ἐνεσίη, ἐννεσίη, ης, ἡ совѣтъ, приказъ.
ἐνέστακται см. ἐνστάζω.
ἐνεστήρικτω см. ἐνστηρίζω.
ἐνετή, ῆς, ἡ (ἐνίημι) застежка, иголка.
Ἐνετοί, ῶν, οἱ Энеты, народъ въ Пафлагоніи.
ἐνεύδω сплю.
ἐνεύναιος 2. относящійся къ ложу, къ постели; мн. постель.
ἐνηείη, ης, ἡ кротость, благоволеніе.
ἐνηής 2. кроткій, дружескій.
ἔνημαι (ἧμαι) сижу въ ч. л.
ἐνήρατο см. ἐναίρω.
ἐνήσει см. ἐνίημι.
ἔνθᾰ нар. тамъ; ἔνθα καὶ ἔνθα туда и сюда; тогда.
ἐνθάδε нар. здѣсь, тамъ; сюда; теперь.
ἔνθεν нар. оттуда; откуда; потомъ.
ἐνθέμεναι см. ἐντίθημι.
ἐνθένδε нар. отсюда; съ этаго времени, потомъ.
ἔνθεο, ἔνθετο см. ἐντίθημι.

ἐνθρώσκω, аор. 2. ἔνθορον, впрыгиваю.
ἐνθύμιος 2. близкій сердцу, составляющій предметъ заботы.
ἐνί и ἔνι см. ἐν и ἔνειμι.
ἐνιαύσιος 2. годовой.
ἐνιαυτός, οῦ, ὁ годъ.
ἐνιαύω сплю въ ч., живу.
ἐνίημι, буд. ἐνήσω, аор. ἐνῆκα, ἐνέηκα, прич. аор. 2. ἐνείς посылаю, вбрасываю; вкладываю, внушаю; ввергаю.
Ἐνιῆνες, ων, οἱ=Αἰνιᾶνες Эніане, народъ въ Эпирѣ.
ἐνικλάω = ἐγκλάω разрушаю, разламываю, уничтожаю.
Ἐνιπεύς, ῆος, ὁ Энипей, рѣка въ Θессаліи.
ἐνιπή, ῆς, ἡ (ἐνίπτω) упрекъ, порицаніе, угроза.
ἐνίπλειος 2. см. ἔμπλειος.
ἐνιπίμπλημι см. ἐμπίπλημι.
ἐνιπλήσασθαι см. ἐμπίπλημι.
ἐνιπλήσσω = ἐμπλήσσω, аор. ἐνέπληξα впадаю.
ἐνιπρήθω, буд. ἐμπρήσω, аор. ἐνέπρησα, зажигаю, сожигаю; надуваю, дую.
ἐνίπτω, аор. 2. ἐνένιπε и ἠνίπαπε строго выговариваю, порицаю; увѣщеваю, возвѣщаю.
ἐνισκίμπτω утверждаю, укрѣпляю; P. втыкаюсь.
Ἐνίσπη, ης, ἡ Эниспа, мѣстечко въ Аркадіи.
ἔνισπον см. ἐνέπω.
ἐνίσσω=ἐνίπτω порицаю, браню, обижаю.
ἐνιχρίμπτω=ἐγχρίμπτω.
ἐνίψω см. ἐνέπω.
ἐνναίρω=ἐναίρω.
ἐννέα девять.
ἐννεάβοιος 2. (βοῦς) стоящій девяти быковъ.
ἐννεακαίδεκα девятнадцать.
ἐννεάπηχυς, υ имѣющій длины 9 локтей.
ἐννεάχῑλοι 3. девять тысячъ.
ἔννεον вм. ἔνεον см. νέω.
ἐννεόργυιος 2. имѣющій длины 9 саженъ.
ἐννέπω см. ἐνέπω.
ἐννεσίη, ης, ἡ см. ἐνεσίη.
ἐννέωρος 2. девятилѣтній.
ἐννήκοντα=ἐνενήκοντα.
ἐννῆμαρ нар. впродолженіе девяти дней.
Ἔννομος, ου, ὁ Энномъ, Мизіецъ, птицегадатель; Троянецъ.
ἐννοσίγαιος, ου, ὁ потрясатель земли (Ποσειδῶν).
ἕννῡμι (ἕω), буд ἕσω, ἕσσω, аор. 1. ἕσα, ἕσσα, аор. 1. общ. ἑσάμην, ἑσσάμην и ἐεσσάμην, неопр. ἕσασθαι, пр. сов. стр. εἷμαι, 3. мн. давнопр. εἵατο, 2. ед. пр. сов. ἕσσαι, 2. ед. давнопр. ἕσσο, 3. ед. ἕστο и ἕεστο, 2. дв. ἕσθην одѣваю; M. и P. одѣваюсь; надѣваю, покрываю себя.
ἐννύχιος 3. и ἔννυχος 2. ночной, ночью.
ἐνοινοχοέω наливаю вино.
ἐνοπή, ῆς, ἡ звукъ, голосъ; крикъ, военный крикъ; крикъ горести.
Ἐνόπη, ης, ἡ Энопа, городъ въ Мессеніи.
ἐνόρνῡμι, аор. 1. ἐνῶρσα, аор. 2. общ. 3. ед. ἐνῶρτο возбуждаю; M. поднимаюсь.
ἐνορούω нападаю.

ἔνορχος 2. плодородный.
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ потрясающій землю (Ποσειδῶν).
ἐνσκίμπτω см. ἐνισκίμπτω.
ἐνστάζω, пр. сов. стр. ἐνέστακται лью по каплѣ; внушаю.
ἐνστηρίζω втыкаю, вонзаю.
ἐνστρέφομαι P. обращаюсь, верчусь
ἐντανύω=ἐντείνεω, буд. -ύσω, аор. 1. ἐνετάνυσα напрягаю, натягиваю.
ἐνταῦθα нар. здѣсь, сюда.
ἐνταυθοῖ нар. здѣсь.
ἔντεα, ων, τά оружія; снаряды, утварь.
ἐντείνω, пр. сов. стр. ἐντέταμαι натягиваю, укрѣпляю.
ἔντερον, ου, τό внутренности; струны.
ἐντεσιεργός 2. работающій въ запряжкѣ, тащущій.
ἐντεῦθεν нар. оттуда.
ἐντίθημι 3. ед. пр. нес. ἐνετίθει, буд. ἐνθήσω, аор. 1. ἐνέθηκα, неопр. аор. 2. ἐνθέμεναι, аор. 2. общ. ἐνεθέμην, 3. л. ἔνθετο, пов. ἔνθεο вкладываю, вставляю, влагаю; M. помѣщаю; обдумываю (μῦθον θυμῷ).
ἕντο аор. 2. общ. отъ ἵημι; см. ἐξίημι.
ἔντοθεν нар. внутри.
ἐντός нар. внутри; предл. съ род. въ.
ἔντοσθε(ν) нар.=ἐντός внутри.
ἐντρέπω обращаю, оборачиваю; трогаю.
ἐντρέχω двигаюсь.
ἐντροπαλίζομαι DM. обращаюсь.
ἐντύνω и ἐντύω снаряжаю, приготовляю, наряжаю; M. приготовляюсь, снаряжаюсь.
ἐντυπάς нар. (τύπτω) простерпись.
Ἐνυάλιος, ου, ὁ воинственный (Ἄρης).
Ἐνυεύς, ῆος, ὁ Эніей, царь въ Скиросѣ.
ἐνύπνιος 2. являющійся во снѣ; ἐνύπνιον нар. во снѣ.
Ἐνυώ, όος, ἡ Эніо, богиня войны (Bellona).
ἐνωπαδίως нар. въ глаза, очевидно.
ἐνωπή, ῆς, ἡ взглядъ; ἐνωπῇ нар. явно, открыто.
ἐνώρια, ων, τά стѣны сѣней.
ἐνῶρτο см. ἐνόρνυμι.
ἐξ предл. см. ἐκ.
ἕξ шесть.
ἐξαγγέλλω извѣщаю, увѣдомляю, разсказываю.
ἐξάγνυμι срываю; выламываю.
ἐξαγορεύω высказываю, объявляю.
ἐξάγω, аор. 2. ἐξήγαγον, ἐξάγαγον вывожу, увожу, выступаю.
Ἐξάδιος, ου, ὁ Эксадій, Лапиѳъ,
ἐξάετες нар. впродолженіе шести лѣтъ.
ἐξαίνυμαι D. вынимаю, отнимаю.
ἐξαίρετος 2. выбранный; отличный.
ἐξαιρέω, аор. 2. ἐξεῖλον, ἔξελον, неопр. ἐξελεῖν, аор. общ. ἐξειλόμην, ἐξελόμην вынимаю, выбираю; M. отнимаю, лишаю; избираю, выбираю.
ἐξαίρω поднимаю; 3. л. аор. 1. общ. ἐξήρατο уношу для себя, завладѣваю.

ἐξαίσιος 2. несправедливый, неприличный, преступный; сущ. преступникъ.
ἐξᾱΐσσω, аор. 1. ἐξήιξα, аор. 1. стр. ἐξηίχθην вырываюсь, выпрыгиваю.
ἔξαιτος 2. избранный, отличный.
ἐξαίφνης нар. внезапно, неожиданно.
ἐξᾰκέομαι DM. аор. 1. жел. ἐξακεσαίμην излечиваю; смягчаю.
ἐξᾰλᾰόω, буд. -ώσω, ослѣпляю.
ἐξᾰλᾰπάζω, буд. -ξω, аор. ἐξαλάπαξα опорожняю, дѣлаю пустымъ, разрушаю, опустошаю.
ἐξᾰλέομαι DM. избѣгаю; уклоняюсь.
ἐξάλλομαι DM. прич. аор. 2. ἐξάλμενος выпрыгиваю, бросаюсь.
ἐξαναβαίνω восхожу.
ἐξᾰνᾰδύομαι, аор. 2. ἐξανέδῡν, прич. ἐξαναδύς выныряю, выплываю.
ἐξᾰνᾰλύω освобождаю, спасаю.
ἐξᾰνᾰφανδόν нар. явно, публично.
ἐξᾰνῑημι, прич. наст. ж., мн. ἐξανιεῖσαι, высылаю, выпускаю.
ἐξᾰνῡω, аор. 1. ἐξήνῠσα, совершаю; убиваю.
ἐξᾰπᾰτάω совершенно обманываю.
ἐξᾰπᾰφίσκω, аор. 2. ἐξήπᾰφον, сосл. ἐξαπάφω, совершенно обманываю.
ἐξᾰπῑνης нар.=ἐξαίφνης внезапно.
ἐξᾰποβαίνω выхожу, схожу.
ἐξαποδίομαι прогоняю.
ἐξᾰποδῡνω снимаю.
ἐξᾰπόλλῡμι. уничтожаю; аор. 2. общ. ἐξαπωλόμην, 3 мн. ἐξαπολοίατο, пр. сов. 2. ἐξαπόλωλα гибну, исчезаю.
ἐξαπονέομαι возвращаюсь.
ἐξαπονίζω вымываю.
ἐξαποτῑνω уплачиваю.
ἐξάπτω, аор. 1. ἐξῆψα, привязываю, привѣшиваю; M. привязываюсь, завѣшиваюсь.
ἐξαράσσω, аор. ἐξάραξα, выбиваю.
ἐξαρπάζω, аор. 1. ἐξήρπαξα, вырываюа; спасаю.
ἔξαρχος 2. начинающій.
ἐξάρχω и M. начинаю.
ἐξαυδάω высказываю.
ἐξαῦτις нар. опять, снова; обратно.
ἐξᾰφαιρέω, аор. 2. общ. ἐξαφειλόμην беру для себя, похищаю.
ἐξᾰφύω вычерпываю.
ἕξει см. ἔχω.
ἐξεῖδον, ἔξῐδον (εἴδω) аор. къ ἐξοράω выглядываю.
ἐξείης нар. вм. ἑξῆς по порядку.
ἐξειλόμην см. ἐξαιρέω.
ἔξειμι (εἶμι) 2. ед. наст. ἔξεισθα, неопр. ἐξίμεναι, 3. ед. пр. нес. ἐξῄει выхожу.
ἐξεῖπον, аор. къ ἔκφημι, высказываю, объявляю.
ἐξείρομαι выспрашиваю.
ἔξεισθα см. ἔξειμι.
ἐξεκέχυντο см. ἐκχέω.
ἐξεκυλίσθη см. ἐκκυλίω.
ἐξελαύνω, буд. ἐξελάσω, неопр. ἐξελάαν, выгоняю, отгоняю; выѣзжаю.

ἐξελεῖν см. ἐξαιρέω.
ἐξελθών, ἐξελθέμεν см. ἐξέρχομαι.
ἐξέλκω вытаскиваю.
ἔξελον см. ἐξαιρέω.
ἐξέμεν вм. ἐξεῖναι см. ἐξίημι.
ἐξέμεν вм. ἕξειν см. ἔχω.
ἐξεμέω изрыгаю, извергаю.
ἐξέμμορε см. ἐκμείρομαι.
ἐξεναρίζω, буд. -ξω, снимаю доспѣхи; убиваю.
ἐξεπέρησε см. ἐκπεράω.
ἐξέπτυσα см. ἐκπτύω.
ἐξερεείνω и M. разспрашиваю, вывѣдываю.
ἐξερείπω, 3. л. сосл. аор. 2. ἐξερίπῃ, прич. ἐξεριπών бросаю на землю; аор. 2. падаю.
ἐξερέω=ἐξερῶ буд. къ ἐξεῖπον.
ἐξερέω = ἐρεείνω разспрашиваю, вывѣдываю.
ἐξερύω, аор. 1. ἐξείρυσα, ἐξέρυσα, ἐξερύσασκε вытаскиваю.
ἐξέρχομαι D. аор. 2. ἐξήλῠθον выхожу.
ἐξερωέω сбиваюсь съ пути; бѣшусь (о лошадяхъ).
ἐξεσίη, ης, ἡ (ἐξίημι) посольство.
ἐξέσσυτο см. ἐκσεύομαι.
ἐξέταμον см. ἐκτάμνω.
ἐξέτης 2. шестилѣтній.
ἐξέτι предл. съ род. съ того времени, съ, отъ.
ἐξευρίσκω изобрѣтаю, нахожу.
ἐξεφαάνθη см. ἐκφαίνω.
ἐξέφθιτο см. ἐκφθίνω.
ἐξέχυτο см. ἐκχέω.
ἐξηγέομαι DM. вывожу.
ἑξήκοντα шестьдесятъ.
ἐξήλασα см. ἐξελαύνω.
ἐξήλᾰτος 2. выкованный молоткомъ.
ἐξῆμαρ нар. впродолженіе шести дней.
ἐξημοιβός 2. перемѣнный; для перемѣны (εἵματα).
ἐξήπαφον см. ἐξαπαφίσκω.
ἐξηράνθη см. ξηραίνω.
ἐξήρατο см. ἐξαίρω.
ἐξηρώησα см. ἐξερωέω.
ἑξῆς, ἑξείης, нар. по порядку, одинъ за другимъ.
ἐξίημι, неопр. аор. 2. ἐξέμεν и ἐξέμεναι, жел. ἐξείην, 3. мн. аор. 2. общ. ἔξεντο высылаю, выпускаю; M. отсылаю, удаляю отъ себя.
ἐξῑθύνω дѣлаю прямымъ.
ἐξικνέομαι DM. аор. 2. ἐξῑκόμην достигаю, прихожу.
ἐξίμεναι см. ἔξειμι.
ἐξίσχω выдаюсь; вытягиваю.
ἐξοίσω см. ἐκφέρω.
ἐξοιχνέω выхожу.
ἐξοίχομαι выхожу, удаляюсь.
ἐξόλλῡμι, аор. 1. ἐξώλεσα, уничтожаю.
ἐξονομάζω выговариваю, высказываю.
ἐξονομαίνω, 2. ед. аор. 1. сосл. ἐξονομήνῃς, неопр. ἐξονομῆναι называю, наименовываю.
ἐξονομακλήδην нар. по имени.
ἐξόπῑθε(ν) нар. позади, сзади.
ἐξοπῑσω нар. назадъ, обратно; въ будущее время.
ἐξορμάω выхожу, выступаю, убѣгаю.
ἐξορούω выскакиваю, вырываюсь.
ἐξοφέλλω весьма увеличиваю.
ἔξοχα и ἔξοχον нар. преимущественно, отлично.
ἔξοχος 2. выдающійся; отличный, превосходный.

ἐξυπανίστημι являюсь наружу изъ подъ ч.
ἔξω нар. внѣ; изъ.
ἕξω см. ἔχω.
ἕο, ἑοῖ см. οὗ, οἷ.
ἑοί см. ἑός.
ἕοι = εἴη см. εἰμί.
ἔοικα, пр. сов. съ знач. наст. (εἴκω), 3. дв. ἔϊκτον, прич. ἐοικώς, ж. р. εἰκυῖα, мн. εἰοικυῖαι, давнопр. ἐῴκειν, дв. ἐΐκτην, 3. мн. ἐοίκεσαν, стр. ἔϊκτο, ἤϊκτο я подобенъ, равняюсь; кажусь; прилично, принадлежитъ; прич. приличный, заслуженный; подобный.
ἑοῖο = ἑοῦ см. ἑός.
ἕοις = εἴης см. εἰμί.
ἔολπα см. ἔλπω.
ἔον = ἦν см. εἰμί.
ἔοργα см. ἔρδω.
ἑορτή, ῆς, ἡ праздникъ, торжество.
ἑός 3. = ὅς свой; его, ея.
ἐπαγάλλομαι *M.* горжусь.
ἐπαγγέλλω объявляю.
ἐπαγείρω собираю.
ἐπάγην см. πήγνυμι.
ἐπαγλαΐζομαι *DM.* горжусь, хвалюсь.
ἐπάγω, аор. 2. ἐπήγαγον, привожу, приношу; склоняю.
ἐπαείρω = ἐπαίρω возвышаю, поднимаю; вкладываю.
ἐπαέξω см. ἀέξω.
ἔπαθον см. πάσχω.
ἐπαιγίζω свирѣпствую, бушую.
ἐπαινέω похваляю, одобряю, соглашаюсь.
ἐπαινός 3. страшный, ужасный.
ἐπαΐσσω, аор. 1. ἐπήϊξα, ἐπαΐξασκε, аор. 1. общ. ἐπηϊξάμην бросаюсь, кидаюсь, нападаю; *M.* быстро двигаюсь.
ἐπαιτέω требую, прошу еще.
ἐπαίτιος 2. виновный.
ἐπακούω слушаю; слушаюсь.
ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ охотникъ.
ἐπαλάομαι *DP.* прич. аор. ἐπαληθείς достигаю блуждая.
ἐπαλαστέω негодую, гнѣваюсь.
ἐπαλείφω замазываю.
ἐπαλέξω, буд. ἐπαλεξήσω, отвращаю; помогаю.
ἐπαληθείς см. ἐπαλάομαι.
ἐπαλλάσσω, прич. аор. ἐπαλλάξας, замѣняю, перемѣняю.
ἐπάλμενος см. ἐφάλλομαι.
ἔπαλξις, ιος, ἡ защита, укрѣпленіе.
Ἐπάλτης, αο, ὁ Эпалтъ, Ликіецъ.
ἐπᾶλτο см. ἐφάλλομαι.
ἐπαμάομαι *DM.* (ἀμάω) аор. ἐπαμησάμην собираю, насыпаю.
ἐπαμείβω промѣниваю, обмѣниваю; *M.* попеременно перехожу то на ту, то на другую сторону.
ἐπαμοιβαδίς нар. попеременно, взаимно.
ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель.
ἐπαμύνω помогаю.
ἐπανατίθημι, неопр. аор. 2. ἐπανθέμεναι, прикладываю, прибавляю; σανίδας запираю ворота.
ἐπανίημι возбуждаю противъ к., напускаю на к.
ἐπανίστημι заставляю возстать, аор. 2. ἐπανέστην всталъ.

ἐπᾱοιδή, ῆς, ἡ (*ἐπαείδω*) заклинаніе.
ἐπᾱπειλέω угрожаю.
ἐπᾰρᾰρίσκω, аор. 1. *ἐπῆρσα*, пр. сов. *ἐπάρηρα*, прич. *ἐπαρηρώς* привязываю, прикладываю; пр. сов. и давнопр. я привязанъ, укрѣпленъ.
ἐπᾱρή, ῆς, ἡ проклятіе.
ἐπαρήγω помогаю.
ἐπαρήρει, ἐπαρηρώς см. *ἐπαραρίσκω*.
ἐπαρκέω, аор. 1. *ἐπήρκεσα*, отвращаю, удаляю.
ἐπάρουρος 2. проживающій въ деревнѣ, поселяниnъ.
ἐπαρτής 2. готовый, вооруженный.
ἐπαρτύω и -*ύνω* прилаживаю, укрѣпляю; *М*. приготовляю для себя.
ἐπάρχομαι *М*. начинаю.
ἐπᾱρωγός, οῦ, ὁ помощникъ.
ἐπάσαντο см. *πατέομαι*.
ἐπασκέω, пр. сов. стр. *ἐπήσκημαι*, тщательно отдѣлываю, строю.
ἐπασσύτερος 3. (*ἆσσον*) находящійся близко другъ отъ друга, плотный; какъ нар. кучами, толпами.
ἔπαυλος, ου, ὁ скотный дворъ, конюшня, загородка.
ἐπαυρίσκω, аор.2. сосл. *ἐπαύρῃ*, неопр. *ἐπαυρεῖν, ἐπαυρέμεν*; буд. общ. *ἐπαυρήσομαι*, аор. *ἐπηυρόμην*, 2 ед. сосл. *ἐπαύρηαι* и *ἐπαύρῃ*, 3. мн. *ἐπαύρωνται*, получаю, наслаждаюсь, вкушаю; зацѣпляю, касаюсь, врежу; *М*. участвую, получаю пользу или вредъ.
ἐπᾰφύσσω, аор. 1. *ἐπήφῦσα*, черпаю, поливаю.
ἐπέβαν, ἐπεβήσετο см. *ἐπιβαίνω*.
ἐπεγείρω пробуждаю; *М*. пробуждаюсь, аор. *ἐπέγρετο*, прич. *ἐπεγρόμενος*.
ἐπέδραμον см. *ἐπιτρέχω*.
ἐπέην пр. нес. отъ *ἔπειμι* (*εἰμί*).
ἐπεί (*ἐπί*) союзъ: послѣ того какъ, съ тѣхъ поръ какъ, когда; потому что, ибо.
Ἐπειγεύς, ῆος, ὁ Эпигей, с. Агаклеса.
ἐπείγω тѣсню, удручаю, преслѣдую; гоню, привожу въ движеніе, ускоряю; *М*. спѣшу; *ἐπειγόμενος* поспѣшный, быстрый.
ἐπειδάν союзъ: какъ скоро, если.
ἐπειδή союзъ: съ тѣхъ поръ какъ; потому что.
ἐπεῖδον (*εἶδον*) аор.2. къ *ἐφοράω*.
ἐπειή = *ἐπεὶ ἡ* потому что.
ἐπείη жел. отъ *ἔπειμι* (*εἰμί*).
ἔπειμι (*εἰμί*) пр. нес. *ἐπέην*, 3. ед. *ἐπῆεν*, 3. мн. *ἔπεσαν*, буд. *ἐπέσσομαι* нахожусь, пребываю при ч. л., въ ч. л., на ч л., присутствую; остаюсь.
ἔπειμι (*εἶμι*), 3. ед. пр. нес. *ἐπήιεν*, 3. мн. *ἐπήισαν, ἐπῆσαν*, буд. *ἐπιείσομαι*, аор. 1. общ. *ἐπιεισαμένη* прихожу, подхожу, приближаюсь; настигаю; нападаю.
Ἐπειοί, ῶν, οἱ Эпеяне, народъ въ Элидѣ.
Ἐπειός, οῦ, ὁ Эпей, с. Панопея.
ἐπεί-περ союзъ: потому что.
ἔπειτα нар. (*ἐπί, εἶτα*) послѣ, потомъ, тогда; и такъ.

ἐπεκέκλετο см. ἐπικέλομαι.
ἐπέκελσα см. ἐπικέλλω.
ἐπέκερσε см. ἐπικείρω.
ἐπέκλωσα см. ἐπικλώθω.
ἐπελαύνω, аор. ἐπήλᾰσα, пр. сов. стр. ἐπελήλαμαι, кую, выковываю.
ἐπελεύσομαι, ἐπελθεῖν см. ἐπέρχομαι.
ἐπέλησε см. ἐπιλανθάνω.
ἐπεμάσσατα см. ἐπιμαίομαι.
ἐπεμβαίνω, прич. пр. сов. ἐπεμβεβαώς, вступаю на ч. л., пр. сов. стою на ч. л.
ἐπενεῖκαι см. ἐπιφέρω.
ἐπένειμε см. ἐπινέμω.
ἐπενήνεον см. ἐπινηνέω.
ἐπενήνοθε, 3. ед. пр. сов. съ знач. наст. былъ, находился.
ἐπεντανύω = ἐπεντείνω напрягаю, натягиваю, прикрѣпляю.
ἐπεντύνω и -τύω приготовляю, вооружаю; *M.* приготовляюсь.
ἐπέοικε, давнопр. ἐπεῴκει прилично.
ἐπέπιθμεν см. πείθω.
ἐπέπληγον см. πλήσσω.
ἐπέπλως см. ἐπιπλώω.
ἐπεποίθει см. πείθω.
ἐπεπόνθει см. πάσχω.
ἐπέπταρε см. ἐπιπταίρω.
ἐπέπτατο см. ἐπιπέτομαι.
ἐπέπυστο см. πυνθάνομαι.
ἐπέρασσαν см. περάω.
ἐπερείδω напрягаю, опираюсь, втыкаю; употребляю ἶν ἀπέλεθρον.
ἐπερέφω покрываю; строю.
ἐπερρώσαντο см ἐπιρρώομαι.
ἐπερύω, аор. ἐπέρῠσα, ἐπέρυσσα притягиваю, στήλην воздвигаю.
ἐπέρχομαι, буд. ἐπελεύσομαι, аор. 2. ἐπῆλθον, ἐπήλῡθον, пр. сов. ἐπελήλυθα прихожу, приближаюсь; настигаю; наступаю, нападаю.
ἔπεσαν см. ἔπειμι.
ἐπεσβολίη, ης, ἡ дерзкая болтовня.
ἐπεσβόλος 2. (ἔπος, βάλλω) говорящій смѣло, дерзко; болтунъ.
ἔπεσον см. πίπτω.
ἐπέσπον см. ἐφέπω.
ἐπέσσεται см. ἔπειμι (εἰμί).
ἐπεσσύμενος 3. бурный.
ἐπέσσυται см. ἐπισεύω.
ἐπέστη см. ἐφίστημι.
ἐπέσχον см. ἐπέχω.
ἐπετείλατο см. ἐπιτέλλω.
ἐπετήσιος 2. (ἔτος) продолжающійся во весь годъ.
ἔπευ = ἔπου см. ἕπομαι.
ἐπευφημέω, аор. ἐπευφήμησα одобряю восклицаніями.
ἐπεύχομαι *DM.* буд. ἐπεύξομαι молюсь, дѣлаю обѣтъ, прошу; горжусь, хвалюсь.
ἔπεφνον см. φεν-.
ἐπέφραδον см. φράζω.
ἐπεχεύατο см. ἐπιχέω.
ἐπέχω, аор. 2. ἐπέσχον, прич. ἐπισχών, аор. 2. общ. ἐπεσχόμην, 3. мн. давнопр. ἐπῴχατο держу, кладу, ставлю на ч. л.; доставляю, подаю; направляю, обращаю; удерживаю, останавливаю, мѣшаю; удерживаюсь, медлю; занимаю, простираю.
ἐπήβολος, 2. (βάλλω) владѣющій, участвующій.

ἐπήγαγον см. ἐπάγω.
ἐπηγκενίδες, ων, αἱ (ἐνεγκεῖν) боковыя бревна корабля; доска, составляющая стѣну корабля.
ἐπῆεν=ἐπῆν см. ἔπειμι (εἰμί).
ἐπηετανός 3. достаточный, изобильный, ἐπηετανόν нар. всегда, изобильно, богато.
ἐπήιεν см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπήϊξα см. ἐπαΐσσω.
ἐπήισαν см. ἔπειμι.
ἐπῆλθον, ἐπήλυθον см. ἐπέρχομαι.
ἐπημοιβός 2. (ἀμείβω) смѣняющійся, попеременный.
ἐπημύω см. ἠμύω.
ἐπήν (ἐπεί, ἄν) союзъ: послѣ того какъ, когда, какъ скоро.
ἐπήνεον см. ἐπαινέω.
ἔπηξα см. πήγνυμι.
ἐπηπύω (ἠπύω) восклицаю, одобряю.
ἐπήρατος 2. (ἐράω) любезный, пріятный, прелестный.
ἐπήρετμος 2. (ἐρετμός) правящій весломъ, гребущій; снабженный веслами.
ἐπηρεφής 2. (ἐρέφω) нависшій, покрывающій.
Ἐπήριτος, ου, ὁ Эперитъ, с. Афида.
ἐπῆρσα см. ἐπαραρίσκω.
ἐπῆσαν см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπητής, οῦ, ὁ (ἐπητύς) тихій, кроткій; (ἐπαΐειν) разумный.
ἐπήτριμος 2. (ἤτριον) частый, плотный.
ἐπητύς, ύος, ἡ кротость, милость.
ἐπήφυσεν см. ἐπαφύσσω.
ἐπί предл. съ род.: на, при, во время; съ дат.: на, при, возлѣ; противъ; сверхъ того, кромѣ; для, ради, изъ, по, за; во время; съ вин.: къ, на, со стороны, противъ, до, около.
ἔπι предл. вм. ἐπί послѣ своего падежа.
ἔπι вм. ἔπεστι, см. ἔπειμι.
ἐπιάλλω (ἰάλλω), аор. 1. ἐπίηλα, посылаю, произвожу, δεσμόν налагаю, χεῖράς τινι простираю.
ἐπιάλμενος см. ἐφάλλομαι.
ἐπιανδάνω см. ἐφανδάνω.
ἐπιάχω восклицаю; кричу.
ἐπίβαθρον, ου, τό плата за перевозъ.
ἐπιβαίνω, буд. ἐπιβήσω, аор. 1. ἐπέβησα, аор. 2. ἐπέβην, 3. мн. ἐπέβαν, 1. мн. сосл. ἐπιβείομεν вм. ἐπιβῶμεν, неопр. ἐπιβήμεναι, буд. общ. ἐπιβήσομαι, аор. 1. ἐπεβησάμην, повел. ἐπιβήσεο вступаю, вхожу; сажусь (ἵππων); дохожу, прихожу, достигаю; иду противъ, нападаю; буд. и аор. 1. дѣйств. возвожу, сажаю, кладу, привожу.
ἐπιβάλλω, аор. 2. ἐπέβαλον, бросаю, кладу, возлагаю на ч. л.; двигаюсь, стремлюсь, плыву; *М*. бросаюсь, кидаюсь на ч. л., нападаю.
ἐπιβάσκω = ἐπιβαίνω ввожу, подвергаю.
ἐπιβείομεν, -βῆναι, -βήμεναι см. ἐπιβαίνω.
ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ всадникъ; самецъ.

ἐπιβλής, ῆτος, ὁ (βάλλω) запоръ.
ἐπιβοάω, буд. общ. ἐπιβώσομαι, кричу; *M*. призываю на помощь.
ἐπιβουκόλος, ου, ὁ пастухъ.
ἐπιβρέμω съ шумомъ возжигаю, раздуваю.
ἐπιβρῖθω тягощу; тяжело падаю, обрушаюсь на ч. л.
ἐπιβωσόμεθα см. ἐπιβοάω.
ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ пастухъ.
ἐπιγδουπέω = ἐπιδουπέω шумлю, произвожу шумъ.
ἐπιγίγνομαι настаю, прихожу; достигаю.
ἐπιγιγνώσκω, аор. 2. ἐπέγνων, 3. ед. сосл. ἐπιγνώῃ, 3. мн. сосл. ἐπιγνώωσι узнаю, опять узнаю, признаю.
ἐπιγνάμπτω нагибаю, гну, поворачиваю.
ἐπιγνοίη, -γνώῃ, -γνώωσι см. ἐπιγιγνώσκω.
ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ бедро.
ἐπιγράβδην нар. царапая.
ἐπιγράφω царапаю.
Ἐπίδαυρος, ου, ἡ Эпидавръ, городъ въ Арголидѣ.
ἐπιδέδρομε см. ἐπιτρέχω.
ἐπιδέξια нар. съ правой стороны, на правой сторонѣ.
ἐπιδευής 2. имѣющій недостатокъ, нуждающійся; слабый.
ἐπιδεύομαι *DM*. нуждаюсь, имѣю недостатокъ; уступаю, я слабѣе.
ἐπιδημεύω нахожусь въ своемъ народѣ, дома.
ἐπιδήμιος 2. (δῆμος) домашній, присутствующій въ народѣ, дома; πόλεμος междоусобная война.
ἐπιδίδωμι, буд. -δώσω, аор. 1. -έδωκα, аор. 2. неопр. δοῦναι, аор. сосл. общ. δώμεθα придаю, прибавляю; *M*. присоединяю.
ἐπιδῑνέω кручу, верчу; *P*. верчусь; *M*. разсуждаю, думаю.
ἐπιδιφριάς, άδος, ἡ полукружокъ, обхватывающій сѣдалище колесницы.
ἐπιδίφριος 2. находящійся на сѣдалищѣ колесницы.
ἐπιδραμεῖν, ἐπιδραμέτην см. ἐπιτρέχω.
ἐπίδρομος 2. (δραμεῖν) доступный.
ἐπιδύω, аор. 2. ἐπιδῦναι, захожу.
ἐπιδώμεθα см. ἐπιδίδωμι.
ἐπιείκελος 2. подобный, похожій.
ἐπιεικής 2. (ἔοικα) приличный.
ἐπιεικτός 3. (εἴκω) уступчивый, уступающій; ἔργα οὐκ ἐπιεικτά несносныя дѣла.
ἐπιειμένος 3. см. ἐπιέννυμι.
ἐπιείσομαι см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπιέλπομαι *DM*. (ἔλπω) надѣюсь.
ἐπιέννῡμι аор. 1. ἐπίεσσα, прич. пр. сов. ἐπιειμένος надѣваю поверхъ, ἐπιειμένος ἀναιδείην облеченный безстыдствомъ; вооруженный; *M*. одѣваюсь, вооружаюсь.
ἐπιζάφελος 2. сильный, горячій; ἐπιζαφελῶς нар. сильно.
ἐπίηλε см. ἐπιάλλω.
ἐπίηρα см. ἦρα.
ἐπιήρᾰνος 2. (ἀρ.) пріятный.
ἐπιθαρσύνω ободряю, одушевляю.

ἐπιθείη, -θεῖναι, -θεῖτε см. ἐπιτίθημι.
ἐπίθημα, ατος, τό покрышка.
ἐπιθόμην см. πείθω.
ἐπιθρέξας см. ἐπιτρέχω.
ἐπιθρώσκω вскакиваю, прыгаю.
ἐπιθύω стремлюсь, нападаю; сильно желаю.
ἐπιίστωρ, ορος, ὁ, ἡ свѣдущій, знающій; сознающій.
ἐπικαίνυμαι, пр. сов. ἐπικέκασμαι, отличаюсь, превосхожу.
ἐπικαίω, аор. 1. ἐπέκηα, развожу огонь, сожигаю.
ἐπικάρσιος 3. (κάρ) нагнутый; стремглавъ.
Ἐπικάστη, ης, ἡ (= Ἰοκάστη) Эпикаста, дочь Менекея, супруга Лаія, мать Эдипа.
ἐπίκειμαι *DM*. лежу на ч. л., я поставленъ, нахожусь; θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί двери были заперты; угрожаю, предстою.
ἐπικείρω, аор. 1. ἐπέκερσα остригаю, подрѣзываю; мѣшаю, уничтожаю.
ἐπικελἄδέω шумлю, изъявляю съ шумомъ свое одобреніе.
ἐπικέλλω, аор. 1. ἐπέκελσα, пригоняю; причаливаю.
ἐπικέλομαι *DM*. аор. 2. ἐπεκεκλόμην призываю.
ἐπικεράννῡμι, неопр. аор. 1. ἐπικρῆσαι, примѣшиваю.
ἐπικερτομέω ругаю, обезчещиваю, подшучиваю.
ἐπικεύθω скрываю.
ἐπικίδναμαι *M*. распростираюсь.
ἐπικλείω прославляю.
Ἐπικλῆς, ῆος, ὁ Эпиклесъ, Ликіецъ.
ἐπίκλησις, ιος, ἡ прозваніе; ἐπίκλησιν по прозванію.
ἐπικλίνω, пр. сов. стр. ἐπικέκλῐμαι наклоняю, запираю.
ἐπίκλοπος 2. (κλέπτω) хитрый, лукавый, обманчивый; сущ. хитрецъ, обманщикъ.
ἐπικλύω слушаю; позволяю.
ἐπικλώθω пряду; даю въ удѣлъ, налагаю.
ἐπικόπτω бью, поражаю сверху, убиваю.
ἐπικουρέω помогаю.
ἐπίκουρος, ου, ὁ помощникъ, союзникъ.
ἐπικραιαίνω, ἐπικραίνω, 3. ед. жел. аор. ἐπικρήνειε, пов. аор. 1. ἐπικρήηνον, совершаю, исполняю.
ἐπικρᾰτέω владычествую, властвую; побѣждаю.
ἐπικρατέως нар. насильно; силою.
ἐπικρήηνον, ἐπικρήνειε см. ἐπικραιαίνω.
ἐπικρῆσαι см. ἐπικεράννυμι.
ἐπίκρῐον, ου, τό райна.
ἐπικῠρέω, аор. ἐπέκυρσα, встрѣчаю, попадаю.
ἐπιλάμπω сіяю, свѣчу.
ἐπιλανθάνω см. ἐπιλήθω.
ἐπιλέγομαι *M*. собираю.
ἐπιλείβω совершаю возліяніе.
ἐπιλεύσσω смотрю въ даль.
ἐπίληθος 2. заставляющій забыть.
ἐπιλήθω, аор. ἐπέλησα, буд. общ. ἐπιλήσομαι, аор. 2. общ. ἐπελαθόμην заставляю забыть; *M*. забываю.

ἐπιληκέω произвожу шумъ, хлопаю.
ἐπιλίγδην нар. царапая.
ἐπιλλίζω мигаю глазами.
ἐπιλωβεύω насмѣхаюсь.
ἐπιμαίνομαι *DM*. аор. ἐπεμηνάμην сильно желаю ч. л., стремлюсь къ ч. л.
ἐπιμαίομαι *DM*. буд. ἐπιμάσομαι, ἐπιμάσσομαι, аор. ἐπεμασάμην трогаю, касаюсь, осязаю; стремлюсь къ ч. л., стараюсь достигнуть.
ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ свидѣтель.
ἐπιμάσσομαι см. ἐπιμαίομαι.
ἐπίμαστος, ου, ὁ искомый; ищущій пропитанія.
ἐπιμειδάω усмѣхаюсь, презрительно улыбаюсь.
ἐπιμέμφομαι *DM*. порицаю; гнѣваюсь, я недоволенъ.
ἐπιμένω, аор. ἐπέμεινα, остаюсь, ожидаю.
ἐπιμήδομαι *DM*. выдумываю.
ἐπιμηνίω гнѣваюсь на к. л.
ἐπιμιμνήσκομαι, аор. 1. ἐπεμνησάμην и ἐπεμνήσθην вспоминаю, думаю о ч. л.
ἐπιμίμνω остаюсь при ч. л., ожидаю.
ἐπιμίξ нар. смѣшанно, безъ разбора.
ἐπιμίσγομαι *M*. обращаюсь, имѣю отношенія; схватываюсь.
ἐπιμνησαίμεθα, ἐπιμνησθείς см. ἐπιμιμνήσκομαι.
ἐπιμύζω, аор. 1. ἐπέμυξα, стону отъ гнѣва, отъ досады.
ἐπινέμω, аор. 1. ἐπένειμα, раздѣляю, дѣлю.
ἐπινεύω киваю въ знакъ согласія.
ἐπινεφρίδιος 2. находящійся на почкахъ, δημός.
ἐπινέω, аор. ἐπένησα, пряду для к. л., назначаю к. л.
ἐπινηέω накопляю.
ἐπίνυσσε см. πινύσσω.
ἐπίξυνος 2. = ἐπίκοινος общій.
ἔπιον см. πίνω.
ἐπιορκέω ложно присягаю.
ἐπίορκος 2. ложно присягающій, клятвопреступный; ἐπίορκον, ου, τό клятвопреступленіе.
ἐπιόσσομαι *D*. смотрю на ч. л.
ἐπίουρος, ου, ὁ надзиратель, стражъ.
ἐπίουρα, τά см. οὖρον.
ἐπιόψομαι см. ἐφοράω.
ἐπιπάσσω посыпаю.
ἐπιπείθομαι *P*., буд. ἐπιπείσομαι повинуюсь.
ἐπιπελεμίζω см. πελεμίζω.
ἐπιπέλομαι *DM*. прихожу, приближаюсь.
ἐπιπέτομαι *DM*. аор. 1. ἐπεπτάμην, аор. 2. ἐπεπτόμην, неопр. ἐπιπτέσθαι прилетаю.
ἐπιπίλναμαι *DM*. приближаюсь.
ἐπιπλάζομαι, прич. аор. стр. ἐπιπλαγχθείς, скитаюсь.
ἐπιπλέω плыву по ч. л.
ἐπιπλήσσω, буд. — ήξω бью по ч. л.; ругаю, браню.
ἐπιπλόμενος см. ἐπιπέλομαι.
ἐπιπλώω = ἐπιπλέω. прич. наст. ἐπιπλώων, 2. ед. аор. 2. ἐπέπλως, прич. ἐπιπλώς, аор. 1. ἐπιπλώσας плыву по ч. л.
ἐπιπνέω, πνείω, аор. 1. ἐπέπνευσα дую, вѣю на ч. л.
ἐπιποιμήν, ένος, ἡ пастушка.
ἐπιπρέπω выказываюсь.

ἐπιπροέμεν см. ἐπιπροΐημι.
ἐπιπροϊάλλω, аор 1. ἐπιπροΐηλα посылаю; поставляю.
ἐπιπροΐημι, 3. ед. аор. 1. ἐπιπροέηκε, неопр. аор. 1. ἐπιπροέμεν посылаю; направляю, плыву къ ч. л.
ἐπιπταίρω, аор. 2. ἐπέπταρον, чихаю при ч. л.
ἐπιπτέσθαι см. ἐπιπέτομαι.
ἐπιπωλέομαι DM. обхожу, осматриваю.
ἐπιρρέζω приношу жертву.
ἐπιρρέπω наклоняюсь.
ἐπιρρέω теку на ч. л.; притекаю, протекаю.
ἐπιρρήσσω запираю, замыкаю.
ἐπιρρίπτω кидаю, бросаю противъ к.
ἐπίρροθος 2. поспѣшающій на помощь; сущ. помощникъ.
ἐπιρρώομαι DM. спадаю, вьюсь; усердно двигаюсь, напрягаюсь.
ἐπισ(σ)είω потрясаю противъ к.
ἐπισ(σ)εύω, аор. 1. ἐπέσσευα, пр. сов. стр. ἐπέσσυμαι съ знач. наст., прич. ἐπεσσύμενος, давнопр. ἐπεσσύμην возбуждаю противъ к., ниспосылаю; P. спѣшу, устремляюсь; бросаюсь, кидаюсь.
ἐπίσκοπος, ου, ὁ соглядатай; надзиратель, блюститель, защитникъ.
ἐπισκύζομαι DM. гнѣваюсь, негодую на ч. л.
ἐπισκύνιον, ου, τό кожа лба; брови.
ἐπισμυγερῶς нар. печально, страшно.
ἐπίσπαστος 3. навлеченный на себя по собственной винѣ.
ἐπισπεῖν см. ἐφέπω.
ἐπισπέρχω ускоряю, понуждаю; возбуждаю; усиливаюсь, ἄελλαι.
ἐπισπέσθαι, -σπόμενος, -σπω см. ἐφέπω.
ἐπισσείω см. ἐπισείω.
ἐπισσεύω см. ἐπισεύω.
ἐπίσσωτρον, τό см. ἐπίσωτρον.
ἐπισταδόν нар. приступая, подходя.
ἐπίσταμαι D., буд ἐπιστήσομαι умѣю, понимаю, могу, знаю; ἐπιστάμενος 3. знающій, свѣдущій, умный.
ἐπισταμένως нар. умно, искусно.
ἐπιστάτης, ου, ὁ (ἐφίστημι) приступающій и просящій, нищій.
ἐπιστενάχομαι DM. стону.
ἐπιστεφής 2. наполненный οἴνοιο.
ἐπιστέφομαι M. наполняю, наливаю.
ἐπιστήμων 2. разумный, опытный.
ἐπίστιον, ου, τό складочное мѣсто; навѣсъ, подъ которымъ стояли на берегу вытащенные корабли.
ἐπιστοναχέω = ἐπιστονάχομαι, шумлю.
ἐπιστορέννυμι распростираю.
ἐπιστρέφω оборачиваю, обращаю; M. обращаюсь.
ἐπιστροφάδην нар. обращаясь во всѣ стороны.
ἐπίστροφος 2. имѣющій отношеніе.
Ἐπίστροφος ου, ὁ Эпистрофъ

1) с. Ифита; 2) с. Эвéна 3) союзникъ Троянцевъ.
ἐπιστρωφάω посѣщаю.
Ἐπίστωρ, ορος, ὁ Эписторъ, Троянецъ.
ἐπισφύριον, ου, τό пряжка.
ἐπισχερώ нар. сряду, одинъ послѣ другаго.
ἐπισχεσίη, ης, ἡ (ἐπέχω) предлогъ.
ἐπίσχεσις, ιος, ἡ (ἐπέχω) удержанiе, умѣренность.
ἐπισχόμενος см. ἐπέχω.
ἐπίσχω направляю; удерживаю.
ἐπίσωτρον, ου, τό шина, ободъ.
ἐπιτᾰνύω натягиваю; растягиваю.
ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ=ἐπίῤῥοθος помощникъ.
ἐπιτείνω натягиваю, растягиваю, *P*. распростираюсь.
ἐπιτέλλω, аор. 1. ἐπέτειλα, пр. сов. стр. ἐπιτέταλμαι поручаю, приказываю; *M*. приказываю.
ἐπιτέρπομαι *M*. радуюсь, наслаждаюсь.
ἐπιτέτραπται, -τετράφαται см. ἐπιτρέπω.
ἐπιτηδές нар. 1) для этой цѣли; для этого; 2) достаточно, довольно.
ἐπιτίθημι, буд. -θήσω, аор. 1. ἐπέθηκα, 2. мн. аор. 3. жел. ἐπιθεῖτε, неопр. ἐπιθεῖναι, 3. ед. аор. 1. общ. ἐπεθήκατο, 3. ед. аор. 2. общ. ἐπέθετο, прич. ἐπιθέμενος накладываю, поставляю, полагаю, прибавляю; запираю, затыкаю.
ἐπιτῑμήτωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель.
ἐπιτλῆναι, пов. аор. ἐπιτλήτω сношу, терплю.
ἐπιτολμάω выдерживаю, переношу.
ἐπίτονος, ου, ὁ канатъ, прикрѣпляющiй райну на мачтѣ.
ἐπιτοξάζομαι *DM*. пускаю стрѣлу въ к. л.
ἐπιτρᾰπέω передаю, предоставляю.
ἐπιτρέπω, аор. 2. ἐπέτραπον, пр. сов. стр. ἐπιτέτραμμαι, 3. мн. ἐπιτετράφαται передаю, предоставляю, ввѣряю; уступаю, оставлю; *M*. склоняюсь, обращаюсь.
ἐπιτρέχω, аор. 2. ἐπέδραμον, прич. аор. 1. ἐπιθρέξας, пр. сов. ἐπιδέδρομα прибѣгаю; бѣгу, качусь за ч. л.; касаюсь, распростираюсь надъ ч. л.
ἐπιτροχάδην нар. набѣгая, поспѣшно, кратцѣ.
ἐπιφέρω, буд. ἐποίσω, наношу, налагаю, оскорбляю; нападаю.
ἐπιφθονέω завидую, отказываю.
ἐπιφλέγω сожигаю.
ἐπιφράζομαι аор. 1. ἐπεφρασάμην, аор. 1. стр. ἐπεφράσθην обдумываю, разсуждаю; замѣчаю, узнаю; придумываю.
ἐπιφρονέω имѣю умъ, разумъ.
ἐπιφροσύνη, ης, ἡ разумъ, разсудокъ.
ἐπίφρων, 2. (φρήν) разумный, осмотрительный.
ἐπιχειρέω принимаюсь за ч. л.
ἐπιχεῦαι см. ἐπιχέω.

ἐπιχέω, аор1. ἐπέχευα, неопр. ἐπιχεῦαι, аор. 1. общ. ἐπεχευάμην, аор. 2. общ. ἐπέχυντο, лью на ч. л., наливаю; насыпаю; бросаю δούρατα; *M*. насыпаю для себя; протекаю.
ἐπιχθόνιος 2. (χθών) находящійся на землѣ, земной; сущ. жители земли.
ἐπιχράω, пр. несов. ἐπέχραον нападаю.
ἐπιχρίω прикладываю, намазываю, натираю; *M*. намазываю себя.
ἐπιψαύω трогаю, касаюсь.
ἐπιωγαί, ῶν, αἱ бухта.
ἐπιών см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπλάγχθην см. πλάζομαι.
ἔπλε = ἔπελε см. πέλω.
ἔπλεο или ἔπλευ вм. ἐπέλου, и ἔπλετο вм. ἐπέλετο см. πέλομαι.
ἔπληντο см. πελάζω.
ἔπλησεν см. πίμπλημι.
ἑποίατο 3. мн. жел. см. ἕπομαι.
ἐποίσω см. ἐπιφέρω.
ἐποίχομαι подхожу, приближаюсь; обхожу; нападаю; приступаю къ дѣлу, ἔργον, принимаюсь за дѣло.
ἕπομαι *M*. см. ἕπω.
ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, буд. ἐπομοῦμαι, аор. ἐπώμοσα, клянусь при ч. л. или чѣмъ л.
ἐπομφάλιος 2. въ пупокъ, въ пупкѣ; въ средину, въ срединѣ.
ἐποπίζομαι *D*. уважаю, боюсь.
ἐποπτάω жарю на ч. л.
ἐποπτεύω смотрю за к. л., имѣю надзоръ.
ἐπορέγομαι *M*. простираю руки за ч. л., устремляюсь, нападаю.
ἐπόρνυμι, ἐπορνύω, аор. 1. ἐπῶρσα, пов. ἔπορσον, аор. ἐπῶρτο возбуждаю, пробуждаю; насылаю, посылаю, *P*. поднимаюсь, устремляюсь.
ἐπορούω устремляюсь противъ к., бросаюсь, нападаю; вскакиваю.
ἔπορσον см. ἐπόρνυμι.
ἔπος, εος, τό слово, рѣчь, совѣтъ, приказъ, изреченіе, пѣсня, расказъ, желаніе, содержаніе.
ἐποτρύνω побуждаю; поощряю, приказываю; ускоряю.
ἐπουράνιος 3. небесный.
ἐποχέομαι *M*. ѣду.
ἐπόψομαι см. ἐφοράω.
ἔπραθον см. πέρθω.
ἑπτά семь.
ἑπτάβόειος 2. сдѣланный изъ семи бычачьихъ кожъ.
ἑπτάετες нар. впродолженіе семи лѣтъ.
ἑπτάπόδης, ου, ὁ имѣющій длины семь футовъ.
Ἑπτάπορος, ου, ὁ Гептапоръ, рѣка въ Мизіи.
ἑπτάπυλος 2. семивратный.
ἔπταρον см. πταίρω.
ἔπτατο см. πέτομαι.
ἑπτάχά нар. семь разъ, на семь частей.
ἔπτηξαν см. πτήσσω.
ἐπτοίηθεν см. πτοιέω.
ἕπω, пр. нес. εἶπον, ἕπον занимаюсь ч. л., *M*. ἕπομαι пр. нес. εἱπόμην, ἑπόμην, буд. ἕψομαι, аор. 2. ἑσπόμην, пов. σπεῖο, ἑσπέσθω, сосл. ἕσπωμαι, жел. ἑσποίμην,

неопр. σπέσθαι, ἑσπέσθαι, прич. ἑσπόμενος слѣдую, иду вмѣстѣ; преслѣдую, догоняю; могу слѣдовать, успѣваю.

ἐπώνυμος 2. (ὄνομα) названный, прозванный.

ἐπῶχατο, 3. л. мн. давнопр. стр. отъ ἐπέχω, πᾶσαι πύλαι ἐπώχατο всѣ ворота были заперты.

ἔραζε нар. на землю.

ἔραμαι, ἐράομαι *DM.*, пр. нес. ἠράμην, люблю.

ἐραννός 3. милый, пріятный.

ἔρανος, ου, ὁ складчина на пиръ, пикникъ.

ἐρατεινός 3. пріятный, милый.

ἐρατίζω сильно желаю.

ἐρατός 3. милый, пріятный, желанный.

ἐργάζομαι *DM.* тружусь, работаю, совершаю, обрабатываю.

ἔργαθον и ἐέργαθον аор. отъ εἴργω, ἐέργω отдѣляю, разлучаю.

ἔργον, ου, τό дѣло, дѣйствіе, поступокъ; занятіе, работа, ремесло; плодъ труда, произведеніе; земледѣліе, воздѣланная земля, поля; вещь, предметъ.

ἔργω, ἐέργω, аор. 1. ἔρξα, пр. сов. стр. ἔεργμαι, 3. мн. ἔρχαται, давнопр. 3. мн. ἐέρχατο, ἔρχατο, прич. аор. стр. ἐρχθείς; εἴργω аор. ἔργαθον, ἐέργαθον включаю, заключаю, запираю; исключаю, отдѣляю; удаляю; тѣсню, гоню.

ἔρδω, пр. нес. ἔρδεσχον, буд. ἔρξω, аор. ἔρξα, пр. сов. ἔοργα, давнопр. ἐώργειν дѣлаю, совершаю; приношу жертвы.

ἐρεβεννός 3. (ἔρεβος) темный, мрачный.

ἐρέβινθος, ου, ὁ бѣлый горохъ.

ἔρεβος, εος, τό, род. ἐρέβευς, ἐρέβευσφι царство мрака, подземное царство.

ἐρεβόσδε нар. во мракъ, въ подземное царство.

ἐρεείνω (ἔρομαι) спрашиваю, выпращиваю, говорю.

ἐρεθίζω раздражаю, побуждаю.

ἐρέθω раздражаю, возбуждаю, беспокою.

ἐρείδω, аор. 1. ἔρεισα, пр. сов. стр. ἐρήρεισμαι, 3. мн. ἐρηρέδαται, 3. ед. давнопр. ἠρήρειστο, 3. мн. ἐρηρέδατο, аор. 1. стр. ἠρείσθην ставлю твердо, утверждаю, втыкаю, упираю, наклоняю; тѣсню, толкаю; наклоняюсь, дѣлаю напоръ, нападаю; *M.* опираюсь, упираюсь, напрягаюсь.

ἐρείκω, аор. 2. ἤρικον, разламываю, раскалываю; ἐρεικόμενος пронзенный.

ἔρειο вм. ἔρου см. ἔρομαι.

ἐρείομεν вм. ἐρέωμεν см. ἐρέω.

ἐρείπω, аор. 2. ἤριπον, пр. сов. стр. ἐρήριμμαι, 3. ед. давнопр. ἐρέριπτο низвергаю, разрушаю; аор. 2. падаю, ниспровергаюсь.

Ἔρεμβοι, ων, οἱ Эрембы (Арабы?)

ἐρεμνός 3. черный, темный, мрачный.

ἔρεξα см. ῥέζω.

ἐρέομαι = ἔρομαι, пр. нес. ἐρέοντο, сосл. ἐρέωμαι, неопр. ἐρέεσθαι спрашиваю.
ἐρέπτομαι *DM*. рву, щиплю, пожираю, питаюсь.
ἐρέριπτο см. ἐρείπω.
ἐρεσίη см. εἰρεσίη.
ἐρέσσω гребу, правлю веслами.
ἐρέτης, ου, ὁ гребецъ.
Ἐρετμεύς, ῆος, ὁ Эретмей, Феакъ.
ἐρετμόν, οῦ, τό весло.
Ἐρετρία, ἡ см. Εἰρετρία.
ἐρεύγομαι *DM*. аор. 2. ἤρῠγον изрыгаю, выплевываю; разбиваюсь; аор. 2. реву.
Ἐρευθᾰλίων, ωνος, ὁ Эревѳаліонъ, Аркадіянинъ.
ἐρεύθω румяню, обагряю.
ἐρευνάω изслѣдываю, развѣдываю.
ἐρέφω покрываю крышею, крою.
Ἐρεχθεύς, ῆος, ὁ Эрехѳей, сынъ земли.
ἐρέχθω терзаю.
ἔρεψα см. ἐρέφω.
ἐρέω вм. ἐρῶ см. εἴρω и φημί.
ἐρέω вм. εἴρομαι спрашиваю, сосл. ἐρείομεν = ἐρέωμεν.
ἐρῆμος 3. уединенный, оставленный, пустой.
ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο см. ἐρείδω.
ἐρητῡ́ω, аор. 1. ἐρήτυσα, ἐρητύσασκε, аор. 1. стр. ἐρητύθην, 3. мн. ἐρήτῠθεν удерживаю, мѣшаю; ослабляю, смягчаю, укрощаю; *P*. удерживаюсь, остаюсь.
ἐρῐαύχην, ενος, ὁ, ἡ имѣющій высокую шею.
ἐριβρεμέτης, ου, ὁ (βρέμω) громко шумящій, гремящій.
ἐρῐβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, и ἐρίβωλος 2. съ большими глыбами, плодоносный.
ἐρίγδουπος 2. и ἐρίδουπος 2. громко звучащій, шумящій, гремящій.
ἐρῐδαίνω, неопр. аор. 1. общ. ἐρῑδήσασθαι ссорюсь, спорю; состязаюсь.
ἐριδμαίνω раздражаю, дразню.
ἐρίδουπος 2. см. ἐρίγδουπος.
ἐρίζω, пр. нес. ἐρίζεσκον, 3. мн. аор. 1. жел. ἐρίσσειαν спорю, ссорюсь; состязаюсь, оспариваю.
ἐρίηρος 2., мн. ἐρίηρες, пріятный, любимый.
ἐρῐθηλής 2. роскошно растущій, плодоносный.
ἔρῑθος, ου, ὁ поденщикъ, слуга.
ἐρῐκῡδής, 2. весьма знаменитый, славный; великолѣпный, блестящій.
ἐρίμῡκος 2. громко мычащій, ревущій.
ἐρινεός, οῦ, ὁ дикая смоковница.
Ἐρῑνύς, ύος, ἡ, мн. αἱ Ἐρινύες, Эринія, одна изъ фурій; мн. фуріи; проклятіе.
ἔριον, ου, τό и εἶριον, τό шерсть.
ἐρῐούνης, ου и ἐριούνιος, ὁ весьма полезный, помогающій.
ἔρις, ῐδος, ἡ ссора, споръ, несогласіе; состязаніе, соревнованіе; Эрида, божество спора и несогласія.
ἐρισθενής 2. (σθένος) очень сильный, могучій.
ἔρισμα, ατος, τό предметъ спора.

ἐριστάφῦλος 2. имѣющій большія виноградныя кисти.
ἐρίτῑμος 2. весьма дорогой, дорого цѣнимый; уважаемый.
ἔριφος, ου, ὁ молодой козелъ.
Ἐριφῦλη, ης, ἡ Эрифила, дочь Талая, супруга Амфіарая.
Ἐριχθόνιος, ου, ὁ Эрихеоній, с. Дардана.
Ἐριῶπις, ιδος, ἡ (ὤψ) Эріопида, супруга Оилея.
ἑρκεῖος 2. принадлежащій двору, дому; защищающій домъ.
ἑρκίον, ου, τό ограда, дворъ.
ἕρκος, εος, τό ограда, дворъ, защита.
ἕρμα, ατος, τό подпора, подставка; опора, крѣпость, сила; τὰ ἕρματα подвѣски, серьги (εἴρω).
Ἑρμαῖος 3. посвященный Гермесу.
Ἑρμῆς, и Ἑρμείας, ὁ, род. Ἑρμείαο, Ἑρμείω и Ἑρμέω, дат. Ἑρμῇ, Ἑρμείᾳ. Ἑρμέᾳ, Ἑρμείῃ, вин. Ἑρμῆν, Ἑρμείαν, зват. Ἑρμῆ, Ἑρμεία Гермесъ (Mercurius), с. Зевса.
Ἑρμιόνη, ης, ἡ Герміона, дочь Менелая; городъ въ Арголидѣ.
ἑρμῑς или ἑρμῖν, ῖνος, ὁ подпора, ножка кровати.
Ἕρμος, ου, ὁ Гермъ, рѣка въ Мизіи.
ἔρνος, εος, τό отрасль, вѣтвь.
ἔρξαι, ἔρξω см. ἔρδω.
(ἔρομαι), εἴρομαι, ἐρέομαι и ἐρέω, аор. ἠρόμην, сосл. ἐρώμεθα, жел. ἔροιτο, неопр. ἔρεσθαι, пов. ἔρειο вм. ἔρεο, ἔρου спрашиваю, вопрошаю.
ἔρος, ου, ὁ см. ἔρως.
ἑρπετόν, οῦ, τό животное.
ἑρπύζω ползаю.
ἕρπω, пр., нес. εἷρπον ползаю; медленно хожу, хожу, иду.
ἐρράδαται см. ῥαίνω.
ἔρριγα см. ῥιγέω.
ἔρρω, буд. ἐρρήσω, съ трудомъ тащусь; иду на бѣдствія, погибаю, пропадаю; ἔρρε убирайся.
ἕρση, ης, ἡ и ἐέρση, ης, ἡ роса, ἕρσαι ягнята.
ἑρσήεις, εσσα, εν и ἐερσήεις росистый, окропленный росою; свѣжій.
Ἐρῦαλος, ὁ см. Ἐρύλαος.
ἐρύγμηλος 3. громко ревущій, мычащій.
ἐρυγών см. ἐρεύγομαι.
ἐρῠθαίνομαι P. краснѣю, обагряюсь.
Ἐρῠθῖνοι, ων, οἱ Эриеины, городъ въ Пафлагоніи.
Ἐρύθραι, ῶν, αἱ Эриеры, городъ въ Віотіи.
ἐρυθρός 3. красный, темно-красный.
ἐρυκακέειν, ἐρύκακον см. ἐρύκω.
ἐρῡκᾰνάω, ἐρῡκᾰνω удерживаю.
ἐρύκω, аор. 2. ἠρύκᾰκον и ἐρύκακον, неопр. ἐρυκακέειν держу, удерживаю, задерживаю, останавливаю, мѣшаю, отвращаю; *M.* остаюсь, пребываю.
Ἐρύλᾱος, ου, ὁ Эрилай, Троянецъ.
ἔρῦμα, ατος, τό защита, оборона.
Ἐρῦμανθος, ου, ὁ Эриманеъ, гора въ Аркадіи.
Ἐρῦμας, αντος, ὁ Эримасъ, Троянецъ.

ἐρυσάρματος 2. (ἅρμα) влекущій колесницу.
ἐρυσίπτολις, ι защитница городовъ.
ἐρύω, εἰρύω, буд. ἐρύσ(σ)ω, ἐρύω, аор. εἴρυσα, ἔρυσα, ἔρυσσα, сосл. ἐρύσσω, ἀρύσσω, пр. сов. стр. и общ. εἴρυμαι, 3. мн. εἰρύαται, 3. мн. давнопр. εἴρυντο, εἰρύατο, неопр. ἔρυσθαι, εἴρυσθαι влеку, тащу; вытаскиваю, натягиваю, вырываю, таскаю; М. извлекаю, обнажаю, тащу, вытаскиваю, натягиваю, снимаю; исторгаю, спасаю, защищаю, освобождаю, сторожу, сберегаю; вывѣдываю, узнаю; отвращаю, удаляю, удерживаю.
ἔρχαται, ἔρχατο см. ἔργω.
ἐρχατάω (εἴργω) запираю.
ἔρχεο и ἔρχευ вм. ἔρχου пов. отъ ἔρχομαι.
ἐρχθείς см. ἔργω.
ἔρχομαι D., буд. ἐλεύσομαι, аор. ἦλθον, ἤλυθον, неопр. ἐλθεῖν ἐλθέμεναι, пр. сов. εἰλήλουθα, 1. мн. εἰλήλουθμεν, прич. εἰληλουθώς, ἐληλουθώς иду, прихожу, ѣду.
ἔρῳ см. ἔρως.
ἐρῶ, ἐρέω см. εἴρω.
ἐρωδιός, οῦ, ὁ цапля.
ἐρωέω теку; иду назадъ, отступаю, отстаю, оставляю; отгоняю.
ἐρωή, ῆς, ἡ каждое сильное движеніе, стремленіе, сила; отступленіе, оставленіе, отдохновеніе.
ἔρῳ вм. ἔρωτι см. ἔρως.
ἔρως, ωτος, ὁ любовь, склонность, желаніе, стремленіе.
ἐρωτάω спрашиваю.
ἐς см. εἰς.
ἐσαγείρω собираю; М. собираюсь.
ἐσάγω см. εἰσάγω.
ἐσαθρέω всматриваюсь, вглядываюсь, вникаю.
ἐσακούω слышу, выслушиваю.
ἐσάλλομαι DM. аор. 1. ἐσήλατο и аор. 2. ἐσᾶλτο вспрыгиваю, кидаюсь, бросаюсь.
ἐσᾶλτο см. ἐσάλλομαι.
ἔσαν=ἦσαν см. εἰμί.
ἕσας см. εἷσα.
ἐσάντα нар. см. εἰσάντα.
ἐσβαίνω см. εἰσβαίνω.
ἔσβη см. σβέννυμι.
ἐσδέρκομαι D. аор. ἐσέδρακον смотрю, взираю, вижу.
ἐσδύομαι М. вхожу, проникаю.
ἐσέδρακον см. ἐσδέρκομαι.
ἔσειμι см. εἴσειμι.
ἐσελεύσομαι см. εἰσέρχομαι.
ἐσεμάσσατο см. εἰσμαίομαι.
ἐσερύω см. εἰνερύω.
ἐσέρχομαι см. εἰσέρχομαι.
ἔσεσθαι см. εἰμί.
ἐσέχυντο см. ἐσχέω.
ἐσήλατο см. ἐσάλλομαι.
ἔσηνε см. σαίνω.
ἕσθην см. ἕννυμι.
ἐσθής, ῆτος, ἡ платье, одежда; одѣяло, коверъ.
ἐσθίω, буд. ἔδομαι, аор. ἔφαγον, пр. сов. ἔδηδα, пр. сов. стр. ἐδήδομαι ѣмъ.
ἐσθλός 3. хорошій, храбрый, благородный; οἱ ἐσθλοί знатные.
ἔσθος, εος, τό платье.

ἐσθρώσκω, аор. 2. ἔσθορον, вскакиваю, вбѣгаю.
ἔσθω ѣмъ.
ἐσιδεῖν см. εἰσεῖδον.
ἐσιέμεναι см. εἰσίημι.
ἐσίζομαι сажусь, вхожу въ засаду.
ἐσκαλέομαι М. призываю къ себѣ.
ἐσκᾰτᾰβαίνω схожу, нисхожу.
ἔσκον пр. нес. отъ εἰμί.
ἐσμαίομαι см. εἰσμαίομαι.
ἔσομαι см. εἰμί.
ἐσόψομαι см. εἰσοράω.
ἑσπέριος 3. вечерній, западный.
ἕσπερος, 2. вечерній; ὁ ἕσπερος вечеръ; τά ἕσπερα вечерніе часы.
ἕσπετε, пов. вм. εἴπατε, отъ εἶπον.
ἑσπέσθαι, ἑσπόμην см. ἕπομαι.
ἔσσ᾽ пов. общ. къ εἰμί.
ἕσσα, ἕσσαι, ἑσσάμενος см. ἕννυμι.
ἐσσεῖται, ἐσσί см. εἰμί.
ἐσσεύοντο см. σεύω.
ἕσσο см. ἕννυμι.
ἔσσυμαι, ἐσσύμενος см. σεύω.
ἐσσυμένως нар. поспѣшно, быстро.
ἐστάθη, ἕσταθι, ἑστάμεν, ἑστάμεναι, ἕσταμεν, ἕσταν, ἕστασαν, ἔστασαν, ἕστηκα, ἑστήκειν см. ἵστημι.
ἕστο см. ἕννυμι.
ἐστόρεσεν, ἔστρωτο см. στρώννυμι.
ἕστωρ, ορος, ὁ крюкъ въ концѣ дышла.
ἔσχ᾽=ἔσκε см. εἰμί.
ἐσφέρω и ἐσφορέω вношу; М. уношу.
ἐσχάρη, ης, ἡ, род. и дат. ἐσχαρόφιν очагъ; разведенный огонь.
ἐσχατόων, όωσα послѣдній, крайній.
ἐσχατιή, ῆς, ἡ край, берегъ, конецъ, граница.
ἔσχατος 3. послѣдній, крайній, отдаленнѣйшій; ἔσχατα нар. въ концѣ.
ἔσχεθον, ἔσχον, ἐσχόμην см. ἔχω.
ἔσω см. εἴσω.
ἑταίρη, и ἑτάρη, ης, ἡ, подруга, спутница, помощница.
ἑταιρίζω, ἑτᾰρίζω присоединяюсь, пристаю къ к. л. въ товарищи; М. избираю себѣ к. л. въ товарищи.
ἑταῖρος, ἕτᾰρος, ου, ὁ товарищъ, соучастникъ, помощникъ.
ἐταρπήτην см. τέρπω.
ἐτέθαπτο см. θάπτω.
ἐτεθήπεα см. θαφ.
ἔτεκον см. τίκτω.
Ἐτεοκλῆς, έους, ῆος, ὁ Этеоклъ, с. Эдипа; Ἐτεοκλήειος 3., βίη Ἐτεοκληείη сила Этеокла.
Ἐτεόκρητες, ων, οἱ первые жители Крита.
ἐτεός 3. истинный, дѣйствительный; ἐτεόν нар. въ самомъ дѣлѣ, дѣйствительно.
ἑτεραλκής 2. дающій силу и побѣду одной изъ двухъ состязающихся сторонъ, νίκη рѣшительная побѣда.
ἑτερήμερος 2. смѣняющійся черезъ день.
ἕτερος 3. дат. ж. ἑτέρηφι, одинъ изъ двухъ, другой; различный, разный.
ἐτέρσετο см. τερσαίνω.

ἑτέρωθεν нар. съ другой стороны; на другой сторонѣ.
ἑτέρωθι нар. на другой сторонѣ.
ἑτέρως нар. другимъ образомъ, иначе.
ἑτέρωσε нар. въ другую сторону.
ἐτέταλτο см. ἐπιτέλλω.
ἐτετεύχατο см. τεύχω.
ἔτετμον, τέτμον (осн τμ-), сосл. τέτμῃς встрѣтилъ; достигъ.
ἐτέτυκτο см. τεύχω.
Ἐτεωνεύς, ῆος, ὁ Этеоней, слуга Менелая.
Ἐτεωνός, οῦ, ὁ Эгеонъ, городъ въ Віотіи.
ἔται, ὧν, οἱ родственники, друзья.
ἐτήτυμος 2. истинный, дѣйствительный; ἐτήτυμον нар. истинно, дѣйствительно.
ἔτι нар. еще, впередъ; сверхъ того.
ἔτισα см. τίνω.
ἔτλην см. τλῆναι.
ἑτοιμάζω, буд. -άσ(σ)ω, приготовляю, доставляю.
ἑτοῖμος 3. дѣйствительный, вѣрный; готовый, приготовленный.
ἔτορον см. τορέω.
ἔτος, εος, τό годъ.
ἔτραπον см. τρέπω.
ἐτράφην, ἔτραφον см. τρέφω.
ἐτύχθη см. τεύχω.
ἔτυμος 3. истинный, дѣйствительный; ἔτυμον нар. истинно, дѣйствительно.
ἐτώσιος 2. напрасный, пустой, безуспѣшный.
εὖ, ἐΰ нар. хорошо, справедливо, дѣльно, пріятно, счастливо, благополучно.
εὗ=οὗ.
εὐαγγέλιον, ου, τό (ἄγγελος) награда за хорошую вѣсть.
εὔαδε вм. ἅδε, ἕαδε см. ἁνδάνω.
Εὐαιμονίδης, αο, ὁ с. Эвемона = Эврипилъ.
Εὐαίμων, ονος, ὁ Эвемонъ, с. Ормена.
εὐανθής 2. (ἄνθος) хорошо растущій, прекрасно цвѣтущій.
Εὐάνθης, εος, ὁ Эванѳъ, отецъ Марона.
Εὔβοια, ας, ἡ Эвбея, островъ Эгейскаго моря.
εὔβοτος 2. (βόσκω) имѣющій хорошія пастбища, богатый стадами.
εὐγένειος и ἠυγένειος 2. съ большою бородою.
εὐγενής, εὐηγενής и ἠυγενής 2. благородный.
εὖγμα, ατος, τό (εὔχομαι) хвастовство.
ἐΰγναμπτος 2. хорошо согнутый.
εὐδείελος 2. весьма видный, издали замѣчаемый.
εὕδησθα см. εὕδω.
εὐδικίη, ης, ἡ справедливость.
εὔδμητος 2. (δέμω) прекрасно выстроенный.
εὕδω, 2. л. сосл. εὕδησθα вм. εὕδῃς, неопр. εὑδέμεναι, буд. εὑδήσω сплю, отдыхаю.
Εὔδωρος, ου, ὁ Эвдоръ, с. Гермеса.
εὐειδής 2. миловидный, красивый.
εὐεργεσίη, ης, ἡ доброе дѣло; благодѣяніе.

εὐεργής 2. хорошо отдѣланный; τὰ εὐεργέα=εὐεργεσίαι.
εὐεργός 2. хорошо поступающій.
εὐερκής 2. хорошо огороженный, укрѣпленный.
εὔζυγος и ἐύζυγος 2. крѣпкій; съ прекрасными скамьями.
εὔζωνος и ἐύζωνος 2. (ζώνη) хорошо опоясанный.
εὐηγενής 2. см. εὐγενής.
εὐηγεσίη, ης, ἡ (ἡγέομαι) хорошее правленіе.
εὐηκής 2. весьма острый.
Εὐηνίνη, ης, ἡ дочь Эвена, = Марпесса.
Εὐηνορίδης, ου, ὁ с. Эвенора = Леіокритъ.
Εὐηνός, οῦ, ὁ Эвенъ 1) с. Селенія; 2) отецъ Марпессы.
εὐήνωρ, ορος, ὁ, ἡ (ἀνήρ) укрѣпляющій мужа, мужскій; украшающій мужа.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ Эвеноръ, отецъ Леіокрита.
εὐήρης 2. (ἄρω) хорошо устроенный, прилаженный, удобный.
εὐηφενής 2. весьма богатый.
εὔθριξ и ἐύθριξ, τριχος, ὁ, ἡ съ прекрасною шерстью, гривою, пышногривый.
εὔθρονος и ἐύθρονος 2. имѣющій прекрасный престолъ.
εὔθυμος 2. благосклонный.
Εὔιππος, ου, ὁ Эвиппъ, Троянецъ.
εὐκαμπής 2. хорошо согнутый.
εὐκέατος 2. легко раскалываемый; хорошо расколанный.
εὔκηλος 2. спокойный, безъ помѣхи.
εὐκλεής, εὐκλειής и εὐκληής 2. вин. мн. εὐκλεῖας, εὐκληεῖς славный, знаменитый; εὐκλεῶς нар. со славою.
εὐκλείη, ης, ἡ хорошая слава.
ἐυκλήϊς, ῖδος, ἡ (κλείω) хорошо запертый.
ἐυκνήμῖς, ῖδος, ὁ, ἡ пышнопоножный, вооруженный поножами, хорошо вооруженный.
εὔκομος, ἠύκομος 2. съ прекрасными волосами.
εὐκόσμως нар. въ хорошемъ порядкѣ.
ἐυκτίμενος 3. (κτίζω) хорошо выстроенный.
ἐύκτιτος 2. = ἐυκτίμενος.
εὐκτός 3. (εὔχομαι) желанный.
εὔκυκλος 2. хорошо округленный, совершенно круглый, снабженный хорошими колесами.
εὐλείμων 2. богатый лугами.
εὐλή, ῆς, ἡ (εἰλέω) червь.
εὔληρα, ων, τά узда, поводъ.
Εὔμαιος, ου, ὁ Эвмей, свинопасъ Одиссея.
εὐμενέτης 2. доброжелательный, благосклонный.
Εὐμήδης, εος, ὁ Эвмедъ, отецъ Долона, глашатай Троянцевъ.
εὔμηλος 2. (μῆλον) богатый овцами.
Εὔμηλος, ου, ὁ Эвмелъ, с. Адмета.
ἐυμμελίης, ὁ, род. ἐυμμελίω вм. -ιέω, -ίαο вооруженный пикою, храбрый.
εὐνάζω = εὐνάω, буд. -άσω, ставлю въ засаду; *М.* ложусь, ложусь спать.

εὐναιετάων, ωσα, ον удобно обитаемый, населенный.
εὐνάω ставлю въ засаду; укладываю, успокоиваю; *P*. ложусь спать, сплю.
εὐνή, ἡ, род. εὐνῆφι ложе, кровать; αἱ εὐναί камни, придерживающіе корабли у береговъ.
εὐνῆθεν нар. изъ постели.
Εὔνηος, ου, ὁ Эвней, с. Язона.
εὐνῆφι(ν) см. εὐνή.
εὖνις, ιος, ὁ лишенный.
ἐύννητος 2. (νέω) хорошо спряденный, сотканный.
εὐνομίη, ης, ἡ (νόμος) законный порядокъ, благоустройство.
ἐύξεστος 3. и 2. хорошо выполированный, чисто отдѣланный.
ἐύξοος 2. (ξέω), род. ἐύξου, см. εὔξεστος.
εὔορμος 2. съ хорошею пристанью.
εὐπατέρεια, ας, ἡ дочь благороднаго отца.
Εὐπείθης, εος, ὁ Эвпиѳъ, отецъ Антиноя.
εὔπεπλος 2. прекрасно одѣтый.
εὐπηγής 2. (πήγνυμι) хорошо сложенный, плотный, крѣпкій.
εὔπηκτος 2. (πήγνυμι) хорошо составленный, выстроенный, крѣпкій.
ἐύπλειος 2. хорошо наполненный.
ἐυπλεκής 2. = ἐύπλεκτος 2.
ἐύπλεκτος 2. (πλέκω) хорошо сплетенный, скрученный.
εὐπλοίη, ης, ἡ (πλέω) благополучное плаваніе.
ἐυπλοκαμίς, ῖδος, ἡ и
ἐυπλόκαμος 2. съ прекрасно заплетенными кудрями.
ἐυπλυνής 2. хорошо вымытый, чистый.
εὐποίητος 3. и 2. хорошо сдѣланный, прекрасно отдѣланный.
εὐπρήσσω хорошо устроиваю, исправляю, забочусь о ч. л.
εὔπρηστος 2. (πρήθω) сильно раздуваемый, возбуждаемый.
εὔπρυμνος 2. (πρύμνα) съ прекрасною кормою, хорошо выстроенный.
εὔπυργος 2. (πύργος) съ прекрасными башнями, хорошо укрѣпленный.
εὔπωλος 2. (πῶλος) богатый лошадьми.
εὐράξ нар. (εὖρος) съ боку, со стороны.
εὑρίσκω, аор. εὗρον, выдумываю, открываю; случайно нахожу, встрѣчаю; *M*. доставляю себѣ, выдумываю.
Εὖρος, ου, ὁ юговосточный вѣтеръ.
εὖρος, εος, τό ширина.
ἐυρραφής 2. (ῥάπτω) хорошо сшитый, связанный.
ἐυρρεής 2., ἐυρρείτης, αο и ἐύρροος 2. (ῥέω) прекрасно текущій.
εὐρυάγυια, ἡ съ широкими улицами.
Εὐρυάδης, ου, ὁ Эвріадъ, женихъ Пенелопы.
Εὐρύαλος, ου, ὁ Эвріалъ 1) с. Мекиста, 2) Феакъ.
Εὐρῠβάτης, ου, ὁ Эврибатъ 1) глашатай Агамемнона, 2) глашатай Улисса.

Εὐρῠδήμας, *αντος, ὁ* Эвридамасъ, 1) Троянецъ, 2) женихъ Пенелопы.
Εὐρῠδίκη, *ης, ἡ* Эврикида, дочь Климена, жена Нестора.
Εὐρύκλεια, *ας, ἡ* Эвриклея, дочь Опса, ключница Улисса.
εὐρυκρείων, *οντος, ὁ* широко и далеко владычествующій, могущественный.
Εὐρύλοχος, *ου, ὁ* Эврилохъ, товарищъ Улисса.
Εὐρῠμᾰχος, *ου, ὁ* Эврималъ, с. Полиба, женихъ Пенелопы.
Εὐρῠμέδουσα, *ης, ἡ* Эвримедуза, раба Алкиноя.
Εὐρῠμέδων, *οντος, ὁ* Эвримедонъ, 1) царь гигантовъ въ Эпирѣ, 2) возница Агамемнона, 3) слуга Нестора.
εὐρυμέτωπος 2. (*μέτωπον*) широколобый.
Εὐρῠμίδης, *ου, ὁ* с. Эврима, = Телемъ, циклопъ.
Εὐρῠνόμη, *ης, ἡ* Эвринома, 1) нимфа, 2) ключница Улисса.
Εὐρῠνομος, *ου, ὁ* Эвриномъ, женихъ Пенелопы.
εὐρύνω (*εὐρύς*) расширяю.
εὐρῠόδεια, *ἡ* съ широкими дорогами.
εὐρῠοπᾰ, вм. *εὐρυόπης, ὁ* (*ὀπτ-*) далеко видящій; (*ὄψ*) широко звучащій, гремящій.
εὐρύπορος 2 (*πόρος*) съ широкими путями, широкій, обширный.
εὐρῠπῠλής 3. (*πύλη*) широковратный.
Εὐρῠπῠλος, *ου, ὁ* Эврипилъ 1) с. Эвемона, 2) с. Посидона, 3) с. Телефа, племянникъ Пріама.
εὐρῠρέεθρος 2. (*ῥέεθρον*) широко текущій.
εὐρῠρέων, *έουσα, ον* (*ῥέω*) широко текущій.
εὐρύς 3., вин. *εὐρέα* вм. *εὐρύν*, широкій, обширный.
εὐρυσθενής 2. (*σθένος*) весьма могущественный.
Εὐρυσθεύς, *ῆος, ὁ* Эврисѳей, внукъ Персея.
Εὐρῠτίδης, *ου, ὁ*, с. Эврита, = Ифитъ.
Εὐρῠτίων, *ωνος, ὁ*, Эвритіонъ, кентавръ.
Εὔρῠτος, *ου, ὁ*, Эвритъ 1) с. Актора, 2) с. Меланея.
εὐρῠφῠής 2. (*φύω*) широко растущій, *χρῖ*.
εὐρῠχορος 2. (*χῶρος*) просторный, обширный.
εὐρώεις, *εσσα, εν* заплеснѣлый; мрачный, темный.
Εὐρώπη, *ης, ἡ* Европа, дочь Феникса, мать Миноса.
ἐύς, ἐύ, ἠύς, ἠύ, род. *ἐῆος*, вин. *ἐύν, ἠύν* хорошій, добрый, благородный; род. мн. ср. *ἐάων* блага.
εὖσα см. *εὔω*.
ἐύσκαρθμος 2. (*σκαίρω*) хорошо, легко прыгающій.
ἐύσκοπος 2. (*σκοπός*) хорошо цѣлящій, мѣтко попадающій; (*σκοπέω*) хорошо видящій, подстерегающій.
ἐύσσελμος 2. (*σέλμα*) снабженный скамьями для гребцовъ; палубный.
ἰυσταθής 2. (*ἵστημι*) твердый, на твердыхъ основаніяхъ.

Εὔσσωρος, ου, ὁ Эвсоръ, отецъ Адамаса.
ἐυστέφανος 2. прекрасно увѣнчанный; укрѣпленный.
ἐΰστρεπτος 2., ἐυστρεφής 2., ἐΰστροφος 2. (στρέφω) хорошо скрученный, хорошо сплетенный, витой.
εὖτε союзъ: когда; въ случаѣ что, лишь только, всякій разъ когда.
εὐτείχεος 2., вин. εὐτείχεα, окруженный крѣпкою стѣною.
ἐΰτμητος 2. (τέμνω) хорошо разрѣзанный.
ἐυτρεφής 2. (τρέφω) хорошо вскормленный, тучный.
Εὔτρησις, ιος, ἡ Эвтрезъ, мѣстечко въ Віотіи.
ἐΰτρητος 2. хорошо пробуравленный; вѣжный.
ἐΰτριχας см. εὔθριξ.
ἐΰτροχος 2. съ хорошими колесами.
εὔτυκτος 2. (τυκτός) хорошо сдѣланный, отдѣланный.
εὐφημέω храню благоговѣйное молчаніе.
Εὔφημος, ου, ὁ Эвфемъ, с. Трезена, союзникъ Троянцевъ.
Εὐφήτης, ου, ὁ Эвфетъ, царь Эфирскій въ Элидѣ.
Εὔφορβος, ου, ὁ Эвфорбъ, Троянецъ.
ἐυφραδέως нар. краснорѣчиво.
ἐυφραίνω, буд. -ἀνέω, аор. εὔφρηνα развеселяю, утѣшаю; *M*. радуюсь.
ἐυφρονέων, ουσα, ον благомыслящій, благосклонный.
ἐυφροσύνη, ης, ἡ радость, веселіе.
ἐΰφρων 2. веселый; развеселяющій.
εὐφυής 2. прекрасный ростомъ, хорошо выросшій.
εὔχαλκος 2. изъ прекрасной мѣди, хорошо отдѣланный мѣдью.
εὐχετάομαι = εὔχομαι, неопр. εὐχετάασθαι, пр. нес. εὐχετόωντο хвалюсь, горжусь; молюсь, прошу; благодарю.
εὐχή, ῆς, ἡ просьба, желаніе, обѣтъ, молитва.
Εὐχήνωρ, ορος, ὁ Эвхеноръ, с. Поліида.
εὔχομαι *DM*. увѣряю, хвастаю, горжусь; молюсь, дѣлаю обѣтъ, обѣщаю.
εὖχος, εος, τό просьба, желаніе; слава, честь.
εὐχροής 2. (χρόα) имѣющій хорошій цвѣтъ, красивый.
εὐχωλή, ῆς, ἡ хвастовство; торжественные клики побѣды; обѣтъ; молитва.
εὕω обжигаю.
εὐώδης 2. (ὄδωδα) благовонный.
εὐῶπις, ιδος, ἡ (ὤψ) съ прекрасными глазами; миловидный.
ἔφαγον см. φαγεῖν.
ἐφάλλομαι *DM*. 3. ед. аор. ἐπᾶλτο, прич. ἐπάλμενος и ἐπιάλμενος, наскакиваю, нападаю.
ἔφαλος 2. (ἅλς) приморскій.
ἐφάμην, ἔφαν см. φημί.
ἐφανδάνω, ἐπιανδάνω нравлюсь.
ἐφάνη см. φαίνω.
ἐφάπτομαι *M*. касаюсь; *P*. пр. сов. ἐφῆπται, 3. давнопр. ἐφῆπτο назначено, опредѣлено.

ἐφαρμόζω пристаю, соотвѣтствую, примѣняюсь.

ἐφέζομαι *DM.* сажусь, сижу на ч. л.

ἐφέηκα, ἐφείην см. ἐφίημι.

ἐφεῖσα (εἶσα) недост. аор. 1, неопр. ἐφέσσαι, аор. общ. ἐφεσσάμην, пов. ἔφεσσαι, неопр. буд. ἐφέσσεσθαι сажаю, помѣщаю; *M.* кладу себѣ.

ἐφέλκω притягиваю, привлекаю; тяну за собою; *M.* влеку къ себѣ, тащу съ собою.

ἐφέννυμι см. ἐπιέννυμι.

ἐφέπω, пр. нес. ἔφεπον, ἐφέπεσκον, буд. ἐφέψω, аор. ἐπέσπον, сосл. ἐπίσπω, неопр. ἐπισπεῖν, прич. ἐπισπών преслѣдую, тѣсню; гоню предъ собою; пробѣгаю; занимаюсь ревностно ч. л.; *M.* слѣдую, сопутствую, повинуюсь.

ἐφέσσαι, ἔφεσσαι, ἐφέσσεσθαι, ἐφεσσάμενος см. ἐφεῖσα.

ἐφεστάμεν см. ἐφίστημι.

ἐφέστιος 2. при очагѣ, около очага; домашній.

ἐφετμή, ῆς, ἡ (ἐφίημι) порученіе, приказаніе.

ἐφευρίσκω, аор. 2. ἐφεῦρον, нахожу, попадаю, открываю.

ἐφεψιάομαι *DM.* шучу, осмѣиваю.

ἐφηγέομαι *DM.* предводительствую.

ἐφῆκα см. ἐφίημι.

ἔφημαι *D.* сижу на ч. л. при ч. л.

ἐφημέριος 2. впродолженіе одного дня.

ἐφημοσύνη, ης, ἡ=ἐφετμή порученіе, приказаніе.

ἔφηνε см. φαίνω.

ἔφησθα см. φημί.

ἐφήσω см. ἐφίημι.

ἔφθην см. φθάνω.

ἐφθίαθ' вм. ἐφθίατο см. φθίω.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ Эфіалтъ, с. Алоея, гигантъ.

ἐφιζάνω сажусь при ч. л., въ ч. л.

ἐφίζω, пр. нес. ἐφίζεσκεν, сажусь при ч. л., сижу.

ἐφίημι, буд. ἐφήσω, аор. 1. ἐφῆκα, аор. 2. сосл. ἐφείω, жел. ἐφείην, пов. ἔφες, буд. общ. ἐφήσομαι посылаю, присылаю, побуждаю, подстрекаю; мечу, бросаю; налагаю; *M.* приказываю.

ἐφικνέομαι *DM.* аор. 2. ἐφικόμην достигаю, прихожу, встрѣчаю.

ἐφίληθεν см. φιλέω.

ἐφίστημι, 3. мн. пр. сов. ἐφεστᾶσι, неопр. ἐφεστάμεν, прич. родит. ἐφεσταότος, давнопр. ἐφεστήκειν, 3. мн. ἐφέστασαν, аор. 2. ἐφέστην ступаю, становлюсь, стою гдѣ н., на ч. н.; приступаю, приближаюсь.

ἐφόλκαιον, ου, τό (ἕλκω) кормило, руль.

ἐφορματέω слѣдую.

ἐφοπλίζω снаряжаю, приготовляю, вооружаю; *M.* приготовляю себѣ.

ἐφοράω, буд. ἐπόψομαι, аор. ἐπεῖδον, смотрю, надсматриваю, посѣщаю; буд. ἐπιόψομαι я выберу.

ἐφορμάω возбуждаю, поднимаю; *P*. желаю; нападаю.
ἐφορμή, ῆς, ἡ входъ.
ἐφυβρίζω нагло поступаю, оскорбляю.
ἔφυδρος 2. (ὕδωρ) влажный, приносящій дождь.
ἐφύπερθε(ν) нар. сверху.
Ἐφύρη, ης, ἡ Эфира 1)=Κόρινθος, 2) городъ въ Элидѣ.
Ἔφυροι, ων, οἱ Эфиры, народъ въ Θессаліи.
ἔχαδον см. χανδάνω.
ἐχάρην см. χαίρω.
ἔχεα см. χέω.
ἐχέθυμος 2. имѣющій умъ; οὐκ ἐ. легкомысленный.
Ἐχεκλῆς, ῆος, ὁ Эхеклесъ, с. Актора.
Ἔχεκλος, ου, ὁ Эхеклъ, 1) с. Агенора, 2) Троянецъ.
ἐχέμεν см. ἔχω.
Ἐχέμμων, ονος, ὁ Эхемонъ, с. Пріама.
Ἐχένηος, ου, ὁ Эхеней, Феакъ.
ἐχεπευκής 2. горькій, жестокій.
Ἐχέπωλος, ου, ὁ Эхеполъ 1) Троянецъ, 2) с. Анхиза.
ἔχεσχον см. ἔχω.
Ἔχετος, ου, ὁ Эхетъ, с. Эвхенора.
ἔχευα, ἐχευάμην см. χέω.
ἐχέφρων 2. (φρήν) разумный, мудрый.
Ἐχέφρων, ονος, ὁ Эхефронъ, с. Нестора.
ἔχησθα вм. ἔχῃς см. ἔχω.
ἐχθαίρω, аор. ἤχθηρα, ненавижу.
ἔχθιστος 3. превосх. ст. отъ ἐχθρός.
ἐχθοδοπέω враждую, враждебно поступаю.
ἔχθομαι я ненавидимъ.
ἔχθος, εος, τό ненависть, непріязнь.
ἐχθρός 3. ненавистный, противный.
Ἐχῖναι, αἱ, νῆσοι Эхинады, небольшая группа островов Іоническаго моря.
Ἐχῖος, ου, ὁ Эхій 1) отецъ Мекиста, 2) Ликіецъ, 3) Грекъ.
ἐχύμην см. χέω.
ἔχμα, ατος, τό (ἔχω) препятствіе; опора, оплотъ; защита; связь.
ἔχω (ἐχ-), 2. ед. сосл. ἔχησθα; пр. нес. εἶχον, ἔχον, ἔχεσκον, буд. ἕξω, σχήσω, аор. ἔσχον, неопр. σχεῖν, σχέμεν, буд. общ. ἕξομαι, σχήσομαι, аор. общ. ἐσχόμην, 3. ед. σχέτο, пов. σχέο, σχοῦ, неопр. σχέσθαι, прич. σχόμενος держу, имѣю, несу; поддерживаю, защищаю, спасаю; удерживаю, останавливаю; выдерживаю, направляю; обладаю, занимаю, забочусь, произвожу, могу, окружаю, объемлю; нахожусь, выдаюсь, простираюсь; *M*. держу для себя, держусь, удерживаюсь, твердо держусь; завишу, τινός, ἔκ τινος; отстаю; задерживаюсь, останавливаюсь.
ἑψιάομαι *DM*. играю, веселюсь.
ἕψομαι см. ἕπομαι.
ἑῶ, ἐῷ см. ἐάω.
ἕωθα см. ἔθω.
ἐῴκει см. ἔοικα.
ἐώλποι см. ἔλπω.

ἑῷμεν=ἄδην ἔχωμεν мы пресыщаемся πολέμοιο войною.
ἐῷμι см. ἐάω.
ἐών см. εἰμί.
ἐῳνοχόει см. οἰνοχοέω.
ἐώργει см. ἔρδω.
ἕως, εἵως союзъ: до того времени пока; чтобы; нар.: нѣкоторое время, покамѣстъ.
ἕωσι см. εἰμί.
ἐῶσι см. ἐάω.
ἑωσφόρος 2. приносящій утро; ὁ Ἑωσφόρος утренняя звѣзда.

Z.

ζαής 2. (ἄημι), вин. ζαῆν, сильно дующій, бурный.
ζάθεος 3. (θεῖος) божественный, священный.
ζάκοτος 2. (κότος) весьма гнѣвный.
Ζάκυνθος, ου, ἡ Закинѳъ, островъ Іоническаго моря.
ζατρεφής 2. (τρέφω) весьма тучный.
ζαφλεγής 2. (φλέγω) весьма огненный, пылкій, мужественный.
ζαχρηής 2. (χράω) горящій, стремительный, сильный, нападающій.
ζάω сокр. ζῶ см. ζώω.
ζειά, ᾶς, ἡ полба.
ζείδωρος, 2. (δωρέομαι) дающій хлѣбъ, надѣляющій плодами, плодоносный.
Ζέλεια, ας, ἡ Зелея, городъ въ Троядѣ.
ζέσσεν см. ζέω.
ζεύγλη, ης, ἡ (ζεύγνυμι) ярмо.
ζεύγνῡμι и ζευγνῡω, неопр. ζευγνύμεναι, ζευγνύναι, аор. 1. ἔζευξα, ζεῦξα, пр. сов. стр. ἔζευγμαι впрягаю, запрягаю; соединяю.
ζεῦγος, εος, τό упряжка.
Ζεῦς, ὁ, зват. Ζεῦ; род. Διός, дат. Διί, вин. Δία, и Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα Зевсъ, с. Кроноса, отецъ боговъ и людей.
ζεφῠρίη, ης, ἡ (т. е. πνοή) западный вѣтеръ.
ζέφῠρος, ου, ὁ зефиръ, западный вѣтеръ.
ζέω, 3. ед. пр. нес. ζέε, аор. 1. ἔζεσα, ζέσσα, киплю.
Ζῆθος, ου, ὁ Зеѳъ, с. Зевса.
ζηλήμων 2. (ζηλέω) завистливый, завидующій, ревнивый.
Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα см. Ζεύς.
ζητέω ищу, разъискиваю.
ζόφος, ου, ὁ мракъ, темнота, западъ.
ζυγόδεσμον, ου, τό ремень, которымъ ярмо привязывалось къ дышлу.
ζυγόν, οῦ, τό ярмо; накольня, между рогами лиры для укрѣпленія струнъ; скамьи для гребцовъ.
ζωάγρια, ων, τά награда за спасеніе жизни.
ζωγρέω (ζωός, ἀγρέω) беру въ плѣнъ живымъ, щажу; (ζωή, ἀγείρειν) оживляю.
ζωή, ῆς, ἡ (ζάω) имущество, состояніе.
ζῶμα, ατος, τό (ζώννυμι) нижняя часть панцыря; нижнее платье; поясъ.
ζώνη, ης, ἡ поясъ.

ζώννῦμι, аор. ἔζωσα, пр. нес. общ. ζωννύσκετο опоясываю; *M.* опоясываюсь, вооружаюсь.
ζωός 3. сокр. ζώς живой.
ζωρός 2. (ζάω) живой, огненный, крѣпкій.
ζωστήρ, ῆρος, ὁ (ζώννυμι) поясъ.
ζῶστρον, ου, τό поясъ.
ζώω = ζάω живу.

Η.

ἤ, ἠέ частица раздѣлит., вопрос. и сравнит.; разд.: или—или также, или даже; вопрос.; ли, или; сравн.: какъ, нежели, чѣмъ.
ἦ нар. въ самомъ дѣлѣ, навѣрно, право.
ἦ пр. нес. отъ εἰμί; пр. нес. отъ ἠμί.
ᾗ дат. ж. отъ ὅς, ἥ, ὅ; какъ нар. гдѣ; какъ, ᾗ θέμις ἐστί какъ справедливо.
ἦα см. εἰμί.
ἤα, τά см. ἤια.
ἠβαιός 3. малый, небольшой; ἠβαιόν нар. мало.
ἠβάω нахожусь въ цвѣтущемъ возрастѣ, цвѣту.
ἥβη, ης, ἡ цвѣтущій возрастъ, юность, крѣпость юности.
Ἥβη, ης, ἡ Геба, дочь Зевса.
ἡβῷμι, ἡβώοιμι см. ἡβάω.
ἠγάασθε см. ἄγαμαι.
ἤγαγον, ἠγαγόμην см. ἄγω.
ἠγάθεος 3. весьма божественный, священный.
ἠγάσσατο см. ἄγαμαι.
ἦγε см. ἄγω.
ἤγε см. ἄγε.
ἡγεμονεύω веду, иду впереди, указываю; предводительствую.
ἡγεμών, όνος, ὁ проводникъ; предводитель
ἡγέομαι *DM.* (ἄγω) веду; иду впереди, начинаю; предводительствую, начальствую.
ἠγερέθομαι (ἀγείρω) собираюсь.
ἤγερθεν см. ἀγείρω.
ἡγηλάζω (ἡγέομαι) веду; переношу.
ἡγήτωρ, ορος, ὁ (ἡγέομαι) вождь, предводитель.
ἠγοράασθε, ἠγορόωντο см. ἀγοράομαι.
ἠδέ союзъ: и, и также.
ἥδε см. ὅδε.
ᾔδεα, ᾔδη, давнопр. къ οἶδα, см. εἴδω.
ἤδη нар. теперь, тотчасъ, уже.
ᾔδησθα см. οἶδα.
ἥδομαι *DM.* аор. ἡσάμην радуюсь.
ἦδος, εος, τό удовольствіе, радость, прибыль.
ἡδυεπής 2. (ἔπος) сладкорѣчивый.
ἥδυμος 2. = ἡδύς.
ἡδύποτος 2. (πίνω) пріятный для питья.
ἡδύς 3. и 2. сладкій, пріятный.
ἠέ (ἦε) вм. ἤ (ἦ).
ἦε см. εἰμι.
ἠείδειν, ἠείδη, ἠείδης см. εἴδω.
ἦειρε см. ἀραρίσκω и εἴρω.
ἠέλιος, ου, ὁ = ἥλιος солнце; Геліосъ, богъ солнца.
ἦεν см. εἰμί.
ἠέπερ нар. см. ἤπερ.
ἠέρα, ἠέρι см. ἀήρ.
ἠερέθομαι вишу; подымаюсь, летаю.

Ἠερίβοια, ας, ἡ = Ἐρίβοια Эривея, дочь Эвримаха.

ἠέριος 3. (ἀήρ) въ утреннемъ туманѣ, на разсвѣтѣ; ранній.

ἠεροειδής 2. (εἶδος) туманный, мрачный, воздухоподобный, воздушный.

ἠερόεις, εσσα, εν, туманный, мрачный, темный.

ἠέρος см. ἀήρ.

ἠεροφοῖτις, ιος, ἡ (φοιτάω) идущая въ темнотѣ.

ἠερόφωνος 2. (φωνή) громко кричащій.

Ἠετίων, ωνος, ὁ Этіонъ 1) отецъ Андромахи, 2) гость Пріама, 3) Троянецъ.

ἤην см. εἰμί.

ἠήρ, ἠέρος см. ἀήρ.

ἠθεῖος 3. вѣрный, милый, любезный.

ἦθος, εος, τό жительство, жилище; конюшня.

ἤια и ᾖα, ων, τά съѣстные припасы на дорогу, пища; мякина, шелуха.

ἤιε см. εἰμί.

ἠίθεος, ου, ὁ юноша, холостой.

ἤικτο см. ἔοικα

ηιξε см. ἀΐσσω.

ἠϊόεις 3. съ берегами; съ высокими берегами.

ἤϊον см. εἶμι.

Ἠϊόνες, ων, αἱ Эіонъ, мѣстечко въ Арголидѣ.

Ἠιονεύς, ῆος, ὁ Эіоней, 1) Грекъ, 2) Ѳракіецъ.

ἤιος, ου, ὁ далеко мечущій.

ἤϊσαν см. εἶμι.

ἠΐχθη см. ἀίσσω.

ἠϊών, ονος, ἡ морской берегъ.

ἦκα нар. слабо, тихо, слегка, незамѣтно, медленно.

ἧκα см. ἵημι.

ἤκαχε см. ἀκαχίζω.

ἠκέσσατο см. ἀκέομαι.

ἤκεστος 3. не укрощенный, необузданный.

ἥκιστος 3. самый медленный, слабый, неопытный.

ἥκω я пришелъ.

ἠλᾰκᾰτα, ων, τά шерсть, нитки.

ἠλᾰκᾰτη, ης, ἡ прялка.

ἤλασα см. ἐλαύνω.

ἠλασκάζω блуждаю, брожу; избѣгаю, уклоняюсь.

ἠλάσκω (ἀλάομαι) блуждаю, брожу.

ἠλᾶτο см. ἀλάομαι.

ἤλδανε см. ἀλδαίνω.

Ἠλεῖοι, ων, οἱ Элеяне, жители Элиды.

ἤλεκτρον, ου, τό и ἤλεκτρος, ου, ὁ, ἡ янтарь; электронъ, блестящій металлъ, составъ изъ золота и серебра.

ἠλέκτωρ, ορος, ὁ лучезарное солнце; прил. блестящій.

ἠλεός 3. сумасшедшій; сводящій съ ума.

ἠλήλατο см. ἐλαύνω.

ἠλίβατος 2. крутой, высокій.

ἤλῐθᾰ нар. (ἅλις) достаточно, довольно.

ἠλικίη, ης, ἡ возрастъ; сверстники.

ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ одинакихъ лѣтъ.

Ἦλις, ιδος, ἡ, вин. Ἦλιδα, Элида, область въ Пелопоннезѣ.

ἤλιτε см. ἀλιταίνω.

ἠλιτόμηνος 2. родившійся прежде времени.
ἤλκησε см. ἑλκέω.
ἧλος, ου, ὁ гвоздь.
ἤλυθον см. ἔρχομαι.
ἤλυξα см. ἀλύσκω.
Ἠλύσιον πεδίον, τό Элисейское поле, жилище блаженныхъ.
ἦλφον см. ἀλφάνω.
ἥλω см. ἁλίσκομαι.
ἠλώμην см. ἀλάομαι.
Ἠλώνη, ης, ἡ Элона, городъ въ Өеіотидѣ.
ἧμα, ατος, τό (ἵημι) бросаніе, метаніе.
Ἠμαθίη, ης, ἡ Эмаөія (=Македонія).
ἠμαθόεις 3. (ἄμαθος) песчаный.
ἧμαι (пр. сов. отъ осн. ἑ-), 2. ед. ἧσαι, 3. ед. ἧσται, 3. мн. ἧνται, ἕαται, εἵαται, пов. ἧσο, 3. мн. пр. нес. ἧντο, ἕατο, εἵατο сижу, лежу; пребываю.
ἦμαρ, ατος, τό день, судьба.
ἠμάτιος 3. дневной; днемъ, въ день; ежедневный.
ἤμβροτον см. ἁμαρτάνω.
ἡμεῖς, ἄμμες, род. ἡμέων, ἡμείων, дат. ἡμῖν, ἧμιν, вин. ἡμέας, ἄμμε мы.
ἠμέν союзъ: и, равно какъ; ἠμέν—ἠδέ не только—но и.
ἡμέρη, ης, ἡ день.
ἡμερίς, ίδος, ἡ благородная виноградная лоза.
ἥμερος 2. кроткій, ручной.
ἡμέτερος 3. нашъ; ἡμετερόνδε нар. домой.
ἠμί=φημί, 3. ед. пр. нес. ἦ сказалъ.
ἡμιδαής 2. (δαίω) полусожженный.
ἡμίθεος, ου, ὁ полубогъ.
ἡμιόνειος 3. муловый.
ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ мулъ.
ἡμιπέλεκκον, ου, τό полусѣкира.
ἥμισυς 3. половинный; τὸ ἥμισυ половина.
ἡμιτάλαντον, ου, τό полталанта.
ἡμιτελής 2. вдовый, пустой.
ἦμος нар. какъ, когда, между тѣмъ какъ.
ἠμύω (μύω) наклоняюсь, опускаюсь; падаю.
ἥμων, ονος, ὁ (ἵημι) метатель.
ἤν = ἐάν союзъ: если; ли.
ἠναίνετο см. ἀναίνομαι.
ἤνεικα, ἠνείκαντο см. φέρω.
ἠνεμόεις 3. (ἄνεμος) вѣтреный, воздушный, подверженный вѣтрамъ, высокій.
ἡνία, ων, τά (ἵημι) вожжи.
ἡνίκα нар. когда, въ то время когда.
Ἡνιοπεύς, ῆος, ὁ Эніопей, возница Гектора.
ἡνιοχεύς, ῆος, ὁ возница.
ἡνιοχεύω правлю лошадьми, держу вожжи.
ἡνίοχος, ου, ὁ (ἔχω) возница.
ἠνίπαπε см. ἐνίπτω.
ἦνις, ιος, ἡ (ἔνος), вин. мн. ἤνῖς, годовалая.
ἦνον см. ἄνω.
Ἠνοπίδης, ου, ὁ с. Энопса,= Сатній.
ἠνορέη, ης, ἡ, дат. ἠνορέηφι (ηνωρ=ἀνήρ) мужество, отвага, сила.
ἦνοψ, οπος, ὁ, ἡ блестящій.
Ἦνοψ, οπος, ὁ Энопсъ, 1) Мизіецъ, 2) Грекъ

ἤνπερ см. ἤν.
ἦντο см. ἧμαι.
ἤνυτο см. ἀνύω.
ἠνώγεα, ἠνώγει см. ἄνωγα.
ἦξε вм. ἔαξε, см. ἄγνυμι.
ἠοῖος 3. (ἠώς) утренній, ранній; восточный.
ἧπαρ, ἄτος, τό печень.
ἤπαφε см. ἀπαφίσκω.
ἠπεδανός 3. слабый, хилый, немощный.
ἤπειρος, ου, ἡ твердая земля.
ἠπειρόνδε нар. къ твердой землѣ.
ἤπερ, ἠέπερ нежели.
ᾗπερ см. ὅσπερ.
ἠπεροπεύς, ῆος, ὁ и ἠπεροπευτής, οῦ, ὁ обманщикъ, обольститель.
ἠπεροπεύω обманываю, обольщаю.
ἠπιόδωρος 2. дающій охотно, добрый.
ἤπιος 3. кроткій, нѣжный; благосклонный, милостивый; облегчающій.
ἠπύτα=ἠπύτης, ου, ὁ громко взывающій.
Ἠπυτίδης, ου, ὁ с. Эпита, = Перифасъ.
ἠπύω громко взываю; шумлю, свищу.
ἦρ, ἦρος, ἦρι см. ἔαρ.
ἦρα, только ἦρα φέρειν τινι угождать к. л.
Ἡρακλείδης, αο, ὁ Гераклидъ, с. Геркулеса,=Тлеполемъ; = Θессалъ.
Ἡρακλέης, ῆος, ὁ Геркулесъ, с. Зевса.
Ἡρακλήειος 3. принадлежащій Геркулесу
ἤραρε см. ἀραρίσκω.
ἤρατο см. αἴρω.
ἠρᾶτο см. ἀράομαι.
Ἥρη, ης, ἡ Гера, дочь Кроноса, супруга Зевса.
ἠρήρει см. ἀραρίσκω.
ἠρήρειστο см. ἐρείδω.
ἠρήσαντο см. ἀράομαι.
ἦρι нар. рано, рано поутру.
ἠριγένεια, ας, ἡ (γίγνομαι) рожденная утромъ, изъ утреннихъ сумерекъ; богиня утра.
ἤριχε см. ἐρείκω.
ἠρίον, ου, τό могильный курганъ, могила.
ἤριπε см. ἐρείπω.
ἤρυγε см. ἐρεύγομαι.
ἠρῶ, 2. ед. пр. нес. отъ ἀράομαι.
ἠρώησαν см. ἐρωέω.
ἥρως, ωος, ὁ свободный человѣкъ, благородный, герой.
ἧσαι, ἧσο см. ἧμαι.
ἥσατο см. ἥδομαι.
ἧσειν см. ἵημι.
ἦσθα см. εἰμί.
ἤσκειν см. ἀσκέω.
ἥσσων 2. сравн. къ κακ΄ς меньше, хуже, слабѣе.
ἧσται см. ἧμαι.
ἤστην см. εἰμί.
ἠσυχίη, ης, ἡ спокойствіе, покой, досугъ.
ἠσύχιος 3. спокойный, тихій.
ᾐσχυμμένος см. αἰσχύνω.
ἦτε или также, или даже.
ἦτε, ἤ τε навѣрно, см. ἤ.
ᾗτε см. ὅστε.
ἥτις см. ὅστις.
ᾐτιάασθε, ᾐτιόωντο см. αἰτιάομαι.
ἤτοι дѣйствительно, конечно, однако.
ἦτορ, ορος, τό сердце, жизнь, душа.

ἠυγένειος, ἠυγενής см. εὐγ.
ἠὖδα см. αὐδάω.
ἠύζωνος, ἠυθέμεθλος, ἠύκομος, ἠύς, ἠύ см. εὔζ. εὐθ. εὔκ. ἐύς.
ἦυσε см. ἀύω.
ἠύτε какъ, равно какъ, подобно тому, когда; нежели, чѣмъ; какъ будто.
Ἥφαιστος, ου, ὁ Гефестъ, с. Зевса; пламя, огонь.
ἦφι вм. ῇ.
ἠχή, ῆς, ἡ гулъ, отголосокъ, шумъ.
ἠχήεις 3. звучащій, шумящій, гремящій; оглашающійся.
ἤχθετο см. ἄχθομαι и ἔχθομαι.
ἦχι нар. вм. ῇ гдѣ.
ἠῶθεν нар. (ἠώς) съ утра; рано поутру.
ἠῶθι нар. (ἠώς) утромъ; ἠῶθι πρό до утра, до разсвѣта.
ἠών, όνος, ἡ см. ἠϊών.
ἠώς, ἡ, род. ἠοῦς, дат. ἠοῖ, вин. ἠῶ, заря, разсвѣтъ; утро; свѣтъ; востокъ.—Заря, какъ божество (aurora).

Θ.

θ' = τὲ предъ густ. придыханіемъ.
θἄάσσω (θάσσω), неокр. θαασσέμεν, сижу.
θαιρός, οῦ, ὁ дверныя петли, дверной крюкъ.
θἄλᾰμη, ης, ἡ логовище, нора.
θαλαμηπόλος, ου, ἡ служанка.
θάλᾰμος, ου, ὁ спальня, чертогъ невѣсты; жилище хозяйки, теремъ; комната; кладовая.
θᾰ́λασσα, ης, ἡ море, средиземное море.
θἄλάσσιος 2. морской; θαλάσσια ἔργα мореплаваніе; рыбная ловля.
θάλεα, ων, τά цвѣтущее счастіе, радость, удовольствіе жизни.
θαλέθω (θάλλω) цвѣту.
θάλεια, ἡ (т. е. δαίς) роскошный, богатый пиръ.
Θᾰ́λεια, ας, ἡ Θалея, нимфа.
θαλερός 3. цвѣтущій, крѣпкій, богатый, прекрасный; изобильный, текущій.
θἄλίη, ης, ἡ (θάλλω) цвѣтущее счастіе, радость, удовольствіе; пиръ.
θαλλός, οῦ, ὁ вѣтвь, отпрыскъ, листья.
θάλλω и θηλέω, аор. 2. ἔθᾰλον, θᾰ́λον, пр. сов. τέθηλα, прич. τεθηλώς, ж. τεθᾰλυῖα, давнопр. τεθήλει зеленѣю, цвѣту, изобилую; τεθηλώς роскошный, пышный.
θάλος, εος, τό вѣтвь, отрасль.
θαλπιάω нагрѣваюсь, дѣлаюсь теплымъ, прич. θαλπιόων.
Θάλπιος, ου, ὁ Θалпій, с. Эврита.
θάλπω согрѣваю.
θαλπωρή, ῆς, ἡ укрѣпленіе, утѣшеніе, радость.
θἄλῡ́σια, ων, τά (т. е. ἱερά) жертвоприношеніе начатковъ отъ полевыхъ плодовъ.
Θᾰλῡσιάδης, ου, ὁ с. Θализія, = Эхеполъ.
θᾰμᾰ́ нар. часто, постоянно.
θαμβέω удивляюсь, изумляюсь, ужасаюсь.
θάμβος, εος, τό (θάομαι), род.

θάμβευς, изумленіе, удивленіе, ужасъ.
θάμέες (θαμά) мн. = θαμειός частый, густой.
θᾰμειός 3. частый, густой.
θᾰμίζω (θαμά) часто прихожу, часто бываю, нахожусь.
θάμνος, ου, ὁ кустарникъ, кустъ, вѣтвь.
Θάμῠρις, ιος, ὁ Θамиръ, Θракійскій пѣвецъ.
θᾰνᾰτόνδε нар. къ смерти.
θᾰνᾰτος, ου, ὁ смерть, убійство; Смерть (божество).
θανέειν, сокр. θανεῖν, см. θνήσκω.
θάομαι, неопр. наст. θῆσθαι, аор. θήσατο даю, сосу.
θάομαι=θεάομαι, θηέομαι *DM*. буд. θήσομαι, 3. мн. жел. аор. θησαίατ' вм. θήσαιντο, удивляюсь.
θάπτω погребаю.
θαρσᾰλέος 3. отважный, смѣлый, дерзкій, храбрый; θαρσαλέως нар. смѣло.
θαρσέω смѣю, отваживаюсь, дерзаю.
θάρσος, εος, τό увѣренность, отвага, смѣлость; дерзость.
θάρσῠνος 2. мужественный, увѣренный въ себѣ.
θαρσῦνω одушевляю, ободряю.
θάσσων 2. см. ταχύς.
θαῦμα, ατος, τό чудо; удивленіе, изумленіе.
θαυμάζω, буд. θαυμάσ(σ)ομαι, изумляюсь, удивляюсь.
θαυμαίνω, буд. -ᾰνῶ, -ᾰνέω, удивляюсь.
Θαυμᾰκίη, ης, ἡ Θавмакія, городъ въ Θессаліи.
θαφ-, θαπ- или ταφ- осн. отъ пр. сов. съ знач. наст. τέθηπα, давнопр. ἐτεθήπεα, аор. 2. ἔταφον удивляюсь, изумляюсь.
θεά, ᾶς, ἡ богиня.
θέαινα, ἡ = θεά.
Θεᾱνώ, οῦς, ἡ Θеано, супруга Антенора.
θέειον, ου, τό, см. θεῖον.
θεειόω см. θειόω.
θεῖεν см. τίθημι.
θειλόπεδον, ου, τό сушильня, мѣсто для сушенія на солнцѣ.
θεῖμεν, θεῖναι см. τίθημι.
θείνω, неопр. θεινέμεναι, бью, ударяю, раню.
θείομεν = θῶμεν см. τίθημι.
θεῖον, ου, τό сѣра.
θεῖος 3. божественный, священный; прекрасный, великій.
θειόω курю сѣрою.
θείω вм. θέω.
θείω вм. θέω, θῶ см. τίθημι.
θέλγω обворожаю, чарую, усыпляю, обманываю, ослѣпляю.
θελκτήριον, ου, τό обояніе, обвороженіе, очарованіе, удовольствіе.
θέμεθλα, ων, τά (τίθημι) основаніе, корень.
θεμείλια, ων, τά = θέμεθλα.
θέμεν, θέμεναι см. τίθημι.
θέμις, ἡ, род. θέμιστος (τίθημι) законъ, справедливость, право; θέμιστες уставы, законная власть, справедливость; тяжба; дань; приговоръ; Θемида (богиня).
θεμιστεύω сужу, дѣлаю судъ.
θεμόω принуждаю.
θέναρ, αρος, τo ладонь.

θέο пов. вм. θοῦ см. τίθημι.
θεόδμητος 2. основанный богомъ.
θεοειδής 2. богоподобный.
θεοείκελος 2. богоподобный.
θεόθεν нар. отъ боговъ.
Θεοκλύμενος, ου, ὁ Θеоклимъ, предсказатель.
θεοπροπέω пророчествую, предсказываю.
θεοπροπίη, ης, ἡ и θεοπρόπιον, ου, τό пророчество, оракулъ; приговоръ, воля боговъ.
θεοπρόπος, ου, ὁ предсказатель.
θεός, οῦ, ὁ, ἡ, род. мн. θεόφιν богъ, божество; богиня.
θεουδής, 2. богобоязненный, набожный, благочестивый.
θεόφιν см. θεός.
θεραπεύω служу.
θεράπων, οντος, ὁ слуга; товарищъ оружія, свободный мужъ.
θερέω вм. θερῶ см. θέρομαι.
θερμαίνω согрѣваю, грѣю, P. дѣлаюсь жаркимъ, горячимъ.
θερμός 3. теплый, горячій.
θέρμω согрѣваю, нагрѣваю; P. дѣлаюсь жаркимъ.
θέρος, εος и ευς, τό лѣто.
Θερσίλοχος, ου, ὁ Θерсилохъ, Пеонянинъ.
Θερσίτης, αο, ὁ Θерситъ, с. Агрія, самый безобразный изъ Грековъ передъ Троею.
θέρω согрѣваю; P. θέρομαι, буд. θέρσομαι, аор. 2. ἐθέρην согрѣваюсь; сожигаюсь.
θές, θέσαν, θέσθαι см. τίθημι.
θέσκελος 2. = θεοείκελος богоподобный, сверхъестественный, изумительный; нар. θέσκελον удивительно.
θεσμός, οῦ, ὁ постановленіе, законъ, нравъ, обыкновеніе.
θεσπέσιος 3. богомъ только выражаемый, божескій; θεσπεσίῃ (т. е. βουλῇ) приговоромъ боговъ; прекрасный, превосходный; сильный, страшный, удивительный; θεσπεσίως нар. сильно, страшно.
Θέσπεια, ας, ἡ Θеспія, городъ въ Віотіи.
θεσπιδαής 2. (δαίω) возженный богомъ, сильный.
θέσπις, ιος, ὁ, ἡ боговдохновенный; божественный, прекрасный, сильный.
Θεσπρωτοί, ῶν, οἱ Θеспроты, народъ въ Эпирѣ.
Θεσσαλός, ου, ὁ Θессалъ, с. Геракдеса.
Θεστορίδης, ου, ὁ Θесторидъ, с. Θестора, = Калхасъ; = Алкмаонъ.
Θέστωρ, ορος, ὁ Θесторъ, с. Энопса, Троянецъ.
θέσφατος 2. сказанный, возвѣщенный богомъ; θέσφατον, ου, τό рѣшеніе боговъ.
Θέτις, ιδος, ἡ Θетида, нимфа, супруга Пелея, мать Ахиллеса; дат. Θέτι, вин. Θέτιν, зват. Θέτι.
θέτο, см. τίθημι.
θέω, θείω, буд. θεύσομαι, пр. нес. θέεσχον, бѣгу, спѣшу.
θεώτερος 3. сравн. отъ θεός.
Θῆβαι, ῶν, αἱ, и Θήβη, ης, ἡ Θивы, 1) городъ въ Віотіи, 2) въ Египтѣ, 3) въ Троядѣ.
Θηβαῖος 3. Θиванскій; сущ. Θиванецъ.

Θηβαῖος, ου, ὁ Θевей, Троянецъ.
θήγω острю, точу.
θηέομαι=θεάομαι, 2. ед. жел. θηοῖο, 3. мн. пр. нес. θηεῦντο, аор. 1. ἐθηησάμην, 3. мн. жел. θησαίατο смотрю, съ удивленіемъ разсматриваю, изумляюсь.
θῆης = θῇς см. τίθημι.
θηητήρ, ῆρος, ὁ см. θηρητήρ.
θήιον, ου, τό см. θεῖον.
θήλεας вин. мн. отъ θῆλυς.
θηλέω = θάλλω цвѣту, зеленѣю.
θῆλυς 3. и 2. женскій, женскаго рода; оживляющій; оплодотворяющій, ἐέρση.
θημών, ῶνος, ὁ (τίθημι) куча.
θήν энкл. право, навѣрно.
θηοῖο см. θηέομαι.
θήρ, θηρός, ὁ звѣрь.
θηρευτής, οῦ, ὁ охотникъ.
θήρη, ης, ἡ охота; добыча охоты.
θηρεύω охочусь.
θηρητήρ, ῆρος, ὁ и θηρήτωρ, ορος, ὁ охотникъ.
θηρίον, ου, τό звѣрь.
θής, θητός, ὁ наемникъ.
θησαίατο см. θηέομαι.
θήσατο, θῆσθαι см. θάομαι.
Θησεύς, ῆος и έως, ὁ Тезей, с. Эгея.
θητεύω служу, работаю за плату.
θίς, θινός, ὁ куча, холмъ, песчаный холмъ, мо[illegible]ой берегъ.
Θίσβη, ης, ἡ Θисба, гор[illegible]ъ въ Віотіи.
θλάω, аор. ἔθλασ(σ)α, толк. раздавливаю.
θλίβω жму, давлю.
θνήσκω (θαν-), буд. θανοῦμαι, неопр. θανέεσθαι, аор. 2. ἔθανον, пр. сов τέθνηκα, мн. τέθνᾰμεν, τεθνᾶσι, жел. τεθναίην, пов. τέθνᾰθι, неопр. τεθνάμεν и τεθνᾰμεναι, прич. τεθνεώς, τεθνηώς, род. τεθνηότος, дат. τεθνεῶτι, ж. τεθνηυῖα умираю, погибаю; пр. сов. я умеръ; τεθνηκώς умершій.
θνητός 3. (θνήσκω) смертный.
Θόας, αντος, ὁ Θоасъ, 1) с. Андремона, 2) с. Діониса, 3) Троянецъ.
Θόη, ης, ἡ Θоя, нимфа.
θοινάω ѣмъ, пирую.
θόλος, ου, ὁ куполъ, круглое зданіе.
θοός 3. быстрый, скорый; острый, νῆσοι θοαί острова съ острыми скалами.
θοόω острю, заостряю.
θόρε вм. ἔθορε см. θρώσκω.
θοῦρος, ου, ὁ, ж. θοῦρις, ιδος, ἡ (θρώσκω) нападающій, неистовый, мужественный.
θόωκος, ὁ см. θῶκος.
Θόων, ωνος, ὁ Θоонъ, 1) с. Фенопса, Троянецъ, 2) Феакъ.
θοῶς нар. быстро, скоро, тотчасъ.
Θόωσα, ης, ἡ Θооза, мать Полифема, нимфа.
Θοώτης, ου, ὁ Θоотъ, глашатай Менеѳея.
Θρᾴσιος, ου, ὁ Θразій, Пеонянинъ.
θρᾰσος, εος, τό отвага, неустрашимость.
Θρασύδημος см. Θρασύμηλος.

θρασυκάρδιος 2. отважный, мужественный.
θρασυμέμνων 2. смѣло выдерживающій, отважный.
Θρασυμήδης, ους, ὁ Θразимедъ, с. Нестора.
Θρασύμηλος, ου, Θразимелъ, возница Сарпедона.
θρασύς 3. смѣлый, отважный, храбрый.
θρέξασκον см. τρέχω.
θρέπτρα, ων, τά награда за воспитаніе.
θρέψα вм. ἔθρεψα см. τρέφω.
Θρηΐκιος 3. Θракійскій.
Θρῆιξ, ικος, ὁ, сокр. Θρῇξ, Θракіецъ.
Θρῄκη, ης, ἡ Θракія, область въ сѣверной Греціи.
θρηνέω плачу, оплакиваю.
θρῆνος, ου, ὁ плачь, рыданіе, вой.
θρῆνυς, υος, ὁ скамейка, скамья для гребцевъ.
Θρῇξ, ηκός, ὁ см. Θρῆιξ.
θριγκός, οῦ, ὁ, ограда, стѣна, вершина.
θριγκόω огораживаю, окружаю оградою; оканчиваю.
Θρινακίη, ης, ἡ Θринакія, островъ (Sicilia?).
θρίξ, τριχός, ἡ волосъ, шерсть, щетина.
Θρόνιον, ου, τό Θроніонъ, городъ въ Локридѣ.
θρόνα, ων, τά цвѣты, узоры.
θρόνος, ου, ὁ сѣдалище, кресло, стулъ.
θρόος, ου, ὁ звукъ, крикъ, шумъ.
θρυλλίσσω сокрушаю, раздробляю.
θρύον, ου, τό ситникъ.
Θρύον, ου, τό и Θρυόεσσα, ης, ἡ Θріонъ, гор. въ Элидѣ.
θρώσκω, аор. 2. ἔθορον, θόρον, 3 мн. сосл. θόρωσι, скачу, прыгаю; нападаю, бросаюсь.
θρωσμός, οῦ, ὁ возвышеніе, холмъ.
θυγάτηρ, ἡ, род. -τέρος и -τρός дочь.
θυέεσσιν дат. мн. отъ θύος.
θύελλα, ης, ἡ буря, бурный вихорь.
Θυέστης, ου, ὁ Θіестъ, с. Пелопса.
Θυεστιάδης, ου, ὁ с. Θіеста, = Эгисѳъ.
θυήεις 3. дышущій благовоніями, благовонный.
θυηλή, ῆς, ἡ жертвенный дымъ, часть сожигаемой жертвы.
θυμαλγής 2. печальный.
θυμαρής 2. пріятный, милый, дорогой сердцу.
Θυμβραῖος, ου, ὁ Θимбрей, Троянецъ.
Θύμβρη, ης, ἡ Θимбра, равнина въ Троядѣ.
θυμηγερέω (ἀγείρω) собираюсь съ духомъ, съ силами.
θυμηδής 2. (ἦδος) пріятный.
θυμῆρες нар. пріятно.
θυμοβόρος 2. (βορά) снѣдающій душу.
θυμοδακής 2. (δάκνω) грызущій душу.
Θυμοίτης, ου, ὁ Θиметъ, Троянецъ.
θυμολέων, οντος (λέων) со львиною душою, храбрый.
θυμοραϊστής, οῦ, ὁ (ῥαίω) разрушающій жизнь, смертоносный.
θυμός, οῦ, ὁ сердце, жизнь,

сила; мужество, гнѣвъ, досада; желаніе, склонность; воля, рѣшеніе, мысль; душа.

θυμοφθόρος 2. (φθείρω) снѣдающій, терзающій душу; убійственный, гибельный.

θύνω стремлюсь, спѣшу, бросаюсь.

θυόεις 3. = θυήεις благовонный.

θύον, ου, τό благовонное дерево.

θύος, εος, τό куреніе; жертва.

θυοσκόος, ου, ὁ прорицатель.

θυόω дѣлаю благовоннымъ, τεθυωμένον благовонный.

θύραζε нар. за двери, внѣ.

θυραωρός, οῦ, ὁ сторожъ.

θυρεός, οῦ, ὁ огромный камень, который служилъ вмѣсто дверей.

θύρετρα, ων, τά дверь.

θύρη, ης, ἡ дверь; θύρῃσι, θύρηθι, θύρηφι нар. внѣ, на дворѣ.

θύσανος, ου, ὁ кисть, бахрама.

θύσθλα, ων, τά священная утварь, (снаряды, жезлы, факелы).

θυσσανόεις 3. снабженный бахрамою.

θύω свирѣпствую, ярюсь, устремляюсь, рвусь; курю, жертвую, сожигаю жертвы.

θυώδης 2. благовонный.

θωή, ῆς, ἡ наказаніе, денежная пеня.

θῶκος, ου, ὁ мѣсто, засѣданіе; кресло; θωκόνδε нар. въ засѣданіе.

Θῶν, ῶνος, ὁ Θонъ, Египтянинъ.

θωρηκτής, οῦ, ὁ вооруженный панцыремъ.

θώρηξ, ηκος, ὁ панцырь, латы.

θωρήσσω вооружаю панцыремъ, вооружаю; P. вооружаюсь.

θώς, θωός, ὁ шакалъ.

I.

ἴα, ἰῆς вм. μία см. ἴος.

ἰά, ἰῶν, τά мн. къ ἰός.

ἰαίνω, аор. 1. ἴηνα, аор. стр. ἰάνθην нагрѣваю, согрѣваю; смягчаю, увеселяю, радую; M. радуюсь.

ἰάλλω, аор. ἴηλα, бросаю, пускаю; χεῖρας простираю, περὶ χερσὶ δεσμόν налагаю цѣпи на руки, τινά ἀτιμίῃσι ἰάλλειν обезчестить кого.

Ἰάλμενος, ου, ὁ Іалменъ, с. Арея.

Ἰαμενός, οῦ, ὁ Іаменъ, Троянецъ.

Ἰάνασσα, ης, ἡ Іанасса, нимфа.

Ἰάνειρα, ας, ἡ Іанира, нимфа.

ἰάνθην см. ἰαίνω.

ἰάομαι DM., буд. ἰήσομαι, излечиваю, лечу.

Ἰάονες, ων, οἱ = Ἴωνες Іоняне.

Ἰαπετός, οῦ, ὁ Іапетъ, с. Урана, гигантъ.

ἰάπτω посылаю, бросаю.

Ἰάρδανος, ου, ὁ Іарданъ, рѣка въ Элидѣ; рѣка на остр. Критѣ.

ἴασι см. εἶμι.

Ἰασίδης, ου, ὁ с. Іасія, 1) = Амфіонъ, 2) = Дметоръ.

Ἰασίων, ωνος, ὁ Іасіонъ, с. Зевса.

Ἴασον Ἄργος, τό Іазійскій Аргосъ (о Пелопоннезѣ).
Ἴασος, ου, ὁ Іазій, 1) отецъ Амфіона, 2) с. Сфела.
ἰαύω сплю, провожу ночь.
ἰαχή, ῆς, ἡ крикъ, военный крикъ, крикъ горести.
ἰάχω громко кричу, шумлю, шиплю; звучу, оглашаюсь, свищу, гремлю.
Ἰαωλκός, οῦ, ἡ Іолкъ, городъ въ Магнезіи.
ἰγνύη, ης, ἡ (γόνυ) подколѣнокъ.
Ἰδαῖος 3. Идейскій, относ. къ горѣ Идѣ во Фригіи, τὰ Ἰδαῖα ὄρεα = Ἴδη; прозваніе Зевса.
Ἰδαῖος, ου, ὁ Идей, 1) возница Пріама, 2) с. Дареса, Троянецъ.
ἰδέ = ἠδέ союзъ: и.
ἴδε, ἰδέειν, ἴδεσχον см. εἴδω.
Ἴδη, ης, ἡ Ида, высокая гора во Фригіи.
ἴδηαι см. εἴδω.
Ἴδηθεν нар. съ Иды.
Ἴδης, εω, ὁ Идесъ, с. Афарея.
ἴδιος 3. собственный, частный.
ἰδίω = ἱδρόω потѣю.
ἴδμεν, ἴδμεναι см. εἴδω.
ἰδνόω сгибаю, кривлю, гну; Р. сгибаюсь.
ἰδοίατο вм. ἴδοιντο см. εἴδω.
Ἰδομενεύς, ῆος и έος, ὁ Идоменей, с. Девкаліона.
ἴδον = εἶδον см. εἴδω, ὁράω.
ἰδρείη, ης, ἡ знаніе, опытность.
ἴδρις, ι, род. ιος (εἰδέναι) свѣдущій, опытный.
ἱδρόω, прич. ἱδρώων, ἱδρῶσα потѣю.
ἱδρύω, аор. стр. ἱδρύνθην сажаю, помѣщаю; Р. сажусь, помѣщаюсь, сижу, отдыхаю.
ἱδρώς, ῶτος, ὁ, вин. ἱδρῶ, дат. ἱδρῷ, потъ.
ἰδυῖα, ἴδω, ἴδωμι см. εἴδω.
ἴε, ἴεν, ἰείη, см. εἰμι.
ἵει, ἵεμαι см. ἵημι.
ἵεμαι М., пр. нес. ἱέμην, иду, спѣшу.
ἱέμεναι, ἵεν см. ἵημι.
ἰέναι см. εἶμι.
ἱέρεια, ας, ἡ жрица.
ἱερεύς и ἱρεύς, ῆος, ὁ жрецъ.
ἱερεύω и ἱρεύω, 3. давнопр. стр. ἱέρευτο убиваю жертвы.
ἱερήιον, ου, τό жертвенное животное.
ἱερόν и ἱρόν, οῦ, τό даръ, жертва.
ἱερός 3. сильный, свѣжій, веселый, быстрый, дѣятельный; божественный, священный; святой, посвященный.
ἱζάνω (ἵζω) сижу, сажусь; сажаю.
ἵζω сижу, сажусь; сажаю; М. располагаюсь лагеремъ, сажусь въ засаду.
ἷλα, ἶλαι см. ἰάλλω.
Ἰηλυσός, οῦ, ἡ Іалисъ, городъ на остр. Родосѣ.
ἵημι, 3. л. мн. ἱεῖσι, неопр. ἱέμεναι, прич. ἱείς, пов. ἵει, пр. нес. ἵην, (3. мн. ἵεν = ἵεσαν) и ἵουν, 3. ед. ἵει, буд. ἥσω, аор. ἧκα, ἕηκα, 3. ед. аор. 2. сосл. ἧσιν посылаю, высылаю, бросаю, мечу; (о голосѣ) издаю, испускаю, звучу; (о водѣ) выливаю, разливаю; М. прихожу въ сильное движеніе, стремлюсь, сильно желаю.

ἴηναι см. *ἰαίνω*.
ἰήσασθαι см. *ἰάομαι*.
ἴῃσι вм. *ἴῃ* см. *εἶμι*.
Ἰησονίδης, *ου*, *ὁ* с. Іазона=Эвней.
Ἰήσων, *ονος*, *ὁ* Іазонъ (Язонъ), с. Эзона.
ἰητήρ, *ῆρος*, *ὁ* и *ἰητρός*, *οῦ*, *ὁ* врачъ, лекарь.
ἰθαιγενής 2. (*ἰθύς*, *γένος*) законнорожденный, благородный.
Ἰθαιμένης, *εος*, *ὁ* Иѳеменъ, Ликіецъ.
Ἰθάκη, *ης*, *ἡ* Итака, островъ Іоническаго моря, владѣніе Улисса.
Ἰθάκηνδε нар. въ Итаку.
Ἰθακήσιος, *ου*, *ὁ* Итакіанинъ (Улиссъ).
Ἴθακος, *ου*, *ὁ* Иѳакъ, с. Птерелая.
ἴθι, пов. отъ *εἶμι*, ступай; какъ нар. ну.
ἴθμα, *ατος*, *τό* (*εἶμι*) движеніе, ходъ.
ἰθύντατα см. *ἰθύς*.
ἰθύνω (*ἰθύς*) дѣлаю прямымъ, направляю, правлю; *M*. направляю.
ἰθυπτίων, *ωνος*, *ὁ*, *ἡ* прямо вылетающій.
ἰθύς 3.=*εὐθύς* прямой, справедливый; превосх. *ἰθύτατα* нар. весьма справедливо; *ἰθύς*, *ἰθύ* нар. прямо.
ἰθύς, *ύος*, *ἡ* направленіе, желаніе, склонность, предпріятіе.
ἰθύω бросаюсь, устремляюсь впередъ, нападаю; стремлюсь, желаю.
Ἰθώμη, *ης*, *ἡ* Иѳома, крѣпость.
ἱκάνω (*ἵκω*) прихожу, достигаю.
Ἰκάριος, *ου*, *ὁ* Икарій, отецъ Пенелопы.
Ἰκάριος πόντος, *ὁ* Икарово море (часть Эгейскаго).
ἴκελος 3. =*εἴκελος* подобный; похожій.
Ἱκεταονίδης, *ου*, *ὁ* с. Гикетаона = Меналиппъ.
Ἱκετάων, *ονος*, *ὁ* Гикетаонъ, с. Лаомедона, братъ Пріама.
ἱκετεύω прошу, умоляю.
ἱκέτης, *ου*, *ὁ* (*ἵκω*) умоляющій.
ἱκετήσιος, *ου*, *ὁ* покровитель умоляющихъ (Зевсъ).
ἵκετο, *ἵκηαι* см. *ἱκνέομαι*.
Ἰκμάλιος, *ου*, *ὁ* Икмалій, плотникъ въ Итакѣ.
ἰκμάς, *άδος*, *ἡ* мокрота, сырость.
ἴκμενος, *ὁ* т. е. *οὖρος* благопріятный вѣтеръ.
ἱκνέομαι *DM*. буд. *ἵξομαι*, аор. *ἱκόμην*, сосл. *ἵκωμαι*, *ἵκηαι* вм. *ἵκῃ*, 3. мн. жел. *ἱκοίατο*, иду, прихожу, достигаю; прихожу съ просьбою, умоляю; настигаю.
ἴκρια, *τά*, род. и дат. мн. *ἰκριόφιν*, доски; палуба.
ἵκω, пр. нес. *ἷκον*, аор. *ἷξον* прихожу, достигаю.
ἰλαδόν нар. (*ἴλη*) кучами, толпами.
ἵλαος 3. примиренный, милостивый, благосклонный; расположенный, дружескій.
ἱλάσκομαι *DM*. (*ἱλάω*), буд. *ἱλάσ(σ)ομαι*, аор. *ἱλασ(σ)άμην* умилостивляю.
Ἰλήιον πεδίον, *τό* Илійское поле.

ἵλημι (ἱλάω), пов. ἵληθι, пр. сов. сосл. ἱλήκῃσι, жел. ἱλήκοι я милостивъ.
Ἰλιονεύς, ῆος, ὁ Иліоней, Троянецъ.
Ἰλιόθεν нар. изъ Иліона.
Ἰλιόθι нар. въ Иліонѣ; Ἰλιόθι πρό предъ Иліономъ.
Ἴλιος, ου, ἡ, и Ἴλιον, τό Иліонъ, главн. городъ въ Троядѣ; область.
Ἰλιόφιν = Ἰλίου.
ἰλλάς, άδος, ἡ веревка.
Ἶλος, ου, ὁ Илъ, 1) с. Троса, 2) с. Мермера.
ἰλύς, ύος, ἡ илъ, тина.
ἱμάς, άντος, ὁ ремень, поводъ, узда, кнутъ; поясъ.
ἱμάσθλη, ης, ἡ плеть, кнутъ.
ἱμάσσω, аор. ἵμασ(σ)α, бью, ударяю бичемъ.
Ἰμβρασίδης, ου, ὁ с. Имбраса = Пирой.
Ἴμβριος, ου, ὁ Имбрій, с. Ментора; Имбріецъ, житель гор. Имбра.
Ἴμβρος, ου, ἡ островъ и городъ Имбръ.
ἱμείρω и *M*. тоскую о ч. л., желаю.
ἴμεν и ἴμεναι см. εἶμι.
ἱμερόεις 3. возбуждающій желаніе, пріятный, прелестный, привлекательный.
ἵμερος, ου, ὁ желаніе, любовь,
ἱμερτός 3. желанный, пріятный, милый.
ἴμμεναι см. εἶμι.
ἵνα нар. гдѣ, куда; союзъ: чтобы.
ἰνδάλλομαι (εἶδος) являюсь, кажусь.
ἴνεσι см. ἴς.
ἰνίον, ου, τό затылокъ.
Ἰνώ, όος, ἡ Ино, дочь Кадма.
ἴξαλος 2. быстро прыгающій.
Ἰξιονίη ἄλοχος супруга Иксіона.
ἶξον см. ἵκω.
ἰξύς, ύος, ἡ поясница, станъ.
ἰοδνεφής 2. имѣющій фіалковый, темный цвѣтъ.
ἰοδόκος 2. заключающій въ себѣ стрѣлы.
ἰοειδής 2. фіалковаго цвѣта; темно-синій.
ἰόεις 3. фіалковаго цвѣта; темно-синій.
ἰόμωρος 2. стрѣлецъ (ἰός, μῶρος = μόρος); крикунъ (ἰά голосъ).
ἴομεν, ἰόντα см. εἶμι.
ἴον, ου, τό фіалка.
ἰονθάς, άδος, ἡ косматая.
ἴος 3. вм. εἷς, μία, ἕν.
ἰός, οῦ, ὁ (ἵημι), мн. οἱ ἰοί и τὰ ἰά стрѣла.
ἰότης, ητος, ἡ воля, рѣшеніе, приказаніе.
ἴουλος, ου, ὁ первый пушокъ на бородѣ.
ἰοχέαιρα, ας, ἡ (ἰός, χέω) стрѣляющая (Артемида).
ἱππάζομαι *DM*. ѣзжу верхомъ, правлю лошадью, ѣду.
Ἱππασίδης, ου, ὁ с. Гиппаса, 1) = Харопсъ, 2) = Сокъ, 3) = Гипсенoръ, 4) Апизаонъ.
Ἵππασος, ου, ὁ Гиппасъ, Троянецъ.
ἵππειος 3. конный, лошадиный.
ἱππεύς, ῆος, ὁ, мн. ἱππῆες, ἱππεῖς, возница, ѣздокъ на колесницѣ.

9*

ἱππηλασίη ὁδός (ἐλάω) проѣзжая дорога.

ἱππηλάτα, ὁ = ἱππηλάτης возница.

ἱππήλατος 2. годный къ верховой ѣздѣ, удобопроѣзжій.

Ἱππημολγοί, ῶν, οἱ Гиппимолги, Скиѳскій кочевой народъ (собств. доящій кобылицъ).

ἱππιοχαίτης, ου, ὁ съ косматою гривой.

ἱππιοχάρμης, ου, ὁ сражающійся на колесницѣ.

ἱππόβοτος 2. питающій лошадей; имѣющій хорошія пастбища для лошадей.

Ἱπποδάμας, αντος, ὁ Гипподамасъ, Троянецъ.

Ἱπποδάμεια, ας, ἡ Гипподамія 1) супруга Пириѳоя, 2) дочь Анхиза, 3) = Βρισηίς, 4) служанка Пенелопы.

ἱππόδαμος 2. (δαμάω) укротитель лошадей.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ Гипподамъ, с. Меропса, Троянецъ.

ἱπποδάσεια ж. съ густою гривою, κόρυς.

ἱππόδρομος, ου, ὁ ристалище.

ἱππόθεν нар. съ лошади.

Ἱππόθοος, ου, ὁ Гиппоѳой 1) с. Леѳа, 2) с. Пріама.

ἱπποκέλευθος, ου, ὁ сражающійся на колесницѣ.

ἱππόκομος 2. косматый.

ἱπποκορυστής, οῦ, ὁ имѣющій боевую лошадь,

Ἱπποκόων, ωντος, ὁ Гиппокоонъ, товарищъ Ѳракійскаго царя Реза.

Ἱππόλοχος, ου, ὁ Гиппблохъ, 1) с. Беллерофонта 2) с. Антимаха, Троянецъ.

ἱππόμαχος 2. сражающійся верхомъ на лошади.

Ἱππόμαχος, ου, ὁ Гиппомахъ, с. Антимаха.

Ἱππόνοος, ου, ὁ Гиппоной, Грекъ.

ἱπποπόλος 2. гоняющій лошадь, опытный въ ѣздѣ.

ἵππος, ου, ὁ конь, лошадь; οἱ ἵπποι колесница, ἀφ' ἵππων ἀποβάντες; сражающійся на колесницѣ.

ἱπποσύνη, ης, ἡ искусство править колесницей, сражаться на колесницѣ.

ἱππότα, ὁ = ἱππότης возница; сражающійся на колесницѣ.

Ἱπποτάδης, αο, ὁ с. Гиппотеса = Эолъ.

Ἱππότης, ου, ὁ Гиппотесъ, с. Зевса.

Ἱπποτίων, ωνος, ὁ Гиппотіонъ, отецъ Мориса.

ἵππουρις съ конскою гривой.

ἵπτομαι *DM*. буд. ἴψομαι, аор. ἰψάμην, тѣсню, раню, наказываю.

ἱρά = ἱερά см. ἱερόν.

ἱρεύς см. ἱερεύς.

ἱρεύω см. ἱερεύω.

Ἱρή, ῆς, ἡ Гира, городъ въ Мессеніи.

ἴρηξ, ηκος, ὁ = ἱέραξ ястребъ, соколъ.

Ἶρις, ιδος, ἡ, вин. Ἶριν, зват. Ἶρι Ирида, вѣстница боговъ.

ἶρις, ιδος, ἡ, дат. мн. ἴρισσιν, радуга.

ἱρόν, τό см. ἱερόν.

ἱρός 3. см. ἱερός.

Ἶρος, ου, ὁ (отъ Ἶρις) нищій

Арней въ Итакѣ, вѣстникъ жениховъ.
ἴς, ἰνός, ἡ дат. мн. ἴνεσι, жила, мускулъ, тѣлесная сила, крѣпость.
ἰσάζω (ἴσος) дѣлаю равнымъ, равняю; *М.* считаю себя равнымъ.
ἴσαν 1) 3. мн. пр. нес. отъ εἶμι, 2) вм. ᾔδεσαν см. εἴδω.
Ἴσανδρος, ου, ὁ Изандръ, с. Беллерофонта.
ἴσασι см. εἴδω.
ἰσάσκετο пр. нес. отъ ἰσάζω.
ἴσθι см. εἴδω.
ἴσθμιον, ου, τό ожерелье.
ἴσκω (ἰκ, εἴκω) дѣлаю равнымъ, подобнымъ, уподобляю.
Ἴσμαρος, ου, ἡ Исмаръ, городъ во Ѳракіи.
ἰσόθεος 2. богоподобный.
ἰσόμορος 2. имѣющій равную долю, равный удѣлъ.
ἰσόομαι *М.* равняюсь.
ἰσόπεδον, ου, τό ровная поверхность, равнина.
ἴσος 3. равный, подобный, одинаковый; ἴσον, ἴσα нар. равно, одинаково.
Ἶσος, ου, ὁ Исъ, с. Пріама.
ἰσοφαρίζω сравниваю себя съ к. л.
ἰσοφόρος 2. равно несущій, равносильный.
ἴστασχον см. ἵστημι.
ἴστε см. εἴδω.
ἵστημι, пр. нес. ἵστην, 3. ед. ἵστασκε, буд. στήσω, аор. 1. ἔστησα, 3. мн. ἔστασαν, аор. 2. ἔστην, στάσκον, 3. мн. ἔσταν, στάν, сосл. στῶ, 2. и 3. ед. στήῃς, στήῃ; 1. мн. στέωμεν, στείομεν, неопр. στήμεναι, пр. сов. ἕστηκα, давнопр. ἑστήκειν; дв. и мн. пр. сов. ἕστατον, ἕσταμεν, ἕστατε (ἑστητε) ἑστᾶσι, сосл. ἑστῶ, жел. ἑσταίην, неопр. ἑστάμεναι, ἑστάμεν, прич. ἑσταότος, ἑστεῶτες; дв. давнопр. ἕστατον, мн. ἕστατε, ἕστασαν; *М.* буд. στήσομαι, аор. ἑστησάμην, аор. стр. ἑστάθην, ставлю, поднимаю, возбуждаю, удерживаю, останавливаю, вѣшу, отвѣшиваю; *Р.* и аор. 2., пр. сов. и давнопр. дѣйств.: стою, встаю, поднимаюсь, останавливаюсь, удерживаюсь.
Ἱστίαια, ας, ἡ Гистіея, городъ на остр. Эвбеѣ.
ἱστίη, ης, ἡ=ἑστία очагъ.
ἱστίον, ου, τό полотно, ткань, парусъ.
ἱστοδόκη, ης, ἡ мѣсто въ которомъ кладется снятая мачта.
ἱστοπέδη, ης, ἡ отверстіе на днѣ корабля, въ которомъ упрѣпляется мачта.
ἱστός, οῦ, ὁ (ἵστημι) мачта; ткальный станокъ; ткань.
ἴστω см. εἴδω.
ἵστωρ, ορος, ὁ (εἰδέναι) свѣдущій, знатокъ.
ἰσχαλέος 3. сухой.
ἰσχανάω (ἴσχω) удерживаю, останавливаю; *Р.* удерживаюсь, медлю; стремлюсь, желаю.
ἰσχάνω (ἴσχω) удерживаю; препятствую.
ἰσχίον, ου, τό бедра.
ἴσχω (ἔχω) удерживаю, оста-

навливаю; *M.* удерживаюсь, останавливаюсь.
ἰτέη, ης, ἡ ива.
ἴτην пр. нес. къ εἰμι.
Ἴτυλος, ου, ὁ Итилъ, с. Зеѳа.
Ἰτυμονεύς, ῆος, ὁ Итимоней, с. Гипероха.
ἴτυς, υος, ἡ округлость, ободъ колесъ.
ἴτω см. εἶμι.
Ἴτων, ωνος, ἡ Итонъ, городъ въ Ѳеіотидѣ.
ἰυγμός, οῦ, ὁ крикъ, восклицаніе.
ἰύζω кричу.
Ἰφεύς, έος, ὁ Ифей, Троянецъ.
Ἰφθίμη, ης, ἡ Ифѳима, сестра Пенелопы.
ἴφθῑμος 3. и 2. могучій, сильный, храбрый, знатный, достойный.
ἶφῐ нар. могущественно, храбро.
Ἰφιάνασσα, ης, ἡ Ифіанасса, дочь Агамемнона.
Ἰφῐδάμας, αντος, ὁ Ифидамасъ, с. Антенора.
Ἰφικλήειος 3. относящійся къ Ификлу.
Ἴφικλος, ου, ὁ Ификлъ, с. Филака.
Ἰφιμέδεια, ας, ἡ Ифимедея, дочь Тріопса.
Ἰφῐνοος, ου, ὁ Ифиной, с. Дексія, Грекъ.
ἴφιος 3. (ἶφι) крѣпкій, сильный; тучный, хорошо вскормленный.
Ἶφις, ιος, ἡ Ифисъ, раба Патрокла.
Ἰφῐτιδης, ὁ с. Ифита = Архептолемъ.
Ἰφῑτιων, ωνος, ὁ Ифитіонъ, с. Отринтея.
Ἴφῐτος, ου, ὁ Ифитъ 1) с. Эврита, 2) с. Навбола, 3) отецъ Архептолема.
ἰχθυάω, пр. нес. ἰχθυάασκον, ловлю рыбу.
ἰχθυόεις 3. обильный рыбою.
ἰχθύς, ύος, ὁ рыба.
ἴχνιον, ου, τό слѣдъ.
ἴχνος, εος, τό слѣдъ.
ἰχώρ, ῶρος, ὁ, вин. ἰχῶ, безсмертная кровь (боговъ).
ἴψ, ἰπός, ὁ червь, точащій дерево.
ἴψαο см. ἴπτομαι.
ἰωγή, ῆς, ἡ защита, прикрытіе.
ἰωή, ῆς, ἡ крикъ, звукъ, призывъ, шумъ.
ἰῶχα см. ἰωκή.
ἰωκή, ῆς, ἡ, вин. ἰῶκα, преслѣдованіе, крики, суматоха во время сраженія.
ἰωχμός, οῦ, ὁ = ἰωκή.

K.

κ' = κέ; = καί.
κάββαλε вм. κατέβαλε, см. καταβάλλω.
Καβησόθεν нар. изъ гор. Καβησός во Ѳракіи.
κάγ вм. κατ' предъ γ: κάγ γόνυ вм. κατὰ γόνυ.
κάγκανος 2. (κάγκω, κάω) сухой.
καγχᾰλάω громко смѣюсь; радуюсь; смѣюсь съ презрѣніемъ.
κἀγώ = καὶ ἐγώ.
κάδ вм. κατά предъ δ: κάδ δώματα.
καδδραθέτην см. καταδαρθάνω.

καδδῦσαι см. καταδύω.
Καδμεῖος 3. происходящій отъ Кадма; мн. οἱ Καδμεῖοι Ѳиванцы.
Καδμείωνες, οἱ = Καδμεῖοι.
Κάδμος, ου, ὁ Кадмъ, с. Агенора.
Κάειρα, ας, ἡ Каріанка.
καήμεναι см. καίω.
καθαιρέω, аор. 2. καθεῖλον, 3. ед. сосл. καθέλησι снимаю; ниспровергаю, убиваю, уничтожаю; ὄσσε закрыть глаза.
καθαίρω, аор. κάθηρα чищу, очищаю, стираю.
καθάλλομαι *DM*. соскакиваю, спрыгиваю, обрушаюсь.
καθάπαξ нар. въ одинъ разъ, совершенно.
καθάπτομαι *DM*. касаюсь, щупаю; обращаюсь съ рѣчью, браню.
καθαρός 3. чистый; свободный, не занятый; справедливый, честный.
καθέζομαι *DM*. сажусь, сижу, пребываю.
καθέηκα см. καθίημι.
καθείατο см. κάθημαι.
καθεῖλομεν, καθέλησι см. καθαιρέω.
καθεῖσα (εἶσα) недост. аор. 1. я помѣстилъ, посадилъ.
καθέλησι см. καθαιρέω.
καθέννυμι см. κατέννυμι.
καθέξει см. κατέχω.
καθεύδω, пр. нес. καθεῦδον, сплю.
καθεψιάομαι *DM*. насмѣхаюсь.
κάθημαι (ἧμαι), пр. нес. ἐκαθήμην, 3. ед. καθῆστο, ἐκάθητο, 3. мн. καθείατο, сижу, сажусь; пребываю, спокойно остаюсь.
κάθηρα см. καθαίρω.
καθιδρύω сажаю, помѣщаю.
καθιζάνω сажусь.
καθίζω сажаю; сажусь, сижу.
καθίημι, аор. καθέηκα, неопр. аор. 2. καθέμεν, спускаю, опускаю внизъ, низвергаю.
καθικνέομαι, аор. 2. καθῑκόμην, настигаю, попадаю, касаюсь, достигаю.
καθίστημι повел. καθίστᾱ, аор. 1. κατέστησα, поставляю, помѣщаю; *M*. ставлюсь, ставлю для себя.
καθοράω, аор. κατεῖδον, прич. κατιδών, смотрю сверху внизъ, взираю.
καθύπερθε(ν) нар. сверху, сверху внизъ; выше.
καί союзъ: и; а, но; также, даже; καὶ γὰρ δή ибо дѣйствительно, καὶ γάρ ῥα понятно, естественно; καὶ δή только что, именно теперь, καί τοι и въ самомъ дѣлѣ; καὶ εἰ даже если, εἰ καὶ хотя.
Καινείδης, ου, ὁ с. Кенея = Коронъ.
Καινεύς, ῆος, ὁ Кеней, с. Элата.
καίνυμαι *D*. пр. сов. κέκασμαι, давнопр. ἐκεκάσμην, превосхожу, побѣждаю; отличаюсь.
καίπερ, καί—περ союзъ: хотя.
καίριον, ου, τό опасное мѣсто.
καιρόεις, εσσα, εν, род. мн. ж. καιροσέων вм. καιροεσσῶν, хорошо сотканный.
καίω, аор. 1. ἔκηα, κῆα, 1. мн. сосл. κήομεν, 3. ед. и мн. жел. κήαι, κήαιεν, неопр.

κῆαι, аор. 1. общ. *ἐκηάμην*, прич. *κηάμενος*, аор. стр. *ἐκάην*, неопр. *καήμεναι* зажигаю; *P*. горю, пылаю; *M*. зажигаю.
κάκ = *κατά* предъ κ.
κακίζομαι *M*. поступаю какъ трусъ.
κακκεῖαι см. *κατακαίω*.
κακκείοντες см. *κατακείω*.
κακκῆαι см. *κατακαίω*.
κᾰκοείμων 2. худо одѣтый.
κακοεργίη, *ης*, *ἡ* худой поступокъ, злодѣяніе.
κακοεργός 2. худо поступающій.
Κακοΐλιος, *ἡ* несчастный Илiонъ.
κακομήχανος 2. причиняющій несчастіе, гибельный.
κακόξεινος 2. имѣющій неудачу съ гостями.
κακοῤῥαφίη, *ης*, *ἡ* (*ῥάπτω*) коварство, хитрость.
κακός 3. худой, низкій, пошлый, бѣдный, неспособный, безполезный, трусливый, дурной, несчастный, бѣдственный; *κακόν* и *κακά* зло, бѣдствіе, несчастіе; *κακῶς* нар. худо, дурно, постыдно; сравн. *κακώτερος* 3., *κακιων* 2., *χερείων* 2., *χερειότερος* 3. *ἥσσων* 2., превосх. *κάκιστος* 3.
κακότεχνος 2. лукавый, хитрый, гибельный.
κακότης, *ητος*, *ἡ* низость, неспособность, преступленіе; трусость; несчастіе, бѣдствіе, страданіе.
κακοφρᾰδής 2. злорѣчивый, злоумышляющій.
κακόω дѣлаю худое, причиняю несчастія, обижаю, угнетаю.
κάκτανε см. *κατακτείνω*.
κακώτερος см. *κακός*.
καλᾰμη, *ης*, *ἡ* соломина, хлѣбный стебель; жниво, остатокъ.
κᾰλαῦροψ, *οπος*, *ἡ* пастушій посохъ.
καλεῦντες вм. *καλοῦντες* см. *καλέω*.
καλέω, неопр. *καλήμεναι*, буд. *καλέσ(σ)ω*, *καλέω*, аор. 1. *ἐκάλεσ(σ)α*, пр. сов. стр. *κέκλημαι*, 3. мн. давнопр. *κεκλήατο*, буд. 3. *κεκλήσομαι* зову, называю, призываю, приглашаю; *M*. призываю къ себѣ.
Κᾰλήσιος, *ου*, *ὁ* Калезій, возница Аксила.
Κᾰλητορίδης, *ου*, *ὁ* с. Калетора = Афарей.
κᾰλήτωρ, *ορος*, *ὁ* глашатай.
Καλήτωρ, *ορος*, *ὁ* Калеторъ 1) с. Клитія, 2) от. Афарея.
καλλείπω см. *καταλείπω*.
Καλλῐάνασσα, *ης*, *ἡ* Калліанасса, нимфа.
Καλλῐάνειρα, *ας*, *ἡ* Калліанира, нимфа.
Καλλῐαρος, *ου*, *ἡ* Калліаръ, городъ въ Локридѣ.
καλλιγύναιξ, только вин. *καλλιγύναικα*, богатый красавицами.
καλλίζωνος 2. хорошо опоясанный.
καλλίθριξ, *τρῐχος*, *ὁ*, *ἡ* имѣющій прекрасную гриву, прекрасную шерсть.
Καλλῐκολώνη, *ης*, *ἡ* Калликолона, холмъ въ Трояннск. долинѣ.

καλλίκομος 2. съ прекрасными кудрями.
καλλικρήδεμνος 2. имѣющій прекрасную повязку на челѣ.
κάλλῐμος 2. = καλός.
κάλλιον см. καλός.
καλλῐπάρῃος 2. (παρειά) краснощекій, румяный.
κάλλιπε, καλλιπέειν см. καταλείπω.
καλλιπλόκαμος 2. имѣющій прекрасныя косы.
καλλῐρέεθρος 2. прекрасно текущій.
καλλίροος и καλλίῤῥοος 2. хорошо текущій.
κάλλιστος 3. см. καλός.
καλλίσφῠρος 2. имѣющій прекрасныя ножки.
καλλίτριχες см. καλλίθριξ.
κάλλιφ' вм. κατέλιπε см. καταλείπω.
καλλίχορος 2. просторный для хороводовъ; имѣющій прекрасныя поля.
κάλλος, εος, τό красота.
κᾱλός 3., сравн. καλλίων, прев. κάλλιστος прекрасный, красивый, пріятный, милый, годный, хорошій, отличный; καλόν, καλά, καλῶς нар. хорошо, прекрасно, прилично.
κάλος, ου, ὁ, атт. κάλως, канатъ.
κάλπις, ιδος, ἡ кружка.
Κᾰλύδναι, ῶν, αἱ νῆσοι Калиднійскіе острова, недалеко отъ Коса.
Κᾰλῠδών, ῶνος, ἡ Калидонъ, городъ въ Этоліи.
κάλυμμα, ατος, τό покрывало.
κᾰ́λυξ, ῠκος, ἡ серьги, кольцо.
κᾰλύπτρη, ης, ἡ покрывало.
καλύπτω закутываю, покрываю, окружаю; *М*. покрываюсь.
Καλυψώ, οῦς, ἡ Калипсо, дочь Атласа.
Κάλχᾱς, αντος, ὁ, св. Κάλχαν Калхасъ, с. Θестора, жрецъ.
κάμ = κατά предъ μ.
κάμαξ, ακος, ἡ жердь, шестъ, подпора.
κᾰ́μᾰτος, ου, ὁ (κάμνω) трудъ, удрученіе; изнуреніе, усталость; плодъ труда.
κάμβαλε вм. κάββαλε см. καταβάλλω.
κάμε вм. ἔκαμε см. κάμνω.
Κάμειρος, ου, ἡ Камиръ, городъ на остр. Родосѣ.
καμῑνώ, οῦς, ἡ, γρηῦς грязная, болтливая женщина, чумичка.
καμμίξας см. καταμίγνυμι.
καμμονίη, ης, ἡ (καταμένω) твердость въ упорномъ бою, побѣда.
κάμμορος 2 (κατάμορος) несчастный.
κάμνω, буд. κᾰμοῦμαι, аор. ἔκᾰμον, 3. ед. κάμε, сосл. κεκᾰ́μω, аор. общ. ἐκᾰμόμην, пр. сов. κέκμηκα, прич. κεκμηώς, род. -ῶτος, вин. мн. -ότας устаю, утомляюсь, напрягаюсь; работаю съ усиліемъ, приготовляю тщательно; *М*. пріобрѣтаю, νῆσον обрабатываю.
κάμπτω сгибаю, нагибаю, гну.
καμπῠ́λος 3. кривой, согнутый.
κᾰνᾰχέω шумлю.
κᾰναχή, ῆς, ἡ шумъ, звукъ,

гулъ; скрежетъ (ὀδόντων).
κᾰνᾰχίζω = καναχέω.
κάνειον, ου, τό корзина, коробка; блюдо.
καννεύσας см. κατανεύω.
κανών, όνος, ὁ прямая жердь, прямой шестъ; κανόνες двѣ поперечныя палки, утверждавшія щитъ изнутри; навой, цѣвка.
κάπ вм. κατά предъ π и φ.
Κᾰπᾰνεύς, ῆος, ὁ Капаней, с. Гиппоноя.
Κᾰπᾰνηιάδης, ου, ὁ и Καπανήιος υἱός с. Капанея=Сѳенелей.
κάπετος, ου, ἡ яма, ровъ, могила; углубленіе.
κάπη, ης, ἡ (κάπτω) ясли.
καπνίζω дѣлаю дымъ, развожу огонь.
καπνός, οῦ, ὁ дымъ, паръ.
κάππεσον см. καταπίπτω.
κάπριος и κάπρος, ου, ὁ кабанъ, дикая свинья.
Κάπυς, υος, ὁ Каписъ, с. Ассарака, отецъ Анхиза.
κάρ = κατά предъ ρ.
κάρ вм. καρή голова, ἐπὶ κάρ на голову, стремглавъ.
(κάρ), καρός; ἐν καρὸς αἴσῃ какъ смерть.
Κάρ, Κᾱρός, ὁ Каріанинъ.
Καρδᾰμῦλη, ης, ἡ Кардамила, городъ въ Лаконіи.
καρδίη и κρᾰδίη, ης, ἡ сердце; умъ.
κάρη, τό, род. κάρητος, καρήατος, дат. κάρητι, καρήατι, мн. κάρα, καρήατα; также род. κρατός, κράατος, дат. κρατί, κράατι, вин. κρᾶτα, род. мн. κράτων, дат. κρασί κράτεσφι, вин. κράατα, голова; вершина.
καρηκομόωντες, οἱ носившіе длинные волоса, кудрявый.
κάρηνον, ου, τό голова; вершина; крѣпость.
Κάρησος, ου, ὁ Кáресъ, рѣка въ Мизіи.
καρκαίρω дрожу, содрогаюсь.
καρπᾰλῐμος 2. (ἁρπάζω) быстрый; καρπαλιμῶς нар. быстро.
καρπός, οῦ, ὁ плодъ; кисть ручная.
καῤῥέζουσα см. καταῤῥέζω.
καρτερόθῡμος 2. крѣпкій, отважный духомъ.
καρτερός 3. (κάρτος) сильный, храбрый, могущественный.
κάρτιστος 3. (κράτιστος) прев. отъ κρατύς самый могущественный, сильнѣйшій; самый безопасный.
κάρτος, εος, τό=κράτος сила, крѣпость, могущество.
καρτύνομαι *M*. укрѣпляю, усиливаю.
Κάρυστος, ου, ἡ Каристъ, городъ на остр. Эвбеѣ.
καρφαλέος 3. сухой, изсохшій; глухой.
κάρφω сушу, засушаю, стягиваю.
καρχᾰλέος 3. шероховатый, засохшій.
καρχᾰρόδους, ὀδοντος, ὁ, ἡ имѣющій острые зубы.
κᾰσιγνήτη, ης, ἡ родная сестра.
κᾰσίγνητος, ου, ὁ родной братъ; близкій родственникъ.
Κάσος, ου, ἡ Казосъ, островъ Эгейскаго моря.

Κασσάνδρη, ης, ἡ Кассандра, дочь Пріама.
κασσίτερος, ου, ὁ олово.
Καστιάνειρα, ας, ἡ Кастіанира, дочь Горгифіона.
καστορνῦσα см. καταστορέννυμι.
Κάστωρ, ορος, ὁ Касторъ 1. с. Тиндарея или Зевса, 2) с. Гилака.
κάσχεθε см. κατέχω.
κατά предл. съ род. и вин.; съ род.: сверху внизъ, съ, изъ; внизъ на, на; къ; подъ; въ, сквозь; съ вин.: чрезъ, по, сквозь, въ; внизъ по; противъ, къ, на; за, для; сообразно, согласно, по.
καταβαίνω, буд. καταβήσομαι, аор. 2. κατέβην, 3. мн. κατέβαν, 1. мн. сосл. καταβείομεν, пов. κατάβηθι, аор. 1. общ. κατεβησάμην, κατεβήσετο, 3. сосл. καταβήσεται, пов. καταβήσεο схожу внизъ, нисхожу.
καταβάλλω, аор. 2. κατέβαλον, 3. ед. κάββαλε низвергаю, опускаю, отбрасываю, кладу.
καταβείομεν, καταβῆναι см. καταβαίνω.
καταβλώσκω прохожу, пробѣгаю.
καταβρόξειε, аор. жел. отъ καταβρόχω (βροχ), проглатываю.
καταγηράσκω, καταγηράω старѣюсь.
καταγῑνέω низвожу, свожу внизъ.
κατάγνῡμι, буд. κατάξω, аор. κατέαξα, κατῆξα, сокрушаю, разбиваю, ломаю.
κατάγω, буд. κατάξω, неопр. καταξέμεν, аор. 2. κατήγαγον свожу внизъ; М. причаливаю, пристаю.
καταδαίομαι, буд. -δάσομαι, раздѣляю.
καταδάπτω растерзываю, разрываю.
καταδαρθάνω, аор. 2. κατέδαρθον, κατέδραθον, 3. дв. καδδραθέτην, сосл. καταδραθῶ засыпаю, сплю.
καταδέρκομαι смотрю сверху внизъ, смотрю на ч. л.
καταδεύω окропляю, намачиваю.
καταδέω привязываю, связываю, удерживаю, мѣшаю, огораживаю.
καταδημοβορέω издерживаю (о народѣ).
καταδραθῶ см. καταδαρθάνω.
καταδύω, аор. 2. κατέδῡν, прич. καταδύς, им. мн. ж. καδδῦσαι, буд. общ. καταδύσομαι, 3 ед. аор. κατεδύσετο, пов. καταδύσεο, погружаюсь, захожу, закатываюсь; вхожу, проникаю; одѣваю, одѣваюсь.
καταειμένος, καταείνυον см. καταέννυμι.
καταείσατο см. κάτειμι.
καταέννῡμι, аор. 1. καταείνυσα, прич. пр сов. стр. καταειμένος, одѣваю, покрываю.
καταζαίνω сушу, высушиваю.
καταθάπτω, неопр. аор. 1. κατθάψαι, погребаю.
καταθείομαι, καταθείομεν см. κατατίθημι.
καταθέλγω колдую, чарую, очаровываю.
καταθνήσκω, аор. κατέθανον,

κάτθανε, пр. сов. κατατέθνηκα, неопр. κατατεθνάναι, κατατεθνάμεν, прич. κατατεθνηώς умираю.
καταθνητός 3. смертный.
καταθρώσκω соскакиваю.
καταθύμιος 2. лежащій въ душѣ, на душѣ; желанный, пріятный.
καταϊάπτω уничтожаю.
καταιβατός 3. нисходящій, ведущій внизъ.
καταικίζω, пр. сов. стр. κατῄκισμαι безображу, обижаю.
καταΐσσω устремляюсь.
καταισχύνω безчещу, посрамляю, унижаю.
καταΐσχω = κατέχω занимаю, обитаю.
καταῖτυξ, υγος, ἡ шлемъ.
κατακαίω, неопр. κατακαιέμεν, аор. 1. κατέκηα, 1. мн. сосл. κατακήομεν, неопр. аор. κατακῆαι, κακκῆαι, аор. 2. стр. κατεκάην сожигаю.
κατακαλύπτω покрываю.
κατακεῖαι см. κατακαίω.
κατάκειμαι, 3. мн. κατακείαται, пр. сов. κατεκείμην; κατακείμην DM. лежу, нахожусь.
κατακείρω пожираю, истребляю.
κατακείω, прич. κακκείοντες, хочу лечь, спать; отдыхаю.
κατακῆαι. -κηέμεν, -κήομεν см. κατακαίω.
κατακλάω, аор. 1. стр. κατεκλάσθην, ломаю, сокрушаю, мну.
κατακλίνω наклоняю, кладу.
Κατακλῶθες, αἱ см. Κλῶθες.
κατακοιμάομαι P. (κοιμάω) ложусь спать, сплю.
κατακοιρανέω см. κοιρανέω.
κατακοσμέω привожу въ порядокъ, устроиваю.
κατακρεμάννῡμι, аор. κατεκρέμασα, завѣшиваю, вѣшаю.
κατάκρηθεν нар. сверху внизъ, совершенно.
κατακρύπτω скрываю, прячу.
κατακτάμεν см. κατακτείνω.
κατακτείνω, буд. κατακτενῶ, κατακτανέω, аор. 1. κατέκτεινα, аор. 2. κατέκτανον, пов. κάκτανε; аор. κατέκταν, неопр. κατακτάμεν и κατακτάμεναι, прич. κατακτάς, аор. 1. стр. κατεκτάθην, буд. общ. κατακτανέομαι, аор. κατακτάμενος убиваю, умерщвляю.
κατακύπτω нагибаюсь, наклоняюсь.
καταλαμβάνω схватываю, принимаю.
καταλέγω, 3 ед. аор. общ. κατέλεκτο разсказываю; M. ложусь спать, сплю, покоюсь.
καταλείβομαι P. теку.
καταλείπω, καλλείπω, буд. καλλείψω, аор. 2. κατέλιπον, 3. ед. κάλλιπε и κάλλιφ', неопр. καλλιπέειν, оставляю, покидаю, бросаю.
καταλέχθαι см. καταλέγω.
καταλέω разбиваю.
καταλήθομαι совершенно забываю.
καταλοφάδεια нар. на затылкѣ.
καταλύω развязываю, выпрягаю (ἵππους), разрушаю.
καταλωφάω избавляюсь, облегчаюсь, отдыхаю.

καταμάρπτω схватываю, догоняю.
καταμάω, аор. 1. общ. καταμησάμην, собираю.
καταμύσσομαι *M*. оцарапываю себѣ, χεῖρα руку.
καταμφικαλύπτω совершенно покрываю.
κατανεύω, буд. κατανεύσομαι, прич. аор. καννεύσας, даю знакъ согласія, киваю головой, соглашаю, обѣщаю.
κατανομαι *P*. совершаюсь, издерживаюсь, истрачиваюсь.
κάταντα нар. вдаль, внизъ.
κατάντηστιν нар. см. ἄντηστις.
καταντικρύ нар. прямо внизъ.
καταπάλλω, аор. общ. κατέπαλτο соскакиваю, слетаю.
καταπατέω топчу, растаптываю.
καταπαυμα, ατος, τό спокойствіе, отдыхъ.
καταπαύω прекращаю, оканчиваю; удерживаю, успокоиваю, укрощаю.
καταπεδάω связываю.
καταπέσσω, аор. κατέπεψα, варю; удерживаю, χόλον.
καταπετάννυμι распростираю, развѣшиваю.
καταπεφνεῖν, καταπεφνών см. κατέπεφνον.
καταπήγνυμι, аор. 1. κατέπηξα, втыкаю, крѣпко вбиваю, ставлю, 3. ед. аор. общ. κατέπηκτο я воткнутъ.
καταπίπτω, аор. 2. κατέπεσον, κάππεσον, падаю, упадаю.
καταπλέω приплываю, причаливаю.
καταπλήσσω, аор. 2. κατεπλήγην, поражаю, поражаю страхомъ, *P*. изумляюсь, страшусь, я пораженъ.
καταπρηνής 2. протянутый, наклоненный; χειρὶ καταπρηνεῖ ладонью.
καταπτήσσω, аор. 1. κατέπτηξα, аор. 2. κατέπτην, прячусь отъ страха, скрываюсь.
καταπτώσσω = καταπτήσσω прячусь отъ страха, страшусь, боюсь.
καταπύθομαι *P*. гнію, сгниваю.
καταράομαι *DM*. желаю ч. л. худаго, проклинаю.
καταῤῥιγηλός 3. ужасный.
καταῤῥέζω и καταρέζω, аор. 1. κατέρεξα, прич. наст. καρρέζουσα глажу, ласкаю.
καταῤῥέω теку, стекаю.
κατάρχομαι *M*. начинаю, приступаю къ жертвоприношеніямъ.
κατασβέννυμι, аор. 1. κατέσβεσα, погашаю.
κατασεύομαι, аор. 2. общ. κατέσσυτο устремляюсь внизъ.
κατασκιάω бросаю тѣнь на ч. л.
κατασμύχω сожигаю.
καταστορέννυμι и καταστόρνυμι, прич. καστορνῦσα, аор. 1. κατεστόρεσα, разстилаю, покрываю.
καταστυγέω, аор. κατέστυγον, ужасаюсь, страшусь, боюсь.
κατασχεθεῖν см. κατέχω.
κατατείνω, аор. κατέτεινα, натягиваю, напрягаю.
κατατεθναίη, -τεθνηώς см. καταθνήσκω.
κατατήκω плавлю, растопляю; *P*. растаиваю; (ἦτορ) изнуряюсь, унываю.
κατατίθημι, буд. καταθήσω,

аор. 1. κατέθηκα, аор. 2. мн. κάτθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν, сосл. καταθείομεν, неопр. κατθέμεν, *M*. аор. 2. мн. κατθέμεθα, κατθέσθην, 3. мн. κατέθεντο, сосл. καταθείομαι полагаю, поставляю, кладу; оставляю, сберегаю; М. снимаю съ себя; слагаю; погребаю.
κατατρύχω изнуряю, утомляю, уничтожаю.
καταῦθι нар. тамъ.
καταυτόθι=καταῦθι.
καταφαγεῖν см. κατεσθίω.
καταφέρομαι *DM*. свожу внизъ.
καταφθίω, пр. сов. стр. κατέφθιμαι гублю, уничтожаю, убиваю; *P*. и *M*. гибну, погибаю, умираю; прич. аор. καταφθίμενος умершій, мертвый.
καταφλέγω сожигаю.
καταφῦλᾰδόν нар. по племенамъ.
καταχέω, аор. 1. κατέχευα, аор. общ. κατέχυτο и κατέχυντο разливаю, выливаю; посыпаю, бросаю внизъ; изливаю, распространяю.
καταχθόνιος 2. подземный.
κατέαξα см. κατάγνυμι.
κατέδρᾰθον см. καταδαρθάνω.
κατέδω, буд. κατέδομαι, пр. сов. κατέδηδα ѣмъ, съѣдаю.
κατεέργνῡμι и κατεέργω, аор. κατέερξα, запираю.
κατέθεντο см. κατατίθημι.
κατείβω = καταλείβω лью; *M*. теку, протекаю.
κατεῖδον (εἴδω), прич. κατιδών, аор. къ καθοράω смотрю сверху внизъ.
κατειλύω покрываю, окружаю.
κάτειμι (εἶμι), пр. нес. κατήϊα, прич. наст. κατιών, аор. общ. καταεισάμην см. εἶμι, схожу, плыву внизъ, причаливаю, возвращаюсь.
κατέκταθεν см. κατακτείνω.
κατεναίρω, аор. общ. κατενηράμην, убиваю.
κατεναντίον нар. напротивъ, противъ.
κατένωπα (ἐνώψ=ἐνωπή) нар. прямо въ лице.
κατεπάλμενος см. κατεφάλλομαι.
κατέπαλτο см. καταπάλλω.
κατεπείγω тѣсню, удручаю.
κατέπεφνον (φεν-) аор. убиваю.
κατερείπω ниспровергаю; аор. κατήριπον и пр. сов. κατερήριπα упадаю, разрушаюсь.
κατερητύω задерживаю, удерживаю.
κατερῦκάνω и κατερύκω задерживаю, удерживаю, мѣшаю; *P*. пребываю.
κατερύω, аор. 1. κατείρυσα, пр. сов. стр. κατείρυσμαι втаскиваю, впускаю.
κατέρχομαι *D*. буд. κατελεύσομαι, аор. κατῆλθον, κατήλυθον, неопр καθελθέμεν схожу, нисхожу; ниспадаю.
κατεσθίω, аор. κατέφαγον, съѣдаю, пожираю.
κατέσσυτο см. κατασεύομαι.
κατέσχεν см. κατέχω.
κατευνάζω, аор. 1. κατευνάσθην кладу спать, усыпляю; *P*. ложусь спать, сплю.
κατευνάω кладу спать, *P*. ложусь спать, сплю.
κατεφάλλομαι, прич. аор. κατε-

πάλμενος, соскакиваю и нападаю.
κατέχυντο см. καταχέω.
κατέχω, буд. καθέξω, аор. 2. κάτεσχον, аор. 2. общ. κατεσχόμην, прич. κατασχόμενος; аор. 2. κατέσχεθον, 3. ед. κάσχεθε, удерживаю, задерживаю, останавливаю; держу, удерживаю за собою, обладаю; *М.* покрываюсь, держу предъ собою.
κατήϊεν см. κάτειμι.
κατῄκισται см. καταικίζω.
κατήλθον, κατήλυθον см. κατέρχομαι.
κατηπιάω смягчаю.
κατηρεφής 2. (ἐρέφω) покрытый, осѣненный.
κατήριπε см. κατερείπω.
κατηφείη, ης, ἡ опущеніе глазъ, стыдъ, униженіе.
κατηφέω нахожусь въ унынiи, печалюсь, скорблю.
κατηφής, 2. печальный, унылый, пристыженный.
κατηφών, όνος, ἡ = κατηφείη виновникъ огорченія, стыда; срамникъ.
κάτθανε см. καταθνήσκω.
κατθάψαι см. καταθάπτω.
κατθέμεν, κάτθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν см. κατατίθημι.
κατίμεν вм. κατιέναι см. κάτειμι.
κατισχάνω=κατίσχω удерживаю, укрощаю.
κατίσχω, καταΐσχω (ἴσχω, ἔχω) удерживаю, задерживаю; направляю, пристаю; *М.* удерживаю при себѣ.
κατοίσομαι см. καταφέρω.
κατόπισθε(ν) нар. позади, сзади; потомъ, послѣ.
κᾰ́τω нар. (κατά) внизъ, внизу.
κατωθέω сталкиваю.
κατωμᾰ́διος 3. (ὦμος) брошенный съ размаху.
κατωμᾰδόν нар. съ плеча.
κᾰτῶρυξ, υχος, ὁ, ἡ дат. мн. κατωρυχέεσσι (κατορύσσω) вкопанный.
Καύκωνες, ων, οἱ Кавконы, народъ въ Малой Азiи.
καυλός, οῦ, ὁ стебель, рукоятка, древко.
καῦμα, ατος, τό жаръ, зной.
καύστειρα прил. ж. р. (καίω) жаркій, горячій.
Καΰστριος, ου, ὁ Каистръ, рѣка въ Іоніи.
καφ- основа отъ котор. прич. пр. сов. κεκαφηότα (θυμόν) тяжело дышущій.
κέ, κέν энкл. = ἄν бы, вѣроятно, см. Грамм.
Κεᾰ́δης, ου, ὁ с. Кеаса=Трезенъ.
κεάζω (κείω), аор. 1. ἐκέασ(σ)α, пр. сов. стр. κεκέασμαι, аор. стр. ἐκεάσθην, раскалываю, разрубаю.
κέαται, κέατο вм. κεῖνται, ἔκειντο отъ κεῖμαι.
Κεβριόνης, ου, ὁ Кебріонъ, с. Пріама, возница Гектора.
κεδάννῡμι = σκεδάννυμι, аор. ἐκέδασ(σ)α, аор. стр. ἐκεδάσθην, разсыпаю, разгоняю, разбрасываю; уничтожаю.
κεδνός 3. (κῆδος) тщательный, старательный, хорошій, прекрасный, достойный, дорогой.
κέδρῐνος 3. кедровый.
κέδρος, ου, ἡ кедръ.
κειάμενος, κείαντες, см. καίω.

κείαται, κείατο см. κεῖμαι.
κειέμεν вм. κείειν см. κείω.
κεῖθεν нар. оттуда.
κεῖθι нар. тамъ.
κεῖμαι, 2. ед. κεῖσαι, κεῖαι, 3. мн. κεῖνται, κέαται, κείαται и κέονται, сосл. κέωμαι, 3. ед. κῆται, неопр. κεῖσθαι, пр. нес. ἐκείμην, κείμην, 3. мн. ἔκειντο, κέατο, κείατο, 3. ед. κέσκετο, буд. κείσομαι, лежу, сплю, покоюсь; лежу, нахожусь, стою.
κειμήλιον, ου, τό сокровище, драгоцѣнность.
κεῖνος 3. тотъ, κείνῃ т. е. ὁδῷ тамъ.
κεινός 3. пустой.
κείρω, буд. κερῶ, неопр. κερέεν, аор. 1. ἔκερσα, аор. 1. общ. ἐκειράμην стригу, остригаю; съѣдаю, пожираю; опустошаю, истребляю; отрѣзываю, отрубаю; *М.* стригусь, отстригаю себѣ волоса.
κεῖσε нар. туда.
κείω и κέω (буд. отъ осн. κεω) хочу лежать, спать.
κείω (κεάζω) раскалываю.
κεκαδήσομαι см. κήδω.
κεκαδήσω, κεκάδοντο, κεκαδών см. χάζομαι.
κεκάμω см. κάμνω.
κέκασμαι см. καίνυμαι.
κεκαφηώς см. καφ-.
κέκλετο см. κέλομαι.
κέκληγα см. κλάζω.
κεκλήατο см. καλέω.
κεκλίαται см. κλίνω.
κεκλόμενος см. κέλομαι.
κέκλυθι, κέκλυτε см. κλύω.
κέκμηκα см. κάμνω.
κεκοπώς см. κόπτω.
κεκόρημαι, κεκορηότε см. κορέννυμι.
κεκορυθμένος см. κορύσσω.
κεκοτηώς см. κοτέω.
κεκράανται, κεκράαντο см. κραίνω.
κεκρύφαλος, ου, ὁ плетенная сѣтка для женскихъ волосъ.
κεκύθωσι см. κεύθω.
κελᾰδεινός 3. шумящій, бурливый.
κελᾰδέω шумлю, кричу.
κέλᾰδος, ου, ὁ шумъ, крикъ.
Κελάδων, οντος, ὁ Келадонъ, рѣка въ Аркадіи.
κελάδων, οντος, ὁ шумящій.
κελαινεφής 2. (νέφος) окруженный черными тучами, покрывающій небо черными тучами (Зевсъ); черный.
κελαινός 3. = μέλας черный, темный.
κελᾰρύζω шумлю, журчу.
κέλευθος, ου, ἡ, мн. οἱ κέλευθοι и τὰ κέλευθα, дорога, путь, путешествіе; ходъ, шествіе.
κελευτιάω, прич. κελευτιόων, повторяю безпрестанно свои приказанія, побуждаю, поощряю.
κελεύω (κέλομαι) побуждаю, приказываю, требую, желаю, прошу.
κέλης, ητος, ὁ (κέλλω) скакунъ, бѣгунъ, скаковая лошадь.
κελητίζω ѣду верхомъ.
κέλλω, аор. 1. ἔκελσα, гоню, пригоняю; пристаю, причаливаю.
κέλομαι, 2. ед. κέλεαι, буд. κελήσομαι, аор. 2. ἐκεκλόμην, κεκλόμην, прич. κεκλόμενος, возбуждаю, поощряю, обод-

ряю, приказываю; призываю, зову.
χέλσαι см. κέλλω.
κεμάς, άδος, ἡ антилопъ, олень.
κέν см. κέ.
κενεαυχής 2. (αὐχή) пустой, тщеславный.
κενεός 3. = κενός пустой, напрасный.
κενεών, ῶνος, ὁ пахи.
κένσαι см. κεντέω.
Κένταυροι, ων, οἱ Кентавры, дикій народъ въ Θессаліи.
κεντέω, неопр. аор. κένσαι, колю, шпорю.
κεντρηνεκής 2. подстрекаемый.
κέντρον, ου, τό стрекало, рогатина, кнутъ, шпора.
κέντωρ, ορος, ὁ колящій, гонитель, бодатель.
κέομαι вм. κεῖμαι.
κεραΐζω (κείρω) разрушаю, опустошаю, убиваю.
κεραίω, κεράω см. κεράννυμι.
κερᾰμεύς, έως, ῆος, ὁ горшечникъ, гончаръ.
κέρᾰμος, ου, ὁ (ἔρα) глина, глиняная посуда; темница.
κεράννῡμι, κεράω, κεραίω, κιρνάω и κίρνημι, аор. 1. ἐκέρασ(σ)α, аор. 1. общ. ἐκερασάμην; пов. κεράασθε, пр. нес. κερόωντο смѣшиваю, разбавляю.
κερᾰοξόος 2. (ξέω) полирующій рогъ, выдѣлывающій изъ рога луки.
κερᾰός 3. рогатый.
κέρας, αος, τό рогъ, рога; рогъ какъ матеріалъ, все сдѣланное изъ рога; рогъ укрѣпляющій крючекъ въ удѣ.
κεραυνός, οῦ, ὁ громъ, молнія поражающая.
κεράω = κεράννυμι.
κερδαλέος 3. прибыльный, полезный; коварный, лукавый, хитрый, умный.
κερδᾰλεόφρων 2. (φρήν) хитрый, лукавый.
κερδίων 2. сравн., κέρδιστος 3. прев. отъ κέρδος, полезнѣе, прибыльнѣе; превосх. самый хитрый.
κέρδος, εος, τό прибыль, выгода, польза; полезный планъ, хитрость, уловка.
κερδοσύνη, ης, ἡ хитрость, лукавство.
κερκίς, ίδος, ἡ набилка, челнокъ ткачей.
κερόωντο см. κεράννυμι.
κέρσας см. κείρω.
κερτομέω (κέρτομος) насмѣхаюсь, браню, обижаю; дразню.
κερτομίη, ης, ἡ насмѣшка, обида.
κερτόμιος 2. насмѣшливый, ругательный, обидный.
κερῶνται, см. κεράννυμι.
κέσκεται, κέσκετο см. κεῖμαι.
κεστός 3. (κεν-, κεντέω) шитый, вышитый.
κευθάνω вм. κεύθω.
κευθμός, οῦ, ὁ = κευθμών.
κευθμών, ῶνος, ὁ (κεύθω) пещера, нора.
κεῦθος, εος, τό подземная бездна, углубленіе.
κεύθω, аор. 2. ἔκυθον, κύθον, сосл. κεκύθω, скрываю, умалчиваю, утаиваю.
κεφαλή, ἡ, род. κεφαλῆφι, голова.
Κεφαλλήν, ῆνος, ὁ, мн. Κεφαλ-

λῆνες Кефаллены, подданные Улисса.
κέχανδα см. χανδάνω.
κεχαρησέμεν, κεχαρήσεται, κεχαρηώς, κεχαροίατο, κεχάροντο см. χαίρω.
κεχαρισμένος 3. см. χαρίζομαι.
κεχηνώς см. χαίνω.
κεχόλωμαι см. χολόω.
κεχρημένος см. χράομαι.
κέχυμαι см. χέω.
κέω см. κείω.
κῆαι, κήαι, κηάμενος см. καίω.
κήδειος 2. (κῆδος), и κήδεος 2. милый, дорогой.
κηδεμών, όνος, ὁ (κηδέω) попечитель, похороняющій.
κήδιστος 3. достойнѣйшій, милѣйшій.
κῆδος, εος, τό забота, скорбь, печаль; несчастіе, бѣдствіе.
κήδω, буд. κηδήσω, буд. общ. κεκαδήσομαι, пр. нес. κηδέσχετο озабочиваю, огорчаю, обижаю; врежу, тѣсню; *M*. забочусь, огорчаюсь.
κῆεν вм. ἔκηεν см. καίω.
κηκίω истекаю, теку.
κήλεος и κήλειος 2. горящій, пылающій.
κηληθμός, οῦ, ὁ (κηλέω) обвороженіе, удовольствіе, восторгъ.
κῆλον, ου, τό (καίω) древко, стрѣла.
κήξ, κός, ἡ = κήυξ морская чайка.
κήομεν вм. κήωμεν см. καίω.
κῆπος, ου, ὁ садъ.
Κήρ, Κηρός, ἡ богиня смерти, смерть, насильственная смерть; судьба.
κῆρ, κῆρος, τό = κέαρ сердце.
κηρεσσιφόρητος 2. (φορέω) привлеченный судьбою.
Κήρινθος, ου, ἡ Керинѳъ, городъ на остр. Эвбеѣ.
κηρόθι нар. (κῆρ) въ сердцѣ.
κηρός, οῦ, ὁ воскъ.
κῆρυξ, υκος, ὁ глашатай, герольдъ.
κηρύσσω провозглашаю, объявляю; я глашатай.
κῆται вм. κέηται см. κεῖμαι.
Κήτειοι, ων, οἱ Кетеи, нар. въ Мизіи.
κῆτος, εος, τό (χα-, χάσκω) чудовище, каждая огромная морская рыба.
κητώεις 3. богатый ущельями, пропастями.
Κηφισίς, ίδος, ἡ λίμνη Кефисское озеро въ Віотіи.
Κηφισός, οῦ, ὁ Кефисъ, рѣка въ Фокидѣ.
κηώδης 2. благовонный.
κηώεις 3. благовонный.
κίδναμαι *D*. (σκεδάννυμι) распростираюсь.
κιθαρίζω играю на цитрѣ.
κίθαρις, ιος, ἡ киѳара, цитра; игра на цитрѣ.
κιθαριστύς, ύος, ἡ искусство играть на цитрѣ.
κικλήσκω (καλέω) зову, призываю; называю, обращаюсь съ рѣчью; *M*. призываю къ себѣ.
Κίκονες, ων, οἱ Киконы, нар. во Ѳракіи.
κῖκυς, ἡ сила.
Κίλικες, ων, οἱ Киликійцы, нар. во Фригіи и въ Киликіи.
Κίλλα, ἡ Килла, городъ въ Троядѣ.

Κιμμέριοι, ων, οἱ Киммеріи, баснословный народъ на крайнемъ западѣ.
κῑνέω (κίω) привожу въ движеніе, двигаю, прогоняю; P. двигаюсь; ухожу.
κῑνῦμαι P. (κίνυμι) двигаюсь, сотрясаюсь; ухожу.
Κῑνύρης, αο, ὁ Кинирасъ, властитель остр. Кипра.
κῑνῦρός 3. жалобный, рыдающій.
Κίρκη, ης, ἡ Цирцея, дочь Геліоса, волшебница.
κίρκος, ου, ὁ ястребъ.
κιρνάω и κίρνημι (κεράννυμι) смѣшиваю, пр. нес. ἐκίρνα, 3. ед. κίρνη, прич. κιρνάς.
Κισσηίς, ίδος, ἡ Киссеида, дочь Киссея=Θеано.
Κισσῆς, οῦ, ὁ Киссей, Θракійскій царь.
κισσῦβιον, ου, τό кубокъ.
κίστη, ης, ἡ ящикъ.
κιχάνω и κιχάνομαι (κίχημι), сосл. κιχῶ, κιχείω, 1. мн. κιχείομεν, жел. κιχείην, неопр. κιχῆναι, κιχήμεναι, прич. κιχείς, пр. нес. ἐκίχᾱνον, 2. ед. ἐκίχεις, 3. ед. ἐκιχήτην, 1. мн. ἐκίχημεν, буд. κιχήσομαι, аор. ἔκιχον, M. аор. ἐκιχήσατο, прич. наст. общ. κιχήμενος достигаю, прихожу; попадаю, нахожу, встрѣчаю.
κίχλη, ης, ἡ дроздъ.
κῑω (ἴω), прич. κιών, иду, ухожу; прихожу.
κῑων, ονος, ἡ и ὁ столбъ, колонна.
κλαγγή, ῆς, ἡ (κλάζω) звукъ, гулъ, шумъ, крикъ.
κλαγγηδόν нар. съ шумомъ, съ крикомъ.
κλάζω, аор. 1. ἔκλαγξα, пр. сов. съ знач. наст. κέκληγα, прич. κεκληγώς, мн. κεκλήγοντες, аор. 2. ἔκλᾰγον звучу, шумлю, кричу, свищу, лаю.
κλαίω, 2. ед. жел. κλαίοισθα, буд. κλαύσομαι, аор. 1. ἔκλαυσα, κλαῦσα, пр. нес. κλαίεσκον плачу, жалуюсь; оплакиваю.
κλαυθμός, οῦ, ὁ (κλαίω) плачъ.
κλαῦσε вм. ἔκλαυσε см. κλαίω.
κλάω, аор. 1. κλάσε, P. аор. ἐκλάσθην ломаю, отламываю; P. ломаюсь.
κλεηδών, όνος, ἡ и κληηδών (κλέω, κλέος) слухъ, молва, вѣсть; предзнаменованіе, предвѣщательный звукъ.
κλειτός 3. (κλείω) славный, знаменитый; великолѣпный.
Κλεῖτος, ου, ὁ Клитъ 1) с. Пизенора, Троянецъ, 2) с. Мантія, внукъ Мелампа.
κλείω=κλέω, прославляю, P. κλέομαι, 2. ед. пр. нес. ἔκλε᾽, ἔκλεο вм. ἐκλέεο, я извѣстенъ, знаменитъ.
Κλεόβουλος, ου, ὁ Клеобулъ, Троянецъ.
κλέος, εος, τό молва, извѣстіе; слава; мн. славныя дѣла.
κλέπτης, ου, ὁ воръ.
κλεπτοσύνη, ης, ἡ воровство; обманъ, хитрость.
κλέπτω краду, ворую; обманываю, перехитряю.
κλέω, P. κλέομαι см. κλείω.
Κλεωναί, ῶν, αἱ Клеоны, городъ въ Арголидѣ.
κλήδην нар. по имени.

κληηδών см. κλεηδών.
κλήθρη, ης, ἡ ольха.
κληΐζω см. κλείω.
κληΐς, ῖδος, ἡ (κλείς) ключъ, замокъ, запоръ, засовъ; ключевая кость; лавки на корабляхъ для гребцовъ.
κληϊστός 3. = κλειστός запираемый.
κληΐω вм. κλείω (κληΐς) запираю, замыкаю.
κλῆρος, ου, ὁ жребій; удѣлъ, наслѣдство, владѣнія.
κλητός 3. (καλέω) званный, призванный, приглашенный, избранный.
κλῖμαξ, ᾰκος, ἡ (κλίνω) лѣстница.
κλιντήρ, ῆρος, ὁ (κλίνω) кресло, ложе.
κλῖνω, пр. сов. стр. κέκλῐμαι, 3. мн. κεκλίαται, аор. ἐκλίνθην наклоняю, сгибаю, кривлю; μάχην κλίνειν поколебать строй, обратить въ бѣгство; P. наклоняюсь, падаю, ложусь; опираюсь, лежу, нахожусь; M. прислоняюсь.
κλῐσίη, ης, ἡ (κλίνω), дат. κλισίηφι хижина, шатеръ, палатка; кресло, ложе.
κλῐσίηθεν нар. изъ палатки, изъ шатра.
κλῐσίηνδε нар. въ палатку.
κλίσῐον, ου, τό строеніе вокругъ дома для прислуги.
κλισμός, οῦ, ὁ кресло.
κλῖτύς, ύος, ἡ холмъ, пологость, наклонность.
κλονέω привожу въ сильное движеніе, въ смятеніе; гоню, преслѣдую; тревожу.

Κλονίος, ου, ὁ Клоній, с. Алектора.
κλόνος, ου, ὁ смущеніе, смятеніе, суматоха, безпорядокъ.
κλόπιος, 3. (κλώψ) скрытный, тайный.
κλοτοπεύω медлю, отлагаю; хвастаю, болтаю.
κλῠδων, ωνος, ὁ волна, ударъ волнъ.
κλύζω, буд. κλύσ(σ)ω, аор. стр. ἐκλύσθην бьюсь въ берегъ, омываю, орошаю; P. волнуюсь, киплю.
κλῦθι см. κλύω.
Κλῠμένη, ης, ἡ Климена 1) нимфа, 2) служанка Елены, 3) супруга Филака.
Κλύμενος, ου, ὁ Клименъ, с. Пресбона.
Κλῠσώνῠμος, ου, ὁ Клизонимъ, с. Амфидамаса.
Κλῠταιμνήστρη, ης, ἡ Клитемнестра, дочь Тиндарея, супруга Агамемнона.
κλῦτε пов. отъ κλύω.
Κλῠτίδης, ου, ὁ с. Клитія = Пирей; 2) — Долопсъ.
Κλῠτίος, ου, ὁ Клитій 1) с. Лаомедона, братъ Пріама, 2). с. Алкмеона 3) отецъ Долопса.
κλῠτοεργός, 2. славный своими произведеніями.
Κλῠτομήδης, εος, ὁ Клитомедъ, с. Энопса.
Κλῠτόνηος, ου, ὁ Клитоней, с. Алкиноя.
κλῠτόπωλος 2. славный своими лошадьми, славный умѣніемъ править лошадей.

κλῠτός 3. и 2. славный, знаменитый, превосходный.
κλῠτοτέχνης, ου, ὁ славный прекрасными произведеніями.
κλῠτοτοξός 2. славный лукомъ.
κλύω, пр. нес. съ знач. аор. *ἔκλῠον*, пов. аор. 2. *κλῦθι, κλῦτε*; *κέκλῠθι, κέκλῦτε* слышу, узнаю; выслуживаю; повинуюсь.
Κλῶθες, ων, αἱ пряхи, парки.
κλωμακόεις 3. каменистый, утесистый.
κνάω, только *κνῆ* вм. *ἔκνη* (*κνῆμι*) натираю, отскабливаю.
κνέφας, αος, τό мракъ, тьма, сумерки.
κνῆ см. *κνάω*.
κνήμη, ης, ἡ голень, лодыжка, икра.
κνημίς, ῖδος, ἡ поножи, родъ латъ покрывающихъ голени.
κνημός, οῦ, ὁ оврагъ, лощина; бокъ горы, покрытый лѣсомъ.
κνῆστις, ιος, ἡ (*κλάω*) ножъ для скобленія.
κνῖση, и *κνίσση, ης, ἡ* жиръ, тукъ; дымъ, запахъ отъ сожигаемаго жира.
κνῖσήεις 3. полный дыма, запаха отъ сожигаемаго жира.
κνυζηθμός, οῦ, ὁ ворчаніе собакъ.
κνυζόω дѣлаю темнымъ, мутнымъ; омрачаю.
κνώδαλον, ου, τό дикій, опасный, ядовитый звѣрь, вредное насѣкомое, чудовище.
Κνωσσός и *Κνωσός, οῦ, ἡ* Кноссъ, городъ на остр. Критѣ.
κνώσσω сплю крѣпко.
κοῖλος 3. выдолбленный; пустой, глубокій.
κοιμάω (*κεῖμαι*) укладываю въ постель, въ логовище; усыпляю; успокоиваю; *P.* ложусь спать, сплю.
κοιρᾰνέω властвую, владычествую, управляю.
κοίρᾰνος, ου, ὁ властелинъ, владыка, вождь, предводитель.
Κοίρᾰνος, ου, ὁ Керанъ, Ликіецъ.
κοίτη, ης, ἡ (*κεῖμαι*) ложе, кровать.
κοῖτος, ου, ὁ (*κεῖμαι*) ложе; отходъ ко сну, сонъ.
κολεόν и *κουλεόν, οῦ, τό*, ножны.
κολλήεις 3. склепанный.
κολλητός 3. (*κολλάω*) твердо соединенный, крѣпкій.
κόλλοψ, οπος, ὁ колокъ, которымъ натягивались струны лиры
κολοιός, οῦ, ὁ галка.
κόλος 2. обрубленный, тупой.
κολοσυρτός, οῦ, ὁ шумъ.
κολούω обрѣзываю, отсѣкаю; оставляю не кончивши.
κόλπος, ου, ὁ нѣдро, лоно; пазуха; заливъ, бухта.
κολῳάω каркаю, шумлю, браню.
κολώνη, ης, ἡ холмъ, курганъ.
κολῳός, οῦ, ὁ шумъ, крикъ, брань.
κομάω (*κόμη*) ношу длинные волоса; цвѣту (о поляхъ).
κομέω пекусь, забочусь, присматриваю.

κόμη, ης, ἡ волосъ, волоса на головѣ; листья.
κομιδή, ῆς, ἡ забота, попеченіе, присмотръ.
κομίζω, буд. *κομιῶ*, аор. *ἐκόμισ(σ)α*, забочусь, пекусь; кормлю, угощаю; отношу, приношу; удаляю, отстраняю; *M*. угощаю; добываю, получаю.
κομπέω шумлю, звучу, звеню.
κόμπος, ου, ὁ шумъ, звукъ, звонъ.
κονᾰβέω, звучу, оглашаюсь.
κονᾰβίζω = *κονᾰβέω*.
κόνᾰβος, ου, ὁ шумъ.
κονίη, ης, ἡ пыль, прахъ; песокъ; зола.
κόνις, ιος, ἡ, дат. *κόνῑ* см. *κονίη*.
κονῑσαλος, ου, ὁ (*κόνις*) пыль, облако пыли.
κονῑω наполняю пылью, поднимаю пыль.
κοντός, οῦ, ὁ шестъ, весло.
Κοπρεύς, ῆος, ὁ Копрей, с. Пелопса.
κοπρέω унавоживаю.
κόπρος, ου, ἡ навозъ; нечистота, грязь; стойло, хлѣвъ.
κόπτω, пр. сов. 2. *κέκοπα*, прич. *κεκοπώς* бью, рублю, отрубаю, отсѣкаю; раню; чеканю, кую; *M*. бью себя.
Κόραχος πέτρη, ἡ Воронова гора на остр. Итакѣ.
κορέννῡμι, буд. *κορέσω, κορέω*, аор. *ἐκόρεσ(σ)α*, пр. сов. *κεκόρημαι*, прич. пр. сов. съ знач. стр. *κεκορηῶς*, аор. стр. *ἐκορέσθην* насыщаю; *M*. насыщаюсь.
κορέω мету, вычищаю, убираю.
κόρη, ἡ см. *κούρη*.
κορθύομαι M. поднимаюсь.
Κόρινθος, ου, ἡ Коринѳъ, гор. на Коринѳскомъ перешейкѣ.
Κορινθόθι нар. въ Коринѳѣ.
κορμός, οῦ, ὁ (*κείρω*) пень.
κόρος, ου, ὁ (*κορέννυμι*) сытность, насыщеніе; пресыщеніе, отвращеніе.
κόρος, ὁ см. *κοῦρος*.
κόρση, ης, ἡ високъ.
κορῠθάϊξ, ικος, ὁ (*ἀίσσω*) сверкающій шлемомъ, колеблющій шлемъ (Аресъ).
κορῠθαιόλος 2. (*αἰόλλω*) шлемоблещущій, потрясающій шлемъ (Гекторъ).
κόρυμβος, ου, ὁ, мн. *τά κόρυμβα* (*κόρυς, κορυφή*) оконечность, конецъ, вершина.
κορύνη, ης, ἡ булава, палица.
κορῠνήτης, ου, ὁ вооруженный булавой.
κόρῠς, ῠθος, вин. *κόρῠθα, κόρῠν* шлемъ.
κορύσσω, прич. аор. общ. *κορυσσάμενος*, пр. сов. стр. *κεκορυθμένος* вооружаю, возбуждаю къ войнѣ; *P*. и *M*. вооружаюсь, поднимаюсь.
κορυστής, οῦ, ὁ вооруженный.
κορῠφή, ῆς, ἡ (*κόρυς*) темя, макушка; вершина горы.
κορυφέω возвышаю; вздуваюсь, возвышаюсь, поднимаюсь.
Κορώνεια, ας, ἡ Коронея, городъ въ Віотіи.
κορώνη, ης, ἡ все кривое, согнутое; кольцо для запиранія двери; конецъ лука; ворона.

κορωνίς, ίδος, ἡ (κορώνη) согнутый, кривой.

Κόρωνος, ου, ὁ Коронъ, с. Кенея.

κοσμέω строю, ставлю въ строй, привожу въ порядокъ, украшаю.

κοσμητός 3. устроенный, приведенный въ порядокъ.

κοσμήτωρ, ορος, ὁ вождь, предводитель.

κόσμος, ου, ἡ порядокъ, устройство, приличіе, украшеніе, κατὰ κόσμον прилично.

κοτέω и κοτέομαι M. прич. пр. сов. κεκοτηώς, пр. нес. общ. κοτέοντο, 3. ед. буд. κοτέσσεται, аор. 1. κοτέσσατο, 3. ед. сосл. κοτέσσεται гнѣваюсь.

κοτήεις 3. гнѣвный, недовольный.

κότος, ου, ὁ гнѣвъ, ненависть.

κοτύλη, ης, ἡ чаша, чашка; чашка въ бедрѣ.

κοτῠληδών, όνος, ὁ, дат. мн. κοτυληδονέφιν, каждое углубленіе; чашечка въ волокнахъ полиповъ, которыми они цѣпляются къ скаламъ.

κοτῠλήρῠτος 2. (ἀρύω) изобильно текущій.

κουλεόν, τό см. κολεόν.

κούρη, ης, ἡ (κόρη) дѣвица, дочь; молодая женщина.

κούρητες, ων, οἱ (κοῦρος) юноши, молодежъ.

Κουρῆτες, ων, οἱ Куреты, народъ въ Акарнаніи.

κουρίδιος 3. (κοῦρος) брачный, законный; сущ. супругъ.

κουρίζω (κοῦρος) я молодъ, нахожусь въ цвѣтующимъ возрастѣ.

κουρίξ нар. (κουρά) за волосы.

κοῦρος, ου, ὁ (κόρος) дитя, мальчикъ, юноша; сынъ.

κουρότερος 3., сравн. отъ κοῦρος, моложе, сильнѣе.

κουροτρόφος 2. (τρέφω) воспитывающій юношей, дѣтей.

κοῦφος 3. легкій; κοῦφα нар. легко.

Κόων, ωνος, ὁ Коонъ, с. Антенора.

Κόως, ἡ см. Κῶς.

κράατα, κράατι, κράατος см. κάρη.

κρᾰδαίνω мечу, бросаю.

κρᾰδάω трясу, потрясаю.

κραδίη, ης, ἡ см. καρδίη.

κραίνω, κραιαίνω (κάρη), пр. несов. ἐκραίαινε, буд. κρανέω, аор. 1. ἔκρηνα, ἐκρήηνα, пов. κρήηνον, мн. κρηήνατε, неопр. κρηῆναι, κρῆναι, пр. сов. стр. κεκράανται, давнопр. κεκράαντο, буд. общ. κρανέομαι съ зн. стр., совершаю, исполняю; владычествую.

κραιπνός 3. быстрый, порывистый, сильный; κραιπνῶς, κραιπνά нар. быстро, сильно.

Κρᾰνάη, ης, ἡ Кранаэ, остр. въ Лаконійскомъ заливѣ.

κρᾰνᾰός 3. твердый, шероховатый, каменистый.

κρανέεσθαι см. κραίνω.

κρᾰνεια, ας, ἡ деренъ.

κρανίον, ου, τό черепъ головы.

Κράπαθος, ἡ вм. Κάρπαθος.

κρᾶτα, κρατί см. κάρη.

κρᾰταιγύαλος 2. крѣпко сплоченный, крѣпкій.

κραταιίς, ἡ (κράτος) сила, тя-

жесть; перевѣсъ; Κραταιίς, ἡ, Сильная, мать Скиллы, нимфа.
κρăταιός 3. (κράτος) сильный, крѣпкій, мощный.
κραταίπεδος 2. (πέδον) съ твердою почвою, землею.
κρăτερός 3. (κράτος), дат. мн. ж. κρατερῆφι, сильный, могучій; жестокій; κρατερῶς нар. сильно, твердо.
κρăτερόφρων 2. (φρήν) твердый, храбрый, отважный, непоколебимый.
κρăτερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ (ὄνυξ) крѣпкокопытый, имѣющій крѣпкіе когти.
κράτεσφι см. κάρη.
κρατευταί, ῶν, αἱ подпора, основаніе вертела, таганъ.
κρατέω (κράτος) имѣю могущество, силу, власть; управляю, владычествую.
κράτιστος 3. см. κάρτιστος
κράτος, εος, τό сила, крѣпость, твердость; власть, могущество; владычество, верховная власть, побѣда.
κρατός см. κάρη.
κρăτύς, ὁ (κράτος) = κρατερός сильный, могучій.
κρέας, ατος, τό, им. и вин. мн. κρέα, род. κρεάων, κρεῶν, κρειῶν, дат. κρέασι, мясо, куски мяса.
κρεῖον, ου, τό (κρέας) столъ для раскладыванія мяса, лотокъ.
κρείσσων 2. сравн. къ ἀγαθός (κρατύς, κράτος) сильнѣе, могущественнѣе.
Κρειοντῐάδης, αο, ὁ с. Креона.
κρείων, οντος, ὁ (κρα, κρας) властелинъ, владыка, царь; ж. κρείουσα, ἡ.
Κρείων, οντος, ὁ Креонъ, 1) отецъ Мегары, 2) отецъ Ликомеда.
κρέμăμαι см. κρεμάννυμι.
κρεμάννῡμι, буд. κρεμάσω, κρεμῶ, κρεμόω, аор. 1. ἐκρέμασα вѣшаю, завѣшиваю; М. κρέμăμαι, пр. нес. ἐκρεμάμην, 2. ед. ἐκρέμω, κρέμω, вишу, качаюсь.
κρέων см. κρέας.
κρήγῠος 2. хорошій, полезный; пріятный.
κρήδεμνον, ου, τό (κάρη, δέω) головная повязка; покрывало; крышка; стѣна, зубцы стѣнъ.
κρηῆναι вм. κρῆναι см. κραίνω.
κρῆθεν см. κατακρῆθεν.
Κρηθεύς, ῆος, ὁ Кreθей, с. Эола.
Κρήθων, ωνος, ὁ Креθонъ, с. Діокла.
κρημνός, οῦ, ὁ наклонность, покатость.
κρηναῖος 3. ключевой, принадлежащій источникамъ, νύμφαι κρηναῖαι нимфы источниковъ.
κρήνη, ης, ἡ источникъ, κρήνηνδε нар. къ источнику.
Κρής, Κρητός, ὁ Критянинъ.
Κρήτη, ης, ἡ и αἱ Κρῆται островъ Критъ.
Κρήτηθεν нар. изъ Крита, Κρήτηνδε нар. въ Критъ.
κρητήρ, ῆρος, ὁ (κεράννυμι) чаша, сосудъ.
κρῖ, τό = κριθή ячмень.
κρίζω, аор. ἔκρῐκον трещу, скриплю.

κρῖθή, ης, ἡ ячмень.
κρίκε вм. ἔκρικε см. κρίζω.
κρίκος, ου, ὁ = κίρκος кругъ, кольцо
κρίνω, аор. 1. ἔκρῖνα, аор. общ. ἐκρινάμην, пр. сов. стр. κέκριμαι, аор. стр. ἐκρίθην, прич. κριθείς и κρινθείς отдѣляю, раздѣляю, отлучаю; избираю, выбираю; рѣшаю, произношу приговоръ, сужу; *М.* выбираю; спорю; излагаю, толкую (ὀνείρους).
κρῖός, οῦ, ὁ баранъ.
Κρῖσα и Κρίσσα, ης, ἡ Крисса, городъ въ Фокидѣ.
κριτός 3. (κρίνω) избранный.
κροαίνω (κρούω) бью, поражаю копытами.
Κροῖσμος, ου, ὁ Крезмъ, Троянецъ.
κροκόπεπλος 2. (πέπλος) одѣтый въ желтую ризу; въ золотистой ризѣ.
κρόκος, ου, ὁ шафранъ.
Κροκύλεια, ων, τά Крокилея, мѣстечко въ Акарнаніи.
κρόμυον, ου, τό лукъ(растеніе).
Κρονΐδης, ου, αο и εω, ὁ Кронидъ = с. Кроноса = Зевсъ.
Κρονΐων, ΐωνος и ΐονος, ὁ Зевсъ.
Κρόνος, ου, ὁ Кроносъ, с. Урана.
κρόσσαι, ῶν, αἱ зубцы на стѣнахъ и башняхъ.
κροταλίζω ношу съ громомъ, шумлю, гремлю.
κρόταφος, ου, ὁ високъ.
κροτέω (κρότος) ношу съ громомъ; гремлю колесницею.
Κρουνοί, ῶν, οἱ Круны, источникъ въ Элидѣ.
κρουνός, οῦ, ὁ (κάρα) источникъ.
κρύβδα нар. (κρύπτω) тайно, скрытно.
κρύβδην нар. = κρύβδα.
κρυερός 3. (κρύος) холодный, леденящій, страшный.
κρυόεις 3. = κρυερός.
κρυπτάδιος 3. (κρύπτω) тайный, скрытный, κρυπτάδια φρονεῖν имѣть тайны.
κρυπτός 3. скрытный, тайный.
κρύπτω, пр. нес. κρύπτασκε, прячу, скрываю; умалчиваю, утаиваю.
κρύσταλλος, ου, ὁ (κρύος) ледъ.
κρυφηδόν нар. (κρύπτω) тайно, скрытно.
Κρῶμνα, ης, ἡ Кромна, мѣстечко въ Пафлагоніи.
κτάμεν, κτάμεναι, κτάμενος см. κτείνω.
κτάομαι аор. 1. ἐκτησάμην, пр. сов. ἔκτημαι, неопр. ἐκτῆσθαι пріобрѣтаю для себя, доставляю себѣ, получаю во владѣніе, покупаю; пр. сов. имѣю.
κτέαρ, ατος, τό, дат. мн. κτεάτεσσι, пріобрѣтенное, состояніе, имущество.
κτεατίζω, аор. κτεάτισσα, пріобрѣтаю, доставляю себѣ.
Κτέατος, ου, ὁ Ктеатъ, сынъ Актора.
κτείνω, сосл. κτείνωμι, буд. κτενῶ, κτενέω, прич. κτανέοντα, аор. 1. ἔκτεινα, аор. 2. ἔκτανον, 3. мн. аор. 1. стр. ἔκταθεν; аор дѣйств. ἔκταν, 3. мн. ἔκταν, сосл. κτῶ, 1. мн. κτέωμεν, неопр. κτάμεν, κτάμεναι, аор. 2. общ. ἐκτάμην съ знач. стр., неопр.

κτάσθαι, прич. κτάμενος убиваю, умерщвляю.
κτέρας, τό=κτέαρ имущество, состоянiе.
κτέρεα, ων, τά похороны.
κτερεΐζω, κτερίζω, буд. κτεριῶ, неопр. κτερεϊζέμεν, неопр. аор. κτερεΐξαι, сосл. аор. κτερεΐξω, погребаю со всѣми погребальными почестями.
κτῆμα, ατος, τό прiобрѣтенное, состоянiе, имущество; сокровища, драгоцѣнности.
Κτήσιος, ου, ὁ Ктезiй, с. Ормена.
Κτήσιππος, ου, ὁ Ктезиппъ, с. Полиѳерса.
κτῆσις, ιος, ἡ прiобрѣтенное, состоянiе, имущество.
κτητός 3. (κτάομαι) прiобрѣтенный, прiобрѣтаемый.
κτίδεος 3. хорьковый.
κτίζω, аор. κτίσσα, основываю, строю; населяю.
κτίλος, ου, ὁ ручной; сущ. баранъ.
Κτιμένη, ης, ἡ Ктимена, дочь Лаэрта.
κτυπέω, аор. ἔκτυπον, шумлю, трещу, гремлю, оглашаюсь шумомъ.
κτύπος, ου, ὁ (τύπτω) шумъ, трескъ, ударъ.
κύαμος, ου, ὁ бобъ.
κυάνεος 3. (κύανος) темносинiй; черносинiй, темный.
κυανόπεζα, ης, ἡ съ темносиними ножками.
κυανόπρῳρος и κυανοπρῴρειος 2. съ темносинимъ носомъ (о кораблѣ).
κύανος, ου, ὁ сталь.
κυανοχαίτης, ου, и κυανοχαῖτα (χαίτη) съ черными кудрями (Посидонъ).
κυανῶπις, ιδος, ἡ (ὤψ) съ темными, черными глазами.
κυβερνάω управляю рулемъ, правлю кораблемъ.
κυβερνήτης, ου, ὁ и κυβερνητήρ, ῆρος, ὁ кормчiй.
κυβιστάω (κύβη) низвергаюсь головою внизъ, кувыркаюсь, кидаюсь.
κυβιστητήρ, ῆρος, ὁ кувыркающiйся, плясунъ; водолазъ.
κυδαίνω (κῦδος), буд. κυδανῶ, аор. ἐκύδηνα, прославляю, возвышаю, почитаю; радую.
κυδάλιμος 2. (κῦδος) славный, знаменитый.
κυδάνω вм. κυδαίνω почитаю, чту; горжусь.
κυδιάνειρα, ἡ (ἀνήρ) прославляющая мужей, μάχη, ἀγορή.
κυδιάω (κῦδος) хвалюсь, горжусь, гордо выступаю.
κύδιστος 3. превосх. отъ κῦδος славнѣйшiй.
κυδοιμέω шумлю, произвожу шумъ, смятенiе; внушаю страхъ, ужасъ.
κυδοιμός, οῦ, ὁ шумъ, смятенiе, замѣшательство; страхъ; богъ войны.
κῦδος, εος, τό слава, честь, побѣда; счастiе.
κυδρός 3. (κῦδος) славный, прекрасный.
Κύδωνες, ων, οἱ Кидоны, народъ на остр. Критѣ.
κυέω=κύω ношу въ нѣдрахъ; дѣлаюсь беременной.
κύθε см. κεύθω.
Κυθέρεια, ας, ἡ Киѳерская (Афродита).

Κύθηρα, τά Киеера, островъ Эгейскаго моря; Κυθηρόθεν нар. изъ Киееры.
Κυθήριος 3. Киеерскій.
κυκάω, прич. κυκόων, аор. κύκησα, аор. стр. κυκήθην смѣшиваю, размѣшиваю; привожу въ безпорядокъ, волную, смущаю.
κυκεών, ῶνος, ὁ, вин. κυκεῶ, κυκειῶ смѣсь, напитокъ составленный изъ ячменя, меда, сыра и вина.
κυκλέω везу на колесахъ, увожу.
κύκλος, ου, ὁ, мн. οἱ κύκλοι и τὰ κύκλα, окружность, кругъ; колесо, шаръ.
κυκλόσε нар. вокругъ.
κυκλοτερής 2. (κύκλος, τρείρω) круглый.
Κύκλωπες, ων, οἱ Циклопы, народъ, исполины на берегу Сициліи.
κύκνος, ου, ὁ лебедь.
κυλίνδω, аор. стр. ἐκυλίσθην катаю, прикатываю, причиняю, πῆμά τινι; *P*. катаюсь.
Κυλλήνη, ης, ἡ Киллена, гора въ Аркадіи.
Κυλλήνιος, ου, ὁ Килленскій (Гермесъ); житель города Киллены.
κυλλοποδίων, ονος, ὁ, зв. κυλλοπόδῖον, кривоногій, хромой.
κῦμα, ατος, τό волна.
κυμαίνω волнуюсь.
κύμβαχος 2. (κύπτω) летящій стремглавъ; ὁ κύμβ. верхняя выпуклость шлема.
κύμινδις, ιος, ὁ ястребъ.
Κυμοδόκη, ης, ἡ Кимодока, нимфа.
Κυμοθόη, ης, ἡ Кимоеоя, нимфа.
κυνάμυια, ας, ἡ (μυῖα) собачья муха, безстыдная, дерзкая (женщина).
κυνέη, ης, ἡ собачья кожа; кожаный или металлическій шлемъ.
κύνεος 3. (κύων) собачій, дерзкій, безстыдный.
κυνέω, аор. 1. ἔκυσα, ἔκυσσα, κύσσα, κύσα цѣлую.
κυνηγέτης, ου, ὁ (κύων, ἡγέομαι) охотникъ.
κυνοραιστής, οῦ, ὁ (ῥαίω) собачій клещъ.
Κῦνος, ου, ἡ Киносъ, гавань въ Локридѣ.
κύντερος 3. сравн и κύντατος 3. превосх. отъ κύων дерзче, безстыднѣе.
κυνώπης, ου, ὁ (ὤψ) съ собачьимъ взглядомъ, безстыдный, наглый; зв. κυνῶπα; ж. κυνῶπις, ιδος, ἡ.
Κυπαρισσήεις, εντος, ἡ Кипариссія, городъ въ Трифиліи.
κυπαρίσσινος 3. кипарисный.
κυπάρισσος, ου, ἡ кипарисъ.
Κυπάρισσος, ου, ἡ Кипариссъ, городъ въ Фокидѣ.
κύπειρον, ου, τό киперъ, растеніе водяное и луговое.
κύπελλον, ου, τό бокалъ, чаша.
Κύπρις, ιδος, ἡ Киприда (Афродита).
Κύπρος, ου, ἡ Кипръ, остр. Средиземнаго моря.
κύπτω наклоняюсь, нагибаюсь.
κύρμα, ατος, τό находка, ловля, добыча.
κύρσας см. κυρέω.
κυρτός 3. кривой, согнутый, выпуклый.

χυρτόω кривлю, сгибаю, образую сводомъ.
χύρω пр. нес. χῦρε *M*. χύρομαι случайно попадаю во ч. л., натыкаюсь на ч. л.
χύσσε и χύσε см. χυνέω.
χύστις, ιος, ἡ (χύω) пузырь, мочевой пузырь.
Κύτωρος, ου, ἡ Киторъ, городъ въ Пафлагоніи.
χῡφός 3. (χύπτω) впередъ согнутый, согбенный.
Κῦφος, ου, ἡ Кифосъ, городъ въ Θессаліи.
χύω см. χυέω и χυνέω.
χύων, ὁ, ἡ, род. χυνός, дат. мн. χυσί, χύνεσσι, собака, песъ.
χῶας, τό, мн. χώεα, дат. χώεσιν руно, овечья шкура.
χώδεια, ας, ἡ голова; маковая головка.
χωχῡτός, οῦ, ὁ рыданіе, вопли, плачъ.
Κώχῡτος, ου, ὁ Коцитъ, рѣка въ подземномъ царствѣ.
χωχύω рыдаю, плачу, вопію; оплакиваю.
χώληψ, ηπος, ἡ подколѣнокъ.
χῶμα, ατος, τό (χοιμάω) глубокій сонъ.
Κῶπαι, ῶν, αἱ Копы, городъ въ Віотіи.
χώπη, ης, ἡ рукоятка меча; весло; ручка въ ключѣ.
χωπήεις 3. снабженный прекрасною рукояткою.
χώρυχος, ου, ὁ (χωρεῖν) мѣшокъ, карманъ.
Κῶς и Κόως, вин. Κῶν, Косъ, небольшой остр. Эгейскаго моря; Κόωνδε нар. въ Косъ.
χωφός 3. тупой, притупленный, безсильный; глухой.

Λ.

λᾶας, ὁ, род. λᾶος, дат. λᾶι, вин. λᾶαν, род. мн. λάων, дат. λάεσσι, камень, скала, утесъ.
Λᾶας, ἡ, вин. Λάαν, Лаасъ, городъ въ Лаконіи.
λαβρᾰγόρης, ου, ὁ (ἀγορεύω) дерзко говорящій, наглый говорунъ.
λαβρεύομαι *DM*. нагло, смѣло говорю, болтаю.
λάβρος 2. сильный, порывистый, неистовый.
λαγχάνω, аор. 2. ἔλᾰχον, сосл. λάχω, λελάχω, пр. сов. λέλογχα вм. εἴληχα, 3. мн. λελόγχασι получаю по жребію и по волѣ боговъ, получаю, достаю въ удѣлъ; дѣлаюсь участникомъ; опредѣляюсь жребіемъ; надѣляю, доставляю.
λαγωός, οῦ, ὁ (λαγώς) заяцъ.
Λαέρχης, ους, ὁ Лаэркъ, 1) с. Эмона, 2) художникъ въ Пилосѣ.
Λαέρτης, αο, ὁ Лаэртъ, отецъ Улисса.
Λαερτιάδης, ου, ὁ с. Лаэрта = Улиссъ.
λάζομαι *D*. 3. мн. жел. λαζοίατο (λαμβάνω) беру, схватываю.
λαθῐχηδής 2. (χῆδος) заставляющій забыть скорби и заботы.
λάθον, λαθών см. λανθάνω.
λάθρῃ (λάθρα) нар. (λανθάνω) тайно, скрытно.
λάιγξ, ιγγος, ἡ камешекъ.

λαῖλαψ, απος, ἡ буря, вѣтеръ, вихрь.

λαιμός, οῦ, ὁ горло, шея.

λᾱΐνεος 3. и λᾱΐνος 2. каменный.

λαισήιον, ου, τό тарчъ, легкій щитъ, покрытый кожею.

Λαιστρῡγόνες, ων, οἱ Лестригоны, людоѣды въ Сициліи.

Λαιστρῡγόνιος 3. Лестригонскій.

λαῖτμα, τό (λαιμός) пропасть, глубина; глубина моря.

λαῖφος, εος, τό старое платье, лохмотье.

λαιψηρός 3. быстрый, стремительный; λαιψηρά нар. быстро.

λάκε вм. ἔλακε см. λάσκω.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ Лаконія, царство Менелая въ Пелопоннезѣ.

λακτίζω (λάξ) толкаю пятой, лягаю.

λαμβάνω, аор. 2. ἔλᾰβον, ἔλλᾰβον, λαβον, 3. ед. сосл. λάβῃσι, аор. 2. общ. ἐλλᾰβόμην, неопр. λελᾰβέσθαι, беру, обнимаю, схватываю; достигаю, получаю; захватываю, овладѣваю; принимаю, угощаю; *М.* держусь за ч. л., придерживаюсь.

Λάμος, ου, ὁ Ламъ, царь Лестригоновъ.

λαμπετάω = λάμπω, прич. λαμπετόων, блистаю, сіяю.

Λαμπετίδης, ου, ὁ с. Лампа = Долопсъ.

Λαμπετίη, ης, ἡ Лампетія, дочь Геліоса.

Λάμπος, ου, ὁ Лампъ, 1) с. Лаомедона, 2) конь Гектора.

λαμπρός 3. (λάμπω) сіяющій, блистающій, свѣтлый.

λαμπτήρ, ῆρος, ὁ подсвѣчникъ, свѣточь, свѣтильня.

λάμπω, пр. нес. λάμφ' вм. ἔλαμπε блистаю, сіяю; *М.* λάμπομαι = λάμπω.

λανθάνω, λήθω, пр. нес. λήθεσκε, буд. λήσω, аор. 2. ἔλᾰθον, λαθον, сосл. λελάθω; *М.* λήθομαι, аор. 2. ἐλᾰθόμην, λελᾰθέμην, пр. сов. λέλασμαι, скрываюсь, прячусь, остаюсь незамѣтнымъ; аор. заставляю забыть; *М.* забываю.

λάξ нар. пятою, наступивши ногою; ногою, трогая ногою.

Λαόγονος, ου, ὁ Лаогонъ, 1) с. Онетора; 2) с. Біаса, Троянецъ.

Λᾱοδάμας, αντος, ὁ зв. Λαοδάμα, Лаодамасъ, 1) с. Антенора, 2) с. Алкиноя.

Λᾱοδάμεια, ας, ἡ Лаодамея, дочь Беллерофонта.

Λᾱοδίκη, ης, ἡ Лаодика, 1) дочь Пріама, 2) дочь Агамемнона.

Λᾱόδοκος, ου, ὁ Лаодокъ, 1) с. Антенора, 2) Грекъ, другъ Антилоха.

Λᾱοθόη, ης, ἡ Лаѳоя, мать Ликаона.

Λᾱομεδοντιάδης, ου, ὁ с. Лаомедона, 1) Пріамъ, 2) Лампъ.

Λᾱομέδων, οντος, ὁ Лаомедонъ, с. Илоса, отецъ Пріама.

λαός, οῦ, ὁ народъ, войска, войны.

λᾱοσσόος 2. (σεύω) возбуж-

дающій, воспламеняющій народъ.

λᾱοφόρος 2. (φέρω) т. е. ὁδός большая дорога.

λᾰπᾰρη, ης, ἡ пахъ.

Λᾰπῖθαι, ῶν, οἱ Лапиѳы, народъ въ Ѳессаліи, сражавшійся съ Кентаврами.

λάπτω локаю, хлебаю.

Λάρῑσα, ης, ἡ Ларисса, городъ въ Эоліи.

λάρναξ, ᾰκος, ἡ ящикъ, урна.

λᾰρος, ου, ὁ чайка, морская птица.

λᾱρός 3. пріятный, сладкій, лакомый.

λᾰσιος 3. косматый, волнистый; мужественный, храбрый.

λάσκω, аор. 2. ἔλᾰκον, λᾰκον, пр. сов. λέληκα, прич. λεληκώς, ж. λελᾰκυῖα, аор. 2. общ. λελάκοντο, звучу, трещу, звеню, оглашаюсь звукомъ; лаю, кричу, визжу.

λαυκᾰνίη, ης, ἡ (λαβεῖν) горло, гортань.

λαύρη, ης, ἡ улица, дорога.

λαφύσσω (λάπτω) жадно глотаю, пожираю.

λάχε, вм. ἔλαχε см. λαγχάνω.

λᾰχεια, ἡ (λαχαίνω) удобный для вспахиванія; рыхлый, мягкій; = ἐλάχεια малый.

λάχνη, ης, ἡ кудрявые волоса, шерсть.

λαχνήεις 3. волнистый, шерстистый.

λάχνος, ου, ὁ = λάχνη шерсть.

λαχών см. λαγχάνω.

λάω взираю, смотрю съ жадностію, желаю, захватываю.

λέβης, ητος, ὁ (λείβω) котелъ, умывальница, тазъ.

λέγω, аор. общ. ἐλέγμην, 3. ед. λέκτο и ἔλεκτο, пов. λέξο, λέξεο, аор. стр. ἐλέχθην — (осн. λεχ) кладу, укладываю въ постель, въ ложе; усыпляю; *М.* ложусь, лежу, сплю; (осн. λεγ) складываю, собираю, причисляю, считаю, разсказываю, говорю, повѣствую; *М.* собираю для себя, избираю, выбираю; бесѣдую.

λειαίνω = λεαίνω (λεῖος), буд. λειανέω, аор. ἐλείηνα, глажу, полирую.

λείβω лью, разливаю, выливаю; совершаю возліянія.

λειμών, ῶνος, ὁ лугъ, пастбище.

λειμωνόθεν нар. съ луга.

λεῖος 3. гладкій, ровный.

λείουσι см. λέων.

λείπω, аор. 2. ἔλῐπον, пр. сов. λέλοιπα, аор. общ. ἐλιπόμην (съ зн. стр.), пр. сов. стр. λέλειμμαι, аор. 1. стр. ἐλείφθην, 3. мн. ἐλείφθεν, аор. 2. ἐλίπην, буд. стр. λελείψομαι оставляю, покидаю; недостаетъ; *P.* и *M.* аор. остаюсь; отстаю.

λειριόεις 3. лилейный, похожій на лилію, нѣжный.

Λειώδης, ου, ὁ Леодъ, с. Энопса.

Λειώκριτος, ου, ὁ Леокритъ, 1) с. Арисба, 2) с. Эвенора.

λείων см. λέων.

λέκτο вм. ἔλεκτο см. λέγω.

Λεκτόν, οῦ, τό мысъ Лектонъ, напротивъ Лесбоса, на Троянск. берегу.

λέκτρον, ου, τό ложе; λέκτρονδε нар. въ ложе.
λελαβέσθαι, λελάβησι см. λαμβάνω.
λελάθη, λελάθοντο см. λανθάνω.
λελάκοντο, λελακυῖα см. λάσκω.
λέλασμαι см. λανθάνω.
λελάχητε, λελάχωσι см. λαγχάνω.
Λέλεγες, ων, οἱ Лелеги, народъ въ Малой Азіи.
λεληκώς см. λάσκω.
λελιημένος 3. прич. пр. сов. отъ λελίημαι, сильно желающій, стремительный, сильный.
λέλογχα см. λαγχάνω.
λέξεο и λέξο см. λέγω.
Λεοντεύς, ῆος, ὁ Леонтей, с. Корона.
λέπαδνον, ου, τό широкій ремень, укрѣпляющій ярмо подъ шеею лошадей.
λεπταλέος 3. тонкій, нѣжный, слабый.
λεπτός 3. (λέπω) тонкій, нѣжный, мягкій.
λέπω облупливаю, снимаю кожу, кору.
Λεσβίς, ίδος, ἡ Лесбіанка, изъ Лесбоса.
Λέσβος, ου, ἡ Лесбосъ, остр. Эгейскаго моря; Λεσβόθεν нар. изъ Лесбоса.
λέσχη, ης, ἡ (λέγω) гостинница, трактиръ.
λευγαλέος 3. печальный, несчастный, жалкій, гибельный.
λευγαλέως нар. печально, несчастно.
λευκαίνω (λευκός) дѣлаю бѣлымъ, пѣню.
Λευκάς, άδος, ἡ, πέτρη Бѣлая Скала, въ противуположность подземному мраку.
λεύκασπις, ιδος, ὁ, ἡ (ἀσπίς) съ бѣлымъ щитомъ.
Λευκοθέη, ης, ἡ Левкоеея = Ино, дочь Кадма.
λευκός 3. (λεύσσω) блистающій, свѣтлый, ясный; бѣлый, бѣловатый.
Λεῦκος, ου, ὁ Левкъ, товарищъ Улисса.
λευκώλενος 2. (ὠλένη) бѣлорукій.
λευρός 3. (λεῖος) гладкій, ровный.
λεύσσω смотрю, вижу.
λεχεποίης, ου, ὁ, ж. λεχεποίη богатый зелеными лугами.
λέχος, εος, τό (λεχ-, λέγω) ложе, постель; смертный одръ; λέχοσδε нар. въ ложе, въ ложѣ.
λέων, οντος, ὁ, дат. мн. λείουσι, левъ.
λήγω, аор. ἔληξα, λῆξα, прекращаю, успокоиваю; перестаю, оканчиваю.
Λήδη, ης, ἡ Леда, дочь Өестія, жена Тиндара.
ληθάνω (λανθάνω) см. ἐκληθάνω.
λήθη, ης, ἡ (λήθω) забвеніе.
Λῆθος, ου, ὁ Леөосъ, с. Тевтама.
λήθω см. λανθάνω.
ληιάς, άδος, ἡ (ληίς) военноплѣнная.
ληιβότειρα, ας, ἡ, ж. отъ ληιβοτήρ (λήιον, βόσκω), съѣдающая, опустошающая посѣвы.
ληίζομαι *DM*. (ληίς) буд. ληίσομαι, аор. 1. ἐληισάμην, 3.

ед. ληίσσατο получаю въ добычу, увожу въ плѣнъ.
λήιον, ου, τό посѣвъ.
ληΐς, ΐδος, ἡ=λεία (λα-, λάω) добыча, военная добыча.
ληιστήρ, ῆρος, ὁ (ληΐς) грабитель, разбойникъ, пиратъ.
ληιστός 3. (ληΐζομαι) добытый грабежомъ, похищенный.
ληΐστωρ, ορος, ὁ = ληιστήρ.
ληῖτις, ιδος, ἡ (ληΐς) доставляющая добычу.
Λήιτος, ου, ὁ Леитъ, с. Алектріона.
λήκῠθος, ου, ὁ сосудъ для деревяннаго масла.
Λῆμνος, ου, ἡ Лемносъ, остр. Эгейскаго моря; также городъ Лемносъ.
λήσω, λήσομαι см. λανθάνω.
Λητώ, οῦς, ἡ, зв. Λητοῖ, Латона, дочь титана Кея, мать Аполлона и Діаны.
λιάζομαι *DP*. аор. 1. ἐλιάσθην, λιάσθην, удаляюсь въ сторону, отхожу, убѣгаю; исчезаю; падаю, опускаюсь внизъ.
λῐᾰρός 3. (χλιαίνω, ἰαίνω) теплый; пріятный, нѣжный, тихій.
Λῐβύη, ης, ἡ Ливія, земля въ Африкѣ.
λιγᾰ нар. звучно, громко.
λῐγαίνω (λιγύς) громко кричу, зову.
λίγγω, аор. 1. λίγξε, громко звеню.
λίγδην нар. царапая.
λιγέως нар. см. λιγύς.
λῐγῠπνείων, οντος, ὁ (πνέω) громко дующій, пронзительно свистящій.
λῐγῠρός 3. звонкій, громкій, пронзительный, свистящій.
λῐγύς 3. = λιγυρός; λιγέως нар. громко.
λῐγύφθογγος 2. (φθογγή) имѣющій звонкій, громкій голосъ.
λῐγύφωνος 2. (φωνή) = λιγύφθογγος.
λίην=λίαν нар. весьма, очень; и дѣйствительно.
λῖθ' = λῖτα см. λίς.
λῐθαξ, ακος, ὁ, ἡ (λίθος) каменистый, утесистый.
λῐθάς, άδος, ἡ = λίθος камень, скала.
λῐθεος 3. каменный.
λῐθος, ου, ὁ, ἡ камень; скала.
λικμάω вывѣеваю, просѣеваю хлѣбъ, очищаю отъ мякины.
λικμητήρ, ῆρος, ὁ вѣятель хлѣба, вывѣевающій хлѣбъ.
λικρῐφίς нар. съ боку, со стороны.
Λῐκύμνιος, ου, ὁ Ликимній, с. Электріона.
Λῐλαια, ας, ἡ Лилея, городъ въ Фокидѣ.
λῐλαίομαι *D*. сильно, страстно желаю, стремлюсь къ ч. л., тоскую.
λῐμήν, ένος, ὁ, дат. мн. λιμένεσσι, пристань, гавань, бухта.
λίμνη, ης, ἡ (λείβω) озеро, прудъ; болото; море.
Λιμνώρεια, ας, ἡ Лимнорея, нимфа.
λῑμός, οῦ, ὁ голодъ.
Λίνδος, ου, ἡ Линдъ, городъ остр. Родосѣ.
λῐνοθώρηξ, ηκος, одѣтый въ полотняный панцырь.

λῐ́νον, ου, τό ленъ, нитка, снурокъ, веревка; нить жизни; сѣть; полотно, льняная одежда.
λινος, ου, ὁ пѣсня Линоса (народная пѣсня).
λῐ́πα нар. съ масломъ.
λῐπᾰροκρήδεμνος 2. (κρήδεμνον) съ блестящей головной повязкой.
λῐπᾰροπλόκαμος 2. (πλόκαμος) съ блестящими локонами.
λῐπᾰρός 3. (λίπα) лоснящійся; блестящій, прекрасный, здоровый, богатый, благословенный; нар. λιπαρῶς.
λῐπάω = λιπόω я жиренъ.
λίς, ὁ = λέων, вин. λῖν, левъ.
λῑς, ἡ (λισσός) гладкая.
(λίς) дат. λῖτί, мн. λῖτα, гладкая ткань, покрывало.
λίσσομαι и λίτομαι *DM*. пр. нес. ἐλισσόμην, ἐλλισσόμην и λισσόμην, λισσέσκετο, аор. 1. ἐλῐσάμην, ἐλλῐσάμην, пов. λίσαι, 2. ед. сосл. λίσῃ, аор. 2. ἐλιτόμην, жел. λιτοίμην, неопр. λιτέσθαι, прошу, умоляю, заклинаю.
λισσός 3. = λεῖος гладкій.
λιστρεύω обкапываю; обрываю землю вокругъ растенія.
λίστρον, ου, τό лопата.
λῖτα см. λίς.
λῐτᾰνεύω прошу, умоляю.
λῐτή, ῆς, ἡ (λίτομαι) просьба, молитва; олицетв. Молитва.
λό' вм. λόε см. λούω.
λοβός, οῦ, ὁ мочка.
λόγος, ου, ὁ слово, рѣчь; изреченіе.
λόε, λοέσσαι, λοεσσάμενος см. λούω.
λοετρόν, οῦ, τό = λουτρόν купанье; баня, ванна.
λοετροχόος 2. (χέω) выливающій воду для мытья, τρίπους; λοετροχόος, ἡ банщица.
λοέω = λούω.
λοιβή, ῆς, ἡ (λείβω) возліяніе.
λοίγιος 3. гибельный.
λοιγός, οῦ, ὁ несчастіе, бѣдствіе, гибель, смерть, язва.
λοιμός, οῦ, ὁ язва.
λοισθήιος 2. и λοῖσθος 2. послѣдній; λοισθήιον ἄεθλον награда для послѣдняго, послѣдняя награда.
Λοκροί, ῶν, οἱ Локры, жители земли Локриды въ Греціи.
λοπός, οῦ, ὁ (λέπω) кора, кожа.
λούω и λοέω, пр. нес. λόεον, неопр. аор. λοέσσαι, прич. аор. λοέσσας, 3. ед. аор. общ. λοέσσατο, прич. λοεσσάμενος, буд. общ. λοέσσομαι; отъ осн. λόω 3. пр. нес. λόε; отъ λούω буд. λούσω, аор. ἔλουσα, λοῦσα, пр. сов. стр. λέλουμαι купаю, мою; *M*. купаюсь, моюсь.
λοφιή, ῆς, ἡ грива, щетина.
λόφος, ου, ὁ шея, выя; султанъ изъ конскихъ волосъ, гребень; перо на шлемѣ; холмъ.
λοχάω строю засады; сижу въ засадѣ; подстерегаю; *M*. сажусь въ засаду.
λόχμη, ης, ἡ чаща, кустарникъ; логовище.
λόχονδε нар. въ засаду.
λόχος, ου, ὁ (λεχ-, λέγω) мѣсто засады, засада; подсматриваніе; люди, засѣвшіе въ

11

засадѣ; отрядъ вооруженныхъ.

λύγος, ου, ἡ гибкая вѣтвь, лыко.

λυγρός 3. печальный, бѣдственный, несчастный, гибельный; трусливый; λυγρῶς нар. жалко, гибельно, несчастно.

λύθεν вм. ἐλύθησαν см. λύω.

λύθρον, ου, τό и λύθρος, ὁ маранье; кровь съ пылью.

λυκάβας, αντος, ὁ годъ (λύκος, βαίνω).

Λύκαστος, ου, ὁ Ликастъ, городъ на остр. Критѣ.

Λυκάων, ονος, ὁ Ликаонъ 1) отецъ Пандара, 2) с. Пріама.

λυκέη, ἡ, т. е. δορά, волчья кожа.

λυκηγενής 2. рожденный въ свѣтѣ (Аполлонъ).

Λυκίη, ης, ἡ Ликія, земля въ Малой Азіи; Λυκίηθεν нар. изъ Ликіи; Λυκίηνδε нар. въ Ликію.

Λύκιοι, ων, οἱ Ликіяне, жители Ликіи въ Малой Азіи.

Λυκομήδης, ους, ὁ Ликомедъ, с. Креона.

Λυκόοργος, ου, ὁ вм. Λυκοῦργος, Ликургъ 1) с. Дріаса, 2) с. Алея.

λύκος, ου, ὁ волкъ.

Λυκοφόντης. ου, ὁ Ликофонтъ, Троянецъ.

Λυκόφρων, ονος, ὁ Ликофронъ, с. Мастора.

Λύκτος, ου, ἡ Ликтосъ, городъ на остр. Критѣ.

Λύκων, ωνος, ὁ Ликонъ, Троянецъ.

λῦμα, ατος, τό нечистота, грязь, грязная вода.

λυπρός 3. (λυπηρός) печальный, тягостный, прискорбный.

Λυρνησσός, οῦ, ἡ Лирнессъ, городъ въ Мизіи.

Λύσανδρος, ου, ὁ Лизандръ, Троянецъ.

λυσιμελής 2. (μέλος) развязывающій члены, усыпляющій.

λύσις, ιος, ἡ освобожденіе.

λύσσα, ης, ἡ ярость, жаръ.

λυσσητήρ, ῆρος, ὁ бѣшеный.

λυσσώδης 2. (εἶδος) какъ бѣшеный, какъ неистовый.

λύχνος, ου, ὁ подсвѣчникъ, лампа, свѣтильникъ.

λύω, 3. ед. жел. пр. сов. λελῦτο вм. λελυῖτο, аор. 2. общ. ἐλύμην, λύμην, λύτο и λύντο, развязываю, освобождаю, выкупаю; выпрягаю, откладываю; прекращаю, оканчиваю, уничтожаю; ослабляю, изнуряю; смягчаю, утишаю.

λωβάομαι *DM.* (λώβη) обижаю, поношу, позорю.

λωβεύω осмѣиваю.

λώβη, ης, ἡ посрамленіе, осмѣяніе, позоръ, обида.

λωβητήρ, ῆρος, ὁ обидчикъ, оскорбитель; подлецъ.

λωβητός 3. оскорбленный.

λωΐτερος 3. и λωΐων 2. сравн. ст. къ ἀγαθός лучшій.

λώπη, ης, ἡ (λέπω) оболочка, платье, плащъ.

λωτέεις 3. изобилующій лотосомъ.

λωτός, οῦ, ὁ лотосъ, трава, родъ клевера; лотосъ (rham-

nus lotus), сладкими плодами котораго питались Лотофаги.
Λωτοφάγοι, ων, οἱ Лотофаги, жители сѣверной Африки.
λωφάω (λόφος) отдыхаю.

M.

μ' 1) вм. με, 2) вм. μοι.
μά утверд. частица съ вин. μὰ Δία клянусь Зевсомъ.
Μάγνητες, ων, οἱ Магнеты, жит. Магнезіи въ Өессаліи.
μαζός, οῦ, ὁ, грудь.
μαῖα, ας, ἡ матушка.
Μαῖα, ας, ἡ, и Μαιάς, άδος, ἡ Мая, мать Гермеса.
Μαίανδρος, ου, ὁ Меандръ, рѣка во Фригіи.
Μαιμᾰλίδης, ου, ὁ, с. Мемала = Пизандръ.
μαιμάω (μα-), аор. 1. μαίμησα сильно желаю, стремлюсь; неистовствую, ярюсь.
μανάς, άδος, ἡ бѣшеная.
μαίνομαι *DP*. (μα-) бѣшусь, неистовствую, ярюсь.
μαίομαι, буд. μάσ(σ)ομαι, *DM*. стремлюсь, ищу, желаю.
Μαῖρα, ας, ἡ Маира 1) нимфа, 2) дочь Проста.
Μαίων, ονος, ὁ Меонъ, Өиванецъ.
μᾰκαρ, αρος, ὁ, ἡ, превосх. μακάρτατος блаженный; οἱ μάκαρες, блаженные, т. е. боги; счастливый, богатый.
Μᾰκᾰρ, αρος, ὁ Макаръ, с. Эола.
μᾰκᾰρίζω считаю блаженнымъ, счастливымъ.
μᾰκεδνός 3. вм. μηκεδανός длинный, высокій.
μάκελλα, ης, ἡ заступъ, лопата.
μακρός 3. (μᾶκος, μῆκος), сравн. μάσσων 2. длинный, широкій, высокій, большой, долгій, продолжительный; μακρά и μακρόν нар. далеко
μακών см. μηκάομαι.
μάλα нар. очень, весьма, сильно; конечно, дѣйствительно; μάλα πάντες всѣ вмѣстѣ, μάλα πάγχυ совершенно, μάλ' αὐτίκα немедленно, μάλ' ἀεί постоянно; сравн. μᾶλλον больше, лучше, сильнѣе; превосх. μάλιστα больше всего, особенно, преимущественно.
μᾰλᾰκός 3. мягкій, нѣжный; тихій, кроткій; μαλακῶς нар. мягко, нѣжно.
Μᾰλεια, ας, ἡ, вм. Μαλέα, также Μαλειαί, Малея, мысъ въ Лаконіи.
μᾰλερός 3. сильный, стремительный, порывистый.
μαλϑακός 3. мягкій, нѣжный.
μάλιστα, μᾶλλον см. μάλα.
μᾶν вм. μήν утверд. част.: въ самомъ дѣлѣ, право.
μανϑᾰνω (μαϑ-) аор. 2. ἔμᾰϑον, μᾰϑον и ἔμμᾰϑον учусь; аор. знаю.
μαντεύομαι *DM*. пророчествую, предсказываю.
μαντήιον, ου, τό (μαντεῖον) оракулъ, пророчество, предсказаніе.
Μαντῐνέη, ης, ἡ = Μαντίνεια Мантинея, гор. въ Аркадіи.

Μάντιος, ου, ὁ Мантій, с. Мелампа.
μάντις, ιος, ὁ (μαίνομαι) предсказатель, прорицатель, пророкъ.
μαντοσύνη, ης, ἡ искусство, даръ прорицанія.
(μάομαι) см. μαίομαι.
Μᾰρᾰθών, ῶνος, ὁ и ἡ Мараѳонъ, мѣстечко въ Аттикѣ.
μαραίνω, аор. 1. ἐμάρᾱνα, аор. стр. ἐμαράνθην гашу, погашаю; P. гасну, уничтожаюсь.
μαργαίνω ярюсь, неистовствую.
μάργος 3. бѣшеный, неистовый, безумный; жадный, прожорливый.
Μᾶρις, ιος, ὁ Марисъ, с. Амизодара.
μαρμαίρω блистаю, сверкаю, сіяю.
μαρμάρεος 3. блестящій, сверкающій, сіяющій.
μάρμᾰρος (μαρμαίρω) блестящій, сущ. камень.
μαρμᾰρυγή, ῆς, ἡ (μαρμαίρω) блескъ.
μάρνᾰμαι DM. аор. ἐμαρνάσθην сражаюсь, дерусь.
Μάρπησσα, ης, ἡ Марпесса, дочь Эвена.
μάρπτω схватываю, обнимаю, держу; достаю, достигаю, касаюсь.
μαρτῠρίη, ης, ἡ свидѣтельство.
μάρτῠρος, ου, ὁ=μάρτυς, υρος, ὁ свидѣтель.
Μάρων, ωνος, ὁ Маронъ, с. Эванѳа, жрецъ Аполлона.
μάσασθαι неопр. аор. отъ μαίομαι.
Μάσης, ητος, ἡ Масетъ, городъ въ Арголидѣ.
μάσσων 2. сравн. къ μακρός.
μάσταξ, ᾰκος, ἡ ротъ; пища.
μαστίζω, аор. μάστιξα, бичую, наказываю плетью.
μάστιξ, ῑγος, ἡ и μάστις, дат. μάστῑ, μάστιι, вин. μάστιν бичъ, наказаніе.
μαστίω бичую, стегаю.
Μαστορίδης, ου, ὁ с. Мастора, 1) Галиѳерсъ, 2) Ликсфронъ.
ματάω безуспѣшно дѣлаю, не попадаю; медлю, мѣшкаю.
μᾰτεύω (μα-) ищу.
ματίη, ης, ἡ=μάτη отъ ματάω безуспѣшное усиліе, предпріятіе.
μάχαιρα, ας, ἡ большой ножъ, для закалыванія жертвъ; ножъ, мечъ.
Μαχάων, ονος, ὁ зв. Μαχᾶον, Махаонъ, с. Асклепія, медикъ.
μαχειόμενος, μαχεούμενος см. μάχομαι.
μάχη, ης, ἡ сраженіе, битва, бой; споръ, ссора.
μᾰχήμων 2. воинственный.
μᾰχητής, οῦ, ὁ воинъ.
μᾰχητός 3. преодолѣваемый.
μαχλοσύνη, ης, ἡ (μάχλος) сладострастіе, распутство.
μᾰχομαι и μαχέομαι DM. пр. нес. μαχέσκετο, прич. μαχειόμενος и μαχεούμενος, буд. μαχήσομαι и μαχέσσομαι, аор. ἐμαχησάμην, неопр. μαχέσασθαι, 2. ед. жел. μαχέσαιο, сражаюсь, воюю; спорю, ссорюсь; противорѣчу.

μάψ нар. поспѣшно, необдуманно; дерзко; безуспѣшно.

μαψιδίως нар. (μάψ) необдуманно, безъ причины, дерзко, безуспѣшно.

μέ см. ἐγώ.

Μεγάδης, ου, ὁ с. Мегаса = Перимъ.

μεγάθυμος 2. благородный, храбрый.

μεγαίρω (μέγας), аор. 1. ἐμέγηρα, завидую, отказываю, мѣшаю.

μεγακήτης 1. (κῆτος) очень большой, обширный, пространный.

μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ (ἦτορ) великодушный, благородный, храбрый, воинственный.

μεγαλίζομαι M. возвышаюсь, горжусь.

μεγάλως нар. (μέγας) сильно, весьма.

μεγαλωστί нар. величественно, занимая большое мѣсто; μέγας μεγαλωστί большой и длинный.

Μεγαπένθης, εος, ὁ, Мегапенѳъ, с. Менелая.

Μεγάρη, ης, ἡ Мегара, дочь Креона.

μέγαρον, ου, τό большая зала, столовая, гостинная; женская половина, спальня; домъ, чертогъ.

μεγαρόνδε нар. въ залу; домой.

μέγας, μεγάλη, μέγα, сравн. μείζων 2. превосх. μέγιστος 3. большой, великій, высокій, длинный, широкій, обширный; сильный, могучій;

μέγα и μεγάλα нар. очень, весьма, сильно.

Μέγας, ὁ Мегасъ, Ликіецъ,

μέγεθος, εος, τό величина, высота, ростъ, осанка.

μεγήρῃς см. μεγαίω.

Μέγης, ητος, ὁ Мегетъ, с. Филея, племянникъ Улисса.

μέγιστος см. μέγας.

μεδέων, οντος, ὁ, ж. μεδέουσα, ἡ, правитель, владыка.

Μεδεών, ῶνος, ὁ Медеонъ, городъ въ Віотіи.

μέδομαι D. буд. μεδήσομαι забочусь, думаю о ч. л.; выдумываю, приготовляю.

μέδων, οντος, ὁ см. μεδέων.

Μέδων, οντος, ὁ Медонъ, 1) с. Оилея, 2) глашатай, 3) Ликіецъ.

μεθαιρέω (αἱρέω), аор. μεθέλεσκον, перехватываю.

μεθάλλομαι (ἅλλομαι), прич. аор. μετάλμενος, наскакиваю, перескакиваю.

μεθέηκε см. μεθίημι.

μεθείω вм. μεθῶ см. μεθίημι.

μεθέλεσκε см. μεθαιρέω.

μεθέμεν вм. μεθεῖναι см. μεθίημι.

μεθέπω (ἕπω), при. аор. 2. μετασπών и M. μετασπόμενος преслѣдую, ищу; гоню; M. преслѣдую; посѣщаю.

μεθῆκεν см. μεθίημι.

μέθημαι (ἧμαι) сижу между.

μεθημοσύνη, ης, ἡ небрежность, нерадѣніе.

μεθήμων 2. (μεθίημι) нерадивый, небрежный, лѣнивый.

μεθησέμεναι см. μεθίημι.

μεθίημι (ἵημι) 2. и 3. ед. наст. μεθιεῖς, μεθιεῖ, пр. несов.

μεθίεις, μεθίει, 3. мн. μεθίεν=μεθίεσαν, неопр. наст. μεθιέμεναι и μεθιέμεν, 3. ед. сосл. μεθιῆσι, буд. μεθήσω, аор. 1. μεθῆκα, μεθέηκα; сосл. аор. 2. μεθῶ, μεθείω, жел. μεθείην, неопр. μεθέμεν = μεθεῖναι выпускаю, отпускаю, оставляю, пускаю, позволяю; предоставляю; нерадѣю, устаю; съ неопр. и прич.: перестаю.

μεθίστημι (ἵστημι), буд. μεταστήσω, переставляю, измѣняю; *M*. перехожу, удаляюсь.

μεθομῑλέω (ὁμιλέω) имѣю обращеніе съ к. л., обращаюсь.

μεθορμάομαι *P*. преслѣдую, устремляюсь на к. л.

μέθῠ, ῠος, τό всякій хмѣльной напитокъ, вино.

μεθύω (μέθυ) я пьянъ, упиваюсь.

μειδάω и μειδιάω, прич. μειδιόων, улыбаюсь.

μείζων 2. сравн. къ μέγας.

μειλας вм. μέλας.

μείλια, ων, τά (μέλι) дары, подарки.

μείλιγμα, ατος, τό (μελίσσω) смягчительное, успокоительное, примирительное средство.

μείλινος 3. вм. μέλινος.

μειλίσσω (μέλι) успокоиваю; дѣлаю пріятнымъ.

μειλιχίη, ης, ἡ кротость; трусость.

μειλῑχιος 3. и μείλιχος 2. сладкій, кроткій, пріятный, ласкательный.

μείρομαι, отсюда ἔμμορε 3. ед. пр. сов., пр. сов. стр. εἵμαρται и давнопр. εἵμαρτο, получаю свой удѣлъ, свою долю; ἔμμορα дѣлаюсь участникомъ; εἵμαρται опредѣлено судьбою.

μείς, ὁ, вм. μήν мѣсяцъ.

μείων 2. сравн. къ μικρός.

μελαγχροιής 2. (χρόα) темный, черноватый.

μέλαθρον, ου, τό, род. μελαθρόφι, верхъ кровли, крыша, кровля, домъ, жилище.

μελαίνομαι *P*. чернѣюсь, дѣлаюсь чернымъ.

Μελάμπους, οδος, ὁ Меламподъ, с. Амиѳаона.

μελάνδετος 2. (δέω) въ черныхъ желѣзныхъ ножнахъ.

Μελᾰνεύς, ῆος, ὁ Меланей, отецъ Амфимедона.

Μελανθεύς, ῆος, ὁ, зват. Μελανθεῦ; и Μελάνθιος, ου, ὁ Меланѳій, с. Долія, козій пастухъ Улисса.

Μελάνθιος, ου, ὁ Меланѳій, Троянецъ.

Μελανθώ, οῦς, ἡ Меланѳо, дочь Долія.

Μελάνιππος, ου, ὁ Меланиппъ, Троянецъ.

μελανόχροος 2. вм. μελάγχροος (χρόα), =μελαγχροιής.

μελᾰνόχρως, οος, ὁ, ἡ = μελαγχροιής.

μελᾰνυδρος 2. (ὕδωρ) имѣющій черную, темную воду.

μελάνω=μελαίνομαι чернѣю, дѣлаюсь чернымъ.

μέλᾱς, μέλαινα, μέλᾰν, род. μέλᾰνος, μελαίνης, μέλᾰνος, также μείλας, дат. μείλανι,

сравн. *μελάντερος* темный, черный; мрачный, ужасный; *τό μέλαν* кора дерева.

Μέλας, *ανος*, *ὁ* Меласъ, с. Порөея.

Μέλας πόντος, *ὁ*, и *Μείλας πόντος*, Черная бухта, между Өракіею и Өракійск. Херсонесомъ.

μέλδομαι *D*. плавлю, растопляю.

Μελέαγρος, *ου*, *ὁ* Мелеагръ, с. Энея.

μελέδημα, *ατος*, *τό* (*μέλω*) забота, горе.

μελεδώνη, *ης*, *ἡ*=*μελέδημα*.

μέλει см. *μέλω*.

μελεϊστί нар. (*μέλος*) по членамъ, по кускамъ.

μέλεος 3. пустой, безуспѣшный, ничтожный; праздный; *μέλεον* нар. напрасно.

μέλῐ, *ῐτος*, *τό* медъ.

Μελίβοια, *ας*, *ἡ* Мелибея, городъ въ Өессаліи.

μελίγηρυς, *υ* (*γῆρυς*) сладкозвучный, пріятный.

μελίη, *ης*, *ἡ* ясень; ясенное копье.

μελιηδής 2. (*ἡδύς*) сладкій какъ медъ, сладкій, пріятный.

μελίκρητον, *ου*, *τό* (*κεράννυμι*) напитокъ изъ молока смѣшаннаго съ медомъ.

μέλῐνος 3. и *μείλινος* 3. ясенный.

μέλισσα, *ης*, *ἡ* (*μέλι*) пчела.

Μελίτη, *ης*, *ἡ* Мелита, нимфа.

μελίφρων 2. (*φρήν*) радостный, пріятный.

μέλλω намѣреваюсь, собираюсь, хочу; долженствую, могу.

μέλος, *εος*, *τό*, дат. мн. *μέλεσσι*, членъ.

μέλπηθρον, *ου*, *τό* увеселеніе, игра, игрушка.

μέλπω пою, воспѣваю; *MD*. пою, пою и пляшу въ хороводѣ.

μέλω; обыкнов. 3. л. ед. и въ неопр., 3. ед. пов. *μελέτω*, 3. мн. *μελόντων*, буд. *μελήσει*, *μελήσουσι*, пр. сов. *μέμηλε*, прич. *μεμηλώς*, давнопр. *μεμήλει*; неопр. наст. *μελέμεν*, неопр. буд. *μελησέμεν*, составляю предметъ заботы, лежу на душѣ; *μέλει μοί τι* составляетъ предметъ моихъ заботъ, забочусь.

(*βέμαα*) пр. сов. съ знач. наст. отъ осн. *μα-*, 2. дв. *μέμᾰτον*, 1. 2. 3. мн. *μέμᾰμεν*, *μέμᾰτε*, *μεμάασι*, пов. *μεμᾰτω*, прич. *μεμαώς* (*μεμᾱώς*), род. *μεμᾱῶτος*, мн. *μεμᾱότες* и *μεμᾱότε*, 3. мн. давнопр. *μέμᾰσαν*, сильно стремлюсь, очень спѣшу, рвусь впередъ; сильно желаю, хочу, намѣреваюсь.

μεμακυῖα см. *μηκάομαι*.

μέμβλομαι, пр. нес. *μέμβλετο* составляю предметъ заботы.

μέμβλωκα см. *βλώσκω*.

μεμηκώς см. *μηκάομαι*.

μέμηλα см. *μέλω*.

μεμιγμένος см. *μίσγω*.

μέμνημαι, *μεμνέῳτο* см. *μιμνήσκω*.

Μέμνων, ονος, ὁ Мемнонъ, с. Тиѳона, царь Эѳіопіи.
μέμονα (μα-, μέμαα) пр. сов. съ знач. наст. хочу, думаю.
μεμορυγμένα см. μορύσσω.
μέμυκα см. μυκάομαι.
μέν (собств. μήν) утвердит. част. конечно, право, дѣйствительно; часто въ соед. съ δέ, μέν—δέ.
μενεαίνω, неопр. μενεαινέμεν, аор. μενέαινα, сильно желаю; гнѣваюсь.
μενεδήιος 2. твердый въ бою, отважный, храбрый.
Μενέλᾱος, ου, ὁ Менелай, с. Атрея, братъ Агамемнона, мужъ Елены.
μενεπτόλεμος 2. твердый въ войнѣ, храбрый.
Μενεσθεύς, ῆος, ὁ Менесѳей, с. Петея.
Μενέσθης, ους, ὁ Менесѳъ, Грекъ.
Μενέσθιος, ου, ὁ Менесѳій 1) с. Ареиѳоя, 2) с. Бора.
μενεχάρμης, ου, ὁ и μενέχαρμος 2. твердый въ бою, храбрый.
μενοεικής 2. удовлетворяющій, достаточный; пріятный, желанный.
μενοινάω, μενοινόω и μενοινέω, 3. ед. μενοινάᾳ, сосл μενοινήῃσι, намѣреваюсь, желаю, хочу.
Μενοιτιάδης, ου, ὁ с. Менетія = Патроклъ.
Μενοίτιος, ου, ὁ Менетій, отецъ Патрокла.
μένος, εος, τό гнѣвъ, ярость; мужество, храбрость; желаніе, намѣреніе; жизненная сила, жизнь; сила, крѣпость.
Μέντης, ου, ὁ Ментъ 1) предводитель Киконовъ, 2) гость Улисса.
μέντοι нар. конечно; и такъ.
Μέντωρ, ορος, ὁ Менторъ 1) отецъ Имбрія, 2) с. Алкима.
μένω, неопр. μενέμεν, буд. μενέω, аор. 1. ἔμεινα, остаюсь, пребываю, нахожусь; стою твердо, ожидаю; пр. сов. μέμονα желаю.
Μένων, ωνος, ὁ Менонъ, Троянецъ.
Μερμερίδης, αο, ὁ с. Мермера = Илосъ.
μέρμερος 2. печальный, тягостный, ужасный.
Μέρμερος, ου, ὁ Мермеръ, Мизіецъ.
μερμηρίζω, аор. 1. μερμήριξα, забочусь, обдумываю, медлю; выдумываю, рѣшаю.
μέρμῑς, ῑθος, ἡ нитка, веревка.
μέροψ, οπος, ὁ бренный, смертный.
Μέροψ, οπος, ὁ Меропсъ, отецъ Адраста, предсказатель.
μεσαιπόλιος 2. полубѣлый, съ просѣдью, посѣдѣлый.
Μεσαύλιος, ιου, ὁ Мезавлій, слуга Эвмея.
μέσαυλος, ου, ὁ и τό μέσαυλον дворъ; скотный дворъ.
μεσηγύ(ς) нар. въ срединѣ, между, въ этомъ промежуткѣ, между тѣмъ.
μεσήεις 3. средній; посредственный.
Μέσθλης, ους, ὁ Месѳлесъ, с. Пилемена.

μεσόδμη, *ης*, *ἡ* перекладина въ зданіи; перекладина на кораблѣ, на которой утверждалась мачта.

μέσον и *μέσσον*, *τό* см. *μέσος*.

μεσοπαγής 2. и *μεσσοπαγής* 2. (*πήγνυμι*) воткнутый до половины своей длины.

μέσος и *μέσσος* 3. въ срединѣ, средній; *τό μέσον* средина; *μέσον* нар. въ срединѣ.

μέσσατος 3. превосх. отъ *μέσος*.

μέσσαυλος, *ὁ*, см. *μέσαυλος*.

Μέσση, *ης*, *ἡ* Месса, городъ и гавань въ Лаконіи.

μεσσηγύ(ς) см. *μεσηγύ*.

Μεσσηίς, *ίδος*, *ἡ* Мессеисъ, источникъ въ Θессаліи.

Μεσσήνη, *ης*, *ἡ* Мессена, земля въ Пелепоннезѣ.

Μεσσήνιος 3. Мессенскій.

μεσσοπαγής и *μεσσοπαλής* см. *μεσοπαγής*, и *μέσσος* см. *μέσος*.

μέσφα нар.=*μέχρι* до.

μετά предл. съ род. дат. и вин.; съ род.: между, съ; съ дат.: между, среди; съ вин.: среди, въ; къ, на, противъ; по, позади, послѣ; согласно; *μετά* нар. кромѣ, притомъ; потомъ.

μέτα 1) вм. *μετά* послѣ своего сущ., 2) вм. *μέτεστι*.

μεταβαίνω, буд. *βήσομαι*, аор. *ἔβην*, пр. сов. *βέβηκα* перехожу; продолжаю.

μεταβάλλω, пр. аор. 2. *βαλών*, оборачиваю, обращаю, *νῶτα* бѣгу.

μεταβουλεύω рѣшаю послѣ, перемѣняю рѣшеніе.

μετάγγελος, *ου*, *ὁ*, *ἡ* вѣстникъ, вѣстница.

μεταδαίνυμαι *M*., буд. *μεταδαίσομαι*, участвую въ пиру, въ жертвоприношеніяхъ.

μεταδήμιος 2. (*δῆμος*) въ народѣ; домашній.

μεταδόρπιος 2. (*δόρπον*) послѣ ужина.

μεταδρομάδην нар. преслѣдуя.

μεταΐζω вм. *μεθίζω* (*ἵζω*) сижу около к. л.

μεταΐσσω (*ἀίσσω*), прич. аор. *μεταΐξας*, устремляюсь, бросаюсь на к. л., нападаю.

μεταχιάθω иду позади, преслѣдую; иду за ч. л., посѣщаю.

μετακλαίω, буд. -*κλαύσομαι*, плачу послѣ.

μετακλίνομαι *P*. склоняюсь въ другую сторону.

μεταλήγω, 3. ед. жел. аор. 1. *μεταλλήξειε*, прич. *μεταλλήξας*, оставляю, прекращаю.

μεταλλάω развѣдываю, разузнаю, разспрашиваю.

μεταλλήγω см. *μεταλήγω*.

μετάλμενος см. *μεθάλλομαι*.

μεταμάζιος 2. (*μαζός*) находящійся между сосцами.

μεταμίγνυμι, буд. *μίξω*, примѣшиваю, также *μεταμίσγω*.

μεταμώνιος 2. пустой; напрасный, безполезный.

μετανάστης, *ου*, *ὁ* (*ναίω*) переселенецъ.

μετανίσσομαι перехожу.

μεταξύ нар. (*μετά*) между.

μεταπαύομαι *M*. перестаю, отдыхаю.

μεταπαυσωλή, *ῆς*, *ἡ* прекращеніе, отдыхъ.

μεταπρεπής 2. блистающій среди другихъ.
μεταπρέπω отличаюсь между другими, блистаю.
μετασεύομαι, 3. ед. аор. μετέσσυτο, спѣшу позади к. л., устремляюсь, бросаюсь на кого либо.
μετασπόμενος, μετασπών см. μεθέπω.
μέτασσαι, ῶν, αἱ среднія т. е. ягнята среднія между πρόγονοι и ἔρσαι.
μετασσεύομαι вм. μετασεύομαι.
μεταστένω сопровождаю стонами, оплакиваю.
μεταστοιχί нар. (στοῖχος) въ рядъ.
μεταστρέφω обращаю, отплачиваю; перемѣняю мысли; P. поворачиваюсь; обращаюсь.
μετατίθημι полагаю, ставлю, произвожу κέλαδον.
μετατρέπομαι M., аор. 2. μετετραπόμην, обращаюсь; обращаю свое вниманіе на ч. л., забочусь.
μετατροπαλίζομαι DM. обращаюсь, обращаюсь въ бѣгство.
μεταυδάω, 3. ед. пр. нес. μετηύδα, 1. ед. μετηύδων говорю (многимъ).
μετάφημι, аор. 2. μετέειπον, говорю (многимъ).
μεταφράζομαι M. обдумываю послѣ.
μετάφρενον, ου, τό спина, хребетъ.
μεταφωνέω говорю многимъ.
μετέασι вм. μέτεισι см. μέτειμι.
μέτειμι (εἰμί), 1. ед. сосл. μετείω и μετέω, неопр. μετέμμεναι, буд. μετέσσομαι, нахожусь между многими, живу, обращаюсь.
μέτειμι (εἶμι), прич. аор. 1. общ. μετεισάμενος, иду, прохожу между многими; иду позади к. л., подхожу.
μετεῖπον аор. къ μετάφημι говорю многимъ, между многими.
μετεισάμενος см. μέτειμι.
μετείω, μετέμμεναι см. μέτειμι.
μετέπειτα нар. потомъ, послѣ.
μετέρχομαι DM. буд. μετελεύσομαι, аор. 2. μετῆλθον, прич. μετελθών, прихожу, хожу, нападаю; иду между рядами воиновъ, иду за к. или за ч. л., преслѣдую, τὰ πράγματα занимаюсь.
μετέσσομαι см. μέτειμι.
μετέσσυτο см. μετασεύομαι.
μετέω см. μέτειμι.
μετηύδων см. μεταυδάω.
μετήορος 2. = μετέωρος колеблющійся въ воздухѣ; поднятый на высоту, на воздухъ.
μετοίχομαι DM. прохожу; иду за к. л.; иду противъ к. л., нападаю; сопровождаю.
μετοκλάζω сижу то на одной, то на другой ногѣ.
μετοπάζω см. ὀπάζω.
μετόπισθεν нар. позади, послѣ, потомъ.
μετοχλίζω, 3 ед. аор. жел. μετοχλίσσειε, отодвигаю силою.
μετρέω мѣрю, измѣряю.
μέτρον, ου, τό мѣра; мѣренное, пространство, длина.
μετώπιον, ου, τό = μέτωπον.

μέτωπον, ου, τό чело, лобъ; передняя часть шлема.
μεῦ вм. μοῦ см. ἐγώ.
μέχρι(ς) предл. съ род. до.
μή отрицат. част.: нѣтъ, не; союзъ: чтобы не; вопросит. част.: не — ли.
μηδέ нар. но не, также не, и не; даже не.
μηδέν, средн. отъ μηδείς, ничего.
Μηδεσικάστη, ης, ἡ Медезиласта, дочь Пріама.
μήδομαι DM., буд. μήσομαι, аор. ἐμησάμην думаю, совѣтую; выдумываю, придумываю, приготовляю.
μῆδος, εος, τό рѣшеніе, планъ, замыселъ, хитрость.
μῆδος, εος, τό стыдливыя части.
Μηθώνη, ης, ἡ Меѳона, городъ въ Ѳессаліи.
μηκάομαι M.; прич. аор. μακών, пр. сов. μέμηκα съ знач. наст., прич. μεμηκώς, μεμᾰκυῖα, блею, каркаю, кричу.
μηκάς, ἄδος, ἡ блеющій.
μηκέτι нар. больше не.
Μηκιστεύς, ῆος, ὁ Мекистъ, 1) с. Талая, 2) с. Эхія.
Μηκιστιάδης, ου, ὁ с. Мекиста = Эвріалъ.
μήκιστος 3. превосх къ μακρός самый длинный, μήκιστον и μήκιστα нар. наконецъ.
μῆκος, εος, τό длина, вышина, высокій ростъ.
μήκων, ωνος, ἡ макъ.
μηλέη, ης, ἡ (μῆλον) яблоня.
μηλοβοτήρ, ῆρος, ὁ овечій пастухъ.
μῆλον, ου, τό мелкій скотъ, овца, коза.
μῆλον, ου, τό яблоко.
μήλωψ, οπος, ὁ ἡ (ὤψ) имѣющій видъ яблока, желтаго яблока, красноватый, желтоватый, καρπός μ. пшеница.
μήν утверд. част. да, точно, конечно, въ самомъ дѣлѣ.
μήν, μηνός, ὁ мѣсяцъ.
μήνη, ης, ἡ луна.
μηνιθμός, οῦ, ὁ гнѣвъ.
μήνῑμα, ατος, τό поводъ, причина гнѣва.
μῆνις, ιος, ἡ продолжительный гнѣвъ.
μηνίω гнѣваюсь.
Μῄονες, ων, οἱ, вм. Μαίονες, Меоняне, народъ въ Меоніи = Λυδοί.
Μῃονίη, ης, ἡ, вм. Μαιονία, Меонія = Лидія, въ Малой Азіи.
Μῃονίς, ίδος, ἡ Меонійскій; сущ. Меонянка.
μή ποτε нар. никогда; чтобы никогда.
μή που чтобы случайно не, чтобы какъ-нибудь не.
μή πω нар. еще не; чтобы какъ нибудь не.
μή πως чтобы какъ нибудь не; не — ли.
μῆρα, ων, τά мн. къ μηρίον.
μήρινθος, ου, ἡ нитка, шнурокъ.
μηρίον, ου, τό, только мн. μηρία, рѣдко μῆρα, бедро
Μηριόνης, ου и αο, ὁ Меріонъ, с. Молоса.
μηρός, οῦ, ὁ бедро, голень.
μηρύομαι DM. свертываю τὰ ἱστία.
μήστωρ, ωρος, ὁ (μήδομαι) со-

вѣтникъ, вождь, побудитель, виновникъ.

Μήστωρ, ορος, ὁ Месторъ, с. Пріама.

μήτε нар. и не, μήτε — μήτε ни — ни.

μήτερ, μητέρος, ἡ, сокр. μητρός, мать.

μήτῐ средн. отъ μῆτις.

μήτῑ см. μῆτις.

μητιάω (μῆτις), 3. мн. наст. μητιόωσι, прич. μητιόωσα, μητιόωντες, 2. мн. наст. общ. μητιάασθε, неопр. μητιάασθαι, 3. пр. нес. μητιόωντο рѣшаюсь, выдумываю, придумываю, приготовляю.

μητῐετα, ου, ὁ=μητιέτης мудрый совѣтникъ.

μητῐόεις 3. богатый мудрыми совѣтами.

μητίομαι DM. (μῆτις) выдумываю, приготовляю.

μητιόωσα, μητιόωσι см. μητιάω.

μῆτις, ιος, ἡ дат. μήτῑ, мудрость, разумъ; совѣтъ, рѣшеніе, замыселъ.

μήτις, μήτι, также μή τις, μή τι никто; чтобы никто, чтобы ни одинъ.

μητροπάτωρ, ορος, ὁ дѣдъ.

μητρυιή, ῆς, ἡ мачиха.

μητρώιος 3. материнскій

μήτρως, ωος, ὁ материнъ братъ.

μηχανάω (μῆχος), прич. μηχανόωντας, пр. нес. общ. μηχανόωντο художески строю, приготовляю; хитро выдумываю, замышляю противъ к. л.

μῆχος, εος, τό средство, пособіе, совѣтъ.

Μήων, ονος, ὁ см. Μήονες.

μία, μιᾶς см. εἷς.

μιαίνω аор. 1. ἐμίηνα, аор. 1. стр. ἐμιάνθην, μιάνθην=ἐμιάνθησαν крашу, окрашиваю; пятнаю, мараю.

μῐαιφόνος 2. оскверненный кровью, убійствомъ.

μῐαρός 3. замаранный, оскверненный.

μῐγάζομαι вм. μίγνυμαι, M.

μίγδᾰ нар. смѣшано; между.

μίγνῡμι и μίσγω (μιγ-), буд. μίξω, аор. ἔμιξα, буд. общ. μίξομαι съ знач. стр., аор. общ. ἔμικτο, μίκτο, μῖκτο, пр. сов. стр. μέμιγμαι, аор. 1. ἐμίχθην, аор. 2. ἐμῐγην буд. μιγήσομαι; отъ μίσγω, неопр. μισγέμεναι, μίσγεσθαι, наст. μίσγεται, пр. нас. μισγέσκετο, мѣшаю, смѣшиваю; соединяю; P. смѣшиваюсь, соединяюсь, касаюсь; прихожу, имѣю съ к. л. обращеніе.

Μῑδεια, ας, ἡ Мидея, городъ въ Віотіи.

μικρός 3. малый, небольшой, короткій.

μίκτο, μῖκτο см. μίγνυμι.

Μῑλητος, ου, ἡ Милетъ, городъ 1) въ Каріи, 2) на остр. Критѣ.

μιλτοπάρῃος 2. краснощекій, краснобокій (о кораблѣ).

Μῑμας, αντος, ὁ Мимасъ, мысъ въ Малой Азіи.

μιμνάζω остаюсь.

μιμνήσκω (μνα-), буд. μνήσω, аор. 1. ἔμνησα, буд. общ. μνήσομαι, аор. 1. ἐμνησάμην, μνησάσκετο, пов. μνῆσαι, пр. сов. общ. съ знач. наст. μέ-

μνημαι, 2. ед. μέμνῃ, жел. μεμνῄμην, 3. ед. μεμνέῳτο, буд. 3. μεμνήσομαι, неопр. аор. 1. стр. μνησθῆναι; отъ μνάομαι прич. наст. μνωόμενος, пр. нес. ἐμνώοντο напоминаю; *М*. вспоминаю, помню; припоминаю.

μίμνω = μένω остаюсь, ожидаю, твердо стою противъ к. л.

μίν вин. ед. мѣстоим. 3. л. вм. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Μινυήιος, 3. Минійскій, эпит. города Орхомена, отъ народа Миніевъ.

Μινυήιος, ου, ὁ рѣка въ Элидѣ.

μινύθεσκον пр. нес. отъ μινύθω.

μινύθω уменьшаю, ослабляю; уменьшаюсь, уничтожаюсь, исчезаю.

μίνυνθα нар. мало, немного; не долго.

μινυνθάδιος 2. не долго живущій, недолговѣчный, не долго продолжающійся.

μινυρίζω пищу, вою, жалуюсь.

Μίνως, ωος, ὁ, вин. Μίνωα и Μίνω, Миносъ, с. Зевса, царь и законодатель Критскій.

μισγάγκεια, ας, ἡ (ἄγκος) долина, ущелье.

μίσγω см. μίγνυμι.

μισέω (μῖσος) ненавижу, гнушаюсь; имѣю отвращеніе.

μισθός, οῦ, ὁ награда, плата, жалованье.

μιστύλλω разсѣкаю, разрѣзываю на части.

μίτος, ου, ὁ нитка, утокъ.

μίτρη, ης, ἡ шерстяной поясъ, носимый воинами подъ панцыремъ.

μιχθείς см. μίγνυμι.

μνάομαι см. μιμνήσκω.

μνάομαι *DM*. 2. л. ед. μνάᾳ, неопр. наст. μνάασθαι, пр. нес. μνάσκετο, сватаюсь.

μνῆμα, ατος, τό память, памятникъ.

μνημοσύνη, ης, ἡ память, воспоминаніе.

μνήμων 2. памятливый, помнящій.

μνῆσαι, μνησάσκετο см. μιμνήσκω.

Μνῆσος, ου, ὁ Мнесъ, Пеонянинъ.

μνηστεύω сватаюсь.

μνηστήρ, ῆρος, ὁ женихъ.

μνῆστις, ιος, ἡ (μιμνήσκω) память, воспоминаніе.

μνηστός 3. помолвленный, сочетавшійся законнымъ бракомъ.

μνηστύς, ύος, ἡ сватовство, исканіе жены.

μνωόμενος, μνώμενος, μνώοντο см. μνάομαι.

μογέω (μόγος) напрягаюсь, тружусь, переношу горе, терплю.

μόγις нар. съ усиліемъ, съ трудомъ, едва.

μόγος, ου, ὁ напряженіе, усиліе, трудъ.

μογοστόκος 2. (τίκτω) производящій муки.

μόθος, ου, ὁ шумъ битвы, сраженіе.

μοῖρα, ας, ἡ (μείρομαι) часть; доля, участь; судьба, жребій, опредѣленіе; Μοῖρα бо-

гиня судьбы; *κατὰ μοῖραν* какъ слѣдуетъ.

μοιρηγενής 2. (*γένος*) родившійся счастливымъ.

μοιχάγρια, ων, τά наказаніе прелюбодѣевъ.

μολεῖν см. *βλώσκω*.

μόλῐβος, ου, ὁ=*μόλυβδος* свинецъ.

Μολίων, ίονος, ὁ Моліонъ, 1) с. Моліоны, жены Актора, дв. *Μολίονε* = *'Ακτορίωνε*, 2) Троянецъ, возница Θимбрея.

μολοβρός, οῦ, ὁ нищій; приживалка.

Μόλος, ου, ὁ Молосъ, с. Девкаліона.

μολπή, ῆς, ἡ пѣніе съ пляской; хороводъ, игра, удовольствіе.

μολύβδαινα, ης, ἡ свинцовый шаръ.

μολών прич. аор. см. *βλώσκω*.

μόνος и *μοῦνος* 3. одинъ, единственный; одинокій, оставленный.

μονόω и *μονούω* отдѣляю, оставляю одного, *γενεήν* продолжаю поколѣніе. чрезъ одного сына.

μόριμος 2. см. *μόρσιμος*.

μορμυρω теку съ шумомъ.

μορόεις 3. (*μόρον*) темный; тщательно отдѣланный (*μέρος*), или — блистающій (*μαίρω*).

μόρος, ου, ὁ (*μείρομαι*) жребій, участь, несчастная судьба, смерть, *ὑπὲρ μόρον* противъ судьбы.

μόρσιμος 3. роковой, опредѣленный судьбою, предназначенный на смерть.

Μόρυς, υος, ὁ Морисъ, с. Гиппотіона.

μορύσσω прич. пр. сов. стр. *μεμορυγμένος* мараю, пятнаю.

μορφή, ῆς, ἡ наружность, наружный видъ, привлекательность.

μόρφνος 2. темный, черный (*ὄρφνη*), или — красивый (*μόρφη*), или — быстрый, схватывающій (*μάρπτω*).

μόσχος, ου, ὁ вѣтвь, отростокъ, прутикъ.

Μούλιος, ου, ὁ Мулій, 1) супругъ Агамеды, 2) Троянецъ, 3) глашатай Амфинома.

μουνάξ нар. особо, отдѣльно, порознь.

μοῦνος 3., *μουνόω* см. *μόνος, μονόω*.

Μοῦσα, ης, ἡ Муза, богиня поэзіи.

μοχθέω напрягаюсь, тружусь, страдаю, изнуряюсь.

μοχθίζω = *μοχθέω* страдаю.

μοχλέω двигаю, подникаю ломами, посредствомъ рычага.

μοχλός, οῦ, ὁ рычагъ, шестъ.

Μυγδών, όνος, ὁ Мигдонъ, царь Фригійскій.

μῡδαλέος 3. (*μυδάω*) мокрый, влажный, орошенный.

Μύδων, ωνος, ὁ Мидонъ, 1) с. Атимнія, возница Пилемена, 2) Троянецъ.

μῡελόεις 3. мозговой.

μῡελός, οῦ, ὁ мозгъ.

μυθεῖαι и *μυθέαι* см. *μυθέομαι*.

μῡθέομαι **DM.**, 2. ед. *μυθέαι* и *μυθεῖαι*, говорю, повѣст-

вую, разсказываю, объясняю, называю.
μυθολογεύω разсказываю.
μῦθος, ου, ὁ слово, рѣчь; разговоръ, бесѣда; приказаніе; порученіе, совѣтъ; рѣшеніе; намѣреніе.
μυῖα, ας, ἡ муха.
Μυκάλη, ης, ἡ Микале, мысъ въ Іоніи.
Μυκαλησσός, οῦ, ἡ Микалессъ, городъ въ Віотіи.
μυκάομαι D., аор. ἔμυκον, пр. сов. μέμυκα, мычу, реву; скриплю, звеню.
μυκηθμός, οῦ, ὁ мычаніе, ревъ.
Μυκήνη, ης, ἡ Микена, 1) дочь Инаха, 2) въ ед. и мн. городъ въ Арголидѣ, гдѣ царствовалъ Агамемнонъ; Μυκήνηθεν нар. изъ Микены; Μυκηναῖος 3. Микенскій.
μύκον см. μυκάομαι.
μύλαξ, αχος, ὁ большой круглый камень.
μύλη, ης, ἡ ручная мельница.
μυλήφατος 2. (πέφαμαι) смолотый въ мельницѣ.
μυλοειδής 2. похожій на жерновъ.
μύνη, ης, ἡ предлогъ, отговорка, медленность.
Μύνης, ητος, ὁ Минетъ, с. Эвена.
μυρίκη, ης, ἡ мирика, гребенщикъ, кустъ (tamarix).
μυρίκινος 3. мириковый.
μυρίος 3. безчисленный; очень большой, безконечный, безпредѣльный.
Μυρμιδόνες, ων, οἱ Мирмидоны, народъ въ Ѳеіотидѣ, подвластный Ахиллесу.
μύρομαι M. плачу, рыдаю, оплакиваю.
Μύρσινος, ου, ἡ Мирсинъ, мѣстечко въ Элидѣ.
Μυσοί, ῶν, οἱ Мизійцы, въ Малой Азіи.
μυχμός, οῦ, ὁ (μύζω) стонъ.
μυχοίτατος 3. превосх. ст. къ μύχιος (μυχός) самый удаленный, внутренній.
μυχόνδε нар. въ самое внутреннее мѣсто, въ самый уголокъ.
μυχός, οῦ, ὁ самое внутреннее мѣсто, самый удаленный уголокъ.
μύω, аор. ἔμυσα, пр. сов. μέμυκα, закрываюсь, сжимаюсь.
μυών, ῶνος, ὁ (μῦς) соединеніе многихъ мышцъ; мясистая часть бедра, руки.
μῶλος, ου, ὁ трудъ, усиліе, борьба, бой.
μῶλυ, τό моли, баснословное растеніе; чеснокъ.
μωμάομαι DM. порицаю, браню.
μωμεύω = μωμάομαι.
μῶμος, ου, ὁ порицаніе, насмѣшка, позоръ.
μώνυξ, υχος, ὁ, ἡ однокопытный; быстрый.

N.

ναί утвердит. част. да, право, точно такъ, въ самомъ дѣлѣ, конечно.
ναιετάω (ναίω), пр. нес. ναιετάασκον, прич ж. ναιετάωσα живу, обитаю; лежу, нахожусь.
ναῖον см. νάω:

ναίω, неопр. ναιέμεν, пр. нес ναίεσκε, аор. 1. ἔνασσα, аор. 1. стр. ἐνάσθην живу, обитаю; населяю, пребываю, поселяю, помѣщаю въ жилище.
ναίω см. νάω.
νάκη, ης, ἡ волнистая шкура.
νάπη, ης, ἡ лѣсная долина, лощина.
ναρκάω цѣпенѣю.
νάσθη, νάσσα см. ναίω.
Νάστης, ου, ὁ Настесъ, с. Номіона.
Ναυβολΐδης, ου, ὁ 1) с. Навбола = Ифитъ, 2) Феакъ.
ναύλοχος 2. имѣющій безопасное якорное мѣсто, удобный.
ναύμᾰχος 2. принадлежащій морскому сраженію.
Ναυσίθοος, ου, ὁ с. Посидона, отецъ Алкиноя, царь Феаковъ.
Ναυσῐκάα, ας, ἡ Навсикая, дочь Алкиноя, царя Феаковъ.
ναυσικλειτός 3. прославившійся мореплаваніемъ.
ναυσικλῠτός 3. = ναυσικλειτός.
Ναυτεύς, ῆος, ὁ Навтей, Феакъ.
ναύτης, ου, ὁ, род. мн. ναυτάων и ναυτέων, мореплаватель, корабельщикъ.
ναυτῐλίη, ης, ἡ мореплаваніе.
ναυτίλλομαι *D*. ѣду по морю.
ναῦφι(ν) см. νηῦς.
νάω и ναίω, пр. нес. ναῖον, теку.
Νέαιρα, ας, ἡ Неира, нимфа.
νεᾰρός 3. (νέος) молодой, нѣжный.
νέᾰτος и νείατος 3. самый послѣдній, самый крайній.
νεβρός, οῦ, ὁ молодой олень.
νέες, νέεσσι см. νηῦς.
νέηαι вм. νέῃ см. νέομαι.
νεηγενής 2. новорожденный.
νεηκής 2. (ἀκή) вновь заостренный, наточенный.
νέηλυς, ῠδος, ὁ, ἡ (ἤλυθον) недавно пришедшій.
νεηνΐης, ου, ὁ = νεανίας юный, молодой, юноша.
νεῆνις, ιδος, ἡ = νεᾶνις юная; дѣвица.
νεῖαι вм. νέεαι см. νέομαι.
νείαιρα, ἡ сравн. ст. ж. къ νέος послѣдній, внѣшній; нижній; νείαιρα γαστήρ низъ живота.
νείατος 3. см. νέατος.
νεικέω и νεικείω, пр. нес. νείκεσκον, буд. νεικέσω, аор. ἐνείκεσα, спорю, ссорюсь; обижаю, порицаю, браню.
νεῖκος, εος, τό ссора, споръ, брань; борьба, сраженіе.
νεῖμα вм. ἔνειμα см. νέμω.
νειόθεν нар. изъ глубины.
νειόθι нар. внизу, въ глубинѣ.
νειός, ἡ (т. е. γῆ) вновь вспаханный паръ.
νεῖται вм. νέεται см. νέομαι.
νείφω см. νίφω.
νεκάς, ᾰδος, ἡ куча труповъ.
νεκρός, οῦ, ὁ мертвое тѣло, трупъ; мертвый, умершій.
νέκτᾰρ, ᾰρος, τό нектаръ, питье боговъ.
νεκτᾰρεος 3. благовонный подобно нектару, нектарный.
νέκῡς, ῠος, ὁ = νεκρός, дат. νέκυι, дат. мн. νεκύεσσι, νέκυσσι, вин. мн. νέκῡς, мертвое тѣло, трупъ; умершій.
νεμέθω = νέμω.
νεμεσάω, νεμεσσάω (νέμεσις), буд. νεμεσήσομαι, аор. 1. стр.

νεμεσσήθην = -θησαν негодую, гнѣваюсь; *М.* негодую на самаго себя, стыжусь, считаю неприличнымъ.
νεμεσ(σ)ητός 3. достойный негодованія, гнѣва; порицательный, неприличный; достойный уваженія.
νεμεσίζομαι *DM.* = νεμεσάω гнѣваюсь; считаю неприличнымъ, стыжусь, боюсь.
νέμεσις, ιος, ἡ, дат. νεμέσσῑ, справедливое негодованіе, заслуженное порицаніе; предметъ справедливаго негодованія; чувство чести, честолюбіе.
νεμεσσάω, νεμεσσητός см. νεμεσάω, νεμεσετός.
νεμέσσει, νεμέσσι см. νέμεσις.
νέμος, εος, τό пастбище; роща.
νέμω, аор. ἔνειμα, νεῖμα, раздѣляю; *М.* владѣю, наслаждаюсь, пользуюсь, обитаю; — пасу, кормлю стада, гоню на пастбище; *М.* пасусь, иду на пастбище, пожираю.
νένιπται см. νίζω.
νεοαρδής 2. (ἄρδω) недавно увлаженный.
νεογ¯λός 2. новорожденный.
νεόδαρτος 2. (δέρω) недавно содранный.
νεοθηλής 2. (θάλλω) цвѣтущій, зеленѣющій.
νεοίη, ης, ἡ = νεότης юность, пылъ юности.
νέομαι *D.*, сокр. νεῦμαι, 2. и 3. ед. наст. νεῖαι, νεῖται, неопр. νεῖσθαι, 2. ед. сосл. νέηαι иду, прихожу, ухожу, возвращаюсь.
νέον нар. см. νέος.
νεοπενθής 2. (πένθος) вновь опечаленный.
νεόπλῦτος 2. (πλύνω) вновь помытый, чистый.
νεόπριστος 2. (πρίω) недавно распиленный, разрѣзанный.
Νεοπτόλεμος, ου, ὁ Неоптолемъ, с. Ахиллеса.
νέος 3. свѣжій, новый; молодой, юный; οἱ νέοι юноши; νέον нар. недавно, только что, теперь.
νεός вм. νηός, νεώς, см. νηῦς.
νεόσμηκτος 2. (σμήχω) вновь вытертый, вычищенный.
νεοσσός, οῦ, ὁ (νέος) птенецъ, дѣтенышъ.
νεόστροφος 2. (στρέφω) недавно свитый.
νεότευκτος 2. (τεύχω) вновь сдѣланный.
νεοτευχής 2. = νεότευκτος.
νεότης, ητος, ἡ (νέος) юность.
νεούτατος 2. (οὐτάω) недавно раненый.
νέποδες, ων, αἱ (νέω, πούς) плавающіе ногами; или (= ἀπόγονοι) потомки.
νέρθε(ν) нар. = ἔνερθε снизу; внизу.
Νεστόρεος 3. принадлежащій Нестору.
Νεστορίδης, ου, ὁ с. Нестора.
Νέστωρ, ορος, ὁ Несторъ, с. Нелея, царь Пилосскій.
νεῦμαι = νέομαι.
νευρή, ἡ, род. νευρῆφι(ν), тетива.
νεῦρον, ου, τό жила, нервъ; тетива, веревка.
νευστάζω киваю, дѣлаю знакъ наклоненіемъ головы.

νεύω, аор. νεῦσα, киваю; склоняюсь, обѣщаю.
νεφέλη, ης, ἡ облако, туча, туманъ; толпа.
νεφεληγερέτα, αο, ὁ (ἀγείρω) тучесобиратель (Зевсъ).
νέφος, εος, τό облако, туча, туманъ; толпа.
νέω, пр. нес. ἔννεον, плаваю, плыву.
νέω, 3. мн. аор. 1. общ. νήσαντο пряду.
νῆα, νῆάδε см. νηῦς.
νηγάτεος 2. (γα-, γέγαα) недавно сдѣланный; (νη, ἄγαμαι) удивительный.
νήγρετος 2. (νη, ἐγείρω) ὕπνος крѣпкій сонъ; νήγρετον нар. εὕδειν спать безъ просыпа.
νήδυια, ων, τά (νηδύς) внутренности.
νήδυμος 2. глубокій, сладкій ὕπνος.
νηδύς, ύος, ἡ брюхо, чрево, желудокъ
νῆες, νήεσσι см. νηῦς.
νηέω вм. νέω, аор. 1. νήησα, неопр. аор. общ. νηήσασθαι наваливаю, накладываю, нагружаю, наполняю.
Νηιάς, άδος, ἡ=Νηΐς Русалка.
Νήιον, τό гора на остр. Итакѣ.
νήιος 3. (νηῦς) корабельный, морской, δόρυ корабельный строевой лѣсъ.
νηΐς, ίδος, ἡ = ναΐς (νάω) русалка.
νῆις, ῐδος, ὁ, ἡ (νη-, εἰδέναι) не знающій, несвѣдущій.
νηκερδής 2. (νη-, κέρδος) безъ выгоды, безполезный.
νηκουστέω (ἀκούω) не слушаю, не повинуюсь.
νηλεής и νηλής, 2. (νη-, ἔλεος), дат. νηλέι, вин. νηλέα, немилосердый, безжалостный, жестокій; νηλεὲς ἦμαρ день смерти.
Νηλείδης, αο, ὁ с. Нелея = Несторъ.
νηλειτής 2. см. νηλιτής.
Νηλεύς, ῆος, ὁ, вин. Νηλῆα и Νηλέα, Нелей, в. Посидона, от. Нестора.
Νηληιάδης, ου, ὁ с. Нелея = Несторъ.
Νηλήιος 2. и 3. принадлежащій Нелею.
νηλής 2. = νηλεής.
νηλῑτής 2. (νη-, ἀλιτεῖν) безвинный.
νῆμα, ᾰτος, τό (νέω) напряденное, нитка, пряжа.
νημερτής 2. (νη-, ἁμαρτάνω) безошибочный, истинный; νημερτές и νημερτέα нар. εἰπεῖν говорить правду; νημερτέως нар. истинно.
Νημερτής, οῦς, ἡ Нимерта, нимфа.
νηνεμίη, ης, ἡ безвѣтріе, тишина.
νήνεμος 2. (νη-, ἄνεμος) безвѣтренный, тихій.
νήξομαι см. νήχω.
νηός, οῦ, ὁ = ναός (ναίω) жилище, храмъ.
νηός род. отъ νηῦς.
νηπενθής 2. (πένθος) смягчающій скорби, грусть.
νηπιάας см. νηπιέη.
νηπῐᾰχεύω играю какъ дитя.
νηπίᾰχος 2. дѣтскій.
νηπιέη, ἡ, дат. ед. νηπιέῃ, мн. νηπιέῃσι, вин. мн. νηπιάας

дѣтство, ребячество, безразсудность.
νήπιος 3. дѣтскій, юный, молодой, слабый, глупый.
νήποινος 2. (*ποινή*) безнаказанный, не отомщенный; *νήποινον* нар.
νηπύτιος 3. дѣтскій, юный, глупый.
Νηρεύς, *ῆος*, *ὁ* Нерей, с. Понта, отецъ ста дочерей.
Νηρηΐδες, *ων*, *αἱ* дочери Нерея.
Νήρικος, *ου*, *ἡ* Нерикъ, городъ на остр. *Λεύκας*.
Νήριτον, *ου*, *τό* лѣсистая гора на остр. Итакѣ.
Νήριτος, *ου*, *ὁ* Неритъ, с. Птерелая.
νήριτος 2. см. *εἰκοσινήριτος*.
Νησαίη, *ης*, *ἡ* Низея, нимфа.
νῆσος, *ου*, *ἡ* островъ.
νῆστις, *ιος*, *ὁ*, *ἡ* (*νη-*, *ἔδω*) не ѣдящій, не ѣвшій.
νητός 3. (*νέω*) накопленный, собранный.
νηῦς = *ναῦς*, род. *νηός*, *νεός*, дат. *νηί*, вин. *νῆα*, *νέα*, мн. *νῆες*, *νέες*, род. *νηῶν*, *νεῶν*, *ναῦφιν*, дат. *νηυσί*, *νήεσσι*, *νέεσσιν*, *ναῦφιν*, вин. *νῆας*, *νέας* корабль, судно; *νηάδε* нар. въ корабль.
νήχω и *νήχομαι* *DM*. (*νάω*), буд. *νήξομαι*, плыву.
νίζω, буд. *νίψω* (*νίπτω*), аор. *νίψα*, пр. сов. стр. *νένιμμαι* мою, смываю, очищаю; *M*. моюсь, купаюсь.
νῑκάω, 1. мн. *νικάσχομεν*, одерживаю побѣду; имѣю преимущество, перевѣсъ; побѣждаю, превосхожу.
νίκη, *ης*, *ἡ* побѣда.
Νιόβη, *ης*, *ἡ* дочь Тантала, супруга Амфіона, царя Өиванскаго.
νίπτω см. *νίζω*.
Νῑρεύς, *ῆος*, *ὁ* Нирей, с. Харопа.
Νῖσα, *ἡ* городъ въ Віотіи.
Νῖσος, *ου*, *ὁ* Нисъ, с. Арета, отецъ Амфинома.
νίσσομαι = *νέομαι*, буд. *νίσομαι*, иду, прихожу; удаляюсь, возвращаюсь.
Νίσυρος, *οῦ*, *ἡ* небольшой островъ Эгейскаго моря.
νιφάς, *ἄδος*, *ἡ* (*νίφω*) снѣгъ, снѣжная вьюга.
νιφετός, *οῦ*, *ὁ* снѣжная вьюга, метель.
νιφόεις 3. (*νίφα*) полный снѣта, снѣжный.
νίφω, неопр. *νιφέμεν*, посылаю снѣгъ.
νίψα вм. *ἔνιψα* см. *νίζω*.
νοέω (*νόος*) замѣчаю, вижу, узнаю; думаю, задумываю, взвѣшиваю, обдумываю, выдумываю; намѣреваюсь.
νόημα, *ατος*, *τό* мысль; планъ, намѣреніе, рѣшеніе, разсудокъ, разумъ.
νοήμων 2. мыслящій, разсудительный, разумный.
Νοήμων, *ονος*, *ὁ* Ноемонъ, 1) Ликіецъ, 2) с. Фронія.
νόθος 3. незаконнорожденный.
νομεύς, *ῆος*, *ὁ* (*νέμω*) пастухъ.
νομεύω пасу, страваливаю.
Νομίων, *ίονος*, *ὁ* Номіонъ, с. Амфимаха.
νομόνδε нар. на пастбище.
νομός, *οῦ*, *ὁ* пастбище; кормъ, пища; *ν.* *ἐπέων* обмѣнъ словъ.

νόος, ου, ὁ, сокр. νοῦς, разумъ, разсудокъ, умъ, мудрость; душа, сердце; мнѣніе, намѣреніе, рѣшеніе.

νόσος, ου, ἡ см. νοῦσος.

νοστέω возвращаюсь.

νόστιμος 2. относящійся къ возвращенію, ν. ἦμαρ день возвращенія; νόστιμος который можетъ возвратиться, спасенный, живой.

νόστος, ου, ὁ возвращеніе.

νόσφι(ν) нар. особо, отдѣльно; предл. съ род.: далеко отъ, кромѣ.

νοσφίζομαι *М.* аор. νοσφισ(σ)άμην, прич. аор. стр. νοσφισθείς оставляю, покидаю, удаляюсь; отвращаюсь.

νοτίη, ης, ἡ влажность; мн. дождь.

νότιος 3. мокрый, влажный, сырой; τό νότιον вода вдоль береговъ.

Νότος, ου, ὁ южный вѣтеръ.

νοῦς, ὁ см. νόος.

νοῦσος, ου, ἡ=νόσος болѣзнь.

νῦ (νύν) энкл. теперь; потомъ, тогда, и такъ, же.

νυκτερίς, ίδος, ἡ (νύξ) летучая мышь.

νύμφη, ης, ἡ, зват. νύμφα, невѣста; молодая жена.

Νύμφη, ης, ἡ нимфа, имя второстепенныхъ богинь, живущихъ въ лѣсахъ, въ водахъ, на горахъ.

νυμφίος, ου, ὁ (νύμφη) женихъ, молодой супругъ.

νῦν нар. теперь; νῦν δή ибо теперь, и такъ, καὶ νῦν ἤτοι и именно теперь.

νύξ, κτός, ἡ ночь; мракъ, темнота; Νύξ богиня ночи.

νυός, οῦ, ἡ невѣстка; свояченица.

Νυσήιον, τό гора во Θракіи.

νύσσα, ης, ἡ столпъ на концѣ ристалища; загородка въ началѣ ристалища.

νύσσω, аор. νύξα, толкаю, колю, пронзаю.

νῶ см. νῶι.

νωθής 2. медленный, лѣнивый.

νῶι им. дв. отъ ἐγώ; род. и дат. νῶιν, вин. νῶι и νῶ, мы оба, намъ обоимъ.

νωίτερος 3. (νῶι) принадлежащій намъ двоимъ.

νωλεμές нар. безпрерывно.

νωλεμέως нар. безпрерывно; твердо.

νωμάω (νέμω) раздѣляю, выдѣляю; двигаю, обращаю; правлю, управляю; имѣю въ душѣ, обдумываю.

νώνυμ(ν)ος 2. (ὄνομα) безъименный, неизвѣстный, безславный.

νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ ослѣпительный, ослѣпляющій блескомъ, блистающій.

νῶτος, ου, ὁ и τό νῶτον, мн. τὰ νῶτα спина, тылъ; плоская поверхность, пространство.

νωχελίη, ης, ἡ медленность, лѣность.

Ξ.

ξαίνω (ξάω, ξέω) глажу, чешу, чешу шерсть.

ξανθός 2. желтый, золотистый, свѣтлорусый, бѣлокурый,

буланый, половый, соловой (о лошади).

Ξάνθος, ου, ὁ Ксанѳъ, 1) рѣка въ Ликіи, 2) рѣка въ Троядѣ=Σκάμανδρος, 3) с. Фенопса, 4) конь Гектора и Ахиллеса.

ξεινήιον, ου, τό = ξένιον гостинецъ, подарокъ хозяина на память гостю, подарокъ гостя на память хозяину; угощеніе.

ξεινήιος 3. = ξείνιος.

ξεινίζω (ξεῖνος)=ξενίζω, буд. ξενίσ(σ)ω, аор. ἐξείνισ(σ)α, радушно принимаю чужеземца, угощаю.

ξείνιος 3.=ξένιος гостепріимный; Ζεὺς ξείνιος Зевсъ, покровитель гостепріимства; ξείνια т. е. δῶρα дары хозяина гостямъ.

ξεινοδόκος, ου, ὁ (δέχομαι) хозяинъ.

ξεῖνος 3. = ξένος чужой, чужеземный; сущ. чужестранецъ; гость, другъ.

ξεινοσύνη, ης, ἡ гостепріимство, право гостепріимства.

ξενίη, ης, ἡ гостепріимство.

ξένιος 3. см. ξείνιος.

ξερός 3. = ξηρός сухой, τὸ ξερὸν материкъ.

ξέσσε = ἔξεσε см. ξέω.

ξεστός 3. (ξέω) соскобленный, тесанный, полированный.

ξέω, аор. ξέσσα, скоблю, обтесываю, обрубаю, полирую.

ξηραίνω, аор. стр. ἐξηράνθην, сушу, изсушаю.

ξίφος, εος, τό мечъ.

ξύλον, ου, τό дерево, полѣно.

ξύλοχος, ου, ἡ (ἔχω) лѣсная глушь.

ξυμβλήμεναι, ξυμβλήτην, ξύμβλητο, ξύμβληντο см. συμβάλλω.

ξύμπας, ασα, αν см. σύμπας.

ξύν = σύν.

ξυναγείρω = συναγείρω собираю.

ξυνέαξε см. συνάγνυμι.

ξυνεείκοσι=συνείκοσι двадцать вмѣстѣ.

ξυνέηκα см. συνίημι.

ξύνειμι см. σύνειμι.

ξυνελαύνω см. συνελαύνω.

ξύνεσις, ιος, ἡ соединеніе.

ξύνετο см. συνίημι.

ξυνήιος 3.=ξυνός общій, общественный.

ξυνίει, ξύνιον см. συνίημι.

ξυνιόντος, ξύνισαν см. σύνειμι.

ξῡνός 3. = κοινός общій, общественный.

ξυρόν, οῦ, τό (ξύω) бритва, остріе, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς на остріе меча (о крайней опасности, о рѣшеніи ч. л.).

ξυστόν, οῦ, τό древко, копье; острога.

ξύω (ξέω) скоблю, глажу, полирую.

O.

ὁ, ἡ, τό, род. τοῖο, им. мн. τοί, ταί, род. ж. τάων, дат. τοῖσι, τῇσι, τῇς сей, этотъ, онъ; ὁ μέν—ὁ δέ одинъ—другой, сей—тотъ, частью—частью; τό по этому, ἐκ τοῦ съ тѣхъ поръ какъ.

ὅ, ἥ, τό относит. мѣст. который; род. τεῦ.

ὅ средн. отъ ὅς, или = ὅτι.
ὄαρ, ὄαρος, ἡ, сокр. ὦρ, дат. ὠρεσσιν, подруга, супруга.
ὀαρίζω бесѣдую, дружно обращаюсь съ к. л.
ὀαριστής, οῦ, ὁ собесѣдникъ, товарищъ
ὀαριστύς, ύος, ἡ дружеская бесѣда, разговоръ, короткое обращеніе, ἡ γάρ πολέμου ὀαριστύς это обычай войны, προμάχων первый рядъ ратоборцевъ.
ὀβελός, οῦ, ὁ (βέλος) вертелъ.
ὀβριμοεργός 2. совершающій тяжелыя, преступныя дѣла.
ὀβριμοπάτρη, ἡ дочь сильнаго отца (Аѳина).
ὄβριμος 2 (βρίθω) сильный, крѣпкій, тяжелый.
ὀγδόατος 3. осьмой.
ὄγδοος 3. осьмой.
ὀγδώκοντα = ὀγδοήκοντα восемьдесятъ.
ογε, ἥγε, τόγε этотъ именно, вотъ этотъ, онъ; τῇγε именно сюда, τόδε по этому.
ογκιον, ου, τό ларчикъ.
ογκος, ου, ὁ крючокъ, шипъ у острія стрѣлы.
ογμος, ου, ὁ (ἄγω) прямая линія, прямой рядъ, борозда, полоса; путь.
Ὀγχηστός, οῦ, ἡ Онхестъ, городъ въ Віотіи.
ὄγχνη, ης, ἡ грушевое дерево, груша.
ὁδαῖος 3. дорожный, путевой; τά ὁδαῖα товары.
ὀδάξ нар. кусая, зубами.
οδε, ἥδε, τόδε мѣст. указат. дат. мн. τοῖσι, τοῖσδεσ(σ)ι, вотъ этотъ; τῇδε здѣсь, тамъ, τόδε сюда; по этому.
ὁδεύω путешествую.
Ὀδίος, ου, ὁ Одій, предводитель Гализоновъ; глашатай Грековъ.
ὁδίτης, ου, ὁ путникъ, странникъ.
ὀδμή, ῆς, ἡ запахъ, благовоніе; вонь, зловоніе.
ὁδοιπόριον, ου, τό плата за путешествіе; запасъ съѣстныхъ припасовъ.
ὁδοιπόρος, ου, ὁ путешественникъ.
ὁδός и οὐδός, οῦ, ἡ дорога, проѣзжая дорога; шествіе, ходъ, путь; отъѣздъ.
ὀδούς, ὀδόντος, ὁ зубъ.
ὀδύνη, ης, ἡ (ἔδω) боль, печаль, скорбь.
ὀδυνήφατος 2. уничтожающій, утоляющій боль.
ὀδύρομαι DM., прич. аор. ὀδυράμενος, рыдаю, плачу; оплакиваю.
Ὀδυσήιος 3. = Ὀδύσσειος относящійся къ Одиссею.
Ὀδυσσεύς и Ὀδυσεύς, ὁ, род. Ὀδυσσῆος, Ὀδύσῆος, Ὀδυσσέος, Ὀδύσεῦς, дат. Ὀδύσῆι и Ὀδυσεῖ, вин. Ὀδυσσῆα, Ὀδυσσέα и Ὀδύσῆ, Одиссей, с. Лаэрта.
(ὀδύσσομαι) DM., аор. ὠδυσάμην, 3. мн. ὀδύσαντο, прич. ὀδυσσάμενος, пр. сов. ὀδώδυσμαι, гнѣваюсь, негодую, сержусь; сержу кого.
ὄδωδα см. ὄζω.
ὀδώδυσμαι см. ὀδύσσομαι.
ὄεσσι см. ὄις.

ὄζος, ου, ὁ вѣтвь, отрасль, потомокъ.
ὄζω, пр. сов. ὄδωδα, пахну, распространяю запахъ.
ὅθεν нар. откуда.
ὅθι нар. гдѣ, тамъ гдѣ.
ὄθομαι *D*. забочусь; боюсь.
ὀθόνη, ης, ἡ тонкое полотно; платье изъ тонкаго полотна, покрывало.
ὄθριξ, род. ὄτριχος, ὁ, ἡ = ὁμόθριξ одной масти.
Ὀθρυονεύς, ῆος, ὁ Оѳріоней, союзникъ Троянцевъ.
οἷ дат. ед. 3. л. мѣст. личн. себѣ, ему.
οἱ им. мн. отъ ὁ.
οἵ им. мн. отъ ὅς.
οἷα нар. см. οἷος.
οἴγνυμι, аор. 1. ὤιξα и ᾦξα, прич. οἴξας, пр. нес. ὠίγνυντο, отпираю, отворяю.
οἶδα, ας, ε, см. εἴδω.
οἰδάνω надуваю, возбуждаю; *P*. вздуваюсь.
οἰδέω, 3. ед. пр. нес. ᾤδεε, вздуваюсь, пухну.
Οἰδίπους, οδος, ὁ, род. Οἰδιπόδαο, Эдипъ, с. Лаія.
οἶδμα, ατος, τό море, волна.
ὄιες, οἴεσ(σ)ι см. ὄις,
οἰέτης 2. = ὁμοέτης однихъ лѣтъ.
ὀιζυρός 3. бѣдственный, несчастный, жалкій, печальный.
ὀιζύς, ύος, ἡ горе, бѣда, несчастіе.
ὀιζύω жалуюсь, горюю; терплю, переношу горе, несчастія.
οἰήιον, ου, τό рукоятка руля, руль, кормило.
οἴηξ, ηκος, ὁ кольцо у ярма.
οἴκαδε нар. домой, на родину.
οἰκεύς, ῆος, ὁ домашній, слуга, невольникъ.
οἰκέω (οἶκος) 2. мн. аор. 1. стр. ᾤκηθεν, живу, обитаю; населяю.
οἰκίον, ου, τό домъ, жилище; логовище, гнѣздо.
Ὀικλείης, είους, ὁ вин. Ὀικλῆα, Эклей, с. Антифата.
οἴκοθεν нар. изъ дому; своими средствами.
οἴκοθι нар. = οἴκοι дома; у себя.
οἴκοι нар. дома, у себя.
οἰκόνδε нар. = οἴκαδε домой, на родину, въ отечество.
οἶκος, ου, ὁ домъ, жилище, комната, хозяйство, имущество, достояніе, семья.
οἰκτείρω жалѣю, сострадаю, оплакиваю.
οἴκτιστος 3. см. οἰκτρός.
οἶκτος, ου, ὁ сожалѣніе, состраданіе.
οἰκτρός 3. превосх. οἰκτρότατος и οἴκτιστος жалкій, несчастный.
οἰκωφελίη, ης, ἡ хозяйственность, забота о домѣ.
Ὀιλεύς, ῆος, ὁ Оилей, царь въ Элидѣ; Троянецъ, возница Біанора.
Ὀιλιάδης, ου, ὁ с. Оилея = Аяксъ.
οἶμα, ατος, τό нападеніе, ярость.
οἰμάω, аор. οἴμησα, стремительно нападаю, бросаюсь.
οἴμη, ης, ἡ разсказъ, пѣснь.
οἶμος, ου, ὁ дорога, путь; полоса, лента.

οἰμωγή, ῆς, ἡ жалоба, вопль, гореваніе.
οἰμώζω, аор. 1. ᾤμοξα, прич. οἰμώξας, вопію, плачу, горюю.
Οἰνείδης, ου, ὁ с. Энея = Тидей.
Οἰνεύς, ῆος, ὁ Эней, с. Порѳея.
οἰνίζομαι M. приношу вино, покупаю себѣ вино.
οἰνοβᾰρέω, прич. οἰνοβαρείων, я пьянъ.
οἰνοβᾰρής 2. пьяница.
Οἰνόμᾰος, ου, ὁ Эномаосъ, 1) Этолянинъ, 2) Троянецъ.
οἰνόπεδος 2. богатый виномъ, виноградниками; τὸ οἰνόπεδον виноградная страна.
Οἰνοπίδης, αο, ὁ с. Энопіона = Геленъ.
οἰνοπληθής 2. полный вина, богатый виноградниками.
οἰνοποτάζω часто пью вино.
οἰνοποτήρ, ῆρος, ὁ пьющій вино.
οἶνος, ου, ὁ вино.
οἰνοχοέω и οἰνοχοεύω, пр. нес. ᾠνοχόουν и ἐῳνοχόουν, разливаю, наливаю вино.
οἰνοχόος, ου, ὁ виночерпецъ.
οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ темный, черный.
Οἶνοψ, οπος, ὁ Энопсъ, отецъ Леіода.
οἰνόω угощаю виномъ; P. опьяняю, пр. аор. οἰνωθείς.
οἶξασα см. οἴγνυμι.
οἷο вм. οὗ см. ὅς.
οἰόθεν нар. (οἶος) отъ одного только; οἰόθεν οἶος совершенно одинъ.
ὀίομαι = οἴομαι D., οἴω и ὀίω, 3. л. жел. οἴοιτο, 3. ед. пр. нес. ᾠίετο, аор. ὀισάμην, аор. стр. ᾠίσθην, прич. ὀισθείς думаю, полагаю, предчувствую, подозрѣваю, надѣюсь, боюсь, намѣреваюсь; ожидаю.
οἰοπόλος 2. (πέλομαι) одинокій, уединенный, пустынный.
οἶος 3. одинъ; τῶν οἶος оставленный ими; единственный, отмѣнный; οἶον нар. одинъ разъ.
οἷος 3. (ὅς) какой; послѣ τοῖος: какъ; οἷος съ неопр. я могу, я въ состояніи; οἷον и οἷα нар. какъ, подобно какъ; οἷον δή потому что.
οἰός и ὄιος см. ὄις.
οἰοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ одѣтый въ одинъ хитонъ, легко одѣтый.
οἰόω (οἶος) оставляю, покидаю.
ὄιος, ὁ, ἡ=οἶς, род. ὄιος, οἰός, вин. ὄιν, им. мн. ὄιες, род. ὀίων, дат. οἴεσι, ὀίεσσι, вин. ὄῑς овца, баранъ.
ὀίσατο см. ὀίομαι.
οἶσε, οἰσέμεν, οἰσέμεναι см. φέρω.
οἶσθα см. εἴδω.
ὀισθείς см. ὀίομαι.
ὀιστεύω пускаю стрѣлу, стрѣляю изъ лука.
ὀιστός, οῦ, ὁ стрѣла.
οἶστρος, ου, ὁ оводъ.
οἰσύινος 3. ивовый.
οἴσω см. φέρω.
οἶτος, ου, ὁ жребій, судьба, участь, несчастіе, смерть.
Οἴτυλος, ου, ἡ Этилъ, городъ въ Лаконіи.
Οἰχᾰλίη, ης, ἡ Эхалія, городъ въ Ѳессаліи; Οἰχᾰλίηθεν нар. изъ Эхаліи, сущ. Οἰχαλιεύς, ῆος, ὁ Эхаліянинъ.

οἰχνέω, 3. мн. наст. οἰχνεῦσιν, пр. нес. οἴχνεσκον, иду, прихожу.
οἴχομαι DM. иду, ухожу, удаляюсь; умираю, погибаю; лечу, устремляюсь, исчезаю.
οἴω, ὀίω см. ὀίομαι.
οἰωνιστής, οῦ, ὁ птицегадатель.
οἰωνοπόλος, ου, ὁ птицегадатель.
οἰωνός, οῦ, ὁ птица, хищная птица; предзнаменованіе показываемое птицами, птицегаданіе.
ὀκνέω и ὀκνείω медлю, боюсь.
ὄκνος, ου, ὁ медленность, лѣность.
ὀκριάω (ὄκρις) дѣлаю острымъ, сержу кого л; P. сержусь, 3. л. мн. пр. нес. ὀκριόωντο.
ὀκριόεις 3. неровный, шероховатый, острый.
ὀκρυόεις 3. холодный, страшный; ужасный.
ὀκτάκνημος 2. осьмиспичный.
ὀκτώ восемь.
ὀκτωκαιδέκατος 3. восьмнадцатый.
ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ блаженный счастіемъ.
ὄλβιος 3. счастливый, блаженный, богатый; τὰ ὄλβια блага, богатство, счастіе.
ὄλβος, ου, ὁ блаженство, счастіе, богатство, состояніе.
ὀλέεσθαι, ὀλέεσκε см. ὄλλυμι.
ὀλέθριος 2. гибельный, пагубный.
ὄλεθρος, ου, ὁ (ὄλλυμι) гибель, несчастіе, смерть.
ὀλεῖται см. ὄλλυμι.
ὀλέκω = ὄλλυμι отъ пр. сов. ὀλώλεκα; пр. нес. ὀλέκεσκε гублю, разрушаю, убиваю; M. умираю, гибну.
ὀλέσαι, ὀλέσας, ὀλέσσαι, ὀλέσσας, ὀλέσθαι см. ὄλλυμι.
ὀλετήρ, ῆρος, ὁ губитель, убійца.
ὀλιγηπελέω я слабъ, я не въ состояніи.
ὀλιγηπελίη, ης, ἡ слабость, изнеможеніе.
ὀλίγιστος 3. см. ὀλίγος.
ὀλιγοδρανέων (δράω) прич. наст. слабый, безсильный.
ὀλίγος 3. превосх. ὀλίγιστος 3. не многій, малый, короткій; ὀλίγου почти, ὀλίγον нар. мало, немного.
Ὀλιζών, ῶνος, ὁ Олизонъ, городъ въ Θессаліи.
ὀλισθάνω, аор. 2. ὄλισθον, скользю, падаю.
ὄλλῡμι (ὀλ-), прич. ж. ὀλλῦσαι, буд. ὀλέσω, ὀλέσσω, аор. ὤλεσα, ὄλεσα, ὄλεσσα, буд. общ. ὀλοῦμαι, неопр. ὀλέεσθαι, аор. 2. ὠλόμην, ὀλόμην, пр. сов. 2. ὄλωλα, 3. сосл. ὀλώλῃ уничтожаю, истребляю, убиваю, гублю; теряю, лишаюсь; M. гибну, погибаю.
ὅλμος, ου, ὁ круглый камень.
ὀλοιος 3. = ὀλοός гибельный.
ὀλολῡγή, ῆς, ἡ крикъ, вопль.
ὀλολύζω, аор. 1. ὀλόλυξα, громко кричу, вопію.
ὀλόμην вм. ὠλόμην см. ὄλλυμι.
ὀλοοίτροχος, ου, ὁ круглый камень.
ὀλοός 3. гибельный, пагубный, жестокій.
Ὀλοοσσών, όνος, ἡ Олоοссонъ, городъ въ Θессаліи.

ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ думающій о гибели, полный вредныхъ мыслей, вредный, враждебный.
ὀλοφυδνός 3. жалобный, печальный.
ὀλοφύρομαι *DM*. плачу, жалуюсь, вопію; оплакиваю несчастіе, чувствую состраданіе, сожалѣю.
ὀλοφώιος 2. пагубный, вредный, страшный.
Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ Олимпійская, женск. р. отъ
Ὀλύμπιος 3. Олимпійскій, живущій на Олимпѣ.
Ὄλυμπος, ου, ὁ и Οὔλυμπος Олимпъ, гора въ Θессаліи.
ὀλῡραι, ῶν, αἱ полба.
ὄλωλα см. ὄλλυμι.
ὀμᾰδέω шумлю.
ὅμᾰδος, ου, ὁ (ὁμός) шумъ, смятеніе, суматоха.
ὁμᾰλός 3. ровный, гладкій.
ὁμαρτέω пр. нес. 3. дв ὁμαρτήτην=ὁμαρτείτην схожусь, встрѣчаюсь; дѣйствую въ согласіи, иду вмѣстѣ, имѣю равную быстроту.
ὁμαρτῇ см. ἁμαρτῇ.
ὀμβριμοπάτρη, ὄμβριμος см. ὀβριμοπάτρη, ὄβριμος.
ὄμβρος, ου, ὁ дождь, ливень.
ὀμεῖται см. ὄμνυμι.
ὁμηγερής 2. (ἀγείρω) собранный вмѣстѣ.
ὁμηγῡρίζομαι *DM*. собираю.
ὁμήγῠρις, ιος, ἡ собираніе.
ὁμηλικίη, ης, ἡ одинаковый возрастъ; сверстники, ровесники.
ὁμῆλιξ, ῐκος, ὁ, ἡ (ἧλιξ) ровесникъ, сверстникъ.
ὁμηρέω (ὁμός, ἄρω) схожусь, иду вмѣстѣ.
ὁμῑλᾰδόν нар. кучами, толпами.
ὁμῑλέω обращаюсь, имѣю съ к. л. обращеніе; нахожусь, собираюсь; вступаю въ бой съ к. л., сражаюсь.
ὅμῑλος, ου, ὁ толпа, собраніе; отрядъ войска; шумъ.
ὀμίχλη, ης, ἡ туманъ, туча, облако.
ὄμμα, ατος, τό (ὄψομαι) глазъ, взоръ.
ὄμνῡμι, буд. ὀμοῦμαι, неопр. ὀμεῖσθαι, аор. 1. ὤμοσα, ὄμοσσα, пов. наст. ὄμνῡθι; отъ ὀμνύω 3. ед. пов. ὀμνυέτω, пр. нес. ὄμνυε клянусь, божусь; даю клятвенное обѣщаніе.
ὁμογάστριος 2. (γαστήρ) родной; κασίγνητος родной братъ.
ὁμόθεν нар. съ того же самаго мѣста, отъ одного племени.
ὁμοῖος и ὁμοίιος 3. подобный, похожій, равный; тотъ же самый; общій.
ὁμοιόω, неопр. аор. стр. ὁμοιωθήμεναι сравниваю; *P*. сравниваю себя.
ὁμοκλέω, ὁμοκλάω, 3. ед. пр. нес. ὁμόκλα, 3. мн. ὁμόκλεον, аор. 1. ὁμόκλησα и ὁμοκλήσασκον вмѣстѣ кричу, призываю, приказываю, возбуждаю, браню.
ὁμοκλή, ῆς, ἡ всеобщій крикъ, приказаніе, угроза.
ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ приказывающій, возбудитель.
ὀμόργνῡμι, аор. общ. ὠμορξάμην стираю, отираю (слезы).

ὁμός 3. подобный, равный; общій.
ὀμόσαι, ὀμόσσαι см. ὄμνυμι.
ὁμόσε нар. къ одному и тому же мѣсту, вмѣстѣ.
ὁμοστιχάω иду вмѣстѣ.
ὁμότῑμος 2. равнопочитаемый, одного достоинства.
ὁμοῦ нар. на томъ же мѣстѣ, вмѣстѣ.
ὀμοῦμαι см. ὄμνυμι.
ὁμοφρονέω соглашаюсь.
ὁμοφροσύνη, ης, ἡ согласіе, единодушіе.
ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ согласный, единодушный.
ὁμόω соединяю.
ὀμφαλόεις 3. снабженный круглою выпуклостью.
ὀμφαλός, οῦ, ὁ пупокъ; выпуклость, возвышеніе, средина, бляха въ верху ярма.
ὄμφαξ, ακος, ἡ незрѣлый виноградъ.
ὀμφή, ῆς, ἡ голосъ, звукъ.
ὁμώνυμος 2. (ὄνομα) того же имени.
ὁμῶς нар. вмѣстѣ; равнымъ образомъ, равно, подобно.
ὅμως союзъ: все таки, однако, хотя.
ὄναρ, τό сонъ, сновидѣніе.
ὄνειαρ, ατος, τό (ὀνίνημι) помощь, пособіе, спасеніе; укрѣпленіе, пища; мн. драгоцѣнности.
ὀνείδειος 2. (ὄνειδος) бранный, порицательный.
ὀνειδίζω порицаю, упрекаю, браню.
ὄνειδος, εος, τό брань, упрекъ; предметъ упрековъ.
ὀνείρατα, τά см. ὄνειρος.
ὀνείρειος 3. принадлежащій къ сновидѣніямъ, ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι при дверяхъ сна.
ὀνειροπόλος, ου, ὁ (πολέω) сногадатель.
ὄνειρος, ου, ὁ (ὄναρ) и τό ὄνειρον, им. мн. ὀνείρατα и ὄνειροι сонъ, сновидѣніе.
ὀνήμενος, ὄνησα, см. ὀνίνημι.
ὄνησις, ιος, ἡ польза, счастіе.
Ὀνητορίδης, ου, ὁ с. Онетора = Фронтисъ.
Ὀνήτωρ, ορος, ὁ Онеторъ, 1) отецъ Фронгиса, 2) жрецъ Зевса.
ὄνθος, ου, ὁ навозъ, грязь.
ὀνίνημι, неопр. ὀνινάναι, буд. ὀνήσω, аор. ὤνησα, ὄνησα, буд. общ. ὀνήσομαι, аор. 2. ὠνήμην, пов. ὄνησο, прич. ὀνήμενος приношу пользу, помогаю, пособляю; *M*. имѣю пользу, наслаждаюсь.
ὄνομα, ατος, τό и οὔνομα имя; слава.
ὀνομάζω называю по имени, зову; считаю,
ὄνομαι *D*. 2. мн. наст. οὔνεσθε, 3. ед. аор. 1. общ. ὤνατο ругаю, браню, поношу, порицаю; презираю, отвергаю.
ὀνομαίνω называю по имени, именую; считаю; обѣщаю.
ὀνομακλήδην нар. по имени.
ὀνομάκλυτος 2. знаменитый.
ὀνομαστός 3. выражаемый; выразимый; οὐκ ὀνομαστός страшный, ужасный.
ὄνος, ου, ὁ оселъ.
ὀνόσασθε, ὀνοσσάμενος, ὀνόσσεσθαι см. ὄνομαι.
ὀνοστός 3. презрѣнный.

ὄνυξ, χος, ὁ, дат. мн. ὀνύχεσσι, когти, ноготь.
ὀξῠβελής 2. остроконечный.
ὀξῠόεις 3. острый.
ὀξύς 3. острый; проницательный; проникающій, пронзительный, жестокій, пламенный; чувствительный, пылкій, ὀξύ и ὀξέα нар.
ὅου вм. οὗ см. ὅς, ἥ, ὅ.
ὀπάζω (ἕπω), буд. οπάσ(σ)ω, аор. ὤπασ(σ)α, аор. общ. ὠπᾰσάμην даю спутникомъ, товарищемъ; даю, удѣляю; преслѣдую; тѣсню; *M*. выбираю себѣ товарищемъ.
ὀπαῖον, ου, τό дымовая труба.
ὄπατρος, ου, ὁ = ὁμόπατρος того же отца.
ὀπᾱ́ων, ονος, ὁ (ἕπομαι) спутникъ, товарищъ, оруженосецъ.
ὅπερ вм. ὅσπερ.
ὅπη и ὅππῃ нар. гдѣ, куда; какимъ образомъ.
ὀπηδέω сопровождаю, слѣдую.
ὀπί см. ὄψ.
ὀπίζομαι *D*. (ὄπις) обращаю взоры, вниманіе; уважаю, боюсь.
ὄπιθε(ν) см. ὄπισθεν.
ὀππιπτεύω, ὀπιπτεύω (ὄπωπα) выглядываю, высматриваю, вывѣдываю.
ὄπις, ῐδος, ἡ, вин. ὄπιν и ὄπιδα, наказаніе, мщеніе боговъ.
ὄπισθε(ν), ὄπιθε(ν) нар. сзади, позади; потомъ, послѣ.
ὀπίσσω см. ὀπίσω.
ὀπίστᾰτος 3., превосх. отъ ὄπισθε, самый послѣдній, крайній.
ὀπῑσω, ὀπίσσω нар. сзади, позади; назадъ; потомъ, послѣ.
Ὀπίτης, ου, ὁ Опитъ, Грекъ.
ὁπλέω = ὁπλίζω запрягаю.
ὁπλή, ῆς, ἡ копыто.
ὁπλίζω (ὅπλον) аор. 1. ὥπλισ(σ)α, аор. общ. ὡπλισ(σ)άμην, 1. мн. ὁπλισάμεσθα, 1. мн. сосл. ὁπλισόμεσθα, аор. стр. ὡπλίσθην, 3. мн. ὅπλισθεν = ὡπλίσθησαν приготовляю, готовлю, запрягаю ἅμαξαν, снаряжаю; *P*. и *M*. приготовляюсь, вооружаюсь.
ὅπλομαι *M*. приготовляю себѣ.
ὅπλον, ου, τό орудіе, снарядъ; корабельныя снасти, канатъ; оружіе, щитъ, панцырь.
ὁπλότερος 3. и ὁπλότατος 3. младшій, самый младшій.
Ὀπόεις, εντος, ὁ = Ὀποῦς Опусъ, городъ въ Локридѣ.
ὁπόθεν и ὁππόθεν нар. откуда.
ὁπόθι и ὁππόθι нар. гдѣ.
ὁποῖος 3. и ὁπποῖος 3. какой.
ὀπός, οῦ, ὁ сокъ.
ὀπός. см. ὄψ.
ὁπόσε и ὁππόσε нар. куда.
ὁπόσος, ὁππόσος и ὁπόσσος 3. какъ великій, сколькій.
ὁπότε, ὁππότε союзъ: когда, если; такъ какъ, потому что; нар. когда.
ὁπότερος и ὁππότερος 3. который изъ двухъ.
ὁποτέρωθεν и ὁππ. нар. съ которой изъ двухъ сторонъ.
ὅπου нар. гдѣ.
ὁππόθε, ὁππόθι, ὁπποῖος, ὁππόσε, ὁππόσος, ὁππότε, ὅππως см. ὁπόθεν, ὁπόθι и т. д.
ὀπτᾰλέος 3. жареный.

ὀπτάω жарю.
ὀπτήρ, ῆρος, ὁ (ὄπωπα) лазутчикъ.
ὀπτός 3. жареный.
ὀπυίω, неопр. наст. ὀπυιέμεν и ὀπυιέμεναι, женюсь; *P.* и *M.* иду замужъ.
ὄπωπα см. ὁράω.
ὀπωπή, ῆς, ἡ лицо, зрѣніе.
ὀπώρη, ης, ἡ осень.
ὀπωρινός 3. осенній.
ὅπως и ὅππως нар. какъ, какимъ образомъ; союзъ: когда, потому что, чтобы.
ὁράω, ὁρόω, пр. нес. ὅρων, аор. εἶδον, буд. ὄψομαι, пр. сов. ὄπωπα, давнопр. ὀπώπει, 2. ед. наст. общ. ὅρηαι = ὁράῃ вижу, смотрю, замѣчаю.
ὄργυιά, ας, ἡ пространство между двумя распростертыми руками, сажень.
ὀρέγω, ὀρέγνῡμι, буд. ὀρέξω, аор. ὤρεξα, аор. общ. ὠρεξάμην, ὀρεξάμην, пр. сов. общ. ὀρώρεγμαι, 3. мн. ὀρωρέχαται, 3. мн. давнопр. ὀρωρέχατο распростираю, протягиваю, подаю, даю; *M.* простираюсь, протягиваю руку, достигаю, попадаю.
ὀρεκτός 3. распростертый, протянутый.
ὀρέομαι = ὄρνυμαι, 3. мн. пр. сов. ὀρέοντο, двигаюсь, отправляюсь.
Ὀρέσβιος, ου, ὁ Оресбій, богатый Віотіецъ.
ὀρεσίτροφος 2. вскормленный, выросшій въ горахъ.
ὀρεσκῷς 2. живущій на горахъ.
Ὀρέστης, αο, ὁ Орестъ, 1) с. Агамемнона, 2) Троянецъ.
ὀρεστιάς, ἄδος, ἡ (ὄρος) живущая на горахъ, νύμφαι.
ὄρεσφι см. ὄρος.
ὀρεχθέω (ῥοχθέω) реву.
ὄρθαι см. ὄρνυμι.
Ὀρθαῖος, ου, ὁ Орѳей, Фригіецъ.
Ὄρθη, ης, ἡ Орѳа, городъ въ Ѳессаліи..
ὄρθιος 3. (ὄρθος) громкій, высокій; ὄρθια нар. громко.
ὀρθόκραιρος 3. (κέρας), род. мн. ὀρθοκραιράων, съ прямыми и высокими рогами; прямокормный (о кораблѣ).
ὀρθός 3. прямой.
ὀρθόω поднимаю, дѣлаю прямымъ.
ὀρῑνω, аор. ὤρῑνα, ὄρῑνα, аор. стр. ὠρίνθην, ὀρίνθην возбуждаю, привожу въ движеніе, въ смятеніе.
ὅρκιον, ου, τό клятва, жертвы при заключеніи торжественной присяги; договоръ.
ὅρκος, ου, ὁ (ἕρκος) лице, предметъ, которымъ клянемся; свидѣтель клятвы; клятва.
ὁρμαθός, οῦ, ὁ рядъ, цѣпь.
ὁρμαίνω, аор. ὥρμηνα, двигаю, обдумываю, выдумываю.
ὁρμάω привожу въ движеніе, возбуждаю; устремляюсь, быстро поднимаюсь, приготовляюсь; *M.* съ аор. общ. и стр. спѣшу, бросаюсь, нападаю.
Ὀρμενίδης, ου, ὁ с. Ормена = Аминторъ.
Ὀρμένιον, ου, τό Орменіонъ, городъ въ Ѳессаліи.
Ὄρμενος, ου, ὁ Орменъ, 1) отецъ Аминтора, 2) Троянецъ.

ὅρμενος см. ὅρνυμι.
ὁρμή, ῆς, ἡ стремленіе, порывъ, сильный натискъ, нападеніе; намѣреніе, планъ.
ὁρμήματα Ἑλένης заботы Елены — заботы Грековъ объ Еленѣ.
ὁρμίζω ставлю на якорѣ.
ὅρμος, ου, ὁ пристань.
ὅρμος, ου, ὁ (εἴρω) цѣпь, ожерелье.
Ὀρνειαί, ῶν, αἱ городъ въ Арголидѣ.
ὄρνεον, ου, τό = ὄρνις птица.
ὄρνις, ῑθος, ὁ и ἡ птица; птица служащая предзнаменованіемъ.
ὄρνῡμι и ὀρνύω, пов. ὄρνῠθι, неопр. ὀρνύμεν и ὀρνύμεναι, буд. ὄρσω, аор. 1. ὦρσα, ὄρσασκε, аор. 2. ὦρορε = ὦρσα, сосл. ὀρώρῃ, давнопр. ὀρώρει, ὠρώρει; *M*. ὄρνῠμαι, 3. ед. ὄρνυται, прич. ὀρνύμενος, пов. ὄρνυσθε, пр. нес. ὠρνύμην, буд. ὀροῦμαι, 3. ед. ὀρεῖται, аор. ὠρόμην, 3. ед. ὦρετο, ὦρτο, 3. мн. ὄροντο, сосл. ὄρηται, жел. ὄροιτο, пов. ὄρσο, ὄρσεο, ὄρσευ; неопр. ὄρθαι, прич. ὄρμενος, пр. сов. общ. ὀρώρεται, сосл. ὀρώρηται возбуждаю, побуждаю, привожу въ движеніе; пробуждаю, поднимаю, заставляю идти, гоню, произвожу; *M*. и пр. сов. 2. ὄρωρα возбуждаюсь, прихожу въ движеніе, спѣшу, поднимаюсь, нападаю; происхожу, двигаюсь.
ὀροθύνω возбуждаю, привожу въ движеніе, поднимаю.

ὄρομαι *D*. стерегу, смотрю за ч. л.
ὄρος и οὖρος, εος, τό, дат. ὄρεσι, ὄρεσσι, род. и дат. ὄρεσφιν, гора.
ὀρός, οῦ, ὁ сыворотка.
ὀρούω (ὄρνυμι) быстро поднимаюсь, вскакиваю, устремляюсь, бросаюсь, нападаю.
ὀροφή, ῆς, ἡ (ἐρέφω) потолокъ, кровля.
ὄροφος, ου, ὁ (ἐρέφω) тростникъ, крыша.
ὀρόω вм. ὀρῶ см. ὁράω.
ὄρπηξ, ηκος, ὁ вѣтвь, отпрыскъ.
ὄρσας, ὄρσασκε, ὄρσεο, ὄρσευ, ὄρσο см. ὄρνυμι.
Ὀρσίλοχος, ου, ὁ Орсилохъ, 1) с. Алфеія, 2) с. Діокла, 3) с. Идоменея, 4) Троянецъ.
ὀρσοθύρη, ης, ἡ дверь вверху.
Ὀρτῠγίη, ης, ἡ Ортигія, баснословная земля около Συρίη.
ὀρυκτός 3. выкопанный.
ὀρῡμαγδός, οῦ, ὁ шумъ, смятеніе.
ὀρύσσω, аор. ὄρυξα, копаю.
ὀρφᾰνικός 3. осиротѣлый, ὀρφ. ἦμαρ день сиротства, жизнь сироты.
ὀρφᾰνός 3. осиротѣлый, сирота.
ὀρφναῖος 3. (ὄρφνη) темный, мрачный.
ὄρχᾰμος, ου, ὁ вождь, начальникъ.
ὄρχᾰτος, ου, ὁ садъ.
ὀρχέομαι *DM*., 3. мн. пр. нес. ὠρχεῦντο, прыгаю, пляшу.
ὀρχηθμός, οῦ, ὁ пляска.
ὀρχηστήρ, ῆρος, и ὀρχηστής, οῦ, ὁ плясунъ.
ὀρχηστύς, ύος, ἡ = ὄρχησις пляска.

Ὀρχομενός, οῦ, ὁ Орхоменъ, 1) Μινυήιος городъ въ Віотіи, 2) городъ въ Аркадіи.
ὄρχος, ου, ὁ виноградникъ.
ὄρωρε, ὀρώρεται см. ὄρνυμι.
ὀρώρει см. ὄρνυμι и ὄρομαι.
ὀρωρέχαται и ὀρωρέχατο см. ὀρέγω.
ὅς, ἥ, ὅ, род. οὗ, ὅου, ἧς, ἕης, дат. мн. ᾗς, ᾗσι, который, ая, ое; ᾗ, ᾗχι, гдѣ ὅ что, потому что, ὅ τε такъ какъ, ἐξ οὗ съ тѣхъ поръ какъ; какъ указат. мѣстоим. = οὗτος, сей, оный.
ὅς, ἥ, ὅν, род. οἷο, мѣстоим. притяж. вм. ἑός, ἑή, ἑόν.
ἑσάκι и ὁσσάκι нар. сколько разъ.
ὁσάτιος 3. и ὁσσάτιος вм. ὅσος сколько.
ὁσίη, ης, ἡ божеское, естественное право.
ὅσος и ὅσσος 3. какой, сколь великій, сколь продолжительный; мн. сколько бы ни, всѣ; ὅσον и ὅσσον нар. какъ много, какъ далеко; такъ много, такъ далеко; только; почти.
ὅσπερ и ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ, дат. τῇπερ, им. мн. τοίπερ, род. τῶνπερ, именно тотъ же, тотъ же самый; ᾗπερ нар. какимъ путемъ, какъ.
ὄσσα, ης, ἡ голосъ, слухъ, молва.
Ὄσσα, ης, ἡ Осса, гора въ Ѳессаліи.
ὅσσα, ὁσσάκι, ὁσσάτιος см. ὅσα и т. д.
ὄσσε, τώ (отъ дв. ὄσσεε, или мн. ὄσσεα) очи, глаза.
ὄσσομαι DM. предвижу, предчувствую; представляю себѣ въ умѣ; предвѣщаю.
ὅσσος см. ὅσος.
ὅστε, ἥτε, ὅ τε (ὅς τε), мн. ср. τάτε, вин. ж. τάστε, который, кто.
ὀστέον, ου, τό, род. и дат. мн. ὀστεόφιν, кость.
ὅστις, ἥτις, ὅ τι мѣстоим., также ὅτις, ср. ὅ, ττι, род. ὅτευ, ὅττεο, ὅττευ, дат. ὅτεῳ, вин. ὅτινα, род. мн. ὅτεων, дат. ὁτέοισι, им. мн. ср. ὅτινα, ἅσσα который, который бы ни, кто бы то ни; какой; ὅ, τι почему.
ὅταν = ὅτ' ἄν см. ὅτε когда.
ὅτε вм. ὅστε.
ὅτε союзъ: когда, послѣ того какъ, съ тѣхъ поръ какъ; каждый разъ когда; такъ какъ; ὅτε μή вм. εἰ μή кромѣ, тогда когда, πρίν γ' ὅτε δή пока, εἰς ὅτε κε для времени, когда, ὅτε δή но когда, ὅτε δή ῥα когда наконецъ, сейчасъ послѣ того какъ.
ὁτέ нар. иногда, то-то.
ὁτέοισιν, ὅτευ, ὅτεῳ см. ὅστις.
ὅτευ, ὅττευ, ὅττεο см. ὅστις.
ὅτι, ὅττι союзъ: что, потому что; съ превосх. ст. ὅτι τάχιστα какъ можно скорѣе.
ὅ,τι, — ὅ,ττι см. ὅστις.
ὅτινα, ὅτινας, ὅτις см. ὅστις.
ὀτραλέως нар. поспѣшно, скоро, быстро.
Ὀτρεύς, ῆος, ὁ Отрей, с. Димаса, царь Фригійскій.
ὀτρηρός 3. (τρέω) быстрый, проворный.
ὄτριχες см. ὄθριξ.

Ὀτρυντείδης, ου, ὁ с. Отринтея = Ифитіонъ.
Ὀτρυντεύς, ῆος, ὁ Отринтей, отецъ Ифитіона.
ὀτρυντύς, ύος, ἡ поощреніе, возбужденіе, приказъ.
ὀτρύνω, буд. ὀτρυνέω, ὀτρυνῶ, пр. нес. ὀτρύνεσκον, аор. ὤτρυνα, возбуждаю, поощряю, воспламеняю, ускоряю; *М.* спѣшу.
ὅττι вм. ὅτι, и ὅ,ττι вм. ὅ,τι см. ὅστις.
οὐ, οὐκ, οὐχ, οὐκί и οὐχί нар. не, нѣтъ.
οὗ род. ед. мѣст. 3. л., у Гом. ἕο, εἷο, εὗ, ἕθεν себя, его.
οὖας, ατος, τό см. οὖς.
οὖδας, εος, τό полъ; почва, земля; οὖδάσδε нар. на полъ, на землю.
οὐδέ нар. но не, а не; и не, οὐδέ τε также не, οὐδὲ γὰρ οὐδέ совсѣмъ не, никакъ не.
οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, род. οὐδενός, ни одинъ, никто; οὐδέν нар. никакъ, ни сколько.
οὐδενόσωρος 2. не стоящій вниманія, ничтожный, презрѣнный.
οὐδέπῃ или οὐδέ πῃ нар. ни какимъ образомъ, вовсе не.
οὐδέ ποθι нар. также нигдѣ.
οὐδέποτε или οὐδέ ποτε нар. никогда.
οὐδέπω или οὐδέ πω нар. еще не, вовсе не.
οὐδετέρωσε нар. ни къ той, ни къ другой сторонѣ.
οὐδός, οῦ, ὁ = ὀδός порогъ.
οὐδός, οῦ, ἡ = ὁδός дорога.
οὖθαρ, ατος, τό вымя; οὖθαρ ἀρούρης плодородіе, изобиліе.
οὐκ предъ гласн. вм. οὐ.
Οὐκαλέγων, οντος, ὁ Укалегонъ, Троянецъ.
οὐκέτ᾽ нар. болѣе не.
οὐκί нар. вм. οὐκ не.
οὐλαί, ῶν, αἱ крупно смолотый ячмень, которымъ съ солью посыпали жертву и жертвенникъ.
οὐλαμός, οῦ, ὁ войско, толпа, шумъ.
οὖλε см. οὔλω.
οὐλή, ῆς, ἡ рана, рубецъ.
οὔλιος 3. гибельный, вредный.
οὐλοκάρηνος 2. (κάρηνον) съ роскошными волосами, кудрявый.
οὐλόμενος 3. (ὄλλυμι) гибельный, пагубный, несчастный.
οὖλος 3. = ὅλος цѣлый, совершенный, весь; густой, частый, крѣпкій (εἴλω); гибельный, пагубный (ὄλλυμι).
οὐλόχυται, ῶν, αἱ = οὐλαί.
Οὔλυμπος см. Ὄλυμπος.
οὔλω (οὖλος) я здоровъ; οὖλε будь здоровъ, счастливъ.
οὑμός = ὁ ἐμός.
οὖν част. и такъ, слѣдовательно, дѣйствительно; ἐπεὶ οὖν, ὡς οὖν какъ только.
οὕνεκα = οὗ ἕνεκα за то что, ибо; почему.
οὔνεσθε см. ὄνομαι.
οὔνομα см. ὄνομα.
οὔπερ и οὔ περ нар. вовсе не.
οὔπῃ и οὔ πῃ нар. нигдѣ, ни какимъ образомъ.
οὔ ποθι нар. нигдѣ.
οὔποτε и οὔ ποτε нар. никогда.

οὔπω и οὔ πω нар еще не; никакимъ образомъ.
οὐ πώποτε см. πώποτε.
οὔ πως нар. никакимъ образомъ, вовсе не.
οὖρα, τά см. οὖρον.
οὐραῖος 3. (οὐρά) хвостовый, τρίχες волосы хвоста.
Οὐρᾰνίων, ωνος, ὁ небесный; живущій на небѣ; мн. Ураниды = сыновья Урана, Титаны.
οὐρᾰνόθεν нар. съ небесъ.
οὐρᾰνόθι нар. на небѣ.
οὐρᾰνομήκης 2. (μῆκος) поднимающійся до небесъ, очень высокій.
οὐρανός, οῦ, ὁ небо, сводъ небесный, жилище боговъ; Οὐρᾰνός, ὁ Уранъ, с. Эреба.
οὔρεα, τά вм. ὄρεα см. ὄρος.
οὐρεύς, ῆος, ὁ вм. ὀρεύς лошакъ, мулъ; сторожъ (οὖρος).
οὐρή, ῆς, ἡ вм. οὐρά хвостъ.
οὐρίαχος, ου, ὁ (οὐρά) верхній конецъ, ἔγχεος конецъ копья.
οὖρον, ου, τό (ὄρνυμι) пространство, разстояніе.
οὖρος, ου, ὁ (ὄρνυμι) попутный, благопріятный вѣтеръ.
οὖρος, ου, ὁ (ὄρομαι, ὁράω) стражъ.
οὖρος, ου, ὁ вм. ὅρος граница, предѣлъ.
οὖρος, εος, τό вм. ὄρος гора.
οὐρός, οῦ, ὁ ровъ, каналъ.
οὖς, τό, род. ὠτός, и οὖας, ατος, τό ухо; ручка.
οὐτάζω и οὐτάω, буд. -άσω, -ήσω, аор. οὔτησα, οὔτᾰσα и οὐτήσασκε, аор. стр. οὐτηθείς, пр. нес. οὔτασκε, прич. пр. сов стр. οὐτασμένος, οὐτάμενος, пр. нес. οὖτα, неопр. οὐτάμεν, раню, поражаю, повреждаю.
οὔτε нар. и не; οὔτε — οὔτε ни — ни.
οὐτήσασκε см. οὐτάζω.
οὔτι см. οὔτις.
οὐτιδᾰνός 3. ничего не стоящій, негодный, слабый, трусливый.
οὔτῐς, οὔτι или οὔ τις, οὔ τι никто; οὔτι нар. вовсе не.
Οὖτις, ὁ, вин. Οὖτιν, Никто, имя, которое даетъ себѣ Одиссей, чтобы обмануть Полифема.
οὔτοι или οὔ τοι нар. право не, однако не.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο мѣст. указ. этотъ, сей; οὗτος — , ὅς тотъ, который; здѣсь, тамъ; ταῦτα нар. по этому.
οὕτω(ς) нар. такъ, такимъ образомъ.
οὐχ предъ густ. придых. вм. οὐκ см. οὐ.
οὐχί = οὐχ не.
ὀφείλω и ὀφέλλω, аор. 2. ὤφελον, ὄφελον, ὄφελλον и ὤφελλον я долженъ, я въ долгу; я обязанъ; аор. 2 ὤφελον я долженъ былъ бы.
Ὀφελέστης, ου, ὁ Офелестъ, 1) Троянецъ, 2) Пеонянинъ.
ὀφέλλω см. ὀφείλω.
ὀφέλλω, жел. аор. ὀφέλλειεν, умножаю, увеличиваю, усиливаю, воз[illegible]
ὄφελος, εος, τό польза, прибыль.
Ὀφέλτιος, ου, ὁ Офелтій, 1) Троянецъ, 2) Грекъ.
ὀφθαλμός, οῦ, ὁ глазъ; лице.

ὄφις, ιος, ὁ змѣя.
ὄφρα союзъ: пока, между тѣмъ какъ, чтобы; нар. нѣкоторое время.
ὀφρυόεις 3. (ὀφρύς) холмистый.
ὀφρύς, ύος, ἡ бровь; холмъ.
ὄχα нар. очень; гораздо.
ὀχέεσκον см. ὀχέω.
ὄχεσφι дат. мн. отъ ὄχος.
ὀχετηγός 2. (ἄγω, ὀχετός) водоводъ.
ὀχεύς, ῆος, ὁ ремень; застежка; запоръ у дверей.
ὀχέω, прош. нес. ὀχέεσκον, несу, переношу, терплю; занимаюсь; *P.* несусь.
Ὀχήσιος, ου, ὁ Охезій, Грекъ.
ὀχθέω удручаюсь скорбью, печалюсь, негодую.
ὄχθη, ης, ἡ (ἔχω) холмъ, берегъ.
ὀχλέω качу, двигаю.
ὀχλίζω = ὀχλέω.
ὄχος, εος, τό (ἄγω), дат. мн. ὀχέεσσιν и ὄχεσφιν, повозка, колесница.
ὄχος, ου, ὁ (ἔχω) хранилище; гавань защищающая (корабли).
ὄψ, ὀπός, ἡ (ἔπος), вин. ὄπα, голосъ; рѣчь.
ὀψέ нар. поздно; спустя долгое время.
ὀψείω (ὄψομαι) желаю видѣть.
ὀψίγονος 2. потомокъ.
ὄψιμος 3[redacted]ній.
ὄψις, ιο[redacted], ὄψομαι) зрѣніе, взоръ; наружность.
ὀψιτέλεστος 2. поздно совершенный.
ὄψομαι см. ὁράω.
ὄψον, ου, τό мясо, закуска.

П.

πάγεν, πάγη см. πήγνυμι.
πάγος, ου, ὁ (πήγνυμι) скала, гора.
παγχάλκεος 2. (χαλκός) весь мѣдный.
πάγχαλκος 2. = παγχάλκεος.
παγχρύσεος 2. (χρυσός) весь золотой.
πάγχυ нар. (πᾶς) совершенно, вовсе.
πάθε, παθέειν см. πάσχω.
παιδνός 3. дѣтскій; ὁ π. дитя.
παιδοφόνος 2. (φονεύω) умерщвляющій дѣтей.
παίζω (παῖς), пов. аор. παίσατε, играю, забавляюсь, шучу; пляшу.
Παιήων, ονος, ὁ вм. Παιάν, Παιών Пеонъ, врачъ боговъ.
παιήων, ονος, ὁ вм. παιών, παιάν, торжественная пѣснь, благодарственная пѣснь.
Παίονες, ων, οἱ Пеоняне, союзники Троянцевъ.
Παιονίδης, ου, ὁ с. Пеона = Агастрофъ.
Παιονίη, ης, ἡ Пеонія, земля на сѣверѣ отъ Македоніи.
παιπαλόεις 3. крутой, стремительный; излучистый.
παῖς, παιδός, ὁ, ἡ дитя; мальчикъ, дѣвушка; сынъ, дочь.
Παισός, ἡ = Ἀπαισός.
παιφάσσω (φαίνω) быстро оглядываюсь, смотрю вокругъ, двигаюсь.
Παίων, ονος, ὁ см. Παίονες.
πάλαι нар. давно, прежде, нѣкогда.
παλαιγενής 2. давно родившійся, престарѣлый.

παλαιός 3. старый, древній.
παλαισμοσύνη, ης, ἡ (*παλαίω*) искусство бороться, борьба.
παλαιστής, οῦ, ὁ борецъ, боецъ.
παλαίφατος 2. (*φημί*) сказанный въ старину, старинный, древній; басновловный.
παλαίω (*πάλη*) борюсь.
παλάμη, ἡ, род. и дат. *παλάμηφι* ладонь, рука.
παλάσσω, буд. -*ξω*, неопр. буд. *παλαξέμεν*, пр. сов. стр. *πεπάλαγμαι* забрызгиваю, обагряю, оскверняю, пятнаю; *М*. забрызгиваюсь; пр. сов. *πεπάλαχθαι κλήρῳ* рѣшаю по жребію.
πάλη, ης, ἡ борьба.
παλίλλογος 2. (*λέγω*) опять собранный.
παλιμπετές нар. назадъ.
παλιμπλάζομαι, прич. аор. стр. *παλιμπλαγχθείς* блуждаю туда и сюда, возвращаюсь.
πάλιν нар. назадъ, обратно, опять, снова; напротивъ, въ свою очередь.
παλινάγρετος 2. (*ἀγρέω*) отмѣняемый, возвращаемый; *οὐ π*. невозвратный.
παλινόρμενος 2. (*ὄρνυμι*) спѣшащій назадъ.
παλίνορσος 2. спѣшащій назадъ, возвращающійся.
παλίντιτος 2. (*τίνω*) отплаченный, отомщенный, наказанный.
παλίντονος 2. (*τείνω*) натягиваемый и опускаемый.
παλιρρόθιος 2. (*ῥόθος*) съ шумомъ текущій назадъ.
παλίωξις, ιος, ἡ (*ἰωκή*) отбой, обратное преслѣдованіе.
παλλακίς, ίδος, ἡ наложница.
Παλλάς, άδος, ἡ Паллада (Аѳина).
πάλλω, аор. 1. *ἔπηλα*, прич. аор. *πεπαλών*, 3. ед. аор. общ. *πάλτο* потрясаю, мечу, бросаю; *М*. быстро двигаюсь, сильно бьюсь; бросаю жребій.
Πάλμυς, υος, ὁ Пальмисъ, союзникъ Троянцевъ.
πάλτο вм. *ἔπαλτο* см. *πάλλω*.
παλύνω сыплю, усыпаю.
παμμέλας, αινα, αν очень черный, совершенно черный.
Πάμμων, ονος, ὁ Паммонъ, с. Пріама.
πάμπαν нар. совершенно, совсѣмъ, вовсе.
παμποίκιλος 2. очень испещренный.
πάμπρωτος 2. самый первый; *πάμπρωτον* и *πάμπρωτα* нар.
παμφαίνω, 3. ед. сосл. *παμφαίνῃσι*, блистаю, сіяю.
παμφανόων, род. *ωντος*, ж. *παμφανόωσα*, блистающій, сіяющій.
πάναγρος 2. все ловящій, *λίνον* сѣть рыбака.
πάναιθος 2. (*αἴθω*) весь горящій, блистающій.
παναίολος 2. (*αἰόλος*) весь блистающій.
πανάπαλος 2 (*απαλός*) молодой, крѣпкій.
πανάποτμος 2. (*ἄποτμος*) вовсе несчастный.
πανάργυρος 2. (*αγυρος*) серебрянный.
παναφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*ἀφῆλιξ*) лишенный сверстниковъ, не имѣющій товарищей.

Πᾰνᾰχαιοί, ῶν, οἱ всѣ Ахеяне, см. Ἀχαιοί.
πᾰνᾰώριος 2. (ἀώριος) не во время, раннiй, преждевременный.
πανδᾰμάτωρ, ορος, ὁ (δαμάω) укротитель, смиритель всѣхъ (ὕπνος).
Πανδάρεος, ου, ὁ Пандарей, с. Меропса.
Πάνδᾰρος, ου, ὁ Пандаръ с. Ликаона.
πανδήμιος 2. (δῆμος) всенародный, всеобщiй.
Πανδίων, ονος, ὁ Пандiонъ, Грекъ.
Πάνδοκος, ου, ὁ Пандокъ, Троянецъ.
Πᾰνέλληνες, ων, οἱ всѣ Греки, см. Ἕλληνες.
πανῆμαρ нар. (ἦμαρ) во весь день.
παννημέριος 3. (ἡμέρα) продолжающiйся во весь день, дѣлающiй ч. л. во весь день; πανημέριον, нар. въ продолженiе цѣлаго дня.
Πανθοίδης, ου, ὁ с. Панеоя = Полидамасъ; = Эвфорбъ.
Πάνθοος, ου, ὁ Панеой, жрецъ Аполлона.
πανθῦμᾰδόν, нар. (θυμός) очень гнѣвно.
παννύχιος 3. (νύξ) во всю ночь.
πάννῠχος 2. = παννύχιος.
πᾰνομφαῖος, ου, ὁ посылающiй всѣ предсказанiя (Зевсъ).
Πανοπεύς, ῆος, ὁ Панопея, городъ въ Фокидѣ.
Πανοπεύς, ῆος, ὁ Панопей, отецъ Эпеiя.
Πανόπη, ης, ἡ Панопа, нимфа.
πάνορμος 2. (ὅρμος) удобный для пристани.
πᾰνόψιος 2. (ὄψις) всѣми видимый.
πανσυδίῃ нар. (σεύω) со всѣмъ стремленiемъ, со всею ревностью.
πάντη и πάντῃ нар. (πᾶς) повсюду, вездѣ.
πάντοθεν нар. (πᾶς) отовсюду, со всѣхъ сторонъ.
παντοῖος 3. (πᾶς) всяческiй, различный, всевозможный.
πάντοσε нар. (πᾶς) всюду, во всѣ стороны.
πάντως нар. (πᾶς) вовсе, совершенно, всячески.
πᾰνῠπέρτατος, 3. (ὑπέρτατος) высочайшiй, верхнiй.
πᾰνύστατος 3. (ὕστατος) самый послѣднiй.
παππάζω называю папа.
πάππας, ου, ὁ, зв. πάππᾰ, папа.
παπταίνω, аор. 1. πάπτηνα, боязливо оглядываюсь, озираюсь.
πάρ 1) = παρα предъ δ, π и ν, рѣдко предъ γ, ζ, ξ, σ, τ, также предъ κ и μ; 2) = πάρεστι.
πᾰρά, παραί и πάρ предл. съ род., дат. и вин.; съ род.: отъ; съ дат.: при, возлѣ, у; съ вин.: къ, по, вдоль по, противъ.
πάρα = 1) παρά послѣ сущ.; 2) πάρεστι, πάρεισι.
παραβαίνω. иду возлѣ к. л., рядомъ съ к. л., прич. пр. сов. παρβεβαώς стоящiй рядомъ съ к. л.
παραβάλλω подбрасываю, прибрасываю, бросаю предъ

к. л.; *M*. пускаться на удачу, рисковать.

παραβάσκω=*παραβαίνω* стою возлѣ.

παραβάτης, *ου*, *ὁ* и *παραιβάτης* стоящій вмѣстѣ съ возницей на колесницѣ, боецъ.

παραβλήδην нар. (*βάλλω*) *ἀγορεύων* мимоходомъ, съ худымъ намекомъ.

παραβλώσκω, пр. сов. *παρμέμβλωκα*, иду возлѣ, защищаю, помогаю.

παραβλώψ, *ῶπος*, *ὁ* (*βλέπω*) смотрящій въ сторону, косой.

παραγίγνομαι присутствую, нахожусь при *δαιτί*.

παραδαρθάνω (*δαρθάνω*), аор. *παρέδαρθον*. *παρέδρᾰθον*, неопр. *παραδρᾰθέειν* сплю возлѣ к. л.

παραδέχομαι *DM*. (*δέχομαι*) аор. *παραδεξάμην*, принимаю, получаю.

παραδραθέειν см. *παραδαρθάνω*.

παραδραμέτην см. *παρατρέχω*.

παραδράω, 3. мн. наст. *παραδρώωσι* служу к. л.

παραδύω, неопр. аор. 2. *παραδῠμεναι* вхожу, вкрадываюсь.

παραείδω (*ἀείδω*) пою у к. л.

παραείρω (*ἀείρω*), аор. стр. *παρηέρθην* поднимаю ч. л., *P*. вишу около.

παραθεῖεν, *παραθείμην* см. *παρατίθημι*.

παραί см. *παρά*.

παραιβάτης см. *παραβάτης*.

παραιπεπιθῃσιν, *-θών* см. *παραπείθω*.

παραίσιος 2. (*αἴσιος*) съ дурнымъ предзнаменованіемъ, неблагопріятный.

παραΐσσω (*ἀίσσω*), аор. *παρήιξα*, поспѣшно удаляюсь, бѣгу мимо.

παραιφάμενος см. *παράφημι*.

παραίφασις, *ιος*, *ἡ* см. *παράφασις*.

παρακάββαλε см. *παρακαταβάλλω*.

παρακαταβάλλω, аор. 2. *παρακάββαλον*, сбрасываю, складываю подлѣ ч. л.

παρακαταλέγομαι *M*. 3. ед. аор. *παρκατέλεκτο*, ложусь возлѣ.

παράκειμαι (*κεῖμαι*), пр. нес. *παρεκέσκετο*, лежу, стою возлѣ.

παρακίω иду мимо, прохожу.

παρακλῐδόν нар. (*κλίνω*) склоняя. отклоняя, отвращая.

παρακλίνω склоняю, наклоняю, отклоняю.

παρακοίτης, *ου*, *ὁ* (*κοίτη*) супругъ.

παράκοιτις, *ιος*, *ἡ*, дат. *παρακοίτῑ*, супруга.

παρακρεμάννῡμι опускаю внизъ, вѣшаю.

παραλέγομαι, 3. ед. аор. *παρελέξατο*, 1. ед. сосл. *παραλέξομαι*, 3. ед. аор. 2. *παρέλεκτο* ложусь возлѣ к. л.

παραμείβομαι *M*. (*ἀμείβω*) проѣзжаю.

παραμένω, *παρμένω*, *παραμίμνω*, аор. *παρέμεινα*, остаюсь; стою, держусь твердо.

παραμίμνω = *παραμένω*.

παραμῡθέομαι *DM*. (*μῦθος*) уговариваю, ободряю.

παρανηέω = *παρανέω* накладываю, наваливаю.

παρανήχομαι *DM*. плыву мимо.

πάραντα нар. (*ἄντα*) вкось, на сторону.

παραπαφίσκω (*ἀπαφίσκω*) аор. *παρήπαφον* обманываю, обольщаю.

παραπείθω, *παραιπείθω*, аор. 2. *παραιπέπιθον*, сосл. *παραιπεπίθῃσι*, прич. *παρπεπιθών*, ж. *παραιπεπιθοῦσα*; убѣждаю, склоняю; уговариваю, смягчаю.

παραπέμπω посылаю мимо, провожу, сопровождаю.

παραπλάζω, аор. 1. *παρέπλαγξα*, аор. стр. *παρεπλάγχθην*, заношу, свожу съ прямаго пути, заставляю заблудиться; *Р*. отскакиваю; сбиваю, смущаю.

παραπλήξ, *ῆγος*, *ὁ*, *ἡ* отлогій, низкій (берегъ).

παραπλώω вм. *παραπλέω*, 3. ед. аор. *παρέπλω* плыву мимо.

παραπνέω, 3. ед. аор. сосл. *παραπνεύσῃ*, вѣю возлѣ, дую мимо.

παραῤῥητός 2. (*ῥητός*) сговорчивый; *παραῤῥητά* убѣжденія, увѣщеванія.

παρασταδόν нар. (*παρίστημι*) подходя, близко.

παρασφάλλω, аор. 1. *παρέσφηλα*, отталкиваю, отгоняю.

παρασχέμεν см. *παρέχω*.

παρατανύω распростираю, ставлю возлѣ.

παρατεκταίνομαι *М*. (*τεκταίνω*) аор. 1. *παρετεκτηνάμην*, худо передѣлываю, лгу; измѣняю.

παρατίθημι, 3. ед. наст. *παρτιθεῖ*, буд. *παραθήσω*, аор. *παρέθηκα*, 3. мн. аор. 2. *πάρθεσαν*, сосл. *παραθείω*, 3. мн. жел. *παραθεῖεν*, пов. *παράθες*, 3. ед. жел. аор. 2. общ. *παραθεῖτο*, прич. *παρθέμενος* ставлю возлѣ, предлагаю, даю; *М*. ставлю предъ собою; жертвую, рискую.

παρατρέπω отвращаю, отвожу.

παρατρέχω, аор. 2. *παρέδραμον*, 3. дв. *παραδραμέτην*, бѣгу мимо, пробѣгаю; перегоняю, превосхожу.

παρατρέω, аор. 1. *παρέτρεσ(σ)α*, бросаюсь въ сторону отъ страха.

παρατροπέω вм. *παρατρέπω* уклоняюсь.

παρατρωπάω=*παρατρέπω* примиряю.

παρατυγχάνω прихожу къ к. л., встрѣчаю.

παραυδάω уговариваю, утѣшаю.

παράφασις, *παραίφασις* и *πάρφασις*, *ιος*, *ἡ* убѣжденіе, утѣшеніе, наставленіе; приманка.

παραφεύγω, неопр. аор. 2. *παραφυγέειν*, убѣгаю, ухожу.

παράφημι, аор. *παρεῖπον*, прич. общ. *παρφάμενος* и *παραιφάμενος*, неопр. *παρφάσθαι*, уговариваю, совѣтую; обманываю.

παραφθάνω, 3. ед. аор. жел. *παραφθαίῃσι*, прич. *παραφθάς*, аор. 2. общ. *παραφθάμενος* опережаю, обгоняю.

παρβεβαώς см. *παραβαίνω*.

παρδαλέη, *ης*, *ἡ* барсовая, пардовая кожа.

παρέασι см. *πάρειμι*.

παρέδραθον см. *παραδαρθάνω*.

παρέζομαι DM. сижу, сажусь возлѣ к. л.

πᾰρειά, ᾶς, ἡ щека.

παρείθη см. παρίημι.

πάρειμι (εἰμί), 3. мн. наст. παρέᾱσι, прич. παρέων, неопр. παρέμμεναι, 3. мн. пр. нес. πάρεσαν, буд. παρέσ(σ)ομαι, присутствую, помогаю; нахожусь подъ рукою, въ запасѣ; τὰ παρέοντα запасъ.

πάρειμι (εἶμι), прич. παριών, прохожу, иду мимо.

παρεῖπον (εἶπον), аор. къ παράφημι, склоняю, обольщаю, обманываю; уговариваю, совѣтую.

παρέκ, предъ гласн. παρέξ предл. съ род.: внѣ, возлѣ, мимо, предъ; съ вин.: возлѣ, мимо, чрезъ, за; нар.: возлѣ, мимо, близко; уклоняясь отъ истины, противъ истины.

παρεκέσκετο см. παράκειμαι.

παρεκπροφεύγω, сосл. аор. -φύγω, убѣгаю, ухожу.

παρελαύνω, буд. παρελᾰ́σω, аор. παρήλασα, παρέλασα (σσ), ѣду мимо, обгоняю.

παρελθεῖν см. παρέρχομαι.

παρέλκω оттягиваю къ сторонѣ, притаскиваю къ себѣ; медлю, отлагаю; M. похищаю.

παρέμμεναι см. πάρειμι.

παρενήνεον см. παρανηέω.

παρέξ см. παρέκ.

παρεξελαύνω, 2. ед. аор. сосл. παρεξελάσησθα, -ελάσωσιν, ѣду мимо, проѣзжаю.

παρεξέρχομαι DM. неопр. аор. 2. παρεξελθεῖν, выхожу, иду мимо, прохожу; переступаю, нарушаю.

παρέπλω см. παραπλώω.

παρέρχομαι DM. буд. -ελεύσομαι, аор. 2. ἤλῠθον и -ῆλθον, неопр. παρελθέμεν, иду мимо, прохожу; обгоняю, опережаю; обманываю, перехитряю.

πάρεσαν см. πάρειμι.

παρεστάμεναι см. παρίστημι.

παρευνάζομαι P. сплю, лежу возлѣ к. л.

παρέχω, буд. -ξω, аор. 2. παρέσχον, παρέσχεθον, сосл. παρασχῶ, неопр. παρασχέμεν, держу предъ к. л., держу въ готовности, даю, доставляю.

παρηέρθη см. παραείρω.

παρῆεν см. πάρειμι.

πᾰρήιον, ου, τό щека; π. ἵππων нащечникъ (лошадиный).

παρήλασε см. παρελαύνω.

πάρημαι DM. (ἧμαι) сижу возлѣ ч. л., при к. л.; пребываю, живу.

παρηορίη, ης, ἡ поводъ, пристяжъ.

παρήορος (ἀείρω) пристяжной; распростертый возлѣ; гордый.

παρήπαφε см. παραπαφίσκω.

παρῆσθα см. πάρειμι.

παρθέμενος см. παρατίθημι.

παρθενῐκή, ῆς, ἡ дѣвица.

παρθένιος 3. дѣвичій; ὁ π. рожденный дѣвою.

Παρθένιος, ου, ὁ Парѳеній, рѣка въ Пафлагоніи.

παρθενοπῖπης, ου, ὁ, зв. παρθενοπῖπα (ὀπιπτεύω), заглядывающійся на дѣвицъ.

πάραντα нар. (ἄντα) вкось, на сторону.
παρά[...]ίσκω (ἀπαφίσκω) аор. πα[...]παφον обманываю, обольщаю.
παραπείθω, παραιπείθω, аор. 2. παραιπέπιθον, сосл. παραιπεπίθησι, прич. παρπεπιθών, ж. παραιπεπιθοῦσα; убѣждаю, склоняю; уговариваю, смягчаю.
παραπέμπω посылаю мимо, провожу, сопровождаю.
παραπλάζω, аор. 1. παρέπλαγξα, аор. стр. παρεπλάγχθην, заношу, свожу съ прямаго пути, заставляю заблудиться; P. отскакиваю; сбиваю, смущаю.
παραπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ отлогій, низкій (берегъ).
παραπλώω вм. παραπλέω, 3. ед. аор. παρέπλω плыву мимо.
παραπνέω, 3. ед. аор. сосл. παραπνεύσῃ, вѣю возлѣ, дую мимо.
παραῤῥητός 2. (ῥητός) сговорчивый; παραῤῥητά убѣжденія, увѣщеванія.
παρασταδόν нар. (παρίστημι) подходя, близко.
παρασφάλλω, аор. 1. παρέσφηλα, отталкиваю, отгоняю.
παρασχέμεν см. παρέχω.
παρατανύω распростираю, ставлю возлѣ.
παρατεχταίνομαι M. (τεκταίνω) аор. 1. παρετεκτηνάμην, худо передѣлываю, лгу; измѣняю.
παρατίθημι, 3. ед. наст. παρτιθεῖ, буд. παραθήσω, аор. παρέθηκα, 3. мн. аор. 2. πάρθεσαν, сосл. παραθείω, 3. мн. жел. παραθεῖεν, пов. παραθές, 3. ед. жел. аор. 2. общ. παραθεῖτο, прич. παρθέμενος ставлю возлѣ, предлагаю, даю; M. ставлю предъ собою; жертвую, рискую.
παρατρέπω отвращаю, отвожу.
παρατρέχω, аор. 2. παρέδραμον, 3. дв. παραδραμέτην, бѣгу мимо, пробѣгаю; перегоняю, превосхожу.
παρατρέω, аор. 1. παρέτρεσ(σ)α, бросаюсь въ сторону отъ страха.
παρατροπέω вм. παρατρέπω уклоняюсь.
παρατρωπάω = παρατρέπω примиряю.
παρατυγχάνω прихожу къ к. л., встрѣчаю.
παραυδάω уговариваю, утѣшаю.
παράφασις, παραίφασις и πάρφασις, ιος, ἡ убѣжденіе, утѣшеніе, наставленіе; приманка.
παραφεύγω, неопр. аор. 2. παραφυγέειν, убѣгаю, ухожу.
παράφημι, аор. παρεῖπον, прич. общ. παρφάμενος и παραιφάμενος, неопр. παρφάσθαι, уговариваю, совѣтую; обманываю.
παραφθάνω, 3. ед. аор. жел. παραφθαίησι, прич. παραφθάς, аор. 2. общ. παραφθάμενος опережаю, обгоняю.
παρβεβαώς см. παραβαίνω.
παρδαλέη, ης, ἡ барсовая, пардовая кожа.
παρέασι см. πάρειμι.
παρέδραθον см. παραδαρθάνω.

παρέζομαι DM. сижу, сажусь возлѣ к. л.
πᾰρειά, ᾶς, ἡ щека.
παρείθη см. *παρίημι*.
πάρειμι (*εἰμί*), 3. мн. наст. *παρέᾱσι*, прич. *παρέων*, неопр. *παρέμμεναι*, 3. мн. пр. нес. *πάρεσαν*, буд. *παρέσ(σ)ομαι*, присутствую, помогаю; нахожусь подъ рукою, въ запасѣ; *τὰ παρέοντα* запасъ.
πάρειμι (*εἶμι*), прич. *παριών*, прохожу, иду мимо.
παρεῖπον (*εἶπον*), аор. къ *παράφημι*, склоняю, обольщаю, обманываю; уговариваю, совѣтую.
παρέκ, предъ гласн. *παρέξ* предл. съ род.: внѣ, возлѣ, мимо, предъ; съ вин.: возлѣ, мимо, чрезъ, за; нар.: возлѣ, мимо, близко; уклоняясь отъ истины, противъ истины.
παρεκέσκετο см. *παράκειμαι*.
παρεκπροφεύγω, сосл. аор. *-φύγω*, убѣгаю, ухожу.
παρελαύνω, буд. *παρελᾰσω*, аор. *παρήλασα, παρέλασα* (*σσ*), ѣду мимо, обгоняю.
παρελθεῖν см. *παρέρχομαι*.
παρέλκω оттягиваю къ сторонѣ, притаскиваю къ себѣ; медлю, отлагаю; *M*. похищаю.
παρέμμεναι см. *πάρειμι*.
παρενήνεον см. *παρανηέω*.
παρέξ см. *παρέκ*.
παρεξελαύνω, 2. ед. аор. сосл. *παρεξελάσησθα*, *-ελάσωσιν*, ѣду мимо, проѣзжаю.
παρεξέρχομαι DM. неопр. аор. 2. *παρεξελθεῖν*, выхожу, иду мимо, прохожу; переступаю, нарушаю.
παρέπλω см. *παραπλώω*.
παρέρχομαι DM. буд. *-ελεύσομαι*, аор. 2. *ἤλυθον* и *-ῆλθον*, неопр. *παρελθέμεν*, иду мимо, прохожу; обгоняю, опережаю; обманываю, перехитряю.
πάρεσαν см. *πάρειμι*.
παρεστάμεναι см. *παρίστημι*.
παρευνάζομαι P. сплю, лежу возлѣ к. л.
παρέχω, буд. *-ξω*, аор. 2. *παρέσχον*, *παρέσχεθον*, сосл. *παρασχῶ*, неопр. *παρασχέμεν*, держу предъ к. л., держу въ готовности, даю, доставляю.
παρηέρθη см. *παραείρω*.
παρῆεν см. *πάρειμι*.
πᾰρήιον, ου, τό щека; *π. ἵππων* нащечникъ (лошадиный).
παρήλασε см. *παρελαύνω*.
πάρημαι DM. (*ἧμαι*) сижу возлѣ ч. л., при к. л.; пребываю, живу.
παρηορίη, ης, ἡ поводъ, пристяжъ.
παρήορος (*ἀείρω*) пристяжной; распростертый возлѣ; гордый.
παρήπαφε см. *παραπαφίσκω*.
παρῆσθα см. *πάρειμι*.
παρθέμενος см. *παρατίθημι*.
παρθενῐκή, ῆς, ἡ дѣвица.
παρθένιος 3. дѣвичій; *ὁ π.* рожденный дѣвою.
Παρθένιος, ου, ὁ Парѳеній, рѣка въ Пафлагоніи.
παρθενοπῖπης, ου, ὁ, зв. *παρθενοπῖπα* (*ὀπιπτεύω*), заглядывающійся на дѣвицъ.

πάραντα нар. (ἄντα) вкось, на сторону.
παρα[illegible]ίσκω (ἀπαφίσκω) аор. παρ[illegible]παφον обманываю, обольщаю.
παραπείθω, παραιπείθω, аор. 2. παραιπέπιθον, сосл. παραιπεπίθησι, прич. παρπεπιθών, ж. παραιπεπιθοῦσα; убѣждаю, склоняю; уговариваю, смягчаю.
παραπέμπω посылаю мимо, провожу, сопровождаю.
παραπλάζω, аор. 1. παρέπλαγξα, аор. стр. παρεπλάγχθην, заношу, свожу съ прямаго пути, заставляю заблудиться; P. отскакиваю; сбиваю, смущаю.
παραπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ отлогій, низкій (берегъ).
παραπλώω вм. παραπλέω, 3. ед. аор. παρέπλω плыву мимо.
παραπνέω, 3. ед. аор. сосл. παραπνεύσῃ, вѣю возлѣ, дую мимо.
παραῤῥητός 2. (ῥητός) сговорчивый; παραῤῥητά убѣжденія, увѣщеванія.
παρασταδόν нар. (παρίστημι) подходя, близко.
παρασφάλλω, аор. 1. παρέσφηλα, отталкиваю, отгоняю.
παρασχέμεν см. παρέχω.
παρατανύω распростираю, ставлю возлѣ.
παρατεκταίνομαι M. (τεκταίνω) аор. 1. παρετεκτηνάμην, худо передѣлываю, лгу; измѣняю.
παρατίθημι, 3. ед. наст. παρτιθεῖ, буд. παραθήσω, аор. παρέθηκα, 3. мн. аор. 2. πάρθεσαν, сосл. παραθείω, 3. мн. жел. παραθεῖεν, пов. παραθές, 3. ед. жел. аор. 2. общ. παραθεῖτο, прич. παρθέμενος ставлю возлѣ, предлагаю, даю; M. ставлю предъ собою; жертвую, рискую.
παρατρέπω отвращаю, отвожу.
παρατρέχω, аор. 2. παρέδραμον, 3. дв. παραδραμέτην, бѣгу мимо, пробѣгаю; перегоняю, превосхожу.
παρατρέω, аор. 1. παρέτρεσ(σ)α, бросаюсь въ сторону отъ страха.
παρατροπέω вм. παρατρέπω уклоняюсь.
παρατρωπάω = παρατρέπω примиряю.
παρατυγχάνω прихожу къ к. л., встрѣчаю.
παραυδάω уговариваю, утѣшаю.
παράφασις, παραίφασις и πάρφασις, ιος, ἡ убѣжденіе, утѣшеніе, наставленіе; приманка.
παραφεύγω, неопр. аор. 2. παραφυγέειν, убѣгаю, ухожу.
παράφημι, аор. παρεῖπον, прич. общ. παρφάμενος и παραιφάμενος, неопр. παρφάσθαι, уговариваю, совѣтую; обманываю.
παραφθάνω, 3. ед. аор. жел. παραφθαίησι, прич. παραφθάς, аор. 2. общ. παραφθάμενος опережаю, обгоняю.
παρβεβαώς см. παραβαίνω.
παρδαλέη, ης, ἡ барсовая, пардовая кожа.
παρέασι см. πάρειμι.
παρέδραθον см. παραδαρθάνω.

παρέζομαι DM. сижу, сажусь возлѣ к. л.
πᾰρειά, ᾶς, ἡ щека.
παρείθη см. παρίημι.
πάρειμι (εἰμί), 3. мн. наст. παρέᾱσι, прич. παρέων, неопр. παρέμμεναι, 3. мн. пр. нес. πάρεσαν, буд. παρέσ(σ)ομαι, присутствую, помогаю; нахожусь подъ рукою, въ запасѣ; τὰ παρέοντα запасъ.
πάρειμι (εἶμι), прич. παριών, прохожу, иду мимо.
παρεῖπον (εἶπον), аор. къ παράφημι, склоняю, обольщаю, обманываю; уговариваю, совѣтую.
παρέκ, предъ гласн. παρέξ предл. съ род.: внѣ, возлѣ, мимо, предъ; съ вин.: возлѣ, мимо, чрезъ, за; нар.: возлѣ, мимо, близко; уклоняясь отъ истины, противъ истины.
παρεκέσκετο см. παράκειμαι.
παρεκπροφεύγω, сосл. аор. -φύγω, убѣгаю, ухожу.
παρελαύνω, буд. παρελᾰ́σω, аор. παρήλασα, παρέλασα (σσ), ѣду мимо, обгоняю.
παρελθεῖν см. παρέρχομαι.
παρέλκω оттягиваю къ сторонѣ, притаскиваю къ себѣ; медлю, отлагаю; M. похищаю.
παρέμμεναι см. πάρειμι.
παρενήνεον см. παρανηέω.
παρέξ см. παρέκ.
παρεξελαύνω, 2. ед. аор. сосл. παρεξελάσησθα, -ελάσωσιν, ѣду мимо, проѣзжаю.
παρεξέρχομαι DM. неопр. аор. 2. παρεξελθεῖν, выхожу, иду мимо, прохожу; переступаю, нарушаю.
παρέπλω см. παραπλώω.
παρέρχομαι DM. буд. -ελεύσομαι, аор. 2. ἤλῠθον и -ῆλθον, неопр. παρελθέμεν, иду мимо, прохожу; обгоняю, опережаю; обманываю, перехитряю.
πάρεσαν см. πάρειμι.
παρεστάμεναι см. παρίστημι.
παρευνάζομαι P. сплю, лежу возлѣ к. л.
παρέχω, буд. -ξω, аор. 2. παρέσχον, παρέσχεθον, сосл. παρασχῶ, неопр. παρασχέμεν, держу предъ к. л., держу въ готовности, даю, доставляю.
παρηέρθη см. παραείρω.
παρῆεν см. πάρειμι.
πᾰρήιον, ου, τό щека; π. ἵππων нащечникъ (лошадиный).
παρήλασε см. παρελαύνω.
πάρημαι DM. (ἧμαι) сижу возлѣ ч. л., при к. л.; пребываю, живу.
παρηορίη, ης, ἡ поводъ, пристяжъ.
παρήορος (ἀείρω) пристяжной; распростертый возлѣ; гордый.
παρήπαφε см. παραπαφίσκω.
παρῆσθα см. πάρειμι.
παρθέμενος см. παρατίθημι.
παρθενῐκή, ῆς, ἡ дѣвица.
παρθένιος 3. дѣвичій; ὁ π. рожденный дѣвою.
Παρθένιος, ου, ὁ Парѳеній, рѣка въ Пафлагоніи.
παρθενοπῖπης, ου, ὁ, зв. παρθενοπῖπα (ὀπιπτεύω), заглядывающійся на дѣвицъ.

παρθένος, ου, ἡ дѣвушка, дѣвица; молодая жена.
πάρθεσαν см. *παρατίθημι*.
παριαύω (*ἰαύω*) сплю возлѣ к.л.
παρίζω (*ἵζω*) сажусь возлѣ к.л.
παρίημι (*ἵημι*), аор. 1. стр. *παρείθην*, спускаю; *P*. вишу.
Πάρις, ιος, ὁ, также Ἀλέξανδρος, Парисъ, с. Пріама.
παρίστημι, аор. 2. *παρέστην*, сосл. *παρστήετον*, жел. *παρσταίην*, прич. *παραστάς*, пр. сов. *παρέστηκα*, неопр. *παρεστάμεναι*, 3. мн. давнопр. *παρέστᾰσαν*, буд. общ. *παραστήσομαι* становлюсь возлѣ к., помогаю; пр. сов. давнопр. и аор. 2. стою близко, присутствую; предстою.
παρίσχω (*ἴσχω*, *ἔχω*), неопр. *παρισχέμεν*, держу въ готовности; подаю.
παριών см. *πάρειμι*.
παρκατέλεκτο см. *παρακαταλέγομαι*.
παραμέμβλωκε см. *παραβλώσκω*.
παρμένω = *παραμένω*.
Παρνησός, οῦ, ὁ = Παρνασσός Парнассъ, гора въ Фокидѣ; *Παρνησόνδε* нар. на Парнассъ.
πάροιθε(ν) нар. (*πάρος*) спереди; *οἱ πάροιθεν* (*ἵπποι*) передовые; прежде; предл. съ род.: предъ.
παροίτερος 3. передовой.
παροίχομαι, пр. сов. *παρῴχηκα*, иду мимо, прохожу.
πάρος нар. прежде; *οὐ πάρος*, *πάρος οὐ* съ *πρίν γε* = не прежде чѣмъ.
παρπεπιθών см. *παραπείθω*.
Παῤῥάσίη, ης, ἡ Парразія, городъ въ Аркадіи.
παρσταίην, *παρστάς*, *παρστήετον* см. *παρίστημι*.
παρτιθεῖ см. *παρατίθημι*.
πάρφαμαι см. *παράφημι*.
πάρφασις см. *παράφασις*.
παρφυγέειν см. *παραφεύγω*.
παρῴχηκα см. *παροίχομαι*.
πᾶς, *πᾶσα*, *πᾶν*, род. *παντός*, *πάσης*, *παντός*, дат. мн. *πάντεσσι*, род. ж. *πασέων*, *πασάων* каждый; мн. всѣ; = *παντοῖος* различный; *πάντα* нар. совершенно.
Πασῐθέη, ης, ἡ Пазиѳея, Харита.
πᾱσῐμέλουσα, ἡ составляющій заботу всѣхъ, всеизвѣстный (о кораблѣ Арго).
πάσσᾰλος, ου, ὁ, род. *πασσαλόφι*, колокъ, гвоздь.
πάσσασθαι см. *πατέομαι*.
πάσσω посыпаю, насыпаю.
πάσσων 2. см. *παχύς*.
πάσχω, буд. *πείσομαι*, аор. 2. *ἔπαθον*, *πάθον*, пр. сов. *πέπονθα*, *πέποσθε* = *πεπόνθατε*, терплю, переношу; *τί πάθω*; что со мною случается? что мнѣ дѣлать?
πάταγος, ου, ὁ трескъ, шумъ.
πατάσσω стучу, бьюсь.
πατέομαι *DM*. (*πάομαι*), аор. *ἐπασάμην*, *πασσάμην*, давнопр. *πεπάσμην*, вкушаю, ѣмъ, пожираю.
πατέω см. *καταπατέω*.
πατήρ, ὁ, род. и дат. *πατρός*, *πατρί* и *πατέρος*, *πατέρι*, отецъ.
πάτος, ου, ὁ хожденіе; дорога, тропинка.

πάτρη, *ης*, *ἡ* отечество; происхожденіе.
πατρίς, *ίδος*, *ἡ* отечественная (*γαῖα*); отечество.
πατρόθεν нар. отъ отца, по имени отца.
πατροκασίγνητος, *ου*, *ὁ* братъ отца, дядя.
Πάτροκλος, *ου*, *ὁ*, также род. *Πατροκλῆος*, вин. *-κλῆα*, зв. *-κλεις* Патроклъ, другъ и товарищъ Ахиллеса.
πατροφονεύς, *ῆος*, *ὁ* отцеубійца.
πατροφόνος, *ου*, *ὁ* отцеубійца.
πατρώιος 3. = *πατρῷος* отцовскій, наслѣдованный отъ отца.
παῦρος 2. малый, малочисленный.
παυσωλή, *ῆς*, *ἡ* отдыхъ.
παύω, неопр. *παυέμεναι*, пр. нес. *παύεσκον*, аор. *παῦσα*, пр. сов. общ. *πέπαυμαι*, прекращаю, привожу къ спокойствію, оканчиваю; смягчаю, удерживаю; *М*. прекращаюсь, перестаю.
Παφλαγόνες, *ων*, *οἱ* Пафлагонцы, въ Малой Азіи.
παφλάζω шумлю, волнуюсь.
Πάφος, *ου*, *ἡ* Пафосъ, городъ на остр. Кипрѣ.
παχείῃ дат. ж. отъ *παχύς*.
πάχετος 2. очень толстый.
πάχιστος 3. превосх. отъ *παχύς*.
πάχνη, *ης*, *ἡ* иней.
παχνόομαι *Р*. мерзну; *ἦτορ παχνοῦται* теряетъ бодрость.
πάχος, *εος*, *τό*, толщина.
παχύς 3. сравн. *πάσσων* 2. прев. *πάχιστος* 3. толстый, тучный, мясистый, сильный.
πεδάω, 3. ед. наст. *πεδάα*, *πεδᾷ*. аор. *πέδησα*, пр. нес. *πεδάασκον*, связываю, останавливаю, удерживаю, запутываю.
πέδη, *ης*, *ἡ* оковы.
πέδιλον, *ου*, *τό* подошва, сандалій.
πεδίον, *ου*, *τό* плоскость, равнина, поле; *πεδίονδε* нар. на равнину.
πεδόθεν нар. съ земли, съ основанія; сначала, съ малолѣтства.
πέδονδε нар. на землю.
πέζα, *ης*, *ἡ* конецъ ч. л.
πεζός, *οῦ*, *ὁ* пѣшій.
πείθω, буд. *πείσω*, аор. жел. *πείσειε*, аор. 2. *πέπιθον*, сосл. *πεπίθω*, жел. *πεπίθοιμι*, неопр. *πεπιθεῖν*, прич. *πεπιθών*; аор. 2. общ. *ἐπιθόμην*, неопр. *πιθέσθαι*, жел. *πεπίθοιτο* убѣждаю, уговариваю, упрашиваю, смягчаю; *М*. убѣждаюсь, слушаюсь, повинуюсь; довѣряю, вѣрю; пр. сов. 2. *πέποιθα*, сосл. *πεποίθω*, 1. мн. *πεποίθομεν*, давнопр. *πεποίθεα*, 1. мн. *ἐπέπιθμεν* довѣряю, надѣюсь, полагаюсь.
πείκω см. *πέκω*.
πεινάω, неопр. *πεινήμεναι*, я голоденъ.
πείνη, *ης*, *ἡ* голодъ.
πειράζω пытаюсь, испытываю.
Πειραΐδης, *ου*, *ὁ* с. Пирея = Птоломей.
Πείραιος, *ου*, *ὁ* Пирей, с. Клитія.
πειραίνω, аор. *ἐπείρηνα*, пр. сов.

стр. πεπείραμαι совершаю, оканчиваю (περαίνω); привязываю (πεῖραρ).

πεῖραρ, ἅτος, τό канатъ, веревка; ὀλέθρου сѣти гибели; = πέρας граница, предѣлъ; конецъ, цѣль, исходъ.

πειράω, буд. πειρήσω, аор. 1. ἐπείρησα, буд. общ. πειρήσομαι, аор. ἐπειρησάμην, пр. сов. πεπείρημαι, аор. стр. ἐπειρήθην, пытаюсь, стараюсь; испытываю; *M.* и *P.* пытаюсь, предпринимаю, вывѣдываю.

πειρητίζω (πειράω) пытаюсь.

Πειρίθοος, ου, ὁ Пириѳой, с. Иксіона.

(πείρινς), ινθος, ἡ кузовъ.

Πείροος, ὁ, род. Πείρεω, Пирой, с. Имбраса.

πείρω, аор. ἔπειρα, πεῖρα, пр. сов. стр. πέπαρμαι прокалываю, пронзаю; κρέα ὀβελοῖσιν надѣть на вертелъ; ἥλοισι πεπαρμένος обитый гвоздями; прорѣзываю, κύματα, κέλευθον проѣзжаю.

πεῖσα, ἡ (πείθω) = πειθώ повиновеніе.

Πείσανδρος, ου, ὁ Писандръ, 1) с. Антимаха, Троянецъ; 2) с. Мемала, Грекъ; 3) с. Поликтора, женихъ Пенелопы.

Πεισηνορίδης, ου, ὁ с. Писенора = Опсъ.

Πεισήνωρ, ορος, ὁ Пизеноръ, 1) отецъ Клита, Троянецъ, 2) глашатай въ Итакѣ.

Πεισίστρατος, ου, ὁ Пизистратъ, с. Нестора.

πεῖσμα, ατος, τό канатъ, веревка.

πείσομαι см. πάσχω и πείθω.

πέκω, πείκω чешу.

πέλαγος, εος, τό море.

Πελάγων, οντος, ὁ Пелагонъ, 1) Грекъ, 2) Ликіецъ.

πελάζω (πέλας), аор. ἐπέλασα, πέλασα, (σσ), дв. пов. πελάσσετον, аор. общ. ἐπλήμην, πλῆτο, πλῆντο, пр. сов. стр. πεπλημένος, аор. стр. ἐπελάσθην, 3. мн. πέλασθεν, приближаю, придвигаю; приближаюсь, прихожу; *P.* приближаюсь; *M.* приближаю, веду.

πέλας нар. близко.

Πελασγικός 3. Пелазгій.

Πελασγοί, ῶν, οἱ Пелазги, первобытные жители Греціи, переселившіеся въ Критъ и Малую Азію, гдѣ они были союзниками Троянцевъ.

πελάσσαι см. πελάζω.

πέλεθρον, ου, τό = πλέθρον 100 греч. футовъ, 10000 квадр. фут., десятина.

πέλεια, ας, ἡ дикій голубь.

πελειάς, άδος, ἡ = πέλεια.

πελεκάω, аор. πελέκκησα, рублю, отесываю.

πέλεκον, πέλεκκον, ου, τό, топорище.

πέλεκυς, εος, ὁ, дат. мн. πελέκεσσι, топоръ, сѣкира.

πελεμίζω, аор. -ξα, аор. стр. πελεμίχθην, колеблю, потрясаю, привожу въ сильное движеніе; *P.* трясусь, дрожу; отражаюсь.

πελέσκεο, πέλευ см. πέλω.

Πελίης, ου, ὁ = Πελίας Пелій, с. Креөея.
πέλλα, ης, ἡ подойникъ.
Πελλήνη, ης, ἡ Пеллена, городъ въ Ахаіи.
Πέλοψ, πος, ὁ Пелопсъ, с. Тантала.
πέλω, **πέλομαι** *DM*. пр. нес. πέλεν, ἔπλε, *M*. 2. ед. пр. нес. ἔπλεο, ἔπλευ, πελέσκεο, 3. мн. ἔπλετο, пов. πέλευ движусь, поднимаюсь, приближаюсь; обращаюсь, нахожусь.
πέλωρ, τό чудовище.
πελώριος 3. огромный, гигантскій, страшный; могучій.
πέλωρον, ου, τό = πέλωρ.
πέλωρος 2. = πελώριος.
πεμπάζομαι *M*., 3. сосл. аор. πεμπάσσεται, считаю по пальцамъ, считаю.
πεμπταῖος 3. пятидневный, на пятый день.
πέμπτος 3. пятый.
πέμπω, аор. πέμψα, посылаю, отправляю; отсылаю; сопровождаю.
πεμπώβολον, ου, τό пятизубецъ.
πενθερός, οῦ, ὁ тесть.
πενθέω, 3. дв. наст. πενθείετον, неопр. πενθήμεναι, оплакиваю.
πένθος, εος, τό скорбь, горе.
πενίη, ης, ἡ бѣдность.
πενιχρός 3. бѣдный.
πένομαι *D*. тружусь, работаю, забочусь, приготовляю.
πενταέτηρος 2. пятилѣтній.
πενταετές нар. въ теченіе пяти лѣтъ.
πένταχα нар. на пять частей.
πέντε пять.
πεντήκοντα пятьдесятъ.
πεντηκοντόγυος 2. въ пятьдесятъ десятинъ.
πεντηκόσιοι 3. пятьсотъ.
πεπαθυῖα см. πάσχω.
πεπάλαγμαι см. παλάσσω.
πεπαρμένος см. πείρω.
πεπάσμην см. πατέομαι.
πεπείρανται см. πειραίνω.
πεπερημένος см. περάω.
πέπηγε см. πήγνυμι.
πεπιθεῖν, **πέπιθμεν**, **πεπιθήσω** см. πείθω и πιθέω.
πέπληγον, **πεπληγώς** см. πλήσσω.
πεπλημένος см. πελάζω.
πέπλος, ου, ὁ покрывало, коверъ; платье.
πέπνυμαι см. πνέω.
πέποιθα, **πεποίθεα** см. πείθω.
πέπονθα, **πέποσθε** см. πάσχω.
πεποτήαται см. ποτάομαι.
πεπρωμένος, **πέπρωτο** см. πορ-.
πέπταμαι см. πετάννυμι.
πεπτεῶτα см. πίπτω.
πεπτηώς см. πτήσσω.
πεπύθοιτο, **πέπυσμαι** см. πυνθάνομαι.
πέπων, ονος, ὁ, ἡ (πέσσω) милый, дорогой; ὦ πέπον о другъ; робкій, трусливый.
πέρ энкл. придаетъ болѣе выразительности тому слову, къ которому она относится: очень, совершенно, именно, по крайней мѣрѣ; даже; вм. καίπερ хотя.
περάασκον, **περάαν** см. περάω.
Περαιβοί, ῶν, οἱ и **Περραιβοί** племя Пелазговъ въ Θессаліи.
περαιόομαι *P*. переправляюсь, перехожу на другую сторону.

περάτη, *ης*, *ἡ* крайній небосклонъ, конецъ.
περάω (*πέρας*), неопр. *περάαν* пр. нес. *περάασκε*, буд. *περήσω*, неопр. *περησέμεναι*, прохожу, пролетаю, проѣзжаю; проникаю, вхожу,
περάω (*πέρα*), неопр. *περάαν*, аор. *ἐπέρασα*, (*σσ*), пр. сов, стр. *πεπέρημαι* продаю.
Πέργαμος, ου, ἡ Пергамъ, крѣпость города Трои.
Περγασίδης, ου, ὁ с. Пергаса = Деикоонъ.
πέρην вм. *πέραν* предл. съ род. по ту сторону, за; напротивъ.
περησέμεναι см. *περάω*.
πέρθω, аор. 1. *ἔπερσα*, *πέρσα*, аор. 2. *ἔπραθον*, буд. общ (съ знач. стр.) *πέρσομαι*, неопр. аор. 2. *πέρθαι*, опустошаю, разрушаю; граблю, получаю въ добычу.
περί предл. съ род. около, вокругъ; за, объ; съ дат.: около, вокругъ, за, о, объ; съ вин.: около, вокругъ; нар.: кругомъ, вокругъ, очень, преимущественно.
πέρι = *περί* 1) послѣ своего падежа, 2) какъ нар., 3) = *περίεστι*.
περιάγνυμι обламываю; *Р.* (о голосѣ) раздалось повсюду.
περιάγω обвожу.
περιβαίνω, аор. 2. *περίβην*, хожу вокругъ, защищаю.
περιβάλλω, аор. 2. *περιέβαλον*, обношу, окружаю, одѣваю; превосхожу; *М.* одѣваюсь, вооружаюсь.
περιβεβῶσα окружая (*βαίνω*).
Περίβοια, ας, ἡ Перибоя, 1) дочь Акассамена, 2) дочь Эвримедона.
περιγίγνομαι, аор. *περιεγενόμην* превосхожу, побѣждаю.
περιγλαγής 2. (*γλάγος*) полный молока.
περιγνάμπτω объѣзжаю.
περιδείδω, аор. *περίδδεισα*, пр. *περιδδείσας*, пр. сов. *περιδείδια*, очень боюсь, страшусь.
περιδέξιος 2. искусный, ловкій.
περιδίδωμι, буд. общ. *περιδώσομαι*, 1. дв. аор. сосл. *περιδώμεθον* держу пари.
περιδινέομαι *Р.*, 3. дв. аор. *περιδινηθήτην*, обращаюсь, бѣгу кругомъ.
περιδίω очень боюсь.
περίδραμον см. *περιτρέχω*.
περίδρομος 2. бѣгущій кругомъ; круглый; обѣгаемый, стоящій на открытой равнинѣ.
περιδρύπτω, аор. стр. *περιδρύφθην* царапаю кругомъ.
περιδύω снимаю, раздѣваю.
περιδώμεθον см. *περιδίδωμι*.
περίειμι (*εἰμί*) превосхожу.
περιελελίζω потрясаю кругомъ.
περιέρχομαι обхожу, окружаю.
περιέχομαι *М.* аор. 2. *περισχόμην*, пов. *περίσχεο*, окружаю, защищаю.
περιήδη см. *περίοιδα*.
Περιήρης, ους, ὁ Періересъ, отецъ Бора.
περιηχέω звучу кругомъ.
περιθέω бѣгу вокругъ.
περιίδμεναι см. *περίοιδα*.
περιίστημι, аор. 2. *περίστην*, 3. мн. сосл. *περιστήωσι*, 3. мн. жел. *περισταῖεν*, аор. стр.

περιστάθην. обставляю; становлюсь вокругъ; окружаю.
περικαλλής 2. прекрасный.
περικαλύπτω покрываю.
περίκειμαι DM. лежу около ч. л., окружаю.
περικήδομαι M. очень забочусь о к. л.
περίκηλος 2. очень сухой.
Περικλύμενος, ου, ὁ Периклименъ, с. Нелея.
περικλυτός 2. знаменитый, славный.
περικτείνω убиваю повсюду.
περικτίονες, ων, οἱ сосѣди.
περικτίται, ῶν, οἱ=περικτίονες.
περιλέπω облупляю.
περιμαιμάω оглядываюсь, смотрю вокругъ.
περιμάρναμαι сражаюсь за ч. л.
περίμετρος 2. очень великій.
Περιμήδης, εος, ὁ Перимедъ, 1) товарищъ Одиссея, 2) отецъ Шедія.
περιμήκετος 2. очень длинный.
περιμήκης 2. очень длинный, очень высокій.
περιμηχανάομαι DM., 3. мн. -νόωνται, очень хитро выдумываю, приготовляю.
Πέριμος, ου, ὁ Перимъ, Троянецъ.
περιναιετάω живу вокругъ ч. л.; лежу около ч. л.
περιναιέτης, ου, ὁ сосѣдъ.
περιξεστός 2. обрубленный, отесанный, выглаженный.
περίοιδα. неопр. περιίδμεναι, давнопр. περιήδειν, 3. ед. περιήδη, лучше понимаю, знаю.
περιπέλομαι DM. прич. περιπλόμενος двигаюсь, обращаюсь вокругъ; окружаю.
περιπευκής 2. очень горькій.
περιπλέκομαι P. окружаю, обнимаю.
περιπληθής 2. весьма полный, очень населенный.
περιπλόμενος, см. περιπέλομαι.
περιπρό нар. весьма, особенно.
περιρροχέω, прич. аор. стр. περιπροχυθείς, вливаюсь, преисполняю.
περιρρέω, 3. ед. пр. нес. περίρρεε, теку вокругъ ч. л.
περιρρηδής 2. шатающійся, падающій.
περίρρυτος 2. окруженный водою.
περισαίνω ласкаюсь къ к. л.
περισείω потрясаю; M. волнуюсь, разлетаюсь.
περισθενέω преобладаю могуществомъ, свирѣпствую.
περίσκεπτος 2. лежащій на открытомъ мѣстѣ, высокій.
περισσαίνω, περισσείω см. περισαίνω, περισείω.
περισταδόν нар. кругомъ.
περιστάθη см. περιίστημι.
περιστείχω, 2. ед. аор. 1. περίστειξας, обхожу.
περιστέλλω, прич. аор. περιστείλας, одѣваю, покрываю.
περιστεναχίζω стенаю вокругъ ч. л.; оглашаюсь стономъ, оглашаюсь.
περιστένομαι M. я переполненъ.
περιστήωσι см. περιίστημι.
περιστέφω окружаю.
περιστρέφω верчу, кружу.
περίσχεο см. περιέχω.
περιτάμνομαι M. отсѣкаю; отнимаю, похищаю.

περιτέλλομαι DM. иду, бѣгу вокругъ; совершаю круговое теченіе.

περιτίθημι, 3. мн. аор. 2. жел. *περιθεῖεν*, кладу, ставлю кругомъ, надѣваю; *M.* надѣваю.

περιτρέπω обращаю, переворачиваю.

περιτρέφομαι P. замерзаю, покрываюсь льдомъ.

περιτρέχω, аор. *περιέδραμον*; *περίδραμον*, бѣгу вокругъ, обѣгаю.

περιτρέω, аор. *περίτρεσα*, убѣгаю со страхомъ.

περιτρομέομαι DM. очень дрожу.

περιτροπέω обращаюсь, совершаю круговое обращеніе.

περίτροχος 2. обѣгающій вокругъ, круглый.

περιφαίνομαι P. я видимъ со всѣхъ сторонъ.

Περίφᾱς, αντος, ὁ Перифасъ, 1) с. Охезія, 2) с. Опита, Троянецъ.

Περιφήτης, ου, ὁ Перифетъ 1) с. Копрея, 2) Мизіецъ.

περιφραδής 2. очень разсудительный, разумный; *περιφραδέως* нар. разумно, осторожно.

περιφράζομαι M. обдумываю.

περίφρων 2. очень разумный.

περιφύω, неопр. аор. 2. *περιφῦναι*, прич. *περιφύς* расту; крѣпко держу, обнимаю.

περιχέω, аор. 1. *περιχευα*, 3. ед. сосл. аор. 1. общ. *περιχεύεται* наливаю, насыпаю; *M.* χρυσὸν ἀργύρῳ позолачиваю серебро; разливаюсь, распространяюсь.

περιχώομαι очень сержусь.

περιωπή, ῆς, ἡ (ὄψ) мѣсто, съ котораго можно обозрѣвать всю страну.

περιώσιος 2.=*περιούσιος* (εἰμί) чрезвычайно большой; *περιώσιον* нар. весьма, особенно.

περκνός 3. черный.

Περκώσιος, ου, ὁ Перкозіецъ, изъ города

Περκώτη, ης, ἡ Перкота, городъ въ Мизіи.

πέρνημι (*περάω*), прич. *περνάς*, 3. ед. пр. нес. *πέρνασχ* вм. *πέρνασκε*, вывожу и продаю.

περονάω прокалываю, пронзаю, *M.* застегиваю.

περόνη, ης, ἡ (*πείρω*) пряжка, застежка.

περόωσι 3. мн. отъ *περάω*.

πέρσα вм. *ἔπερσα* см. *πέρθω*.

Περσεύς, έως и ῆος, ὁ Персей 1) с. Зевса, 2) с. Нестора.

Περσεφόνεια, ας, ἡ вм. Περσεφόνη, Персефона, дочь Зевса, супруга Гадеса.

Πέρση, ης, ἡ Перса, дочь Океана, супруга Геліоса.

Περσηιάδης, ου, ὁ вм. Περσείδης, с. Персея = Сѳенелъ.

πεσέειν, *πεσέεσθαι* см. *πίπτω*.

πεσσός, οῦ, ὁ круглый камешокъ въ шахматной игрѣ; οἱ *πεσσοί* игра въ шахматы.

πέσσω, неопр. *πεσσέμεν*, смягчаю, заставляю созрѣвать; варю; жадно наслаждаюсь.

πεσών, см. *πίπτω*.

πέταλον, ου, τό листъ.

πετάννυμι, πιτνάω, аор. ἐπέτᾰσα, πέτασα, (σσ), пр. сов. стр. πέπτᾰμαι, аор. стр. ἐπετάσθην, распростираю, развертываю, πύλας отпираю, θυμόν возвышаю духъ, одушевляю.

πετεηνός, 3. = πετεινός крылатый.

Πετεών, ῶνος, ἡ Петеонъ, мѣстечко въ Віотіи.

Πετεώς, ώ, ῶο, ὁ Петеосъ, с. Орнея.

πέτομαι *DM*. аор. ἐπτάμην, прич. πτάμενος, 3. ед. сосл. πτῆται, летаю; устремляюсь, спѣшу.

πετραῖος 3. каменистый; живущій на скалахъ, Σκύλλη.

πέτρη, ης, ἡ скала, утесъ.

πετρήεις 3. утесистый, каменистый.

πέτρος, ου, ὁ камень

πεύθομαι = πυνθάνομαι.

πευκάλιμος 3. разумный.

πευκεδανός 3. гибельный.

πεύκη, ης, ἡ сосна.

πεύσομαι см. πυνθάνομαι.

πέφανται см. φαίνω.

πεφάσθαι, πέφαται см. φεν-.

πεφασμένος см. φαίνω.

πεφήσομαι буд. стр. отъ 1) φαίνω, 2) φεν-,

πεφιδέσθαι, πεφιδήσομαι см. φείδομαι.

πέφνον вм. ἔπεφνον см. φεν-.

πέφραδον, πεφραδέειν см. φράζω.

πέφρικα см. φρίσσω.

πεφύασι см. φύω.

πεφυγμένος, πεφυζότες см. φεύγω.

πεφυλαγμένος см. φυλάσσω.

πεφυυῖαι см. φύω.

πέφυρμαι см. φύρω.

πῇ или πῆ куда? какимъ образомъ? почему?

πή или πή энкл. куда нибудь, какъ нибудь.

πηγεσίμαλλος 2. съ густою шерстью.

πηγή, ῆς, ἡ источникъ.

πήγνῡμι, буд. πήξω, аор. ἔπηξα, пр. сов. 2. πέπηγα, 3. ед. давнопр. ἐπεπήγει, аор. 2. стр. ἐπᾰγην, πᾰγην, 3. мн. πάγεν, 3. мн. аор. 1. стр. πῆχθεν, укрѣпляю, вбиваю, втыкаю, вонзаю; строю, вооружаю νῆας; *P*. аор. 1. и 2. и пр. сов. 2. дѣйств. стою твердо; мерзну, цѣпенѣю; *M*. строю себѣ.

πηγός 3. толстый, откормленный, большой, сильный.

πηγῠλίς, ίδος, ἡ леденой, холодный.

Πήδαιον, τό Педеонъ, мѣстечко въ Троядѣ.

Πηδαῖος, ου, ὁ Педей, с. Антенора.

πηδάλιον, ου, τό руль, кормило.

Πήδασος, ου, ἡ Педасъ, городъ Лелеговъ въ Троядѣ; городъ въ Мессеніи.

Πήδᾰσος, ου, ὁ Педасъ 1) с. Буколіона, 2) конь Ахиллеса.

πηδάω, 3. ед. пр. нес. ἐπήδα, прыгаю; летаю.

πηδόν, οῦ, τό плоская часть весла, весло.

πηκτός 3. (πήγνυμι) сколоченный, сбитый.

πῆλαι, πῆλε см. πάλλω.

Πηλεγών, όνος, ὁ Пелегонъ, с. Аксія.

Πηλείδης, Πηλεΐδης, αο и εω,

ὁ и Πηληιάδης, αο, Пелидъ, с. Пелея = Ахиллесъ.
Πηλείων, ωνος, ὁ = Πηλείδης; Πηλειωνάδε къ Пелиду.
Πηλεύς, ῆος и έος, ὁ Пелей, с. Эака, отецъ Ахиллеса.
Πηλήιος 3. = Πήλειος Пелейскій.
Πηληιάδης см. Πηλείδης.
πήληξ, ηκος, ἡ шлемъ.
Πηλιάς, άδος, ἡ Пеліонскій.
Πήλιον, ου, τό Пеліонъ, гора въ Θессаліи.
πῆμα, ατος, τό страданіе, несчастіе, гибель, бѣдствіе.
πημαίνω, буд. πημανέω, аор. ἐπήμηνα, аор. стр. πημάνθην врежу, причиняю горе, гублю.
Πήνειος, ου, ὁ Пеней, рѣка въ Θессаліи.
Πηνέλεως, ω, ὁ = Πηνέλᾱος, родъ. Πηνελέωο, Пенелай, предводитель Віотійцевъ.
Πηνελόπεια, ας, ἡ = Πηνελόπη, Пенелопа, супруга Одиссея.
πηνίον, ου, τό цѣвка съ нитками
πῆξαι см. πήγνυμι.
πηός, οῦ, ὁ родственникъ.
Πηρείη, ης, ἡ земля въ Θессаліи.
πήρη, ης, ἡ дорожная сума.
πηρός 3. изувѣченный, слѣпой.
Πηρώ, οῦς, ἡ Перо, дочь Нелея.
πῆχυς, εος, ὁ локоть, рука; рукоятка по срединѣ лука.
πῖαρ, τό жиръ; плодородіе.
πῖδαξ, ακος, ἡ источникъ.
πιδήεις 3. богатый источниками.
Πιδύτης, ου, ὁ Пидитъ, Троянецъ.
πίε. πιέειν см. πίνω
πιέζω, пр. нес. πίεζον; аор. стр. ἐπιέσθην жму, давлю; держу, стѣсняю.
πίειρα, ἡ ж. р. къ πίων.
πιέμεν см. πίνω.
Πιερίη, ης, ἡ Піерія, земля Македоніи.
πίθεσθαι см. πείθω.
(πιθέω) буд. πιθήσω, πεπιθέσω, повинуюсь, слѣдую; довѣряю; уговариваю.
πίθος, ου, ἡ винный сосудъ.
πικρόγαμος 2. несчастный въ супружеской жизни.
πικρός 3. и 2. острый, горькій.
πιλνᾰμαι (πελάζω) приближаюсь.
πῖλος, ου, ὁ валяная шерсть, войлокъ.
πιμπλάνω наполняю.
πίμπλημι, 2. мн. πίμπλᾱσι, буд. πλήσω, аор. πλῆσα, аор. общ. ἐπλησάμην, 3. мн. желпλησαίατο, аор. стр. ἐπλήσθην, 3. мн. πλῆσθεν, аор. 2. ἐπλήμην, 3. ед. πλῆτο, 3. мн. πλῆντο наполняю; аор. стр. и аор. 2. наполняюсь; *М.* наполняю себѣ, насыщаюсь.
πίναξ, ακος, ὁ доска; тарелка.
πινύσσω дѣлаю мудрымъ, научаю.
πινυτή, ῆς, ἡ разумъ, мудрость.
πινυτός 3. разумный, мудрый.
πίνω, неопр. πινέμεναι, пр. нес πίνεσκε, буд. πίομαι, аор. 2. ἔπιον, пов. πίε, неопр. πιέειν, πιέμεν пью.
πίομαι см. πίνω.
πιότατος 3. см. πίων.

πίπτω (*πετ-*), буд. *πεσέομαι*, неопр. *πεσέεσθαι*, аор. *ἔπεσον*, *πέσον*, 3. ед. сосл. *πέσῃσι*, неопр. *πεσέειν*, прич. пр. сов. *πεπτεῶτα* падаю, упадаю; бросаюсь, нападаю на к. л.; ослабѣваю.
πῖσος, *εος*, *τό* долина, лугъ.
πίσσα, *ης*, *ἡ* смола.
πιστός 3. вѣрный, надежный.
πιστόω дѣлаю к. л. вѣрнымъ; *P*. вѣрю, *M*. обязываюсь, увѣряю, обѣщаю.
πίσυνος 3. довѣряющій.
πίσυρες, *α*=*τέσσαρες*, *α*, четыре.
Πιτθεύς, *ῆος*, *ὁ* Питѳей, с. Пелопса.
πιτνάω и *πίτνημι* простираю.
Πιτύεια, *ας*, *ἡ*=*Πιτύα* городъ въ Малой Азіи.
πίτυς, *υος*, *ἡ* сосна.
πιφαύσκω и *πιφαύσκομαι* *DM*. являю, показываю; возвѣщаю, объявляю, разсказываю.
πίων 2. род. *πίονος*, ж. *πίειρα*, сравн. *πιότερος* 3. прев. *πιότατος* 3. жирный, плодоносный, богатый.
Πλαγκταί, *αί*, *πέτραι* двѣ скалы, которыя сдвигаются вмѣстѣ, чтобы раздавить корабль.
πλαγκτός 3. (*πλάζω*) блуждающій, безумный, глупый.
πλαγκτοσύνη, *ης*, *ἡ* странствованіе.
πλάγχθη см. *πλάζω*.
πλάζω, аор. *ἔπλαγξα*, буд общ. *πλάγξομαι*, аор. стр. *πλάγχθην* отвожу съ пути, заставляю блуждать; ввожу въ заблужденіе; *P*. съ буд. общ. блуждаю, странствую; отскакиваю (*χαλκός*).
Πλάκος, *ου*, *ἡ* Плакъ, гора въ Мизіи.
πλανάομαι, *M*. блуждаю, странствую.
Πλάταια, *ας*, *ἡ* Платея, городъ въ Віотіи.
πλατάνιστος, *ου*, *ἡ* платанъ; чинара.
πλατύς 3. гладкій, широкій; широко распростертый.
πλέες, *πλέας* см. *πλείων*.
πλεῖος 3.=*πλέος* полный, наполненный.
πλεῖστος 3. самый многочисленный; величайшій; очень многіе; *πλεῖστον* нар.
πλείω=*πλέω* плыву.
πλείων 2. и *πλέων* 2. сравн. ст. къ *πολύς*, мн. *πλείους*, *πλέες*, *πλείοσιν*, *πλεόνεσσιν* большій, болѣе; *οἱ πλέονες* большинство народа.
πλεκτός 3. (*πλέκω*) сплетенный.
πλέκω плету, кручу.
πλευρή, *ῆς*, *ἡ* бокъ, ребра.
πλευρόν, *οῦ*, *τό* бокъ, ребра.
Πλευρών, *ῶνος*, *ἡ* Плевронъ, городъ въ Этоліи; *Πλευρώνιος*, *ου*, *ὁ* Плевронецъ.
πλέω, *πλείω* и *πλώω*, буд. *πλεύσομαι*, плыву, плыву на корабдѣ.
πλέων 2. см. *πλείων*.
πληγεῖσα, *πληγέντα* см. *πλήσσω*.
πληγή, *ῆς*, *ἡ* ударъ, пораженіе; *Διὸς πληγή* молнія.
πλῆθος, *εος*, *τό* множество, толпа.
πληθύς, *ύος*, *ἡ*, дат. *πληθυῖ*, множество, толпа, народъ.

πλήθω я наполненъ, наполняюсь; πλήθουσα σελήνη полнолуніе.
Πληιάδες, ων, αἱ Плеяды, семь дочерей Атласа (созвѣздіе).
πληκτίζομαι DM. сражаюсь.
πλήμνη, ης, ἡ ступица (въ колесѣ).
πλημῦρίς, ίδος, ἡ волна.
πλήν пред. съ род. кромѣ.
πλῆντο 1)=3. мн. аор. стр. отъ πίμπλημι, 2)=3. мн. аор. отъ πελάζω.
πλῆξα см. πλήσσω.
πλήξιππος 2. шпорящій коней.
πλῆσεν см. πίμπλημι.
πλησίος 3. близкій, сосѣдній; ὁ πλ. сосѣдъ; πλησίον нар. близко.
πλησίστιος 2. надувающій парусъ, οὖρος.
πλήσσω, аор. πλῆξα, аор. 2. πέπληγον, ἐπέπληγον, неопр. πεπληγέμεν, пр. сов. πέπληγα. прич. πεπληγώς; аор. общ. ἐπληξάμην, аор. 2. πεπλήγετο, аор. стр. ἐπλήγην бью, рублю, поражаю, ударяю, раню.
πλῆτο 1) аор. отъ πίμπλημι, 2) отъ πελάζω.
πλίσσομαι M. шагаю, иду.
πλόκᾰμος, ου, ὁ локоны, кудри.
πλόος, ου, ὁ плаваніе.
πλοῦτος, ου, ὁ изобиліе, богатство.
πλοχμός, οῦ, ὁ=πλόκαμος.
πλῦνός, οῦ, ὁ мойня, яма для мытья.
πλῡ́νω, буд. πλῠνέω, аор. πλῦνα, мою.
πλωτός 3. плывущій.
πλώω=πλέω плыву.
πνεύμων, ονος, ὁ легкія.
πνέω и πνείω вѣю, дую; пахну; дышу, живу; пр. сов. общ. πέπνῡμαι я имѣю разумъ, πεπνυμένος 3. разумный.
πνοιή, ῆς, ἡ вѣяніе, дуновеніе, вѣтеръ, воздухъ; дыханіе.
Ποδᾰλείριος, ου, ὁ Подалирій, братъ Махаона, врачъ.
ποδάνιπτρον, ου, τό вода для омовенія ногъ.
Ποδάργη, ης, ἡ Подарга, гарпія.
ποδάρκης 2. (ἀρκέω) быстроногій.
Ποδάρκης, ους, ὁ Подаркъ, с. Ификла.
ποδηνεκής 2. доходящій до ногъ, длинный.
ποδήνεμος, 2. (ἄνεμος) быстрый какъ вѣтеръ.
Ποδῆς, οῦς, ὁ Подесъ, Троянецъ.
ποδώκεια, ας, ἡ быстрота ногъ.
ποδώκης 2. быстроногій.
ποθέεσκε см. ποθέω.
πόθεν нар. откуда?
ποθέν энкл. нар. откуда нибудь.
ποθέω, неопр. ποθήμεναι, пр. нес. ποθέεσκε, аор. πόθεσα, желаю, тоскую.
ποθή, ῆς, ἡ желаніе, тоска.
πόθι нар. = ποῦ гдѣ?
ποθί энкл. нар. гдѣ нибудь, когда нибудь, наконецъ когда нибудь, какъ нибудь.
πόθος, ου, ὁ = ποθή.
Ποιάντιος 2. происходящій отъ Пеаса, υἱός π. =Филоктетъ.
ποιέω дѣлаю, приготовляю,

строю, творю, произвожу; *M* дѣлаю, пріобрѣтаю для себя.
ποίη, ης, ἡ=*πόα* трава, пастбище.
ποιήεις 3. травистый.
ποιητός 3. сдѣланный, приготовленный, построенный.
ποικίλλω искусственно изображаю, образую.
ποίκιλμα, ατος, τό украшеніе, узоры.
ποικιλομήτης, ου, ὁ хитрый; мудрый.
ποικίλος 3. пестрый; испещренный, разукрашенный.
ποιμαίνω пасу, выгоняю на пастбище; пасусь.
ποιμήν, ένος, ὁ пастухъ, пастырь, вождь, предводитель.
ποίμνη, ης, ἡ стадо.
ποιμνήιος 3. пастушескій, *σταθμός* хлѣвъ.
ποινή, ῆς, ἡ возмездіе, удовлетвореніе, окупъ за пролитую кровь; награда.
ποῖος 3. какой?
ποιπνύω спѣшу, тороплюсь; забочусь о ч. л.
πόκος, ου, ὁ руно, шерсть.
πολέες вм. *πολλοί* см. *πολύς*.
πολέεσσιν см. *πολύς*.
πολεῖς см. *πολύς*.
πολεμήιος 2. военный.
πολεμίζω, πτωλεμίζω, буд.—*ίξω* воюю, сражаюсь.
πολεμιστής и *πτολ., οῦ, ὁ* воинъ.
πολεμόνδε и *πτολ.* нар. на войну.
πόλεμος и *πτόλ., ου, ὁ* война, сраженіе.
πολεύω пребываю, живу.
πολέων = *πολλῶν* см. *πολύς*.
πόληας, πόληες см. *πόλις*.
πολίζω, аор. *πόλισσα*, пр. сов. стр. *πεπόλισμαι* строю, основываю городъ.
πολιήτης, ου, ὁ = *πολίτης*.
πόλινδε нар. въ городъ, къ городу.
πολιοκρόταφος 2. съ висками покрытыми сѣдинами, сѣдой.
πολιός 3. и 2. сѣрый, бѣлый.
πόλις и *πτόλις*, род. *ιος, ηος*, дат. *ει, εϊ, ηι*; мн. *ηες, ιες*, род. *ίων*, дат. *ίεσσι*, вин. *εις, ιας, ηας* городъ, замокъ.
πολίτης, ου, ὁ гражданинъ, горожанинъ.
Πολίτης, ου, ὁ Политъ 1) с. Пріама, 2) товарищъ Одиссея.
πολλάκι(ς) нар. часто.
πολλός 2 см. *πολύς*.
Πολυαιμονίδης, ου, ὁ с. Поліемона.
πολύαινος 2. славный.
πολυᾶιξ, ῖκος, ὁ, ἡ бурный, тяжелый.
πολυανθής 2. весьма цвѣтущій.
πολυάρητος 2. (*ἀράομαι*) многожеланный.
πολύαρνι дат. къ *πολύαρνος* имѣющій много овецъ, богатый стадами.
πολυβενθής 2. весьма глубокій.
Πόλυβος, ου, ὁ Полибъ 1) с. Антенора, 2) женихъ Пенелопы, 3) Египтянинъ, 4) Феакъ.
πολυβότειρα и *πουλυβ., ας, ἡ* плодоносный.

πολύβουλος 2. очень мудрый.
πολυβούτης, ου, ὁ (βοῦς) богатый скотомъ.
πολυγηθής 2. весьма радующій.
πολυδαίδαλος 2. художественный; искусный.
πολυδάκρυος 2 = πολύδακρυς.
πολύδακρυς, υ причиняющій много слезъ, много горя.
πολυδάκρυτος 2. сильно оплакиваемый; очень слезный.
Πολυδάμας и Πουλυδ., αντος, ὁ зват. Πουλυδάμᾱ, Полидамасъ, с. Панеоя.
Πολύδαμνα, ης, ἡ Полидамна, супруга Өона.
πολυδείρας, άδος, ὁ, ἡ со многими вершинами, зубчатый.
πολυδένδρεος 2. богатый деревьями.
πολύδεσμος 2. многосвязный, крѣпко соединенный.
Πολυδεύκης, ους, ὁ Поллуксъ, с. Зевса.
πολυδίψιος 2. имѣющій большую жажду; сухой, безводный.
Πολυδώρη, ης, ἡ Полидора, дочь Пелея.
πολύδωρος 2. очень одаренный, съ большимъ приданымъ.
Πολυδωρος, ου, ὁ Полидоръ 1) с. Пріама, 2) Грекъ.
πολύζυγος 2. имѣющій много скамей для гребцовъ.
πολυηγερής 2. (ἀγείρω) многочисленный.
πολυήρατος 2. много любимый, очень милый, пріятный.
πολυηχής 2. многозвучный, гремучій, шумный.
πολυθαρσής 2. (θάρσος) весьма смѣлый, мужественный.

Πολυθερσείδης, ου, ὁ с. Полиөерса = Ктезиппъ.
Πολύιδος, ου, ὁ Поліидъ 1) Троянецъ, 2) Грекъ.
πολυιδρείη, ης, ἡ мудрость.
πολύιδρις, ιος, ὁ, ἡ многознающій, весьма свѣдущій, мудрый, хитрый.
πολύιππος 2. имѣющій много коней.
πολυκαγκής 2. весьма сухой; палящій δίψα.
πολύκαρπος 2. многоплодный.
Πολυκάστη, ης, ἡ Поликаста, дочь Нестора.
πολυκέρδεια, ας, ἡ великая хитрость.
πολυκερδής, 2. очень хитрый.
πολύκεστος 2. разукрашенный узорами.
πολυκηδής 2. (κῆδος) озабоченный, обремененный заботами, печальный.
πολυκληίς, ῖδος, ἡ (κλείς) со многими скамьями для гребцовъ.
πολύκληρος 2. съ большимъ состояніемъ, очень богатый.
πολύκλητος 2. призванный издалека.
πολύκλυστος 2. сильно волнующійся.
πολύκμητος 2. (κάμνω) сдѣланный съ трудомъ, заботливо отдѣланный.
πολύκνημος 2. богатый долинами, горами.
πολυκοιρανίη, ης, ἡ многоцарствіе.
πολυκτήμων 2. очень богатый.
Πολυκτορίδης, ου, ὁ с. Поликтора = Пизандръ.
Πολύκτωρ, ορος, ὁ Поликторъ

1) с. Птерелая, 2) отецъ Пизандра, 3) Мирмидонецъ.

πολυλήιος 2. богатый полями.

πολύλλιστος 2. (λίσσομαι) вымаливаемый, желанный.

Πολυμήλη, ης, ἡ Полимела, дочь Филаса.

πολύμηλος 2. богатый стадами.

Πολύμηλος, ου, ὁ Полимелъ, Ликіецъ.

πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ очень мудрый.

πολυμηχανίη, ης, ἡ изобрѣтательность, мудрость.

πολυμήχανος 2. изобрѣтательный, разумный, мудрый.

πολυμνήστη, ἡ (μνάομαι) искомая многими женихами.

πολύμυθος 2. болтливый.

Πολυνείκης, ους, ὁ Полиникъ, с. Эдипа.

Πολύνηος, ου, ὁ Полиней, Феакъ.

Πολύξεινος, ου, ὁ Поликсенъ, с. Агасѳена.

πολυπαίπαλος 2. весьма лукавый, хитрый.

πολυπάμων, 2. (πέπαμαι) очень богатый.

πολυπενθής 2. очень грустный, скорбный.

Πολυπημονίδης, ου, ὁ с. Полипемона = Афидасъ.

πολυπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ богатый источниками.

πολύπικρος 2. весьма горькій, очень печальный.

πολύπλαγκτος 2. (πλάζω) далеко блуждающій; заблуждающій, разгоняющій въ разныя стороны.

Πολυποίτης, ου, ὁ с. Пириѳоя.

πολύπους и πουλύπους, οδος, ὁ полипъ.

πολύπτυχος 2. (πτύξ) богатый лощинами.

πολύπυρος 2. изобилующій пшеницей.

πολύρρην, ηνος, ὁ, ἡ (ἀρήν) богатый стадами овецъ; тоже πολύρρηνος 2.

πολύς, πολλή, πολύ, и πουλύς, πουλύ, род. πολέος, вин. πουλύν; им мн. πολέες и πολεῖς, род. πολέων, πολλάων, πολλέων, дат. πολέσι, πολέεσσι, и πολέσσι, вин. πολέας; также πολλός, όν; сравн. πλείων 2., превосх. πλεῖστος 3. многій, большой, многочисленный; сильный, крѣпкій; великій, огромный, широкій; долгій, продолжительный; πολύ, πολλόν нар. много, далеко, гораздо, сильно; πολλά нар. часто.

πολύσκαρθμος 2. (σκαίρω) быстро скачущій, быстрый.

πολυσπερής 2. (σπείρω) очень разсѣянный, многочисленный.

πολυστάφυλος 2. изобилующій виноградомъ.

πολύστονος 2. несчастный; причиняющій много вздоховъ, тяжкій.

πολύτλας, ὁ (τλῆναι) испытавшій много бѣдствій, многоопытный.

πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ много переносящій, твердый.

πολύτλητος 2. = πολύτλας.

πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ обильный голубями.

πολύτρητος 2. весьма пробу-

равленный, со многими дырами.
πολύτροπος 2. много странствовавшій.
πολῠφάρμᾰκος 2. обладающій многими лекарствами.
Πολῠφείδης, ους, ὁ Полифидъ, с. Мантія.
πολύφημος 2. много говорящій, богатый пѣснями; оглашающійся голосами.
Πολῠφημος, ου, ὁ Полифемъ, с. Посейдона, циклопъ.
πολύφλοισβος 2. многошумный.
Πολῠφήτης, ου, ὁ, Полифетъ, Мизіецъ.
Πολῠφόντης, ου, ὁ Полифонтъ, с. Автофона.
πολύφορβος 2. кормящій многихъ, плодоносный.
πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ очень умный.
πολύχαλκος 2. богатый мѣдью.
πολύχρῡσος 2. богатый золотомъ.
πολυωπός 2. со многими отверстіями.
πομπεύς, ῆος, ὁ = πομπός.
πομπεύω веду, сопровождаю.
πομπή, ῆς, ἡ сопровожденіе, покровительство; отпускъ, отправленіе.
πομπός, οῦ, ὁ, ἡ спутникъ, вожатый.
πονέομαι, прич. πονεύμενος, работаю, тружусь, дѣлаю усилія, занимаюсь; произвожу, дѣлаю съ трудомъ.
πόνος, ου, ὁ трудъ, работа, мука, горе, бѣда; сраженіе.
Ποντεύς, εως, ὁ Понтей, Феакъ.
ποντόθεν нар. изъ моря.
πόντονδε нар. въ море.
Ποντόνοος, ου, ὁ Понтоной, глашатай Феаковъ.
ποντοπορεύω, -ρέω плыву по морю.
ποντοπόρος 2. переплывающій моря.
πόντος, ὁ, род. ποντόφιν, открытое море.
πόποι междом. изумленія, негодованія, гнѣва, печали: увы, о горе, о ужасъ, удивительно!
πορ-, аор. ἔπορον, πόρον, прич. πορών, пр. сов. стр πέπρωται, прич. πεπρωμένος, доставляю, даю, дарю; πέπρωται опредѣлено судьбою.
πόρδᾰλις, ιος, ὁ, ἡ барсъ, пантера.
Πορθεύς, ῆος, ὁ Порѳей, с. Агенора.
πορθέω (πέρθω) разрушаю, опустошаю, граблю.
πορθμεύς, ῆος, ὁ перевощикъ.
πορθμός, οῦ, ὁ переправа, морской проливъ.
πόρις, ιος, ἡ = πόρτις.
πόρκης, ου, ὁ кольцо.
πόρος, ου, ὁ бродъ, морская переправа, путь.
πόρπη, ης, ἡ кольцо пряжки, пряжка.
πορσῡνω приготовляю.
πόρταξ, ᾰκος, ἡ = πόρτις теленокъ.
πόρτῐς, ιος, ἡ, и πόρις теленокъ, молодая корова.
πορφύρεος 3. пурпуровый, темный, мрачный.
πορφύρω волнуюсь.
πόρω сосл. аор. см. πορ-.
πόσε нар. куда?
Ποσειδάων, ωνος, ὁ, зв. Ποσεί-

δαον, Посейдонъ, с. Кроноса, братъ Зевса.

Ποσῑδήιον, ου, τό храмъ Посейдона.

Ποσῑδήιος 3. посвященный Посейдону.

πέσις, ιος, ἡ (πίνω) питье.

πόσις, ιος, ὁ, дат. πόσει, πόσεϊ, мужъ, супругъ.

ποσσῆμαρ нар. сколько дней?

ποσσί см. πούς.

πόστος 3. который?

ποτᾰμόνδε нар. въ рѣку.

ποταμός, οῦ, ὁ рѣка; Ποταμός богъ рѣки.

ποτάομαι и ποτέομαι, 3. мн. пр. сов. πεποτήαται, летаю.

πότε нар. когда?

ποτέ энкл. нар. когда нибудь, иногда.

ποτέομαι = ποτάομαι.

πότερος 3. который изъ двухъ?

ποτή, ῆς, ἡ летъ, полетъ.

ποτής, ῆτος, ἡ питье.

ποτητός 3. летающій, крылатый; τὰ ποτητά птицы.

ποτί = πρός; ποτι- си. προς-.

ποτιδέγμενος см. προσδέχομαι.

ποτιδέρκομαι см. προσδέρκομαι.

ποτιδόρπιος см προσδόρπιος.

ποτικέκλιται см. προσκλίνω.

ποτιπεπτηυῖα см. προσπτήσσω.

πότμος, ου, ὁ жребій, участь, несчастіе, смерть.

πότνια, ἡ, зв. πότνᾰ, владѣтельница; достойная уваженія, уважаемая, почтенная.

ποτόν, οῦ, τό питье.

ποῦ нар. гдѣ? куда?

πού энкл. нар. куда нибудь; какъ нибудь, можетъ быть.

πουλυβότειρα, Πουλυδάμας, πουλύπους, πουλύς, πουλύ см. πολ.

πούς, ποδός, ὁ, дат. мн. ποσί, ποσσί, πόδεσσι, дв. ποδοῖιν, нога, когти; стопа, шагъ, быстрота ногъ; подошва горы; канатъ укрѣпленный для свиванія и распусканія парусовъ.

Πράκτιος, ου, ὁ рѣка въ Троядѣ.

Πράμνειος, οἶνος, ὁ Прамнійское вино (отъ горы Пр. на остр. Икаріи).

πρᾰπίδες, ων, αἱ = φρένες перепонка; разумъ, умъ.

πρᾰσιή, ῆς, ἡ гряда.

πρέπω отличаюсь.

πρέσβᾰ ж. къ πρέσβυς, старая, уважаемая, достойная.

πρεσβήιον, ου, τό почетный подарокъ, награда.

πρέσβιστος 3. см. πρέσβυς.

πρεσβῠγενής 2. первородный

πρέσβῠς, ὁ старый, достойный уваженія, почтенный; сравн. πρεσβύτερος 3. прев. πρεσβύτατος и πρέσβιστος 3.

πρήθω, аор. πρῆσα, надуваю; изрыгаю, αἷμα; сожигаю.

πρηκτήρ, ῆρος, ὁ исполнитель, купецъ.

πρηνής 2. = πρανής наклоненный впередъ, стремглавъ.

πρῆξις, ιος, ἡ дѣло, занятіе; успѣхъ, прибыль.

πρήσσω = πράσσω проплываю ἅλα, ѣду ὁδοῖο, оканчиваю, совершаю, достигаю.

Πριᾰμίδης, ου, ὁ с. Пріама.

Πρίαμος, ου, ὁ Пріамъ, с. Лаомедона, царь Троянскій.

πρίατο, недост. аор., купилъ.

πρίν нар. прежде, нѣкогда;

союзъ: прежде — нежели, пока.
πριστός 3. (*πρίω*) распиленный.
πρό предл. съ род. предъ, до, за, изъ; нар.: впереди, спереди; прежде.
προαλής 2. (*ἅλλομαι*) покатый.
προβαίνω, пр. сов. *προβέβηκα*, давнопр. *προβεβήκει*, прич. наст. *προβιβάς* и *προβιβῶν*, иду впередъ, хожу, превосхожу.
προβάλλω, аор. *πρόβαλον*, *προβάλεσκε*, жел. аор. 2. общ. *προβαλοίμην* бросаю, *ἔριδα* начинаю сражаться; *M*. бросаю, разсѣеваю; превосхожу.
πρόβασις, *ιος*, *ἡ* стадо, скотъ (движимое имущество).
πρόβατον, *ου*, *τό* (*βαίνω*) скотъ, стадо; овцы.
προβέβουλα недост. пр. сов. (отъ *προβούλομαι*) предпочитаю.
προβιβάς, -*βιβῶν* см. *προβαίνω*.
προβλής, *ῆτος*, *ὁ*, *ἡ* (*βάλλω*) выдавшійся впередъ, торчащій.
προβλώσκω, аор. *πρόμολον*, выхожу.
προβοάω кричу громко.
πρόβολος, *ου*, *ὁ* (*βάλλω*) скала, выдавшійся впередъ
προγενής 2. прежде рожденный; старый.
προγίγνομαι, аор. 2. *προγενόμην*, прихожу, являюсь.
πρόγονος, *ου*, *ὁ* прежде рожденный; старшій; *οἱ πρόγονοι* (*ἀμνοί*) овцы.
προδαείς прич. аор. отъ *προδαῆναι* узнаю прежде.
προδοκή, *ῆς*, *ἡ* (*δέχομαι*) засада.
πρόδομος, *ου*, *ὁ* передняя часть дома (до *μέγαρον*).
προεέργω препятствую.
προέηκα см. *προΐημι*.
προεῖδον, аор. къ *προοράω*, 3. мн. сосл. *προΐδωσιν*, прич. *προιδών*, 3. мн. аор. сосл. общ. *προΐδωνται*, гляжу вдаль, вижу вдали.
πρόειμι (*εἰμί*) прежде есмь, *πρό τ' ἐόντα* прошедшее.
προεῖπον недост. аор. предсказываю.
προέμεν см. *προΐημι*.
προερέσσω, аор. *προέρεσ(σ)α*, гребу дальше, впередъ.
προερύω, аор. *προέρυσσα*, тащу дальше, впередъ.
πρόες, *πρόεσαν*, см. *προΐημι*.
προέχω, 3. мн. *προὔχουσι*, прич. *προὔχων*, 3. ед. пр. нес. *πρόεχε*, 3. мн. пр. нес. общ. *προὔχοντο* опережаю, отличаюсь; *M*. держу предъ собою.
προήκης 2. (*ἀκή*) острый спереди.
προθέλυμνος 2. съ корнемъ.
προθέουσι см. *προτίθημι*.
προθέω, пр. нес. *προθέεσκε*, бѣгу впередъ.
Προθοήνωρ, *ορος*, *ὁ* Проѳоеноръ, с. Ареилика.
Πρόθοος, *ου*, *ὁ* Проѳой, с. Тенѳредона.
προθορών см. *προθρώσκω*.
Προθόων, *ωνος*, *ὁ* Проѳоонъ, Троянецъ.
προθρώσκω, прич. аор. *προθορών*, выскакиваю впередъ.
προθυμίη, *ης*, *ἡ* доблесть, мужество.

πρόθῦρον, *ου*, *τό* передняя дверь; мѣсто передъ дверями, дворъ.
προϊάλλω высылаю, посылаю.
προϊάπτω = *προϊάλλω*.
προΐημι, пр. нес. *προΐειν*, *εις*, аор. 2. *προῆκα*, *προέηκα*, 3. мн. аор. 2. *πρόεσαν*, пов. *πρόες*, *προέτω*, неопр *προέμεν*, посылаю, высылаю, отсылаю, отпускаю; бросаю, мечу, выпускаю.
προΐκτης, *ου*, *ὁ* нищій.
προΐξ, *προικός*, *ἡ* даръ, подарокъ; *προικός* нар. даромъ, безвозмездно.
προΐστημι, прич. аор. 1. *προστήσας*, ставлю впереди.
Προῖτος, *ου*, *ὁ* Претъ, с. Абаса.
προκαθίζω сажусь.
προκαλέομαι M., аор. *προκαλεσσάμην*, сосл. *προκαλέσσεται*, вызываю, приглашаю.
προκαλίζομαι, пр. нес. *προκαλίζετο*, пов. *προκαλίζεο*, вызываю.
πρόκας вин. мн. см. *πρόξ*.
πρόκειμαι DM. лежу предъ ч. л.
πρόκλῦτος 2. прежде слышанный, старинный.
Πρόκρις, *ιδος*, *ἡ* дочь Эрехѳея, Аѳинскаго царя.
πρόκροσσος 3. по степенямъ (рядами).
προκυλίνδομαι M. качусь впередъ.
προλέγω избираю; прич. пр. сов. стр. *προλελεγμένοι* отборные.
προλείπω, прич. аор. *προλιπών*, неопр. *προλιπεῖν*, пр. сов. *προλέλοιπεν*, оставляю, прокидываю.
προμαχίζω сражаюсь въ первыхъ рядахъ; сражаюсь съ к.
προμάχομαι сражаюсь впереди.
πρόμαχος, *ου*, *ὁ* сражающійся въ первыхъ рядахъ.
Πρόμαχος, *ου*, *ὁ* Промахъ, с. Алегенора.
προμίγνυμι, неопр. аор. 2. стр. *προμιγῆναι*, прежде смѣшиваю, соединяю.
προμνηστῖνοι 3. одинъ за другимъ, по одиночкѣ.
προμολών см. *προβλώσκω*.
πρόμος, *ου*, *ὁ* передній = *πρόμαχος*.
προνοέω прежде замѣчаю; прежде обдумываю, выдумываю.
Πρόνοος, *ου*, *ὁ* Проной, Троянецъ.
πρόξ, *προκός*, *ἡ* серна.
προπάροιθε(ν) нар. впереди, въ присутствіи, прежде; предл. съ род.: предъ, вдоль.
πρόπᾶς, *ᾶσα*, *ᾶν* (*πᾶς*) весь.
προπέμπω, аор. *προὔπεμψα*, высылаю впередъ, отсылаю, посылаю.
προπεσών см. *προπίπτω*.
προπέφανται см. *προφαίνω*.
προπίπτω, прич. аор. *προπεσών*, наклоняюсь напередъ, *προπεσόντες ἔρεσσον* они гребли, нагнувшись впередъ, т. е. съ напряженіемъ силъ.
προποδίζω выступаю впередъ.
προπρηνής 2. наклоненный, согнутый напередъ.
προπροκυλίνδομαι M. качаюсь, валяюсь предъ к. л.; блуждаю.
προρέω протекаю, вытекаю.
πρόρριζος 2. съ корнемъ, до основанія.

πρός, *προτί* и *ποτί* предл. съ род.: отъ, съ, къ, около, на, со стороны, по приказанію, подъ покровительствомъ; съ дат.: при, возлѣ, у, на, къ, за; кромѣ, сверхъ; съ вин.: къ, въ, на, противъ, нар. сверхъ того.

προσάγω, аор. 2. *προσήγᾰγον*, привожу, приношу.

προσᾱΐσσω, прич. аор. *προσᾱΐξας*, прискакиваю, поспѣшаю.

προσᾰλείφω намазываю.

προσᾰμύνω прихожу на помощь.

προσάπτω см. *προτιάπτω*.

προσᾰρηρώς прич. пр. сов. отъ *προσαραρίσκω* плотно положенный.

προσαυδάω, 3. ед. пр. нес. *προσηύδα*, 3. дв. *προσαυδήτην*, говорю к. л.

προσβαίνω, аор. 2. *προσέβην*, 3. мн. *προσέβαν*, прич. *προσβάς*, 3. ед. аор. общ. *προσεβήσετο* восхожу, прихожу, иду къ к. л.

προσβάλλω, *προτιβάλλω*, аор. 2. *ἔβαλον*, 2. ед. наст. общ. *προτιβάλλεαι* прибрасываю, *ἠέλιος προσέβαλλεν ἀρούρας* солнце поразило пашни своими лучами; *M*. бросаюсь, нападаю.

προσδέρκομαι, *ποτιδ*. *DM*. гляжу, смотрю на к. л.

προσδέχομαι, *ποτιδ*. *DM*. прич. *ποτιδέγμενος*, ожидаю, дожидаюсь.

προσδόρπιος, 2. и *ποτιδ*. принадлежащій полднику.

προσειλέω, *προτιειλέω* оттѣсняю, отбиваю.

πρόσειμι (*εἶμι*) прихожу.

προσεῖπον, *προσέειπον* и *προτιεῖπον* обращаюсь съ рѣчью.

προσερεύγομαι *M*. хлещу по ч. л.

πρόσθε(ν), *πρόσθ'* нар. предъ, впереди, впередъ; прежде.

πρόσκειμαι лежу, нахожусь при ч. л.

προσκηδής 2. (*κῆδος*) заботливый.

προσκλῑνω, *ποτικλ*. пр. сов. стр. *ποτικέκλῐμαι*, наклоняю, прислоняю.

προσλέγομαι *M*. 3. ед. аор. *προσέλεκτο* ложусь возлѣ.

προσμῡθέομαι, *προτιμυθ*. *DM*. обращаюсь съ рѣчью.

προσνίσσομαι, *ποτιν*. прихожу.

προσπελάζω приближаю.

προσπίλνᾰμαι *M*. быстро приближаюсь.

προσπλάζω приближаюсь, достигаю.

προσπτήσσω прижимаюсь, наклоняюсь, прич. пр. сов. *ποτιπεπτηώς*.

προσπτύσσομαι, *ποτιπτ*. *M*. буд. -*ξομαι*, аор. -*ξατο* обнимаю, привѣтствую; умоляю.

πρόσσοθεν=*πρόσθεν* нар. впередъ.

πρόσσω см. *πρόσω*.

προσστείχω, 3. ед. аор. 2. *προσέστῐχε*, восхожу.

προστέρπω, *ποτιτ*. сверхъ того еще увеселяю.

προστίθημι, аор. *προσέθηκα*, прикладываю.

προσφάσθαι см. *πρόσφημι*.

προσφάτος 2. недавно убитый (*φεν*-, *φα*-); ласковый (*φημί*).

πρόσφημι, пр. нес. *προσέφην*, аор. *προσεῖπον*, неопр. общ. *προσφάσθαι*, говорю.

προσφυής 2. приросшій; висящій, прикрѣпленный.

προσφύω, прич. аор. 2. *προσφῦς*, приросшій, висящій, прикрѣпленный.

προσφωνέω обращаюсь съ рѣчью

προσφωνήεις 3. и поэтиф. способный говорить.

πρόσω, *πρόσσω* нар. впередъ.

πρόσωπον, ου, τό (ὦψ), мн. *προσώπατα*, дат. *προσώπασι*, лице, наружность.

προτάμνω, прич. аор. 2. *προταμών*, жел. аор. общ. *προταμοίμην*, прежде разрѣзываю; отрѣзываю спереди, провожу борозду.

πρότερος 3. прежній, старѣйшій; предыдущій.

προτέρω нар. дальше, впередъ.

προτεύχω, пр. сов. стр. *προτέτυγμαι*, прежде приготовляю.

προτί см. *πρός*.

προτιάπτω привязываю; удѣляю, даю.

Προτιάων, ονος, ὁ Протіаонъ, Троянецъ.

προτιβάλλεαι, *προτιειλεῖν* см. *προσβάλλω*, *προσειλέω*.

προτιείποι см. *προσεῖπον*.

προτίθημι, 3. мн. пр. нес. *πρότιθεν*, аор. *προὔθηκα*, предлагаю, ставлю предъ к. л.

προτιμυθήσασθαι см. *προσμυθέομαι*.

προτιόσσομαι смотрю на к., предвижу.

πρότμησις, ιος, ἡ животъ.

πρότονος, ου, ὁ канатъ, натянутый съ верху мачты къ обоимъ концамъ корабля.

προτρέπω, аор. 2. общ. *προτραπόμην*, склоняю; обращаюсь, хожу; *ἄχεϊ*, предаюсь.

προτροπάδην нар. все впередъ, постоянно.

προτύπτω, аор. *προὔτυψα*, бросаюсь впередъ.

προὔθηκε см. *προτίθημι*.

προὔπεμψε см. *προπέμπω*.

προὔχω см. *προέχω*.

προφαίνω, пр. нес. *προὔφαινον*, 3. мн. пр. сов. стр. *προπέφανται*, прич. аор. 2. стр. *προφανείς*, показываю, показываюсь; *М*. съ аор. стр. являюсь.

πρόφασις, ιος, ἡ (*φημί*) видъ, предлогъ; *πρόφασιν* подъ видомъ.

προφερής 2. сравн. *-έστερος* 3. и прев. *-έστατος* 3. превосходный, сильный.

προφέρω уношу; приношу, представляю, предлагаю; упрекаю, обнаруживаю.

προφεύγω, 2. ед. аор. 2. жел. *προφύγοισθα*, прич. *προφυγών*, бѣгу впередъ, убѣгаю; избѣгаю.

πρόφρασσα, ἡ, ж. р. къ *πρόφρων* благосклонная; отъ души.

πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ благосклонный, расположенный, отъ души; *προφρονέως* нар. благосклонно, охотно, отъ души.

προχέω проливаю, выливаю; *Р*. теку, разливаюсь.

πρόχνυ нар. (*πρό*, *γόνυ*) на колѣна, на колѣнахъ.
προχοή, *ῆς*, *ἡ*, мн. устье.
πρόχοος, *ου*, *ὁ* (*χέω*) сосудъ, кружка.
πρυλέες, *ων*, *οἱ*, дат. *πρύλεσσι*, *πρυλέεσσι*, тяжело вооруженная пѣхота.
Πρυμνεύς, *έως*, *ὁ* Примней, Феакъ.
πρύμνη, *ἡ*, т. е. *νηῦς*, корма.
πρύμνηθεν нар. со стороны кормы, предъ кормою.
πρυμνήσια, *ων*, *τά*, канаты, которыми привязывали корабль къ берегу.
πρυμνός, 3. крайній, послѣдній, съ корня, снизу.
πρυμνώρεια, *ἡ* (*ὄρος*) подошва горы.
Πρύτανις, *ιος*, *ὁ* Пританисъ, Ликіецъ.
πρώην; нар. недавно, давича.
πρωθήβης, *ου*, *ὁ*, въ первой молодости; ж. *πρωθήβη*.
πρῶι нар. рано, поутру.
πρώιζα нар. ранѣе, третьяго дня.
πρώιον нар. рано, поутру.
πρών, *πρῶνος*, *ὁ*, мн. *πρώονες* вершина, холмъ, мысъ.
Πρωρεύς, *έως*, *ὁ* Прорей, Феакъ.
πρώρη, *ης*, *ἡ* носъ корабля.
πρῶτα см. *πρῶτος*.
Πρωτεσίλᾱος, *ου*, *ὁ* Протезилай, с. Ификла.
Πρωτεύς, *έος*, *ὁ* Протей, морской богъ, слуга Посейдона.
πρώτιστος 3. самый первый; *πρώτιστιον*, *πρώτιστα*, нар. прежде всего, особенно, отлично.
πρωτόγονος 2. первородный.
πρωτοπᾰγής 2. (*πήγνυμι*) недавно сколоченный, новый.
πρωτόπλοος 2. (*πλέω*) въ первый разъ плывущій.
πρῶτος 3. (*πρόατος*, *πρό*) самый передній, первый; *ἐν πρώτῃ ἀγορῇ*, впереди собранія, *ἐνὶ πρώτῃσι θύρῃσι* передъ дверью, *οἱ πρῶτοι*=*πρόμαχοι* сражающійся въ первыхъ рядахъ, *πρ. ῥυμός* конецъ дышла, *πρῶτοι* знатные, *τὰ πρῶτα* (*ἆθλα*) первая награда; *πρῶτον*, *πρῶτα*, нар. сперва, первый разъ; *ἐπεί* и *ἐπειδὴ πρῶτον* или *πρῶτα*, или *τὸ πρῶτον*, *τὰ πρῶτα*, послѣ того какъ, какъ скоро.
πρωτοτόκος 2. (*τεκεῖν*) рождающій въ первый разъ.
Πρωτώ, *οῦς*, *ἡ* Прото, нимфа.
πρώονες см. *πρών*.
πταίρω, аор. 2. *ἔπτᾰρον*, чихаю.
πτάμενος, *πτάτο* см. *πέτομαι*.
πτελέη, *ης*, *ἡ* вязъ (ulmus).
Πτελεός, *οῦ*, *ἡ* городъ въ Θессаліи.
πτέρνα, *ης*, *ἡ* пята.
πτερόεις 3. крылатый, быстрый, легкій.
πτερόν, *οῦ*, *τό* перо, крыло.
πτέρυξ, *ῠγος*, *ἡ*, дат. мн. *πτερύγεσσιν*, перо, крыло.
πτήσσω, аор. *ἔπτηξα*, прич. пр. сов. *πεπτηώς*, *ῶτος*, прижимаюсь, боюсь; пугаю, поражаю.
πτοέω, *πτοιέω*, 3. мн. аор. стр. *ἐπτοίηθεν* страшу, пугаю, *P.* боюсь.
πτολεμίζω, *πτολεμιστής*, *πτο-*

λεμόνδε, πτόλεμος см. πολεμίζω.
πτολίεθρον, ου, τό городъ.
πτολιπόρθιος, ου, ὁ =
πτολίπορθος, ὁ, ἡ разрушитель городовъ (Ἄρης).
πτόλις, ιος, ἡ см. πόλις.
πτόρθος, ου, ὁ побѣгъ, отпрыскъ, вѣтвь.
πτύγμα, ατος, τό складка, πέπλοιο сложенное платье.
πτυκτός 3. сложенный.
(πτύξ), род. πτῠχός, ἡ складка, полоса; ущеліе, лощина.
πτύξασα см. πτύσσω.
πτύον, τό, род. πτῠόφιν, вѣяло.
πτύσσω, аор. ἔπτυξα, складываю; *M*. сгибаюсь.
πτύω, выплевываю; извергаю.
πτώξ, πτωκός, ὁ, ἡ робкій; ὁ πτώξ заяцъ.
πτωσκάζω, прячусь, боюсь.
πτώσσω прячусь, боюсь; бѣгу отъ страха, избѣгаю; прошу милостыни.
πτωχεύω прошу милостыни.
πτωχός 3. нищій.
Πυγμαῖοι, ων, οἱ Пигмеи, баснословный мелкій народъ.
πυγμᾰχίη, ης, ἡ кулачный бой.
πυγμάχος, ου, ὁ кулачный боецъ.
πυγμή, ῆς, ἡ кулакъ, кулачный бой.
πῠγούσιος 3. длиною въ локоть.
πύελος, ου, ἡ ванна, корыто.
πύθεσθαι см. πυνθάνομαι.
πυθμήν, ένος, ὁ основаніе, дно, подножіе, корень.
πύθω привожу въ гніеніе; *P*. гнію.
Πυθώ, οῦς, и Πυθών, ῶνος, ἡ Пиѳонъ, земля въ Фокидѣ; Πῡθῶδε нар. въ Пиѳонъ.
πῦκᾰ нар плотно, крѣпко; тщательно, заботливо.
πῠκάζω, аор. πύκασα, прич. пр. сов. стр. πεπυκασμένος тѣсно привязываю; покрываю крѣпко, со всѣхъ сторонъ; стѣсняю.
πῠκῐμηδής 2. заботливый, разумный.
πῠκῐνά, πυκινός см. πυκνός.
πυκνός 3., πυκινός 3. густой, крѣпкій, сжатый, частый; крѣпко сплоченный (δόμος); сильный, великій, разумный; πυκνόν, πυκνά, πυκινόν, πυκινά и πυκινῶς нар. густо, часто, крѣпко; разумно.
Πῠλαιμένης, οῦς, ὁ Пилеменъ, царь Пафлагонскій.
Πύλαιος, ου, ὁ Пилей, с. Леѳа.
πῡλάρτης, αο, ὁ сторожъ, крѣпко запирающій двери ада (Плутонъ).
Πυλάρτης, αο, ὁ Пилартъ, Троянецъ.
πῠλᾰωρός, οῦ, ὁ привратникъ.
πύλη, ης, ἡ двери, ворота.
Πῠλήνη, ης, ἡ Пилена, гора въ Этоліи.
Πύλιος 3 Пилосскій, изъ Пилоса; οἱ Π. Пилосцы.
πῠλόθεν нар. изъ Пилоса.
Πῠλοιγενής 2. родившійся въ Пилосѣ.
πῠλόνδε нар. въ Пилосъ.
Πύλος, ου, ἡ Пилосъ, гор. въ Мессеніи; царство Нестора.
Πύλων, ωνος, ὁ Пилонъ, Троянецъ.
πῦμᾰτος 3. самый крайній, послѣдній; πύματον, πύματα

нар. наконецъ; въ послѣдній разъ.
πυνθάνομαι (πυθ-) и πεύθομαι DM. буд. πεύσομαι, аор. ἐπυθόμην, жел. πεπύθοιτο, пр. сов. πέπυσμαι, 2. ед. πέπυσσαι, давнопр. ἐπεπύσμην спрашиваю, вывѣдываю, узнаю, слышу.
πύξ нар. кулакомъ, въ кулачномъ бою.
πύξινος 3. буковый.
πῦρ, πυρός, τό огонь; τὰ πυρά (по 2. скл.) сторожевой огонь.
πυράγρη, ης, ἡ щипцы.
Πυραίχμος, ου, ὁ Пирехмъ, союзникъ Троянцевъ.
πυρακτέω верчу въ огнѣ, закаливаю.
Πύρασος, ου, ὁ Пирасъ, Троянецъ.
Πύρασος, ου, ἡ городъ въ Θессаліи.
πυργηδόν нар. точно башни, въ каре, густыми рядами.
πύργος, ου, ὁ башня; оплотъ, укрѣпленіе, защита; каре, фаланга.
πυργόω, окружаю башнями, укрѣпляю.
πυρετός, οῦ, ὁ (πῦρ) лихорадка.
πυρή, ῆς, ἡ костеръ.
πυρηφόρος 2. = πυροφόρος.
πυριήκης 2. (ἀκή) съ огненнымъ остріемъ.
πυρίκαυστος 2. (καίω) закаленный въ огнѣ.
Πύρις, ιος, ὁ Пирисъ, Троянецъ.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ Пирифлегеθонъ, рѣка въ подземномъ мірѣ.
πυρκαϊή, ῆς, ἡ костеръ.
πύρνον, ου, τό пшеничный хлѣбъ.
πυρός, οῦ, ὁ пшеница.
πυροφόρος, 2. производящій пшеницу.
πυρπολέω развожу огонь.
πυρσός, οῦ, ὁ огонь, сигналъ.
πώ энкл. еще, когда нибудь, какъ нибудь, οὔπω, μήπω еще не; οὔ πω никакимъ образомъ.
πώεα, πώεσι см. πῶυ.
πωλέομαι DM. 2. ед. наст. πωλέ' = πωλέεαι, прич. πωλεύμενος, пр. нес. πωλέσκετο, буд. πωλήσομαι, обращаюсь, нахожусь, пребываю, посѣщаю.
πῶλος, ου, ὁ, ἡ жеребенокъ.
πῶμα, ατος, τό крышка.
πώποτε нар. когда нибудь, οὐ πώποτε никогда.
πῶς нар. какъ, какимъ образомъ?
πώς энкл. какъ нибудь.
πωτάομαι (πέτομαι) летаю.
πῶυ, εος, τό, дат. мн. πώεσι стадо (овецъ).

Ρ.

ῥ', ῥα = ἄρα.
ῥάβδος, ου, ἡ розга, прутъ, жезлъ, чародѣйская розга.
ῥαδαλός 3. гибкій.
Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ Радамантъ, с. Зевса.
ῥαδινός 3. гибкій.
ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ капля; κονίης ῥαθάμιγγες брызги пыли.
ῥαίνω, пов. аор. ῥάσσατε, 3. мн. пр. сов. стр. ἐρράδαται,

давнопр. ἐρράδατο, обрызгиваю.
ῥαιστήρ, ηρος, ἡ молотъ.
ῥαίω, неопр. буд. ῥαισέμεναι, аор. 1. ἔρραισα, аор. стр. ἐρραίσθην разрушаю, сокрушаю; P. сокрушаюсь, разлетаюсь въ куски, гибну, ῥαιόμενος 3. претерпѣвшій кораблекрушеніе.
ῥάκος, εος, τό оборванное платье, лохмотье.
ῥαπτός 3. сшитый, соединенный.
ῥάπτω, аор. ῥάψα, сшиваю; хитро приготовляю, выдумываю.
ῥάσσατε см. ῥαίνω.
ῥαφή, ῆς, ἡ шовъ.
ῥάχις, ιος, ἡ хребетъ; спина.
Ῥέα, Ῥείη, ἡ Рея, дочь Урана, супруга Кроноса, мать Зевса.
ῥέα и ῥεῖα нар. легко, безъ труда.
ῥέεθρα, ων, τά волны, токи.
ῥέζω, буд. ῥέξω, аор. ἔρεξα, ἔρρεξα, неопр. аор. стр. ῥεχθῆναι, прич. ῥεχθείς, дѣлаю, совершаю, дѣйствую; поступаю съ к. л. κακῶς дурно; приношу жертвы ἱερά.
ῥέθος, εος, τό членъ.
ῥεῖα = ῥέα.
Ῥείη = Ῥέα.
Ῥεῖθρον, ου, τό гавань въ Итакѣ.
ῥέξαι см. ῥέζω.
ῥέπω склоняюсь, клонюсь.
ῥερυπωμένος см. ῥυπόω.
ῥεχθείς см. ῥέζω.
ῥέω, аор. ἐρρύην, ῥύην, теку; спадаю.
(ῥηγμίν), ῖνος, ὁ приливъ волнъ къ берегамъ; берегъ.
ῥήγνῡμι, ῥήσσω, пр. нес. ῥήγνυσκε, буд. ῥήξω, аор. ἔρρηξα, ῥῆξα, аор. общ. ἐρρηξάμην, ῥηξάμην рву, ломаю, разбиваю, пробиваю, топчу; M. ломаюсь; разрываю, возбуждаю ἔριδα ссорю.
ῥῆγος, εος, τό коверъ, покрывало, одѣяло.
ῥηθείς прич. аор. стр. къ εἴρω ясно сказанный.
ῥηίδιος 3. сравн. ῥηίτερος, прев. ῥηίτατος 3. и ῥήιστος 3. легкій, не трудный; ῥηιδίως нар. легко, безъ труда.
ῥηκτός 3. разсѣкаемый, разрываемый.
Ῥήνη, ης, ἡ Рена, мать Медона.
ῥηξηνορίη, ης, ἡ сила сокрушающая ряды вооруженныхъ мужей, мужество, храбрость.
ῥηξήνωρ, ορος, ὁ сокрушитель рядовъ (Ахиллесъ).
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ Рексеноръ, братъ Алкиноя.
ῥῆσις, ιος, ἡ рѣчь, сказаніе.
Ῥῆσος, ου, ὁ Ресъ, царь Ѳракійскій; рѣка въ Троядѣ.
ῥήσσω см. ῥήγνῡμι.
ῥητήρ, ῆρος, ὁ витія.
ῥητός 3. сказанный, условленный.
ῥήτρη, ης, ἡ условіе, договоръ.
ῥῑγεδανός 3. страшный, ужасный.

ῥιγέω, аор. (ἐρ)ρίγησα, пр. сов. ἔρρῖγα, сосл. ἐῤῥίγησι, 3. давнопр. ἐῤῥίγει, страшусь, боюсь.

ῥίγιον, сравн. отъ ῥῖγος, страшнѣе, ужаснѣе, хуже; прев. τὰ ῥίγιστα самое ужасное.

Ῥίγμος, ου, ὁ Ригмъ, с. Пироя.

ῥῖγος, εος, τό холодъ.

ῥῑγόω, неопр. буд. общ. ῥιγωσέμεν мерзну.

ῥίζα, ης, ἡ корень.

ῥιζόω вкореняю, насаждаю; укрѣпляю.

ῥίμφα нар. быстро, проворно.

ῥίν см. ῥίς.

ῥῖνα, ῥῖνας см. ῥίς.

ῥῑνός, οῦ, ἡ и τὸ ῥινόν кожа; снятая шкура, щитъ сдѣланный изъ кожи.

ῥῑνοτόρος, ου, ὁ пробивающій щитъ.

ῥίον, ου, τό высокая гора; скала, мысъ.

ῥιπή, ῆς, ἡ ударъ, стремленіе, сила, напоръ, порывъ.

Ῥίπη, ης, ἡ Рипа, городъ въ Аркадіи.

ῥιπτάζω разбрасываю.

ῥίπτω, пр. нес. ῥίπτασχον, аор. ῥῖψα, бросаю, мечу.

ῥίς, ῥῑνός, ἡ носъ; ῥῖνες ноздри.

ῥίψ, ῥῑπός, ἡ, дат. мн. ῥίπεσσι, тростникъ; плетенка изъ тростника.

ῥοδανός 3. гибкій, движимый.

Ῥόδιος 3. см. Ῥόδος.

Ῥοδίος, ου, ὁ Родій, рѣка въ Троядѣ.

ῥοδοδάκτῠλος 2. розоперстый.

ῥοδόεις 3. розовый.

Ῥόδος, ου, ἡ Родосъ, остр. у берега Малой Азіи.

ῥοή, ῆς, ἡ (ῥέω) токъ, теченіе, волна.

ῥόθιος 3. шумящій, бурный.

ῥοιά, ᾶς, ἡ гранатовая яблонь.

ῥοιβδέω поглощаю.

ῥοιζέω шумлю, свищу.

ῥοῖζος, ου, ὁ, ἡ визжаніе.

ῥόος, ου, ὁ токъ, теченіе, рѣка.

ῥόπαλον, ου, τό булава.

ῥοχθέω шумлю, реву.

ῥύατο см. ῥύομαι.

ῥῠδόν нар. потокомъ, изобильно.

ῥύη = ἐρρύη см. ῥέω.

ῥῡμός, οῦ, ὁ дышло.

ῥύομαι M. аор. ῥυσάμην, пов. ῥῦσαι, неопр. наст. ῥῦσθαι, 3. мн. пр. нес. ῥύατ' = ἐρρύοντο; отъ ῥύσκομαι 2. ед. пр. нес. ῥύσκευ спасаю, избавляю; защищаю; удерживаю.

ῥῠπάω я грязенъ.

ῥύπος, ου, ὁ, мн. τὰ ῥύπα, грязь, нечистота.

ῥῠπόω мараю, прич. пр. сов. стр. ῥερυπωμένος замаранный.

ῥῦσθαι см. ῥύομαι.

ῥῦσιον, ου, τό добыча.

ῥύσκευ см. ῥύομαι.

ῥῡσός 3. морщинистый.

ῥυστάζω, пр. нес. ῥυστάζεσκεν, таскаю; обижаю.

ῥυστακτύς, ύος, ἡ обида, оскорбленіе.

ῥῡτήρ, ῆρος, ὁ (ἐρύω) натягивающій, βιοῦ; пускающій ὀϊστῶν, ремень, возжа; (ῥύομαι) защитникъ, стражъ σταθμῶν.

Ῥύτιον, ου, τό Ритіонъ, городъ на остр. Критѣ.
ῥυτός 3. притащенный.
ῥωγαλέος 3. разорванный.
ῥώξ, ῥωγός, ὁ, ἡ отверстіе; боковая дверь, окошко.
ῥώομαι DM. 3. мн. пр. нес. (ἐρ)ῥώοντο сильно, быстро двигаюсь, спѣшу, стремлюсь.
ῥωπήιον, ου, τό кустарникъ.
ῥωχμός, οῦ, ὁ щель; рытвина.
ῥώψ, ῥωπός, ἡ хворостъ.

Σ.

σ᾽ = σέ, σοί, σά.
Σαγγάριος, ου, ὁ Сангарій, рѣка въ Виѳиніи.
σαίνω машу хвостомъ.
σακέσπαλος, ου, ὁ потрясатель щита.
σακος, εος, τό щитъ.
Σαλαμίς, ῖνος, ἡ Саламинъ, остр. въ Саронскомъ заливѣ.
Σαλμωνεύς, ῆος, ὁ Салмоней, с. Эола.
σάλπιγξ, γγος, ἡ труба.
σαλπίζω, буд. σαλπίγξω, трублю, гремлю.
Σάμη и Σάμος, ἡ Самосъ, остр. близь Итаки.
Σάμος, ου, ἡ = 1) ἡ Σάμη, 2) Σάμος Θρηικίη островъ Эгейскаго моря.
σανίς, ίδος, ἡ доска; дверь, σανίδες, половинки дверей; каѳедра.
σαοφροσύνη, ης, ἡ благоразуміе.
σαόφρων, ονος, ὁ, ἡ разумный.
σαόω, σῶ, σώω, σώζω, буд. σαώσω, аор. σάωσα, аор. стр. ἐσαώθην; отъ σώω прич. σώοντες, пр. нес. σώεσκον спасаю; P. меня спасаютъ, остаюсь живымъ.
σαπήη = σαπῇ см. σήπω.
σαρδάνιον нар. насмѣшливо.
σάρξ, σαρκός, ἡ, дат. мн. σάρκεσσι, мясо.
Σαρπηδών, όνος, и όντος, ὁ Сарпедонъ, с. Зевса.
Σατνιόεις, εντος, ὁ рѣка въ Мизіи.
Σάτνιος, ου, ὁ Сатній, с. Энопса.
σαυρωτήρ, ῆρος, ὁ остріе копья.
σάφα нар. ясно, точно, вѣрно.
σάω, σαῶσαι см. σαόω.
σαώτερος 3. сравн. отъ σαός здравый, цѣлый.
σβέννυμι, аор. ἔσβεσα, неопр. σβέσσαι, аор. 2. ἔσβην погашаю; смиряю, укрощаю; аор. 2. гасну; перестаю.
σεβάζομαι DM. аор. 1. σεβάσσατο, боюсь.
σέβας, τό страхъ, стыдъ, уваженіе, благоговѣніе; удивленіе.
σέβομαι D. стыжусь.
σέθεν = σοῦ см. σύ.
σεῖ = σεῖο см. σύ; σεῖο = σοῦ.
σειρή, ῆς, ἡ веревка, канатъ.
Σειρῆνες, ων, αἱ Сирены, миѳолог. дѣвицы, на южномъ берегу Италіи, пѣніемъ своимъ привлекавшія къ себѣ и убивавшія плывшихъ мимо ихъ.
σείω, аор. σεῖσα, аор. общ. σεισάμην, пр. нес. ἐσσείοντο, трясу, потрясаю, махаю; P. и M. качаюсь, движусь.
Σέλαγος, ου, ὁ Селагъ, о. Амфія.

σέλᾰς, ᾰος, τό, дат. σέλαϊ и σέλᾳ, свѣтъ, блескъ, лучъ.
σελήνη, ης, ἡ мѣсяцъ, луна.
Σεληπιάδης, ου, ὁ с. Селепія = Эвенъ.
σέλινον, ου, τό петрушка.
Σελλήεις, εντος, ὁ рѣка 1) въ Элидѣ, 2) въ Троядѣ.
Σελλοί, ῶν, οἱ Селлы, пророки Додонскаго Зевса.
Σεμέλη, ης, ἡ Семела, дочь Кадма.
σέο, σεῦ, σευ=σοῦ, σου, см. σύ.
σεῦα, ἔσσευα см. σεύω.
σεύω, аор. ἔσσευα, σεῦα, аор. общ. ἐσσευάμην, σευάμην, пр. сов стр. ἔσσῠμαι, давнопр. ἐσσύμην гоню, прогоняю, преслѣдую; извлекаю αἷμα; *P*. спѣшу, устремляюсь, желаю; прич. ἐσσύμενος сильно желающій; *M*. гоню, охочусь, прогоняю.
σή ж. р. отъ σός.
σηκάζω, 3. мн. аор. стр. σηκάσθεν, запираю.
σηκοκόρος, ου, ὁ конюхъ.
σηκός, οῦ, ὁ хлѣвъ, стойло.
σῆμα, ᾰτος, τό знакъ, признакъ, предзнаменованіе; памятникъ, могила; цѣль, мета.
σημαίνω, буд. σημανέω, аор. σήμηνα, обозначаю, подаю знакъ, приказываю, показываю.
σημάντωρ, ορος, ὁ повелитель, властелинъ; правитель коней; пастухъ.
σήμερον нар. сегодня.
σήπω, пр. сов. σέσηπα, аор. 2. ἐσάπην, сосл. σαπήῃ, привожу въ гніеніе; *P*. гнію.
Σήσαμος, ου, ἡ Сезамъ, городъ въ Пафлагоніи.
Σηστός, οῦ, ἡ Сестъ, городъ во Өракіи, при Геллеспонтѣ
σθενᾰρός 3. (σθένος) сильный, могучій.
Σθένελος, ου, ὁ Сѳенелъ, 1) с. Капанея, 2) с. Персея.
σθένος, εος, τό сила, могущество, войско.
σῑᾰλος, ου, ὁ откормленная свинья.
σῑγᾰλόεις 3. блистательный, прекрасный.
σῑγάω молчу.
σιγῇ нар. молча, тихо.
σῐδήρεος и σιδήρειος 3. желѣзный; твердый, крѣпкій.
σίδηρος, ου, ὁ желѣзо, мечъ.
Σῑδονίηθεν нар. изъ Сидона.
Σῑδόνιος 3. Сидонскій; ἡ Σιδονίη Сидонія, земля въ Финикіи; ὁ Σιδόνιος Сидонянинъ.
Σῑδών, ῶνος, ἡ Сидонъ, городъ въ Финикіи.
Σῑδών, όνος, ὁ Сидонянинъ.
σίζω шиплю.
Σῐκᾰνίη, ης, ἡ первоначальное имя остр. Сициліи.
Σικελός 3. Сицилійскій; οἱ Σικελοί Сицилійцы.
Σῐκῠών, ῶνος, ἡ, ὁ Сикіонъ, городъ въ Пелопоннезѣ.
Σῑμόεις, εντος, ὁ Симоисъ, рѣка въ Троядѣ; богъ рѣки.
σῑνομαι *DM*., пр. нес. σινέσκοντο, похищаю, отнимаю, врежу.
σίντης, ου, ὁ грабитель; прил. хищный.
Σίντιες, ων, οἱ Синтійцы, первые жители Лемноса.

Σῐπῠλος, ου, ὁ гора въ Лидіи.
Σῐσῠφος, ου, ὁ Сизифъ, с. Эола.
σιτέομαι *M*. питаюсь.
σῑτος, ου, ὁ пшеница, хлѣбъ, пища.
σῑτοφάγος 2. ѣдящій хлѣбъ.
σιφλόω, жел. аор. σιφλώσειεν, посрамляю, стыжу.
σῐωπάω, жел. аор. σιωπήσειαν, молчу.
σῐωπῇ нар. молча, тихо, тайно.
σκάζω хромаю.
Σκαιαί, αἱ, πύλαι Скейскія ворота въ Троѣ.
σκαιός 3. лѣвый, западный.
σκαίρω прыгаю, пляшу.
Σκαμάνδριος 3. τὸ Σκ. πεδίον долина Скамандра.
Σκαμάνδριος, ου, ὁ Скамандрій, с. Гектора: с. Строфія.
Σκάμανδρος, ου, ὁ Скамандръ, рѣка въ Троядѣ; богъ рѣки.
Σκάνδεια, ας, ἡ гавань на остр. Киөерѣ.
Σκάρφη, ης, ἡ Скарфа, городъ въ Локридѣ.
σκᾰφίς, ίδος, ἡ сосудъ.
σκεδάννῡμι, аор. σκέδασα, пов. σκέδασον, разгоняю; проливаю αἷμα.
σκέδασις, εως, ἡ разсѣяніе.
σκέδᾰσιν θεῖναι = σκεδάσαι.
σκέλλω, аор. жел. σκήλειε, сушу, изсушаю.
σκέλος, εος, τό голень, бедро.
σκέπαρνον, ου, τό сѣкира.
σκέπᾰς, ατος, τό прикрытіе, покрывало, защита.
σκεπάω, 3. мн. наст. σκεπόωσι, прикрываю, защищаю.
σκέπτομαι *DM*. осматриваюсь; смотрю; разсматриваю, наблюдаю.
σκηπάνιον, ου, τό жезлъ.
σκηπτοῦχος 2. скиптроносецъ.
σκῆπτρον, ου, τό посохъ, жезлъ, скиптръ; царское достоинство.
σκήπτομαι *M*. опираюсь.
σκηρίπτομαι *M*. опираюсь.
σκιάζω покрываю тѣнью.
σκῐάω = σκιάζω, *P*. покрываюсь тѣнью; пр. нес. σκιόωντο.
σκίδναμαι *P*. распространяюсь, разсѣеваюсь; расходиться; брызжу.
σκῐερός 3. тѣнистый.
σκῐή, ῆς, ἡ тѣнь.
σκῐόεις 3. тѣнистый; темный.
σκιρτάω прыгаю, пляшу.
σκολιός 3. кривой; ложный.
σκόλοψ, οπος, ὁ колъ, частоколъ.
σκόπελος, ου, ὁ утесъ, скала.
σκοπιάζω подсматриваю, подстерегаю.
σκοπιή, ῆς, ἡ высокое мѣсто, съ котораго можно смотрѣть, холмъ, скала; ἔχειν σκοπίην = σκοπιάζειν.
σκοπός, οῦ, ὁ, ἡ смотритель, стражъ, лазутчикъ; цѣль, планъ, намѣреніе.
σκότιος 3. темный; тайный.
σκοτομήνιος 2. безлунный, мрачный.
σκότος, εος, τό тьма, мракъ.
σκυδμαίνω, неопр. σκυδμαινέμεν, сержусь.
σκύζομαι *D*. гнѣваюсь, негодую.
σκύλαξ, ᾰκος, ἡ щенокъ.
Σκύλλα, ης, ἡ Скилла, морское чудовище.

σχύμνος, ου, ὁ молодое животное, львенокъ.
Σκῦρος, ου, ἡ Скиросъ; 1) остр. Эгейскаго моря; Σκυράθεν нар. изъ Скироса; 2) городъ во Фригіи.
σκῦτος, εος, τό кожа.
σκῡτοτόμος, ου, ὁ шорникъ.
σκύφος, ου, ὁ чаша, бокалъ.
σκώληξ, ηκος, ὁ дождевой червь.
σκῶλος, ου, ὁ=σκόλοψ.
Σκῶλος, ου, ἡ мѣстечко въ Віотіи.
σκώψ, σκωπός, ὁ сова, филинъ.
σμᾰραγέω, аор. сосл. σμαραγήσῃ, шумлю, гремлю, оглашаюсь громомъ.
σμερδᾰλέος 3. страшный, ужасный; σμερδαλέον, σμερδαλέα нар. ужасно.
σμερδνός 3. страшный; σμερδνόν нар. страшно.
σμήχω тру, натираю.
σμῑκρός 3.=μικρός небольшой.
Σμινθεύς, ῆος, ὁ Сминѳейскій (Аполлонъ), отъ Σμίνθη городъ въ Троадѣ, гдѣ былъ храмъ Аполлона, или отъ σμίνθος мышь, символъ предсказанія.
σμύχω, аор. ἔσμυξα, пожираю огнемъ.
σμῶδιξ, ιγγος, ἡ рубецъ, синякъ.
σόη см. σοάω; σοῖο см. σός.
σόλος, ου, ὁ желѣзный кругъ.
Σόλῠμοι, ων, οἱ Солимы, народъ въ Ликіи.
σόος 3. (σῶς) здоровый, цѣлый, неповрежденный.
σορός, οῦ, ὁ урна.
σός 3. род. σοῖο твой.
Σούνιον, ου, τό Суніонъ, мысъ въ Аттикѣ.
σοφίη, ης, ἡ умѣніе, знаніе, мудрость.
Σπάρτη, ης, ἡ Спарта, городъ въ Лаконіи; Σπάρτηθεν нар. изъ Спарты, Σπάρτηνδε нар. въ Спарту.
σπάρτον, ου, τό веревка, канатъ.
σπάω, аор. ἔσπᾰσα, аор. общ. σπασ(σ)άμην, пов. σπάσσασθε, аор. 1. стр. ἐσπάσθην вытаскиваю, *М*. влеку, вырываю.
σπεῖο см. ἕπομαι.
σπεῖος=σπέος.
σπεῖρος, ου, τό полотно, покрывало; парусина.
σπεῖσαι, σπείσασκε см. σπένδω.
Σπειώ, οῦς, ἡ Спео, нимфа.
σπένδω, 2. ед. сосл. σπένδησθα, пр. нес. σπένδεσκον, буд. σπείσω, аор. ἔσπεισα, σπεῖσαι, σπείσασκε, пов. σπεῖσον выливаю, совершаю возліяніе.
σπέος и σπεῖος, τό род. σπείους, дат. σπῆϊ, дат. мн. σπέσσι, σπῆεσσι пещера.
σπέρμα, ᾰτος, τό сѣмя, посѣвъ.
Σπερχειός, οῦ, ὁ Сперхій, рѣка въ Θессаліи; богъ рѣки.
σπέρχω бѣгу, спѣшу; σπερχόμενος поспѣшный, быстрый.
σπέσθαι см. ἕπομαι.
σπεύδω спѣшу; ускоряю, усердно хлопочу о ч. л.
σπῆϊ, σπήεσσι см. σπέος.
σπῐδής 2 широкій.
σπῐλάς, ᾰδος, ἡ скала, утесъ.
σπινθήρ, ῆρος, ὁ искра.
σπόγγος, ου, ὁ губка.
σποδιή, ῆς, ἡ куча золы.
σποδός, οῦ, ἡ зола, пепелъ.

σπονδή, ῆς, ἡ священное возліяніе; мн. договоръ.
σπουδή, ῆς, ἡ поспѣшность, быстрота, забота, вниманіе; серьезность; σπουδῇ нар. поспѣшно; съ трудомъ, едва.
σταδίῃ ὑσμίνῃ рукопашный, стойкій бой.
στάζω, аор. στάξα, пускаю каплями, вливаю.
στάθμη, ης, ἡ (ἵστημι) снурокъ, (у плотниковъ), отвѣсъ.
σταθμός, οῦ, ὁ станція, хлѣвъ, пастушеская куща; σταθμόνδε нар. въ хлѣвъ; столпъ, дверной косякъ; вѣсъ.
στάμεν, στάμεναι=στῆναι см. ἵστημι.
σταμίν, ῖνος, ὁ (ἵστημι) ребра корабля.
στάν см. ἵστημι.
στάξ' вм. ἔσταξε см. στάζω.
στάς см. ἵστημι.
στᾰτός 3. поставленный, стоящій.
σταυρός, οῦ, ὁ частоколъ.
στᾰφυλή, ῆς, ἡ виноградъ.
σταφύλη, ης, ἡ отвѣсъ, ἵπποι σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσαι одинаковаго роста.
στάχυς, [illegible], ἡ колосъ.
στέαρ, ᾱτος, τό сало, жиръ.
στείβω топчу, растаптываю.
στεῖλα вм. ἔστειλα см. στέλλω.
στειλειή, ῆς, ἡ отверстіе, въ которое всаживается топорище.
στειλειόν, οῦ, τό топорище.
στεῖνος, εος, τό тѣснина; тѣснота, давка.
στείνω = στένω дѣлаю тѣснымъ, стѣсняю; *P.* дѣлаюсь тѣснымъ, наполняюсь, обременяюсь.
στεινωπός 2. тѣсный; ἡ στ. ὁδός тѣснина; ὁ στ. (πόντος) проливъ.
στείομεν = στῶμεν см. ἵστημι.
στείρη, ης, ἡ киль.
στεῖρη, ἡ (ж.р. къ στερεός) безплодная.
στείχω, аор. 2. ἔστῐχον, шествую, иду, прохожу.
στέλλω, буд. στελέω, аор. ἔστειλα, στεῖλα, ставлю, ставлю въ строй, въ порядокъ, вооружаю, снаряжаю; посылаю; спускаю ἱστία; *M.* приготовляюсь; вооружаюсь; ἱστία спускаю.
στέμμα, ᾰτος, τό вѣнокъ.
στενᾰχεσχ' вм. στενάχεσκε см. στενάχω.
στενᾰχίζω стону.
στενᾰχω стону, шумлю; оплакиваю.
Στέντωρ, ορος, ὁ Стенторъ, Грекъ, съ сильнымъ голосомъ.
στένω, στείνω, стону; шумлю.
στερεός 3. крѣпкій, твердый; суровый, жестокій; στερεῶς нар. крѣпко, твердо, жестоко.
στερέω, неопр. аор. στερέσαι, лишаю.
στέρνον, ου, τό грудь.
στεροπή, ῆς, ἡ молнія; блескъ, свѣтъ.
στεροπηγερέτα, αο, ὁ (ἀγείρω) собирающій молнію, (ἐγείρω) возбуждающій, посылающій молнію.
στεῦμαι, στεῦται, пр. нес. στεῦτο, дѣлаю видъ, показываю;

обѣщаю, утверждаю, угрожаю.
στεφάνη, ης, ἡ вѣнокъ; мѣдный край шлема, шлемъ; край, вершина.
στέφανος, ου, ὁ кругъ, вѣнокъ.
στεφανόω, пр. сов. стр. ἐστεφάνωμαι, окружаю, опоясываю.
στέφω окружаю, μορφὴν ἔπεσι украшаю.
στέωμεν, στῇ, στήῃ см ἵστημι.
στῆθος, εος, τό грудь, род. и дат. στήθεσφιν.
στήλη, ης, ἡ столпъ, гробовой столпъ, памятникъ.
στήμεναι, στῆναι см. ἵστημι.
στηρίζω, аор. 1. ἐστήριξα, στήριξα, неопр. аор. общ. στηρίξασθαι, давнопр. ἐστήρικτο, упираю, утверждаю; стою твердо; M. опираюсь.
στιβαρός 3. плотный, сильный, крѣпкій; στιβαρῶς нар.
στίβη, ης, ἡ иней.
στίλβω блистаю, сіяю.
στιλπνός 3 блистающій.
(στίξ, ἡ) στιχός рядъ, строй, порядокъ.
στιχάομαι M. пр. нес. ἐστιχόωντο, идти рядами, маршировать; плыть рядами.
Στιχίος, ου, ὁ Стихій, Грекъ.
στόμα, ατος, τό ротъ, уста, пасть; отверстіе, устье; лице; остріе.
στόμαχος, ου, ὁ горло.
στοναχέω стону.
στοναχή, ῆς, ἡ стонъ.
στοναχίζω = στεναχίζω.
στονόεις 3. обильный стонами, печальный, жалобный.
στόνος, ου, ὁ стонъ.
στορέννυμι, στόρνυμι, στρώννυμι, аор. ἐστόρεσα, στόρεσα, пр. сов. стр. ἔστρωμαι, давнопр. ἔστρωτο, разстилаю, πόντον успокоиваю.
Στρατίη, ης, ἡ Стратія, городъ въ Аркадіи.
Στρατίος, ου, ὁ Стратій, с. Нестора.
στρατόομαι M. стою лагеремъ.
στρατός, ὁ, род. στρατόφιν, лагерь, войско.
στρεπτός 3. сплетенный; гибкій; умолимый.
στρεύγομαι DP обезсиливаюсь, изнуряюсь.
στρεφεδινέομαι P. обращаюсь вокругъ.
στρέφω, аор. στρέψα, στρέψασκον, верчу, обращаю, направляю; обращаюсь; P. поворачиваюсь, возвращаюсь, удаляюсь.
στρέψασκον см στρέφω
στρόμβος, ου, ὁ кубарь.
στρουθός, οῦ, ἡ воробей.
στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ вихрь.
στροφαλίζω верчу, обращаю.
Στρόφιος, ου, ὁ Строфій, отецъ Скамандрія.
στρόφος, ου, ὁ веревка, поясъ.
στρώννυμι см. στορέννυμι.
στρωφάω кручу, пряду, M. обращаюсь, переворачиваюсь, пребываю.
στυγερός 3. ужасный, страшный, στυγερῶς нар. страшно.
στυγέω, аор. 2. ἔστυγον, аор. 1. ἔστυξα, ненавижу, боюсь; аор. 1. дѣлаю страшнымъ.
Στύμφηλος, ου, ἡ Стимфалъ, городъ въ Аркадіи.
Στύξ, Στυγός, ἡ Стиксъ, рѣка въ подземномъ мірѣ

Στύρα, ων, τά Стира, гор. на остр. Эвбеѣ.

στῠφελίζω, буд. -ξω, аор. -ξα бью, толкаю, тѣсню, гоню, прогоняю; обижаю, поношу.

σύ, род. σέο, σεῦ, σεῖο, σέθεν, дат. σοί, τοί, τείν, вин. σέ ты.

σῠβόσιον, ου, τό стадо свиней.

σῠβώτης, αο, ὁ свинопасъ.

σύγε см. σύ.

συγκαλέω созываю, собираю.

συγκαλύπτω скрываю, прикрываю.

συγκλονέω смущаю, привожу въ замѣшательство

συγκῠρέω, аор. жел. συγκύρσειαν, встрѣчаюсь, попадаюсь.

συγχέω, аор. 1. συνέχευα, неопр. συγχεῦαι, прич. συγχέας, аор. 2. общ. σύγχῠτο сливаю вмѣстѣ, смѣшиваю; разрушаю, уничтожаю; смущаю.

σῡκέη, συκῆ, ῆς, ἡ смоковница.

σῦκον, ου, τό смоква.

σῡλάω, 3. ед. пр. нес. ἐσύλᾱ, дв. συλήτην, снимаю доспѣхи, отнимаю, граблю; снимаю.

σῡλεύω отнимаю; обманываю.

συλλέγω собираю.

συμβάλλω и ξυμβ., аор. 2. συνέβᾰλον, σύμβᾰλον, аор. общ. συνεβαλόμην, неопр. ξυμβλήμεναι; аор. общ. 3. ед. съ знач. стр. ξύμβλητο, 3. мн. ξύμβληντο, сосл. ξύμβληται, прич. ξυμβλήμενος, 3. ед. буд. συμβλήσεαι, бросаю вмѣстѣ, сливаю, πόλεμον начинаю; соединяю; свожу на бой; встрѣчаюсь, бросаюсь въ сраженіе; *M.* попадаю на встрѣчу, сталкиваюсь.

Σύμηθεν нар. изъ Симы, остр. около Каріи.

συμμάρπτω схватываю вмѣстѣ.

συμμητιάομαι *DM.* неопр. συμμητιάασθαι, совѣщаюсь вмѣстѣ.

συμμίγνῡμι и συμμίσγω, аор. συνέμιξα, соединяю; *P.* смѣшиваюсь, соединяюсь.

συμμύω затворяюсь.

σύμπᾱς и ξύμπᾱς, ασα, ᾰν, мн. всѣ вмѣстѣ.

συμπήγνῡμι, аор. συνέπηξα, сгущаю, вяжу, γάλα.

συμπίπτω, аор. συνέπεσον, сталкиваюсь, вступаю въ бой.

συμπλᾰτᾰγέω ударяю χερσί.

συμφέρομαι, буд. συνοίσομαι, схожусь въ бою, сражаюсь.

συμφερτός 3. совокупный.

συμφράδμων, ονος, ὁ, ἡ совѣтникъ.

συμφράζομαι совѣщаюсь, обдумываю.

σύν, ξύν предл. съ дат. съ, вмѣстѣ съ, вмѣстѣ.

συνᾰγείρω, ξυναγ. аор. 1. ξυνάγειρα, аор. 1. общ. ξυναγείρατο, прич. аор. 2. общ. συναγρόμενος собираю, *M.* собираю для себя, аор. собираюсь.

συνάγνῡμι, ξυναγ., аор. ξυνέαξε, разламываю, сокрушаю.

συνάγω, ξυν., пр. нес. σύναγον, аор. 2. συνήγαγον, συνάγαγον, сношу, собираю, Ἄρηα, ἔριδα Ἄρηος ξ. вступать въ бой.

συνᾰείρω, аор. συνήερα, подни-

маю вмѣстѣ; связываю вмѣстѣ, запрягаю.
συναίνυμαι собираю.
συναιρέω, аор. 2. συνεῖλον, σύνελον, собираю; ὀφρῦς рву, уничтожаю.
συναντάω, έω, пр. нес. дв. συναντήτην, встрѣчаюсь съ к. л.
συνάντομαι = συναντάω.
συναναράσσω разбиваю, сокрушаю
συνδέω, ξυνδ. связываю, сковываю; вяжу.
συνέδραμον см. συντρέχω.
συνείργω, аор. συνεέργαθον, связываю, соединяю, окружаю.
συνείκοσι, ξυνεικ. всѣ двадцать вмѣстѣ.
σύνειμι (εἰμί), ξυν. неопр. буд. ξυνέσεσθαι, вмѣстѣ нахожусь, живу съ к.
σύνειμι (εἶμι), ξυν. прич. ξυνιόντες, 3. мн. пр. нес. ξύνισαν, 3. дв. συνίτην, иду вмѣстѣ, схожусь; стараюсь.
συνελαύνω, ξυνελ. неопр. ξυνελαυνέμεν, буд. ξυνελάσσω, аор. συνήλλασα, неопр. ξυνελάσ(σ)αι сгоняю, σ. ὀδόντας стискиваю; ἔριδι сводить на ссору; сойтись на споръ.
σύνελον=συνεῖλον см. συναιρέω.
συνεοχμός, οῦ, ὁ связь, соединеніе.
συνερείδω сжимаю.
συνέριθος, ου, ὁ, ἡ сотрудникъ, сотрудница.
συνέρρηκται см. συρρήγνυμι.
συνέσευε см. συσσεύω.
σύνεσις, ξυν. ἡ соединеніе, стеченіе.
συνεχές нар. постоянно.
συνέχω, ξυνέχω соединяюсь; τὼ δὲ ὤμω ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε плечи согнутыя впередъ (на грудь).
συνημοσύνη, ης, ἡ договоръ.
συνήορος 2. (ἀείρω) соединенный, ἡ συνήορος собесѣдница.
σύνθεο, σύνθετο см. συντίθημι.
συνθεσίη, ης, ἡ договоръ; постановленіе, порученіе.
συνθέω, буд. συνθεύσομαι, счастливо удаюсь.
συνίημι, ξυν., пов. ξυνίει, 3. мн. пр. нес. ξύνιεν, аор. 1. ξυνέηκα, пов. аор. 2. ξύνες, 3. ед. аор. 2. общ. ξύνετο, 1. мн. сосл. συνώμεθα свожу, сталкиваю; слышу, внимаю; *М*. соединяюсь, соглашаюсь; замѣчаю.
συνίστημι, только прич. пр. сов. πολέμοιο συνεσταότος когда началось сраженіе.
συνοισόμεθα см. συμφέρω.
συνορίνω вмѣстѣ возбуждаю, трогаю; *М*. двигаюсь.
συνοχή, ῆς, ἡ соединеніе.
συνοχωκότε см. συνέχω.
συνταράσσω смущаю, привожу въ безпорядокъ.
συντίθεμαι, аор. 2. σύνθετο, пов. σύνθεο, σύνθεσθε, замѣчаю, слышу; обращаю вниманіе.
συντρεῖς, τρία трое вмѣстѣ; по три.
συντρέχω, аор. 1. συνέδραμον, бросаться другъ на друга.
συνώμεθα см. συνίημι.
σῦριγξ, γος, ἡ свирѣль, флейта, ковчегъ.

Συρίη, ης, ἡ, мнеич. островъ на крайнемъ востокѣ.
συῤῥήγνῡμι, буд. συῤῥήξω, сокрушаю, разбиваю, κακοῖσιν συνέῤῥηκται онъ разбитъ несчастіемъ.
σύς, σῡός, ὁ, ἡ, дат. мн. σύεσσι, свинья, дикій кабанъ.
σύτο вм. ἔσσυτο см. σεύω.
σῡφειός и **συφεός**, οῦ, ὁ свинарня; συφεόνδε нар. въ свинарню.
συφορβός, οῦ, ὁ свинопасъ.
σφ' = σφέ, σφί см. σφεῖς.
σφάζω, аор. ἔσφαξα, σφάξα, пр. сов. стр. ἔσφαγμαι закалываю, приношу въ жертву, убиваю.
σφαῖρα, ας, ἡ шаръ, мячъ.
σφαιρηδόν нар. какъ шаръ.
σφάλλω, аор. σφῆλα, неопр. σφῆλαι, валю, повергаю на землю; низвергаю, убиваю.
σφᾰρᾰγέομαι M. трещу, шиплю; надуваюсь, наполняюсь.
σφάς, σφέ см. σφεῖς.
σφεδανόν нар. ревностно, сильно.
σφεῖς, род. σφῶν, σφέων, σφείων, дат. σφίσι(ν), σφίν, σφ', вин. σφέας, σφάς, σφείας, σφέ, σφ', они.
σφέλας, αος, τό мн. σφέλα, скамеечка.
σφενδόνη, ης, ἡ праща.
σφέτερος 3. свой, ихъ.
σφηκόω (σφήξ) крѣпко связываю.
Σφῆλος, ου, ὁ Сфелъ, с. Букола.
σφῆλε вм. ἔσφηλε см. σφάλλω.
σφήξ, σφηκός, ὁ оса.
σφί, σφίν см. σφεῖς.
σφοδρῶς нар. сильно, неистово.
σφονδύλιος, ου, ὁ позвоночная кость.
σφός 3. ихъ.
σφῦρα, ας, ἡ молотъ.
σφῡρόν, οῦ, τό пята, нога.
σφωέ, σφώ, σφωίν дв. они оба.
σφῶι, σφώ, σφῶιν, σφῶν дв. вы оба.
σφωίτερος 3. васъ обоихъ, вашъ.
σχεδίη, ης, ἡ ладья, плотъ.
σχεδίην нар. вблизи.
Σχεδίος, ου, ὁ Схедій, с. Ифита; с. Перимеда.
σχεδόθεν нар. вблизи, близко.
σχεδόν нар. близко, вблизи.
σχεθεῖν, σχεθέειν см. ἔχω.
σχεῖν, σχέμεν, σχέω см ἔχω.
Σχερίη, ης, ἡ островъ Феаковъ, на сѣверѣ отъ Итаки.
σχέσθε, σχέσθαι см. ἔχω.
σχέτλιος 3. сильный; твердый, смѣлый, дерзкій, жестокій, ужасный.
σχέτο вм. ἔσχετο см. ἔχω.
σχήσω см. ἔχω.
σχίζη, ης, ἡ полѣно.
σχοῖνος, ου, ὁ сита, ситникъ, тростникъ; мѣсто заросшее ситою.
σχοίατο вм. σχοῖντο см. ἔχω.
Σχοῖνος, ου, ἡ городъ въ Віотіи.
σχόμενος 3. см. ἔχω.
σώεσκον, σώζω см. σαόω.
σῶκος, ου, ὁ = σωτήρ спаситель, защитникъ.
Σῶκος, ου, ὁ Сокъ, с. Гиппаса, Троянецъ.
σῶμα, ατος, τό тѣло, трупъ.
σῶς сокр. изъ σάος здоровый, неповрежденный; вѣрный, неизбѣжный.
σώω см. σαόω.

Т.

τ' вм. τέ или вм. τοί.
τάγε, τάδε ср. мн. отъ ὅγε, ὅδε.
τᾱγός, οῦ, ὁ (τάσσω) распорядитель, предводитель.
ταθείς, τάθη см. τείνω.
τᾰλᾰεργός 2. переносящій работу, терпѣливый.
Τᾰλαιμένης, ους, ὁ предводитель Меоновъ.
Τᾰλᾰϊονίδης, αο, ὁ с. Талая = Мекистъ.
τάλαντον, ου, τό вѣсы, вѣсовыя чаши; талантъ, опредѣленный вѣсъ.
τᾰλᾰπείριος 2. (πειράομαι) много испытывающій, несчастный.
τᾰλᾰπενθής 2. (πένθος) переносящій горе, терпѣливый.
τάλᾰρος, ου, ὁ корзина.
τάλᾱς, αινα, ᾰν несчастный, жалкій; дерзкій.
τᾰλᾰσίφρων, ονος, ὁ, ἡ (φρήν) твердый, терпѣливый.
ταλάσσω, сосл. къ τλῆναι, осмѣливаюсь.
τᾰλαύρῑνος, ὁ отважный, храбрый (Арей); ταλαύρινον нар. твердо.
τᾰλάφρων, ονος, ὁ, ἡ = ταλασίφρων.
τᾰλλα, τᾰλλα сокр. изъ τὰ ἄλλα см. ἄλλος.
τάμε, ταμέειν см. τάμνω.
τᾰμεσίχρως, οος, ὁ, ἡ разрѣзывающій, ранящій тѣло.
ταμίη, ης, ἡ ключница.
ταμίης, ου, ὁ управляющій, расрорядитель, повелитель.
τάμνω (τέμνω), буд. ταμῶ, аор. 2. τάμον, неопр. ταμεῖν, ταμέειν, аор. 2. общ. ἐταμόμην, неопр. ταμέσθαι, пр. сов. стр. τέτμημαι, разрѣзываю, рублю, разрубаю, вырубаю, раню; отрѣзываю, отдѣляю ὅρκια πιστὰ τ. заключать договоръ, πέλαγος τ. пересѣкать море; *M*. разрѣзываю, отрѣзываю для себя.
τᾰνᾰήκης 2. (ἀκή) острый; съ длиннымъ остріемъ.
τᾰνᾰός 2. (τείνω) распростертый, длинный.
τᾰναίπους, ποδος, ὁ, ἡ съ распростертыми ногами, длинноногій.
τᾰνηλέγης 3. (ἀλγέω) мучительный; (λέγω) простирающій члены.
Τάντᾰλος, ου, ὁ Танталъ, с. Зевса, отецъ Пелопса.
τᾰνύγλωσσος 2. съ длиннымъ языкомъ.
τᾰνυγλώχῑν, ινος, ὁ, ἡ (γλωχίν) съ длиннымъ остріемъ.
τᾰνυήκης 2. = τανα ήκης.
τᾰνύπεπλος 2. (πέπλος) съ длиннымъ платьемъ.
τᾰνυπτέρυξ, ῠγος, ὁ, ἡ (πτέρυξ) съ распростертыми крыльями.
τᾰνῠσίπτερος 2. = τανυπτέρυξ.
τᾰνυστύς, ύος, ἡ (τανύω), τόξου натягиваніе.
τάνυται см. τανύω.
τανύφλοιος 2. съ длинною корою.
τανύφυλλος 2. съ длинными листьями.
τᾰνύω, буд. τανύσσω, τανύω, аор. 1. ἐτάνυσσα, τάνῠσα, τάνυσσα, аор. общ. τανυσσάμην, пр. сов. стр. τετάνυσμαι, 3. мн. аор. стр. τάνυσθεν,

натягиваю, напрягаю, распростираю, поставляю; правлю, направляю; усиливаю, возбуждаю μάχην; P. растягиваюсь; бросаюсь, спѣшу; M. растягиваюсь.
τάπης, ητος, ὁ коверъ, покрывало.
ταπρῶτα нар. см. πρῶτος.
τἄρ, τ'ἄρ = τέ ἄρ см. ἄρα.
τἄράσσω, аор. ἐτάραξα, волную, смущаю, тревожу; пр. сов. 2. τέτρηχα волнуюсь, шумлю.
ταρβέω боюсь, страшусь; чту.
τάρβος, εος, τό страхъ, боязнь.
ταρβοσύνη, ης, ἡ = τάρβος.
Τάρνη, ης, ἡ Тарна, городъ въ Лидіи.
ταρπήμεναι, ταρπῆναι см. τέρπω.
ταρσός, οῦ, ὁ плетень, сушеніе; τ. ποδός подошва, нога.
Τάρτἄρος, ου, ὁ Тартаръ, подземное царство, жилище Титановъ.
ταρφέες, εῖαι, έα частый, густой; ταρφέα нар. часто.
Τάρφη, ης, ἡ Тарфа, городъ въ Локридѣ.
τάρφθη вм. ἐτάρφθη см. τέρπω.
τάρφος, εος, τό чаща.
ταρχύω погребаю.
ταύρειος 3. бычачій, воловій.
ταῦρος, ου, ὁ волъ, быкъ.
τἄφήϊος 3. погребальный.
Τάφιοι, ων, οἱ Тафіи, нар. въ Аркананіи и на остр. Тафосѣ.
Τάφος, ου, ἡ Тафосъ, остр. на западѣ отъ Акарнаніи.
τάφος, ου, ὁ (θάπτω) похороны; пиръ похоронный.
τάφος, τό (θαφ-) удивленіе.
τάφρος, ου, ἡ ровъ.
ταφών см. θαφ-.
τἄχα нар. быстро, скоро, тотчасъ.
ταχέως нар. быстро, скоро.
τάχιστος 3. см. ταχύς.
τάχος, εος, τό быстрота.
ταχύπωλος 2. быстроконный.
τἄχύς 3., сравн. θάσσων 2., прев. τάχιστος 3., быстрый, скорый; θᾶσσον нар. какъ можно скорѣе; τάχιστα нар. очень скоро, ὅττι τάχιστα какъ можно скорѣе.
τἄχῦτής, ῆτος, ἡ быстрота.
τέ энкл. и, же; τέ-τέ и-и.
Τεγέη, ης, ἡ Тегея, городъ въ Аркадіи.
τέγεος 2. хорошо покрытый.
τέγος, εος, τό кровля, крыша; комната, зала.
τεεῖο см. σύ.
τεή см. τεός.
τεθαλυῖα, τέθηλα см. θάλλω.
τέθηπα см. θαφ-.
τέθναθι, τεθναίην, τεθνάμεναι, τεθνᾶσι, τεθνεώς, τεθνηώς, τεθνειώς см. θνήσκω.
τεΐν вм. σοί см. σύ.
τείνω, пр. сов. стр. τέτἄμαι, 3. мн. давнопр. τέτἄτο, 3. дв. τετάσθην, аор. 1. стр. ἐτάθην, τἄθην тяну, натягиваю; простираю, распростираю; возбуждаю λαίλαπα.
τεῖος = τέως.
Τειρεσίης, αο, ὁ Тирезій, предсказатель въ Θивахъ.
τεῖρος, εος, τό мн. звѣзды.
τείρω ослабляю, утомляю, мучу, удручаю.
τειχεσιπλήτης, ου, ὁ потрясающій стѣны (Ἄρης).

τειχίζομαι *M*. строю для себя, укрѣпляю стѣною.
τειχιόεις 3. окруженный стѣною.
τειχίον, ου, τό стѣна, ограда.
τεῖχος, εος, τό стѣна (особ. городская).
τείως нар. см. τέως.
τέκε, τεκέειν см. τίκτω.
τεκμαίρομαι *DM*., аор. τεκμηράμην, постановляю, опредѣляю; возвѣщаю, предсказываю.
τέκμωρ, τό цѣль, граница, конецъ; признакъ, предзнаменованіе.
τέκνον, ου, τό дитя.
τέκον вм. ἔτεκον см. τέκω.
τέκος, εος, τό = τέκνον; дат. мн. τέκεσσι и τεκέεσσι.
τεκταίνομαι *DM*. аор. 1. τεκτηνάμην плотничаю; строю, приготовляю.
Τεκτονίδης, ᾱο, ὁ с. Тектона.
τεκτοσύνη, ης, ἡ искусство строенія.
τέκτων, ονος, ὁ работникъ, художникъ; плотникъ, строитель.
τελᾰμών, ῶνος, ὁ ремень; перевязь.
Τελᾰμών, ῶνος, ὁ Теламонъ, с. Эака.
Τελᾰμωνιάδης, ου, ὁ с. Теламона = Аяксъ.
Τελαμώνιος 3. Теламонскій, происходящій отъ Теламомона, 1) Αἴας Т., 2) Τεῦκρος Т.
τελέθω дѣлаюсь, рождаюсь; есмь.
τέλειος 2. отличный, превосходный, совершенный.
τελείω = τελέω.
τελεσφόρος 2. оканчивающій, совершающій.
τελευτάω совершаю, оканчиваю; исполняю; *P*. съ буд. общ. совершаюсь, исполняюсь.
τελευτή, ῆς, ἡ окончаніе, конецъ; цѣль.
τελέω, τελείω, буд. τελέσω, аор. ἐτέλεσ(σ)α, τέλεσα, пр. сов. стр. τετέλεσμαι, аор. ἐτελέσθην совершаю, оканчиваю, исполняю, удовлетворяю; плачу, вношу, даю; *P*. совершаюсь, исполняюсь.
τελήεις 3. превосходный; успѣшный.
τέλλω см. ἐπιτέλλω.
τέλος, εος, τό совершеніе, исполненіе; конецъ, цѣль; срокъ; отрядъ, толпа.
τέλοσδε нар. = εἰς τέλος къ концу, къ цѣли.
τέλσον, ου, τό конецъ, граница; пашня.
τέμενος, εος, τό (τέμνω) участокъ земли; посвященная роща, храмъ.
Τεμέση, ης, ἡ городъ на о. Кипрѣ.
τέμνω, τέμνω см. τάμνω.
Τένεδος, ου, ἡ Тенедосъ, остр. Эгейскаго моря.
τένων, οντος, ὁ жила; мн. шея, затылокъ.
τέξω и τέξομαι см. τίκτω.
τέο, τεο вм. τίνος, τινός см. τίς и τὶς.
τεοῖο см. σύ.
τεός 3. = σός твой.
τέρᾰς, ᾰτος, αος, τό, им. мн. τέραα, род. τεράων, дат.

τεράεσσι знакъ, предзнаменованіе, чудо; чудовище.
τέρετρον, ου, τό буравъ, сверло.
τέρην, εινα, εν нѣжный, мягкій.
τέρμα, ᾰτος, τό граница, цѣль; мета.
τερμῐόεις 3. покрывающій все тѣло (χιτών), длинный.
Τερπῐάδης, ου, ὁ с. Терписа = Фемій.
τερπῐκέραυνος, ου, ὁ радующійся молніи; громовержецъ.
τερπνός 3. пріятный, милый.
τέρπω, аор. 2. общ. ἐταρπόμην, τεταρπόμην, сосл. τεταρπώμεσθα; аор. 1. стр. ἐτέρφθην, (3. мн. ἔτερφθεν), ἐτάρφθην (3. мн. τάρφθεν). аор. 2. ἐτάρπην (3. мн. τάρπησαν), неопр. ταρπῆναι, ταρπήμεναι, сосл. τραπείομεν, насыщаю, оживляю, услаждаю; увеселяю, радую; утѣшаю; *М.* насыщаюсь, наслаждаюсь, радуюсь.
τερπωλή, ῆς, ὁ удовольствіе.
τερσαίνω, аор. τέρσηνα, сушу, стираю.
τέρσομαι, аор. 2. ἐτέρσην, неопр. τερσῆναι, τερσήμεναι, сушусь, сохну.
τερψίμβροτος 2. радующій людей.
τεσσᾰρᾰβοιος 2. стоящій четырехъ быковъ.
τεσσᾰράκοντα сорокъ.
τεσσαράκυκλος 2. = τετράκυκλος.
τέσσᾰρες, α, четыре.
τεταγών прич. аор. 2. схвативши.
τέταθ' т. е. τέτατο см. τείνω.
τέταμαι см. τείνω.
τετάρπετο, τεταρπώμεσθα, τεταρπόμενος см. τέρπω.
τέταρτος и τέτρᾰτος 3. четвертый, τέταρτον, τό τ. нар. въ четвертый разъ.
τετάσθην см. τείνω.
τετεύξομαι, τετεύχαται, τετεύχετον см. τεύχω.
τετευχῆσθαι, неопр пр. сов. стр. быть вооруженнымъ.
τέτηκα см. τήκω.
τετίημαι пр. сов. стр. съ знач. наст., прич. τετιημένος и τετιηώς, я смущенъ, опечаленъ.
τέτλαθι, τετλαίην, τετλάμεν, τετλήμεναι, τετληώς см. τλῆναι.
τετμημένος 3. см. τάμνω.
τέτμον, τέτμῃς, ῃ см. ἔτετμον.
τετράγυος 2. состоящій изъ четырехъ десятинъ.
τετρᾰθέλυμνος 2. четырехслойный.
τετραίνω, аор. τέτρηνα, пробуравливаю.
τετράκις нар. четыре раза.
τετράκυκλος 2. четырехколесный.
τετραμμένος см. τρέπω.
τετράοροι ἵπποι четверня.
τετραπλῇ нар. вчетверо.
τέτραπτο см. τρέπω.
τέτρᾰτος см. τέταρτος.
τετρᾰφᾰληρος 2. и τετρᾰφᾰλος 2. κυνέη, съ четырьмя металлическими бляхами.
τετράφατο см. τρέπω.
τετραχθά нар. на четыре части.
τέτρηνα см. τετραίνω.
τέτρηχα, τετρήχει см. ταράσσω.

τέτρῑγα, τετριγῶτας см. τρίζω.
τέτροφα см. τρέφω.
τέττα дѣдушка, батюшка!
τέττιξ, ῑγος, ἡ кузнечикъ.
τέτυγμαι, τετυκεῖν, τετυχέσθαι, τετυκοίμην, τέτυξαι, τετύχθαι см. τεύχω.
τετύχηκα см. τυγχάνω.
τεῦ, τευ см. τίς и τὶς.
Τευθρανίδης, ου, ὁ с. Тевөраса = Аксилъ.
Τεύθρας, αντος, ὁ Тевөрасъ 1) Грекъ, 2) отецъ Аксила.
Τεῦκρος, ου, ὁ Тевкръ, с. Теламона.
Τευτᾰμίδης, ου, ὁ с. Тевтамія = Леөъ.
τεῦχος, εος, τό орудіе, снарядъ, оружіе; корабельныя снасти.
τεύχω (τυχ, τυκ-) буд. -ξω, аор. ἔτευξα, τεῦξα, прич. пр. сов. τετευχώς, буд общ. τεύξομαι. аор. ἐτευξάμην, пр. сов. стр. τέτυγμαι, 3. мн. τετεύχαται, неопр. τετύχθαι, давнопр. 3. мн. ἐτετεύχατο, τετεύχατο, аор. 1. стр. ἐτύχθην, буд. 3. τετεύξομαι; неопр. аор. τετυκεῖν, аор 2. общ. τετύκοντο, аор. жел. τετυκοίμεθα, неопр. τετυκέσθαι приготовляю, строю, сооружаю, снаряжаю, дѣлаю; *P*. приготовляюсь, дѣлаюсь, случаюсь; *M*. приготовляю себѣ.
τέφρη, ης, ἡ пепелъ, зала.
τεχνάω, τεχνάομαι *DM*. искусно дѣлаю; хитро выдумываю.
τέχνη, ης, ἡ искусство, художество; хитрость.
τεχνήεις 3. художественный; τεχνηέντως нар. искусно.
τέῳ, τέων см. τίς.
τέως, τείως нар. до того времени, до сихъ поръ, между тѣмъ; пока.
τῆ древн. пов. (отъ осн. ʹτα-) на, вотъ, возьми.
τῇ нар. здѣсь; туда; такимъ образомъ; = ᾗ гдѣ.
τῇδε нар. см. ὅδε.
τῆθος, εος, τό устрица.
Τηθύς, ύος, ἡ Теөиса, дочь Урана, супруга Океана.
τηκεδών, όνος, ὁ изнуреніе, чахотка.
τήκω плавлю; изнуряю; *M*. и пр. сов. 2. τέτηκα растопляюсь, таю, теку, изнемогаю, томлюсь.
τῆλε нар. вдали, далеко.
τηλεδᾰπός 3. далекій, дальный, отдаленный.
τηλεθάων, -θάωσα, -θάον цвѣтущій, зеленѣющій.
τηλεκλειτός 2. весьма знаменитый.
τηλεκλῠτός 2. = τηλεκλειτός.
Τηλέμαχος, ου, ὁ Телемакъ, с. Одиссея.
Τήλεμος, ου, ὁ Телемъ, предсказатель.
Τηλέπῠλος, ου, ἡ, Λαιστρυγονίη, Телепилъ, городъ Лестригоновъ.
τηλεφᾰνής 2. видный вдали.
Τηλεφίδης, ου, ὁ с. Телефа = Эврипилъ.
τηλίκος 3. такого возраста.
τηλόθεν нар. издалека; вдали.
τηλόθι нар. далеко, вдали.
τηλόσε нар. вдаль, далеко.

τηλοτάτω нар. превосх. къ *τηλοῦ*.
τηλοῦ нар. далеко, вдали.
τηλύγετος 3. возлюбленный.
τῆμος нар. тогда.
τῇ περ = *ᾗπερ*, гдѣ.
Τήρεια, ἡ гора въ Мизіи.
Τηΰγετον, τό Таигетъ, гора въ Лаконіи.
τηΰσιος 3. пустой, напрасный.
τίεσκον см. *τίω*.
τίη = *τί* почему?
τιθαιβώσσω строю и гнѣздюсь (о пчелахъ).
τίθημι и *τιθέω*, 2. ед. *τίθησθα*, 3. ед. *τιθεῖ*, 3. мн. *τιθεῖσι*, неопр. *τιθήμεναι*, пр. нес. *τίθεσαν*, 3. ед. *ἐτίθει, τίθει*, буд, *θήσω*, неопр. *θησέμεναι*, аор. 1. *ἔθηκα, θῆκα*, сосл. *θῶ, θείω*, мн. *θείομεν*, жел. *θείην*, 1. мн. *θεῖμεν*, 3.мн. *θεῖεν*, пов. *θές*, неопр. *θεῖναι, θέμεναι, θέμεν*, прич. *θείς*; *М*. прич. наст. *τιθήμενος*, аор. 1. *θήκατο*, аор. 2. *ἐθέμην, ἔθετο, θέτο*, 3. ед. жел. *θεῖτο*, пов. *θέο*, неопр. *θέσθαι*, прич. *θέμενος* кладу, полагаю, помѣщаю; основываю, учреждаю, поставовляю; воздвигаю, дѣлаю, производу, представляю; назначаю; *М*. кладу себѣ, приготовляю, причиняю, дѣлаю.
τιθήνη, ης, ἡ кормилица, няня.
τίθησθα вм. *τίθης* см. *τίθημι*.
Τιθωνός, οῦ, ὁ Тифонъ, с. Лаомедона.
τίκτω(*τεκ-*), буд. *τέξω, τέξομαι*, неопр. *τεκεῖσθαι*, аор. 2. *ἔτεκον, τέκον*, неопр. *τεκεῖν, τεκέειν*, аор. 2. общ. *ἐτεκόμην, τεκόμην*, рождаю, произвожу.
τίλλω рву, вырываю.
τιμάω цѣню, почитаю, уважаю, чту.
τιμή, ῆς, ἡ вознагражденіе, удовлетвореніе, наказаніе; честь, почтеніе, уваженіе; санъ, званіе.
τιμήεις 3. сокр. *τιμῆς*, вин. *τιμῆντα*, сравн. *τιμηέστερος* 3., превосх. *-έστατος* 3., достойный уваженія, уважаемый; цѣнный, драгоцѣнный, дорогой.
τίμιος 3. чтимый, уважаемый.
τινάσσω, аор *ἐτίναξα*, *М*. *ἐτιναξάμην*, *Р*. *ἐτινάχθην*, колеблю, потрясаю, опрокидываю, разсѣеваю.
τίνυμαι наказываю, мщу.
τίνω, буд. *τίσω*, аор. *ἔτισα*, неопр. *τῖσαι*, плачу, отплачиваю; подвергаюсь наказанію, отдаю, вношу долгъ; *М*. наказываю, мщу.
τίπτε = *τί ποτε* что же наконецъ, почему же?
Τίρυνς, θος, ἡ городъ въ Арменіи.
τὶς, τὶ энкл. мѣст. неопр., род. *τευ, τεο*, дат. *τινί, τεῳ, τῳ*, им. мн. *ἄσσα*, нѣкто, нѣкоторый, одинъ, кто нибудь.
τίς, τί вопрос. мѣст., род. *τίνος, τέο, τεῦ*, род. мн. *τέων*, кто? который? *τί* почему? какъ?
τίσις, ιος, ἡ вознагражденіе, наказаніе, мщеніе.
τιταίνω (*τείνω*), аор. *ἐτίτηνα*, натягиваю, напрягаю; тяну, распростираю; влеку; *М*.

растягиваюсь, напрягаюсь; бѣгу, стремлюсь.
Τίτᾰνος, ου, ὁ гора въ Θессаліи.
Τῑτᾰρήσιος, ου, ὁ рѣка въ Θессаліи = Эвротасъ.
Τῑτήν, ῆνος, ὁ, мн. οἱ Τιτῆνες, Титаны, с. Урана.
τιτός 3. отомщенный, τιτα ἔργα мщеніе.
Τῐτυός, οῦ, ὁ Титій,великанъ.
τῐτύσκομαι (τεύχω) дѣлаю,приготовляю; запрягаю ἵππους; цѣлюсь; φρεσί намѣреваюсь.
τίφϑ' = τίπτε почему?
τίω, неопр. τιέμεν, пр. нес. τίεσχον, τιέσχετο, аор. τῖσα, цѣню, чту, почитаю.
τλήμων, ονος, ὁ, ἡ терпѣливый, твердый; смѣлый, дерзкій.
τλῆναι (ταλ, τλα) буд. τλήσομαι, аор. 2. ἔτλην, 3. ед. τλῆ, 1. мн. τλῆμεν, 3. мн. ἔτλαν, жел. τλαίην, 3. мн. τλαῖεν, пов. τλῆϑι, τλήτω, τλῆτε, аор. 1. ἐτάλασα, ἐτάλασσα, сосл. ταλάσσω, пр. сов. τέτληκα, τέτλαμεν, пов. τέτλᾰϑι, τετλάτω, жел. τετλαίην, неопр. τετλάμεναι, τετλάμεν, прич. τετληώς терплю, переношу; отваживаюсь на ч. л., предпринимаю.
Τληπόλεμος, ου, ὁ Тлеполемъ, 1) с. Геркулеса, 2) с. Дамастора.
τλητός 3. терпѣливый, твердый.
τμάγεν см. τμήγω.
τμήγω (τέμνω), 3. мн. аор стр. τμάγεν, рѣжу; раздѣляю, разлучаю.
τμήδην нар. царапая.
Τμῶλος, ου, ὁ гора въ Лидіи.
τόϑι нар. тамъ.
τοί = σοί см. σύ; = οἱ см. ὁ, ἡ, τό.
τοί энкл. право, въ самомъ дѣлѣ, конечно; и такъ.
τοιγάρ и такъ, поэтому.
τοῖϊν, τοῖο см. ὁ.
τοῖος 3. такой; съ неопр.: такаго рода что могъ бы, способный, годный; съ прил.: совершенно, весьма; τοῖον нар. такъ; совершенно.
τοιόσδε, ἥδε, όνδε такой; τοιόνδε нар. такъ.
τοιοῦτος, αύτη, οῦτο(ν) совершенно такой.
τοίπερ = οἵπερ.
τοῖσδεσι и τοῖσδεσσι см. ὅδε.
τοῖχος, ου, ὁ стѣна дома, ограда; бортъ корабля.
τοκάς, αδος, ἡ (τεκεῖν) рождающая.
τοκεύς, ῆος, έως, ὁ родитель, τοκῆες родители.
τόκος, ου, ὁ (τεκεῖν) роды; рожденное дитя, потомство.
τολμάω переношу; отваживаюсь, дерзаю, рѣшаюсь.
τολμήεις 3. терпѣливый, твердый; смѣлый, отважный.
τολῡπεύω приготовляю, строю δόλους, переношу πόλεμον, выдерживаю πόνον, πένϑος.
τομή, ῆς, ἡ (τέμνω) пень.
τοξάζομαι DM. буд. τοξάσσομαι, жел. 3. мн. τοξάζοίατο стрѣляю изъ лука.
τοξευτής, οῦ, ὁ стрѣлокъ.
τοξεύω = τοξάζομαι.
τόξον, ου, τό лукъ; искусство стрѣлять; τόξα лукъ и стрѣлы, стрѣлы.

τοξοσύνη, *ης*, *ἡ* искусство стрѣлять изъ лука.
τοξότης, *ου*, *ὁ* стрѣлокъ.
τοξοφόρος 2. вооруженный лукомъ.
τοπρίν см. *πρίν*.
τοπρόσθεν см. *πρόσθεν*.
τοπρῶτον см. *πρῶτος*.
τορέω (*τείρω*), аор. 2. *ἔτορον*, прокалываю, пронзаю.
τορνόω черчу кругъ.
τοσάκι, *τοσσάκι*, *τοσσάχ'* нар. столько разъ, столь часто.
τόσος, *τόσσος* 3. такой, столь великій, столь долгій; *τόσον*, *τόσσον*, *τόσα* нар. столько; *ἄλλο τόσον* впрочемъ совершенно.
τοσόσδε, *τοσσόσδε* 3. = *τόσος*.
τοσοῦτος, *αύτη*, *οῦτο(ν)* и *τοσσοῦτος*=*τόσος*; *τοσοῦτον* нар. столько.
τότε нар. тогда, *οἱ τότε* тогдашніе.
τοτέ нар. иногда; *τοτέ* — *τοτέ* то-то.
τοῦ род. отъ *ὁ* и *τίς* (*τίνος*).
του род. отъ энкл. *τίς* (*τινός*).
τοὔνεκα сокр. изъ *τοῦ ἕνεκα* поэтому, за то что.
τοὔνομα = *τὸ ὄνομα*.
τόφρα нар. до тѣхъ поръ, между тѣмъ, въ то время, пока.
τράγος, *ου*, *ὁ* козелъ.
τράπεζα, *ης*, *ἡ* столъ.
τραπεζεύς, *ῆος*, *έως*, *ὁ* столовый.
τραπείομεν, вм. *ταρπῶμεν* см. *τέρπω*.
τραπέω топчу, выжимаю вино изъ ягодъ.
τραφέμεν, *τράφεν* см. *τρέφω*
τραφερή, *ῆς*, *ἡ* твердая земля, материкъ.
τρεῖς, *τρία* три.
τρέμω дрожу, трясусь.
τρέπω, *τραπέω*, *τροπέω*, аор. 2. *ἔτραπον*, аор. 2. общ. *ἐτραπόμην*, *τραπόμην*, пр. сов. стр. *τέτραμμαι*, пов. *τετράφθω*, давнопр. 3. ед. *τέτραπτο*, 3. мн. *τετράφαθ'*, неопр. аор. стр. *τραφθῆναι*, кручу, верчу, обращаю, направляю; обращаю въ бѣгство, разбиваю; поворачиваю, отклоняю, отвращаю, измѣняю; неперех. *φύγαδ' ἔτραπε* обратился въ бѣгство; *М.* и *Р.* обращаюсь; измѣняюсь.
τρέφω, аор. 1. *ἔθρεψα*, *θρέψα*, аор. 2. *ἔτραφον*, неопр. *τραφέμεν*, пр. сов. *τέτροφα*, аор. 2. стр. *ἐτράφην*, 3. мн. *τράφεν* кормлю, воспитываю; даю возрастъ, поддерживаю; *М.* для себя; пр. сов. аор. 2. и *Р.* сгущаюсь; расту.
τρέχω, аор. *θρέξασκον*, аор. 2. *ἔδραμον*, пр. сов. *δέδρομα*, бѣгу, спѣшу.
τρέω, аор. *ἔτρεσα*, *τρέσσα*, дрожу, трясусь, бѣгу отъ страха; боюсь.
τρήρων, *ωνος*, *ὁ*, *ἡ* робкій.
τρητός 3. просверленный, *τρητὸν λέχος* ложе, украшенное рѣзьбою.
Τρηχίς, *ῖνος*, *ἡ* городъ въ Θессаліи.
Τρῆχος, *ου*, *ὁ* Трехъ, Этоліянинъ.
τρηχύς 2. шероховатый, твердый, каменистый.

τρίαινα, ἡ (*τρεῖς*) трезубецъ.
τρίβω, неопр. *τριβέμεναι*, тру; молочу̀ *κρῖ*; ослабляю.
τρίγληνος 2. съ тремя глазами; *ἕρματα τρίγληνα* съ тремя круглыми или блестящими камнями.
τριγλώχῑν, ῑνος, ὁ, ἡ трехгранный, троежальный.
τρίετες нар. въ продолженіе трехъ лѣтъ.
τρίζω, пр. сов. съ знач. наст. *τέτρῑγα*, чирикаю, пищу, бренчу.
τριήκοντα = *τριακ*. тридцать
τριηκόσιοι 3. = *τριακ*. триста.
Τρίκη, Τρίκκη, ης, ἡ Трика, городъ въ Θессаліи.
τρίλλιστος 2. трикраты, т. е. вождѣленный, *νύξ*.
τρίπλαξ, ᾰκος, ὁ, ἡ тройной, сложенный втрое.
τριπλῇ нар. три раза.
τρίπολος 2. три раза распаханный.
τρίπους и *τρίπος*, οδος, ὁ, ἡ треножникъ.
τρίπτῠχος 2. тройной.
τρίς нар. трижды.
τρισκαίδεκα тринадцать.
τρισκαιδέκᾰτος 3. тринадцатый.
τρίσμᾰκαρ, ᾰρος, ὁ, ἡ трикраты блаженный, очень блаженный.
τριστοιχῑ́ нар. въ три ряда.
τρισχίλιοι 3. три тысячи.
τρίτᾰτος 3. = *τρίτος* третій.
Τρῑτογένεια, ας, ἡ Тритогенія (Аθина).
τρίτος 3. третій; *τὸ τρ*. въ третій разъ.
τρίχα нар. трояко, на три части, *τρίχα νυκτὸς ἔην* была третья часть ночи.
τριχάϊκες Δωριέες раздѣленные на три части (*τρίχα*, на остр. Эвбеѣ, Критѣ и въ Пелопоннезѣ); или (*θρίξ*, *ἀΐσσω*) съ распущенными волосами.
τρίχες, ῶν, αἱ см. *θρίξ*.
τριχθά нар. вм. *τρίχα*.
Τροιζήν, ῆνος, ἡ Трезенъ, городъ въ Арголидѣ.
Τροίζηνος, ου, ὁ Трезенъ, отецъ Эвфема.
Τροίη, ης, ἡ вм. Τροία Троя, 1) страна въ Малой Азіи, 2) городъ.
Τροίηθε(ν) нар. изъ Трои.
Τροίηνδε нар. въ Трою.
τρομέω, жел. 3. мн. *τρομεοίατο*, дрожу, страшусь.
τρόμος, ου, ὁ (*τρέμω*) дрожь, страхъ, ужасъ.
τροπέω поворачиваю, ὄχεα.
τροπή, ῆς, ἡ обращеніе.
τρόπις, ιος, ἡ киль, дно корабля.
τροπός, οῦ, ὁ ремень, которымъ укрѣплены были весла къ скамьямъ гребцовъ.
τρόφις, *τρόφι*, ιος огромный.
τροφόεις 3. вскормленный, великій, большой, огромный.
τροφός, οῦ, ἡ кормилица, воспитательница.
τροχός, οῦ, ὁ колесо; кругъ.
τρῠγάω собираю плоды.
τρύζω чирикаю; болтаю.
τρῡ́πᾰνον, ου, τό буравъ, сверло.
τρῡπάω пробуравливаю.
τρῠφάλεια, ας, ἡ шлемъ.
τρύφος, εος, τό кусокъ, отломокъ.

τρύχω стираю, истребляю; мучу, терзаю.
Τρωάς, άδος, ἡ см. Τρῳός.
τρώγω грызу, ѣмъ.
Τρωιάς, άδος, ἡ см. Τρώιος.
Τρωικός 3. Троянскій.
Τρώιος, 3. вм. Τρῳός Троянскій, 1) принадлежащій Тросу, 2) принадлежащій Троянцамъ; ж. р. Τρωιάς, άδος, ἡ Троянка.
τρώκτης, ου, ὁ обманщикъ, плутъ.
Τρῳός 3. Троянскій; сущест. Τρῳαί, αἱ Троянки; Τρωάδες, αἱ Троянки.
τρωπάω (τρέπω), пр. нес. τρωπάσκετο, верчу, измѣняю, *М.* обращаюсь, отступаю, φόβονδε убѣгаю.
Τρώς, Τρωός, ὁ Тросъ, 1) с. Эрихѳонія, 2) с. Аластора, 3) οἱ Τρῶες Троянцы.
τρωτός 3. кого можно ранить.
τρωχάω (τρέχω) бѣгу.
τρώω раню, врежу.
τυγχάνω, буд. τεύξομαι, аор. 2. ἔτυχον, τύχον, сослагат. τύχωμι, 3. ед. τύχῃσι, аор. ἐτύχησα, пр. сов. τετύχηκα попадаю, достигаю, получаю; достигаю цѣли, имѣю удачу; встрѣчаю случайно, нахожусь случайно; достаюсь на долю.
Τυδείδης, ου, ὁ с. Тидея = Діомедъ.
Τυδεύς, ῆος, έος, ὁ Тидей, отецъ Діомеда.
τυκτός 3. приготовленный, сдѣланный, τ. κρήνη источникъ, хорошо обстроенный.
τύμβος, ου, ὁ могильный курганъ.
τυμβοχοέω дѣлаю насыпь, воздвигаю могильный курганъ.
Τυνδάρεος, ου, ὁ Тиндарей, отецъ Клитемнестры, Кастора и Поллукса.
τύνη вм. σύ.
τυπή, ῆς, ἡ ударъ.
τύπτω, аор. τύψα, прич. пр. сов. τετυμμένος, аор. 2. стр. ἐτύπην бью, ударяю, раню.
τυρός, οῦ, ὁ сыръ.
Τυρώ, οῦς, ἡ Тиро, дочь Салмонея, супруга Креѳея.
τυτθός 2. малый, молодой; τυτθόν нар. немного, мало; едва; тихо, слабо.
τυφλός 3. слѣпой.
Τυφωεύς, ὁ, род. Τυφωέος, дат. -έι, Тифоей, гигантъ.
τῷ дат. отъ τό, часто нар. такъ, такимъ образомъ, потому.
τώς нар. = ὥς, οὕτως такъ.

Υ.

Ὑάδες, ων, αἱ Гіады (дождящія), семь звѣздъ въ головѣ тельца.
ὑακίνθινος 3. гіацинтный.
ὑάκινθος, ου, ὁ гіацинтъ, цвѣтокъ, выросшій изъ крови убитаго Гіацинта.
Ὑάμπολις, ιος, ἡ Гіамполь, городъ въ Фокидѣ.
ὑββάλλειν вм. ὑποββάλλειν.
ὑβρίζω нагло, надмѣнно поступаю; нагло оскорбляю, безчещу.
ὕβρις, ιος, ἡ надмѣнность, на-

глость, дерзость, оскорбленіе, преступленіе.
ὑβριστής, οῦ, ὁ гордецъ, нагледъ, преступникъ.
ὑγιής 2. здоровый; разумный.
ὑγρός 3. (ὕω) влажный, мокрый, жидкій; ἡ ὑγρή вода, море.
ὑδατοτρεφής 2. питающійся водою, т. е. любящій воду.
Ὕδη, ης, ἡ Гида, городъ въ Лидіи.
ὑδραίνομαι *M*. прич. аор. ὑδρηνάμενος купаюсь, моюсь.
ὑδρεύω черпаю, приношу воду: *M*. иду за водою, черпаю воду для себя.
ὑδρηλός 3. мокрый, влажный.
ὕδρος, ου, ὁ гидра, водяная змѣя.
ὕδωρ, ὕδατος, τό вода, дождь.
ὑετός, οῦ, ὁ (ὕω) дождь, ливень.
υἷα, υἱάσι см. υἱός.
υἱός, ὁ, отъ υἱεύς дат. υἱέι, υἱεῖ, вин. υἱέα, им. мн. υἱέες, υἱεῖς, вин. υἱέας; род. υἷος, дат. υἷι, вин. υἷα, дв. υἷε; мн. им. υἷες, дат. υἱάσι, вин. υἷας — сынъ.
υἱωνός, οῦ, ὁ внукъ.
ὑλαγμός, οῦ, ὁ лаяніе, лай.
Ὑλακίδης, ου, ὁ с. Гилака.
ὑλακόμωρος 2. всегда лающій.
ὑλακτέω лаю.
ὑλάω, ὑλάομαι *D*. лаю.
ὕλη, ης, ἡ лѣсъ; дрова, срубленный лѣсъ; балластъ.
Ὕλη, ης, ἡ Гила, городъ въ Віотіи.
ὑλήεις 3. лѣсистый.
Ὕλλος, ου, ὁ рѣка въ Іоніи.
ὑλοτόμος 2. (τέμνω) рубящій лѣсъ; ὁ ὑλ. дровосѣкъ.
ὑμεῖς, род. ὑμέων, ὑμείων, дат. ὑμῖν, энкл. ὕμιν (ὑμιν), вин. ὑμέας; кромѣ того им. ὕμμες, дат. ὕμμι, вин. ὕμμε вы.
ὑμέναιος, ου, ὁ свадебная пѣснь.
ὑμέτερος 3. вашъ; ὑμετερόνδε нар. въ вашъ домъ.
ὕμμε, ὕμμες, ὕμμι см. ὑμεῖς.
ὕμνος, ου, ὁ пѣніе.
ὑμός 3. = ὑμέτερος вашъ.
ὑπάγω подвожу, ἵππους запрягаю; увожу, удаляю.
ὑπαείδω вм. ὑπᾴδω, аор. ὑπάεισα, подпѣваю, пою.
ὑπαί см. ὑπό.
ὕπαιθα нар. въ сторону, изъподъ.
ὑπαΐσσω, буд. ὑπαΐξω, соскакиваю снизу вверхъ; всплываю на поверхность; выхожу быстро изъ-подъ.
ὑπακούω, аор. ὑπάκουσα, прислушиваюсь, слушаю; отвѣчаю.
ὑπαλεύομαι *DM*. прич. аор. ὑπαλευάμενος избѣгаю.
ὑπάλυξις, ιος, ἡ избѣжаніе.
ὑπαλύσκω, аор. ὑπάλυξα, избѣгаю, ускользаю.
ὑπαντιάω, прич. аор. ὑπαντιάσας, встрѣчаю.
ὕπαρ, τό явленіе, дѣйствительность.
ὑπάρχω начинаю.
ὑπασπίδιος 2. покрытый щитомъ; ὑπασπίδια нар. подъ щитомъ.
ὕπατος 3. высочайшій, первый, верховный; ἐν πυρῇ ὑπάτῃ на самомъ верху костра.

ὑπέασι см. ὕπειμι.
ὑπέδδεισαν см. ὑποδείδω.
ὑπέδεκτο, -δεξο см. ὑποδέχομαι.
ὑπέδραμον см. ὑποτρέχω.
ὑπεθερμάνθη см. ὑποθερμαίνω.
ὑπείκω, ὑποείκω отступаю, удаляюсь, ухожу; уступаю.
ὕπειμι, 3. мн. ὑπέασι, нахожусь подъ ч. л
ὑπείρ, ὑπειρέχω, ὑπείροχος см. ὑπερ, ὑπερέχω, ὑπέροχος.
Ὑπειροχίδης, ου, ὁ с. Гипероха = Итимоней.
Ὑπείροχος, ου, ὁ Гиперохъ, Троянецъ.
Ὑπείρων, ονος, ὁ Гиперонъ, Троянецъ.
ὑπέκ, предъ гласн. ὑπέξ нар. изъ подъ, снизу; предлогъ съ род.
ὑπεκπροθέω выбѣгаю впередъ; опережаю.
ὑπεκπρολύω выпрягаю.
ὑπεκπρορέω вытекаю.
ὑπεκπροφεύγω, аор. 2. жел. φύγοιμι, прич. φυγών, скрытно ускользаю, избѣгаю.
ὑπεκσαόω незамѣтно спасаю.
ὑπεκφέρω тайно уношу, удаляю; убѣгаю.
ὑπεκφεύγω, аор. 2. ὑπεξέφῠγον, ὑπέκφῠγον, неопр. ὑπεκφῠγέειν, избѣгаю.
ὑπεμνήμυκε см. ὑπημύω.
ὑπένερθε(ν) нар. внизу; въ подземномъ мірѣ; съ род. подъ.
ὑπέξ см. ὑπέκ.
ὑπεξάγω, 3. ед. аор. жел. ὑπεξαγάγοι, вывожу (изъ опасности).
ὑπεξᾰλέομαι, неопр. аор. ὑπεξαλέασθαι, избѣгаю.
ὑπεξᾰνᾰδύω, прич. аор. 2. ὑπεξαναδύς выныряю.
ὑπέρ и ὑπείρ предл. съ род.: черезъ, надъ, выше, съ; за, по ту сторону; на, отъ; за, для, ради; съ вин.: поверхъ, сверху, подъ, по, на, противъ; ὑπέρ послѣ сущ.=ὕπερ.
ὑπερᾱής 1. (ἄημι) весьма дующій, сильный, ἄελλα.
ὑπεράλλομαῐ DM., аор. ὑπερᾶλτο, прич. ὑπεράλμενος, перескакиваю.
ὑπερβαίνω, аор. 2. ὑπερέβην, 3. ед. ὑπέρβη, 3. мн. ὑπέρβᾰσαν, сосл. ὑπερβήῃ, переступаю, перелезаю; преступаю, нарушаю.
ὑπερβάλλω и ὑπειρβ., аор. 2. ὑπειρέβαλον, ὑπέρβαλον, перебрасываю, бросаю дальше ч. л.; превосхожу.
ὑπέρβασαν см. ὑπερβαίνω.
ὑπερβασίη, ης, ἡ преступленіе, нарушеніе.
ὑπερβήῃ см. ὑπερβαίνω.
ὑπέρβιος 2. (βία) всемогущій, прегордый, жестокій, преступный; пылкій; ὑπέρβιον нар. чрезмѣрно; преступно.
ὑπερδεής 2. слишкомъ малочисленный.
Ὑπέρεια, ας, ἡ Гиперея, 1) источникъ въ Θессаліи, 2) первое (миѳическое) жилище Феаковъ.
ὑπερείπω, аор. 2. ὑπήριπον, падаю.
ὑπερέπτω, пр. нес. ὑπέρεπτε, подмываю.
ὑπερέσχεθον см. ὑπερέχω.
ὑπερέχω и ὑπειρέχω, аор. 2.

ὑπερέσχον, ὑπερέσχεθον, держу надъ ч. л.; выдаюсь, возвышаюсь, восхожу.
ὑπέρη, ης, ἡ, мн. верхній канатъ, прикрѣпляющій райну къ мачтѣ.
ὑπερηνορέων прич. весьма гордый.
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ Гиперенор ъ, с. Панѳоя.
Ὑπερησίη, ης, ἡ Гиперезія, городъ въ Ахаіи.
ὑπερηφανέων прич. гордый.
ὕπερθε(ν) нар сверху; вверху.
ὑπερθρώσκω, буд. θορέομαι, —-ροῦμαι, аор. 2. ὑπέρθορον, неопр. ὑπερθορέειν, перескакиваю.
ὑπέρθυμος 2. очень храбрый, великодушный.
ὑπερθύριον, ου, τό перекладина сверху дверей.
ὑπερίημι, буд. ὑπερήσω, перебрасываю, бросаю дальше.
ὑπερικταίνομαι быстро двигаюсь, спѣшу.
Ὑπερῑονίδης, ου, ὁ и Ὑπερῑων, ίονος, ὁ прозваніе Геліоса (солнца).
ὑπερκαταβαίνω перехожу.
ὑπερκύδαντας вин. мн. (отъ ὑπερκύδας) весьма знаменитый.
ὑπερμενέων прич. всемогущій.
ὑπερμενής 2. всемогущій.
ὑπέρμορον, α, нар. противъ опредѣленія судьбы
ὑπεροπλίη, ης, ἡ чрезмѣрная гордость.
ὑπεροπλίζομαι *DM*. поступаю гордо; или (ὅπλα) одолѣваю оружіемъ.
ὑπέροπλον нар. нагло, гордо.
ὑπέροχος и ὑπείροχος, 2. выдающійся, превосходный.
ὑπερπέτομαι *DM*., 3. ед. аор. ὑπέρπτατο, пролетаю, лечу поверхъ ч. л.
ὑπερράγη см. ὑπορρήγνυμι.
ὑπερσχεθεῖν см. ὑπερέχω.
ὑπέρτατος 3. самый высокій.
ὑπερτερίη, ης, ἡ верхняя часть колесницы, кузовъ.
ὑπέρτερος 3. высшій; болѣе знаменитый, лучшій, сильнѣйшій
ὑπερφίαλος 2. высокомѣрный, гордый, дерзкій; ὑπερφιάλως нарѣч. надмѣнно, высокомѣрно; чрезмѣрно, сильно.
ὑπέρχομαι *DM*., аор. 2. ὑπήλυθον, подхожу, вхожу; вкрадываюсь, овладѣваю.
ὑπερωέω отступаю.
ὑπορφη, ης, ἡ нёбо.
ὑπερωιόθεν нар. съ верхней части дома.
ὑπερώιον, ου, τό верхняя часть дома.
ὑπέστην см. ὑφίστημι.
ὑπέχω, аор. ὑπέσχον, ὑπέσχεθον, прич. ὑποσχών, держу, простираю χεῖρα; о случкѣ лошадей: ὑποσχὼν θήλεας ἵππους подославши своихъ кобылицъ.
ὑπημύω, 3. ед. пр. сов. ὑπεμνήμῡκε, склоняю, склоняюсь.
ὑπήνεικα см. ὑποφέρω.
ὑπηνήτης, ου, ὁ имѣющій бороду.
ὑπηοῖος 3. (ἠώς) на зарѣ, рано утромъ, утренній.
ὑπισχνέομαι и ὑπίσχομαι, *DM*. аор. 2. ὑπεσχόμην, пов.

ὑπόσχεο, неопр. ὑποσχέσθαι, обѣщаю.
ὕπνος, ου, ὁ сонъ, сонливость; Ὕπνος богъ сна.
ὑπνώω сплю.
ὑπό и ὑπαί предл. съ род.: изъ-подъ, изъ, подъ; отъ, чрезъ, для, по причинѣ, при содѣйствіи; съ дат.: подъ, при, отъ, чрезъ, для, изъ; съ вин.: подъ, къ, по всему протяженію; во время, около, къ; ὑπό послѣ сущ. = ὕπο; какъ нар.: внизу, незамѣтно.
ὑποβάλλω, неопр. ὑββάλλειν, подбрасываю, подкладываю; прерываю рѣчь.
ὑποβλήδην нар. прерывая рѣчь, перебивая.
ὑπόβρυχα нар. подъ водою
ὑποδαίω зажигаю подъ ч. л.
ὑποδάμναμαι M. покоряю себѣ.
ὑποδέγμενος 3. см. ὑποδέχομαι.
ὑποδείδω, 3. мн. аор. 1. ὑπέδδεισαν, прич. ὑποδδείσας, пов. ὑποδείσατε, пр. сов. 2. ὑποδείδια, 3. мн. давнопр. ὑπεδείδισαν, боюсь.
ὑποδεξίη, ης, ἡ пріемъ, угощеніе.
ὑποδέχομαι DM., аор. 2. ед. ὑπεδέξω, 3. ὑπέδεκτο, прич. ὑποδέγμενος, неопр. ὑποδέχθαι, радушно принимаю, встрѣчаю; принимаю, беру на себя, обѣщаю; переношу.
ὑποδέω подвязываю.
ὑπόδημα, ατος, τό, подошва, сандалій.
ὑποδμηθεῖσα см. ὑποδαμάω.
ὑποδμώς, ῶος, ὁ рабъ, слуга.
ὑπόδρα нар. исподлобья, гнѣвно, злобно, мрачно.
ὑποδράω, 3. мн. ὑποδρώωσι, услуживаюсь, служу к. л.
ὑποδρηστήρ, ῆρος, ὁ слуга.
ὑποδύομαι M., аор. 2. ὑπέδυν, погружаюсь, схожу, вхожу; наклоняюсь, подлѣзаю; выхожу, вылѣзаю, избѣгаю.
ὑποείκω см. ὑπείκω.
ὑποζεύγνυμι, буд. ζεύξω, запрягаю.
ὑποθερμαίνω разогрѣваю, аор. стр. ὑπεθερμάνθη разогрѣлся.
ὑπόθευ = θοῦ см. ὑποτίθημι.
Ὑποθῆβαι, ῶν, αἱ Гипоѳивы, городъ въ Віотіи.
ὑποθημοσύνη, ης, ἡ наставленіе, совѣтъ.
ὑποθωρήσσω тайно вооружаю.
ὑποκάμπτω подгибаю.
ὑπόκειμαι лежу подъ ч. л., служу основаніемъ.
ὑποκινέω слегка двигаю.
ὑποκλίνομαι P. ложусь подъ ч. л.
ὑποκλονέομαι M. бѣгу въ смятеніи.
ὑποκλοπέομαι M. прячусь подъ ч. л.
ὑποκρίνομαι M. отвѣчаю; ὄνειρον объясняю.
ὑποκρύπτω скрываю подъ ч. л.
ὑπόκυκλος 2. съ колесами, на колесахъ.
ὑποκύομαι M. дѣлаюсь беременной.
ὑπολαμβάνω, аор. 2. ἔλλαβε, подхватываю.
ὑπολείπω оставляю; P. съ буд. общ. остаюсь; отстаю.
ὑπολευκαίνομαι P. бѣлѣюсь.

ὑπολίζων 2. сравн. къ ὀλίγος нѣсколько поменьше.

ὑπολύω, 3. мн. аор. общ. ὑπέλυντο развязываю, разслабляю; выпрягаю; освобождаю.

ὑπομένω, аор. ὑπέμεινα, остаюсь; стою и ожидаю, выдерживаю.

ὑπομιμνήσκω, буд. ὑπομνήσω, аор. ὑπέμνησα, напоминаю.

ὑπομνάομαι, пр. нес. 2. мн. ὑπεμνάασθε, тайно ухаживаю за к. л. (γυναῖκα).

ὑπονήιος 2, лежащій у подошвы горы Νήιον.

ὑποπεπτηῶτες см. ὑποπτήσσω.

ὑποπερκάζω начинаю темнѣть.

ὑποπλάκιος 3. лежащій у подошвы горы Πλάκος.

ὑποπετάννῡμι распростираю внизу.

ὑποπτήσσω, прич. пр. сов. ὑποπεπτηῶτες, отъ страха прижимаюсь.

ὑπόρνῡμι, аор. 1. ὑπῶρσε, аор. 2. ὑπώρορον, пр. сов. ὑπώρορα, возбуждаю; *М*. аор. ὦρτο возбуждаюсь, возникаю.

ὑπορρήγνῡμι разрываю; *Р*. аор. ὑπερράγη разверзаюсь.

ὑπόρρηνος 2. съ ягненкомъ, кормящій ягненка.

ὑποσείω и ὑποσσ. потрясаю.

ὑποσταίην см. ὑφίστημι.

ὑποστᾰχύομαι выростаю, умножаюсь.

ὑποστεναχίζομαι стону подъ ч. л.

ὑποστορέννῡμι, неопр. аор. ὑποστόρεσαι, подстилаю.

ὑποτρέφω обращаю, поворачиваю; обращаюсь, отступаю, ухожу; *Р*. поворачиваюсь, возвращаюсь.

ὑποσχεθεῖν см. ὑπέχω.

ὑποσχέσθαι см. ὑπισχνέομαι.

ὑποσχεσίη, ης, ἡ и ὑπόσχεσις, ιος, ἡ обѣщаніе.

ὑποτανύω распростираю, подстилаю; подкладываю.

ὑποταρβέω боюсь.

ὑποταρτάριος 2. живущій въ Тартарѣ.

ὑποτίθημι, буд. θήσομαι, аор. ὑπεθέμην, пов. ὑπόθευ, неопр. ὑποθέσθαι, подкладываю, подставляю; *М*. подкладываю, совѣтую.

ὑποτρέμω дрожу.

ὑποτρέχω, аор. ὑπέδραμον, пр. сов. ὑποδέδρομα, подбѣгаю.

ὑποτρέω, аор. ὑπέτρεσα, бѣгу отъ страха, отступаю.

ὑποτρομέω дрожу; отступаю, бѣгу.

ὑπότροπος 2. возвращающійся.

ὑπουράνιος 2. поднебесный.

ὑποφαίνω, аор ὑπέφηνα, показываю.

ὑποφέρω, аор. 1. ὑπήνεικα, уношу, избавляю.

ὑποφεύγω, прич. аор. ὑποφυγών, избѣгаю.

ὑποφήτης, αο, ὁ толкователь, объявитель.

ὑποφθάνω, прич. аор. 2. ὑποφθάς, аор. общ. ὑποφθάμενος тайно предупреждаю, опережаю.

ὑποχάζομαι, 3. мн. аор. ὑποκεκάδοντο, отступаю.

ὑποχείριος 2. находящійся подъ рукою, во власти.

ὑποχέω, аор. 1. ὑπέχευα, подливаю; подстилаю.
ὑποχωρέω отступаю.
ὑπόψιος 2. ненавистный; презираемый.
ὕπτιος 3. (ὑπό) навзничь.
ὑπώπιον, ου, τό (ὤψ) часть лица подъ глазами, лице.
ὑπώρεια, ας, ἡ (ὄρος) подошва горы, страна лежащая у подошвы горы.
ὑπώρορε см. ὑπόρνυμι.
ὑπωρόφιος 2. находящійся подъ крышею, въ домѣ.
Ὑρίη, ης, ἡ Гирія, городъ въ Віотіи.
Ὑρμίνη, ης, ἡ Гирмина, приморск. гор. въ Элидѣ.
Ὑρτακίδης, ου, ὁ с. Гиртака = Азій.
Ὕρτακος, ου, ὁ Гиртакъ, Троянецъ.
Ὕρτιος, ου, ὁ Гиртій, Мизіецъ.
ὗς, ὑός, ὁ, ἡ, вин. ὗν, дат. мн. ὕεσσι, свинья.
ὑσμίνη, ης, ἡ, дат. ὑσμῖνι, стычка, битва; ὑσμίνηνδε нар. въ битву.
ὑστάτιος 3. = ὕστατος; ὑστάτιον нар. въ послѣдній разъ.
ὕστατος, 3. послѣдній, самый крайній; ὕστατον, α, нар. наконецъ, въ послѣдній разъ.
ὕστερος 3. сравн. ст. послѣдній, поздній; ὕστερον, α, нар. послѣ, позже.
ὑφαίνω, ὑφάω, аор. ὕφηνα, пр. нес. ὑφαίνεσκεν, 3. мн. наст. ὑφόωσιν, тку; выдумываю, замышляю, строю.
ὑφαιρέω, аор. εἷλεν, отнимаю, захватываю.
ὑφαντός 3. сотканный.
ὑφαρπάζω похищаю.
ὕφασμα, ατος, τό сотканное, ткань.
ὑφάω см. ὑφαίνω.
ὑφέλκω оттаскиваю.
ὑφηνίοχος, ου, ὁ возница.
ὑφίημι, прич. аор. 2. ὑφέντες, опускаю; подставляю.
ὑφίστημι, аор. 2. ὑπέστην, 3. мн. ὑπέσταν, прич. ὑποστάς, беру на себя, предпринимаю; обѣщаю; уступаю, подчиняюсь.
ὑφορβός, οῦ, ὁ (ὗς, φέρβω) свинопасъ.
ὑφόωσι см. ὑφαίνω.
ὑψαγόρης, ου, ὁ хвастунъ.
ὑψερεφής 2. высоко покрытый, высокій.
ὑψηλός 3. высокій.
Ὑψήνωρ, ορος, ὁ Гипсеноръ, 1) с. Долопіона, 2) с. Гиппаса.
ὑψηρεφής 2. = ὑψερεφής.
ὑψηχής 2. громко ржущій.
ὕψι нар. высоко.
ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ гремящій съ высоты, громовержецъ.
ὑψίζυγος 2. высоко сидящій, (высокопрестольный).
ὑψικάρηνος 2. съ высокими вершинами, высокій.
ὑψίκερως, ων, высокорогій.
ὑψίκομος 2. покрытый вверху густыми листьями.
ὑψιπετήεις 3. = ὑψιπέτης.
ὑψιπέτηλος 2. = ὑψίκομος.
ὑψιπέτης, ου, ὁ высоко летающій.
Ὑψιπύλη, ης, ἡ Гипсипила, супруга Язона
ὑψίπυλος 2. высоковратный.

ὑψόθεν нар. съ высоты, сверху.
ὑψόθι нар. высоко, на высотѣ.
ὑψόροφος 2. = ὑψερεφής.
ὑψόσε нар. вверхъ, на высоту.
ὑψοῦ нар. высоко, на высотѣ.
ὕω посылаю дождь; λέων ὑόμενος левъ идущій во время сильнаго дождя.

Φ.

φάανθεν см. φαίνω.
φαάντατος 3. прев. ст. отъ φαεινός, самый блестящій.
φαγ-, аор. ἔφαγον, φάγον, неопр. φαγέειν, φαγέμεν. 3. ед. сосл. φάγῃσι, ѣмъ, пожираю.
φάς см. φαίνω.
φάεα см. φάος.
Φαέθουσα, ης, ὁ дочь Геліоса.
Φαέθων, οντος, ὁ конь Авроры (утренняя заря).
φαέθων, οντος, ὁ блистающій.
φαεινός 3. блистающій, сіяющій.
φαείνω=φαίνω сіяю, блистаю.
φαεσίμβροτος 2. свѣтящій смертнымъ.
φαθ'=φάτο см. φημί.
Φαίαξ, αχος, ὁ см. Φαίηκες.
φαιδιμόεις 3. = φαίδιμος.
φαίδιμος 3. блистающій, сіяющій; славный, знаменитый.
Φαίδιμος, ου, ὁ Федимъ, царь Сидонскій.
Φαίδρη, ην, ἡ Федра, супруга Θезея.
φαινέσκετο см. φαίνω.
Φαίηκες, ων, οἱ, дат. Φαίηξι и Φαιήκεσσι, Феаки, баснословные жители острова Σχερίη.
φαίην см. φημί.
φαινομένηφι(ν) вм. φαινομένῃ см. φαίνω.
Φαῖνοψ, οπος, ὁ Фенопсъ, с. Азія.
φαίνω(φα-) 3. ед. съ знач. аор. φάε, буд. πεφήσεται; отъ φαίνω неопр. φαινέμεν, аор. ἔφηνα, неопр. φῆναι; буд. общ. φανοῦμαι, неопр. φανεῖσθαι, пр. нес. φαινέσκετο, аор. 2. стр. ἐφάνην, φάνην, 3. мн. φάνεν, пов. φάνηθι φανήτω, сосл. φανήῃ, неопр. φανήμεναι, аор. 1. φαάνθην, 3. мн. φάανθεν, являю, показываю; обнаруживаю; просвѣщаю; P. являюсь, показываюсь; сіяю.
Φαῖστος, ου, ὁ Фестъ, союзникъ Троянцевъ.
Φαιστός, οῦ, ὁ Фестъ, городъ на остр. Критѣ.
φαλαγγηδόν нар. фалангами, отрядами.
φάλαγξ, αγγος, ἡ фаланга.
φάλαρα, ων, τά ремни, покрытые металлическою чешуею, укрѣпляющіе шлемъ на головѣ, связываемые внизу подъ бородою; бляхи, покрывающія щеки.
φαληριάω покрываюсь пѣною.
Φάλκης, ου, ὁ Фалкесъ, Троянецъ.
φάλος, ου, τό бляха спереди шлема.
φάν см. φημί.
φάνεν, φανεσκε, φανήῃ, φανήμεναι см. φαίνω.
φάο вм. φάσο пов. отъ φάμαι см. φημί.
φάος, εος, τό и φόως, мн. φάεα свѣтъ, день, глазъ, ра-

достъ, спасеніе, счастіе, побѣда.

φαρέτρη, ης, ἡ колчанъ.

Φᾶρις, ιος, ἡ Фарисъ, городъ въ Лаконіи.

φάρμακον, ου, τό лекарство, ядъ, отрава; колдовское средство, колдовство.

φαρμάσσω закаливаю.

φᾶρος, εος, τό полотно, покрывало, оболочка, парусина; плащъ.

Φάρος, ου, ἡ Фаросъ, небольшой островъ близь Египта.

φάρυγξ, υγγος, ῠγος, ὁ, ἡ горло.

φάσγανον, ου, τό мечъ.

φάσθαι см. φημί.

φάσκω утверждаю, полагаю; обѣщаю.

φασσοφόνος 2. убивающій дикихъ голубей.

φάτις, ιος, ἡ рѣчь, слухъ, молва; вѣсть, извѣстіе.

φάτνη, ης, ἡ ясли.

Φαυσιάδης, ου, ὁ с. Фавзія.

Φεαί, ῶν, αἱ, см. Φειά.

φέβομαι P. = φοβέομαι бѣгу, отступаю.

Φειά, ἡ и Φεαί, αἱ, городъ въ Элидѣ.

Φείδας, αντος, ὁ Фидасъ, Аѳинянинъ.

Φείδιππος, ου, ὁ Фидиппъ, с. Ѳессала.

φείδομαι DM. аор. πεφιδόμην, жел. πεφιδοίμην, неопр. πεφιδέσθαι, буд. πεφιδήσομαι, щажу; сберегаю.

φειδώ, όος, οῦς, ἡ скупость, бережливость.

φειδωλή, ῆς, ἡ = φειδώ.

Φείδων, ωνος, ὁ Фидонъ, царь Ѳеспротовъ въ Эпирѣ.

φεν-, осн. отъ аор. 2. ἔπεφνον, πέφνον, неопр. πεφνέμεν, прич. πεφνών, пр. сов. стр. πέφαμαι, неопр. πεφάσθαι, буд. πεφήσομαι, умерщвляю, убиваю.

Φένεος, ου, ἡ городъ въ Аркадіи.

Φεραί, ῶν, αἱ, Феры, городъ въ Ѳессаліи.

Φέρεκλος, ου, ὁ Ферекдъ, с. Гармонида.

Φέρης, ητος, ὁ Фересъ, с. Креѳея.

φέριστος 3. = φέρτατος.

Φέρουσα, ης, ἡ нимфа.

φέρτατος 3 превосх. къ ἀγαθός самый храбрый, отличнѣйшій, наилучшій.

φέρτερος 3. сравн. къ ἀγαθός, прев. φέρτατος и φέριστος лучше, храбрѣе, сильнѣе.

φέρτε = φέρετε см. φέρω.

φέρτρον, ου, τό носилки.

φέρω, 3. ед. φέρησι, пов. φέρτε, сосл. φέρῃσι, неопр. φερέμεν, пр. нес. φέρεσκον; буд. οἴσω, неопр. οἰσέμεν, буд. общ. οἴσομαι, пов. аор. 2. οἶσε, έτω, ετε, неопр. οἰσέμεν, οἰσέμεναι; аор. 1. ἤνεικα, ἔνεικα, 3. мн. ἤνεικαν, ἔνεικαν, неопр. ἐνεῖκαι, прич. ἐνείκας, пов. ἐνείκατε, сосл. ἐνείκω, аор. общ. ἠνεικάμην, неопр. аор. 2. ἐνεικέμεν, жел. ἐνείκοι, несу, ношу; претерпѣваю, переношу; ѣду, влеку, тащу; распространяюсь; приношу, уношу, похищаю; получаю, добываю; произвожу; P. несусь, падаю, бѣгаю, летаю; M. уношу для себя, несу съ собою, пріобрѣтаю себѣ.

φεύγω, неопр. φευγέμεν, пр. нес. φεύγεσκον, буд. φεύξομαι аор. 2. ἔφυγον, φύγον, φύγεσκε, неопр. φυγέειν, пр. сов. πέφευγα, жел. πεφεύγοι, прич. πεφευγότες, общ. πεφυγμένος бѣгу, убѣгаю, избѣгаю; бѣгу изъ отечества, иду на изгнаніе.
φῆ = ἔφη см. φημί.
φή (φῆ)=ὡς какъ, будто бы.
Φηγεύς, ῆος, ὁ Фегей, жрецъ.
φήγινος 3. буковый.
φηγός, οῦ, ἡ дубъ, букъ.
φήῃ вм. φῇ см. φημί.
φήμη, ης, ἡ божій гласъ; предзнаменованіе.
φημί, 2. ед. φῄς, φῆσθα, 2. мн. φατέ, 3. ед. сосл. φήῃ, 1. мн. жел. φαῖμεν, пр нес. ἔφην, φῆν, 2. ед. φῆς, ἔφησθα, φῆσθα, 3. ед. φῆ, 1. мн. φάμεν, 3. мн. ἔφαν, φάν, буд. φήσω, *М.* пов. φάο, неопр. φάσθαι, прич. φάμενος, пр. нес. ἐφάμην, ἔφατο, φάτο, ἔφαντο, φαέντο говорю, разсказываю; думаю, полагаю.
Φήμιος, ου, ὁ Фемій, пѣвецъ въ Итакѣ.
φῆμις, ιος, ἡ рѣчь, молва, мнѣніе, приговоръ народа.
φῆν вм. ἔφην см. φημί.
φῆναι, φήνειε см. φαίνω.
φήνη, ης, ἡ орелъ.
φήρ, φηρός, ὁ = θήρ чудовище.
Φηραί, ῶν, αἱ и Φηρή Фера, городъ въ Мессеніи.
Φηρητιάδης, ου, ὁ с. Фереса = Эвмелъ.
φῄς, φῆς, φῆσθα, φῆσθα см. φημί.
φθάν см. φθάνω.
φθάνω, буд. φθήσομαι, аор. 2. ἔφθην, φθῆ, 3. мн. φθάν, сосл. φθῶ, φθήῃ, φθῇσι, 1. мн. φθέωμεν, 3. мн. φθέωσι, жел. φθαίη, прич. φθάς, *М.* прич. аор. φθάμενος предупреждаю, опережаю.
φθέγγομαι *DM.* буд. φθέγξομαι, аор. ἐφθεγξάμην, φθεγξάμην, сосл. φθέγξομαι звучу, кричу, громко произношу.
φθείρω порчу, гублю; *P.* погибаю.
Φθειρῶν, ὄρος, τό гора въ Карін.
φθέωμεν, φθέωσιν см. φθάνω.
φθῆ, φθήῃ, φθῇσιν см. φθάνω.
Φθίη, ης, ἡ дат. Φθίηφι Фѳія, городъ Мирмидонцевъ въ Ѳессаліи; область Φθίη, царство Ахиллеса.
Φθίηνδε нар. въ Фѳію.
φθίμενος см. φθίνω.
φθινύθω = φθίνω исчезаю, гибну; гублю, истребляю, уничтожаю.
φθίνω и φθίω, буд. φθίσω, аор. ἔφθισα, φθῖσα, неопр. φθῖσαι, пр. сов. стр. ἔφθιμαι, давнопр. ἐφθίμην, 3. мн. ἐφθίαθ', аор. 2. ἐφθίμην, сосл. φθίωμαι, 3. ед. φθίεται, 1. мн. φθιόμεσθα, жел. φθίμην, φθῖτο, неопр. φθίσθαι, прич. φθίμενος, аор. 3. мн. стр. ἔφθιθεν исчезаю, прохожу, умираю; гублю, истребляю, уничтожаю.
Φθῖος, ου, ὁ Фѳіянинъ, житель гор. Φθίη.

φθισήνωρ, ορος, ὁ, ἡ пагубный для мужей.
φθισίμβροτος 2. пагубный для людей.
φθίω см. φθίνω.
φθογγή, ῆς, ἡ и φθόγγος, ου, ὁ звукъ, голосъ, крикъ.
φθονέω завидую, отказываю.
φιάλη, ης, ἡ кубокъ, чаша.
φῖλαι, φίλατο см. φιλέω.
φιλέω, неопр. φιλήμεναι, прич. φιλεῦντας, пр. нес. φιλέεσκε, неопр. буд. φιλησέμεν, аор. φίλησα, аор. стр. φίληθεν, общ. ἐφιλάμην, ἐφίλατο, φίλατο, пов. φῖλαι, люблю, ласково обхожусь, дружно принимаю, угощаю.
φιλήρετμος 2. любящій весла.
Φιλοίτιος, ου, ὁ Филетій, пастухъ Одиссея.
φιλοκέρτομος 2. злорѣчивый, насмѣшливый.
φιλοκτέανος 2. жадный къ пріобрѣтеніямъ, корыстолюбивый.
Φιλοκτήτης, ου, ὁ Филоктетъ, с. Пеаса.
Φιλομηλείδης, ου, ὁ Филомелидъ, царь въ Лесбосѣ.
φιλομμειδής 2. улыбающійся, съ улыбкою.
φιλόξεινος 2. гостепріимный.
φιλοπαίγμων 2. любящій шутку, игры; веселый.
φιλοπτόλεμος 2. любящій войну, воинственный,
φίλος 3. сравн. φίλτερος и φιλίων, прев. φίλτατος, любимый, милый, пріятный; ὁ φ. другъ.
φιλότης, ητος, ἡ любовь, дружба; гостепріимство.
φιλοτήσια ἔργα, τά любовь.
φιλοφροσύνη, ης, ἡ дружелюбіе, благосклонность.
φιλοψευδής 2 любящій ложь, лживый.
φίλτατος, φίλτερος см. φίλος.
φίλωςнар. охотно, съ любовью.
φιτρός, οῦ, ὁ бревно, обрубокъ; полѣно.
φλεγέθω горю; жгу, сожигаю.
φλέγμα, ατος, τό огонь, пламя.
Φλέγυαι, ῶν, и Φλέγυες, ων, οἱ народъ въ Θессаліи.
φλέγω жгу, сожигаю; горю.
φλέψ, φλεβός, ἡ жила.
φλιά, ᾶς, ἡ косякъ дверной.
φλόγεος 3. (φλόξ) горящій, блистающій.
φλοιός, οῦ, ὁ кора.
φλοῖσβος, ου, ὁ шумъ, смятеніе, волненіе.
φλόξ, φλογός, ἡ пламя, огонь.
φλύω киплю, съ шумомъ теку, см. ἀναφλύω.
φοβέω, аор. φόβησα, стр. аор. 3. мн. ἐφόβηθεν, φόβηθεν, 3. мн. давнопр. πεφοβήατο, пугаю, страшу, обращаю въ бѣгство; P. боюсь, бѣгу отъ страха.
φόβος, ου, ὁ бѣгство, страхъ.
Φοῖβος, ὁ (φα, φαίνω) Фебъ (Ἀπόλλων).
φοινήεις 3. кровавый.
Φοίνικες, ων, οἱ Финикіяне.
Φοινίκη, ης, ἡ Финикія.
φοινικόεις 3. пурпуровый.
φοινῑκοπάρηος 2. съ пурпуровыми ланитами, боками.
φοῖνιξ, κος, ὁ пурпуръ, пурпуровая краска; пальма; пурпуровый, темнокрасный.
φοίνιος 3. темнокрасный.

Φοίνισσα, ης, ἡ Финикіянка.
φοινός 3. кровавый, темнокрасный.
φοιτάω хожу, обхожу; иду, прихожу.
φολκός, ὁ косой; кривоногій.
φονεύς, ῆος, ἡ убійца.
φονή, ῆς, ἡ убійство, смерть; дат. мн. φονῆσι.
φόνος, ου, ὁ убійство, смерть, кровопролитіе; пролитая кровь; орудіе, причина убійства.
φοξός 3. острый.
Φόρβας, αντος, ὁ Форбасъ 1) царь въ Лесбосѣ; 2) отецъ Иліонея, Троянецъ.
φορβή, ῆς, ἡ кормъ, пища.
φορεύς, ῆος, ὁ носильщикъ.
φορέω = φέρω, 3. сосл. φορέησι; неопр. φορέειν, φορῆναι, φορήμεναι, пр. нес. φορέεσκε, аор. φόρησεν, имѣю обыкновеніе носить, ношу, уношу.
φορήμεναι, φορῆναι см. φορέω.
Φόρκῡνος λιμήν, ὁ бухта Форкисъ въ Итакѣ.
Φόρκυς, ῡνος, ῠος, ὁ Форкисъ, 1) с. Понта, 2) с. Фенопса, Фригіецъ.
φόρμιγξ, ιγγος, ἡ цитра.
φορμίζω играю на цитрѣ.
φορτίς, ίδος, ἡ т. е. νηῦς грузовой корабль.
φόρτος, ου, ὁ тяжесть, бремя, грузъ.
φορύνω, φορύσσω пятнаю.
φόως, φόωσδε нар. см. φάως.
φρᾰδής 2. разумный, мудрый.
φράδμων 2. осторожный, умный.
φράζω, аор. φράσα, аор. 2. πέφραδον, пов. πέφραδε, жел. πεφράδοι, неопр. πεφραδέειν, πεφραδέμεν; М. пов. φράζεο, φράζευ, буд. φράσομαι, φράσσομαι, аор. ἐφρασάμην, φρασάμην, φράσατο, φράσσατο, пов. φράσαι, сосл. φράσεται; Р. аор. ἐφράσθην, показываю, указываю; М. взвѣшиваю, обдумываю; выдумываю. рѣшаю; замѣчаю, вижу, узнаю.
φράσσω, аор. φράξα, прич. φράξας, аор. общ. φραξάμην, аор. стр. φραχθέντες, окружаю, огораживаю, защищаю.
φρεῖαρ, ᾰτος, τό колодезь.
φρήν, φρενός, ἡ перепонка въ груди; душа, духъ, мысль, сердце, разумъ.
φρήτρη, ης, ἡ, дат. φρήτρηφιν, племя, родъ.
φρίξ, φρῑκός, ἡ зыбь, рябь (въ морѣ).
φρίσσω, аор. ἔφριξα, пр. сов. πέφρῑκα есмь неровенъ, поднимаюсь, щетинюсь; дрожу, боюсь, страшусь.
φρονέω, сосл. φρονέησι, мыслю, есмь разуменъ; думаю, обдумываю; полагаю; намѣреваюсь, хочу, желаю. μέγα φρονεῖν гордиться, ἀμφὶς φρονέειν не соглашаться во мнѣніяхъ.
Φρόνιος, ου, ὁ Фроній, отецъ Неомона.
φρόνις, ιος, ἡ знаніе, познаніе.
Φρόντις, ιδος, ἡ Фронтида, супруга Панѳоя.
Φρόντις, ιος, ὁ Фронтисъ, с. Онетора.

Φρύγες, ῶν, οἱ Фригійцы.
Φρῠγίη, ης, ἡ Фригія, въ Малой Азіи.
φῦ вм. ἔφυ см. φύω.
φῠγᾰδε нар. въ бѣгство.
φῠγή, ῆς, ἡ бѣгство.
φῠγοπτόλεμος 2. избѣгающій войны, трусливый.
φύζα, ης, ἡ бѣгство, страхъ.
φυζᾰνῐκός 3. пугливый, боязливый.
φυή, ῆς, ἡ ростъ.
φῡκιόεις 3. полный травы, мху.
φῦκος, εος, τό морской мохъ, морская трава.
φυκτός 3. избѣгаемый.
φυλᾰκή, ῆς, ἡ стража.
Φῠλάκη, ης, ἡ городъ въ Θессаліи.
Φῠλᾰκίδης, ου, ὁ с. Филака = Ификлъ.
φύλᾰκος, ου, ὁ = φύλαξ.
Φύλᾰκος, ου, ὁ Филакъ, 1) с. Деіона, 2) Троянецъ.
φῠλακτήρ, ῆρος, ὁ = φύλαξ.
φύλαξ, ᾰκος, ὁ, дат. мн. φυλάκεσσι, стражъ, сторожъ.
Φύλας, αντος, ὁ Филасъ, отецъ Полимелы.
φῠλάσσω, неопр. φυλασσέμεναι, аор. φύλαξα, сосл. φυλάξομεν, *P.* и *M.* пр. сов. πεφύλαγμαι бодрствую, сторожу; стерегу, оберегаю, защищаю; подстерегаю, ожидаю въ засадѣ; сохраняю, соблюдаю; *M.* сохраняю; остерегаюсь.
Φῡλείδης, ου, ὁ с. Филея = Мегесъ.
Φῠλεύς, έος, ὁ вин. Φυλῆα, Филей, с. Авгея.
φῠλίη, ης, ἡ дикая маслина.
φύλλον, ου, τό листъ.
Φῡλομέδουσα, ης, ἡ Филомедуза, супруга Ареиθоя.
φῦλον, ου, τό племя, родъ, народъ, толпа.
φύλοπις, ιδος, ἡ войско; крики войска, смятеніе битвы, битва, сраженіе.
Φῡλώ, οῦς, ἡ служанка Елены.
φύξηλις, ιος, ὁ, ἡ боязливый, трусливый.
φύξῐμος 2. τὸ φύξιμον убѣжище.
φύξις, ιος, ἡ бѣгство.
φύρω, аор. ἔφυρσα, пр.сов.стр πέφυρμαι, обливаю.
φῦσα, ης, ἡ мѣхъ.
φῡσάω дую, вѣю, дышу.
φῡσιάω дышу.
φῡσίζοος 2. оживляющій, питающій.
φύσις, ιος, ἡ врожденное свойство, признакъ, качество.
φῠτᾰλίη, ης, ἡ садъ, виноградникъ.
φῠτεύω сажаю; произвожу, причиняю, приготовляю.
φυτόν, ου, τό растеніе, дерево.
φῠ́ω, аор. 2. ἔφῡν, 3. ед. φῦ, 3. мн. ἔφῠν, пр. сов. πέφῡκα, 3. мн. πεφύκᾰσι, πεφύᾱσι, прич. ж. πεφυυῖα, вин. м. πεφυῶτας, давнопр. πεφύκειν произвожу, рождаю; *P.*, аор. 2. и пр. сов. рождаюсь, расту.
Φωκεῖς, ῶν, οἱ Фокеяне, въ Фокидѣ.
φώκη, ης, ἡ фока, морская собака.
φωνέω, аор. φώνησα, издаю звукъ, говорю.
φωνή, ῆς, ἡ голосъ, крикъ, звукъ.

φωριαμός, οῦ, ὁ сундукъ.
φώς, φωτός, ὁ мужъ, герой.

X.

χ' т. е. κ', κέ.
Χάα см. Φειά.
χάδε, χαδέειν см. χανδάνω.
χάζομαι, буд. χάσσομαι, аор. χασσάμην, неопр. χάσσασθαι, прич. χασσάμενος, аор. 2. κεκάδοντο, отступаю, удаляюсь; перестаю, отдыхаю; аор. 2. лишаю, отнимаю.
χαίνω и χάσκω, жел. аор. χάνοι, прич. χανών, прич. пр. сов. κεχηνότα зіяю, разверзаюсь; раскрываю ротъ.
χαίρω, пр. нес. χαῖρον, χαίρεσκον, буд. χαιρήσω, аор. 2. ἐχάρην, χάρην, жел. χαρείη, прич. χαρέντες, пр. сов. κεχάρηκα, прич. κεχαρηώς, М. κεχάρημαι; буд. κεχαρήσω, -σομαι, неопр. κεχαρησέμεν, аор. 1. χήρατο, аор. 2. κεχάροντο, жел. κεχάροιτο, κεχαροίατο радуюсь, я веселъ; наслаждаюсь, нахожу удовольствіе; χαῖρε здравствуй; прощай.
χαίτη, ης, ἡ кудри; грива.
χάλαζα, ης, ἡ градъ.
χαλεπαίνω, аор. ἐχαλέπηνα, неопр. χαλεπῆναι неистовствую, свирѣпствую; сильно гнѣваюсь, сержусь.
χαλεπός 3. тяжелый, опасный; обременительный, противный, жестокій.
χαλέπτω = χαλεπαίνω удручаю, преслѣдую.
χαλεπῶς нар. трудно.
χαλινός, οῦ, ὁ узда.
χαλιφρονέω = χαλίφρων εἰμί.
χαλιφροσύνη, ης, ἡ легкомысліе, глупость.
χαλίφρων 2. простой, глупый.
χαλκεοθώρηξ, κος, ὁ, ἡ съ мѣднымъ панцыремъ.
χάλκεος 3. и χάλκειος 3. мѣдный; крѣпкій, твердый.
χαλκεόφωνος 2. съ мѣднымъ, т. е. съ сильнымъ голосомъ.
χαλκεύς, ῆος, ὁ мѣдникъ, кузнецъ; золотыхъ дѣлъ мастеръ.
χαλκεύω дѣлаю изъ мѣди.
χαλκεών, ῶνος, ὁ кузница.
χαλκήιος, 3. относящійся къ кузнецу, ὅπλα χαλκήϊα орудія кузнеца, δόμος χ. = χαλκεών.
χαλκήρης 2. мѣдный.
χαλκίς, ίδος, ἡ = κύμινδις.
Χαλκίς, ίδος, ἡ 1) городъ на остр. Эвбеѣ, 2) городъ въ Этоліи, 3) мѣстечко въ Элидѣ.
χαλκοβαρής 2. тяжелый мѣдью, мѣдный.
χαλκοβατής 2. съ мѣднымъ поломъ, мѣдный; крѣпкій.
χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ, ἡ съ мѣднымъ остріемъ.
χαλκοκνήμῖς, ῖδος, ὁ, ἡ въ мѣдныхъ поножахъ.
χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ мѣднобронный.
χαλκοπάρῃος 2. съ мѣдными ланитами, нащечниками (о шлемѣ).
χαλκόπους, ὁ, ἡ, ср. -πουν, род. ποδος, мѣдноногій, мѣднокопытый.

χαλκός, ὁ, род. χαλκόφιν, мѣдь, металлъ; мѣдная посуда.
χαλκότυπος 2. пораженный мѣдью, мѣднымъ оружіемъ.
χαλκοχίτων, ωνος, ὁ въ мѣдной туникѣ, въ мѣдномъ панцырѣ.
Χαλκωδοντιάδης, ου, ὁ с. Халкодона = Элефеноръ.
Χαλκώδων, οντος, ὁ Халкодонъ, царь Абантовъ.
Χάλκων, ωνος, ὁ Халконъ, Мирмидонецъ.
χαμάδις нар. = χαμᾶζε на землю.
χᾰμᾶζε нар. = χᾰμάδις.
χᾰμαί нар. по землѣ, на землѣ; на землю.
χᾰμαιεύνης, ου, ὁ лежащій, спящій на землѣ, ж. р. χαμαιευνάς, άδος, ἡ (χ. σύες).
χανδάνω, буд. χείσομαι, аор. ἔχᾰδον, χάδον, неопр. χαδέειν, прич. пр. сов. κεχανδώς, давнопр. κεχάνδει, вмѣщаю, заключаю въ себѣ.
χανδόν нар. съ раскрытымъ ртомъ, жадно.
χάνοι, χανών см. χαίνω.
χᾰράδρη, ης, ἡ трещина, пропасть; лѣсной потокъ.
χαρείη, χάρη см. χαίρω.
χᾰρίεις 3. пріятный, милый.
χᾰρίζομαι DM. жел. аор. χαρίσαιτο, неопр. χαρίσασθαι, пр. сов. κεχάρισμαι, оказываю расположеніе, дружбу, угождаю, исполняю желаніе к. л.; охотно, добровольно дарю; P. пр. сов. и давнопр. нравлюсь, κεχαρισμένος 3. пріятный, милый, прекрасный.
χάρις, ῐτος, ἡ, вин. χάριν, прелесть, красота; благодарность; милость, благодѣяніе, услуга; χάριν съ род. въ пользу, для, ради; αἱ Χάριτες Хариты, Граціи.
χάρμα, ατος, τό радость, удовольствіе; предметъ радости, удовольствія.
χάρμη, ης, ἡ радость, страсть къ битвамъ, битва, сраженіе.
χᾰροπός 3. съ блестящимъ взоромъ.
Χάροπος, ου, ὁ Харопъ, отецъ Нирея.
Χάροψ, οπος, ὁ Харопсъ, с. Гиппаса.
Χάρυβδις, ιος, ἡ Харибда, морской водоворотъ, олицетворенное чудовище около Мессены въ Сициліи.
χᾰτέω хочу, желаю; нуждаюсь.
χατίζω = χατέω желаю; имѣю недостатокъ.
χειή, ῆς, ἡ яма, нора.
χεῖλος, εος, τό губы, уста; край.
χεῖμα, ατος, τό, зима, буря, холодъ.
χειμάρροος 2. (сокр. χειμάρρους) и χείμαρρος текущій отъ тающихъ снѣговъ и сильныхъ дождей; ὁ χ. потокъ; лѣсной потокъ.
χειμέριος 3. зимній, бурный, холодный.
χειμών, ῶνος, ὁ дождливая погода, зима, холодъ, буря.
χείρ, χειρός, ἡ; дат. χερί, дат. мн. χείρεσσι, χείρεσι рука; сила, крѣпость, могущество.
χειρίς, ῖδος, ἡ рукавица.

χειρότερος 3. вм. χείρων.
χείρων 2. сравн. къ κακός, хуже, ниже, меньше.
Χείρων, ωνος, ὁ Хиронъ, с. Кроноса, Кентавръ.
χείσομαι см. χανδάνω.
χελῑδών, όνος, ἡ ласточка.
χέρᾰδος, εος, τό крупный песокъ, дресва.
χερειότερος 3. сравн. вм. χερείων.
χερείων 2. = χείρων хуже, ниже, худшій, низшій.
(χέρης) дат. χέρηι, вин. χέρηα, мн. χέρηες, средн. χέρεα слабый, худой, плохой.
χερμάδιον, ου, τό камень.
χερνῆτις, ιδος, ἡ поденщица.
χέρνῐβον, ου, τό рукомойникъ.
χερνίπτομαι DM. умываю свои руки.
χέρνιψ, ῐβος, ἡ вода для омовенія рукъ, освященная вода.
Χερσῐδάμας, αντος, ὁ Херсидамасъ, с. Пріама.
χέρσονδε нар. на твердую землю, на сушу.
χέρσος, ου, ἡ твердая земля, берегъ.
χεῦαι, χεῦαν, χεῦε см. χέω.
χεῦμα, ατος, τό струя.
χέω, аор. 1. ἔχεα, ἔχευα, χεῦα, неопр. χεῦαι, сосл. χεύομεν, 3. мн. пов. χευάντων; M. аор. 1. ἐχευάμην, 3. ед. χεύατο, пр. сов. κέχῠμαι, давнопр. ἐκεχύμην, 3. ед. κέχῠτο, 3. мн. ἐκέχυντο, κέχυντο; P. аор. ἐχύθην, жел. χυθείη; M. аор. 2. ἐχύμην, 3. ед. χύτο, 3. мн. ἔχυντο, прич. χύμενος, лью, разливаю, выливаю; сыплю, разсыпаю, высыпаю, насыпаю; P. теку, бросаюсь; сыплюсь; вырываюсь, распространяюсь, M. себѣ, для себя, ἀμφὶ υἱὸν ἐχεύατο πήχεε она обвила сына руками.
χηλός, οῦ, ἡ сундукъ, ящикъ.
χήν, χηνός, ο, ἡ гусь.
χηρᾰμός, οῦ, ὁ яма, нора; трещина, пещера.
χήρατο см. χαίρω.
χηρεύω я лишенъ, не имѣю.
χήρη, ἡ (отъ χῆρος) вдовый, овдовѣвшій; сущ. вдова.
χηρόω лишаю супруга; опустошаю.
χηρωστής, οῦ, ὁ дальній родственникъ.
χῆτος, εος, τό недостатокъ, нужда, тоска.
χθᾰμᾰλός 3. низкій; ровный.
χθιζός 3. вчерашній; χθιζόν, α, нар. вчера.
χθών, χθονός, ἡ земля, почва.
χίλιοι 3. тысяча.
χίμαιρα, ας, ἡ коза.
Χίμαιρα, ας, ἡ Химера, чудовище въ Ликіи.
Χίος, ου, ἡ Хіосъ, остр. Эгейскаго моря.
χιτών, ῶνος, ὁ хитонъ, туника
χῐών, όνος, ἡ снѣгъ.
χλαῖνα, ης, ἡ плащъ, верхнее платье; покрывало; панцырь, латы.
χλούνης, ου, ὁ лежащій въ травѣ.
χλωρηίς, ίδος, ἡ ж. р. къ χλωρός, чалый, сѣрый.
Χλῶρις, ιδος, ἡ Хлорида, дочь Амфіона.

χλωρός 3. зеленый, зеленоватый; чалый; свѣжій, крѣпкій.

χνόος, ου, ὁ пѣна.

χόανος, ου, ὁ горнило.

χοή, ῆς, ἡ возліяніе.

χοῖνιξ, ῖκος, ἡ = 4 κοτύλαι, хлѣбная мѣра, дневное содержаніе, хлѣбъ.

χοίρεος 3. свиной.

χοῖρος, ου, ὁ поросенокъ, свинья.

χολάς, άδος, ἡ внутренности.

χόλος, ου, ὁ желчь; гнѣвъ, ненависть.

χολόω M. буд. (κε)χολώσομαι, неопр. χολωσέμεν, пр. сов. κεχόλωμαι раздражаю; M. и P. гнѣваюсь, сержусь.

χολωτός 3. разсерженный, гнѣвный.

χορδή, ῆς, ἡ струны изъ кишокъ.

χοροιτυπίη, ης, ἡ хороводъ.

χορός, οῦ, ὁ хороводъ, хороводная пляска; мѣсто хоровода; χορόνδε нар. къ хороводу.

χόρτος, ου, ὁ дворъ, ограда.

(χραισμέω) аор. 2. ἔχραισμε, χραῖσμε, сосл. 3. ед. и мн. χραίσμῃ, χραίσμωσι, неопр. χραισμεῖν, неопр. буд. χραισμησέμεν, аор. 1. χραίσμησε помогаю, защищаю.

χράομαι DM. прич. наст. χρεώμενος, пр. сов. κεχρημένος, 3. ед. давнопр. κέχρητο употребляю, пользуюсь; имѣю; имѣю недостатокъ, желаю.

χραύω легко царапаю, раню.

χράω, 3. ед. пр. нес. ἔχραε, нападаю, бросаюсь на к. л.; стремлюсь.

χράω, χρέω и χρείω даю отвѣтъ, пророчествую; изрекаю, объявляю волю боговъ; вопрошаю оракула.

χρεῖος, εος, τό = χρέος.

χρείω вм. χρέω см. χράω.

χρειώ, οῦς, ἡ вм. χρεώ.

χρεμετίζω ржу.

χρέος и χρεῖος, τό нужда, бѣдность; долгъ; ἐμόν αὐτοῦ χρεῖος для меня.

χρεώ, χρειώ, ἡ, род. χρεοῦς, дат. χρεοῖ, нужда, недостатокъ, бѣдность.

χρεώμενος см. χράομαι.

χρή нужно, должно, прилично.

χρηίζω нуждаюсь, имѣю нужду; прич. нуждающійся, бѣдный.

χρῆμα, ατος, τό состояніе, имущество.

χρησαμένη см. κίχρημι.

χρίμπτομαι, P., прич. аор. χριμφθείς, дотрогиваюсь слегка, приближаюсь, прихожу

χρίω, аор. ἔχρισα, χρῖσα, пов. χρῖσον намазываю, натираю масломъ; M. намазываюсь, ἰούς φαρμάκῳ напитываю стрѣлы свои ядомъ.

χρόα см. χρώς.

χροιή, ῆς, ἡ кожа, тѣло.

χρόμαδος, ου, ὁ скрипъ, стукъ.

Χρομίος, ου, ὁ Хромій, 1) с. Пріама, 2) с. Нелея, 3) Троянецъ.

Χρόμις, ιος, ὁ Хромисъ, с. Мидона.

χρόνιος 3. спустя долгое время.

χρόνος, ου, ὁ время.

χροός, χροΐ, χρόα см. χρώς.
χρυσάμπυξ, ῠκος, ὁ, ἡ (ἄμπυξ) съ золотымъ украшеніемъ на головѣ.
χρῡσάορος, ὁ, ἡ (ἄορ) съ золотымъ мечемъ.
χρύσεος 3. и χρύσειος 3. золотой, великолѣпный; золотистый.
Χρύση, ης, ἡ Хриза, городъ въ Троядѣ.
Χρῡσηΐς, ΐδος, ἡ дочь Хриза = Астинома.
χρυσηλάκᾰτος 2. (ἠλακάτη) съ золотой стрѣлою.
Χρύσης, ου, ὁ Хризъ, жрецъ Аполлона.
χρῡσήνιος 2. (ἡνία) съ золотыми возжами.
Χρῡσόθεμις, ιδος, ἡ Хризотемида, дочь Агамемнона.
χρῡσόθρονος 2. сидящій на золотомъ престолѣ.
χρῡσοπέδῑλος 2. съ золотыми подошвами.
χρῡσόπτερος 2. (πτερόν) съ золотыми крыльями.
χρῡσόῤῥᾰπις, ιος, ὁ (ῥαπίς) съ золотымъ жезломъ.
χρῡσός, οῦ, ὁ золото.
χρῡσοχόος, ὁ (χέω) плавящій золото, позолачивающій рога жертвы.
χρώς, ὁ, род. χρωτός и χροός, дат. χροΐ вин. χρόα, поверхность тѣла, кожа, тѣло; цвѣтъ кожи, цвѣтъ.
χυθείη, χυμένη, χύντο см. χέω.
χύσις, ιος, ἡ (χέω) куча.
χυτλόομαι M. купаюсь, натираюсь благовонными мазями.
χῠτός 3. (χέω) насыпанный, χυτὴ γαῖα насыпь, могильный холмъ.
χωλεύω хромаю.
χωλός 3. хромой.
χώομαι, DM., аор. χωσάμην, сосл. χώσεται, гнѣваюсь, негодую.
χωρέω, аор. χώρησα, уступаю, отступаю, удаляюсь.
χώρη, ης, ἡ (χαίνω) пространство, мѣсто; страна.
χωρίς нар. отдѣльно, особо.
χῶρος, ου, ὁ (χαίνω) пространство, мѣсто, страна, область.

ψάμᾰθος, ου, ἡ песокъ, морской песокъ, дюны, морской берегъ.
ψάμμος, ου, ἡ песокъ.
ψάρ, ψᾱρός, ὁ и ψήρ скворецъ.
ψαύω (ψάω), пр. нес. ψαῦον, касаюсь, трогаю.
ψεδνός 3. (ψέω) стертый, рѣдкій.
ψευδάγγελος, ου, ὁ ложный вѣстникъ.
ψευδής 3. лживый, ложный; лжецъ.
ψεύδομαι DM., буд. ψεύσομαι, лгу, обманываю; ὅρκια быть вѣроломнымъ.
ψεῦδος, εος, τό ложь, неправда, выдумка, обманъ.
ψευστέω = ψεύστης εἰμί лгу, обманываю.
ψεύστης, ου, ὁ лжецъ, обманщикъ.

ψηλἄφάω, прич. ψηλαφόων, щупаю, ощупываю.
ψήρ, ψηρός, ὁ см. ψάρ.
ψηφίς, ῖδος, ἡ камешекъ.
ψῖας, άδος, ἡ капля.
ψῖλός 3. голый, обнаженный, пустой.
ψολόεις 3. огненный, пламенный.
Ψῦρίη, ης, ἡ небольшой островъ Эгейскаго моря.
ψῡχή, ῆς, ἡ дыханіе, жизнь, духъ, душа; чувство.
ψῦχος, εος, τό холодъ, прохлада.
ψυχρός 3. холодный, прохладный.
ψῦχω д[redacted]ю.
ψωμός, ο[redacted]ψάω) кусокъ, кусочекъ.

Ω.

ὦ, ὢ междом. о! ὤ μοι ἐγώ о горе мнѣ!
ᾧ дат. ед. отъ ὅς который.
Ὠγῦγίη, ἡ баснословный островъ, жилище Калипсы.
ὧδε нар. (отъ ὅς) такъ, такимъ образомъ.
ᾤδεε см. οἰδέω.
ὠδῖνω страдаю болями, рождаю въ болякъ, рождаю.
ὠδίς, ῖνος, ἡ боль, мука при родахъ.
ὠδύσατο см. ὀδύσσομαι.
ὠθέω, пр. нес. ὤθεσκε, аор. ὦσα, ἔωσα, ὤσασκε, *М*. аор. ὠσάμην толкаю, выталкиваю, прогоняю; *М*. отбиваю, отражаю, прогоняю.
ᾠίετο, ᾠίσθην см. οἴομαι.
ὤιξεν см. οἴγνυμι.
ὦκα нар. (ὠκύς) быстро, скоро поспѣшно.
Ὠκἄλέη, ἡ мѣстечко въ Віотіи.
Ὠκεἄνός, οῦ, ὁ 1) воды обтекающія землю, 2) Океанъ, богъ водъ.
ὤκει см. οἰκέω.
ὤκιστος 3. см. ὠκύς.
ᾤκτειρα см. οἰκτείρω.
ὠκῦαλος 2. быстро плывущій по морю, легкій.
Ὠκῦαλος, ου, ὁ Окіалъ, Феакъ.
ὠκύμορος 2. скоро умирающій; приносящій скорую смерть.
ὠκῦπέτης, ου, ὁ (πέτομαι) быстролетный.
ὠκύπορος 2. быстро идущій.
ὠκύπους, ὁ, ἡ, род. ποδος, быстроногій.
ὠκύπτερος 2. быстрокрылый.
ὠκύροος 2. (ῥέω) быстротекущій.
ὠκύς 3. женск. ὠκέα, превосх. ὤκιστος, ὠκύτατος, быстрый, скорый; ὤκιστα нар. очень быстро.
Ὠλενίη πέτρη, ἡ Оленійская скала въ Ахаіи.
Ὤλενος, ου, ὁ городъ въ Этоліи.
ὤλεσα, ὤλετο см. ὄλλυμι.
ὠλεσίκαρπος 2. теряющій свой плодъ.
(ὦλξ, ἡ) им. къ вин. ὦλκα вм. ὦλοκα = αὔλοκα отъ αὖλαξ борозда.
ὠμηστής, ου, ὁ ѣдящій сырое мясо; жестокій.
ὠμογέρων, οντος, ὁ, ἡ крѣпкій старикъ.
ὠμοθετέω кладу сырые куски мяса; *М*. приказываю положить сырые куски мяса.
ὦμος, ου, ὁ, род. и дат. дв. ὤμοιιν, плечо.

; 3. сырой; незрѣлый.
-φάγος 2. пожирающій сырое, плотоядный.
ὤμοσα см. ὄμνυμι.
ὤμωξα см. οἰμώζω.
ὤνατο см. ὄνομαι.
ὠνήμην, ὤνησα см. ὀνίνημι.
ὠνητός 3. купленный.
ὦνος, ου, ὁ цѣна, плата.
ὠνοσάμην см. ὄνομαι.
ᾠνοχόει см. οἰνοχοέω.
ᾦξε см. οἴγνυμι.
ὦπα см. ὤψ.
ὤρεσσιν см. ὄαρ.
ὤρετο см. ὄρνυμι.
ὥρη, ης, ἡ время года, время; удобное время; весна; Ὧραι Горы, богини, олицетворенныя времена года.
Ὠρείθυια, ας, ἡ нимфа.
ὠρίζεσπε см. ὀαρίζω.
ὥριος 3. бывающій въ опредѣленное время года ὥρια πάντα плоды всѣхъ временъ года.
ὥριστος=ὁ ἄριστος.
Ὠρίων, ωνος, ὁ Оріонъ, с. Гиріея; созвѣздіе.
ὡρμήθην см. ὁρμάομαι.
ὥρμηνα см. ὁρμαίνω.
ὦρορε см. ὄρνυμι.
Ὧρος, ου, ὁ Оръ, Грекъ.
ὦρσε, ὦρτο, ὠρώρει см. ὄρνυμι.
ὠρωρέχαται см. ὀρέγω.
ὥς, ὣς нар. (ὅς) такъ, такимъ образомъ, καὶ ὣς все-таки, οὐδ' ὣς не смотря даже на это — все-таки не, ὣς — ὡς такъ — какъ, ὡς — ὣς какъ — такъ, когда — тогда; какъ на примѣръ.
ὥς вм. ὡς какъ.
ὡς нар. (ὅς) какъ, какъ будто, будто бы; словно, точно какъ; такъ вѣрно какъ, о еслибы; союзъ: какъ, лишь только; ибо, потому что; чтобы; о еслибы; такъ что.
ὡς предл. съ вин. къ.
ὦσα, ὤσασκον см. ὠθέω.
ὡς δ' αὔτως равно какъ.
ὡσεί, ὡς εἰ какъ будто бы; будто, словн[illegible]ъ.
ὥσπερ, ὡς πε[illegible]акъ, совершенно [illegible]
ὥστε, ὥς τε нар. какъ, равно какъ; союзъ: такъ что, чтобы.
Ὦτος, ου, ὁ Отосъ 1) с. Посейдона, 2) Килленіецъ.
ὠτειλή, ῆς, ἡ рана, рубецъ.
ὠτώεις 3. (οὖς) съ ушками, съ ручками.
ὡὐτός=ὁ αὐτός.
ὤφελλον, ὤφελον см. ὀφείλω.
ὦχ' см. ὦχα.
ὠχράω блѣднѣю.
ὦχρος, ου, ὁ блѣдность.
ὤψ, ὠπός, ἡ (ὀπ-, см. ὁράω) глазъ, взоръ, лицо, видъ.
Ὤψ, Ὦπος, ὁ Опсъ, с. Пизенора.

THIS BOOK IS DUE ON THE LAST DATE STAMPED BELOW

AN INITIAL FINE OF 25 CENTS

WILL BE ASSESSED FOR FAILURE TO RETURN THIS BOOK ON THE DATE DUE. THE PENALTY WILL INCREASE TO 50 CENTS ON THE FOURTH DAY AND TO $1.00 ON THE SEVENTH DAY OVERDUE.

